

# MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

FIFTEENTH SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL  
UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

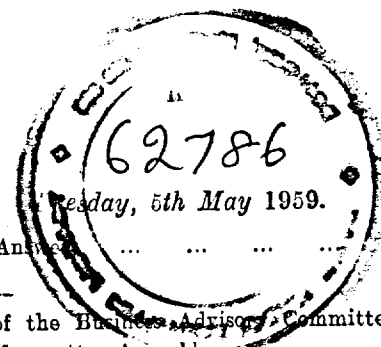
4th to 9th May 1959.

Volume XXXIII (Nos. 1 to 6).

## TABLE OF CONTENTS.

|                                                                                                                                                      | PAGES         |
|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|---------------|
| <i>Monday, 4th May 1959.</i>                                                                                                                         |               |
| Personnel of the Government of Madras ... ..                                                                                                         | i             |
| Principal officers of the Madras Legislative Council ...                                                                                             | ii            |
| List of Members of the Madras Legislative Council with<br>their constituencies ... ..                                                                | iii-v         |
| I Welcome speech by the Hon. Chairman ... ..                                                                                                         | 1             |
| II Arrangement of seats in the Chamber ... ..                                                                                                        | 1-2           |
| III Condolence Resolution on the death of Sri K. Bhashyam,<br>a former Minister of the composite Madras State ...                                    | 2-3           |
| IV Expression of sorrow at the demise of Sri Swami A. S. Saha-<br>jananda, a Member of the Legislative Assembly ...                                  | 3-4           |
| V Questions and Answers ... ..                                                                                                                       | 4-18<br>62-63 |
| VI Announcements—                                                                                                                                    |               |
| (1) Panel of Vice-Chairmen ... ..                                                                                                                    | 18            |
| (2) Messages from the Governor ... ..                                                                                                                | 13-19         |
| (3) Messages from the Assembly ... ..                                                                                                                | 19-20         |
| VII Government Motion—Association of five Members with the<br>Committee on Public Accounts of the Legislative<br>Assembly ... ..                     | 20            |
| VIII Government Bills—                                                                                                                               |               |
| (1) The Madras Contingency Fund (Amendment) Bill,<br>1959 (L.A. Bill No. 6 of 1959) ... ..                                                           | 20-28, 64     |
| (2) The Madras Hindu Religious and Charitable Endow-<br>ments Bill, 1959 (L.A. Bill No. 7 of 1959) (Refer-<br>ence to Joint Select Committee) ... .. | 20-58         |
| IX Papers laid on the table of the House ... ..                                                                                                      | 53-61         |

20  
V21, 32 N59  
N59-3332



|                                                                                                                                                        |         |
|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|---------|
| I Questions and Answers                                                                                                                                | 65-78   |
| II Announcements—                                                                                                                                      |         |
| (1) Decision of the Business Advisory Committee                                                                                                        | 78-79   |
| (2) Messages from the Assembly                                                                                                                         | 79-81   |
| III Government Bills—                                                                                                                                  |         |
| (1) The Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959 (L.A. Bill No. 7 of 1959)— <i>cont.</i> —<br>(Reference to Joint Select Committee) | 82-110  |
| (2) The Madras Khadi and Village Industries Board Bill, 1959 (L.A. Bill No. 10 of 1959) (Reference to Joint Select Committee)                          | 110-119 |
| (3) The Madras Land Improvement Schemes Bill, 1959 (L.A. Bill No. 8 of 1959) (Reference to Joint Select Committee)                                     | 119-121 |

*Wednesday, 6th May 1959.*

|                                                                                                                        |                    |
|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|--------------------|
| I Questions and Answers                                                                                                | 123-134<br>175-176 |
| II Announcement <i>re</i> message from the Assembly                                                                    | 134-135            |
| III Government Bills—                                                                                                  |                    |
| (1) The Madras Public Health (Amendment) Bill, 1959 (L.C. Bill No. 2 of 1959)                                          | 135-140            |
| (2) The Andhra Pradesh and Madras (Alteration of Boundaries) Bill, 1959                                                | 140-163            |
| (3) The Madras Land Improvement Schemes Bill, 1959 (L.A. Bill No. 8 of 1959) (Reference to Joint Select Committee)     | 163-166            |
| (4) The Madras Agricultural Produce Markets Bill, 1959 (L.A. Bill No. 9 of 1959) (Reference to Joint Select Committee) | 166-174            |

*Thursday, 7th May 1959.*

|                                                                                                                                                                          |                    |
|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|--------------------|
| I Questions and Answers                                                                                                                                                  | 177-183<br>230-235 |
| II Announcement <i>re</i> message from the Assembly                                                                                                                      | 183                |
| III Government Bill—The Payment of Wages (Madras Amendment) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 3 of 1959)                                                                         | 183-192<br>236-237 |
| IV Government Business—Annual Financial Statement for the year 1959-60 and Supplementary Financial Statement for the year 1958-59 of the Madras State Electricity Board. | 193-210            |
| V Discussion under rule 57 of the Madras Council Rules <i>re</i> accidents from motor vehicles, lorries, buses, etc.                                                     | 210-229            |

mi

PAGES

*Friday, 8th May 1959.*

|                                                                                                                                                                                         |                    |
|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|--------------------|
| I Questions and Answers                                                                                                                                                                 | 239-251<br>296-297 |
| II Discussion on the Annual Financial Statement for the year 1959-60 and the Supplementary Financial Statement for the year 1958-59 of the Madras State Electricity Board— <i>cont.</i> | 251-295            |

*Saturday, 9th May 1959.*

|                                                                                                                                                                                          |         |
|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|---------|
| I Questions and Answers                                                                                                                                                                  | 299-309 |
| II Government Motion—<br>Nomination of Members to the Committee on Subordinate Legislation of the Assembly                                                                               | 309-310 |
| III Non-official Business—<br><i>A. Bill.</i><br>The Madras Preservation of Historical Monuments and Objects and Excavation of Archaeological Sites Bill, 1959 (L.C. Bill No. 1 of 1959) | 310-311 |

*B. Resolution.*

|                                              |         |
|----------------------------------------------|---------|
| Abolition of Accommodation and Rent Controls | 311-331 |
| Index                                        | 333-349 |

## PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

GOVERNOR OF MADRAS.

SHRI BISNURAM MEDHI.

### MEMBERS OF THE COUNCIL OF MINISTERS.

- 1 THE HON. SRI K. KAMARAJ, *Chief Minister in charge of Public, Planning and Community Development (including Local Development Works, Women's Welfare, Community Projects and Rural Welfare).*
- 2 THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM, *Minister in charge of Home including Courts and Prisons and Prohibition, Food and Agriculture (including Khadi and Village Industries and Hindu Religious Endowments), Railways, Posts and Telegraphs and Civil Aviation.*
- 3 THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM, *Minister in charge of Finance, Education, Information and Law (including Legislature and Engineering Colleges).*
- 4 THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU, *Minister in charge of Revenue and Public Health.*
- 5 THE HON. SRI R. VENKATARAMAN, *Minister in charge of Industries, Labour and Co-operation (including Housing, Commercial Taxes and Nationalised Transport) (Leader of the House).*
- 6 THE HON. SRI P. KAKKAN, *Minister in charge of Public Works (excluding Electricity) and Harijan Welfare.*
- 7 THE HON. SRI V. RAMAIAH, *Minister in charge of Electricity, Transport (including Registration, Accommodation Control, Stationery and Printing and Government Press).*
- 8 THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON, *Minister in charge of Local Administration and Fisheries.*

# THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

## PRINCIPAL OFFICERS.

### Chairman.

THE HON. DR. P. V. CHERIAN.

### Deputy Chairman.

SRI A. M. ALLAPICHAJ.

### Panel of Vice-Chairmen.

- 1 SRI A. SUBRAMANYAM.
- 2 SRI B. K. NALLASWAMI.
- 3 SRI K. M. RAMASAMY GOUNDER.
- 4 SRIMATHI S. MANJUBHASHINI.

### Secretary to the Council.

SRI C. D. NATARAJAN, M.A., B.L.

## LIST OF MEMBERS OF THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL WITH THEIR CONSTITUENCIES.

| Serial number and name of member.                                                                                 | Name and class of constituency.                                               |
|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-------------------------------------------------------------------------------|
| 1 Adityan, S. T. . . . .                                                                                          | Madurai-cum-Ramanathapuram-cum-Tirunelveli-cum-Kanyakumari Local Authorities. |
| 2 Allapichai, A. M., B. A., B.L. . . . .                                                                          | State Legislative Assembly.                                                   |
| 3 Annamalai Pillai, N. . . . .                                                                                    | Do.                                                                           |
| 4 Arunachalam, A. J. . . . .                                                                                      | Do.                                                                           |
| 5 Arunachalam, T. S. . . . .                                                                                      | Do.                                                                           |
| 6 Balasubramanya Ayyar, K., B.A., B.L. . . . .                                                                    | Madras Graduates.                                                             |
| 7 Balasundaram, V. S. . . . .                                                                                     | State Legislative Assembly.                                                   |
| 8 Cherian, Dr. P. V., M.B.B.S., F.R.F.P.S. (Glas.), F.R.C.S. (Edin.), D.L.O., B.C.S. (Lond.) (Chairman) . . . . . | Madras Graduates.                                                             |
| 9 Chidambara Mudaliar, A. . . . .                                                                                 | Madurai-cum-Ramanathapuram-cum-Tirunelveli Local Authorities.                 |
| 10 Chidambaranathan, Dr. A. . . . .                                                                               | Madras Teachers.                                                              |
| 11 Clubwala Jadhav, Mary C. . . . .                                                                               | NOMINATED.                                                                    |
| 12 Damodaran, G. R. . . . .                                                                                       | Madras Teachers.                                                              |
| 13 Desikar, K. M. . . . .                                                                                         | South Arcot-cum-Tanjore-cum-Tiruchirappalli Local Authorities.                |
| 14 Devaraja Mudaliar, T. V. . . . .                                                                               | Madras-cum-Chingleput-cum-North Arcot Local Authorities.                      |
| 15 Durairaj, T. . . . .                                                                                           | South Arcot-cum-Tanjore-cum-Tiruchirappalli Local Authorities.                |
| 16 Ethirajalu, M. . . . .                                                                                         | State Legislative Assembly.                                                   |
| 17 Gajapathy Nayagar, A., B.A., B.L. . . . .                                                                      | Do.                                                                           |
| 18 Janakirama Mudaliar, E. . . . .                                                                                | Madras-cum-Chingleput-cum-North Arcot Local Authorities.                      |
| 19 Joghee Gowder, T. . . . .                                                                                      | Salem-cum-Coimbatore-cum-Nilgiris Local Authorities.                          |
| 20 John Asirvatham, M.A., L.T. . . . .                                                                            | Madras Teachers.                                                              |
| 21 Jothi Vencatachellum . . . . .                                                                                 | NOMINATED.                                                                    |



| Serial number and name of member.                              | Name and class of constituency.                                               |
|----------------------------------------------------------------|-------------------------------------------------------------------------------|
| 22 Kalyanaraman, S. V. .. ..                                   | South Arcot-cum-Tanjore-cum-Tiruchirappalli Local Authorities.                |
| 23 Karayalar, L. S. .. ..                                      | State Legislative Assembly.                                                   |
| 24 Kosaram, K. T. .. ..                                        | Madurai-cum-Ramanathapuram-cum-Tirunelveli-cum-Kanyakumari Local Authorities. |
| 25 Krishnamoorthy, G. .. ..                                    | Madras Teachers.                                                              |
| 26 Krishnamoorthy, T. G., B.A. ..                              | State Legislative Assembly.                                                   |
| 27 Krishnaswamy Ayyangar, P. S.                                | Do.                                                                           |
| 28 Krishnaswamy Vandayar, A.                                   | Do.                                                                           |
| 29 Lakshmanaswami Mudaliar, Dr. A., M.D., LL.D., D.Sc., D.C.L. | Madras Graduates.                                                             |
| 30 Madurai Pillai, P. .. ..                                    | Salem-cum-Coimbatore-cum-Nilgiris Local Authorities.                          |
| 31 Mahomed Usman, Dr., B.A., LL.D.                             | NOMINATED.                                                                    |
| 32 Manjubhashini, S. .. ..                                     | Do.                                                                           |
| 33 Masilamani Chettiar, A. K. ..                               | Madras-cum-Chingleput-cum-North Arcot Local Authorities.                      |
| 34 Mohamed Raza Khan. .. ..                                    | State Legislative Assembly.                                                   |
| 35 Muthukannappan, Vidwan T., B.A.                             | Do.                                                                           |
| 36 Nallaswami, B. K. .. ..                                     | Do.                                                                           |
| 37 Nallasenapathi Sarkarai Manradiar, N.                       | Do.                                                                           |
| 38 Palaniswamy Gounder, V. K.                                  | Salem-cum-Coimbatore-cum-Nilgiris Local Authorities.                          |
| 39 Patanjali Sastry, M. .. ..                                  | NOMINATED.                                                                    |
| 40 Ponnuswamy Chettiar, S. R. P.                               | Salem-cum-Coimbatore-cum-Nilgiris Local Authorities.                          |
| 41 Purushotham, T., B.A. .. ..                                 | Madras-cum-Chingleput-cum-North Arcot Local Authorities.                      |
| 42 Rajan, P. T. .. ..                                          | State Legislative Assembly.                                                   |
| 43 Ramalingam Pillai, V. .. ..                                 | NOMINATED.                                                                    |
| 44 Ramasamy Gounder, K. M. ..                                  | Madras Teachers.                                                              |

| Serial number and name of member.                   | Name and class of constituency.                                               |
|-----------------------------------------------------|-------------------------------------------------------------------------------|
| 45 Ramaswamy, K. V. .. ..                           | State Legislative Assembly.                                                   |
| 46 Ramaswami, V. V. .. ..                           | Do.                                                                           |
| 47 Ramaswami Reddiar, O. P. ..                      | NOMINATED.                                                                    |
| 48 Sankaranarayana Pillai, T. S., B.A., B.L.        | Madurai-cum-Ramanathapuram-cum-Tirunelveli Local Authorities.                 |
| 49 Saraswathy Pandurangam ..                        | NOMINATED.                                                                    |
| 50 Seshachariar, M. .. ..                           | Madras-cum-Chingleput-cum-North Arcot Local Authorities.                      |
| 51 Sivanandam, Dr. T. V., M.B.B.S.                  | Madras Graduates.                                                             |
| 52 Sivasubramanya Nadar, S. P., B.A., B.L.          | Madurai-cum-Ramanathapuram-cum-Tirunelveli Local Authorities.                 |
| 53 Somasundara Reddiar, A. ..                       | South Arcot-cum-Tanjore-cum-Tiruchirappalli Local Authorities.                |
| 54 Sreenivasan, Dr. A., M.B.C.P. (Lond.).           | Madras Graduates.                                                             |
| 55 Srinivasavaradan, T. P., B.A., L.T.              | Madras Teachers.                                                              |
| 56 Subramanyam, A. .. ..                            | State Legislative Assembly.                                                   |
| 57 Subramania Karayalar, M. ..                      | Madurai-cum-Ramanathapuram-cum-Tirunelveli-cum-Kanyakumari Local Authorities. |
| 58 Sudarsanam Naidu, M. V. ..                       | South Arcot-cum-Tanjore-cum-Tiruchirappalli Local Authorities.                |
| 59 Sundarambal, K. B. .. ..                         | NOMINATED.                                                                    |
| 60 Surendram, V. M. .. ..                           | State Legislative Assembly.                                                   |
| 61 Thiagaraja Reddiar, P. B. K. ..                  | Salem-cum-Coimbatore-cum-Nilgiris Local Authorities.                          |
| 62 Venkataraman, R. (Minister—Leader of the House). | State Legislative Assembly.                                                   |

## THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

THE FIFTEENTH SESSION OF THE LEGISLATIVE  
COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

Monday, the 4th May 1959.

The House met in the Council Chamber, Arranmore Palace, Ootacamund, at ten of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

### I.—WELCOME SPEECH BY THE HON. CHAIRMAN.

MR. CHAIRMAN : Hon. Ministers and hon. Members of the Madras Legislative Council, before we begin the proceedings of the Session, it is my very pleasant duty to welcome you all to this beautiful town of Ootacamund.

Following the introduction of the Minto-Morley Reforms, it was suggested that the Legislative Council should meet in Ootacamund. Thereupon, the Governor, the Members of his Executive Council and about forty Members of the Legislative Council met here in the years 1915 to 1917. Later, with the introduction of the Montagu-Chemsford Reforms in 1926, it was again proposed that the Council might meet here, but the move did not materialise. Now, we are meeting here in 1959, under very pleasant and auspicious circumstances, after attaining Independence. So, I welcome you all to this Session here.

The public of the Nilgiris have already welcomed us, as you all know, and that shows that this shift to the Hills is a welcome change; I hope hon. Members of the House also will enjoy it. There is a very pleasant programme arranged for you to visit Kundah, Pykara, the Mudumalai Game Sanctuary and various other places. I hope you will all fully enjoy your stay at Ooty and carry on the business of the House as satisfactorily as you have been doing at Madras.

### II.—ARRANGEMENT OF SEATS IN THE CHAMBER.

MR. CHAIRMAN : I have to announce to the House that for obvious reasons, seats have not been allotted to Members, and they can sit as they please, subject to the convention that the Members of the Party in power will sit on the right and Members

[Mr. Chairman]

[4th May 1959]

of the Opposition on the left of the Chair. That is a very good arrangement for division. We have got only a few mikes and Members, if they like, can go to the mike and speak; otherwise, they may speak from their seats themselves.

### III.—CONDOLENCE RESOLUTION ON THE DEATH OF SRI K. BHASHYAM, A FORMER MINISTER OF THE COMPOSITE MADRAS STATE.

MR. CHAIRMAN: It is with deep regret that I have to report to the House the death of Sri K. Bhashyam, a former Member of the Legislative Council from 1952 to 1954 and a Minister of the Composite State of Madras, on the 29th April 1959, at his residence in Mylapore, Madras.

Born in 1882, Sri K. Bhashyam had his education in the Presidency College, Madras, and then took his Law degree from the Law College and enrolled himself as a vakil in 1906. He joined the freedom struggle in 1918 and suffered detention and imprisonment. He was the Chairman of the Reception Committee of the Congress Session held at Madras in 1927. He organized the Salt Satyagraha Movement in Madras and also the boycott of foreign cloth.

He was elected to the Madras Legislative Assembly in 1937 and again in 1946. He was the Law Minister in the Prakasam Ministry, when the separation of the Judiciary from the Executive was implemented. He was elected to the Madras Legislative Council from the Graduates Constituency in 1952.

Sri K. Bhashyam was a member of the Senate and Syndicate of the Madras and Annamalai Universities. He was the Leader of the Congress Municipal Party and Chairman of the Taxation and Finance Committees of the Corporation of Madras. He was the Editor of the 'Law Weekly' from 1954.

Sri K. Bhashyam was an eminent lawyer and ardent patriot and he took very keen interest in all Bills that came up before the Council. We express our sorrow at his demise, which I shall convey to the members of his bereaved family. I now move the following Condolence Resolution:—

"This House places on record its deep sense of sorrow at the demise of Sri K. Bhashyam, a former Member of the Legislative Council and a former Minister of the Composite Madras State, and conveys its profound sympathy to the members of his bereaved family."

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, I should like to associate the Government with the sentiments expressed by you. I had the privilege of working with Sri K. Bhashyam and I knew him fairly intimately. He was a lawyer

### CONDOLENCE RESOLUTION ON THE DEATH OF SRI K. BHASHYAM, A FORMER MINISTER OF THE COMPOSITE MADRAS STATE

4th May 1959] [Sri R. Venkataraman]

of great eminence. Normally, lawyers in India do not have the occasion or opportunity to deal with cases in International Law, but Sri K. Bhashyam had the unique opportunity of defending the I.N.A. prisoners from Malaya and Singapore in the year 1946 and I had the humble privilege of working with him in the defence of those I.N.A. prisoners. He acquitted himself remarkably well there and earned great credit not only to the Bar of Madras, but of the country also. Mr. K. Bhashyam was also an eminent legislator. He proved a great success as a Member of the Legislature and also as a Member of the Madras Corporation. He was mainly responsible for initiating a great legal reform, namely, the separation of the Executive from the Judiciary. The State has lost a great savant in law in the demise of Sri K. Bhashyam. I pray that his soul may rest in peace.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Sir, may I associate myself and also the hon. Members on this side of the House with the sentiments which have been expressed by you, Mr. Chairman, and the Hon. the Leader of the House? It was my privilege to have known very closely Mr. K. Bhashyam. He took particular interest in some of the important discussions that we undertook in the educational field, as a member of the Syndicate, the Senate and the Academic Council. We had also the privilege of hearing him in the House as a Minister and as a Member. I can assure you, Sir, that he took the keenest interest in the debates and that he was always ready to meet the Opposition's point of view. I am sure in his loss the country has suffered a great deal. I do associate myself with the sentiments expressed by you.

MR. CHAIRMAN: I now request hon. Members to stand in silence for a few minutes as a mark of respect to the late Sri K. Bhashyam.

The Resolution was passed *nem. con.*, all the Members standing in silence for two minutes.

### IV.—EXPRESSION OF SORROW AT THE DEMISE OF SRI SWAMI A. S. SAHAJANANDA, A MEMBER OF THE LEGISLATIVE ASSEMBLY.

MR. CHAIRMAN: I have also to announce to the House the sudden and untimely demise of Sri Swami A. S. Sahajananda, a sitting Member of the Legislative Assembly, on the morning of the 1st May 1959.

Swami Sahajananda was born on January 29, 1891, in North Arcot district. He came to Chidambaram in 1916 and established a school for Harijan children. In 1939 he handed over all his educational institutions to the Government to be run by them.

[Mr. Chairman]

[4th May 1959]

A great scholar, he was elected to the Madras Legislative Assembly in the last General Elections from the Chidambaram General-Rural (Scheduled Castes) Constituency. We express our sorrow at his demise, which I shall convey to the members of his bereaved family. I now request hon. Members to stand in silence for a few minutes as a mark of respect to the deceased.

Accordingly, the Members stood in silence for a few minutes.

V.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

*Suruli falls in Madurai district*

\* 1 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the scheme, if any, for development and improvement of the Suruli falls in Madurai district?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): The following three works have been taken up under Local Development Works Scheme for the development and improvement of the Suruli falls area:—

(i) Improvements to Suruli waterfalls at an estimated cost of Rs. 11,300.

(ii) Construction of a bridge across Venniar river sanctioned at a cost of Rs. 10,000.

(iii) Forming an approach road to foot-path to Suruli waterfalls at a cost of Rs. 10,000.

The first work has since been completed and the other two are nearing completion.

SRI V. V. RAMASWAMI: அந்த நீர்வீழ்ச்சிக்குப் போகிற மக்களுக்கு, அங்கிருந்து உணவு உண்பதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கத் திட்டம் ஏதாவது இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: யாராவது “பிலினைஸ்” செய்கிறவர் ஒருவர் அங்கே ஹோட்டல் வைத்தால், அவருக்கும் நல்ல லாபம் கிடைக்கும், ஜனங்களுக்கும் அந்த வசதி ஏற்படும். அப்படி யாராவது முன்வந்து செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

SRI V. V. RAMASWAMI: உணவு விடுதி வைக்கிறதைப்பற்றி நான் சொல்லவில்லை. மக்கள் அங்கே போய் உட்கார்ந்து, தாங்கள் கொண்டுபோகிற உணவுப் பண்டங்களை உண்பதற்கு வேண்டிய விடுதி வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க அரசியலார் முன்வருவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: அதைப்பற்றி இப்போது யோசனை இல்லை. யாரையாவது ஹோட்டல் வைக்கச் சொல்லலாம் என்பது தான் எங்கள் எண்ணம்.

4th May 1959]

SRI V. V. RAMASWAMI: இது தவிர, பக்கத்தில் ஏதாவது நீர்வீழ்ச்சி இருக்கிறதா? சும்பகரை நீர்வீழ்ச்சி என்று ஒன்று இருப்பதாக அறிகிறேன், அதை அபிவிருத்தி செய்ய திட்டம் இருக்கிறதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: அதைப்பற்றி இப்போது தகவல் இல்லை.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: நீர்வீழ்ச்சி என்றால், மின்சாரம் எடுக்க இங்கே வசதி இருக்கிறதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இந்த நீர்வீழ்ச்சி 50 அடி தான் உயரம் உடையது. மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய அளவு இல்லை.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Sir, may I know from the Hon. the Leader of the House, apart from Suruli, what are the other falls the Madras Government have in view for the purpose of development and improvement?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Except that the Governments fall occasionally in General Elections (loud laughter). We are thinking of developing these natural beauty-spots wherever they are.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Sir, when I put the question, I had in view only waterfalls and not political falls. (Renewed laughter.)

*Water-supply scheme for Katpadi Township*

\* 2 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI: Will the Hon. the 10-10  
 Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether any water-supply scheme has been drawn up for the Katpadi Township; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) The Katpadi Township has under consideration a scheme for protected water-supply to its colony from the river Palar.

(b) At the instance of the Registrar of Co-operative Societies, the Sanitary Engineer was instructed to give necessary technical assistance and advice to the Township for the preparation of detailed plans and estimates for the scheme. The Sanitary Engineer has accordingly given necessary instructions to the Supervisor of the Township for the preparation of plans and estimates. Plans and estimates are awaited from the Township, and after technical sanction is accorded for them, the Registrar will come up to Government for financial assistance for implementing the scheme.

[4th May 1959]

**SRI MOHAMED RAZA KHAN:** Is it a fact that because the Government of Madras have failed to provide adequate water-supply, the whole township has collapsed in the sense that many people are not taking over the lands and that a good extent of the lands remains without being taken over?

**THE HON. SRI R. VENKATARAMAN:** This relates to a housing colony which is to be put up near Katpadi and it requires certainly adequate water-supply. The Government are considering the proposal.

**SRI MOHAMED RAZA KHAN:** If I may make my point quite clear, because the Government have failed to provide adequate water-supply, there is no impetus on the part of the people in Vellore town to take over the lands for the purpose of house building.

**THE HON. SRI R. VENKATARAMAN:** On the contrary, my information is that there are 1,500 people already housed there and that people do want water-supply to increase their amenities.

**SRI V. V. RAMASWAMI:** இந்த டவுன்ஷிப்பக்காக 14 ஏக்கர் நிலம் விட்டுக்கொடுக்கப்பட வேண்டியிருப்பதாக அறிகிறேன். அரசாங்கத்தார் கொடுத்திருக்கிறார்களா? அரசாங்க நிலங்கள் பூராவையும் சர்வே செய்ய தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

**THE HON. SRI R. VENKATARAMAN:** A separate question may be put in respect of that.

#### *Stoppage of import of certain commodities*

\* 3 Q.—**VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN** (on behalf of Sri M. Ethirajulu): Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether it is a fact that this Government have suggested to the Government of India the stoppage of import of certain commodities from foreign countries due to shortage of foreign exchange and, if so, what they are?

**THE HON. SRI R. VENKATARAMAN:** The answer is in the negative.

#### *Higher Technological Institute at Guindy*

\* 4 Q.—**SRI V. V. RAMASWAMI:** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the West German Government have agreed to provide assistance for the establishment of the Higher Technological Institute at Guindy; and

(b) if so, the nature of assistance agreed to be given?

**THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:** (a) Yes, Sir.

(b) The Government have no information.

4th May 1959]

#### *Translation of Tamil works into other languages*

\* 5 Q.—**SRI V. V. RAMASWAMI:** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any proposal before the Government to encourage the translation of Tamil works into other languages and works in other languages into Tamil; and

(b) if so, the details thereof?

**THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:** (a) & (b) There is at present no proposal as such for the encouragement of the translation of Tamil works into other languages and works in other languages into Tamil. But if specific requests for assistance for translations are received, the Government consider each such request on its merits.

**SRI A. M. ALLAPICHAJ:** So far, the Government have made up their mind to make Tamil not only the official language but a very great language. Is it not absolutely necessary that the Government should take all possible steps to translate the best books of the world into Tamil so that Tamil may become a great language?

**THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:** I do not think it should be undertaken by the Government. Hon. Members are aware that particularly the Tamil translations of the various English words and other works, if I may say so, are unreadable. We are trying to improve them.

**SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR:** விஞ்ஞானம், கலை ஆகிய நூல்களை ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழில் மொழி பெயர்க்க ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறதா?

**THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:** தமிழ் வளர்ச்சி ஆராய்ச்சிக் கழகத்தின் மூலமாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

**SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR:** எத்தனை புத்தகங்கள் மொழி பெயர்ப்புக்காக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன? அவை என்னென்ன?

**THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:** அதற்குத் தனியாக ஒரு உப-கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கமிட்டி இதுபற்றிப் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறது.

**VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN:** இந்தத் தமிழ் வளர்ச்சி ஆராய்ச்சிக் கழகத்தின் அங்கத்தினர்கள் தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய இரண்டு மொழிகளிலும் பாண்டித்தியம் பெற்றவர்களா அல்லது தமிழில் மாத்திரம் பாண்டித்தியம் பெற்றவர்களா?

**THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:** இரண்டு ரகத்திலும் இருக்கிறார்கள்.

[4th May 1959]

**SRI V. V. RAMASWAMI :** தமிழ் மொழியில் இருக்கும் நூல்களைப் பிறமொழியில் பெயர்க்கவேண்டுமென்பதற்காகவும், பிற மொழியில் இருக்கும் நூல்களைத் தமிழ் மொழியில் பெயர்க்கவேண்டுமென்பதற்காகவும் மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து நமது அரசாங்கத்துக்கு ஏதாவது தாக்கீது வந்திருக்கிறதா? நமது அரசாங்கம் அதுபற்றிக் கலந்தாலோசித்தார்களா?

**THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :** I would like to have notice.

**SRI MOHAMED RAZA KHAN :** When the Government of Madras decide to translate the works into Tamil, will they take note of the fact that our Hon. Ministers and also some Members of the Opposition have invariably made very good speeches in English and that these speeches should be translated into Tamil for the public to know? (Laughter.)

*Liquor permits*

\* 6 Q.—**SRI T. PURUSHOTHAM :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to furnish a districtwise statement showing the number of foreign liquor permits (including renewals) issued during the years 1957 and 1958 separately and state the general principles governing the grant of such permits?

**THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** A statement showing the particulars is placed on the table of the House.

Permits for consumption of foreign liquor or Indian-made foreign spirits are issued to non-Indians who are not minors, on application. In the case of Indians, permits are granted only on medical grounds where the applications are supported by medical certificates from paid Civil Surgeons. No medical certificate is, however, insisted on in the case of renewal of permits, unless the quantity is to be increased. The maximum quantity of liquor allowed to Indians on grounds of health is fixed in individual cases on the basis of the medical certificates.

**SRI A. M. ALLAPICHAJ :** We have been told that liquor is bad for health.

**THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :** It is bad for good health, but good for bad health. (Laughter.)

**SRI A. M. ALLAPICHAJ :** How could there be permits issued on the basis that people are suffering from illness and things like that?

**THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** Of course, from the answer which my esteemed Colleague has given, the hon. Member knows that opinions of doctors differ, and we are guided

[4th May 1959]

only by the opinions of doctors, whoever they are and whatever opinions they give. Sir, under section 20 of the Prohibition Act, persons are entitled to permits on medical certificates and whenever qualified doctors certify that in the interest of one's health, certain consumption of liquor would be necessary, we cannot help it.

**SRI T. PURUSHOTHAM :** With reference to the statement placed on the table of the House, will the Hon. Minister tell us why there is an increase in the number of permits granted to Indians, whereas there is a general fall in the case of others? Does it indicate that the Government follow a more liberal policy in the matter of issue of liquor permits?

**THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** The basis of granting permits is quite different, in the case of Indians or non-Indians. So, there is no particular reason which I could give for the number of permits being on the increase. On the whole, it is not a large increase.

**DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR :** May I know why the Government have directed that these permits should be given only by Civil Surgeons who are Government servants? Why should this privilege be not extended to honorary Medical Officers who are as responsible and are doing the same sort of work thus relieving the Government of so much medical relief which they would have had to provide? Why is this difference made?

**THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** I myself personally cannot see why such a difference should be made. But anyhow, if the hon. Member would put a separate question, I shall look into it.

**SRI T. PURUSHOTHAM :** Will the Government refer these certificates to the Medical Board, in case they do not agree with the recommendations of the Civil Surgeons who issued the certificates?

**THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** Sometimes the Government make a reference to the Director of Medical Services.

**SRI MOHAMED RAZA KHAN :** A well-to-do man, no doubt, could apply for a permit under a medical certificate and get it. But suppose a poor man for reasons of health should have toddy or country liquor. Are there arrangements being made for him to apply to the Government, no doubt under a medical certificate, for a permit?

**THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** Yes, Sir, if he could produce a medical certificate that consumption of liquor is necessary in the interests of his health, Government would certainly consider his request.

[4th May 1959]

SRI T. PURUSHOTHAM: Have there been any instances in which the Government have disagreed with the recommendations of the medical authorities and, in such cases, have the Government taken any action against the medical officers concerned?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I cannot say whether any action has so far been taken against any particular medical officer or not. As I have said, whenever Government do not feel like agreeing with the particular medical certificate, they make a reference to the Director of Medical Services and the Government are guided by his opinion.

SRI A. M. ALLAPICHAJ: Why not in all cases a reference be made to the Director of Medical Services?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The hon. Member might be will aware that it is not practicable. It is not also necessary to make a reference of every medical certificate to the Director of Medical Services.

10-20 SRI T. PURUSHOTHAM: Sir, is it obligatory on the part  
a.m. of the Government to accept the recommendation of the medical authorities?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Yes, Sir. When a person is certified to require a permit for liquor, the Government cannot help it.

SRI A. M. ALLAPICHAJ: There is a feeling that some rich people and some big people got permits. The Government must see that, in course of time, this permit system is abolished.

*Pension to the non-teaching staff*

\* 7 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the scheme for the grant of pension to teachers is also applicable to the non-teaching staff in the schools; and

(b) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) No, Sir.

(b) The Government introduced this scheme for improvement of the conditions of service of teachers as a class and did not consider it necessary, mainly on financial grounds, to extend it to non-teaching staff.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, in view of the fact that the non-teaching staff form part and parcel of the institution and also in view of the fact that they do not form even one per cent of the teachers, cannot the Government kindly consider their case for this relief?

[4th May 1959]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: As I have already said, we have made a distinction between the teaching profession and the other profession. As a matter of fact, there are so many others engaged in private employment who may require this relief. But we are not able to provide that pension relief. Since we wanted to improve the condition of the teachers, we have specially introduced this pension scheme, for which, I think, the hon. Member should be thankful.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Are not the Government aware of the fact, Sir, that these clerical establishments are treated in the same way as secondary grade teachers mostly and that they are entitled to provident fund benefits which are applicable to teachers?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: There are provident fund benefits applicable to various other categories in private employment. That does not mean that the Government should provide the pension scheme for them also.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Sir, does the pension scheme apply to teachers in oriental schools and colleges?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: My impression is that it is applicable to all categories of teachers. I shall look into this.

*Tamil correspondence in subordinate Government offices*

\* 8 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the date on which the scheme for introduction of Tamil correspondence in subordinate Government offices was implemented;

(b) whether any report on the working of the scheme has been received from those offices; and

(c) if so, whether a copy of the report will be placed on the table of the House?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) In about 1,925 Government offices, Tamil has been introduced as the language of correspondence with effect from 14th January 1958. It is being introduced in other offices gradually and in stages.

(b) The Official Language Act Implementation Committee has been asked to submit to Government every quarter, reviews furnished by Heads of Departments on the working of the scheme together with its comments and suggestions. Two of these quarterly reports have been received by Government so far.

[4th May 1959]

(c) From the reports received so far, it is seen that the glossaries of Administrative Terms distributed to offices have reached them only a few months ago, and that, therefore, a detailed review is not possible till the glossaries have been put to use for some more time. The reports sent by the Committee so far are only in the nature of interim reports and hence copies of the same are not being placed on the table of the House.

**SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR :** கலெக்டர் என்பதற்குத் தண்டல்நாயகம் என்று போட்டிருக்கிறார்களே, அதை மாற்றுவதற்கு உத்தேசமுண்டா?

**THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :** கலெக்டர் என்ற பதம் கலெக்டராகவே இருக்கலாம் என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம்.

**SRI T. PURUSHOTHAM :** Sir, as the actual working of the scheme has proved to be satisfactory, what steps do the Government propose to take to extend it?

**THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :** In my own view, it is bound to be satisfactory. There is no question of its being unsatisfactory. As I have already said, copies of the glossary have just been distributed, and the Government's intention is to extend it to other offices also gradually.

**VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN :** “கிளாசரி”யில் உள்ள பல பதங்களை அரசாங்கத் துறையில் இருக்கிறவர்கள் கையாளுவதில்லை. நகராண்மைக்கழகத்திலும், ஊராட்சிக்கழகத்திலும் அவைகள் கையாளப்படுவதில்லை. ஆகவே, அப்பதங்களை அவர்கள் கையாளுவதுதான் முறை என்று அரசாங்கம் வற்புறுத்துமா?

**THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :** அப்படிக்கையாளாததற்குக் காரணம் இந்தக் கிளாசரி அவர்களுக்குப் போய்ச் சேரவில்லை என்பதுதான். இனிமேல் அதிலுள்ள பதங்களை உபயோகப்படுத்துவார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

**SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR :** இப்போது போதுமான அளவு தமிழ் டைப்ரைட்டர்கள் இருக்கின்றனவா? ஆறு மாதத்திற்குள் எவ்வளவு டைப்ரைட்டர்கள் வரும்?

**THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :** இப்பொழுது 100 தட்டெழுத்து யந்திரங்கள் வாங்கியிருக்கிறோம். அதில் சில பாகங்கள் வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதியாக வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு அந்நிய நாட்டுச் செலாவணி அவசியம். அந்நிய நாட்டுச் செலாவணிக்காக மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எழுதியிருக்கிறோம். அது கிடைத்தவுடன், அந்தப் பாகங்கள் வந்தவுடன் இன்னும் அதிகம் இயந்திரங்கள் தயாரிக்கப்படும்.

**SRI V. V. RAMASWAMI :** “கலெக்டர்” என்ற பதத்திற்குப் பதில் “தண்டல்நாயகம்” என்று சொல்வது அருமையாக இல்லையா? எங்கள் பகுதியில் “வசூல்” என்பதற்கு “தண்டல்” என்னவாயிற்று என்று கேட்பதுண்டு. ஆகவே, “கலெக்டர்” என்பதைத் “தண்டல்நாயகம்” என்று சொன்னால், அந்தப் பதத்தில் அழகில்லையென்று சொல்லுகிறார்களா அல்லது தப்பா?

[4th May 1959]

**THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :** இதற்கு முன்பெல்லாம் கலெக்டரின் முக்கியமான வேலை வரி வசூல் செய்வதுதான். ஆனால், இப்போது கலெக்டர் என்று சொன்னால், வரி வசூல் செய்கிறவர் என்று ஒருவரும் அர்த்தம் செய்வதில்லை. அவர் பல முக்கியமான அலுவல்களைப் பார்க்கிறார். ஆகவே, எப்பொழுதோ ஏற்பட்ட ஆங்கிலப் பதத்தை மொழி பெயர்த்துத் தண்டல்நாயகம் என்று சொல்வது, ஈ அடித்தான் காப்பி என்று சொல்வார்களே, அதுபோல் இருக்கும். அது கூடாது.

**VIDWAN SRI T. MUTHUKANNAPPAN :** “கலெக்டர்” என்ற ஆங்கிலப் பதத்தின் சரியான பொருள்தான் என்ன?

**THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :** இங்கு உபாத்தியாயர் வேலை செய்வதற்காக நான் வரவில்லை.

**SRI A. SUBRAMANYAM :** “லாரி” என்பதற்கு “பேருந்து” என்று சொன்னால் ஜனங்களுக்குப் புரிவதில்லை. “லாரி” என்று சொன்னால் புரிகிறது. அதேபோல், சைக்கிள் என்று சொன்னால், மக்களுக்கு இலகுவாகப் புரிகின்றது. அதற்குப் பதிலாக “ஈருருள் வண்டி” என்று சொன்னால், புரிவதில்லை. ஆகவே, ஆங்கிலத்தில் உள்ள இம்மாதிரிப்பட்ட சில வார்த்தைகளை அப்படியே தமிழில் வைத்துக்கொள்வது நல்லது அல்லவா?

**THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :** பல ஆங்கிலப் பதங்கள் இப்பொழுது வழக்கத்தில் தமிழ்ப் பதங்களாக வந்திருக்கின்றன. அவைகளை மாற்றுவதற்கு சர்க்காருக்கு உத்தேசமில்லை.

**VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN :** இந்த ராஜ்யத்தின் எல்லா அலுவலகங்களும் தமிழிலேயே செயல்படவேண்டும் என்று ஏதாவது காலவரையறை இருக்கிறதா?

**THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :** எவ்வளவு தூரம் சாத்தியம் என்று பார்த்துத்தான் காலவரையறை நிர்ணயிக்கவேண்டியிருக்கிறது. காலவரையறை நிர்ணயித்து அதற்குள் செய்ய முடியவில்லையென்றால், அதனால் கஷ்டப்படுவதைவிடப் படிப்படியாக அடிதுக்குக் கொண்டுவருவதுதான் நல்லது.

**SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR :** ஆங்கிலப் பதங்களுக்கு நல்ல தமிழ்ப் பதங்கள் இருந்தால், அவைகளையும் சேர்த்து உபயோகப்படுத்த முடியுமா? அதாவது கலெக்டர் என்பதற்குப் பக்கத்தில் “தண்டல்நாயகம்” என்றும் ஏன் போடக்கூடாது?

**THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :** நல்ல தமிழ்ப் பதங்கள், கெட்ட தமிழ்ப் பதங்கள் என்றால், எதுவென்று எனக்குப் புரியவில்லை. மக்களுக்கு எது புரிகிறதோ, அது நல்ல தமிழ்.

#### Assignment of lands to Harijans

\* 9 Q.—**SRI V. M. SURENDRAM :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of applications received from the Harijans of the Nilgiris for assignment of lands during this year; and

(b) the number of acres of lands assigned to Harijans of the Nilgiris?



[4th May 1959]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Three thousand eight hundred and seventy-nine applications were received during the year 1958.

(b) One hundred and three acres.

SRI V. M. SURENDRAM : 3,879 அபிவிருத்திகள் வந்ததில் 103 ஏக்கர்கள்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மற்றவர்கள் விஷயத்தில் என்ன செய்யப்போகிறார்கள் ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்த வேலை இப்பொழுது தான் தீவிரமாகச் செய்யப்பட்டு வருகிறது. ஸ்பெஷல் ஆபீஸர் போட்டிருக்கிறோம். இங்கு “லிமிடேஷன்ஸ்” அதிகம். ப்ளெயின்ஸில் இருப்பது போல் அல்ல. இங்கு “ஸாயில் எரேஷன்” இருக்கிறது. ஆகவே, அவ்வளவு “லிபரலாக்” கொடுப்பதற்கில்லை.

SRI V. V. RAMASWAMI : 103 ஏக்கர் நிலம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறதே, இதை அவர்களே வைத்து உபயோகப்படுத்துகிறார்களா ? அந்த நிலங்களை அவர்கள் வேறு யாருக்காவது மாற்றி விட்டால் சொந்த உபயோகத்திற்கு அதை உபயோகப்படுத்துவார்களா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : சொந்த உபயோகத்திற்குத் தான் உபயோகப்படுத்துவார்கள். ஹரிஜனங்களுக்கும் அந்த நிலத்தளை கட்டாயம் இருக்கிறது.

SRI V. M. SURENDRAM : மூன்று வருடங்களுக்கு முன்னதாக “ஸ்பெஷல் ஸ்டாப்” (Special staff) போட்டு இந்த விநியோகம் செய்தார்கள். மார்ச் மாதத்திலிருந்து அந்த “ஸ்டாப்” (Staff) கிடையாது. அப்படியிருக்கும்போது, இப்பொழுது சர்க்கார் எப்படி விநியோகம் செய்யப்போகிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன் ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : முன்பு போட்ட “ஸ்டாப்” அவர்களின் ரிப்போர்ட்டு கொடுக்கப்பட்டுவிட்டது. போட்டிருப்போய் இருக்கிறது. இனி பட்டா கொடுக்க அவர்கள் “ஆர்டர்” கொடுப்பார்கள். நிலத்தைப் போய்ப் பார்க்கும் வேலை முடிந்துவிட்டது.

SRI K. M. RAMASAMY GOUNDER : இவைகள் எங்கே வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று அறிவிக்க முடியுமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இதைப்பற்றித் தகவல் இப்போது என்னிடமில்லை.

#### Development of Porto Novo

10-30 a.m. \* 10 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to develop Porto Novo as a biological station;

(b) the aid, if any, from the Central Government therefor; and

(c) the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : (a) The Government have no such proposal under consideration.

(b) & (c) Do not arise.

[4th May 1959]

SRI V. V. RAMASWAMI : அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் இதைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டு வருவதாகத் தெரிகிறது. அதற்கு நமது அரசாங்கம் ஏதாவது உதவி செய்கிறதா ?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : அதற்கு மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து உதவி கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

#### Salaries to teachers

\* 11 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any cases have been brought to the notice of the Government where teachers in aided schools have been paid salaries less than those fixed as per the service register or agreement entered into with the management; and

(b) if so, the steps proposed to be taken by the Government to prevent such things?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) A single case of a Tamil Pandit working in the Murgoschis High School, Nazareth, Tirunelveli district, was brought to the notice of the Government in February 1958. The Government examined the matter and found that there was no need for their interference.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, what is the relief provided by the Government under the existing rules in cases where teachers are paid less than that fixed as per the service register or agreement?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : We can withdraw the recognition.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : There may be ever so many cases like this. In such cases, what is the action that the Government propose to take?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : At present, the complaints are received by the Government. I do not think we should take action *suo motu*. If the persons are willing to surrender a portion of their salaries to the management, I do not think we can go and interfere. That is why we have just now ordered that the salary should be paid direct at least in the case of elementary school teachers.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : May I take it, Sir, that all the elementary school teachers are to be paid direct by the Government and not merely the teachers in fee-levying schools that agree to become non-fee levying schools?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : This is only the beginning.

[4th May 1959]

*Study of languages*

\* 12 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any reciprocal arrangements have been entered into with other State Governments in regard to the provision of facilities in schools and colleges for the study of languages; and

(b) if so, what they are?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) & (b) No, Sir. The need for any such arrangement has not arisen.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: சில கிராமங்கள் மாற்றப் படுவதினால் பல பிரச்சனைகள் புதிதாக வரும். அவைகள் எல்லாம் கவனிக்கப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இம்மாதிரி மாற்றங்கள் ஏற்படும்போது பல பிரச்சனைகள் வரும். அவைகள் எல்லாம் கவனிக்கப்படும்.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Have the Government received representations from the people in other States about the lack of facilities for learning Tamil there? If so, may I know whether the Government of Madras propose to make representations to adjoining States in the matter?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I would submit that this is a wrong approach to make representations to adjoining States. They should make their representations to the State Governments concerned.

SRI V. V. RAMASWAMI: மற்ற ராஜ்யங்களிலுள்ள பல்கலைக் கழகங்களில் தென்னிந்திய மொழிகளைப் படிப்பதற்கும், ஆராய்ச்சி செய்வதற்கும் வசதி செய்து கொடுத்திருப்பது இந்த அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அப்படியென்றால், அந்தப் பல்கலைக் கழகங்களுக்கும் நமது அரசாங்கத்துக்கும் ஏதாவது தொடர்பு உண்டா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: சில சர்வகலாசாலைகளில் இதற்கு வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பொருள் உதவியும் செய்திருக்கிறோம்.

SRI K. M. RAMASAMY GOUNDER: மற்ற ராஜ்யங்களிலுள்ள தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு நமது அரசாங்கம் மான்யம் கொடுத்து உதவுகிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இல்லை.

*Language Pandits*

\* 13 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that Language Pandits of similar qualifications are paid different scales of salaries according as they serve in Middle or High Schools; and

[4th May 1959]

(b) if so, whether there is any proposal before the Government to remove this disparity?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes.

(b) No decisions have been taken yet. The matter is under consideration.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Is it a question of principle or is it for want of finance that the Government are paying different scales of salaries to Language Pandits?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do not think even on a question of financial difficulty, this could be justified. That is why the matter is under consideration.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: In view of the fact that the future ministerial establishment has to be trained to do their work in Tamil, may I know whether the Government have any proposal to have higher qualified Tamil Pandits in the lower forms in order that they may have a better grounding?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: This is with reference to the scale of pay. But the supplementary question of the hon. Member deals with another aspect of the matter. Therefore, I do not think I can answer that.

*Tamil as the State Language*

\* 14 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the steps taken and proposed to be taken by the Government for the wider use of Tamil as the State Language;

(b) whether there is any proposal before the Government to conduct classes for training Typists in handling Tamil typewriters; and

(c) if so, whether sufficient number of Tamil typewriters have been secured for the purpose?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) With effect from 14th January 1958, Tamil has been introduced as the language of correspondence in about 1,925 Government Offices. Regarding the other offices, it is proposed to take up the various Government Departments in convenient batches, the order of preference being based on the extent to which the general public, particularly the ryots in the villages, have to deal with these offices. The following Departments will constitute the first batch:—

(1) Revenue Department including the offices of the Block Development Officers.

(2) Public Works Department (Irrigation).

(3) Agriculture.

[4th May 1959]

(4) Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration).

(5) Education.

(6) Local Bodies.

(7) Co-operative.

(b) A Central Tamil Typewriting Training Institute has been started with effect from 5th January 1959 in the former Legislature buildings at the Government Estate, Mount Road, Madras. Provision has been made in this Institute for the training of 200 typists selected from the Government Departments, on Tamil Typewriters, with the standardised key board. Classes are being held in batches in the morning and evening, and the period of training will be four months.

(c) One hundred new Tamil Typewriters with the standardised key boards have been purchased for the purpose.

SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Government consider the question of introduction of Tamil Shorthand in the Central Training Institute referred to by the Hon. Minister?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Not yet, Sir.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

[Note.—An asterisk (\*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

#### VI.—ANNOUNCEMENTS.

##### (1) PANEL OF VICE-CHAIRMEN.

MR. CHAIRMAN: I have to announce to the House that, under rule 14 of the Madras Council Rules, I have nominated the following Members of the Council to be the panel of Vice-Chairmen for the Fifteenth Session of the Legislative Council under the Constitution:—

1. Sri A. Subramanyam.
2. „ B. K. Nallaswami.
3. „ K. M. Ramasamy Gounder.
4. Srimathi S. Manjubhashini.

##### (2) MESSAGES FROM THE GOVERNOR.

MR. CHAIRMAN: I have also to announce to the House that I received the following messages from the Governor of Madras:—

(1) 'In pursuance of Article 207, clause (3), of the Constitution of India, I, Bisnuram Medhi, Governor of Madras, hereby recommend to the Madras Legislative Council the consideration of the Madras Contingency Fund (Amendment) Bill, 1959'.

4th May 1959]

[Mr. Chairman]

(2) 'In pursuance of Article 207, clause (3), of the Constitution of India, I, Bisnuram Medhi, Governor of Madras, hereby recommend to the Madras Legislative Council the consideration of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959.'

##### (3) MESSAGES FROM THE ASSEMBLY.

MR. CHAIRMAN: I have further to announce to the House that I received the following messages, dated 30th April 1959, from the Hon. Speaker, Madras Legislative Assembly:—

(1) 'In accordance with rule 114 of the Madras Assembly Rules, I transmit a copy of the Madras Contingency Fund (Amendment) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 6 of 1959), as passed by the Legislative Assembly on the 29th April 1959 and signed by me for the recommendations of the Council.

I certify that this is a Money Bill within the meaning of Article 199 of the Constitution of India.'

(2) 'In accordance with rule 138 of the Madras Assembly Rules, I transmit a copy of the motion passed on the 29th April 1959 by the Madras Legislative Assembly, desiring to obtain the concurrence of the Council in setting up a Joint Select Committee of the two Houses to consider the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959 (L.A. Bill No. 7 of 1959):—

##### Motion.

'That the concurrence of the Legislative Council be obtained for setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 24 Members (16 Members from the Assembly and 8 Members from the Council) to consider the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959 (L.A. Bill No. 7 of 1959), and that the following Members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee:—

1. The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam.
2. Sri C. Muthiah Pillai.
3. „ V. Sankaran.
4. „ R. Srinivasa Iyer.
5. „ S. Lazar.
6. „ V. S. Manickasundaram.
7. „ T. V. Sannasi.
8. „ T. S. Swaminatha Odayar.
9. „ T. Karia Gounder.
10. „ V. K. Ramaswami Mudaliar.
11. „ K. Ramachandran.
12. „ V. Veluswami.
13. „ C. Nataraja Odayar.

[Mr. Chairman]

[4th May 1959]

14. Sri S. Pakkiriswami Pillai.
15. „ D. S. Authimoolam.
16. „ N. K. Palaniswami.

## VII.—GOVERNMENT MOTION.

ASSOCIATION OF FIVE MEMBERS WITH THE COMMITTEE ON  
PUBLIC ACCOUNTS OF THE LEGISLATIVE ASSEMBLY.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I beg to move—

‘This House nominates the following five Members to associate with the Committee on Public Accounts of the Legislative Assembly for the financial year 1959–60 :—

The Hon. Sri R. Venkataraman.  
Sri M. Seshachariar.  
„ K. T. Kosalram.  
„ Mohamed Raza Khan.  
„ K. Balasubramanya Ayyar.

MR. CHAIRMAN: The question is—

‘This House nominates the following five Members to associate with the Committee on Public Accounts of the Legislative Assembly for the financial year 1959–60 :—

The Hon. Sri R. Venkataraman.  
Sri M. Seshachariar.  
„ K. T. Kosalram.  
„ Mohamed Raza Khan.  
„ K. Balasubramanya Ayyar.

The motion was put and carried.

## VIII.—GOVERNMENT BILLS.

- (1) THE MADRAS CONTINGENCY FUND (AMENDMENT) BILL, 1959  
(L.A. BILL NO. 6 OF 1959).

10-40 a.m. THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I move—  
‘That the Madras Contingency Fund (Amendment) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 6 of 1959), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.’

Sir, this is a very simple Bill. As hon. Members are aware, under the Contingency Fund Act, 1959, a sum of Rs. 75 lakhs was being utilized for ‘New Services’ and other expenditure which had not been previously sanctioned by the Legislature. That was in the composite State of Madras. After the separation of the Andhra, from the 1st of October 1953, this Rs. 1 crore was reduced to Rs. 75 lakhs because it was thought that with the reduced size of the State, Rs. 75 lakhs would be more than sufficient for this Contingency Fund. But, Sir, the Budget has been

\* Printed as Appendix II on page 64 infra

THE MADRAS CONTINGENCY FUND (AMENDMENT)  
BILL, 1959 (L.A. BILL NO. 6 OF 1959)

21

4th May 1959]

[Sri C. Subramaniam]

increasing every year and today, our Budget stands, I mean the revenue budget alone stands, at more than Rs. 60 crores. In addition to that, we have got our capital budget round about Rs. 40 crores. In actual practice, we find that this sum of Rs. 75 lakhs is not at all sufficient to cover the unsanctioned expenditure that we are forced to incur in the midst of the year, particularly on the Second Five-Year Plan and various other schemes which we have got to take up when we get the sanction of the Central Government. Therefore, the Auditor-General has suggested that this amount should be increased so that there may be sufficient amount available for meeting this unsanctioned expenditure and later on we may come before the Legislature, get its approval and recoup the amount. The present suggestion, therefore, is to increase the provision in the Contingency Fund from Rs. 75 lakhs to Rs. 150 lakhs in the current year by debit to the Consolidated Fund of the State. I request that the House may pass this simple measure.

MR. CHAIRMAN: Motion moved—

‘That the Madras Contingency Fund (Amendment) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 6 of 1959), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.’

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Mr. Chairman, while I support the Bill, I would just like to know a few things. Even in days when the ways and means position of the Madras Government was not satisfactory, they used to ask the Reserve Bank for some help. That was the position in 1951–52, I think. I admit the fact that a sum of Rs. 75 lakhs in the Contingency Fund may not be quite sufficient and that an increase is necessary to the extent of Rs. 150 lakhs. But, in the latter part of his speech, the Hon. the Finance Minister said that there might be some items of necessary expenditure which they must incur but that at the same time, they would come before the Legislature later for approval or ratification. I should like to know what check there is on the spending of money by Government on certain schemes. What will happen if the Legislature does not approve of certain items of expenditure? What is the check that is provided for under these circumstances? Of course, the Hon. the Finance Minister with his smile may say, ‘Well, even after spending the money, we could come before the Legislature and get its approval.’ It is a question of *fait accompli*. Suppose the Government spend the amount and later on come before the Legislature for ratification. Suppose the Legislature does not then give its approval. What will happen? I would like to have some clarification from the Hon. the Finance Minister in regard to this matter. When the majority of the Members of the House do not approve of the items

[Sri Mohamed Raza Khan] [4th May 1959]

of expenditure on certain schemes which the Government might have undertaken, what will be the position? These points require clarification, Sir.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Sir, there are one or two important matters which the Council must take into consideration. Of course, we support this Bill, and the Auditor-General has also suggested that this is necessary. But, as a matter of fact, when looking into the Budget for the last four or five years, we find that what was forecast as a large deficit Budget became a surplus Budget later on account of the fact that the money was returned and that there was difficulty in spending the money. Even in the case of many of the New Services, we find that moneys have been returned as they could not be utilized for the purpose for which they had been sanctioned. As a matter of fact, we find that all the moneys that were asked for could not be utilized. I do not put the blame on anybody. But the fact remains that moneys have been returned as they could not be utilized. The Public Accounts Committee has also noted this on many occasions. Under these circumstances, it is a matter for consideration whether we should increase the amount in the Contingency Fund. On the other hand, we should try, as far as possible, to see that the (Budget) expenditure is limited to the proposals that are made and the Budget that has been sanctioned. The additional fact is that we have already passed two supplementary Budgets, one in December and another in February. We should take these things into consideration. We should like to know whether this is absolutely necessary under the present circumstances. Of course, it is for the Hon. the Finance Minister to take the full picture into account. The difficulty that I feel is that we make so many proposals without sufficient data from the Collectors and other people who have to spend the amounts. It is observed that even in the month of March, by about the 15th March or so, various proposals are put forward that moneys are returned as they could not be spent and as, according to the rules, they have to be returned to the Contingency Fund.

I am saying all these so that the Hon. the Finance Minister may see that the expenditure is fully controlled and the schemes that are taken up for execution are completed and fulfilled, as far as possible, within the year. This is followed in the Education Department. In respect of the Part II Schemes, they ask the aided schools for specific proposals and if they are not completely implemented within the year, they postpone them to the next year. This could be done in all cases so that they need not unnecessarily ask for large grants which could not be expended within the year and which might have to be returned. We have seen in the past that the deficit of Rs. 1.65 lakhs came to be a deficit of only

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] 4th May 1959]

Rs. 5 lakhs in one year and still later it was a surplus to the extent of Rs. 1.66 lakhs. That is what we have been observing. I am not blaming anybody for this. It is much better to see that the entire system is changed so that we may provide for only schemes which are ready and which can be completed. Even in respect of the New Services, we must satisfy ourselves whether those schemes could be completed within the year. Of course, we have to go to the Central Government for assistance, and it takes a long time to get that assistance from them. We all know that one has to go through so many processes, wait in the lobbies and corridors. Otherwise, papers will not be promptly disposed of. We all know those things. When we approach the Central Government for assistance, it takes a long time to get it. We also know that the Central Government's assistance is necessary and that they should come to our help. We have to lay down a certain procedure. We have various development schemes, community development schemes and things like them. Our anxiety is to satisfy the public. We are in a democratic set-up. We have an eye on the elections and the votes of the public. I agree. But still, we should, as far as possible, try to spend money only on these strict lines.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் மூன்றாவது ஆண்டிலே நாம் செலவு செய்ய வேண்டிய பொறுப்புக்கள் அநேகம் இருக்கின்றன. அவை களைப் பார்க்கும்போது, 55 கோடி ரூபாய் வரவு செலவு செய்யும்போது, நாம் 75 லட்சம் ரூபாய்தான் “கண்டிஷனலி பண்டு” வைத்திருக்கிறோம். இப்பொழுது ஒன்றரைக்கோடி ரூபாய் என்று வைக்கும்போது, அதைத் தக்கபடி, நியாயமாகச் செலவு செய்யவேண்டும்.

மேலும், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே நாம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய திட்டங்கள் அநேகம் இருக்கின்றன. கிராம அபிவிருத்தித் திட்டம், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் என்று இருக்கின்றன. இந்தச் சமயத்திலே நாம் சரியானபடி கணக்குப்போட்டுப்பார்த்தால், இது முழுவதும் செலவாகிவிடும். ஏகமிலே பணம் இருந்தால், அப்போதைக்கப்போது நம் முனைய அமைச்சர்கள் அவசரமான திட்டங்களுக்குச் செலவு செய்ய ஏது வாக இருக்கும். இருந்தாலும், இப்பொழுது ஒன்றரைக்கோடி ரூபாய் வைக்கிறோம் என்றால், அதைச் செலவு செய்துவிட வேண்டும் என்று அர்த்தம் இல்லை. இந்த மசோதாவை அவை ஏற்றுக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லி, அதை நான் ஆதரித்து என் உரையை முடிக்கின்றேன்.

\* SRI T. PURUSHOTHAM : Sir, while supporting the Bill, I should like to request the Hon. Minister to tell us the policy followed in drawing amounts from the Contingency Fund. It may kindly be stated whether this Fund will be utilized for expenditure approved by the Legislature on development schemes included in the Plan or whether the legislative sanction for the Contingency Fund entails delegation of powers to the Executive to incur the expenditure of Rs. 150 lakhs without the previous approval of the Legislature of the expenditure. Of course, Sir,

24 THE MADRAS CONTINGENCY FUND (AMENDMENT)  
BILL, 1959 (L.A. BILL NO. 6 OF 1959)

[Sri T. Purushotham] [4th May 1959]

this is subject to ratification by the Legislature and Appropriation Bills would be placed before the Legislature from time to time. While I concede that the Ministry should have wide powers to sanction urgent schemes, I think it would be worth while to be clear on the point. I will, therefore, be glad if the Hon. Minister could tell us the policy generally followed in utilizing and drawing amounts from the Contingency Fund.

\* DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Mr. Chairman, Sir, I know, after all, the Finance Ministry cannot be completely held responsible unless the individual Ministries give full co-operation in regard to details of expenditure in respect of different provisions. I am afraid that individual Ministries do not take sufficient care to see that amounts are expended in the manner in which they should be with the result that at the close of the year, it is found that there are large amounts and that there is a hasty attempt to spend them.

Sir, there is another point to which I shall refer and draw the attention of the Hon. the Minister for Finance. Very often schemes are sanctioned on a token basis of Rs. 100 grant and actual expenditure on the schemes is not known to anybody, not even to the Treasury Benches, and when the schemes are undertaken actually, very large amounts have to be spent. I think the only way in which some amount of check could be made by the Finance Ministry is to ask for a quarterly return from each department as to the amounts that have been sanctioned, the actual amounts that have been spent and the balance. If that procedure is adopted, we would not have at the end the question of unspent balances, and it will contribute also to the speedy progress of the work. If such a quarterly target is fixed and adhered to, that would make the persons in charge of the schemes also to take more care of the expenditure that will have to be incurred every quarter. I hope this suggestion will be considered further by the Hon. the Finance Minister.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I am glad of the general support given to the Bill by hon. Members. But, certain doubts have been raised which require clarification. Hon. Members are aware that this Contingency Fund has been constituted only after the present Constitution came into effect. In the Constitution, Article 266 creates what is known as the Consolidated Fund into which all the amounts received on behalf of the Government are put, and under sub-clause (3), no money out of the Consolidated Fund of India or the State shall be appropriated except in accordance with law and for the purposes and in the manner provided in the Constitution. If we want to draw even a pie from the Fund, the specific sanction of the Legislature is required.

4th May 1959] [Sri C. Subramaniam]

Therefore, the Budget is presented and when the Budget is presented, each Demand is voted upon and specific amounts which we propose to withdraw from the Fund are mentioned under each Demand. Hon. Members might have noticed that it is not merely the net amount that is shown in the Demand, but the gross amount. Supposing the total expenditure on a particular scheme is one crore of rupees, there may be receipts also of Rs. 50 lakhs by way of grant from the Central Government. But it is not as if I can move for grant of Rs. 50 lakhs and draw from the Fund Rs. 50 lakhs. I am getting Rs. 50 lakhs under this head, but once the sum of Rs. 50 lakhs is received as grant, it goes into the Fund. Therefore, I have to move for grant of Rs. 1 crore and then along with the grant, withdrawal is made from the Consolidated Fund, of Rs. 1 crore for expenditure under that Demand. That is the procedure.

The second important factor which has to be taken into consideration is this. Even though various Demands are voted upon, and even though the total amount made available to the Government is big, I cannot transfer the amounts from one Demand to another. Therefore, if there is a saving under one head and there is need for funds under another head where there is greater expenditure, the saving of the former cannot be utilised for meeting the need of the latter. Therefore, if there is increased expenditure under one head, the specific sanction of the Legislature is required and that has to be obtained by means of Supplementary Demands. Therefore, even though certain departments may not spend to the extent of the Demand, it does not mean that the Finance Minister can take advantage of it and allow that sum to be used under some other head, where there is need for increased expenditure. That surplus will have to be surrendered and for the increased expenditure, fresh allotment will have to be made and fresh sanction of the Legislature obtained.

The hon. the Leader of the Opposition made the suggestion that there should be a quarterly target and a quarterly review. That is the procedure we have been adopting for the last three years. In the past, the practice was to spend as much as possible towards the end of the year, the amount having been allowed to be unspent till March. Perhaps, that practice came into vogue because of what the students in colleges did for examinations. Because such students became officers and Ministers, there were unspent amounts till the end and there was a great rush in March. Now, we are trying to regulate the expenditure. In spite of all this, I do agree that even now amounts are surrendered towards the end of March. In certain cases, payments become ripe only in February-March because the contractor's work is finished late and the bills become payable only in February-March. Therefore,

[Sri C. Subramaniam]

[4th May 1959]

it is found that towards the end of the financial year, there is greater preparation as for examinations. However, we are looking into that aspect and there is no question of accumulating expenditure till the end of the year and trying to rush through at the end of the financial year. That is one aspect of the matter.

Now, what is the Contingency Fund for? It is not for the purpose of budgetary adjustment of amounts and transfer of amount from one head to another. Budgetary control and financial control are different matters altogether. Now, there are certain schemes which are not ready for inclusion in the Budget at the time it is prepared. As hon. Members know, preparation for the Budget begins even in the month of September and by January we want to finalise it. Then alone it could be printed and placed before the Legislature. Therefore, certain schemes may not be quite ready by the time the Budget is under preparation. Then, shall we say that once the Budget is prepared, if the scheme does not get into the Budget, it should be postponed for another year? Certainly, that would not be the recommendation and suggestion of the hon. Members. Therefore, as soon as any scheme gets ready, we sanction it under what is called 'New Schemes'. Even though it is not included in the Budget, we take it to be a 'New Scheme'. It is not as if we sanction it without looking into the estimates and the various implications of the scheme. Only after a full examination, as good an examination as is made during the framing of the Budget, the 'New Scheme' is sanctioned. Then, if a 'New Scheme' is sanctioned and if there is no money available for being expended on it, we cannot be coming before the Legislature for the purpose of getting its sanction for each and every such scheme. Therefore, the Ministry takes upon itself the responsibility of sanctioning the 'New Schemes'. Then, we cannot withdraw from the Consolidated Fund unless the Legislature has given the necessary permission by law. That is why under Article 267 of the Constitution a Contingency Fund is constituted. Parliament may by law establish a Contingency Fund. In the same manner, the State Legislature may by law establish a Contingency Fund in the nature of an imprest. Therefore, this Contingency Fund is specifically required for the purpose of meeting the expenditure which has not already got the sanction of the Legislature. The Constitution itself contemplates that such expenditure is inevitable.

Then, the hon. Member Sri Mohamed Raza Khan put a question, 'What will happen supposing the Legislature is against such an expenditure?'. For example, in the case of the Budget, we frame the Budget and we sanction the schemes. Once these

[4th May 1959]

[Sri C. Subramaniam]

schemes are not approved of, then it means that there is no confidence in the Ministry. We have to go. I am yet to know of a case where any Legislature has changed the Budget without sending out the Ministry altogether. Therefore, once the Legislature does not accept the Budget, it means that it does not sanction the finances required by the Ministry. Then the only course open to the Legislature is to throw the Ministry out. There is no other course left. In the same way, when 'New Schemes' are sanctioned, if the Legislature does not approve of them, it means there is no confidence in the Ministry and it has to go out. There is no other course left. Therefore it is that we have to meet this expenditure out of this Fund which is not subject to the vote of the Legislature. That is why this Contingency Fund is constituted by law of the Legislature in the form of an imprest and the amount is taken out of this Fund. As soon as possible, we place a Supplementary Budget before the Legislature and get it sanctioned. As soon as it is sanctioned, the amount spent from the Contingency Fund is withdrawn from the Consolidated Fund and the Contingency Fund is recouped. So much so, this forms only an imprest. It is recouped as soon as the sanction of the Legislature is obtained.

Then, another point was mentioned about this token grant of Rs. 100 being sanctioned for 'New Schemes'. Sir, this token grant is not obtained when the schemes are not ready. As a matter of fact, schemes are sanctioned only when they are ready and have been fully examined. But in a particular year it may not be possible to spend a considerable amount, but the scheme may be ripe for sanction. Then, shall we wait for the presentation of the Budget for the purpose of sanctioning the scheme or shall we sanction it and bring it to the notice of the Legislature? We only bring to the notice of the Legislature that the scheme has been sanctioned, but no considerable expenditure will be incurred during the current year. That is why we move for a token grant of Rs. 100. It is not for the purpose of getting the grant that it is brought before the Legislature, but for the purpose of informing the Legislature that the scheme is sanctioned. So, they are entitled to scrutinize it and criticise it. Perhaps, if they think that the scheme is bad, they can disapprove of it and throw out the Ministry. If the hon. Member thinks that it is very difficult to throw out the Ministry, it cannot be helped and it is inevitable in the democratic system of Government. We cannot have it both ways. Therefore, Sir, this Contingency Fund is required merely for the purpose of meeting new expenditure which has not already been sanctioned by the Legislature. The Government take full responsibility while sanctioning the 'New Schemes' and when they are brought before the Legislature, they are subject



[Sri C. Subramaniam]

[4th May 1959]

to the criticism of the hon. Members and subject to throwing out also. A sum of Rs. 75 lakhs is not sufficient to meet this unforeseen expenditure which has not already been sanctioned by the Legislature. That is why we are increasing it to Rs. 1,50,00,000. The fact that we are providing Rs. 1,50,00,000 does not mean that we will go about spending indiscriminately on 'New Schemes' which may not be quite necessary for the development of the country or for the welfare of the people. I can assure the hon. Members of this House that even if this amount is sanctioned, only when it is absolutely necessary, money would be withdrawn from the Contingency Fund for the purpose of expenditure. Therefore, I would request the hon. Members to pass this Bill unanimously.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Sir, I have got a doubt and I just want to have it clarified. Last year the Contingency Fund contained only Rs. 75 lakhs. But the second Supplementary Demand was for Rs. 21 crores—I am speaking subject to correction. How was it possible to draw such a heavy amount out of the Contingency Fund, when it contained only Rs. 75 lakhs?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : As I have already stated, the Supplementary Demand is with reference to schemes already sanctioned, for which provision has been made and there has been extra expenditure. It is only for that purpose that the Supplementary Demand is moved. It would include some of the 'New Schemes' also. Taking them altogether, the amount might come to Rs. 21 crores. That would not be covered by this.

MR. CHAIRMAN : The question is—

"That the Madras Contingency Fund (Amendment) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 6 of 1959), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2, 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I move—

"That the Madras Contingency Fund (Amendment) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 6 of 1959), as passed by the Legislative Assembly, be passed."

MR. CHAIRMAN : The question is—

"That the Madras Contingency Fund (Amendment) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 6 of 1959), as passed by the Legislative Assembly, be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

4th May 1959]

(2) THE MADRAS HINDU RELIGIOUS AND CHARITABLE ENDOWMENTS  
BILL, 1959 (L.A. BILL NO. 7 OF 1959).

\* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move—

"That this House concurs with the Assembly in setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 24 Members (16 Members of the Assembly and 8 Members of the Council) to consider the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959 (L.A. Bill No. 7 of 1959) and that the following Members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee :—

- 1 The Hon. Sri R. Venkataraman.
- 2 Sri T. Purushotham.
- 3 „ A. Chidambara Mudaliar.
- 4 „ A. J. Arunachalam.
- 5 Srimathi Jothi Vencatachellum.
- 6 Sri P. T. Rajan.
- 7 „ K. Balasubramanya Ayyar.
- 8 „ T. P. Srinivasavaradan."

The Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1951, came into force on 30th September 1951. Some of the sections of the Act were held *ultra vires* the State Legislature by the High Court and the Supreme Court. Taking into consideration the judgments of the High Court and the Supreme Court, that Act was amended by the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments (Amendment) Act, 1954.

When the Act of 1951 was being amended in 1954, it was felt that certain other sections of the original Act also required revision. But as the judgments of the Courts practically rendered the original Act largely inoperative and as there was no time to consider all the amendments in detail, the Government confined themselves to those amendments that were urgently necessary then, in order to remedy the situation created by the judgments of the Courts. It was also considered then that the Government should go into the provisions of the original Act in detail and amend it suitably in course of time. Some of the sections of Madras Act XIX of 1951 as amended by Madras Act XXVII of 1954 also required revision in view of the later decisions of the High Court and the Supreme Court. Certain difficulties are also being experienced in the working of the Act by the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) Department. The Government have, therefore, brought forward



[Sri M. Bhaktavatsalam] [4th May 1959]

this Bill to remedy the defects pointed out by the Courts and also to remove the difficulties experienced by the Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) Department.

I shall now indicate the important provisions of the Bill which need special mention.

11-10 a.m. According to section 3 of the existing Act, charitable endowments can be notified only if there is mismanagement. There is no provision for notifying such institutions where the trustee or trustees voluntarily apply for or express his or their willingness to the extension of the provisions of the Act. Sub-clause (4) of clause 3 provides for notifying such institutions also at the instance of trustee even though there is no mismanagement.

Under section 4 of the existing Act, the Government can exempt from the operation of any or all the provisions of the Act, such institutions as are under the control of the Official Trustee or Administrator-General. It is considered desirable to have a general provision to exempt any institution for good and valid reasons. The existing provision has been revised suitably.

The High Court on a writ petition contended that the several items of endowments created under a trust deed for performance of several items of service or charity should be treated as separate trusts for respective service or charity and that the demands issued on the aggregate of the income of several trusts created by a single founder were incorrect and unenforceable. This decision caused heavy loss in contribution of cost of audit due to the Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) Department. In order to overcome this difficulty, explanation (1) has been added under clause 6 (18) to treat such causes as a single endowment.

Temples or specific endowments attached to temples in other States have properties in this State. Under the present Act, these properties cannot be controlled by the Government. Explanation (2) to clause 6 (18) provides for the control of such properties also.

Regarding clause 16, it has been considered necessary to clothe the Assistant Commissioners who are Chairmen of the Area Committees with more powers to act in times of emergency and in cases where the Area Committee fail to discharge the functions properly. In order to achieve this object, existing section 14 has been amplified. Under the revised provision, the Assistant Commissioner is also entitled to vote on all questions before the Area Committee.

Regarding clause 23, the Courts have observed that section 21 of the existing Act gives unrestricted powers to the officers to enter the premises of religious institutions. Though the section

4th May 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

provides for a notice to be given, the words 'if practicable' make it vague. It has, therefore, been decided to make it obligatory on the part of the officers to give notice of their intending inspection. As the trustees may object to the officers entering the premises even to do normal routine duties, it has been provided in the Bill that notice should be given only when the 'sanctum sanctorum or Pooja Gruha' or any other place held specially sacred is to be visited. The new clause gives effect to the object in view.

Under the existing provisions, no action can be taken against a trustee if, in the course of an inspection, it is found that the trustee or any other person having concern in the administration of an institution has misappropriated or fraudulently retained any money or other property or incurred irregular or improper expenditure or failed or omitted to recover money or other property belonging to the institution unless and until it is brought in audit report, which is always belated. Clause 32 (3) enables the Commissioner to take necessary action against the persons concerned immediately the defects are noticed.

Regarding clause 34, both the High Court and the Supreme Court have held sub-section (2) of section 30 of the existing Act, which requires the trustee to give due regard to the general and special instructions of the Commissioner, invalid for the reason that it imposes unreasonable restrictions on the trustee. As the decision of the Courts mainly relates to maths, they have been excluded from the scope of this provision. As the Supreme Court was only against 'the fettering' of the discretion of the trustees by the orders of the Commissioner and as there was no objection to the issue of the instructions by the Commissioner for the guidance of the trustees, suitable provision has been made in clause 34 that the trustees shall be guided by such general or special instructions as may be given by the Commissioner.

Regarding clause 35, according to the provision in section 31 in the existing Act, the Commissioner is empowered to order the appropriation of any available surplus fund of religious institutions to religious, educational or charitable purposes. This provision has been held invalid by the Courts, the main objection being against compelling the trustee to spend the surplus funds even against his will. Clause 35 of the Bill replaces the existing section 31, and it provides for the trustee to take the initiative for the appropriation of surplus funds with the previous sanction of the Commissioner. It also provides for the trustee to appropriate the accumulated surplus also for the purposes specified in sub-clause (1) of clause 64 of the Bill. As the Court held section 31 of the existing Act to be invalid and unenforceable against Madathipathis, 'maths' have been excluded from the scope of this section.

THE MADRAS HINDU RELIGIOUS AND  
CHARITABLE ENDOWMENTS BILL, 1959  
(L.A. BILL NO. 7 OF 1959)

[Sri M. Bhaktavatsalam] [4th May 1959]

Clause 37 of the Bill vests the jurisdiction relating to specific endowments attached to maths with the Commissioner in view of the preferential treatment shown by the Courts in respect of them.

Clause 42 of the Bill lays down that no suit, application, or appeal pending before a Court to which a religious institution is a party shall be withdrawn or compromised by the trustee except with the previous sanction of the Commissioner. In effecting compromise of legal proceedings the trustees at times act without any regard to the interests of the institution. It may not be possible to make good the loss, if any, after the act is committed or the mischief is done. This new clause is intended to prevent such loss.

Under the provisions in section 51 of the existing Act, the submission of the proposals to fix *dittam* or scale of expenditure is left to the discretion of the trustee. Clause 56 makes it obligatory on the part of the trustee to submit proposals fixing the *dittam* or scale of expenditure to the Area Committee or the Commissioner.

Regarding clause 63, under section 58, (8) of the existing Act, the powers to settle a scheme for maths is exercised by the Commissioner or by the Deputy Commissioner if the power is delegated to him. In view of the preferential treatment accorded by the Courts to the maths and the trustees thereof, it is proposed to vest the power to settle schemes for maths in the Commissioner only. He cannot delegate the exercise of this power to the Deputy Commissioner.

Chapter VII in the Bill is a new provision and it provides for the eviction of unauthorised encroachments as well as the eviction of legally authorised occupation by way of licence or lease granted by temples which mar or is likely to mar the artistic beauty or religious atmosphere of temple premises. Clause 81 of the Bill provides for the setting up of a Tribunal to enquire and determine the compensation payable to the lessees or tenants or licensees whose lease or tenancy or contract is sought to be terminated prior to its normal term.

As it may not be possible for any Area Committee to scrutinise the budgets, and review the audit reports of the religious institutions under its jurisdiction, the power to scrutinise and sanction budget and to review the audit report of religious institutions which has hitherto been vested in the Area Committee has now been vested in the Assistant Commissioner. Clauses 84 and 86 provide for this.

THE MADRAS HINDU RELIGIOUS AND  
CHARITABLE ENDOWMENTS BILL, 1959  
(L.A. BILL NO. 7 OF 1959)

4th May 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]  
(Deputy Chairman in the Chair.)

In clause 90 of the Bill provision has been made for the establishment and maintenance of a provident fund for the executive officers of religious institutions.

Clause 95 of the Bill is a new provision. Cypres application of surplus funds is a laborious process. The need for renovation and preservation of poor and important temples is keenly felt for a long time. Clause 95 provides for the constitution of a separate fund called the Hindu Religious and Charitable Endowments Common Good Fund out of the contributions voluntarily made by the religious institutions from their surplus funds for the renovation and preservation of needy temples.

New clause 98 of the Bill requires the executor of a will under which a bequest has been made in favour of a religious institution to forward a copy of the will to the Deputy or Assistant Commissioner of the division where such will is registered.

It has been brought to the notice of Government that discrimination is being shown in certain temples while distributing *Theertham* and *Prasadam* to the public on grounds of caste. New clause 104 removes such discrimination but, at the same time, protects the rights of dignitaries and archakas who are entitled to priority in the distribution of *Prasadam* or *Theertham*.

As the Bill is a consolidated Bill, opportunity has been availed of to make the proposed enactment applicable also to all Hindu public religious institutions and endowments except the Incorporated Devaswoms and Unincorporated Devaswoms in the Kanyakumari district and the Shencottah taluk of the Tirunelveli district. As regards the Incorporated Devaswoms and the Unincorporated Devaswoms in the transferred territories, a separate Bill has been prepared and it is awaiting the concurrence of the Government of India.

Sir, I have now briefly indicated the main purposes and features of this legislation. I commend the motion for the acceptance of the House.

DEPUTY CHAIRMAN: Motion moved—

“That this House concurs with the Assembly in setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 24 Members (16 Members of the Assembly and 8 Members of the Council) to consider the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959 (L.A. Bill No. 7 of 1959) and that the following Members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee:—

- 1 The Hon. Sri R. Venkataraman.
- 2 Sri T. Purushotham.

[Deputy Chairman]

[4th May 1959]

- 3 Sri A. Chidambara Mudaliar.
- 4 „ A. J. Arunachalam.
- 5 Srimathi Jothi Vencatachellum.
- 6 Sri P. T. Rajan.
- 7 „ K. Balasubramanya Ayyar.
- 8 „ T. P. Srinivasavaradan.

The motion is before the House for discussion.

\*SRI V. V. RAMASWAMI : ஸார், கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இப்பொழுது வாசித்த அறிக்கையின் 'காமி' ஒன்றை எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் கிடைக்கும்படியாகச் செய்தால், அதைப்பற்றிப் பேசுவதற்குச் சௌகரியமாக இருக்கும். ஆகவே, அறிக்கையின் 'காமி' ஒன்றைக் கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

\*THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, the usual practice is that, when a Bill is referred to a Select Committee, the statement made by the Minister is circulated to the Members of the Select Committee. If this would satisfy hon. Members, we can have that done.

\*SRI V. V. RAMASWAMI : அப்படியாவது செய்யும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I will have it circulated to hon. Members, but not to-day.

SRI P. T. RAJAN : Not to-day.

11-20 a.m. \*VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : மதிப்பிற்குரிய மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று இந்து அறநிலையப் பாதுகாப்புச் சம்பந்தமான திருத்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்ததுபற்றி நான் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன். 1951-ம் ஆண்டு இந்து அறநிலையப் பாதுகாப்பு மசோதா சென்னை 19-வது சட்டத்தை ரத்து செய்து, அதற்குப் பதிலாக இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படுகிறது. நடைமுறையில் ஏற்கனவே இருந்த சட்டத்தில் பல குறைகளும், சிக்கல்களும், குழப்பங்களும் இருந்ததனால், அவைகளையெல்லாம் திருத்தம் செய்து ஒவ்வொன்றாகத் திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவருவது சங்கடமாக இருக்கும் என்ற காரணத்தினால், எல்லா வற்றையுமே ஒன்றுசேரத் திருத்தி ஒரு சட்டமாக நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருப்பது குறித்து பெருமைப்பட வேண்டியிருக்கிறது.

இதில் சிறந்த பல அம்சங்கள் அடங்கியிருப்பதைக் காண உண்மையில் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். எடுத்துக்காட்டாக, 35-வது பிரிவில் கோயிலினுடைய அதிகமான வருமானம் உபரி நிதி இருக்குமானால், அதை எடுத்து இன்னும் பலவிதமான நல்ல காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்தலாம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த முறைக்குச் "சீப்ரே சட்ட முறை" என்று பெயர். Cypres (cypre) doctrine of law which is popularly mispronounced as the cypres doctrine of law. இதன்படி இந்த உபரிப் பணத்தைப் பல காரியங்களுக்குச் செலவு செய்யலாம் என்று ஏற்படுகிறது. அதில் முக்கியமான அம்சம் 64-வது பகுதியிலே உள்ள "எல்" துணைப்

4th May 1959] [Vidwan T. Muthukannappan]

பகுதியில் வருகிறது. அதாவது, ஒரு கோயிலின் வருமானம் அதிகமாக இருக்குமானால், அந்த வருமானத்தைக் கொண்டு பல அறநிலையங்கள் சம்பந்தமான காரியங்களுக்குச் செலவிடலாம் என்று இருக்கிறது. அதில் முக்கியமான விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நம் நாட்டிலே, சிறப்பாகத் தமிழ் நாட்டிலே, பல கோயில்கள் இருக்கின்றன. அந்தக் கோயில்களில் சில கோயில்கள் பணக்காரக் கோயில்களாக இருக்கின்றன. ஆண்டுதோறும் அதிகமான வருமானம் அவைகளுக்கு வந்துகொண்டிருக்கிறது. இன்று வெள்ளிக் கவசம் இருக்கும். அடுத்த ஆண்டில் தங்கக் கவசமாக மாறிவிடும். இன்று வெறும் விமானமாக இருப்பது அடுத்த ஆண்டில் வெள்ளி விமானமாகவோ, தங்க விமானமாகவோ மாறிவிடக்கூடிய அளவில் பணம் பெருகிக் கொண்டே இருக்கிறது. ஆனால், வேறு சில கோயில்களோ கஷணம் அடைந்துகொண்டிருக்கின்றன. திருவிழாக் கூட நடத்த முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. குறிப்பாகச் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் கடற்கரையோரமாக உள்ள பாடல்பெற்ற தலங்கள் மூன்று. திருமயிலை, திருவான்மியூர், திருவொற்றியூர் ஆகிய இந்த மூன்று தலங்களுள் திருமயிலை, திருவொற்றியூர் ஆகிய இரண்டு தலங்களிலும் உள்ள கோயில்களுக்கு நல்ல வருமானம். இவை வளர்ந்துகொண்டே வருகின்றன. செல்வம் பெருகிக்கொண்டே போகிறது ஆனால், திருவான்மியூர் கோயில் நாளுக்கு நாள் கீழ் நிலைமைக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. உத்சவம் நடந்து பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அங்கே பல மண்டபங்களும், கோயில் பகுதிகளும் பாழ் அடைந்து வருகின்றன. திருவிழாக் கூட நடத்த முடியாமல் இப்படி மிகவும் கஷணம் அடைந்து வருகிற கோயில்களில் சில நாள் திருவிழாவையாவது, உபரியாக வருமானம் வரக்கூடிய கோயில்களின் நிதியைக் கொஞ்சம் எடுத்து, நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்தால், சிறந்ததாக இருக்கும். ஆனால், அந்த "எல்" பகுதியில் "வறுமைப்பட்டு, உதவி தேவையாக இருக்கக்கூடிய" மத ஸ்தாபனங்களுக்கு நன்கொடை கொடுப்பது " என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : திருவான்மியூர் சம்பந்தமாக நிதிக்குறை இல்லை. கவனம் இல்லாத குறைதான் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

\*VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : நிர்வாக அதிகாரியை நான் கேட்டேன். விழா நடத்துவதானால், "20 ஆயிரம் ரூபாய் வேண்டும். பத்தாயிரம் ரூபாய் தான் இருக்கிறது. வருமானம் குறைந்து விட்டது. அதனால் தான் உத்சவம் நடத்த முடியாமல் இருக்கிறது" என்று கூறினார். வருமானம் குறுகிச் செலவு பெருகிக்கொண்டு இருக்கிறதோ என்னவோ தெரியவில்லை. விழா நடைபெறாமலிருக்கிற கோயில்களுக்குத் திட்டவட்டமாக உபரி வருமானம் வரக்கூடிய கோயில்களின் நிதியை உதவி சில விழாக்கள் நடத்தும்படியாகவாவது செய்வது சிறப்பாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இதிலே சில அம்சங்கள் இந்த 64-வது பகுதியிலேயே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக, இந்தப் பகுதியில் உள்ள "லி" துணைப் பகுதியில் "அர்ச்சகர்கள், அத்யாபகர்கள், வேதபாராயணர்கள், ஒதுவார், இவர்களுக்கு அம்முறையைக் கற்றுக்கொடுப்பதோடு திய்யப் பிரபந்தம், தேவாரம் முதலியவை கற்றுக்கொடுக்கப் பள்ளிக்கூடங்களை ஆரம்பிப்பது, நடத்துவது" என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இது சிறந்த அம்சம்தான். ஒன்றை மறந்துவிட்டார்களோ என்னவோ. திய்யப் பிரபந்தம், தேவாரம் என்று மட்டும் சொல்லிவிட்டார்களே தவிர,



THE MADRAS HINDU RELIGIOUS AND  
CHARITABLE ENDOWMENTS BILL, 1959  
(L.A. BILL NO. 7 OF 1959)

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [4th May 1959]

proper consideration has not been given by the framers of the original Act. Hasty legislation, imperfect legislation and, to a certain extent, imperfect understanding may perhaps be responsible for these. None of the comments made in previous discussions on Amending Bills brought before the Legislature seem to have been taken note of, apart from any of the suggestions made being accepted. I must say, in this connection, that when an Act is revised, the Secretariat, or whoever is responsible for it, must not only take note of the decisions of the Courts, but that they ought to know the discussions at the time when that Act was before the Legislature. For, we know that once an Act is placed before the Legislature, it is exceedingly difficult to get it amended by any Member speaking on behalf of the Opposition. When Members who are on the side of the Treasury Benches move amendments, they are satisfied with withdrawing those amendments at the first sign of displeasure from the Treasury Benches and when the first hint is given to them that the Bill should be passed without any modification or amendment whatsoever. Therefore, I plead that when an Act is to be revised, all the discussion that took place on a previous occasion in regard to that should be noted by the Secretariat and brought to the notice of the Government. Whether they accept the views expressed on the floor of the House or not is another question. Going through this Bill, I feel that there has not been that amount of consideration that should have been given to the discussions that took place in the Legislature. Sir, this Act was passed several years ago. I remember all the discussions that took place and I may say that the only Member of this House who is familiar with those discussions and with all the heat generated is my esteemed Friend Sri P. T. Rajan. I do not think he would have forgotten all those things. (Sri P. T. Rajan : No, no.) He knows the Act as it was passed at that time. It cost the Ministry of the day. They came with attenuated strength. I do not say that it was the only cause. But, I can say that it was the main thing responsible for it. If we compare that Act with the present Act, we will see that there is no sort of comparison possible at all. That Act was framed in a different manner.

I do agree that many of the Hindu temples are not properly managed. Even the Hon. Minister has said that there are still deficiencies. There are still trustees who cannot be trusted, even though they are called 'trustees'. There are certain things which ought to be observed. I perfectly agree that there is necessity for bringing up some sort of control for the proper administration of these great, ancient temples and other religious institutions which have stood the test of time. We have to see whether they will continue to stand the test of time.

THE MADRAS HINDU RELIGIOUS AND  
CHARITABLE ENDOWMENTS BILL, 1959  
(L.A. BILL NO. 7 OF 1959)

4th May 1959] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

Let us see what has happened gradually. The other day, somebody asked a question whether there was any proposal to nationalize the Hindu temples and religious institutions and although the reply given on the floor of the other House was that there was no such proposal, I think a perusal of this Bill will make it abundantly clear that though it is not nationalization, it is very near nationalization. Let me quote some of the provisions. I am not canvassing the position. Clause 4 says—"Government may, by notification, exempt from the operation of any of the provisions of this Act or of any rules made thereunder any religious institution or endowment or vary or cancel any such exemption." The Hon. Minister suggested reasons for this. Now, I would respectfully state, 'If the Government are to be invested with such wide powers by these provisions, let them lay before the House the reasons for such provisions.' Fortunately, I am speaking with a Minister who is devoutly interested in temples. I know that. We know that the original Act was passed a long number of years ago. We cannot say that this Act will not be taken advantage of by others and used in a different manner. One of the great points that the Opposition Members have made is that while a particular Government will care for the express wishes conveyed to them through this House and also take note of the express promises made by them, there is no guarantee that a Bill of this nature will not be utilized by subsequent Governments which may not have the same ideas about control of temples and other religious institutions as the present Government have.

Sir, the whole machinery for the administration of the religious endowments has, by one stroke of the pen, been made a Government machinery and departmentalised under Government. The Commissioner, the Deputy Commissioner, the Assistant Commissioners and even the Area Committees have to be appointed by the Government. When the Act of 1951 was passed, the Commissioner exercised enormous powers and he is a super Madathi-pathi. He could send even a clerk and call for their accounts, and he can by one stroke of the pen cancel the recommendations of the Area Committee. Why are such enormous powers given to the officers of the department? Even the Minister in charge of Hindu Religious Endowments will not be able to check or exercise any control.

One of the clauses of the Bill says, "The Commissioner, every Deputy or Assistant Commissioner and every other officer or servant appointed to carry out the purposes of this Act, by whomsoever appointed, shall be a person professing the Hindu religion and shall cease to hold office as such when he ceases to profess that religion." I am glad this provision has been put in here and I thank the Hon. Minister for the same. But, may I ask whether

11-40  
a.m.

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [4th May 1959]

the Minister in charge of Hindu Religious Endowments should not have similar qualification? Has the Hon. Minister thought about it? So far as the present Government are concerned, it is all right. Supposing there is another person in charge of Hindu Religious Endowments and he does not profess the Hindu religion, what happens? In fact, at a future date the whole Government may have a different ideology. If that happens, what is the safeguard? Well, I am not a fanatic nor am I a conservative. But I still feel that there is something in religion. I feel it all the more when I go to other countries and see what they are doing. When all these officers, trustees and Area Committee members are specified to be persons who profess the Hindu religion, whatever be their conscience, should not the Minister in charge of Hindu Religious Endowments be one professing the Hindu religion? I have no doubt in my mind that that is a very necessary provision which ought to be incorporated in the Bill. As a Hindu, I insist upon it. I do not want to create any sort of difficulties in this matter.

DEPUTY CHAIRMAN: The Hon. Minister is also in charge of Wakfs and other religious institutions.

\* DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: If that is the feeling, a separate provision will have to be made. (An hon. Member: There is a Wakf Board.) Then, the Deputy Chairman has nothing to complain about. In case a person who does not profess the Hindu religion and who does not see eye to eye with it—and even though he may see eye to eye with it—is in charge, there may be an impression that that is not sufficient. I am not suggesting for a moment that any other Minister may not administer with the same zealous care as a Hindu Minister would administer. But as matters go, there is always a suspicion if a gentleman of another religion were in charge. Therefore, I think it is worth while to consider the possibility of that and I shall not dwell upon it further.

DEPUTY CHAIRMAN: Supposing men not belonging to the particular religion are appointed by the State Government, then what will happen to a provision like that?

\* DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: That is the very thing I am saying. I want sufficient safeguards against such things. That is my chief point.

Sir, that is the danger when Government take the power and that is the danger I see in this Bill. All the officers are appointed by the Government including the trustees and the Area Committee members. Let me go to some other points.

4th May 1959] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

I was under the impression that so far as the finances were concerned, they would be kept separate. All the contributions made to the Hindu Religious Endowment Board should be kept separate and out of this fund, amounts should be spent for the institutions, and that is absolutely necessary. Now, under the revised Act, all the moneys are put into the Consolidated Fund. What happens when the money is put into the Consolidated Fund? When it is put into the Fund, it is the fund of the Government no longer set apart for the purpose for which it was contributed. I am not aware of the legal position and perhaps, legal difficulties would also be overcome. But I must say that this a very serious change that has been introduced in this Bill, namely, putting all the money into the Consolidated Fund and administering it for the purpose of departmental expenditure. That is my first objection. When the Board was first constituted, the Ministry was trembling to know what public opinion might be. I know the late Raja of Panagal went on two or three occasions to Justice Sadasiva Ayyar, well-known among all sections of Hindus and a very benignant retired High Court Judge, and requested him to take up the presidentship of the Board and convinced him that he should take it up. Justice Sadasiva Ayyar had a cosmopolitan outlook; he agreed and he was the first president of the Hindu Religious Endowments Board. (Sri P. T. Rajan: Quite right.) Gradually, amendments were introduced and I feel that amendments to the Act in 1951, on which this Bill is essentially based, were most unfortunate.

Now, I ask what the position of the finances of temples is. Formerly every religious institution had to contribute to the Government five per cent of its income and today it is to contribute eight per cent. (Interruption.) We know from experience that the maximum becomes the minimum in course of time, why, in a very short time. This is in addition to the 1½ per cent demanded as audit fees and for certain definite purposes. All this will be put into the Consolidated Fund. I think this Fund was first proposed by the Committee and included in our Constitution but it was never contemplated that it would involve the inclusion of such funds. If I am mistaken, I should like to be enlightened. The Consolidated Fund was to be built out of the taxes raised from all people irrespective of religion, etc. But here, contributions are received from certain sections of the people, those who profess the Hindu religion, and they are put into the Consolidated Fund. What comes out of the Fund, I am not worried about. It may be that they draw more than what they have received or it may be much less than what they have received. Even then it is not a fair way of doing it. The general taxpayers' amount which is put into the



[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [4th May 1959]

11-59  
a.m. Consolidated Fund is for the benefit of all people. Especially levy of tax on a particular, shall I say, community or a particular source should not, in my opinion, be mixed up with the Consolidated Fund.

Now, Sir, I do not want to go into the details of the Bill. The Joint Select Committee is there. But my object is to present these things to the Joint Select Committee for their consideration. I request the Hon. Minister to consider in the light of what I have stated whether anything may be changed. It is in the Joint Select Committee that they may take a more comprehensive view. Let them not be guided too much by the Act that was passed in 1951. I know the circumstances under which that Act was passed. (Interruption.)

Taking the Area Committee into consideration, it is the Government that appoint this Area Committee. It would consist of not less than three but not more than five members, all Government nominees. Unless they are Government nominees, they cannot serve on the Area Committee. Now, we are establishing panchayats. We want to go down to the level of people's representatives being there to arrange these panchayats and to work them up. So many functions are going to be delegated to the panchayats. If that is the case, is there no possibility of some people coming into the Area Committee in any other manner than by nomination? What will be the effect if the Government have to nominate the Area Committee? What has been the effect? The other day when certain civic elections took place, the papers said that no middle class people had gone to the polls. I felt it was unfortunate. I myself then decided that I would go to the polls of the Corporation. I am not going to reveal to you for whom I voted. (Laughter.) The trace of it lasted ten days and it was difficult to scrape the ink. But that does not matter. In respect of an Area Committee, should there not be a little more consideration? Are the Government sure that those who are dispassionately striving to improve the temples, who have nothing to gain by membership of the Area Committee, who have no patronage to exercise and who will certainly try to do what they can on account of the faith in them will allow themselves to be nominated? If the Hon. Minister persuades them, some people may. But I am afraid that the general tendency now is that such people are not willing to become members because of the many difficulties under which they will have to work. If they pass a resolution, the Assistant Commissioner who is the Chairman of the Committee can chuck it over. If I were asked—I would not be asked; for example, I am just telling you—to be a member of the Area Committee for a temple in which I am very interested, I would say, 'No, thank

4th May 1959] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

you, Sir.' I do not want to be ruled out by the Assistant Commissioner. The Assistant Commissioner can write against the majority opinion and the Deputy Commissioner can overthrow it. As for the Commissioner, as I said, he is the super-Madathipathi. He can rule out anybody. He can have his own views. With this enormous power that we give to one individual, whoever it may be, without any sort of checks and balances, will it be in the interests of the very Act? Here are our Ministers. Their powers are unlimited. But they have got a Legislature and they have got a public Press. They have got a public watching the proceedings. To whom is the Commissioner responsible except the Government which is an inanimate, inscrutable, shadowy substance which nobody can recognise? That is the difficulty that I feel in giving these individuals these enormous powers over all temples.

Now, Sir, let me come to another point. The trustees are required to carry out all lawful directions which a competent authority may issue. I shudder to think what lawful directions are. Every directive will be considered lawful. Who is to question it?

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: It means 'nothing unlawful'.

\* DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: If that is the way in which a former Sub-Judge deals with the law, I am glad that there are no more clients to appear before him. (Laughter.) Sir, there are certain disqualifications that have been stated in clause 25 in chapter III for a person to hold the office of trustee. I am glad that one of the disqualifications is that he must not be over 70 years of age. That exempts me from holding the office of trustee. (Laughter.) But, Sir, the Government may relax any of the provisions of sub-clauses (c), (d), (e) and (f). Now, sub-clause (c) refers to an undischarged insolvent. Sub-clause (d) refers to a person of unsound mind or one suffering from other mental defect or infirmity. If the Government propose to exempt this personage and permit him to serve as a trustee, I shall be most happy, as a member of the medical profession, to note that the question of making a man of unsound mind a man of sound mind is in the hands of the Government. I cannot understand why this exemption should be given. Somebody in the Secretariat has bungled. Sub-clause (e) relates to a person interested in a subsisting lease of any property of the institution. etc. Why should Government exempt him? Why should he not cease to have any interest in the property of the institution and then try for trusteeship? Clause (f) refers to a person employed as paid legal practitioner on behalf of or as a legal practitioner

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [4th May 1959]

against the religious institution. I can understand a person who has acted on behalf of the temple being nominated but even a person who has acted against can be nominated. The theory is that lawyers always think that whenever they speak against me, they are not against me but—to use the lawyer's technical (term)—they should espouse the client's case. That certainly requires a little looking into by the Select Committee. (Sri K. Balasubramanya Ayyar: I am an unfortunate widow.) (Laughter.) I do not mind taking some powers under suitable circumstances, but not powers for exempting undischarged insolvents or persons of unsound mind. I do not think that they are the very best persons to be trustees. As the saying goes, there are as many fish in the sea as ever came out of it. I do not think it is so very difficult to get a trustee.

Sir, I now come to the provision with regard to the distribution of *Prasadam* or *Theertham*. The Hon. Minister gave us a statement, with which I do agree, that there should be no discrimination among the Hindus with regard to the distribution of *Prasadam* or *Theertham*. Let me read clause 104 as it is. It says—

“Notwithstanding anything in this Act or in any text, rule or interpretation of Hindu Law or any custom or usage as part of that law or in any other law or in any decree of Court, there shall be no discrimination in the distribution of any *Prasadam* or *Theertham* in any religious institution on grounds only of race, caste, sex, place of birth or any of them.”

Does not anybody in the world come under this particular definition when you say ‘race’, European race, Negro race or Mongoloid race? The *Prasadam* consists of any cooked rice ball or other eatable, any fruit, flower, leaf, vibhuthi, kumkumam, Tulsi, Vilvam, Turmeric and Sandalpaste. Our ‘Bhai Bhais’ are coming generally from different places. Suppose I take one of them and something is given to him. Suppose he takes it and spits there; then what will be my feeling, Sir?

[Mr. Chairman in the Chair.]

12 noon. As a matter of fact, I do not agree with my Friend who spoke so much about the American ladies. No one will be allowed to go into the interior (Sir, I speak subject to correction) of a church. I had seen St. Peter's Church in Rome, the greatest Roman Catholic Church in the world. The religious priest took me just so far and no further.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: There are converted Hindus.

\* DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: That is another thing. On the question whether anybody can be converted to Hinduism, the hon. Member had better write a thesis, and

4th May 1959] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

I would be glad to peruse it. What is happening now? I hope the Hon. Minister will stop this practice of receiving every Tom, Dick and Harry, with poorna kumbam in every temple when he goes there as a VIP. Our temples have been prostituted. Our priests have unfortunately been degenerating to an extent that I cannot conceive of. This is all because of political factors tampering with the religious life of Hindus. This is most unfortunate. I do not think in any other religion, say, Christianity, Islam, Zoroastrianism, or Confucianism, the people go about with open arms to honour everybody. There are 101 ways of honouring people who are VIPs., but not in this way of offering poorna kumbam by temple priests who garland the men by garlands taken from idols. If we want Hinduism to be rooted out, by all means let us follow this practice. But if we believe there are virtues in Hinduism, let us see that this practice of receiving all VIPs., with poorna kumbam by the priest is stopped. To-day, in the Madurai temple, the priest is waiting with poorna kumbam for the so-called VIP of a different country. It does not matter what he does. I take strong exception to the use of the word ‘race’. This may be excluded. I have absolutely nothing to say against *Theertham* and *Prasadam* being given to every Hindu without any distinction being made on the score of sex or caste or whatever it is. But I think that it is not right that we should do this for all races. Will the Christians give their sacrament to anybody at all? Just as other religions have principles to be followed, let us not in our enthusiasm be charitable to everybody in the world in our ideological faith that we are the people who welcome everybody in this world, whatever his reactions to us may be. Let us not go to that extreme. I take strong exception to these people being taken to the temples and the temples being made the tourists' place.

Sir, the architectural beauties can be preserved in a different way.

Mr. Chairman, it is not a pleasant duty for me to speak in this strain, but I cannot help it. Those of us, who are more or less in the vanishing stage of life and who still believe in certain tenets of Hinduism being properly followed, are realising more and more to-day that the temples that we have worshipped in—I have visited all the temples that are worth visiting, I have gone to the remotest corners, not with any ostentation, but as a Hindu—are not in the same position as they were before. I have stated that the trustees and the archakas have to be improved for discharging many of their duties. But I do feel that it will be unfortunate if some of the provisions of the 1951 Act are still continued.



[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [4th May 1959]

Now, let me end by quoting the wise words of a great authority on Constitutions :—

‘ There are two fundamental principles in democracy; the principle that men make governments and the principle that there are limits to the authority of government’.

On the second great basic principle that Governments are limited, he has stated :—

“ That there are things no Government may do, rights no Government may impair; powers no Government may exercise, traces its philosophical origins deep into the past. It held simple enough that as Government was instituted to secure certain rights, its jurisdiction was strictly to be limited to the fields assigned to it and that if it overstepped the bounds of this jurisdiction, its acts were not law.”

These are wise words indeed which all governments should take note of, particularly democratic forms of governments wherein the majority rule and the minority have rights which cannot be ignored.

\* SRI T. PURUSHOTHAM : Mr. Chairman, Sir, in dealing with a Bill of this kind, I do agree with the hon. Member Sri V. V. Ramaswami that it would have been more helpful if the notes on clauses were also printed and circulated with the Bill for a comparative study of the sections of the existing Act and the changes made in the proposed legislation. As the hon. the Leader of the Opposition pointed out, there had been frequent changes in the Hindu Religious and Charitable Endowments Act. The Act is intended to achieve better administration of the Hindu religious institutions. The Act has undergone changes at every turn. It is a good thing that the Minister has now come forward with a comprehensive legislation to amend and consolidate the law, taking into consideration all the rulings of the High Court and the Supreme Court that have been given from time to time. As the hon. the Leader of the Opposition pointed out, originally we had the Hindu Religious Endowments Board with elected committees at the district level to manage temple affairs. Then in 1951, the Departmental Administration of the Hindu religious institutions was instituted. It was emphatically pointed out at that time by eminent people that the Departmental Administration of the Hindu Religious Endowments Board would not work in the larger interests of the public. The principal Act has worked for nearly ten years, and we have an opportunity now to assess the working of the departmental scheme. Now that a new Bill has been introduced, we can decide what changes are necessary for the better

4th May 1959] [Sri T. Purushotham]

administration of the religious institutions and charitable endowments. The question of constituting a Board of the Hindu Religious Endowments was indirectly referred to just now. As hon. Members are aware, we are having Statutory Boards for various departments, and a Board to superintend and manage the affairs of the Hindu Religious Endowments should not be ruled out altogether. The Hindu religion consists of different sects. The constitution of a Board including members of different sects would lead to greater public confidence in the administration of these religious institutions. I refer to different sects. Instead of having one Commissioner belonging to one sect or religious persuasion, I thought that in the light of what had been mentioned just now by the hon. the Deputy Chairman and the hon. the Leader of the Opposition, a Board of Commissioners belonging to different sects would be much better. There are Saivites and Vaishnavites. (An hon. Member : There are Vadakalai Vaishnavites and Then-galai Vaishnavites.) It is not necessary to go into such minor differences. There are these main sects. Such important matters relating to religious and charitable institutions require deep and careful consideration. I appeal to the Hon. Minister to consider all these aspects and take this occasion to afford the public and religious organisations a reasonable opportunity to place their views before the Joint Select Committee to which this Bill will now be referred. 12-10 p.m.

Sir, it cannot be denied that there is a general feeling that in the general scheme of this legislation, too much power is concentrated in the officials, the Commissioner, the Deputy Commissioner and the Assistant Commissioner. The official hierarchy, it is feared, do not conform themselves to secular administration, but they interfere in religious matters as well. As far as I could see, there must be provisions in this enactment in regard to these matters. A calm perusal of the provisions of this Bill will clearly show that the trustees have merely to carry out the directions, ‘lawful’ directions, as has been pointed out just now, of the Assistant Commissioner, the Deputy Commissioner and the Commissioner who form the official bureaucracy. We are in a democratic set-up. There is no harm in changing the 1951 Act. It is not necessary that we should follow what is there in the 1951 Act. The democratic character of the administration of religious institutions has been upset in the 1951 Act and the Area Committees that have taken the place of Temple Committees cannot be said to function efficiently. The Assistant Commissioner is the Chairman of the Committee. The Committee should at least have an elected Chairman, with the Assistant Commissioner as the Secretary of the Committee. The Bill provides that the Commissioner may call for any records of the Area Committee or any

[Sri T. Purushotham] [4th May 1959]

trustee of the religious institution and pass orders, modify, reverse or cancel any proceedings of the Committee or the trustees without even giving them an opportunity to show cause against such action. He may, of course, if he thinks fit—the discretion is given to him—remit the matter for reconsideration of the Committee or the trustees. Such arbitrary provisions should not be there. I hope that the Joint Select Committee would go into these aspects. For myself, I feel that we should have district temple committees, though not on an elective basis—we may have nominated district temple committees—just like Area Committees with members nominated by Government and with powers and duties in respect of all temples in the district or local area without any distinction of notified temples and temples which are not notified. We need not have any temples under the exclusive powers of the Commissioner. It will be seen that the power to appoint the trustees, etc., is vested in the Commissioner in the case of the listed temples, and in the Area Committees in other cases.

Sir, the term of appointment of these trustees is proposed to be fixed as three years instead of five years as at present. This can continue to be five years. We have made the term of members of Municipal Councils and Panchayats as five years. I do not see any reason why the term of trustees should be restricted to three years. We can have the term as five years. We find that the qualification for the appointment of trustees has been prescribed. The procedure for these appointments should also be laid down. For, instances are not wanting in which vacancies of trustees have been notified and the places filled up even before the expiry of the notified date or the receipt of applications for trusteeship. Such irregularities, though committed by some official somewhere, shake the faith of the public in the system of administration. I also feel that in the matter of appointment of trustees, those belonging to a particular sect or persuasion should be appointed to the religious institutions of that category.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Does the hon. Member mean that in temples like Varadarajaswamy Temple, Kancheepuram, and Sri Ranganathaswamy Temple, Srirangam, only Vaishnavites, and particularly those of a particular denomination alone should be appointed? All Hindus do come and visit and worship in these temples. In fact, it has been provided in Court decisions that those who are not Vaishnavites should be appointed. In some places, there are quarrels even among Vaishnavites. Does the hon. Member seriously suggest that only Vaishnavites of a particular denomination should be appointed to these big temples?

4th May 1959]

\* SRI T. PURUSHOTHAM: I do not wish to go into those details, Sir. (Laughter) What I wish to point out to the Hon. Minister is—I am sure he himself knows it—that in the matter of appointment of trustees, those professing or belonging to a different creed or sect are being appointed in the case of the majority of temples. In some cases, the temple may be a Vaishnavite temple, but the majority of the members of the Board of Trustees are Saivites and *vice versa*. It is painful that such a thing should be there and this aspect I wanted to bring to the notice of the Hon. Minister so that provision under clause 45 of the Bill might be added regulating the appointment of trustees in all such cases. 12-20 p.m.

In considering the provisions of this Bill, Sir, the maths and Madathipathis would seem to have come in for a lot of criticism. Sir, these institutions have contributed in no small measure to the preservation, propagation and development of religious faith. The maths have also undertaken the publication of ancient religious works and the books are distributed free to all those who apply for them. They do also a lot of religious propaganda. The maths have under their management several temples and these temples are maintained quite well in a true spiritual atmosphere. Some of these temples have been renovated thus preserving the art and architecture of our ancient temples. Any proposal to check these activities or to divert the funds of these maths should, I feel, be resisted in the name of Hindu religion. The Courts have recognised that the maths should be given a special and privileged treatment. The heads of the maths should have full freedom in respect of income and properties of institutions in their charge, and they should be allowed to discharge their duties efficiently in conformity with the customary and traditional obligations. To that extent the provisions of the Bill should be liberalised, there should not be unnecessary interference with the rituals, ceremonies and other religious observances and they should not be discouraged. I think, Sir, clause 57 relating to the maths should be suitably amended.

The Hon. Minister referred to sub-clause (2) of clause 34. I do not think there is any need for this sub-clause. The trustees could be depended upon to make necessary arrangements in regard to the religious institution. (Interruption). Then I should like to refer to only one other matter. Sir, I do not agree with what my hon. Friend Vidwan Muthukannappan has said with regard to admission of non-Hindus in our temples and I hope that his proposals would not be accepted either by the House or by the Government.

[Sri T. Purushotham] [4th May 1959]

Sir, I am glad that this Bill contains many good provisions for the control and eviction of encroachments in or around the temples. I wish to point out that the Bill does not contain necessary provision properly to check and control the preservation of ancient art and culture and I feel the creation of a necessary machinery for the preservation and maintenance of traditional art and architecture of our temples is quite necessary. There are provisions for the appointment of Commissioners, etc., and I feel that similar provision should be made for appointment of suitable experts to regulate the proper and timely renovation and conservation of temples in accordance with agamic principles of temple architecture. With these words, I support the motion before the House.

\* SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, while I welcome the Bill in general; I want to oppose with all the vehemence at my command the provisions with regard to maths, I mean Chapter IV. I wish that Chapter IV were completely deleted. Sir, the maths stand on a different footing from the temples and, in fact, I speak after practical study of all the benefits of the measure that has been in force. I have been really admiring the work of the Hon. the Minister in charge of Hindu Endowments and I always remember him when I visit the temples. I am happy about the cleanliness of the temples; I appreciate his work in getting various songs in Tamil written on the walls. In fact, I felt much elated when I saw the rapidity and reverence with which the Hon. Minister rushed to the Srirangam Temple when there was a fire accident there and at his attempts at quick and proper repair of the damaged parts. In spite of all this, I am afraid he has not footing. The maths have been there for centuries and the heads of the maths should not come under the control of the Government, especially a Government which claims to be secular. These heads of the maths have a great following and lakhs and lakhs of people hold them in reverence. If at all Hinduism stands to-day in spite of odds, it is only on account of the work of these heads of maths. It is not only on account of the work they do, but the reverence that they command. In fact, lakhs and lakhs of people have been considering these heads of the maths as God incarnate on earth and if today there is something of discipline in society, if there is something of reverence for others' properties, if there is something of selflessness, it is all due to the great inspiration derived by lakhs and lakhs of people from the heads of the maths. To have a law just to question the conduct of these maths and heads of maths is something extraordinary. I really shuddered when I went into the detailed provisions of this Bill. Is it right on the part of a secular Government to make encroachments on the rights of those who have been responsible

4th May 1959] [Sri G. Krishnamoorthy]

for the proper development of society so far? So, I would request the Hon. Minister to delete completely Chapter IV and see that these heads of maths are kept in the same position as they had been, and that they are not subjected to submit accounts, etc., especially those with regard to pathakanika. Pathakanikas are offered by people with great reverence and the amount of padakanika increases according to the dynamic power and inspiration that the people derive from those heads of the maths. To say that these pathakanikas should be accounted for, etc., is something wrong. At the same time, it will give the impression among the public especially the followers that something is wrong with the accounts. Actually, there may not be anything wrong with many maths. There cannot be anything wrong with many maths. Government should place these maths on a different footing from the temples. In fact, temples must be under rigorous laws so that all of them may be maintained on a uniform level with proper sanitation and with proper education in respect of Archakas and so on. But maths are quite different and if at all Hindu religion survives today, it is on account of the great inspiration that the followers have derived from these maths. May I humbly request the Government to delete Chapter IV? No interference in the affairs of maths should be attempted by Government. With these few words, I conclude my speech.

\* SRI B. K. NALLASWAMI : மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை வரவேற்று நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். முதலில் இது இந்துக்கள் எல்லோருக்கும் பொதுவான ஒரு மசோதா. இதில் அரசியல் சார்பு கிடையாது. ஆகவே, இதில் சுதந்திரமாக என்னுடைய கருத்தைச் சொல்லுவதில் எந்தவிதமான தடையும் இருக்காது என்று நம்புகிறேன். நமது எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்ன பல விஷயங்களை நானும் ஒப்புக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக, நமது அரசியல் நிர்ணயச் சட்டம், நமது நாட்டில் மதச் சார்பற்ற அரசாங்கம் நடைபெற வேண்டும், என்பதற்காக உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். இந்த மசோதாவை எடுத்துக் கொண்டால், அனேகமாக அரசாங்கத்தினிடத்தில் அதிகாரம் எல்லாம் குவிக்கப் பாங்கில் இருக்கின்றது என்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டும். இன்று இருக்கக் கூடிய அரசியல் கட்சிகளில் பல, கோவில்களையே இடித்துத் தள்ள வேண்டும், கோவில்களை இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லக்கூடியனவாக இருக்கின்றன. இந்த விதமான அபிப்பிராயங்களைக் கொண்டவர்கள் இந்துக்களிலே கூட பலர் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில், இந்து மதத்தின் கொள்கையையும் இந்துமதத்தின் தத்துவத்தையும் கரைகாண முடியாத அளவுக்கு இருக்கின்ற நிலையில், இந்து மதத்தின் பேரில் செலுத்தப்பட்ட எல்லா அதிகாரத்தையும் அரசாங்கமே வைத்துக்கொள்வது நல்லதா என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இப்போது இருக்கிற அமைச்சர் அவர்களைப் பொறுத்த வரையில், இந்துக்கள் எல்லாம் பந்தோபஸ்தாக இருக்கிறோம், அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல பக்திமான, நிர்வாகத்தைத் திறமையாகச் செய்யக்கூடியவர். ஆனால், அரசாங்கம் எப்போது வேண்டுமானாலும் மாறக் கூடும். அம்மாதிரி வேறு ஒரு அரசாங்கம்

[Sri B. K. Nallaswami]

[4th May 1959]

பதவிக்கு வருமானால், அப்போது இந்தச் சட்டங்கள் எல்லாம் அரசாங்கத்தின் கையில் இருந்தால், என்ன நிலைமை உண்டாகும் என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். பள்ளிக்கூடங்களுக்குக் கோவில்களை எல்லாம் உபயோகிக்க வேண்டும், கோவில்களை எல்லாம் இடித்துத் தள்ள வேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய கட்சி அரசாங்கத்திற்கு வருமானால் இந்து மதத்தின் நிலைமை என்னவாகும், இந்து மதக் கோவில்கள் நிலைமை என்னவாகும் என்பதையும் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். கிறிஸ்தவ மதத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அவர்களது சர்ச்சுகளை எல்லாம் நிர்வகிப்பதற்கு என்று தனியாக ஒரு இலாகா இருக்கிறது. அந்த முறையில் இந்து மத ஸ்தாபனங்களை நிர்வகிப்பதற்காக, இவற்றினுடைய சங்கங்கள் அல்லது சபைகள் இவைகளுக்கு சர்க்கார் போதிய ஆதரவு கொடுத்து வந்தால், இந்து மத ஸ்தாபனங்கள் எல்லாம் நன்றாக வளர்ந்த பிரதிநிதித்துவம் வாய்ந்த ஒரு ஸ்தாபனமாக வந்து சேரும். அப்பொழுது இந்து மத ஸ்தாபனங்களின் பிரதிநிதிகளிடத்தில் நிர்வாகத்தை ஒப்படைத்துச் சரியான விதத்தில் அதற்கு உதவி புரியும் வகையில் அரசாங்கம் இருக்குமானால், நல்லதாக இருக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இன்றைக்குப் பல மடங்கள் இருக்கின்றன, பலர் இவற்றின் பிரதிநிதிகளாக இருக்கின்றனர், இருந்தாலும் கூட இந்து ரிலிஜியஸ் எண்டோவ்மென்ட்ஸ் போர்டு கமிஷனர் தான் சகல அதிகாரமும் படைத்தவராக இருக்கிறார். இதல்லாமல் சங்கராச்சாரியார் போன்றவர்களோ அல்லது மடாதிபதிகளோ, அல்லது குருமார்களோ இவர்களின் அபிப்பிராயப்படி நிர்வாகம் எல்லாம் நடைபெறுகிறது என்று பார்த்தால் அவ்விதம் நடைபெறுவிலை என்றே சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. அதே சமயத்தில், அரசாங்கத்தின் அடிப்படையில் மடங்களினுடையவும் கோவில்களினுடையவும் நிர்வாகத்தை எல்லாம் சரியாகச் செய்ய முடியும் என்றும் நினைப்பதற்கில்லை. ஆகவே, ராஜ்ய அடிப்படையில் அரசாங்கத்தின் கையில் அதிகாரமில்லாத நிலையில் வேறு ஏதாவது ஒரு முயற்சி செய்வதற்கு இருந்தால், அது நன்றாக இருக்கும்.

எரியா கமிட்டிகள் எல்லாம் சரியாக வேலை செய்வதில்லை என்று கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் இன்று பல இடங்களிலும் எரியாக் கமிட்டியினுடைய ஆலோசனைக்குக் கீழ்ப்படிந்துதான் கமிஷனர் நடந்துகொண்டிருக்கிறார். ஆனால், சில எரியாக் கமிட்டிகளில் அரசியல் கருத்துக்கள் எல்லாம் புகுந்துவிடுகின்றன. இதன் காரணமாகக் கிராமாந்திரங்களில் கோவில்கள் எல்லாம் சீர்ப்பாத முறையில் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. அதே போன்று கோவில் சொத்துக்கள் எல்லாம் சரியானபடி நிர்வகிக்கப்படாமல் இருந்து வருகின்றன. அரசியல் காரணங்கள், தாட்சண்யம் காட்டுதல் போன்ற பல வகைக் காரணங்களால் பல இடங்களிலும் கோவில்கள் எல்லாம் சரியான முறையில் நிர்வகிக்கப்படாமல் இருந்து வருகின்றன. சில இடங்களில் அதிகமான அளவில் மான்யங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இருந்தாலும் சரியானபடி பூஜைகள் நடப்பதில்லை. இதைப் பற்றிப் பொது மக்கள் விண்ணப்பங்கள் அனுப்பினாலும், அவற்றைப் பற்றி விசாரித்து வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கமுடிவதில்லை. இன்னொரு விஷயம் என்னவென்றால், சிறு கோவில்களுடைய கணக்குகளையெல்லாம் தணிக்கை செய்கின்ற பொறுப்பு 'லோக்கல் பண்ட ஆடிட்டர்களிடம்' விடப்பட்டிருக்கிறது. இது ஒரு பெரிய தவறாகும். அவர்கள் நல்ல கவனத்தோடு இந்தக் கணக்குகளை எல்லாம் ஆடிட் செய்கிறார்கள் என்று சொல்லுவதற்கில்லை. இதன் காரணமாகப் பல கோவில்களிலும் நிர்வாகம் சரியாக நடப்பதில்லை. இவ்விதம் இவர்களை இந்தக் கணக்குகளை எல்லாம் ஆடிட் செய்யச் சொல்வது நல்லதா என்பதைப்பற்றி

[4th May 1959]

[Sri B. K. Nallaswami]

அரசாங்கம் ஆலோசனை செய்து பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இம்மாதிரிப்பட்ட கணக்குகளை எல்லாம் தணிக்கை செய்வதற்காகத் தனியாக இலாகாவின் சொந்தத் தணிக்கையாளர்களை நியமிக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் ஒழுங்குகள் ஏற்படாமல் இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக பரம்பரை டிரஸ்டி முறையில் பல இடங்களில் பலர் இருந்து வருகிறார்கள். அதாவது அவர்களுக்குத்தான் முதலாவது திருந்று கொடுப்பது, அவர்களுக்குத்தான் முதலாவது தீர்த்தம் கொடுப்பது போன்ற உரிமைகளை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் இம்மாதிரிப்பட்ட பரம்பரை டிரஸ்டிகளை எடுத்துக்கொண்டால், நிர்வாகத்தை நடத்துவதற்கு அவர்களுக்கு எந்தவிதமான தகுதியும் இல்லாமல் இருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் பரம்பரை டிரஸ்டிகளை அரசாங்கம் நாயி நேஷன் செய்யலாம் என்றிருப்பது நல்லதா என்பதைப்பற்றி அரசாங்கம் சற்று ஆலோசித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோயில்களெல்லாம் ஆகம் சாஸ்திரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு நிர்மாணிக்கப்பட்டிருப்பதால், அந்தக் கோயில்களை நிர்வகிப்பதற்காக நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் எக்ஸிக்யூட்டிவ் ஆபீசர்களும் ஆகம் சாஸ்திரத்தைப் பற்றிய அடிப்படை அறிவும், பூஜை எப்படி நடக்க வேண்டும், எந்த முறையிலே வழிபாடு நடக்க வேண்டும் என்று தெரிந்து கொண்டிருக்க வேண்டியது மிக அவசியம். ஆனால், அந்த முறையிலே எக்ஸிக்யூட்டிவ் ஆபீசர்களில் ஒருவராவது இருக்கிறாரா என்பது சந்தேகம். ஆகையால், கமிஷனர், எக்ஸிக்யூட்டிவ் ஆபீசர் இவர்களையெல்லாம் சாஸ்திரப் பயிற்சி இல்லாமல் போட்டால் கோயில் நிர்வாகம் ஒழுங்காக நடக்காது. அவர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுப்பதற்கு என்றே ஒரு ஸ்தாபனத்தை ஏற்படுத்தி, சாஸ்திரப் பயிற்சி கொடுத்துத்தான் அவர்களை எக்ஸிக்யூட்டிவ் ஆபீசர்களாக நியமிக்க வேண்டும். இவர்களுக்கு ஒரு பயிற்சியும் இல்லாமல், ஏதோ எரியாக் கமிட்டி சிபார்சு செய்கிறார்கள் என்பதற்காகப் போடுவதாக இருக்கிறது. பல கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல், எக்ஸிக்யூட்டிவ் ஆபீசர்களில் விபுதியைக் கையிலே வாங்கி எறிந்துவிட்டு வருகிறவர்களும் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். கோயில் பிரசாதத்தை அலட்சியமாகக் கருதக்கூடியவர்களும் இருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் கவனிக்க வேண்டும். எக்ஸிக்யூட்டிவ் ஆபீசர்கள் இப்படியெல்லாம் நடந்துகொண்டால் பக்தர்களது மனது புண்படுகிறது.

SRI P. T. RAJAN : அவ்வளவு மோசமாகவா இருக்கிறது ?

\* SRI B. K. NALLASWAMI : அப்படிப்பட்டவர் ஒரு இடத்தில் இருந்தார். அவரை அந்த இடத்திலிருந்து மாற்ற முடிந்தது. வேறொரு இடத்தில் அவர் இருந்துகொண்டுதான் இருக்கிறார். ஆகவேதான், எக்ஸிக்யூட்டிவ் ஆபீசர், அவரிடெண்ட் கமிஷனா முதலிய அதிகாரிகளுக்கு ஆகம் சாஸ்திரத்திலே பயிற்சி கொடுக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால், கோயில் நிர்வாகத்தை நல்ல முறையில் நடத்த முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இத்துடன் என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

\* SRI V. V. RAMASWAMI : மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது விவாதத்தில் இருக்கும் மசோதாவைப்பற்றி ஒன்றிரண்டு அபிப்பிராயங்களை மாத்திரம் சொல்ல விரும்புகிறேன். பொதுவாக, இந்த மசோதா மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. பொது மக்கள் தாங்கள் செலுத்தும் வரிக்களை 'கட்டாயம்' கொடுக்க வேண்டும் என்ற நினைப்போடு கொடுக்கிறார்களோ தவிர, மனமுவந்து, சங்கடம் இல்லாமல் கொடுப்பதென்பது அவ்வளவு பொதுவான காரியம் அல்ல. ஆனால், அவர்கள் எந்த வர்களைக் கொடுக்கின்றார்களோ, அந்த வர்கள் பொது சமுதாயத்திற்குப் பிரயோசனப்படுகிறதா என்று கவனிப்பதற்கு அவர்களுக்கு ஆர்வம் இருக்கிறது, உரிமை

[Sri V. V. Ramaswami]

[4th May 1959]

இருக்கிறது. ஏனென்றால், சட்டப்படி இயங்கக்கூடிய அமைச்சரவை, பல இலாக்காக்கள் மூலமாகப் பணத்தைச் செலவழிக்கும்போது, சரியான முறையில் பணத்தைச் செலவழிக்கிறார்களா, அது மக்களுக்குப் பிரயோசனப்படுகிறதா என்பதை அறிவதற்கு அவர்களுக்கு அனேக முறைகள் இருக்கின்றன. அரசாங்கம் கவனித்துக்கொண்டு வருவதற்கும் சட்டபூர்வமான அனேக ஏற்பாடுகள் இருக்கின்றன.

ஆனால் மனமுவந்து, சங்கடம் இல்லாமல் கொடுக்கின்ற வரி எதுவென்றால், அது மக்கள் கோயில்களுக்குக் கொடுக்கும் காணிக்கை தான். கோயில்களுக்குச் செலுத்தும் காணிக்கையை மக்கள் வரி என்ற முறையில் கொடுப்பதில்லை. அவர்கள் மனதிலே இருக்கும் துன்பங்கள் தீர வேண்டுமென்றும், தங்களுடைய கோரிக்கைகள் நிறைவேற வேண்டும் என்றும், இப்படிப்பட்ட எண்ணங்களினால் மனமுவந்து வாரி வாரிக் கொடுக்கின்ற காணிக்கைதான் கோயில்களுக்கும் மற்ற இடங்களுக்கும் வருகின்ற பணங்கள். ஆனால், அவர்கள் இத்தகைய காணிக்கைகளைக் கொடுக்கும்போது, இந்தப் பணம் சரியாக உபயோகப்படுகிறதா, பின்னால் விரயம் செய்யப்படாமல் இருக்கிறதா, தங்களைப்போன்ற பக்தர்களுக்குப் பிரயோசனப்படுகிறதா என்பதுபற்றி அவர்கள் சிறிதும் சிந்திப்பதில்லை.

SRI P. T. RAJAN : சிந்திப்பதில்லையா ?

\* SRI V. V. RAMASWAMI : இல்லை. ஆனால், தங்களுடைய கோரிக்கை நிறைவேறி மனது நிம்பதிபாக வேண்டுமென்ற ஒரு திருப்திக் காக அவர்கள் கோயிலுக்குக் காணிக்கை கொடுக்கிறார்கள் ; பக்தர்கள் கொடுக்கிறார்கள். இந்தப் பணம் அனைத்தும் சேகரிக்கப்பட்டு என்ன விதத்திலே செலவழிக்கப்படுகிறது என்பதில் இதுகாறும் கவனம் இல்லாமல் இருந்தது. ஆனால், தொலை நோக்கம் கொண்ட நமது ஜஸ்டிஸ் அமைச்சர்கள் இருக்கும்போது, ஒப்பற்ற தலைவர் திரு. பனகல் அவர்கள் இதிலே உறுதிபாக இருந்து ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றி வைத்தார்கள். அந்தச் சட்டம் இன்றைக்கு விரிவான முறையில் இப்பொழுது அவை முன் வந்திருக்கிறது.

இதன் மூலமாக என்னைப் போன்றவர்களுக்கு ஒரு எண்ணம் என்ன ஏற்படுகிறதென்றால், பொது மக்கள் மனமுவந்து கொடுக்கும் பணம் பொது மக்களுக்கே பலனளிக்கும் வண்ணம் செலவழிக்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான். அதில் யாருக்கும் கருத்து வேற்றுமை இருக்காது என்று நான் நினைக்கிறேன். அனேக கோயில்களிலே இந்த வகையிலே பணம் நிரம்பிக்கொண்டே வருகிறது. அந்தப் பணமனைத்தும் நல்லபடியாகச் செலவழிக்கப்பட வேண்டும் என்பது அரசியலாருடைய கருத்து ஆகும். இதை ஏதாவது சட்டத்தின் வழியாகக் கோர்ட்டில்போய் தடுத்துவிடக் கூடாது என்பதற்காக, இதை எதிர்பார்த்தே, அதற்கு வேண்டிய பாதுகாப்போடு இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால், இது நல்ல முறையிலே கொண்டுவரப்பட்டிருப்பதால், இது வரவேற்கத்தக்கது என்பது என்னுடைய கருத்து ஆகும்.

ஒரு கோயிலுக்குச் சென்று பார்க்கும்போது, அங்கு எவ்வளவு பணம் வருகிறது என்று எண்ணுவதற்குக்கூட அவர்களுக்கு நேரம் இல்லாமல் இருக்கிறது. எண்ணி எண்ணிக் கைகூட வலியெடுத்து விடும்போல் இருக்கிறது. அந்த அளவு அங்கு பணம் வருகிறது. அண்மையில் திருப்பதிக்குப் போயிருந்தேன். அங்கே பணத்தை அலசி அலசி எடுக்கிறார்கள்.

SRI P. T. RAJAN : அதைப்பற்றி நாம் பேசவேண்டாம்.

[4th May 1959]

\* SRI V. V. RAMASWAMI : ஒரு உதாரணத்திற்காகச் சொல்கிறேன். கோயிலுக்குப் போவதை நான் ஒரு குற்றமாகக் கருதவில்லை. மற்றவர்கள், குற்றம் செய்தவர்கள், ஒருவேளை தங்களுடைய குற்றங்களைப் போக்கிக் கொள்வதற்காகப் போகிறார்களோ என்னவோ. குற்றம் செய்தவர்கள் தான் கோயிலுக்குப் போகவேண்டுமென்று சிலர் கருதலாம். ஆனால், நான் குற்றம் செய்யாதவன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : என்ன காரணத்திற்காக இருந்தாலும், கணம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கோயிலுக்குப் போகிறார்கள் என்று கேட்கச் சந்தோஷம்.

\* SRI V. V. RAMASWAMI : கோயிலுக்குப் போகிறதென்றால் என்ன காரணத்திற்காக என்று எனக்குத் தெரியுமே தவிர, மற்றவர்கள் என்னுடைய காரணத்திற்காகப் போகிறேன் என்று என்னவேண்டாம். [டாக்டர் சிவானந்தம் : கணம் அங்கத்தினருக்கும் ஏதாவது கோரிக்கையிருக்கும்.] ஆனால், என்னுடைய கோரிக்கை—டாக்டர் சிவானந்தம் போன்றவர்கள் பொது மக்களுக்கு நல்ல உதவி செய்ய வேண்டும் என்பதுதான் (சிரிப்பு). அவர்களைப் போன்றவர்கள் சாதாரண மக்களிடத்தில் பணம் ரொம்பக் கேளாமல் உதவி செய்தால் சரி.

ஒவ்வொரு தடவையும் நான் கோயிலுக்குச் சென்று வரும்போதும், அந்தக் கோயிலிலே பார்த்த குற்றங் குறைகளை அமைச்சரவர்களிடத்திலும் கமிஷனர் அவர்களிடத்திலும் சொல்லியிருக்கிறேன். கோயில் பிரகாரத்திற்குள்ளே சென்றால், குகை மாதிரி முன்பெல்லாம் இருக்கும். இப்பொழுதுபார்த்தால், வெளிப்பிரகாரமெல்லாம்செப்பனிடப்பட்டு, வெள்ளை அடிக்கப்பட்டு, பார்வையாக வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. பக்தர்கள் தாங்கள் செலுத்தும் பணத்தைத் தக்க முறையில் செலவிட்டிருக்கிறார்களா என்று கவலைப்படவில்லை. அதனால் அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு அதிகமாகிறது. அதனால், பல கோயில்கள் நல்ல முறையில் கவனிக்கப்படாமல், 'எனடா கோயிலுக்குப் போனோம்' என்று நினைக்கக்கூடிய அளவுக்கு இருக்கும். இப்பொழுது கோயிலின் வெளிப் பிரகாரம் சுத்தமாக இருக்கிறது. இருந்தாலும் உள்ளே, சில இடங்களில் செடிகள் வளர்ந்து புதர் போல் இருக்கிறது. அசுத்தம் செய்வதற்கு ஏதுவாகயிருக்கிறது. அது நீக்கப்பட வேண்டும். கோயிலுக்குச் சென்றால், செருப்பைக் கழற்றி, கோயிலுக்கு வெளியிலே விட்டுவிட்டுப் போகவேண்டும் என்ற நியதி இருக்கிறது. அப்படிச் செருப்பைக் கழற்றி வெளியிலே விட்டு விட்டு உள்ளே ஒரு பர் லாங்கு, இரண்டு பர்லாங்கு வெறுங் காலோடு நடந்து செல்லும்போது, வழியிலே கல்லும் முள்ளும் இருந்து காலைக் குத்துகிறது. இதையெல்லாம் செப்பனிட நல்ல முறையிலே பாதுகாக்க வேண்டும். தங்கு வதற்குக்கூட நிழல் வேண்டும். கோயில்களுக்குள்ளே சென்றால், வெளவால்கள் ஏராளமாக இருந்து, கெட்ட நாற்றம் வீசிக்கொண்டிருக்கும். வெளிச்சம் இல்லாமல் இருட்டாக இருக்கிறது. அந்த நிலை வரவர மாறி வருகிறது. இப்பொழுது அனேக கோயில்களைப் பார்க்கும்போது, அவை சுத்தமாக இருக்கின்றன. எந்த எந்தக் கோயில்கள் சுத்தமாக இருக்கின்றன என்பதை நான் அமைச்சரிடத்திலும் கமிஷனரிடத்திலும் சொல்லியிருக்கிறேன். அதற்குமேல், கோயிலுக்குள் நெருக்கடியினால் வெட்கை அதிகமாகி மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தில் தருமபுரி ஆதீனத்திற்குச் சொந்தமான கோயில்களுக்குள் சென்று பார்க்கும்போது, அங்கு 'எக்ஸாஸ்டு பான்' (fan) வைத்து, காற்று வெளியிலே போக வழி செய்திருக்கிறார்கள். அதுமாதிரி திருப்பதியிலும் வைத்திருக்கிறார்கள். பழனிமலை மீது கஷ்டப்பட்டு உயர ஏறிப் பார்த்தேன். விசிறி போட்டிருக்கிறார்கள். இவைகளைச் செல்லாம் பார்த்து அமைச்சர் அவர்



[Sri V. V. Ramaswami]

[4th May 1959]

களுக்குச் சொல்வதற்காகவே சென்றேன். இருந்தாலும், இவையனைத் துக்கும் தூண்டுகோலாக இருக்கிறது அதோ இருக்கும் என்னுடைய மனைவிதான். அதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: விஷயம் புரிந்து போச்சு எங்களுக்கு.

\* SRI V. V. RAMASWAMI: என்னைக் காட்டிலும் எதையும் நன்றாகச் சீர்தூக்கி முடிவுக்கு வரக்கூடிய ஆற்றல் என் மனைவிக்கு உண்டு. ஆனால், குருட்டு நம்பிக்கைக்காகப் போகிறதாக எண்ணுதீர்கள். நான் போகிற தெல்லாம்—ஒவ்வொரு இடத்திலும் என்ன என்ன குற்றங் குறைகள் இருக்கின்றன, அவற்றை எவ்வளவு தூரம் திருத்தச் செய்யலாம் என்று பார்ப்பதற்காக நான் போகிறேன். ஒவ்வொரு சமயத்திலும் நான் அமைச்சரிடத்திலும் கமிஷனரிடத்திலும் சொல்லியிருக்கிறேன்.

அதற்குத்தற்போல், கோயில்களில் பிரசாதங்களைத் தயார் பண்ணுகிறவர்கள் பொது மக்களுடைய கண்பார்வையிலிருந்து சற்று தூரத்தில் இருந்து கொண்டுவந்து கொடுத்தால் நல்லது என்று சொல்வேன். இன்னும், பிரசாதம் தயார் செய்கின்ற முறையைப் பார்த்தால் பயங்கரமாக இருக்கிறது. என்னைப் போன்றவர்கள் வாங்குவதற்கும் கூசுகிறது. நான் பிரசாதம் வாங்குவது இல்லை. அதை ஒரு குறியாக வைத்திருக்கிறேன். நான் வாங்குவது இல்லையென்றாலும், கோயிலில் தயாரிக்கப்படுகிற பிரசாதங்களை நல்ல முறையிலே தனியான அறையிலே வைத்துத் தயார் செய்து, பின்னால் கொண்டுவந்து எல்லோருக்கும் கொடுக்கும்படி செய்தால் நன்றாக இருக்கும்.

இதற்குமுன் நான் கோயிலையும், கோயிலின் சுற்றுப்புறங்களையும் சுத்தமாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டியதன் அவசியத்தைப்பற்றிச் சொன்னேன். அதற்கு அடுத்ததற்போல், நாம் காண்பது, கோயிலுக்குப் போகிற வழியெல்லாம் முதலிலே நமக்குத் தரிசனம் கொடுப்பது யார் என்பதைக் கனம் அங்கத்தினர்களே ஊகித்துக்கொள்ளக் கூடும். ஆண்டவன் சிருஷ்டியில் அப்பேர்ப்பட்ட பிறவிகளும் இருக்கிறார்களே என்று ஆச்சரியப்படக் கூடிய தன்மையில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். இது யாருடைய குறை? இது அவர்கள் செய்த பாபத்தினால் வந்ததா, அல்லது மனித சமுதாயத்தில் இருக்கும் கோளாறினால் வந்ததா? எப்படியிருந்தாலும், வழி நெடுகிலும் பிச்சைக்காரர்கள் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இல்லாதவர் களுக்குக் கொடுப்பது குற்றம் அல்ல; அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டியது கடமை. கூன், குருடு, தொண்டி, முடம் இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு நன்றாக இருப்பவர்கள் பிச்சை கொடுப்பது நல்லது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்ததுதான். இருந்தாலும், கோயில்களுக்குச் செல்லும்போது, வழி நெடுகிலும், இரு பருக்கிலும் பிச்சைக்காரர்கள் இருந்து தொல்லை கொடுப்பதென்பது அருவருக்கத் தக்கது. அந்த நிலையைப் போக்க வேண்டியது அவசியம். அவர்களை நீக்க வேண்டுமென்றால், அவர்களுக்குத் தக்க பாதுகாப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். ஒரு நாளிலே நீக்குவதென்றால், அது சமாளிக்க முடியாமல் போய்விடும். கோயில்களும், சுற்றுப்புறங்களும். எப்படியிருந்தாலும், மக்கள் மனதிலே இம்மாதிரிக் கோயில் குளங்களுக்குப் போவதினால் புண்ணியம் உண்டாகும் என்ற எண்ணம் இருக்கும்வரை அவர்கள் போகத்தான் செய்வார்கள். பிச்சையும் போட்டுக்கொண்டுதான் இருப்பார்கள். ஆனால், நான் முதலிலே சொன்னபடி, மக்கள் மனமுவந்து கொடுக்கும் பத்தை நல்ல முறையில் செலவழிக்க வேண்டும். ஆகவே, அந்தமாதிரி இருக்கும் ஏழைகளுக்கு நல்ல தங்கும் இடம், வைத்திய வசதி, இன்னும் மற்றவைகளும் கொடுக்கக்

12-50  
p.m.

[4th May 1959]

[Sri V. V. Ramaswami]

கூடிய வேலைகள் செய்யவேண்டும். அதற்கு இந்த மசோதாவில் வகை செய்திருக்கிறோம். அது கட்டாயம் செய்ய வேண்டியதென்று மீண்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக பணத்தையெல்லாம் நல்லபடியாக நல்ல முறையில் செலவு செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் வர வேற்கக்கூடிய விஷயம்தான். ஆண்டு தோறும் வழக்கமாக நடக்க வேண்டிய செலவினங்களுக்கு பட்ஜெட் போட்டு அரசாங்க அனுமதி பெற்று கோவில் நிர்வாகிகள் பணத்தைச் செலவழிக்கலாம். இதற்குமேல் மிஞ்சும் (சர்பிளஸ்) பணமிருந்தால் என்ன வகைக்கு எவ்வளவு செலவு செய்யலாமென்று டிரஸ்டிதான் பிரேரேபிக்க வேண்டுமென்றிருக்கிறது. டிரஸ்டிகள் deficit budget போட்டு பணம் மிஞ்சுவதில்லையென்று சொல்லிவிடுவார்கள். ஆகையால் மற்றும் பொதுமக்கள் விரும்பினால் அவைகளையும் அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு பெற்று கட்டாயம் செலவு செய்யப் படவேண்டும் என்று இருக்கவேண்டும். எதிர்பார்த்தே அதற்குத் தகுந்த பட்ஜெட் தயாரிக்கப்பட வேண்டும். பல நல்ல காரியங்களைச் செய்யத் திட்டம் அமைக்கப்படவேண்டும். பள்ளிக்கூடங்கள் அமைப்பது மருத்துவ மனை கட்டுவது, இது போன்றவைகளுக்குச் செலவு செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். தங்கும் இடம் இல்லாத இடங்களில் பக்தர்கள் போனால் தங்குவதற்கு இட வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். இப்படிப்பட்ட காரியங்களை நல்ல முறையில் செய்வதற்குத் தகுந்த பாதுகாப்பு கொடுத்துக்கொண்டு வந்தது மிகவும் வரவேற்கத் தகுந்ததுதான்.

கோவில் பணமெல்லாம் அரசாங்கத்தின் பொது நிதியில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும். ஆகையால் கமிஷனர், டிப்டி கமிஷனர், அசிஸ்டெண்ட் கமிஷனர் எல்லாம் அரசாங்க ஊழியர்களாகக் கருதப்படுவார்கள். ஆனால் கோவில் எக்ஸ்சியூட்டிவ் அதிகாரி மாச்திரம் அப்படிக் கருதப்படமாட்டாராம். ஏன்? சரியல்ல. முனிசிபல் கமிஷனர்களை அரசாங்க ஊழியர்களாக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். அதேபோல் கோவில் நிர்வாக அதிகாரிகளையும் ஆக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் கொஞ்சம் நல்லவர்கள் வர வழி செய்ததாகும். முனிசிபல் கமிஷனர்களை மாற்றுவதுபோல் இந்த நிர்வாக அதிகாரிகளையும் மாற்றத்தான் செய்கிறீர்கள். ஆகவே ஒன்றாகப் பாலியுங்கள்.

எரியா கமிட்டியில் அரசாங்கம் பூரா அங்கத்தினர்களையும் நியமிக்கப் போகிறார்கள். அப்படி நியமனம் செய்வது என்பது சரியல்ல. அப்படி நியமனஞ் செய்வதாக இருந்தால் ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களை மட்டும் நியமிக்கக்கூடாது. எல்லாக் கட்சியிலிருந்தும் தான் நியமிக்கவேண்டும். இந்த அபிப்பிராயத்தை நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். நண்பர் திரு. நல்லசாமி சொன்ன மாதிரி அடுத்து வருகிற அரசாங்கம் வேறுமாதிரியாக இருக்கலாம்.

மக்களாட்சி முறையில் தேர்தலிலே பெரும்பான்மை ஆதரவு பெறுகிறவர்கள் ஆட்சிக்கு வரக்கூடும். அதைத் தடுக்க முடியாது. பின்னால் யார் வருவார்களோ என்று பயப்படுவதில் பிரயோசனமில்லை. மாற்று அரசாங்கம் வந்தால் நிலைமை மாறலாம். அதற்கு என்ன செய்வது? ஆனால் பொது மக்களுடைய நலன்களுக்காக எத்தனையோ சட்டங்கள் செய்தாலும் பாதுகாப்பு இருக்குமா? எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னபடி மக்களாட்சி முறையில் கோர்ட்டுதான் மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க முடியும். இதைத் தவிர வேறு பாதுகாப்பு கிடையாது. எந்தவிதமான சட்டத்தைச் செய்தாலும் கோர்ட்டுதான் பாதுகாப்பு அளிக்க முடியும்.

58

THE MADRAS HINDU RELIGIOUS AND  
CHARITABLE ENDOWMENTS BILL, 1959  
(L.A. BILL NO. 7 OF 1959)

[Sri V. V. Ramaswami]

[4th May 1959]

ஆகவே, எரியா கமிட்டிக்கு அங்கத்தினர்களை நியமனஞ் செய்வது ஒரு கட்சி ஆட்சிக்குத்தான் கொண்டுபோடவிரும்பு என்று வலியுறுத்திச் சொல்லுகிறேன். நியமன முறை கூடாது. சென்னை பச்சையப்பன் அற நிலையப் பாதுகாப்புக் குழுவுக்குச் சென்னை கார்ப்பரேஷன் அங்கத்தினர்களில் இந்துக்களாயிருப்பவர்கள் ஒரு பி தி திதையைத் தேர்ந்தெடுத்தனுப்புவது வழக்கமாக இருக்கிறது. அதுபோன்று வில்லேஜ் பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன், முனிசிபல் கவுன்சில்களிலிருந்து இந்துக்களாயிருப்பவர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களைக் கொண்ட எரியா கமிட்டிகள் கோவில்களுக்கு அமைக்கலாம் என்று கூறுகிறேன்.

ஆகவே; இந்தமாதிரியான அபிப்பிராயங்களை அரசியலார் வைத்துக் கொண்டு நல்ல முறையில் பொறுக்குக் கமிட்டியில் திருத்தம் செய்ய வேண்டும். இந்த மசோதா பொறுக்குக் கமிட்டி ஆராய்ந்த பிறகு மீண்டும் இங்கே பொது விவாதத்துக்கு வரும். அப்பொழுது மற்ற விதிகளைப் பற்றிப் பேசிக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லிக்கொண்டு இந்த மசோதாவை வரவேற்கிறேன். வணக்கம்.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 10 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.

IX.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

\* Notification issued with G.O. No. 480, Local Administration, dated 7th March 1959, regarding amendment to the Madras Village Panchayats Rules, 1950, extending the term of office of the members of the Ambasamudram Panchayat, Tirunelveli district, under section 10 (1) of the Madras Village Panchayats Act, 1950. [Laid on the table of the House under section 113 (4) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950).]

\* 2. Amendment to sub-rule (1) of rule XI of the Madras Co-operative Societies Rules, 1932, issued in G.O. Ms. No. 309, Industries, Labour and Co-operation (Co-operation), dated 27th January 1959. [Laid on the table of the House under section 65 (5) of the Madras Co-operative Societies Act, 1932 (Madras Act VI of 1932).]

\* 3. Amendments to Madras Factories Rules, 1950, issued in G.O. Ms. No. 4360, Industries, Labour and Co-operation, dated 15th November 1958, under sections 9 and 112 of the Factories Act, 1948 (Central Act LXIII of 1948).

4. Review on the working of the Fertilizers and Chemicals, Travancore Ltd., Alwaye, Kerala State, for the year ended 31st December 1957. [Laid on the table of the House under section 639 (2) of the Companies Act].

4th May 1959]

\* 5. Amendment to the Hotel Special Liquor Licence Rules, 1954, issued in G.O. Ms. No. 516, Home, dated 23rd February 1959. [Laid on the table of the House under section 54 (3) of the Madras Prohibition Act, 1937 (Madras Act X of 1937).]

\* 6. Amendments to the Madras Maternity Benefit Rules, 1935, issued in G.O. Ms. No. 694, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 18th February 1959, under section 13 of the Madras Maternity Benefit Act, 1934. [Laid on the table of the House under section 13 (5) of the Madras Maternity Benefit Act, 1934 (Madras Act VI of 1935).]

7. Regulation under Article 320 (3) of the Constitution of India, issued in G.O. Ms. No. 829, Public (Services-A), dated the 13th March 1959, in regard to Madras State Transport Department Operation Subordinate Service. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

\* 8. Amendment to the Madras Entertainments Tax Rules, 1939, issued in G.O. No. 4522, Revenue, dated 22nd December 1958. [Laid on the table of the House under section 16 (4) of the Madras Entertainments Tax Act, 1939 (Madras Act X of 1939).]

\* 9. The Madras Industrial Disputes Rules, 1958, issued in G.O. Ms. No. 4856, Industries, Labour and Co-operation, dated 18th December 1958, under section 38 of the Industrial Disputes Act, 1947 (Central Act XIV of 1947).

\* 10. Review of the working of the Excise and Prohibition Department for the first half-year 1958 commencing from 1st April to 30th September 1958.

\* 11. Amendment to rule 8 of the Madras Molasses Control and Regulation Rules, 1958, issued in G.O. Ms. No. 758, Home, dated 13th March 1959, under sections 6-A and 54 of the Madras Prohibition Act, 1937. [Laid on the table of the House under section 54 (3) of the Madras Prohibition Act, 1937 (Madras Act X of 1937).]

\* 12. Amendment to Madras Cinemas (Regulation) Rules, 1957, issued in G.O. Ms. No. 709, Home, dated 10th March 1959. [Laid on the table of the House under section 10 (3) of the Madras Cinemas (Regulation) Act, 1955 (Madras Act IX of 1955).]

\* 13. Notification issued under section 1 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, issued with G.O. Ms. No. 546, Revenue, dated 21st February

[4th May 1959]

1959, in regard to Kathalankottai village, Sivaganga, as under-tenure estate. [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

14. Notification issued with G.O. Ms. No. 584, Home, dated 27th February 1959, regarding cancellation of the exemption from the tax payable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931) in respect of Motor Car MSY 0130 belonging to Consul for France at Madras (since sold to Sri S. Sivakumar, Binny & Company, Madras).

\*\* 15. Notification issued with G.O. No. 400, Local Administration, dated 25th February 1959, regarding amendment to the rules relating to establishments under Municipal Council.

\*\* 16. Notifications issued with G.O. Ms. No. 1277, Industries, Labour and Co-operation, dated 21st March 1959, regarding enforcement of notifications under the Madras Industrial Establishments (National and Festival Holidays) Act, 1958 (Madras Act XXXIII of 1958).

17. Notification issued with G.O. Ms. No. 94, Local Administration, dated 20th January 1959, notifying the Kundah Panchayat in the Nilgiris district as a panchayat for which a whole-time Executive Officer shall be appointed.

18. Notification issued with G.O. No. 1897, Local Administration, dated 23rd December 1958, regarding the amendment to the regulations regarding the classification, methods of recruitment, conditions of service, pay and allowances and discipline and conduct of executive officers of panchayats.

19. Report on the activities of the Medical Department for the half-year ended 30th June 1958.

20. Notification issued with G.O. No. 400, Revenue, dated 10th February 1959, regarding exemption from the tax payable under section 3 (1) of the Madras General Sales Tax Act, 1939 (Madras Act IX of 1939), of all sales of cotton waste except the first sale effected in the State by a dealer who is not exempt from taxation.

21. Notification issued with G.O. No. 614, Local Administration, dated 20th March 1959, regarding extension of the term of office of members of the Ararakuruchi Panchayat, Tiruchirappalli district, till 15th May 1959.

[4th May 1959]

22. Notification issued with G.O. No. 558, Revenue, dated 23rd February 1959, regarding exemption of the sales of slates and state pencils from the tax payable under section 3 (1) of the Madras General Sales Tax Act, 1939 (Madras Act IX of 1939).

23. Notification issued with G.O. Ms. No. 204, Local Administration, dated 2nd February 1959, notifying the Karunkuzhi panchayat in the Chingleput district as a panchayat for which a whole-time Executive Officer shall be appointed.

24. Notification issued with G.O. Ms. No. 137, Local Administration, dated 24th January 1959, notifying the Attayampatti panchayat in the Salem district as a panchayat for which a whole-time Executive Officer shall be appointed.

25. Notification issued with G.O. No. 492, Home, dated 20th February 1959, regarding amendment to the Madras Motor Vehicles Taxation Rules, published with Home Department Notification No. 361, dated the 29th March 1938, in the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated the 29th March 1958.

26. Notification issued with G.O. Ms. No. 1467, Food and Agriculture, dated 30th March 1959, regarding amendment to rule 79 of the Madras Commercial Crops Markets Rules, 1948

\* Sent by post to all M.L.Cs. on 15th April 1959.

\*\* Sent by post to all M.L.Cs. on 23rd April 1959.



[4th May 1959]

## APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 6 asked by Sri T. Purushotham at the meeting of the Legislative Council held on 4th May 1959, page 8 supra.]

## Statement showing the number of liquor permits issued during 1957.

| Districts.         | Number of liquor permits granted during 1957. |              |                     |           | Number of liquor permits renewed during 1957. |          |              |                     |
|--------------------|-----------------------------------------------|--------------|---------------------|-----------|-----------------------------------------------|----------|--------------|---------------------|
|                    | Indians.                                      | Non-Indians. | Military officials. | Visitors. | Official, seamen, etc.                        | Indians. | Non-Indians. | Military officials. |
| (1)                | (2)                                           | (3)          | (4)                 | (5)       | (6)                                           | (7)      | (8)          | (9)                 |
| 1 Arcot, North     | 3                                             | ..           | ..                  | ..        | ..                                            | 1        | 2            | ..                  |
| 2 Arcot, South     | 3                                             | ..           | ..                  | ..        | ..                                            | 1        | 3            | ..                  |
| 3 Chingleput       | ..                                            | 2            | 13                  | ..        | ..                                            | 5        | 3            | ..                  |
| 4 Coimbatore       | 7                                             | 4            | ..                  | ..        | ..                                            | 78       | 117          | ..                  |
| 5 Kanyakumari      | 2                                             | ..           | ..                  | ..        | ..                                            | 2        | ..           | ..                  |
| 6 Madurai          | 3                                             | 9            | ..                  | ..        | ..                                            | 14       | 43           | ..                  |
| 7 Nilgiris, The    | 13                                            | 16           | 74                  | ..        | ..                                            | 41       | 195          | ..                  |
| 8 Ramanathapuram   | 1                                             | ..           | ..                  | ..        | ..                                            | 3        | ..           | ..                  |
| 9 Salem            | 3                                             | 5            | ..                  | ..        | ..                                            | 8        | 34           | ..                  |
| 10 Tanjore         | 1                                             | ..           | ..                  | ..        | ..                                            | 5        | ..           | ..                  |
| 11 Tiruchirappalli | 2                                             | 2            | ..                  | ..        | ..                                            | 1        | 9            | ..                  |
| 12 Tirunelveli     | 3                                             | 2            | ..                  | ..        | ..                                            | 11       | 16           | ..                  |
| 13 Madras City     | 139                                           | 405          | 30                  | 2,525     | 14,434                                        | 422      | 417          | 3                   |
| Total ..           | 180                                           | 445          | 122                 | 2,525     | 14,434                                        | 592      | 839          | 3                   |

4th May 1959]

## Statement showing the number of liquor permits issued during 1958.

| Districts.         | Number of liquor permits granted during 1958. |              |                     |                     |           | Number of liquor permits renewed during 1958. |          |              |                     |                        |
|--------------------|-----------------------------------------------|--------------|---------------------|---------------------|-----------|-----------------------------------------------|----------|--------------|---------------------|------------------------|
|                    | Indians.                                      | Non-Indians. | Military officials. | Privileged persons. | Visitors. | Official, seamen, etc.                        | Indians. | Non-Indians. | Military officials. | Official, seamen, etc. |
| (1)                | (2)                                           | (3)          | (4)                 | (5)                 | (6)       | (7)                                           | (8)      | (9)          | (10)                | (11)                   |
| 1 Arcot, North     | 3                                             | ..           | ..                  | ..                  | ..        | ..                                            | 4        | 2            | ..                  | ..                     |
| 2 Arcot, South     | 1                                             | 5            | ..                  | ..                  | ..        | ..                                            | 5        | 9            | ..                  | ..                     |
| 3 Chingleput       | 3                                             | 4            | 6                   | ..                  | ..        | ..                                            | 5        | 4            | ..                  | ..                     |
| 4 Coimbatore       | 9                                             | 11           | ..                  | ..                  | ..        | ..                                            | 80       | 110          | ..                  | ..                     |
| 5 Kanyakumari      | ..                                            | ..           | ..                  | ..                  | ..        | ..                                            | 2        | ..           | ..                  | ..                     |
| 6 Madurai          | 4                                             | 4            | ..                  | ..                  | ..        | ..                                            | 15       | 43           | ..                  | ..                     |
| 7 Nilgiris, The    | 13                                            | 12           | 50                  | 1                   | ..        | ..                                            | 50       | 168          | ..                  | ..                     |
| 8 Ramanathapuram   | ..                                            | ..           | ..                  | ..                  | ..        | ..                                            | 3        | 1            | ..                  | ..                     |
| 9 Salem            | 7                                             | 4            | ..                  | ..                  | ..        | ..                                            | 11       | 28           | ..                  | ..                     |
| 10 Tanjore         | 1                                             | ..           | ..                  | 2                   | ..        | ..                                            | 4        | 16           | ..                  | ..                     |
| 11 Tiruchirappalli | 6                                             | 2            | ..                  | ..                  | ..        | ..                                            | 6        | 9            | ..                  | ..                     |
| 12 Tirunelveli     | 3                                             | ..           | ..                  | 2                   | ..        | ..                                            | 12       | 16           | ..                  | ..                     |
| 13 Madras City     | 198                                           | 310          | 25                  | 26                  | 375       | 5,445                                         | 531      | 422          | 23                  | ..                     |
| Total ..           | 248                                           | 352          | 87                  | 31                  | 375       | 5,445                                         | 728      | 828          | 23                  | ..                     |

[5th May 1959]

SRI T. PURUSHOTHAM: Are there any specific cases of misappropriation of temple properties brought to the notice of the Government in recent times?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I cannot cite any specific cases. But there have been certain cases of misappropriation and the Government have been taking action under the provisions of the law.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: If I understand aright, in the answer of the Hon. the Minister for Home to the main question, he said that it was confidential. May I know whether misappropriation is confidential? What is it that is confidential?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I am really surprised that a veteran Member of this House like Mr. Mohamed Raza Khan is not able to understand my answer. Although he does understand Tamil, he has not understood what I have stated. I have only stated that the letter reported to have been written by the Prime Minister to the Chief Minister of Madras State is treated as confidential and that we cannot discuss such correspondence.

SRI T. PURUSHOTHAM: With reference to the answer of the Hon. Minister that there have been cases of misappropriation of temple properties, may I know whether such cases relate to misappropriation by trustees or officials appointed to be in charge of the temples?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: There has been misappropriation both ways. But it is mostly by trustees.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: May I take it that this misappropriation of temple properties was going on on such a large scale as to make the Prime Minister of India refer it to the Chief Minister of this State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I may tell the hon. Member that so far as this State is concerned, there has not been misappropriation on such a large scale as was mentioned by him. When the Prime Minister is taking interest in this matter, he has the picture of the whole of India including this State before him. Certain things having come to his notice, he tries to see what action can be taken to prevent them.

SRI T. PURUSHOTHAM: With reference to the answer of the Hon. Minister that some cases of misappropriation have been there, may I know what action has been taken against those responsible for it?

[5th May 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Such action as can be taken under the law has been taken and some trustees also have been removed from office.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: Does not a circular or correspondence from an official superior to an official inferior fall under the category of 'confidential document'?

SRI MOHAMED RAZA KHAN: In Tamil please.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: இந்தியப் பிரதம மந்திரியிடமிருந்து நம் ராஜ்ய முதல் அமைச்சருக்கு வந்த கடிதம் கான்பிடென்ஷியல் என்றால், எந்தச் சட்டப் பிரகாரம் என்று சொல்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் அங்கத்தினர் இதில் எந்தச் சட்டத்தைக் குறிப்பிட்டே பேசுகிறார் என்பது தெரியவில்லை. இதில் முறை வேறு, சுப்பிரியர் அபிஷியலிடமிருந்து இன்பிரியர் அபிஷியலுக்கு வந்தது என்பது அல்ல. அவர் யாருக்கு எழுதியதாக இருந்தாலும், பிரைவேட் லெட்டர்களை இந்த மன்றத்தில் விவாதத்திற்குக் கொண்டுவருவது முறை அல்ல என்று நான் சொன்னேன்.

SRI K. M. RAMASAMY GOUNDER: May I know, Sir, the number of cases pending disposal?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The hon. Member should not expect me to give such particulars by way of reply to a supplementary.

SRI A. M. ALLAPICHAJ: Is not the present Bill under discussion intended to prevent misappropriation of temple properties?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Exactly so. I was answering in Tamil and I thought the hon. the Deputy Chairman also knew Tamil. (Laughter).

SRI V. V. RAMASWAMI: வடநாட்டிலுள்ள நத்துவாடிக் கோயிலில் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் தவறாக உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருப்பதாக அறிகிறேன். அது விஷயமாக நமது அரசாங்கத்திற்கு ஏதாவது தகவல் வந்திருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: வடநாட்டில் நடப்பதுபற்றி நமக்கு ஒன்றும் தெரியாது.

#### Accumulation of textiles

\* 16 Q.—SRI A. J. ARUNACHALAM (on behalf of Sri M. Ethirajalu): Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether it is a fact that there has been a large accumulation of textiles produced in this State; and

[5th May 1959]

(b) if so, the reasons therefor and the measures taken or proposed to be taken by the Government in this regard?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) There has been no accumulation of mill-made cloth produced in this State. But there has been some accumulation in 1958 of yarn produced in this State.

(b) The accumulation of yarn produced in this State could be attributed to the following causes:—

(i) Commencement of production by a number of new units.

(ii) Decline in exports.

(iii) Dwindling in indigenous consumption.

*Steps taken by the Government to clear the accumulation of stocks.*—The main consumer of the 'yarn' in this State is the Handloom industry. To enable the handloom industry to dispose of its cloth a special additional rebate of 6 nP. per rupee was sanctioned in two stages, i.e., from 11th April to 31st August 1958 and from 1st October to 15th November 1958. The Government also sanctioned a loan of Rs. 25 lakhs to the Madras State Handloom Weavers' Co-operative Society to procure the accumulated stocks of handloom cloth. Out of Rs. 25 lakhs only Rs. 16 lakhs was spent when the accumulated stock was cleared off. These measures to help the handloom industry resulted indirectly in clearing off the stocks of yarn with the mills. The Government of India have also liberalised the restriction on export of yarn.

SRI A. J. ARUNACHALAM : கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலும் பரைமரி சங்கங்களிலும் கிட்டத்தட்ட 2 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள கைத்தறி ஆடை தேங்கியிருக்கிறது. அதற்குச் சென்ற முறை அரசாங்கம் உதவி செய்தது போலவே இந்த முறையும் உதவி செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The hon. Member is giving information that there is accumulation of stock. Now we will take action to see what can be done about it.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : கைத்தறித் துணிக்காகக் சில ரக ஆடைகளை ஒதுக்கி வைக்க வேண்டுமென்று ராஜாஜி இருந்தபோது சொன்னார்களே, அதைப்பற்றி ஏதாவது தகவல் உண்டா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I do not think it is possible to reserve any particular cloth for handlooms. A white cloth can be printed on and then it will become a sari. So, even

[5th May 1959]

if we reserve saris for the handloom industry, the mills can produce white cloth and get it printed at the edges or on the body so that it will completely look like handloom cloth. It was on consideration of these factors that the Government thought that the only way of helping the handloom industry was to levy a cess and give a fillip to the handloom industry by way of rebate on sales.

SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. Minister tell us why more textile mills are allowed to be established when admittedly there is such a large accumulation of textiles?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The establishment of textile mills is in pursuance of a policy of economic development of this country. Accumulation of stock is a temporary phenomenon which occurs in every country, at some time or another. With the rise in the standard of living of the people, there will be larger consumption and we cannot restrict production at all. It is wrong to restrict production in a growing economy.

SRI T. PURUSHOTHAM: Would it not be in the interests of the development of the handloom industry to restrict production by the mills?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I do not agree.

SRI T. DURAIRAJ : கைத்தறிக்குக் கொடுக்கப்படுகிற ரிபேட் கோவாப்பரேடிவ் சொஸைடி மூலம் விற்கப்படுகிற துணிக்கு மட்டுந்தான் கொடுக்கப்படுகிறதா? தனிப்பட்ட வியாபாரிகளுக்கும் கொடுக்கப்படுகிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கோவாப்பரேடிவ் சொஸைடிகளுக்கு மாத்திரந்தான் இந்தச் சலுகை கொடுக்கப்படுகிறது.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Is the Hon. Minister aware that as far as textile production is concerned, our State is backward, compared to the neighbouring State of Bombay and others, and that except for producing coarse cloth, we are not producing cloth even for our own consumption, barring a few mills like the B. & C. Mills and the Mettur Mills?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Each State produces cloth according to its regional requirements. We have specialised in yarn because there is first of all a larger demand for yarn in the local area and secondly because there are natural facilities for producing yarn. If we start producing cloth, perhaps we may have to go in for artificial humidification and all those things which may not be worth while.

10-10  
a.m.

[5th May 1959]

**SRI K. V. RAMASWAMY :** ஐயா, இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே பல கைத்தறி நெசவாளர்கள் சேராமல் இருக்கக் காரணம் என்ன? அவர்களையும் சேர்த்துக்கொள்ள அதிக முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்படுமா?

**THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :** இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சென்னை ராஜ்யத்தில் இருக்கும் 5 லட்சம் தறிகளில் 50 சதவிகிதத்தை, அதாவது 2½ லட்சத்தைக் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் சேர்க்க வேண்டுமென்பது திட்டம். அது நிறைவேறிக் கொண்டு வருகிறது. 2,10,000-க்கு மேற்பட்ட தறிகள் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் சேர்ந்துவிட்டன. இன்னும் அதிகமாகச் சேரத் தயாராக இருக்கிறார்கள். சேர்க்க வேண்டுமென்றால், “ஷேர் காபிடல்” பணம் கொடுக்க வேண்டும். “ஒர்க்கிங் காபிடல்” பணம் கொடுக்க வேண்டும். இப்பொழுது அதற்குப் போதிய நிதி வசதி இல்லை.

**SRI G. KRISHNAMOORTHY :** May I know whether the import of foreign cloth is still there and whether such import of cloth is one of the reasons for the present position?

**THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :** I do not think that import of foreign cloth is the major factor. Now, it is very much restricted. At any rate, the duty on foreign cloth is very heavy and it is not likely to find much consumption here.

**SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR :** கூட்டுறவுச் சங்கத் திற்கு மாத்திரந்தான் ரிபேட் தொகை கொடுக்கப்படுகிறது. மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்காத காரணம் என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன். இந்தத் தேக்கம் அவ்வாறு கொடுக்காத காரணத்தால்தான் ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

**THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :** “அக்யுமு லேஷன்” இல்லையென்று சொன்னேன். “அக்யுமுலேஷன்” வரும் போது, யோசனை பண்ணலாம்.

**SRI T. PURUSHOTHAM :** Is there any proposal to regulate the proportionate production of handloom textiles and mill textiles?

**THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :** I have already answered that there is no purpose in regulating or reserving any particular type of cloth for handlooms. The Government feel that such reservation is almost unenforceable.

**SRI V. V. RAMASWAMI :** இந்தக் கைத்தறித் துணியை வெளி நாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்யத் தனி போர்டும் விசேஷ அதிகாரியும் நியமித்திருப்பதாக முன்பு ஒரு தடவை அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த போர்டு என்ன வேலை செய்திருக்கிறது என்று சொல்ல முடியுமா?

**THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :** I think a separate question is necessary.

**SRI A. M. ALLAPICHAJ :** Is it not a fact that the cloth produced in this State is also sent to the other parts of India?

**THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :** Yes, Sir.

5th May 1959]

*Police dogs*

\* 17 Q.—**SRI V. V. RAMASWAMI :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether any general instructions have been issued as to the places to which and the nature of the crimes in respect of which Police dogs are to be sent to facilitate detection of crimes and, if so, what they are; and

(b) the places to which the Police dogs were sent during the month of June 1958 and the crimes detected with their aid?

**THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** (a) No Sir.

(b) —

| Police Station limit to which Police dogs were sent during June 1958. | Crimes detected. |
|-----------------------------------------------------------------------|------------------|
| (1)                                                                   | (2)              |

*Madras City.*

|                       |                      |
|-----------------------|----------------------|
| 1 Elephant Gate .. .. | Crimes not detected. |
| 2 Kodambakkam .. ..   |                      |
| 3 Teynampet .. ..     |                      |
| 4 Seven Wells .. ..   | Theft.               |

*Chingleput district.*

|                         |               |
|-------------------------|---------------|
| 5 Ekatur .. ..          | Murder.       |
| 6 Tirukalikundram .. .. | Not detected. |

*Salem district.*

|                  |         |
|------------------|---------|
| 7 Kottayur .. .. | Murder. |
|------------------|---------|

*Tanjore district.*

|                  |         |
|------------------|---------|
| 8 Vanniadi .. .. | Murder. |
|------------------|---------|

*Madurai district.*

|                             |               |
|-----------------------------|---------------|
| 9 Kannavarayan Kottai .. .. | Not detected. |
| 10 Bodinayakanur .. ..      | Not detected. |

**SRI V. V. RAMASWAMI :** சென்ற ஆண்டில் போடிநாயக்கனூருக்கு ஒரு துப்பறியும் நாய் அனுப்பப்பட்டு துப்புத் தோன்றவில்லை என்று சொன்னார்கள். அந்த நிகழ்ச்சி நடந்தது ஜூன் மாதம் 21-ம் தேதி. அதற்கு இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு எங்கள் ஊரில் ஒரு பங்களாவில் திருட்டு முயற்சி நடந்தபோது, மாவட்ட அதிகாரியிடம் போலீஸ் நாயை வரவழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டபோது “களவு நடந்திருக்க வேண்டும், அல்லது பெரிய குற்றம் நடந்திருக்க வேண்டும், அப்பொழுதுதான் போலீஸ் நாயை வரவழைக்க முடியும்” என்று சொன்னார்கள். போடிநாயக்கனூரில் திருட்டு முயற்சியைக் கண்டுபிடிக்க நாய்

[5th May 1959]

அனுப்பப்பட்டு துப்புத் தோன்றவில்லை. அங்கு ஒரு எம்.எல்.ஏ. வீட்டில் நடந்ததினால், அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நாங்கள் கேட்டதற்கு மாத்திரம் ஏன் அனுப்ப முடியாது என்று சொன்னார்கள்? நாய் அனுப்ப ஏதாவது பொதுவான உத்தரவு இருக்கிறதா? யாராவது கேட்டால், கட்டாயம் அனுப்ப வேண்டுமென்று உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படுமா?

**THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** நாய்கள் அனுப்புவதில் வித்தியாசம் எதுவும் இல்லை. “டிஸ்கிரிமினேஷன்” கிடையாது. குற்றங்களைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்று போலீசார் கேட்டால் நாய்கள் அனுப்பப்படுகின்றன. “பிரோஹிபிஷன் கேஸ், ஸ்மக்ளிங், தெப்ட்” போன்ற கேஸ்களைக் கண்டுபிடிக்க நாய்கள் அனுப்பப்படுகின்றன. போடி நாயக்கனார் கேஸ் “ஹவுஸ் ப்ரேக்கிங்” சம்பந்தப்பட்டது. ஓரளவு குற்றத்தைக் கண்டுபிடிக்க முடிந்தது. அதற்கு மேல் அதைத் தொடர்ந்து கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை.

**SRI A. M. ALLAPICHAJ :** Sir, is not attempt to commit an offence also an offence?

**THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** The hon. Member may kindly refer to the Indian Penal Code, Sir.

**SRI T. PURUSHOTHAM :** Is there any proposal to decentralise and station Va few of these dogs in each district centre?

**THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** At present, there is no such idea. However, the Government are considering whether they could not have one or two more centres.

**SRI MOHAMED RAZA KHAN :** Sir, the Hon. Minister gave a list of cases detected by the Police dogs. Am I to take it that the other cases which have not been detected by the Police dogs were detected by members of the Crime Department or were they simply left as they were?

**THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** I would like to have notice, Sir.

#### Medicinal plants.

\* 18 Q.—**SRI T. PURUSHOTHAM :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether there is any proposal before the Government to exploit the medicinal plants in the forests in the State;

(b) whether any of these plants are being exported to other countries;

(c) whether there is any proposal to establish a pharmaceutical industry in our State with the aid of these medicinal plants; and

(d) if so, at what stage the matter now stands?

[5th May 1959]

**THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** (a) There is no specific proposal before the Government to exploit the medicinal plants in the forests in this State. However, the Forest Department has raised *Rauwolfia Serpentina* and *Dioscorea* species on an experimental scale. *Eucalyptus* species have been raised by the Forest Department on a large scale and their leaves are utilized for distillation of oil. The species yielding medicinal drugs, etc., have been included in the Minor Forest Produce Lease Units and the right to collect them is being sold in auction.

(b) The Government have reasons to believe that roots, seeds, leaves and pods of medicinal plants grown in this State and their products are being exported. It is not known whether medicinal plants grown in forests are exported to foreign countries.

(c) & (d) There is proposal under the consideration of the Government of India to establish a phyto-chemical plant, a plant to extract medicines from medicinal plants, with the aid of the Government of the U.S.S.R. The above proposal is in the preliminary stage.

**SRI V. M. SURENDRAM :** நீலகிரி ஜில்லாவில் எத்தனை விதச் செடிகள் உள்ளன?

**THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** பல விதங்கள் இருக்கின்றன. ரஷ்ய உதவி கொண்டு “மெடிகினல் ப்ளாண்ட்” வைக்க வேண்டுமென்று இப்பொழுது சொன்னேன். நீலகிரியில் கிடைக்கும் செடிகளைக் கொண்டு அது வைக்கப்படப்போகிறது.

**SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR :** ஒரு உத்தியோகஸ்தர் நியமிக்கப்பட்டு அவர் இதைப் பரிசீலனை பண்ணி ஒரு ரிப்போர்ட் எழுதியதாகவும், அந்த ரிப்போர்ட் காணாமல் போனதாகவும் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அது உண்மையா?

**THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** “காலேஜ் ஆப் இன்டிக்ரேட்டெட் மெடிகின்”-ல் இருந்து ஒரு அதிகாரி நியமிக்கப்பட்டு அவர் ஓராண்டு காலம் நம் காடுகளிலிருக்கும் மருந்து வகைச் செடிகளை ஆராய்ந்து ஒரு ரிப்போர்ட் அளித்திருக்கிறார். அந்த ரிப்போர்ட் என்னிடம் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னேன். மதிப்பிற்குரிய சக அமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இலாகாவில் இது கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது, காணாமல் போகவில்லை. மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

**SRI MOHAMED RAZA KHAN :** As it deals with the agricultural side, the Hon. the Minister for Agriculture replied. But as it deals with the medicinal side also, may I know whether the Hon. the Minister for Agriculture has consulted his colleague the Hon. the Minister for Health, while framing his reply to this question?

**THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** Sir, I have already discussed this matter with my esteemed colleague.

[5th May 1959]

**SRI V. M. SURENDRAM :** சின்கோனா டிபார்ட்மெண்டில் மூன்று, நான்கு மருந்துவகைகளைப்பற்றி “எக்ஸ்பெரிமெண்ட்” செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த மருந்துச் செடிகளை “லார்ஜ் ஸ்கேலில்” விளைவிக்க அக்கிரல்சர் டிபார்ட்மெண்டு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுமா?

**THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** சில மருந்துச் செடிகள் பயிரிடப்பட்டு வருகின்றன. ஆராய்ச்சி முடிந்தவுடன் அவைகளை அதிக அளவில் பயிரிட நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

10-20  
a.m.

**VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN :** காட்டு இலாகா சம்பந்தப் பட்ட வரையில், மருந்து மூலிகைகளைக் கண்காணிக்கவும், சேகரிக்கவும் தனி அலுவலரானவர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களா? அப்படி நியமிக்கப் பட்டவிலையென்றால், இனி நியமிக்கப்படுவார்களா?

**THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** இப்பொழுது பிரத்யேகமாக எந்த அதிகாரியும் நியமிக்கப்படவில்லை. இப்பொழுது அதற்கு அவசியமில்லை. அவசியம் ஏற்பட்டால், அது கவனிக்கப்படும்.

#### *Distribution of green manure and seeds.*

\* 19 Q.—**SRI V. V. RAMASWAMI :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether any scheme has been drawn up for the collection and distribution of green manure and seeds to farmers; and

(b) if so, the details thereof?

**THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** Yes, Sir.

Under the scheme sanctioned by the Government, the Agricultural Department procure green manure seeds by entering into agreements with selected ryots in advance for supply of the seeds. The ryot is given an advance not exceeding Rs. 15 per acre which is recovered at the time of payment of the cost of the seeds delivered by him.

Sale of green manure seeds is effected by the Department to ryots at a subsidised rate of 80 per cent of the cost price. In Community Development areas, the subsidy allowed is 50 per cent of the cost price.

**SRI V. V. RAMASWAMI :** இந்தப் பசுந்தாழ் உர விதைகள் தஞ்சாவூர் ஜில்லாக்காரர்களுக்கே கிடைக்காமல், அவர்கள் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிற்கு வந்து வாங்குகிறார்கள். தஞ்சாவூரிலே, ஆடுதுறை ஆராய்ச்சி நிலையம் இருக்கும்போது, ஏன் இந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது? இனிமேல் பசுந்தாழ் உர விதைகள் எல்லோருக்கும் கிடைக்கும்படி செய்யத் தற்கு வழிவகைகள் வகுக்கப்படுமா? இப்பொழுது இந்த உர விதைகளுக்குத் தேவை எங்கும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, போதிய அளவிற்கு அவைகளை உற்பத்தி செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா?

[5th May 1959]

**THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** தஞ்சாவூரில் கிடைக்காதது மட்டுமல்ல. அங்கு அதிகமாக அதை உபயோகிக்கிறார்கள். அங்கிருந்து வடநாட்டிற்குக்கூடப் போகிறது. பசுந்தாழ் உரத்தின் அருமையை உணர்ந்து, முதலில் நாம் அதில் ஈடுபட்டோம். வட நாட்டில் உள்ளவர்கள் அதைக் கேட்கிறார்கள். அதிக விலை கேட்டாலும், அவர்கள் அதைக் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே, முக்கியமாகக் காட்டு இலாகா இதை அதிகம் உற்பத்தி செய்யலாம் என்ற யோசனை. அது இப்பொழுது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

#### *Construction of sky-scrapers*

\* 20 Q.—**SRI T. PURUSHOTHAM :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether permission has been granted for the construction of other sky-scrapers like the Life Insurance Corporation building on Mount Road, Madras, and if so, for how many and in what places; and

(b) whether the Director of Town-Planning has been consulted in the matter and the maximum height prescribed under the Town-Planning Rules for construction of such buildings on Mount Road?

**THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :** (a) Permission was granted by the Corporation of Madras for construction of (1) Mysore Bank premises along Nethaji Road at the junction of Linghi Chetti Street, George Town; and (2) the Indian Overseas Bank premises along Mount Road opposite to Automobile Association of South India buildings.

The Buildings were permitted to be erected to a height of 100 feet from the road level.

(b) Consultation with the Director of Town-Planning is not required. The Director of Town-Planning was, however, consulted by the Corporation in the case of the Indian Overseas Bank building. The Town-Planning Rules do not prescribe the maximum height to which a building may be erected.

**SRI T. PURUSHOTHAM :** Will the Government take steps to regulate the construction of such tall buildings? Will they, in consultation with the Director of Town-Planning, prescribe definite rules for the purpose?

**THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :** Yes, Sir. Now, the policy is to allow construction of buildings up to a certain height, viz., 100 feet. But, in the case of the Indian Overseas Bank building, a height of 130 feet was allowed, as a special case.

[5th May 1959]

**THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :** அழகைப் பாதிக்கா திருப்பது ஒருபுறமிருக்க, சுகாதாரம் பாதிக்கப்படாமல் இருப்பதைத் தான் நாம் முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டும். இனிமேல்தான் இவை களைப்பற்றிக் கவனிக்க வேண்டும். இனிமேல் மேலேதான் கட்டுமபடி இருக்கும். இப்பிரச்சனையைப்பற்றிக் கொஞ்சம் நன்கு ஆலோசிக்கவேண்டி யிருக்கிறது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னதையும் மனதில் வைத்துக்கொண்டு ஆராய்கிறேன்.

**DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR :** Are the Gov- ernment aware that the Hon. the Minister in charge of Housing at the Centre advocated the construction of sky-scrapers in Bombay and other places? If so, will the Government please com- municate their views to the Centre that so far as this State is concerned, they are not prepared to accept the proposal?

**SRI P. T. RAJAN :** Hear, hear.

**THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :** Nor is there any such necessity here as in Bombay. In Bombay, the space is very limited and they have necessarily to go up but here we can spread.

**MR. CHAIRMAN :** Questions are over.

[Note.—An asterisk (\*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

## II.—ANNOUNCEMENTS.

### (I) DECISION OF THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE.

10-30  
a.m.

**MR. CHAIRMAN :** At a meeting of the Business Advisory Committee held at 1 p.m. on 4th May 1959, the following pro- gramme of business has been decided upon :—

5th May 1959, Tuesday \* 1 The Madras Khadi and Village Industries Board Bill, 1959 (10 a.m. to 1 p.m.) (L.A. Bill No. 10 of 1959).

\* 2 The Madras Land Improvement Schemes Bill, 1959 (L.A. Bill No. 8 of 1959).

\* 3 The Madras Agricultural Produce Markets Bill, 1959 (L.A. Bill No. 9 of 1959).

\* To be referred to a Joint Select Committee.

5th May 1959]

[Mr. Chairman]

6th May 1959, Wednesday 1 Consideration of the amendments passed by the Assembly to the Madras Public Health (Amend- ment) Bill, 1959 (L.C. Bill No. 2 of 1959). (10 a.m. to 1 p.m.)

2 The Andhra Pradesh and Madras (Alteration of Boundaries) Bill, 1959.

7th May 1959, Thursday 1 The Payment of Wages (Madras Amendment) Bill, 1959 (L. A. Bill No. 3 of 1959). (10 a.m. to 1 p.m.)

2 Discussion on the Madras State Electricity Board Budget for the year 1959-60.

8th May 1959, Friday Discussion on the Madras State Electricity Board Budget for the year 1959-60 (continued). (10 a.m. to 1 p.m.)

9th May 1959, Saturday Non-official business. (10 a.m. to 11-30 a.m.)

The amendments to the Andhra Pradesh and Madras (Alteration of Boundaries) Bill, 1959, from the Members will be received up to 3 p.m. on 5th May 1959.

### (2) MESSAGES FROM THE ASSEMBLY.

**MR. CHAIRMAN :** I have also to announce to the House that I have received messages from the Hon. the Speaker, Madras Legislative Assembly, dated 30th April 1959, forwarding the following motions passed by the Assembly on the 29th and 30th April 1959 :—

(1) “ That the concurrence of the Legislative Council be obtained for setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 24 Members (16 Members from the Assembly and 8 Members from the Council) to consider the Madras Khadi and



[Mr. Chairman]

[5th May 1959]

Village Industries Board Bill, 1959 (L.A. Bill No. 10 of 1959) and that the following Members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee :—

1. The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam.
2. Sri T. K. Subbiah.
3. „ A. Vedaratnam.
4. Srimathi Kamalambujanammal.
5. „ P. K. R. Lakshmikantham.
6. Sri S. C. Sadayappa Mudaliar.
7. „ M. P. Periaswami.
8. „ R. Chidambara Bharathi.
9. „ G. Narayanswami Naidu.
10. „ R. Swaminatha Merkondar.
11. „ Gopala Gounder.
12. „ P. S. Ellappan.
13. „ K. R. Nallasivam.
14. „ N. Marudachalam.
15. „ A. Govindaswamy.
16. „ T. S. Ramaswami Pillai.

(2) “ That the concurrence of the Legislative Council be obtained for setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 24 Members (16 Members from the Assembly and 8 Members from the Council) to consider the Madras Land Improvement Schemes Bill, 1959 (L.A. Bill No. 8 of 1959) and that the following Members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee :—

1. The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam.
2. Sri K. S. Arthanareeswara Gounder.
3. „ K. Ponnian.
4. „ A. Senapathi Gounder.
5. „ P. Kolandai Gounder.
6. „ V. Vedaiyan.
7. „ J. Matha Gowder.

5th May 1959]

[Mr. Chairman]

8. Sri G. Vagheesam Pillai.
9. „ T. R. Ramamirtha Thondaiman.
10. „ M. Muni Reddy
11. „ S. Ramaswamy Thevar
12. „ D. Subramania Rajakumar.
13. „ V. K. Kothandaraman
14. „ P. S. Chinnadurai
15. „ S. T. Subbayya Gounder
16. „ S. M. Annamalai”.

(3) “ That the concurrence of the Legislative Council be obtained for setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 24 Members (16 Members from the Assembly and 8 Members from the Council) to consider the Madras Agricultural Produce Markets Bill, 1959 (L.A. Bill No. 9 of 1959) and that the following Members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee :—

1. The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam
2. Sri K. S. Subramania Gounder
3. „ T. M. Nallaswami
4. „ R. Krishnaswami Gopalar
5. „ M. Alagiriswamy
6. „ P. G. Manickam
7. „ K. Periannan
8. „ P. M. Munuswami Gounder
9. „ M. Kandaswami Padayachi
10. „ K. Pandiaraj
11. „ A. R. Marimuthu
12. „ M. Kalyanasundaram
13. „ K. Sattanatha Karayalar
14. „ Mookiah Thevar
15. „ T. V. Thiruvenkadasami Naicker
16. „ A. V. P. Asaithambi.”

[5th May 1959]

## III.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS HINDU RELIGIOUS AND CHARITABLE  
ENDOWMENTS BILL, 1959 (L.A. BILL NO. 7 OF 1959)—cont.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த அற நிலையப் பாதுகாப்புச் சட்டம் 32 வருட காலமாக நம்முடைய அரசாங்கத்திலே நடைமுறையில் இருந்து வருகிறது. இதைப் பற்றிப் பல தடவைகள் சட்டசபைகளில் ஆலோசிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இப்போது 1959-ம் வருஷத்தில் எல்லாவற்றையும் சேர்த்து ஆலோசனை செய்வதற்காக நமது அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி முதலில் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது ஒன்று. இந்தச் சட்டம் அமுல் நடத்தப்படுவதை நமது மந்திரி அவர்கள் மிகக் கவனமாகப் பார்த்து வந்திருக்கிறார்கள். அதே போன்று கமிஷனர் அவர்களும் இதைக் கவனித்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதை நாம் ஒப்புக்கொள்ளத் தான் வேண்டும். இதை ஆலோசனை செய்யும்போது, சில மாற்றங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று நாங்கள் சொன்னால், நாங்கள் ஏதோ இவர்கள் பேரில் குற்றம் சொல்லுவதாக நினைத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இப்போது இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதில் பல சிக்கல்கள் உண்டு. இதிலுள்ள பல சிக்கல்களை நிவர்த்தி செய்வதற்காகப் பல மாறுதல்களைச் செய்வதற்கு முயற்சி செய்யக் கூடாது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நம்முடைய அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்தில் பல பிரிவுகளைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அச்சட்டத்தை மாற்றுவதற்கு நமக்கு அதிகாரமில்லை. அதை மாற்றுவதற்குக் கிளர்ச்சி செய்வதும் சரியல்ல என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அந்தச் சட்டத்தில் ஆர்டிகிள் 25, 26, 27 இந்த மூன்றையும் எல்லோரும் கவனித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆர்டிகிள் 25-ல் என்ன சொல்லப் பட்டிருக்கிறது? இந்தத் தேசத்தில் பல மதங்கள் இருப்பதனால், அவர்களுடைய மதக் கொள்கைகளை அனுசரித்து அவைகளை மற்றவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்வதற்கு இதில் உரிமை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தேசம் பல மதஸ்தர்கள் கொண்ட தேசமாக இருக்கின்றபடியினால், இந்த நாட்டில் எல்லா மதத்தினருக்கும் தங்களுடைய மதத்தைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லுவதற்கு உரிமை இருக்கவேண்டும் என்பதை ஆலோசித்துப் பார்த்து இந்தச் சட்டத்தைத் தயாரித்த பெரியோர்கள் இதை அமைத்திருக்கிறார்கள். 26-வது பிரிவை எடுத்துக்கொண்டால், இந்தெந்த மதஸ்தர்கள் எல்லாம் இந்த நாட்டில் இருக்கிறார்களோ, அவர்களுக்கு எல்லாம் தங்களுடைய மதத்தைப் பாதுகாத்துக்கொள்வதற்காக, தாங்களாகவே தங்கள் மத ஸ்தாபனங்களின் நிர்வாகத்தை நடத்திக்கொள்வதற்கு, அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, தங்களுடைய மத ஸ்தாபனங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய சொத்துக்களை எல்லாம் சட்டபூர்வமாகவும் ஒழுங்காகவும் நிர்வாகம் செய்துகொள்வதற்கும் இதில் அதிகாரம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் உரிமையை மாற்றுவதற்கு நமக்கு அதிகாரம் கிடையாது. ஏனென்றால், இந்த நாட்டில் பல மதங்கள் இருக்கின்றன. அந்த மதங்கள் எல்லாம் நல்ல முறையில் வளர்ந்துகொண்டிருக்க, வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் இவ்விதம் சட்டத்தை அமைத்து வைத்திருக்கிறார்கள். சுப்ரீம் கோர்ட்டிலும் இதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை நாம் முக்கியமாக ரூபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆனால், இதைப்பற்றிப் பார்த்துக்கொள்வதற்கு அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. இதற்காகப் பல ஏற்பாடுகள் செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். முன்னால், அதாவது 51 வருஷ காலமாக, ஒரு போர்டார் இதை நிர்வகித்து வந்தார்கள். அதைப்பற்றி எங்களுடைய தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். போர்டு ஏற்பாட்டினால் பல அசௌகரியங்கள் ஏற்பட்டன. போர்டினால் சில சௌகரியங்களும் உண்டு;

5th May 1959] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

சில கெடுதல்களும் உண்டு. போர்டார்கள் ஒரு கட்சிக்காரர்களாகப் போய் விடுகிறார்கள் கோர்ட்டிலே. கோர்ட்டிலே அவர்களும் விவகாரத்தில் சேர்ந்ததற்குப் பிறகு, அதனால் பல இன்னல்கள் ஏற்பட்டு ரொம்ப சிரமப்பட்டு விட்டார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். இது விஷயத்தில் ஒரு ஆச்சரியமான சம்பவத்தை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதைக் கனம் அங்கத்தினர்கள் ரூபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஒரு டிரஸ்டி பேரில் சில குற்றங்களைச் சாட்டி, “ஸ்கீம்” போட வேண்டுமென்று ஏற்பாடு பண்ணினார்கள். கோர்ட்டிலே வந்த பிறகு, கோர்ட்டார் போர்டாருடைய தாவான்வத் தள்ளிவிட்டார்கள். அதற்குமேல், போர்டார், அதே காரணத்திற்காக மேல் நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். ஹைக்கோர்ட் ஜட்ஜ், “இது நியாயம் இல்லை, செய்யக்கூடாது, போர்டார் செய்த காரியமா இது?” என்று கூடக் கேட்டார்கள். இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், போர்டாருக்கும் கட்சிக்காரருடைய மனப்பான்மை வந்துவிடுகிறது என்பதற்காகத்தான். இப்படி ஒரு கட்சி மனப்பான்மை வந்துவிடும். இதுதான் உலகத்தில் நாம் காண்பது. அந்த விஷயத்திலே தொந்தரவுகள் ரொம்ப இருந்தன. தொந்தரவுகள் இருந்தாலே, 1951-ம் வருஷத்திலே இதைப் பரிசீலனை செய்தபோது, இதை மாற்றிவிடலாம் என்று நினைத்தார்கள். அரசாங்கத்தினிடம் வந்த பிறகு கூட, இப்பொழுது கமிஷனருக்கு அதிகமான அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று எங்களுடைய தலைவர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அந்த விஷயத்தை நாம் கவனிக்க வேண்டியது தான். ஒருவருக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுப்பது நல்லது தான், ஒரு முறையிலே பார்த்தால். ஆனால் மத விஷயம் எப்படியிருக்கிறதென்றால், அது பல பேருக்கு ஆத்திரங்கள், தாபங்கள் வரக்கூடிய விஷயம். அதற்கு நாம் ஒருவரும் காரணம் அல்ல. அப்படித்தான் உலகம் முழுவதும் இருந்துவருகிறது. மத விஷயத்திலே எரிச்சல் ஏற்படுகிறது; கோபங்கள் உண்டாகின்றன; ஒருவருக்கொருவர் தாக்குதல் தன்மை அதிகமாக வந்துவிடுகிறது. இத்தன்மை சொத்தோடு கூடிக் கலந்திருக்கிறது. ஆகையால், இது நாம் ரொம்ப கவனிக்கவேண்டிய விஷயமாக இருக்கிறது. ஒருவருக்கே நிறைய அதிகாரங்கள் கொடுப்பது சில விதத்திலே நன்றாக இருக்கும் என்று கூட நினைக்கலாம். அதற்கும் இடம் உண்டு. ஆனால், “ஒருவர்” என்று சொல்லும்போது, யார் அந்த உத்தியோகத்தை வகிக்கிறாரோ, அவருடைய தன்மையைப் பொறுத்ததாக ஆகிவிடுகிறது. ஆகவே சட்டத்தை யார் அமுலுக்குக் கொண்டுவருகிறாரோ, அவர் என்ன நிலையில் இருக்கிறார், என்ன மனப்பான்மையோடு இருக்கிறார் என்பதைப் பொறுத்துத்தான் அந்தச் சட்டம் ஒழுங்கான சட்டமா, ஒழுங்கு இல்லாத சட்டமா என்று தீர்மானம் பண்ண வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதிலே இருக்கும் குறை குறைதான், அதிகாரம் ஒரு இடத்தில் அதிகமாக இருப்பது.

அற நிலைய விஷயங்களைப் பொறுத்த வரையில், அவற்றில் மூன்று பேர்களுக்குச் சம்பந்தம் இருக்கிறது. தர்மகர்த்தாக்களுக்கு முக்கியமான சம்பந்தம் இருக்கிறது. அடுத்தபடியாக, கோயில்களுக்கும், மற்ற தரும ஸ்தாபனங்களுக்கும் போகிறவர்கள், அதிலே நம்பிக்கை உள்ளவர்கள், அதனால் அவர்களுக்குப் பயன் ஏற்படுகிறது என்று நினைக்கிறவர்கள், இவர்கள் எல்லோருக்கும் கூட நிறைய உரிமை உண்டு. இவ்வளவுக்கும் மேல், அரசாங்கத்திற்கு எல்லாவற்றையும் பார்க்கும் ஒரு கடமை இருக்கிறது. இந்த மூன்று சாரார்களும் சேர்ந்துதான் இதில் வேலை செய்தாக வேண்டும். வேறு வழியில்லை. இந்த மூவரும் சேர்ந்து செயல்பட வேண்டும். ஒருவருக்கொருவர் முரண்பாடு இல்லாமல் வேலையை ஒழுங்காகச் செய்யவேண்டும் என்பதுதான் நம்முடைய சட்ட சபையினுடைய நோக்கமாக இருக்கவேண்டும். இந்த மூவரும் ஒருவருக்கொருவர் முரணாகச்

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [5th May 1959]

வாயில் மண்ணைப் போட்டால் என்ன?" என்று நினைப்பவர்களும் இருக்கின்றார்கள். நான் மந்திரிகளை அப்படியொன்றும் சொல்லவில்லை. அத்தகைய எண்ணம் நம்முடைய மந்திரிகளுக்கு இல்லவே இல்லை. ஆனால், அப்படி நினைக்கக்கூடிய மக்களும் இருக்கிறார்கள் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். "கடவுள் பணத்தை வேறு எங்காவது கொடுத்துவிடலாகாதா? கடவுளுக்கு நகை எதற்காக? அதையெல்லாம் பணமாக்கி, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் என்று போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்களே, அதற்குச் செலவழித்தால் என்ன கெடுதல் வந்துவிடப்போகிறது?" என்று கேட்கக்கூடியவர்களும் இருக்கிறார்கள். "கடவுளுக்கு ஏன் சொத்து இருக்க வேண்டும்? கடவுளுக்கு ஏன் நகை இருக்கவேண்டும்?" என்று திப்பு சுல்தான் கூட அந்தக் காலத்தில் நினைக்கவில்லை என்பதை இங்கே ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். சிதம்பரம் கோயிலுக்குப் பச்சை மணி கொடுத்திருக்கிறார் திப்பு சுல்தான். அந்த மணியை நான் கண்ணால் பார்த்திருக்கிறேன். அது விலையுயர்ந்த மணி. அதை விற்பனை சட்டசபையிலுள்ள எல்லோருக்கும் பணம் கொடுக்கலாம். கொடுத்தால் ரொம்ப நன்றாகத் தான் இருக்கும், ரொம்ப செளகரியமாக இருக்கும். ஆனால், திப்பு சுல்தான் கூட இப்படியெல்லாம் அந்தக் காலத்தில் நினைக்கவில்லை. அவர் இங்கே வந்து தாக்கீன சமயத்திலே அந்தக் காரியத்தைச் செய்திருக்கிறார். எதற்காகச் சொன்னேன் என்றால், வெகு நாட்களுக்கு முன்னால், வெளியார்கள் கூட நினைக்காத காரியத்தை நாம் இப்பொழுது செய்துவிடலாம் என்று நினைப்பது சரியல்ல. ஆகையால், இந்த விஷயங்களை எல்லாம் மனதிலே வைத்துக்கொண்டு, போர்டாரை நியமித்துப் பார்த்தோம். அது அவ்வளவு நன்றாக இருக்கிறதாகத் தெரியவும் இல்லை. மாற்றினது முழுவதும் தப்பா, சரியா என்று பார்க்கும்போது, மாற்றினது சரி என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். கவர்ன்மென்டார் இதைத் தீர்மானம் செய்து வேலை செய்ய வேண்டும். யாரை டிரஸ்டிகளாக நியமித்தாலும், எவ்வளவு செய்தாலுங்கூட, மக்களுடைய அபிப்பிராயங்களையும் கேட்டு, நல்லவர்களைக் கூடச் சேர்த்துக்கொண்டே வேலை செய்ய வேண்டும். பஞ்சாயத்து "கோவாப்பரேடிவ் பார்மிங்" இவைகளில் எல்லாம் மக்கள் புகுந்தடித்து வேலை செய்யவேண்டுமென்று சொல்லும்போது, அறநிலையங்களிலே எல்லோரும் சேர்ந்து வேலை செய்யவேண்டியது மிக மிக அவசியம்.

இதிலே முக்கியமான விஷயம், முக்கியமான பிரச்சனை என்னவென்றால் பணங்களை எல்லாம் "கன்ஸாலிடேட்டட் பண்டு" இலே சேர்த்துவிட்டுக் கொடுத்த பணத்தைத் திருப்பிக் கேட்பது இருக்கிறதே, அந்தக் கஷ்டம் நமக்கு இருக்கிறது. ஆர்டிகிள் 27-படி மற்ற மதஸ்தர்களுடமிருந்து வசூல் செய்யக்கூடிய பணத்தை எடுத்துச் செலவழிப்பது தப்பு என்று புலப்படுகிறது. அப்படிச் செலவு செய்யக்கூடாது. அதனால் மற்ற மதஸ்தர்களுக்கு அதிருப்தி ஏற்படும். அதற்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது. அவரவர்களுடைய பணத்தை அவரவர்களுடைய மதத்திற்குத்தான் செலவு செய்யவேண்டும். இந்தச் சட்டம் வந்த பிறகு "கன்ஸாலிடேட்டட் பண்டு" என்று அமைத்து, அதிலிருந்து பணம் எடுத்துச் செலவு செய்யவேண்டும் என்று இருக்கிறது. அதன் பிறகு பணத்தைத் திருப்பி வாங்கிக்கொள்ள வேண்டும் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி அவசியம் கவனிக்க வேண்டும். வேலைக்காரர்களுக்கு அதிலிருந்து செலவு செய்ய முடியாது. ஆகையால், தனியாக அதற்கு என்று பணம் ஒதுக்கி வைக்க வேண்டும். அதை உபயோகிக்க வேண்டும். இப்பொழுது நான் பொதுவாகத்தான் பேசுகிறேன். மற்ற விதிகளைப்பற்றி செலக்ட் கமிட்டிக்குப் போய்த் திரும்பி வந்த பிறகு பேசிக்கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறேன். ஆகவே, இதுதான் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

5th May 1959]

\* SRI M. V. SUDARSANAM NAIDU : கனம் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது நமது தர்ம பரிபாலனத்தைப்பற்றி ஒரு சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என்று அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கிற திருத்தமானது ரொம்பவும் நியாயமானது. நீண்ட நாட்களாகப் படிப்படியாகப் பெரியவர்கள் எவ்வளவோ தியாகம் செய்து, பல கஷ்ட நஷ்டங்களுக்கு ஆளாகி, ஹிந்து மதத்தை ஸ்தாபித்திருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் அற நிலையப் பாதுகாப்பு மசோதாவைக்கொண்டுவந்து பலவிதமான திருத்தங்களை அவசியம் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஏரியாக் கமிட்டியிலும் பால்யர்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அதோடு கூட, அந்தந்தக் கோயில்களுக்குத் தர்மகர்த்தாக்களை நியமிக்கும்போது, ரொம்பவும் பால்ய பருவமுடையவர்களை நியமிக்கிறார்கள். அவர்களில் சிலர் அனுபவம் இல்லாதவர்களாக இருக்கிறார்கள், அந்தப் பதவியை வகிப்பதற்குரிய பக்தி இல்லாமல் கூட இருக்கிறார்கள். அதற்கு இடம் தரக் கூடாது. அப்படி அனுபவம் இல்லாதவர்களையும் பக்தி இல்லாதவர்களையும் நியமிப்பதால், பல குறைகள் ஏற்படுகின்றன. அவர்கள் நம்முடைய மதக் கோட்பாடுகளை மீறிப் பல காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். அது பெரியவர்களுக்கு ரொம்பவும் வருத்தத்தைக் கொடுக்கிறது. அவ்வாறு நியமிப்பதால், சில கோவில்களில் செய்ய வேண்டிய காரியங்களைச் செய்ய முடியாமல் இருக்கிறது. மற்றும் கொள்கைகள் எல்லாம் நிறைவேற்றப்படாமல் அடிப்பட்டுப் போய்விடுகின்றன. அம்மாதிரிச் செய்யும்போது, அந்த ஊரிலுள்ள பெரியதனக்காரர்களுக்கு வருத்தம் ஏற்படுவதோடு, அவர்கள் பல காரியங்களைச் செய்வதற்குத் தயாராக இருந்தாலும், அவைகளைச் செய்ய அவர்களால் முடிவதில்லை. அவர்களுடைய எண்ணங்களைச் சொல்வதற்குக் கூட முடியாமல் இருக்கிறது. அதனால் அவர்களுக்கு வெறுப்பு ஏற்படுகிறது. இப்படி அனுபவம் இல்லாதவர்களைப் போடுவதால், சில கிராமங்களில் பெரியவர்களுடைய எண்ணங்களைப் பரப்புவதற்கு முடியாமல் போய் விடுகிறது. பல கோவில்களில் பெரியவர்களுடைய எண்ணங்களைப் பரப்புவதற்குச் சில ஆட்சேபணைகளையும் தெரிவிக்கிறார்கள். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட நிலைமையைப் போக்கிப் பெரியவர்கள் எந்தக் காரியங்களைச் செய்வதற்கு எண்ணம் கொண்டிருந்தார்களோ, அந்தக் காரியங்களைச் செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள முயற்சிக்க வேண்டும். எந்தச் சட்ட திட்டம் வகுத்தார்களோ, அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு ஆற்றல் வர வேண்டும். மதத்தின் அடிப்படையில் பல நற்காரியங்களைச் செய்வதற்குப் பல ஸ்தாபனங்களைப்பெரியவர்கள் அமைத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு அவர்கள் அரும் பெரும் தியாகங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். அதுதான் நாம் இன்றைக்கு நல்ல முறையில் வாழ்வதற்கு ஏதுவாக இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையைத் தகர்த்தெறிவதற்குச் சிலர் இப்பொழுது முயற்சிக்கிறார்கள். அதற்கு இடம் தரக் கூடாது. அதற்கு இடம் தராமல் சட்டத்தை அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நமது எண்ணத்திற்கு மாறாக மறைமுகமாகச் சில காரியங்கள் நடக்கின்றன. அவைகளையும் கட்டுப்படுத்த வேண்டும்.

கோவில்களுக்கு அநேகம் நிலங்கள் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களைப் பாரம்பரமாகச் சிலர் அனுபவித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களே அவைகளை வைத்துக்கொண்டு அனுபவித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன, பல தடைகள் இருக்கின்றன. அவைகளைப் போக்கி அந்த நிலங்களைத் தர்மகர்த்தாக்கள் எந்த எண்ணத்தில் எழுதி வைத்தார்களோ, அந்த எண்ணம் நிறைவேறும்படி செய்யவேண்டும். அந்த நிலங்களிலிருந்து வரக்கூடிய வருவாய் நல்ல முறையில் செலவு செய்யப்படுகிறதா என்று கண்காணிக்க வேண்டும். அம்மாதிரியான கண்காணிப்பு இப்பொழுது இல்லாமல் இருப்பதால், அந்த வருவாய்

[Sri M. V. Sudarsanam Naidu] [5th May 1959]

எல்லாம் நல்ல முறையில் செலவு செய்யப்படவில்லை. அதற்கெல்லாம் இடம் தரக்கூடாது. நல்ல முறையில் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும் என்று அரசாங்கம் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருப்பதால், இவைகளையெல்லாம் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும். அவைகளையெல்லாம் அரசாங்கம் கவனித்து ஆவன செய்தால், தர்ம பரிபாலனம் நன்றாக நடக்கும், நம்முடைய ஆட்சியானது நன்றாக ஓங்கும்.

முடிப்பதற்கு முன், நான் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எரியாக் கமிட்டியை அந்தந்த ஜில்லாக்களில் போடும்போது, அதில் கூடுமான வரையில் பக்தி உள்ளவர்களைப் போட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு வேண்டிய வழிவகையும் செய்யவேண்டும். அத்துடன் அங்கங்கே ஆபீசர்களைப் போடும்போது, பக்தியுள்ளவர்களாகப் போட வேண்டும். வைணவக் கோவிலாக இருந்தால், வைணவ சம்பிரதாயத்தில் பற்றுதல் உள்ளவர்களைப் போட வேண்டும்; அதே போல் சிவன் கோவில்களில் சைவப்பற்றுள்ளவர்களைப் போட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிப் போட்டால் தான் நிர்வாகம் கொஞ்சம் நன்றாக இருக்கும். கோவிலும் நன்றாக நடைபெறும். ஆகவே கூடுமான வரையில் பக்தியுள்ளவர்களைப் போட்டால் நிர்வாகத்திற்கும் நல்லது, தேசத்திற்கும் நல்லது, மதத்திற்கும் ரொம்பவும் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு எனக்குப் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

\* SRI M. PATANJALI SASTRY: Mr. Chairman, Sir, I wish to offer a few remarks about the general principles underlying Bills of this sort and also their general scope. I should like to draw attention to the difference between the manner of dealing with the religious and charitable endowments under the present set-up and the manner of dealing with these institutions under the old regime. We have been told repeatedly, Sir, by the highest authorities and it is also borne out by the provisions of the Constitution that ours is a secular State. It is also a State based upon party Government, Government by political parties based on a system of adult franchise. Therefore, from time to time Governments are liable to change. Different parties may come into power. Therefore, the legislation that might affect religious and charitable endowments must be such that different parties with different attitudes towards religion and religious faiths would not be able to do harm to our religious institutions. That possibility must be kept steadily in view. It was also emphasized by the Leader of the Opposition yesterday and that is a very important point that must be constantly kept in view. It is not as if persons of deep religious faith like the Hon. Minister in front of me will always be in charge of the religious endowments. Different people with different attitudes towards religion and religious faith may come into power and may handle the portfolio relating to the religious endowments.

Then, if detailed provisions for controlling these religious endowments are incorporated in the Bill, the danger will be correspondingly great. Therefore, my submission to the Council would be that such measures, having regard to the present constitutional

[Sri M. Patanjali Sastry] 5th May 1959]

set-up, must be strictly limited. Their scope must be restricted and not made very comprehensive. I quite agree with the Hon. Minister that the time is now ripe for amending and consolidating the law relating to religious endowments and religious institutions. But I would rather have the Government go in the opposite direction to make the measure more restrictive and not more expansive, not more comprehensive. Because, as I said, different parties with different religious persuasions and different religious outlook, even atheistic outlook, may come into power, and they may have to handle the religious institutions. Therefore, I would mention in this connection, four or five primary objectives that should be kept in view, and any legislation dealing with religious endowments and religious institutions should be restricted only to the achievement of these objectives and not allowed to go much beyond the achievement of these objectives. That is to say, (1) prevention of breach of trust, (2) management of religious endowments, (3) maintenance of proper accounts, (4) upkeep of the religious institutions including the premises of the temples, maths and so on, and (5) measures for the enforcement of these objectives. These must be the primary objectives, and any Religious Endowments Bill should not travel much beyond these.

11  
a.m.

This is not the occasion to deal in detail with the provisions of the Bill. I find, for instance, a provision for surcharging the trustees if funds are wasted. Who is to decide here what is waste of money? The trustees may have different ideas. In fact, I have heard complaints that Samprokshanam ceremonies have been directed to be abridged. It may be asked, "Why spread the ceremonies over one week according to Agama Sastras? Why not finish off the whole thing in a couple of days or even one day?" People may hold different ideas in these matters. In these hard days, some people are heard to say, "Why should we spread these ceremonies over four days?" These regulations were laid down in olden days. Now the position is different. Similarly, it may be asked, "Why have religious festivals on an elaborate scale? Why should there be this costly display of fireworks and so on?" The Commissioner or the Deputy Commissioner or the Assistant Commissioner may have some views as to the moneys being wasted over these festivals. If surcharge is permitted under some of the provisions of the Bill, which I have glanced through, it will result in great difficulty and hardship. The persons now in charge of these religious institutions may have different views as to the propriety of the expenditure. All these provisions must be eliminated. The actual management of the properties, prevention of breach of trust, maintenance of proper accounts, and the upkeep of the institutions should be the sole primary objectives of any Bill dealing

[Sri M. Patanjali Sastry] [5th May 1959]

with religious endowments and institutions. Of course, the appropriate measures to enforce these objective should also be incorporated in the Bill. But to travel much beyond these objectives will, I respectfully submit to the Council and the Select Committee, result in danger. Perhaps, one fair test would be to see whether these provisions would be accepted by followers of other religious faiths. Suppose, for instance, similar provisions are found in the Acts relating to Muslim religious institutions or Christian religious institutions; would they go without being objected to? This perhaps may be one test. But if the Bill is confined to the fourfold objectives, which I just now formulated, I think the followers of any other religion would not object. No people can say that there should be breach of trust so far as our religious institutions are concerned. They could not say that religious funds must be mismanaged. They could not equally say, 'Very well; let there be no accounts maintained by the trustees of the religious institutions'. Everybody would be interested in the fourfold objectives which I set out. And to travel beyond these would result in great confusion, and a time may come when these provisions, which are intended to benefit the institutions, will result in actual harm. In fact, when I go through the Bill, I shudder to think how some of the provisions would operate when a political party with different views on religion come into power, and how they are going to give effect to these provisions. They may take advantage of them for Party purposes. There is always their political background. The Bill must steer clear, as far as possible, of politics and the elective element. The more the elective element in the Area Committees and the like, the more will be the scope for clash.

I submit, Sir, that any Religious Endowments Bill must keep in view the fourfold primary objectives, coupled no doubt with the appropriate measures for enforcing the achievement of these objectives. It should stop there.

I shall permit myself at this stage of the discussion to draw the attention of the Government to only one specific provision, and that is about the exemption mentioned in clause 4. I think that this clause may be held unconstitutional because it is quite arbitrary. The discretion conferred upon the Government is, to use an expression of the Supreme Court, not 'canalised'. No principle is laid down to guide the discretion to be exercised in the matter of exemption. The clause says—

The Government may, by notification, exempt from the operation of any of the provisions of this Act or of any rules made thereunder any religious institution or endowment or vary or cancel any such exemption.'

5th May 1959] [Sri M. Patanjali Sastry]

This allows an arbitrary exercise of discretion. No principles have been laid down to guide the exercise of this discretion on the part of the Government. I think this is open to constitutional objection.

**SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR:** கனம் மன்றத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ் மொழி ஆட்சி மொழியான பிற்பாடு எல்லா பேப்பர்களையும், சர்க்கலர்களையும், சபை நிகழ்ச்சி நிரலையும் இந்தச் சபையில் தமிழில் கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்திருப்பதற்காக அரசியலாளுக்கு முதலாவதாக நான் நன்றி செலுத்துகிறேன்.

இது இந்து சமய அற நிலையப் பாதுகாப்பு மசோதா. சமயம் என்றால் "நிலை". அற நிலையம் என்றால் "சாரியின் இன்ஸ்டிடியூஷன்". இந்த இரண்டையும் நன்றாகப் பாதுகாத்த வேண்டும். சமயப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கை வேறு. அற நிலையப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கை வேறு. இவை இரண்டும் தனி. ஆனால், இங்கே இந்து சமய அற நிலையப் பாதுகாப்பு என்கிறபோது, சமயப் பாதுகாப்பை மட்டுமே தான் பேசியிருக்கிறார்களேயொழிய, அற நிலையங்களைப் பாதுகாக்க என்ன செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. எங்கெல்லாம் அற நிலையங்கள் இருக்கின்றனவோ, அவைகளை சர்வே எடுத்துக் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய கவனம் செலுத்தாமலிருக்கிறார்கள். இவைகள் எல்லாம் என்ன நிலையில் இருக்கின்றன என்று கூட யாரும் கவனிப்பார் இல்லை. ஒரு சமயம் நான் சொன்னேன். சமயப் பாதுகாப்புக்கு வகை செய்வதோடு கூட அற நிலையப் பாதுகாப்புக்காகத் தனியாகக் கமிஷனர் இருந்தால் தான் நல்லது என்று சொன்னேன். இப்போதாவது அதைக் கவனிப்பார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

இந்தச் சமயத்தில் நமது அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த அறிக்கையில் 3-வது பிரிவில் ஏதாவது அற நிலையங்கள் சரியான முறையில் நடக்கவில்லை, சர்க்கோடு இருக்கின்றன என்று சொன்னால், அதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதற்கு முந்திய சட்டத்திலும் இந்தக் குறைதான். சர்க்கோடு நிலையில் இருக்கிறதென்று யார் சொல்ல முன்வருவார்கள்? அவர்கள் சொல்ல முன்வந்தாலும், யார் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள்? அதுவும் இப்போது அரசியலார் 3-வது பிரிவில் அந்த ஸ்தாபனத்தின் டிரஸ்டிகள் இஷ்டப்பட்டால், அவர்கள் கொண்டு வரலாம் என்று சொல்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தின் 3-வது ஷரத்தில், நான்காவது பிரிவில் "On application made by the person acting in the administration of any Hindu or Jain public charitable endowment" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒருவன் அற நிலைய நிர்வாகம் சரியாக இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லி ஆட்சியாளர் பங்கு எடுக்க வேண்டுமென்றும் சொல்லி எழுத வேண்டும் என்றால், இந்தப் பிரிவு நடைமுறையில் பயன்படாது. அதிலும் பொதுமக்கள்—பப்ளிக்—பங்குகொள்ளவ சதி என்ன இருக்கிறது? நான் மீண்டும் சொல்வேன்.

11-10  
a.m.

முன்னாவது விதி 4-வது பிரிவில் "அரசியலார் இந்த மாதிரியாக நிலையம் எண்டென்மென்ட் போர்டை நீக்கிவிடலாம்" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. "நிலையம்" என்று சொல்லுவதில் அற நிலையம் சேர்ந்திருக்கிறதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தில் "நிலையம்" என்று சொல்லும்போது, அற நிலையம் சேர்ந்திருக்கிறது என்று அர்த்தம் செய்துகொள்ள வேண்டுமா என்று விளக்கம் அளிக்க வேண்டும். "எண்டென்மென்ட்" என்று சொன்னாலும், இவர்கள் எல்லோருக்கும் இது மாதிரியாக "எக்ஸெம்ஷன்" கொடுப்பது என்பது

[Sri A. Gajapathy Nayagar] [5th May 1959]

சரியானதல்ல என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மூன்றாவது பிரிவில் “கொண்டுவரலாம்” என்று சொல்லிவிட்டு பிற்பாடு “எக்ஸெம்ஷன்” பண்ணிவிட்டால், மூன்றாவது பிரிவுக்கும் நான்காவது பிரிவுக்கும் முரண்பாடு ஏற்படுகிறது. செலக்ட் கமிட்டி இதுபற்றி நன்றாகக் கவனித்து அற நிலையம், சமய நிலையம் ஆகிய இரண்டுக்கும் பாகுபாடுபடுத்திச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது இந்தச் சமயம், அற நிலையம் ஆகியவற்றைப் பார்க்கும் போது, அநேக மக்களுக்குத் திகில் உண்டாகிறது. இப்பொழுது சட்டப்படி மத சம்பந்தமாக இருப்பவற்றுக்கும், சமய சம்பந்தமாக இருப்பவற்றுக்கும் தனி டிரஸ்டிகள் இருக்கிறார்கள். நிர்வாகத்தையும் மற்ற சொத்துக்களையும் பாதுகாக்கும் டிரஸ்டிகள் இருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டம் சமயத்தில் ஒன்றும் தலையிடவில்லை. அடிக்கடி சமயம், நிர்வாகம் இரண்டையும் குழப்பிப் பேசி “மதம் கெட்டுப்போய்விட்டது” என்று சொல்லுவதில் பயனில்லை. சமயத்தில் இந்தச் சட்டம் தலையிடவேயில்லை. “இந்த நிலை யங்களுக்கு உள்ள சொத்துக்கள் நன்றாகப் பரிபாலிக்கப்படுகின்றனவா? நிலங்கள் ஐத்தகைக்கு விடப்பட்டு அந்தப் பணம் எல்லாம் சரியானபடி வசூலிக்கப்படுகிறதா?” என்ற அரசியல் பொறுப்புத்தான் இந்தச் சட்டத்தில் நிர்ணயிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அந்தப் பொறுப்புத் தான் இந்தச் சட்டத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதேயொழிய, சமயத்தில் புருந்து வேலை செய்வதாகியல்லை. அவ்வாறு நினைக்கக்கூடாது.

இப்பொழுது கமிஷனருக்கும், அவுஸ்டன்ட் கமிஷனருக்கும் சில அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் அவசியம் என்று தோன்றுகிறது. நிர்வாகத்தில் ஏற்படும் தவறுகளைக் கண்டிக்க அந்த அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை நான் வரவேற்கிறேன்.

இந்தத் திருத்தத்தைப்பற்றியும் மற்றும் கோவில் செலவைப்பற்றியும் நண்பர் பாக்டர் ஸ்சமணசாமி முதலியார் அவர்கள் பேசினார்கள். கோவிலில் இரண்டு விஷயங்கள் இருக்கின்றன. முதலில் மூலஸ்தானம் இருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு அர்த்தமண்பயம் இருக்கிறது. பிற்பாடு தவஜஸ்தம்பம் இருக்கிறது. இந்து மதக் கொள்கைகளில் நம்பிக்கை கொண்டவர்கள் தவஜஸ்தம்பம் வரை செல்லலாம் என்றிருக்கிறது. மூலஸ்தானத்தில் குருமார் மட்டும் போகலாமேயொழிய, மற்ற யாரும் போகக்கூடாது. அர்த்த மண்பயத்தில் ஒருசில சட்டத்தார் மட்டுந்தான் போகலாம். இப்பொழுது சட்டப்படி யார் வேண்டுமென்றாலும் சாமியின் எவ்வளவு அருகில் வேண்டுமானாலும் போகலாம். பூஜை விதிகளை உணர்ந்து பூரண சும்பம் கொடுப்பதெல்லாம் வேறு விஷயம், எல்லா மதத்தாரும் வரலாம் என்று செய்ய வேண்டும். அர்த்த மண்பயத்திற்குள்ளும் போய்க்கொண்டிருந்த மக்களை இப்பொழுது போகக் கூடாது என்று சில டிரஸ்டிகள் சொல்லுகிறார்கள். அவ்விடம் மக்கள் போகலாம் என்று சட்டம் இருந்தும், போகக் கூடாது என்று தடை செய்கிறார்கள். அங்கு போகின்றவர்கள் சொக்காய் போடக் கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள். இம்மாதிரியான இழுக்குக்கு இடம் கொடுக்காமல் எல்லா மக்களும் எவ்வளவு தூரம் வேண்டுமானாலும் பேரவதற்கு வழி செய்ய வேண்டும். இந்தக் காலத்தில் மக்களைக் கோயிலுக்கு வாராருங்கள் என்று அழைத்துச் செல்லுவதை விட்டுவிட்டு, இந்த இடத்திற்கு மேல் வரக் கூடாது என்றெல்லாம் சொல்லுவது சரியல்ல. அது இந்து மதத்தைக் காப்பாற்றும் வழியல்ல.

[Sri A. Gajapathy Nayagar] [5th May 1959]

“பண்டு” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. “மெட்ராஸ் எலக்ட்ரிசிட்டி பண்டு” என்று சொல்லுகிறார்கள். “அமெரிக்கன் சிஸ்டம் ஆப் எகானமி” இல் ஒவ்வொரு “பண்டு” வைத்திருக்கிறார்கள். அதுபோல் “ரிலிஜியஸ் எண்டௌமென்ட் பண்டு” என்று வைத்தால் நல்லது. வரும்படியைச் சேர்த்து அவசியச் செலவுகள் செய்ய முடியும். தனி “பண்டு” வைப்பது தற்கால ஆட்சி முறைக்கு உகந்தது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கோவிலைப் புதுப்பிக்க மட்டும் “பண்டு” வைப்பது சரியாகாது. ஆகவே, இந்தமாதிரி ஒரு “பண்டு” வைக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு, இதுகாறும் பேச அனுமதி கொடுத்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

\*SRI M. SESHACHARIAR: Mr. Chairman, we have had legislation in regard to endowments ever since 1927, as the hon. Member Sri Balasubramanya Ayyar mentioned. We have now to consider whether the new provisions that are sought to be enforced conflict with or detract from rights that have been given to the trustees or persons who have been managing the institution. That is the only point we have got to consider. It is too late in the day for us to see whether this legislation is necessary at all. I think it may not be correct. Several battles have been fought. Most of the sections have been discussed threadbare by Courts. I do not know whether it is necessary for us to discuss at this stage whether such a legislation is necessary at all. But as far as this legislation is concerned, we have got to see whether it is an improvement upon the one we have had till now, that is, since 1951, 1954 and 1956. There have been two amendments after the legislation of 1954. Whether this comprehensive legislation that has been brought now is really an improvement upon the one we have had till now is the point we have got to consider. As far as I can see—many of the Members have mentioned it—the most important improvement is the provision regarding the removal of encroachments. If this is properly enforced, I think the sacredness will be more properly preserved. There would not be much difficulty in regard to the new legislation.

The other thing that I would like to refer to in regard to this is the Charitable Common Good Fund that has been provided for that, I think, is absolutely necessary because even now some amount is given to some of the religious institutions which need help. That is, of course, very valuable and many of these institutions which were not in a position to renovate these temples are trying to do it. But as regards that, there is one snag. In clause 64 (1), renovation of temples is not one of the things mentioned. A trustee, if he wants, may make a voluntary contribution to an institution for a particular purpose which the Government think has got to be fulfilled; one of the objects, viz., renovation or

11-20  
a.m.



[Sri M. Seshachariar]

dissemination of common religious tenets should be embodied in this clause, if we except the trustee to make voluntary contribution.

Regarding the other provisions, I do not want to say much, because many hon. Members have spoken. In regard to maths, I wish to say a few things. We have got to understand that in regard to maths, Courts have held that we cannot interfere with the maths in regard to religious affairs, but in regard to secular affairs we have got really some jurisdiction. . . Wherever the Courts have held that the Legislature has no powers to interfere and wherever certain sections have been held to be *ultra vires*, I believe, all those sections have been omitted. So, there can be no complaint in regard to this matter. But still, we have got to remember that all maths are not like Sankaracharya's math. There are maths and maths. . . There are maths which are not administered properly. There are maths where it is said double accounts are kept, one account for the purpose of audit and another account for other purposes. That is what is being said. Of course, I do not know it personally. However, it is said by very many that some of these maths are not properly administered. Are we to keep quiet in all such cases? Have we not got powers to see that the secular affairs of these maths are properly administered and managed? Are we not bound to do it? We see that so many powers have been removed. I think the power to appoint executive officers for secular affairs has also been taken away. Even with regard to the Cypres application of surplus funds, we have said that the authorities, I mean the trustees of maths, can spend the money in whatever manner they like. That is what we find in clause 35. It is a matter for consideration whether we should give such wide powers to them. I think that the Joint Select Committee will take this into consideration.

As regards maths, I should like to point out another matter. It is with reference to filing of suits for removal of trustees of maths. There are two or three clauses which relate to this. We find that three new sub-clauses have been included. One relates to waste of the funds or properties of the institution or the application of such funds or properties for purposes unconnected with the institution; the second relates to the adoption of devices to convert the income of the institution or of the funds or properties thereof into 'pathakanika' and the third relates to leading an immoral life or otherwise leading a life which is likely to bring the office of head of the math into contempt. These three have been duly added.

5th May 1959]

[Sri M. Seshachariar]

In regard to contribution, formerly it was three per cent and it was five per cent in the 1954 Act. Now, we find that it is 'not exceeding 8 per cent'. It may be said that because of the ameliorative legislation which we have passed in favour of the tenants, the income has gone down. Whatever it is, I think the proposed provision in this regard would be disputed by very many.

What the High Court as well as the Supreme Court has said is this. That is also found in Article 27. The income from such a levy cannot be much more than the expenditure. Now, from the administration of religious endowments, what we see is that our income is much more than our expenditure. It is not as if we have spent the entire amount collected. It is a little more than what we have actually spent. It could also be said that there are other ways of expending it. They want journals to be published. They also propose to prepare a history of a number of institutions and also descriptive accounts of institutions. These are new things. These involve additional expenditure in addition to the usual expenditure involved in defraying the expenses on the Commissioner, the Assistant Commissioner and other subordinates.

There are one or two things which mar the beauty of the legislation now under discussion. In a number of clauses—I think 4 or 5—powers are given to trustees to go to courts—wide powers are given to the trustees. We find that in all these cases, stay should not be granted by the Courts. That is what we see. I do not know whether it is possible to say that stay shall not be granted by Courts. We must be sure about this. The High Court has got the inherent power to grant temporary injunction. So, it is quite possible for the High Court to grant interim stay in spite of the fact that we have got a provision to the contrary here. In my opinion, this provision will really be infructuous and will be useless. This is what I wish to state in regard to clause 45. Of course, in certain cases, if stay is granted, it may cause hardship. When there is surcharge due from a particular trustee and when that trustee is trying to dispose of the properties, the Government will have to take prompt and quick action. In such cases, stay should not be granted. Though my esteemed Friend Sri Fatanjali Sastry has said that in regard to surcharge, it may not be proper, I may remind him that none of the clauses in this regard have been held to be *ultra vires*. Only when there has been wilful misapplication, the Government will be expected to proceed and that too when the Auditor has found that there has been misapplication. What I wish to point out is that only in certain cases, we can say that stay cannot be granted and that in certain other cases, there



[Sri M. Seshachariar]

[5th May 1959]

may have to be provision for stay. As I have already stated, in certain cases, stay should be granted in order to maintain the *status quo*.

Now, I would like to refer to a very objectionable question, and that is, the Assistant Commissioner having a right to vote. I think even in the 1951 Act, there was no such provision. I do not know whether there are any practical difficulties in the matter of administration. He has not only the right to vote, but as Chairman, has also the casting vote. One is the result of the other. I do not know whether this provision has been carefully scrutinised and the difficulties in allowing a Government servant to exercise the right to vote and also to have the casting vote have been examined. I hope that this provision will not be allowed to remain in a legislation of this type. With these few words, I commend this Bill. No doubt, there are very good features in this Bill which could be considered by the Joint Select Committee and also by us all. This is a very desirable Bill and an improvement upon the previous legislation.

11-30  
a.m.

**SRI K. V. RAMASWAMY :** கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிக் சுக உறுப்பினர்களே, இப்பொழுது, அற நிலையப் பாதுகாப்பு மசோதா நம் முன் வந்திருக்கிறது. அந்த முறையில் நமது இந்து மத சம்பிரதாயத்தைப்பற்றிப் பல பெரியோர்கள் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்து மதம் மகத்தான மதமாகும். பல பெரியோர்கள் மக்களின் எதிர்கால வாழ்க்கையைப்பற்றியும், ஆத்ம சிந்தனைகள் பற்றியும் விரிவாகப் பல புத்தகங்கள் மூலம் எடுத்துக் கூறியுள்ளார்கள். இருந்தபோதிலும் கூட, நமது சமூகம் மிகப் பெரியதாக இருப்பதால், அற நிலையங்களெல்லாம் சரிவர நடைபெறாமல் சில ஊழல்கள் இருந்து கொண்டதான் இருக்கின்றன, இல்லையென்று நான் சொல்லவில்லை. அந்த நிலையங்களைப் பாதுகாப்பதற்காக நமது மக்களும், அரசாங்கமும் நல்ல முறையில் பல காரியங்களைச் செய்துவருவதைப் பாராட்டுவதோடு, ஒரு சில வார்த்தைகள் பேசிவிட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய நண்பர்கள் சில குறைகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதன்படி பார்த்தால் சில ஆலயங்களில் சில தவறுகள் நடைபெற்றுக்கொண்டதான் வருகின்றன. நமது இந்து சமுதாயத்தில் உள்ள மக்கள் ஆலயங்களுக்குச் சென்று கடவுளை ஒழுங்காக வணங்கும் முறை இல்லாதிருப்பது கண்டு நான் வருந்துகிறேன். விபூதி, பிரசாதம் வாங்க வேண்டுமென்றால், ஒருவரை ஒருவர் தள்ளிக்கொண்டு, மிதித்து, நசுக்கி, நெருக்கி ஆலய வழிபாடு செய்யும் பழக்க வழக்கம் தான் நம்மிடையே இன்னும் நிலவுகிறது. மற்ற மதத்தினரை எடுத்துக்கொண்டால், உதாரணமாக கிருஸ்தவ மதத்தை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள், எவ்வளவு கூட்டம் இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் தங்களது கோவில்களில் ஒழுங்காக, வரிசையாக, உட்கார்ந்துகொண்டு கடவுளை வணங்குகிறார்கள். ஆக, பிற மதத்தினரைப் பார்த்து நாம் சில காரியங்களில் பழக்கிக்கொள்வது அத்தியாவசியமாக இருக்கிறது. நல்ல முறைகளைக் கையாண்டு நாம் முன்னேற வேண்டுமென்பதுதான் எனது தாழ்மையான கருத்து. ஆலயங்களின் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பவர்கள் இது விஷயத்தில் கவனம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதுதான் என் தாழ்மையான

5th May 1959]

[Sri K. V. Ramaswamy]

அபிப்பிராயம். நல்ல நோக்கம் கொண்டவர்களை, நல்ல வழிபாடு செய்கிறவர்களை ஸ்தாபனத்தின் தலைவராக நியமிக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நானும் தர்மகர்த்தாவாக இருக்கிறேன் என்று சொன்னால் மட்டும் போதாது. அப்படி நல்ல நோக்கம் இல்லாதவர்களை, நல்ல வழிபாடு செய்யாதவர்களைத் தர்மகர்த்தாக்களாகப் போட்டால், அது ஹிந்து மதத்தைக் குறைபாடுள்ளதாகச் செய்துவிடும். திருவிழாக்கள் நடக்கும்போது, அவை மக்களின் ஆத்ம அறிவை வளர்க்கக்கூடிய அளவிற்கு இருக்க வேண்டும், அதற்கு வேண்டிய செலவுகளைச் செய்வது மிக முக்கியமானது. நண்பர்கள் சிலர் கூறியது போல், சில கோவில்களில் உள்ள தெப்பக்குளத்தில் குளிக்கவே அருவருப்பாக இருக்கிறது. அங்கு குளிக்கப் போவது, குளிக்கப் போய் சேற்றைப் பூசிக்கொள்வது போல் இருக்கிறது. ஆகவே, அவைகளை நன்கு திருத்தியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சில கோவில்களில் உள்ள குளங்களில் துர்நாற்றம் வீசுகிறது. ஆக, குளங்கள் போன்றவைகளைச் சுத்தமாக வைத்துக்கொள்வதோடு, இன்று நம்மிடையே இருக்கிற சில கெட்ட பழக்க வழக்கங்களை மாற்றியமைக்க வேண்டும்.

இன்று கிறிஸ்தவர்களை எடுத்துக்கொண்டால், அவர்கள் மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளை நன்கு செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். கல்வி, வைத்தியம், ஒழுங்கு இவைகளை அவர்கள் போதித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆகவே, அவ்விதம் நாமும் செய்ய வேண்டும். நமது ஹிந்து மதத்தில் இருக்கிற சில ஊழல்களைக் களைந்தெறிவதற்கு நாம் நல்ல பிரசாரகர்களை நியமித்து நமது மதத்தைச் சிறந்த முறையில் அனுசரிப்பதற்கான விதத்தில் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தினரைப் பணிவன்புடன் வேண்டிக்கொள்கிறேன். அடுத்த படியாக, இல்லாம் இருக்கிறது. குறிப்பிட்ட நேரம் வந்து விட்டால், வேறு என்ன வேலை இருந்தாலும் சரி, வயிறு பசித்துச் செத்துப் போகும் நிலைமை இருந்தாலும் சரி, நான்கு நாட்கள் சாப்பிடாவிட்டாலும் சரி, தொழுகிற நேரம் வரும்போது, அவர்கள் ஆண்டவனைத் தொழுவதற்குச் சென்று விடுகிறார்கள். அதே போல், கிறிஸ்தவர்களை எடுத்துக்கொண்டால், எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் குாயிற்றுக்கிடமை தவறாது, அவர்கள் கோவிலிற்குச் சென்று ஆண்டவனை வழிபடாமல் இருப்பது கிடையாது. ஆனால், நம் மதத்தில் உள்ள மக்கள் என்ன செய்கிறார்கள்? கல்லைக் கும்பிட்டால் பின்னே பிறந்துவிடுமா என்று கேட்கும் நிலையில் இருக்கிறது நமது மதமும், நமது மதத்தைச் சார்ந்த மக்களின் எண்ணமும். “சாமிக்கு ஏன் பால் ஊற்றுக்கிறீர்கள்?” என்று எசிய் பேசக் கூடிய அளவிற்கு நமது மதத்தைச் சார்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். அப்படியெல்லாம் இருப்பதற்குக் காரணம், நம்மிடையே போதிய மதப் பிரசாரகர்கள் இல்லாததுதான். கோவில் இல்லாத ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாமென்று நமது முன்னோர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்பொழுதோ கோவில்களில் உட்கார்ந்துகொண்டு சீட்டாடுகிறார்கள். பீடி, சிகரெட்டு குடித்துக்கொண்டு தூப தீபம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அப்போர்ப்பட்ட நடவடிக்கைகளில் இறங்குபவர்களுக்குக் கடும்தண்டனை கொடுக்க வேண்டும். ஆண்டவனை மதிக்காது, ஆண்டவனின் மேல் புகை ஊதுவது என்றால் என்ன அர்த்தம்? அப்படிச் செய்கிறவர்களுக்கு, ஆண்டவனை மதிக்காது அலட்சியப்படுத்துகிறவர்களுக்குச் சிறை தண்டனை மட்டும் கொடுத்தால் போதாது, அவர்களுக்குத் தூக்குத் தண்டனை கொடுத்தாலும் தரும். அவ்வளவு ஆபாசமாக அவர்கள் காரியங்கள் செய்கிறார்கள். சாமிக்கு முன்னால், ஸ்வாமியை வழிபடும் இடத்தில் சீட்டாட்டம் நடக்கிறது என்று சொன்னால், அதை எப்படிப் பார்த்துக்

[Sri K. V. Ramaswamy] [5th May 1959]

கொண்டிருப்பது? சாமியின் பீடி குடித்து விட்டு சாமியின் முகத்தில் புகையை ஊதுவதைப் பார்க்கும்போது, ஆவேசம் வருகிறது. ஆகவே, இப்படிச் செய்கிறவர்களுக்குக் கடுமையான தண்டனை கொடுக்க வேண்டும்.

இனியும் எவ்வளவோ விஷயங்கள் சொல்ல வேண்டியிருந்தபோதிலும், பேசுவதற்கு இன்னும் சில அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறபடியினால், நான் ஒரே ஒரு வார்த்தையோடு முடித்துக்கொள்கிறேன். நன்கு ஆலோசனை செய்து எப்படி நமது ஹிந்து மதத்தை முன்னேற்றமடையச் செய்ய முடியும் என்று பார்த்து அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்வதோடு, எனக்குப் பேசுவதற்கு இந்த சந்தர்ப்பத்தை அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு எனது வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

11-40 Mr. CHAIRMAN: I fix five minutes for each speaker as there a.m. is no time.

\*Sri N. ANNAMALAI PILLAI: தலைவர் அவர்களே, ஐந்து நிமிஷத்தில் பேசி முடிக்க வேண்டும் என்று தலைவர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நானும் சீக்கிரமாகவே பேசி முடித்துவிடலாம் என்று நினைக்கிறேன். இங்கு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் அற நிலையப் பாதுகாப்பு மசோதாவை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்தச் சட்டத் தின் மூலமாக நாம் எவ்வளவு தூரத்திற்கு இந்து மதத்திற்கு நன்மை செய்யப்போகிறோம் என்பதைப் பார்க்கும்போது கொஞ்சம் கஷ்டமாகத் தான் இருக்கிறது. அதற்கு இந்து மத அற நிலையப் பாதுகாப்புச் சட்டம் என்று பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில் கிறிஸ்தவர்களுக்குச் சட்டம் கிடையாது. மகமதியர்களுக்குச் சட்டம் கிடையாது. (குறுக்கீடு) ஆகவே, அவர்களுையெல்லாம் போல் இஸ்லாமல் நமக்குப் பலவிதமான நிர்ப்பந்தங்கள் இருக்கின்றன.

இந்த மசோதாவில் முக்கியமாகக் கோவில் சொத்துக்களையெல்லாம் அரசாங்கமே ஏற்றெடுத்து நடத்தலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்தச் சொத்துக்களையெல்லாம் நமது முன்னோர்கள் என்ன தர்மத்திற்காக அல்லது என்ன நோக்கத்திற்காகக் கோவில்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்களோ அந்த நோக்கங்கள் எல்லாம் நிறைவேற்றப் படுகின்றனவா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அதோடு சொத்துக்கள் எல்லாம் எந்தெந்த நோக்கத்திற்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையும் நாம் ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். வருமானம் வருகிறது, அதனால் அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று எடுத்து வேறு இனங்களுக்காகச் செலவு செய்யக் கூடாது. அவ்விதம் நாம் எடுப்பதாக இருந்தால், கோவில் சொத்துக்களை எல்லாம் துஷ்பிரயோகம் செய்வதாகத்தான் இருக்கும். சொத்துக்களின் மூல புருஷன் எதற்காகச் சொத்துக்களைக் கொடுத்திருக்கிறானோ, அவைகளையெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்து, அதற்குத் தகுந்தாற்போல் செலவு செய்ய வேண்டும். உதாரணமாக, நம் நாட்டில் வைஷ்ணவக் கோவில்களும் இருக்கின்றன, சைவர்கள் கோவில்களும் இருக்கின்றன. வைஷ்ணவக் கோவில்களுக்குச் சொந்தமாக இருக்கின்ற சொத்துக்களின் வருமானத்தை எடுத்து சைவர்கள் கோவிலுக்குச் செலவு செய்வதாக இருந்தால், வைஷ்ணவர்களுக்கு வருத்தம் ஏற்படத்தான் செய்யும். அதேபோன்று சைவர்கள் கோவில் களுக்குச் சொந்தமாக இருக்கின்ற சொத்துக்களிலிருந்து கிடைக்கின்ற வருமானத்தை வைஷ்ணவக் கோவில்களுக்குச் செலவு செய்தால், சைவர்களுக்கு வருத்தம் ஏற்படத்தான் செய்யும். ஆகவே, சொத்துக்களை

[Sri N. Annamalai Pillai] 5th May 1959]

யெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்துச் செலவு செய்ய வேண்டும். இல்லையென்றால், நீ கொஞ்சம் அவல் கொண்டு வா, நான் உமி கொண்டு வருகிறேன். இரண்டு பேரும் ஊதி ஊதிச் சாப்பிடலாம் என்று சொல்லுகிற முறையில் தான் இருக்கும். அந்தக் கோவில்களுக்கு இருக்கும் சொத்தை அந்தந்தக் கோவில்களுக்குச் செலவு செய்வதுதான் நியாயமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதல்லாமல் சைவர்கள் கோவில்கள் சொத்திலிருந்து வைஷ்ணவக் கோவில்களுக்கும், வைஷ்ணவக் கோவில்கள் லுள்ள சொத்துக்களிலிருந்து சைவர் கோவில்களுக்கும் செலவு செய்வது நியாயமல்ல.

மேலும், கோவில்களின் சொத்துக்களைப் பள்ளிக்கூடங்களுக்குப் பயன்படுத்தலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவ்விதம் இந்து மதக் கோவில்களிலுள்ள சொத்துக்களைப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு உபயோகப்படுத்துவதாக இருந்தால், அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தில் இந்துப் பிள்ளைகள் மட்டும் படிப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். இதில் வேறு எந்த மதத்தினரும் வந்து தலையிடக்கூடாது என்று நிர்ணயிக்கவேண்டும். மகமதியர்கள் பள்ளிக்கூடங்களை வைத்திருக்கிறார்கள். அவற்றில் இந்துக்களைச் சேர்ப்பதில்லை என்ற முறையை இன்னும் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, பள்ளிக்கூடங்களுக்குக் கோவில் சொத்துக்களை உபயோகப்பதில் மிகவும் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும்.

இதைத் தவிர வேறு ஒரு விஷயம். பல இடங்களில் மடாதிபதிகள் இருக்கிறார்கள். சங்கராச்சாரியார் போன்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் எல்லாம் முன்பு அஜாக்கிரதையாக இருந்துகொண்டிருந்தார்கள். இப்போது அவர்களும் ஜாக்கிரதையாக இருந்துகொள்ள ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். நான் ஐம்பது வருட காலமாகப் பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டு வருகிறேன். என்னுடைய பொது வாழ்வின் அனுபவத்தைக்கொண்டு பார்த்தால், முன்பெல்லாம் அஜாக்கிரதையாக இருந்த மடாதிபதிகள் இப்போது இம்மாதிரிப்பட்ட சட்டங்கள் வருகின்றன என்பதைப் பார்த்துவிட்டு, வெளியில் வந்து இந்து மதத்தைப் பரப்புவதற்கு வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் கோவில்களுடைய சொத்தாக இருந்தாலும் சரி, மடங்களுடைய சொத்தாக இருந்தாலும் சரி, அவரவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காகச் செலவு செய்யும்படியான முறையில் அதற்கான கட்டளைகள் இருக்கின்ற முறையில் இந்தச் சட்டம் அமைந்திருந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

\*Sri A. SUBRAMANYAM: கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் இந்து மதப் பரிபாலனப் பாதுகாப்பு மசோதாவை நான் முழு மனதுடன் ஆதரிக்கும் வகையில் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவினுடைய முக்கிய நோக்கம் மக்களுக்குக் கடவுள் வழிபாட்டில் மென்மேலும் பக்தி ஏற்படச் செய்வதும், கடவுளுக்குத் தர்மமாகக் கொடுக்கப்பட்ட சொத்துக்களை எல்லாம் சரியான வகையில் பாதுகாத்து அவைகளை எல்லாம் சரியான முறையில் செலவு செய்வதற்கும் வழி வகை செய்வதாகும். இப்பேர்ப்பட்ட ஒரு மசோதாவை யாரும் வரவேற்காமல் இருக்க முடியாது. இதை யாரும் மறுக்கவும் மாட்டார்கள். நம் தேசத்தில் ஒரு சிலர் இம்மாதிரியான சட்டங்கள் அவசியமா என்றும், இந்தத் தருணத்தில் இம்மாதிரியான சட்டங்கள் தேவையா என்றும் கேட்கிறார்கள். ஆனால், இப்போது நம் நாட்டில் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும் சம்பவங்களைப் பார்த்தால், இப்பேர்ப்பட்ட சட்டம் அவசியம் என்பதை யாவரும் ஒப்புக்கொள்ளத்தான் செய்வார்கள்.

[Sri A. Subramanyam]

[5th May 1959]

நான் ஒன்றை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். பல மத சமுதாயங்கள் எல்லாம் நம் நாட்டில் இருக்கின்றன. அதே சமயத்தில் நாட்டில் மத சம்பந்தமாகப் பலவிதமான கிளர்ச்சிகள் எல்லாம் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. கடவுள் வழிபாட்டில் பலவிதமான மாறுபாடுகள் தோன்றிக் கொண்டேயிருக்கின்றன. இதற்காகப் பல சட்டங்களையும் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். ஆனால், நாட்டில் ஒரு சிறிய கூட்டத்தார், கடவுள் விஷயத்தில் பக்தி கொண்டவர்கள், இந்து மதத்தின் பேரில் நம்பிக்கையுள்ளவர்களின் மனம் புண்படும்படியான முறையில் பல செயல்களைச் செய்து கொண்டே இருக்கிறார்கள். ராமர் என்று ஒருவரை வேஷம் போட்டு, லட்சுமணன் என்று ஒருவரை வேஷம் போட்டு, சீதை என்று ஒருவருக்கு ஆடை கட்டிப் பெண் வேஷம் போட்டு இவர்களை வண்டியில் ஏற்றிக்கொண்டு அதில் ராமன் கையில் மதுவை வைத்திருப்பதாகக் காட்டி, ராமர் சீதையின் வாயில் மதுவை ஊற்றுவதாகக் காட்டி, லட்சுமணன் தன் அண்ணன் மனைவி சீதையை முத்தமிடுவதாகக் காட்டி, இவ்விதமாக வண்டியில் ஊர்வலங்கள் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை இப்போதும் பல இடங்களில் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரிப்பட்ட ஊர்வலங்களை ஏன் தடை செய்யக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். இம்மாதிரிப்பட்ட ஊர்வலங்களைத் தடை செய்வதற்கு நாம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம்? இம்மாதிரியான ஊர்வலங்களைத் தடை செய்வதற்கு, இம்மாதிரிப்பட்ட மசோதாவில் ஏதாகிலும் வழிவகை செய்திருக்கிறோமா என்பதுதான் என் கேள்வி. இவைகளையெல்லாம் பார்த்து இந்து மதத்தில் நம்பிக்கை கொண்டவர்கள் மிகவும் வருத்தப்படுகிறார்கள். அவர்களின் மனம் புண்படுகின்றது. இவைகளையெல்லாம் நாம் தடை செய்ய வேண்டும்.

**Sri K. BALASUBRAMANYA AYYAR :** அவர்களும் இந்துக்கள் தானே.

**\* Sri A. SUBRAMANYAM :** இந்துக்களாக இருந்தாலும் அவர்கள் எல்லாம் நாஸ்திகர்களாக இருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி நமக்குக் கவலையில்லை என்றுலும், மற்றவர்களுடைய மனம் புண்படும்படியான முறையில் நடைபெறுவதைத் தடை செய்யவேண்டும் என்பதைத்தான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு நம் நாடு இவ்வளவு சிறப்பாக விளங்குவதற்குக் காரணம், நாம் கடவுள் பக்தியில் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறோம், நம் மிடத்தில் தயவு, தாட்சண்யம், எல்லோரையும் மனிதன் என்று மதிக்கிற மனப்பான்மை இவைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. இதனால்தான் நாம் கவுரவமாக இருக்கிறோம். இதன் காரணமாகத்தான் நாம் செய்யக் கூடிய காரியங்களையெல்லாம் கண்டு, பிற தேசத்தவர்கள் நமக்கு மதிப்புக் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே, எந்த விதத்திலும் இந்து மதத்திற்குக் குந்தகம் ஏற்படாத வகையில் நாம் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது நம் முடைய கடமை. அதற்கேற்ற வகையில் நாம் சட்டங்களை இயற்ற வேண்டும். என்னுடைய நண்பர் திரு. பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்கள் சொன்னது மாதிரி, அரசியல் அமைப்புச்சட்டத்திலுள்ள ஆர்டிகிள் 25, 26, 27 இவைகளையெல்லாம் நன்றாக ஆராய்ந்து பார்த்து, எந்தவிதமான சந்தேகங்களும் இல்லாத முறையில் நமது சட்டத்தை அமைக்க வேண்டும் என்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1-50 **நம்முடைய ஹிந்து மதத்தைச் சேர்ந்த கோயில்களிலே சோம்பேறிகள்**  
**சென்று அங்கே கும்பகர்ணனைப்போல் குறட்டைவிட்டுத் தூங்குகிறார்கள்.**  
**அதை அங்கு இருக்கும்படியான தர்மகர்த்தாக்கள் சரியான முறையில்**  
**தடுக்க வேண்டும் என்று அவர்களுக்கு அரசாங்கம் உத்தரவு பிறப்பிக்க**  
**வேண்டும். எந்தச் சிறிய கோயிலாக இருந்தாலும்கூட, அங்கு யாரும்**

12.11.32 'NS7

5th May 1959]

[Sri A. Subramanyam]

தூங்கக் கூடாது என்று திட்டமான ஒரு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். அல்லது சட்டம் ஏற்படுத்த வேண்டும். அதைச் செய்வதற்கும். மற்ற மதங்களில், கிருஸ்துவ, இஸ்லாமிய மதத்தவர்கள் இம்மாதிரியான சில குற்றங்கள் நிகழுவதற்கு அனுமதிப்பதில்லை. ஆனால், ஹிந்து மதத்தவர்கள் இதை இன்னும் அனுமதித்து வருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சிறிய குற்றங்களும்கூட கோயில்களிலே நிகழக்கூடாது. அதற்கான முறையில் சட்டம் செய்யப்பட வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த மசோதாவில், அற நிலையங்களுக்குச் சொந்தமான சொத்துக்கள் பாதுகாக்கப்படவேண்டும் என்று கண்டிருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. கோயிலுக்குச் சம்பந்தப்பட்ட சொத்துக்களை, ஸ்வாதீனத்திற்குக் கொண்டுவந்து, உழுது, பயிரிட்டு, அதிலே வருகிற லாபத்தை அடைய வேண்டும் என்பதை அனுசரித்தே சிலர் கோயில் தருமகர்த்தாக்களாக வருகிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்டவர்களுக்கு சந்தர்ப்பமும் சமயமும் அளிக்கிறது இப்பொழுது இருக்கிற முறை. அதைப் பார்த்து, சரியான முறையில் திருத்தி, அப்பேர்ப்பட்டவர்கள் பதவியில் இருந்தால், அவர்களை அகற்றுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். சிலர் நேரிடையாகத் தருமகர்த்தாக்களாக இருந்து, தங்கள் சுயநோக்கத்தைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ள விரும்பாமல், வேறு சிலரை அப்பதவிகளில் இருக்கச் செய்து, அவர்களோடு சேர்ந்து, கோயில் சொத்துக்களைத் தங்களுக்குள் பங்கிட்டுக்கொள்ள வழிவகை செய்கிறார்கள். அதையும் அரசாங்கம் நன்றாக உணர்ந்து, தெரிந்து, புரிந்து, சரியான முறையில் ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும் என்பது என்னுடைய ஆசை.

கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம் என்றும், ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று என்றும் நம்முடைய இந்திய தேசத்திலேயே சிறப்பாக நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் பழமொழிகள் நிலவிவருகின்றன. நம்முடைய தமிழகத்திலே சிறப்பாக நடக்கும்படியான இந்தச் சட்ட சபையிலே ஹிந்து மதத்திற்கும் குறிப்பாகக் கடவுள் நம்பிக்கைக்கும் ஒரு நல்ல காரியத்தைச் செய்யவேண்டுமென்ற வகையிலே இந்த மசோதாவை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருப்பதை நான் முழுமனதோடு வரவேற்று ஆதரவு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

**\* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** Mr. Chairman, I am indeed very much obliged to the hon. Members who have participated in this debate, and who have made very valuable suggestions. I have no doubt that the suggestions and comments of the hon. Members will be taken due note of by the Joint Select Committee. I am particularly obliged to the hon. the Leader of the Opposition, the hon. the Deputy Leader of the Opposition and the hon. Member, the former Chief Justice of the Supreme Court, an eminent jurist that he is, for their very worthy contribution to the debate. Indeed, I do realise that this is a very difficult piece of legislation. These institutions of ours, founded by our ancestors, particularly in this State of ours, are indeed most valuable treasures for the benefit of man. So, it is our interest that these institutions should be well-preserved, should be well-protected, and should be made the best use of by persons for whose benefit they have been founded. I am quite well aware that this is a secular Government and that we have adopted a party system of Government. The

[Sri M. Bhaktavatsalam] [5th May 1959]

Government have been bestowing their most anxious consideration on this piece of legislation and I am particularly anxious that we should not infringe on the rights of the people, the duties and responsibilities of the people. I have in view the Articles pointed out by the Deputy Leader of the Opposition, namely, Articles 25, 26 and 27 of the Constitution. Without prejudice to these Articles, and without prejudice to the rights conferred on the people under these Articles, we have also to see that the rights of the people that accrue under these institutions are well-protected. Hinduism is no doubt one of the religions adopted by the people, although it is adopted by a large number of people inhabiting this country. These people are interested in these institutions, their well-being, preservation and proper conduct. When these institutions are not conducted in such a way as would benefit the people for whom they are intended and the people affected have a grievance against the management of such institutions, it is the duty and responsibility of the administration to see that the grievance is looked into and redressed. Even in the days of the East India Company, I see, there was a period in which these temples were administered directly by the Company because they felt even then that in the interests of the people for whom they carried on the administration, they should also look after the Hindu religious institutions. Therefore, these institutions were now and then looked after by the successive administrations in the manner which suggested to them then and there. But a regular body for the administration of these institutions was first constituted when the late Raja of Panagal brought forward a Bill for the better administration of the endowments. There was no idea of provincialising or nationalising the institutions. A Board was to be constituted after the passing of the Bill. As the hon. the Leader of the Opposition pointed out, the late Raja of Panagal, with great foresight, approached Sir T. Sadasiva Iyer to accept the presidency of the Board, and the administration under the auspices of the Board started well. But suppose there was another Chief Minister then and he chose for the presidency some person who was absolutely unsuitable for the purpose. What would have happened? Therefore, there was this possibility even under the original Act. Although it was not a Department of the Government, yet the President was to be appointed by the Government. If he is not to be appointed by the Government, what is the other machinery we could think of for making such appointments? If it is by election, it will be worse; with all our faith in democracy, we cannot think of election for a purpose like this. In election, we may get the man who has the support of the largest number of people. I do not deny it. But for the purpose of administering institutions like these, if we think of election, we cannot be sure whether we will get the man

5th May 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

who has the suitability or the aptitude for, or absolute faith in, these institutions. We cannot discriminate once adult franchise is there. We cannot look into the mind of the people as to what faith they have or what they think. Therefore, there is provision for constitution of Area Committees. Some other hon. Member suggested that the idea of nomination to the Area Committee was a retrograde step. This is not a new idea now, Sir. Even under the 1951 Act, members of Area Committees are to be nominated by the Government. If we throw open to election appointment to Area Committees, it cannot be that we get the most suitable persons for appointment. In the same manner, if some interference is necessary, control is necessary, supervision is necessary, and if some machinery is to be constituted, who else can do it except the Government?

Sir, I think it was in 1951 that out of the experience accumulated during all these years, Government and the Legislature thought that they could have this pattern of departmental control. No doubt, the Commissioner for Endowments has got large powers. The hon. the Leader of the Opposition pointed out that he was a Super-Madathipathi. Yes, Sir. But I would like to point out that under the old pattern, in fact, as the Leader of the Opposition pointed out or rather described it, the Commissioner was endowed with Super-Madathipathi powers. But now we seek to exercise control over that. Formerly, Government could not exercise any control over it. It is possible, as pointed out by the hon. Member Sri Patanjali Sastry, that a particular Government might not exercise that control and check in a salutary way. But I am only anxious that we should find some better remedy for rectifying the state of affairs. In the former set-up, the President or the Commissioner was all in all. Even when he did wrong things, as pointed out by hon. Members and even when it was brought to the notice of the Government that there were officers and other employees appointed by the department or the Board who were not at all fit to do their duties within the precincts of the temples, still the Government were helpless. In so many other respects also, Government found themselves helpless. They found that the objectives of this legislation could not be carried out. Therefore it was that with the accumulated experience the Government and the Legislature thought of this different pattern. The Commissioner must have powers. If there are abuses and if such abuses should be rectified and prevented, unless we give powers to the officers, how could we rectify the defects? Certain hon. Members complained against investing the Commissioner with large powers. But I may say that these powers are necessary if effective control should be exercised over the abuses. But if the Commissioner

12  
noon

[Sri M. Bhaktavatsalam] [5th May 1959]

himself is found to abuse his power, then there are the Government to check that. It is easier for the Government to control the Commissioner than to control the trustee who indulges in abuses.

The hon. Member Sri Patanjali Sastry referred to certain provisions and pointed out that, no doubt, it was interference in the administration of these institutions. He referred to the clause relating to surcharge; action against a trustee for certain wrong expenditure of temple fund has to be taken. I would like to point out to him that there have been cases where in a small temple which has not much of an income, where a sum of about Rs. 10,000 is allotted for certain festivals or a Brahmotsavam, the trustee cuts down other items of essential expenditure relating to the festival and allots Rs. 5,000 for music performance (laughter) and invites his own favourite artiste,—‘his own artiste’ I would underline that. (An hon. Member: That too a lady artiste’) Is that not a matter for interference? Of course, we should not interfere with the details of administration of the temple. I do agree there with the hon. Member Mr. Sastriar. But in cases like that which I have referred to, we must have powers, the Commissioner must have powers to interfere. After all, as pointed out rightly by the hon. Member Sri Seshachariar, it is wilful waste of funds. If it is an unauthorised expenditure, we have to interfere, the Commissioner has to interfere. Otherwise, how can we control? Even in the case of a Madathipathi, how he conducts himself is important. I have known a number of cases where people get excited by the misbehaviour of the trustee; people come to us and complain. This kind of abuse, should we not rectify and check? It is only in cases of that kind that the Commissioner should have sufficient powers. Otherwise, the object of this legislation could not be carried out, the objective of the great founders of these institutions could not be carried out. It is our interest that the objectives of the institutions should be carried out. So, consistent with the carrying out of the objectives of the institutions, we may make provisions for the proper conduct and maintenance of these institutions. Therefore, Sir, it is the idea behind this Bill that we must be able to relieve the persons aggrieved and interested in these temples and institutions. It is our duty to give relief to those who feel aggrieved, to offer remedies against abuses and to redress grievances.

One hon. Member was wondering or rather feeling that all this legislation was only for Hindus, and that it was not for others. Of course, as pointed out by the Deputy Chairman, there is the Muslim Wakfs Act so far as the Muslim Wakfs are concerned in this State and there is also a Wakf Board to administer the Muslim Wakfs. But a pious and zealous Hindu should be happy and proud of a legislation of this kind which would safeguard these institutions.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [5th May 1959]

It is only for that purpose that this legislation is brought forward. But, Sir, as apprehended by the hon. Member Sri Patanjali Sastry, the Deputy Leader of the Opposition and the hon. the Leader of the Opposition himself, it all depends upon the personnel of the Government. We are in a democracy and there is that risk. But, Sir, there is the Constitution and there are the Courts. Our Constitution and the Courts are our safeguards. But now if I could find or if hon. Members could suggest any better solution which, of course, should be an effective remedy for the existing state of affairs, I will be happy to take it up. I am not dogmatic. I am only quite anxious that we should not do anything which would affect any section of the people and which would affect the proper conduct of these institutions. We should do that which would avoid or prevent any kind of possible abuses by any kind of Government. I would only jump at a better solution that could be suggested. But in the absence of a better solution, we have to try these measures.

Then, Sir, reference has been made by the hon. Member Sri Sastriar to clause 4 which refers to exemptions from the clause relating to notification of endowments. Other hon. Members also referred to certain powers which the Government seek to retain under the provisions of this Bill, in the matter of appointment of trustees, disqualifications prescribed, etc. These are there to meet certain contingencies and the Joint Select Committee may well go into the clause. I am not anxious to retain it. But from our experience—hon. Members would have had the same experience—it is seen that for certain institutions this power of exemption would be necessary. But we could provide it in other ways. It is there in other enactments and it is quite *intra vires*. But the Joint Select Committee may well go into this provision and see how they could improve it.

Then, Sir, reference was made by the hon. the Leader of the Opposition to decisions of the Courts and the frequent amendments that had been brought forward to this Act as in the case of certain other enactments. I would only point out that it cannot be helped. The drafting of the Bill is done by qualified and experienced lawyers who are in our Law Department. Of course, Sir, as doctors differ, lawyers too differ. Two eminent lawyers argue on opposite sides of a case; it is not because they argue a wrong case for the fat fees, but because they find some point in it. So also there is sometimes difference between Judges, Judges of the same Supreme Court. (Laughter). Therefore, it is possible that even if the drafting is done in the most efficient way, the Court may give a different interpretation. Then it is for this supreme sovereign Legislature to take that into account and enact the law accordingly. P. m.



[Sri M. Bhaktavatsalam]

[5th May 1959]

It is in that way that we seek to make the amendments. Sometimes on account of the experience which we gather from the working of the Act, we come forward with certain amendments. This is not peculiar to this State of the country. I see that even in the United Kingdom some of the enactments have undergone so many changes by way of amendments in Parliament.

Now, Sir, reference was made to the Consolidated Fund. The hon. the Leader of the Opposition pointed out that whatever was collected from out of these endowments should be spent exclusively for the benefit of these endowments. I entirely agree with him. I am quite anxious that it should be so well observed. In the same way, whatever is to be spent on the administration of these endowments should be exclusively from whatever is got from the endowments. It cannot be from the Public Exchequer. But having once taken a decision to make this a department of the Government, there is no other way but to make a charge of the salaries of the officers concerned on the Consolidated Fund. If any other way could be found, I would only be too happy to adopt it. But, Sir, as pointed out by the hon. the Deputy Leader of the Opposition, there is clause 94 of this Bill. "There shall be established a Fund to be called the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Administration Fund. The Fund shall vest in the Commissioner. . . The Commissioner shall, out of the said Fund, repay to the Government sums paid by the Government under section 11 and sub-section (4) of section 90 and loans received from the Government." Whatever is collected will be credited to the said Fund. Therefore, this Fund will be exclusively spent on the endowments and we shall not charge on the Consolidated Fund even one naya paise for the benefit of these endowments, because it relates to one particular denomination. The hon. the Leader of the Opposition asked if the funds were not adequate, what could be done. There has been a precedent. If funds were not adequate, even the former Board borrowed from the Government and then repaid the same. Therefore, if the funds that are collected or accumulated are not adequate, they can borrow from the Government and then repay.

There was an objection raised to the provision that the trustees should carry out all lawful directions of the Commissioner. It is only lawful directions that are referred to. As pointed out by me, in the matter of conducting festivals, there have been cases of abuse by the trustees. For everything we cannot remove a trustee. We will have to direct the trustee to carry out certain things. Sir, for my part, I would not like to interfere with the ceremonials.

5th May 1959]

[Sri M. Bhaktavatsalam]

The hon. Member Sri M. Patanjali Sastry pointed out that the scope of this legislation might be restricted to certain well-defined and primary objectives of the temples and other institutions. I agree. But, Sir, sometimes there is unavoidable need to interfere even with details. Some months back there was an instance in Kancheepuram. A festival was to be conducted. There was to be Vedaparayanam and Prabandhaparayanam and all that. There was a quarrel between two sects. One sect insisted on starting the Prabandhaparayanam in one way and another sect insisted on starting it in a different way. There was a quarrel. That would sometimes lead to breach of the peace and sometimes the festivals might have to be stopped. When there is such a quarrel and if it is not settled among themselves, certainly some authority must interfere and give a direction. (Interruption). Magistrates can only ban the festival. The festival was banned for a few days. There was a ban against recitation of Prabandhaparayanam because of this quarrel about beginning the Prabandham in a particular way. The local District Superintendent of Police issued an order. What could he do? He was no doubt a Muslim. But still he was interested in preventing the breach of the peace. He banned the recitation. But then in such cases, the Commissioner must have some powers, some functions and some authority to give a direction. They may go to Court also. I suggested to those parties to go to the Court and get a ruling. Both the parties were afraid of going to Courts and they were not sure of their case. But still they wanted the Endowments Board to interfere. The Commissioner has to interfere in such cases although it is only ceremonial. We are not interested in interfering with the ceremonials. But we are certainly interested in maintaining usage and custom and seeing that the ceremonies are properly conducted without hindrance.

Then, Sir, there was reference to the provision which banned discrimination in the matter of distribution of *Prasadam*, *Theertham* and all that. The hon. the Leader of the Opposition referred to the word 'race'. When this Bill was drafted, there had been a discussion among the officers of the Government whether the word 'race' should be put in or not. But in the final drafting it was decided that the word 'race' should be put in in accordance with Articles 15 (1) and (2), 16 (2) and 29 (2) of the Constitution. Therefore, the word 'race' is there. To be on the safe side, the drafting authorities thought that they could as well put in the word 'race'. But the Joint Select Committee can certainly go into the matter. I am not very particular about that word and if the hon. Members see that there is no need for that word, that can be removed.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [5th May 1959]

Then, Sir, the hon. Member Sri Krishnamoorthy made a fervent appeal for the deletion of the clauses relating to the control of the maths. Of course, as pointed out by many hon. Members, there are maths to whom we give all our respect and we bow our heads. We are happy and proud that they are still ideal maths. I, for my part, can tell hon. Members that I do derive inspiration from my contacts with such maths. But there are also bad maths. One very eminent personage, referring to the position of certain very bad maths in India—this was no doubt a reference to maths in North India—made this observation: 'The Mahanth treats the temple properties as his own personal income which appears to be highly improper. Sometimes the Mahanth is a notorious evil liver. It is bad enough that such a man should occupy the position of spiritual head of our institution. It is worse that the offering should go to support his personal ends.' This was, of course, a reference to the state of affairs prevailing in certain areas, with reference to certain maths in North India. But I do not hesitate to point out that this may well apply to some of the maths in this State of ours. There are a few maths where the heads of institutions misbehave. When we observe their conduct, we must bend down our heads in shame and humiliation. Still they are maths founded by eminent men and spiritual heads. The disciples of the maths also are feeling agitated and excited about the state of affairs of the maths. As pointed out in the observation of the eminent personage, to add to these, some of these maths happen to be trustees of certain very great temples. Sometimes I have seen these people claiming these temples as their own property. Whenever an invitation is issued in Tamil, they say நம் ஆதீனத்திற்குச் சொந்தமான கோவில். They think that the temples are their own property. The administration of these temples is far from satisfactory. There are all kinds of abuses. There is a lot of corruption in the administration of these maths. It is not with a view to interfere unduly with the religious affairs of the institutions that these provisions are put in in the Bill relating to the control and supervision of the maths. Having taken into account the observations of the High Court and the Supreme Court, in the very interest of the disciples of the maths, and in the sacred name of the Hindu religion, these provisions have been put in order effectively to rectify the state of affairs.

Some hon. Members did go into details of the Bill. One hon. Member referred to the clause relating the Cypres doctrine. Even this could be made for the benefit of the needy temples. This provision cannot mean that for a festival that has not been conducted, some other temple, which can afford to provide funds, should provide funds. They cannot wait for the upkeep of the temples. I do not think, Sir, any hon. Member, however zealous he is about the preservation of these institutions and their pristine purity, could

5th May 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

raise any objection to one temple sparing a portion of its surplus to a needy temple. When the income of a temple goes up year after year, and when there is a surplus after meeting all the needs of the temple, there cannot be any objection to a portion of the surplus being utilized for the proper upkeep of very important but very needy temples. But this should not mean that we can find funds from other temples even for conducting festivals. Festivals and other things should be the concern of the people in the locality. They cannot look to the endowments fund for doing everything in the temples. In the villages for forming a road or putting up a hospital or school, we do go to the people, and they come forward with great awakening.

Then, Sir, reference was made to the executive officers. They are not, of course, Government servants, but provident fund benefits are provided for them. It is not right to make them Government servants. But their service conditions could be improved. I have been thinking what we can do to improve the emoluments of the employees of the various temples. Of course, for people outside there is the sense of jealousy that these people go into the *sanctum sanctorum*. The emoluments that these people get are very poor. Therefore, I have been thinking what we can do and what the Government can do by way of improving their service conditions and their emoluments.

One hon. Member suggested that there could be the Board as in the past, and not the Commissioner as in the present set-up. I have already explained that we have had experience of the Board, and after we decided in 1951 not to have the Board, we have not had any experience which should make us go back.

Then, Sir, regarding the appointment of trustees to temples beyond a certain income, one hon. Member suggested. 'Why not we appoint trustees?' Sir, the Commissioner, under the provisions of this legislation, will form a Board of Trustees, as the Area Committees are formed. Such a Board of Trustees will be in charge of the administration. I do not think, Sir, there should be any other supervisory Board like the Area Committee to have control over these temples.

Sir, I shall not take more of your time. Of course, I do not deny that the Bill could be improved. I have no doubt that the Bill will be improved in a salutary way in the Joint Select Committee. Therefore, Sir, I commend the motion for the acceptance of the House. (Cheers.)



[5th May 1959]

MR. CHAIRMAN : The question is—

‘That this House concurs with the Assembly in setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 24 Members (16 Members of the Assembly and 8 Members of the Council) to consider the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959 (L.A. Bill No. 7 of 1959) and that the following Members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee :—

The Hon. Sri R. Venkataraman.

Sri T. Purushotham.

Sri A. Chidambaram Mudaliar.

Sri A. J. Arunachalam.

Srimathi Jothi Vencatachellum.

Sri P. T. Rajan.

Sri K. Balasubramanya Ayyar.

Sri T. P. Srinivasavaradan.’

The motion was put and carried.

(2) THE MADRAS KHADI AND VILLAGE INDUSTRIES BOARD BILL, 1959  
(L.A. BILL NO. 10 OF 1959).

\* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move—

‘That this House concurs with the Assembly in setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 24 Members (16 Members of the Assembly and 8 Members of the Council) to consider the Madras Khadi and Village Industries Board Bill, 1959 (L.A. Bill No. 10 of 1959) and that the following Members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee :—

Srimathi S. Manjubhashini.

Sri N. Annamalai Pillai.

Sri K. V. Ramaswamy.

Vidwan T. Muthukannappan.

Sri M. V. Sudarsanam Naidu.

Sri John Asirvatham.

Sri G. Krishnamoorthy.

Sri K. M. Ramasamy Gounder.’

5th May 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

Sir, I shall now briefly explain the circumstances leading to this piece of legislation. For the development of khadi and village industries, the Planning Commission recommended to the Central Government that a Khadi and Village Industries Development Board might be set up for the preparation and execution of programmes of khadi and village industries. The Board was intended to be an organization outside the departmental machinery of the Government and was to be composed of experienced workers in the field of khadi and village industries and of representatives of the Central Government. In pursuance of this recommendation, the Central Government set up the All-India Khadi and Village Industries Board for the preparation and execution of programmes of the khadi and village industries. The Planning Commission further recommended that similar organizations should be set up in the States which should work in collaboration with the Central Board. The State Government accordingly set up in 1953, a Khadi and Village Industries Board as an advisory body, which also recommended in 1954 that it might be made a statutory body on the lines of the Bombay State Board. Subsequently, the first All-India Khadi and Gramodyog Conference convened by the All-India Khadi and Village Industries Board held in November 1954 recommended, among other things, that in order that the work of the State Board in the field of khadi and village industries might be effective, they should be vested with statutory powers.

It may be stated in this connection that the Central Government enacted the Khadi and Village Industries Commission Act in 1956 for setting up a Statutory Commission called the All-India Khadi and Village Industries Commission, so that the procedural and financial difficulties which hampered the work of the All-India Board might be removed. The present State Khadi and Village Industries Board, being an advisory body, is also faced with similar difficulties in the preparation and execution of programmes of khadi and village industries. Many formalities have to be gone through before the schemes approved by it are implemented and this involves a certain amount of delay. Further the non-statutory nature of the existing State Board prevents it from receiving funds from the All-India Khadi and Village Industries Commission or from other agencies. The conversion of the existing State Board, which is an advisory Board, into a Statutory Board will create an effective machinery for carrying out quickly schemes for the development of khadi and village industries in the State.

The All-India Khadi and Village Industries Commission, which 12-30  
is vested with the necessary powers for the proper development of p.m.  
khadi and village industries is assisted by an advisory body, viz.,  
the All-India Khadi and Village Industries Board. As the pro-

[Sri M. Bhaktavatsalam] [5th May 1959]

gramme of the above central organizations is intended to be carried out in this State through registered institutions, co-operative societies and representatives in the States, the existence of statutory bodies similar in nature and consistent with the central organization is considered necessary to facilitate the work of the central organization. Most of the States have already set up Statutory Khadi and Village Industries Boards in their States. It is, therefore, considered necessary that a similar Board should be constituted in this State also.

I shall now briefly explain the provisions of the Bill. Clause 3 of the Bill deals with the establishment and constitution of the Board. The members will be appointed by the Government. The Minister in charge of Khadi Department will be the President of the Board and the Vice-President will be elected from amongst the non-official members. The Secretary will be appointed by the Government in consultation with the Board, either from amongst its members or anyone else. The majority of the members will be non-officials and only such non-officials as have shown active interest in the production and development of khadi and village industries will be appointed. Clauses 4 to 9 deal with matters regarding the resignation of members, non-invalidation of the acts and proceedings due to vacancies of the members, etc., temporary association of persons with the Board for particular purposes, meetings of the Board, term of office of the President, Secretary and other members, powers of the Secretary, appointment of staff, etc. Clause 10 deals with the constitution of the Standing Finance Committee of the Board with the Vice-President as the Chairman. Clauses 11 and 12 deal with the functions and the powers of the Board. The Statutory Board will plan, organize, and implement programmes for the development of khadi and village industries in the State. It will also have power to provide deserving persons with gainful employment through the organization of khadi and village industries and also to grant loans and give other assistance for the development of khadi and village industries and to organize co-operative societies for khadi and village industries, etc. The Board will also conduct training centres and train persons at such centres or at other centres even outside the State of Madras in khadi and village industries. Clause 13 empowers the Government to give directions to the Board. Clauses 14 to 24 deal with the matters relating to the finance, accounts, audit and preparation of budget and other reports of the Board. Clause 25 empowers the Government to dissolve the Board under the circumstances mentioned therein and also the procedure to be followed before and after dissolving it. Clause 26 relates to the preparation and submission of annual programmes and establishment schedules. Clause 27 provides that the members, officers, and other servants of the Board shall be deemed to be public servants within the meaning of section 21 of the Indian

[5th May 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

Penal Code, 1860. Clause 28 grants legal protection for the President, Vice-President, Secretary, other members and staff of the Board for acts done in good faith in pursuance of this Act. Clause 29 empowers Government to make rules to carry out the purposes of the Act. Clause 30 empowers the Statutory Board to frame regulations, with the previous sanction of Government.

The Bill will involve expenditure from the Consolidated Fund of the State. It is not possible to state at the present juncture the probable commitment in this regard. As the entire expenditure on staff, etc., on Khadi and Village Industries administered by the Government will continue to be administered under their respective budget heads, the extra commitment towards salary, allowance, etc., under the Board will not be much, as the Board will have to maintain the very minimum staff to start with.

Sir, I have now briefly indicated the main objects and features of the Bill. I hope that the conversion of the present State Board into a statutory body will certainly create an effective machinery for carrying out quickly the schemes for the development of khadi and village industries in this State. I now commend the motion for the acceptance of the House.

Mr. CHAIRMAN : Motion moved—

That this House concurs with the Assembly in setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 24 Members (16 Members of the Assembly and 8 Members of the Council) to consider the Madras Khadi and Village Industries Board Bill, 1959 (L.A. Bill No. 10 of 1959) and that the following Members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee:—

Srimathi S. Manjubhashini.

Sri N. Annamalai Pillai.

Sri K. V. Ramaswamy.

Vidwan T. Muthukannappan.

Sri M. V. Sudarsanam Naidu.

Sri John Asirvatham.

Sri G. Krishnamoorthy.

Sri K. M. Ramasamy Gounder.

The motion is before the House for discussion.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Mr. Chairman, Sir, it is really a wonder even in this year 1959 the Congress Party is maintaining its attachment to khadi and to its production. We just appreciate it. If it is done purely from the point of view of the Party—no doubt

114. THE MADRAS KHADI AND VILLAGE INDUSTRIES BOARD.  
BILL, 1959 (L.A. BILL NO. 10 OF 1959)

[Sri Mohamed Raza Khan] [5th May 1959]

the Party is in power—there may not be much improvement. Now, the State has taken the responsibility for the production and sale of khadi and other things directed by the Khadi Board. I would like to know from the Hon. the Minister in charge of Khadi the amount spent by the Government of Madras by means of subsidy or otherwise and the losses sustained by them in the various areas.

Sir, having been once on the Public Accounts Committee, I may say that it was brought to our notice that accounts had not been finalised for years and years. This is a fact. May I bring it to your notice that it does not involve only thousands of rupees but that it involves lakhs and lakhs of rupees? The accounts of 1952 have not been finalised even in 1957. When the officers are confronted with questions in the Public Accounts Committee, they give many excuses. They say, "We have to correspond with the non-official bodies". Thus all sorts of excuses, right or wrong, are given. Let me not take up the time of the House by explaining it in more detail. I want the Minister to give an assurance that whatever is possible is being done for the production and sale of khadi. Whether the people are able to make a profit or not does not matter. It is good if they at least do not incur any loss. Whether the money is paid by the Central Government or the State Government, this habit of opening emporia here and there, paying high rents, is not good. By this thousands of rupees are spent, and money has to be spent by way of salaries. For that matter, even Gandhiji who was for khadi wanted the whole thing to be simplified. He wanted khadi to be purchased by the common man and purchased by everybody even if it was kept and sold on the roadside. But, now the Government want big emporia paying Rs. 2,000 as rent every month. The man who purchases khadi believes in it and purchases it, whether it is sold at Rs. 5 or Rs. 10. There is so much of production in a particular year; so much money is locked up. Still production goes on. Production does not keep pace with the demand. The demand may be less and production may go up. These are all factors which are involved. I am sure the Joint Select Committee which is going into the matter will have a proper appreciation of all these things. I am sure the Government would see whether they can have this organization on a 'no loss, no profit' basis. If that is done, I am sure the Home Minister who is in charge of this department would have done a very good job.

\* SRI T. PURUSHOTHAM : Mr. Chairman, the hon. Member Sri Mohamed Raza Khan has struck a sorry note. The Hon. Minister has clearly stated the aim and object of this Bill. He has also pointed out that a Statutory Board is proposed to be constituted for the effective implementation of schemes for the development of khadi and village industries without the departmental red tape. I am sure some of the points that have been raised by the hon.

5th May 1959] [Sri T. Purushotham]

Member Sri Mohamed Raza Khan will be met when such a Board is constituted. Taking into account the measures proposed in the Bill for the development of khadi and village industries, I am sure it will be seen that the production of khadi would be on a scale to meet the requirements of the people. Provision has also been made to popularize khadi. I am sure that if the Board begins to function, there will be more and more varieties of khadi and that all the objections that have been raised by the hon. Member Sri Mohamed Raza Khan will be met.

The Hon. Minister said that the Board would take active steps for the development of khadi and village industries. The qualifications for the members of the Board have not been prescribed. It is better that we do so and provide for the qualifications of the members in the Act itself instead of leaving it to be done under the rule-making powers. I am particularly anxious that a specific provision should be made that members of the Board shall not have financial interest in any commercial concern, dealing in these commodities. This is very important and I hope necessary provision of the kind will be made in the Bill. To achieve the objects of the Bill, I would also suggest for the consideration of the Government that we do constitute District Advisory Committees. That would go a long way to achieve the objects referred to in clause 11 of the Bill, viz., arranging for the publicity and popularization of the finished products and educating public opinion and cultivating in the public a preference for such industries and for utilization of the products. The Board may consult the District or Local Advisory Committees and seek their assistance in carrying out the functions of the Board detailed in clause 11. I hope the Government will consider the question of constitution of these District Advisory Committees for the better achievement of the objects of this measure.

In clause 16, we find that the Government would make subventions and grants to the Board for the purposes of this Act and also that power is given to the Board to borrow money on the security of the Khadi Fund and the Village Industries Fund. As Government grants are being made, I would suggest that the budgets submitted by the Board should be subject to the scrutiny of the Legislature. We find that the budget of the State Electricity Board is placed before us and, in fact, we are going to discuss the Electricity Board's budget for 1959-60 in a day or two. So also, the Government should place the budget of this Board, viz., the Khadi and Village Industries Board, before the State Legislature for discussion. I expect this aspect also will be taken note of by the Government.

Under the rule-making powers, we find that the terms and conditions of service of the President also will be provided for in the rules. In fact, the Hon. the Minister in charge of Khadi

[Sri T. Purushotham] [5th May 1959]

Development is the President of the Board and there is no need to make any provision in the rules to govern the terms and conditions of service of the President. I believe it is a mistake to include the President in clause 29 (b) of the Bill. I hope this will be examined and the reference to framing of rules to govern the terms and conditions of service of the President will be omitted. In fact, the President is not mentioned in clause 27 wherein we find it stated that the officers and other servants of the Board shall be deemed to be public servants within the meaning of the Indian Penal Code. Similarly, there is no need for rules to be framed to govern the terms and conditions of service of the President. I hope this will be taken note of and the particular reference will be omitted in the rule-making clause.

\* **SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR :** மன்றத் தலைவர் அவர்களே, நம் நாட்டு ஏழை மக்கள் உணவின்றியும், உடையின்றியும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்கள் தங்களுக்குத் தேவையான உடையைத் தாங்களே பெறுவதோடு, வேலை பெறுவதற்கும், தினத்திற்கு இரண்டணு, நான்கணு பெற்றும்கூட அந்த அளவுக்குத் தங்கள் வறுமையைப் போக்கிக் கொள்வதற்கும் வகை செய்யவேண்டும் என்கிற மாபெரும் நோக்கத்தோடு மகாத்மா காந்தி அவர்கள் இந்தக் கதர் திட்டத்தை வற்புறுத்தினார்கள். இதைப்பற்றி எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள்—அதுவும் குறிப்பாகக் கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ரசாக் கான் அவர்கள்—எதிர்த்துச் சொல்வதற்குக் காரணம் என்ன என்று தெரியவில்லை. கொஞ்சமாவது அவர்கள் நன்மை அடைய வேண்டும் என்று சர்க்கார் கொடுக்கிற உதவி கூடாது என்று சொன்னால், இதற்கு நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. கொடுப்பதைக் கூடாது என்பாருக்கு வள்ளுவர் திருக்குறளில் சொல்கிறார்.

கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சற்றம் உடுப்பதூஉம்  
உண்பதூஉ மின்றிக் கெடும்

இதைத்தவிர நான் வேறு ஒன்றும் சொல்லவில்லை. ஆகவே, ஏழை மக்களுக்கு வேலை கொடுக்கிற திட்டம், ஏழை மக்களுக்கு உணவு, உடை கொடுக்கிற திட்டம்—இதை யாருமே எதிர்க்கக் கூடாது. நல்ல செய்யா விட்டாலும்கூட, அல்லாததைச் செய்யக் கூடாது. எனது நண்பர் ஸ்ரீ ரசாக் கான் அவர்கள் ஒரு கஜமாவது கதர் துணி வாங்கி அணிந்துகொண்டு இதை எதிர்த்துப் பேசினார் என்றால், அவருடைய போனபைட் (bona fide) (நல்லெண்ணம்) தெரியும். ஆகவே, இதை யாரும் எதிர்க்கக்கூடாது. இந்தத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் மக்களுக்குப் பயன் ஏற்படக்கூடிய வகையில் விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு ஸ்டாச்சுடரி போர்டாக இதைக் கொண்டுவருவதை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

\* **THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** Mr. Chairman, this Bill relates only to the constitution of a Statutory Board for Khadi and Village Industries in this State. Now, there is an Advisory Board only. As I have explained, there is a Statutory Commission—the All-India Khadi and Village Industries Commission. In the Second Five-Year Plan, funds have been allotted for development of khadi and village industries and they are

5th May 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

administered by the All-India Khadi and Village Industries Commission which functions through the State organization. The State Government and the Advisory Board have been attending to this. As I have already pointed out, in several States, Statutory Boards have been formed for Khadi and Village Industries. Even in the neighbouring Kerala State a Statutory Board has been formed and it is functioning. That is the idea behind this Bill.

I am really surprised at the antediluvian attitude of the hon. Member Sri Mohamed Raza Khan. He has asked whether there is still need to support khadi. I would tell him that I am surprised at it and ask him whether there is still to be opposition to khadi. Some 35 or 36 years ago, in the then Legislative Council some Members might have raised their opposition to khadi. That might have been the case 35 years ago. Now, we have been progressing all along and I cannot understand the hon. Member Sri Mohamed Raza Khan now raising his serious objection to khadi itself.

**SRI MOHAMED RAZA KHAN :** Sir, may I, with your permission, interrupt the Hon. Minister? I do not know whether he has understood me correctly. I did not raise any objection to khadi as such. What I said was that this could be done at the Party level and not by utilizing the Government machinery as such and also with Government's financial support. After all, people wear khadi once they believe in it and even though it is very costly. Even in 1959, after so many years, khadi has to depend for its development on Government's financial and other help and assistance. I was only referring to this aspect of the matter.

\* **THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** That was exactly my point, Sir. I have quite well understood the hon. Member. I am unable to appreciate how khadi could be made a Party question. Of course, the Party might have initiated it. Now, the Party has secured freedom. It has made the country free. Can we say on that account that it is a Party question? Now, khadi is well accepted not only by Congressmen, but by others also. It provides employment for a large number of people in this country where there is acute unemployment. Where a large number of employees are underfed, this seeks to supplement their income. There are lakhs of people who are low-paid and underfed, who but for this khadi scheme will have to beg in the streets, because they are unfit for any other work. The hon. Member does not know this.

**SRI MOHAMED RAZA KHAN :** I know.

120

THE MADRAS IMPROVEMENT SCHEMES  
BILL, 1959 (L.A. BILL NO. 8 OF 1959)

[Sri M. Bhaktavatsalam] [5th May 1959]

Madras Land Improvement Schemes (Contour Bunding and Contour Trenching) Act, 1949. But, in practice, it has been found that the procedure contemplated under the Act for preparation and execution of soil conservation works, obtaining of agreements from the beneficiaries of the Scheme and the recording of accounts, etc., has been very cumbersome and time-consuming. In view of this, several schemes formulated under the Plan programme had to be taken up outside the scope of the existing Act. The Act has been found to be not only defective but also not adequate for dealing with the serious erosion problem in districts like the Nilgiris, which has been brought about by the indiscriminate cutting of trees and the clean tilling of slopes for potato cultivation. Under the Act, the responsibility for carrying out the works rests with the Government. It is felt that in view of the growing magnitude of the work, the ryots themselves should be made responsible for carrying out the works in their lands and that the Government should step in only when the ryots fail. Further, the absence of a penal provision in the Act has made it ineffective. It has, therefore, become imperative to take up fresh legislation and replace the existing Act.

While the question of taking up fresh legislation was under consideration, the Government of India themselves forwarded to this Government a copy of the Model Soil Conservation Bill prepared by them in consultation with the Law Ministry and suggested that the State Government might introduce it in their State Legislature with suitable modifications, if necessary. The Bill now before the House is based on the Model Bill recommended by the Government of India with modifications wherever necessary.

I shall now briefly explain the main provisions of the Bill including the important changes. The Bill provides for the constitution of the Madras Land Improvement Board with the Minister for Agriculture as Chairman and the Heads of Departments of Agriculture, Forests and Irrigation, a Member of the Board of Revenue and three Members of the Legislature, as members. This Board will be in charge of the preparation and execution of soil conservation and land improvement schemes taken up under the new Act. Provision has also been made for forming District Land Improvement Committees on an advisory basis under the Chairmanship of the District Collector to make recommendations to the Land Improvement Board on the areas suitable for Soil Conservation Schemes. The Bill also provides for the constitution of River Valley Soil Conservation Boards in respect of river valley catchment areas, like the Kundah Hydro-Electric and Lower Bhavani Projects. The functions of this Board are to prepare and execute on its own initiative soil conservation and land improvement schemes in respect of such catchment areas.

5th May 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

Clauses 3 and 4 of the Bill provide for declaring any area in the State as a 'notified area' and for restricting, regulating or prohibiting certain acts, such as clearing and breaking up of land, quarrying of stone, cutting of trees, etc., in such areas. Clause 6 makes provision for payment of compensation, wherever necessary, by the Collector of the district in respect of any right, the exercise of which is restricted or prohibited. Provision has been made in clause 27 for taking temporary possession for a period not exceeding ten years of any land in the State lying waste for more than three consecutive years for the purpose of reclaiming and settling it. Clause 31 provides for payment of compensation to the owners of the land for the period of temporary occupation. Suitable penal provision has also been made in clause 35 for punishing persons contravening the provisions of a scheme which has come into force.

The Bill will involve expenditure from the Consolidated Fund of the State.

Sir, I have now briefly indicated the main objects and features of the Bill. I now commend the motion for the acceptance of the House.

MR. CHAIRMAN: Motion moved—

"That this House concurs with the Assembly in setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 24 Members (16 Members of the Assembly and 8 Members of the Council) to consider the Madras Land Improvement Schemes Bill, 1959 (L.A. Bill No. 8 of 1959) and that the following Members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee:—

Sri A. Gajapathy Nayagar.

" P. B. K. Thiagaraja Reddiar.

" T. V. Devaraja Mudaliar.

" T. Joghee Gowder.

" M. Ethirajalu.

" K. Balasubramanya Ayyar.

" M. Patanjali Sastry.

Dr. A. Chidambaramathan."

We shall continue the discussion to-morrow.

The House will now adjourn and meet again at 10 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.

## THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Wednesday, the 6th May 1959.

The House met in the Council Chamber, Arranmore Palace, Ootacamund, at ten of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

### I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

#### STARRED QUESTIONS.

##### *Inclusion of Achanputhur village in Madras State*

\* 21 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Government have made representations to the Central Government for the inclusion of Achanputhur village, Shencottah taluk, with this State; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (a) No, Sir. No representations have been made in this matter after States' reorganization.

(b) Does not arise.

SRI T. PURUSHOTHAM : Was this question raised in Parliament during the discussion on the States Reorganization Bill and was not an assurance given then that the matter would be settled by the issue of a notification rectifying any defects in the settlement of boundaries between the Travancore-Cochin State and the Madras State?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Government are not aware of any such assurance.

SRI T. PURUSHOTHAM : Was not this village actually included for transfer to Madras in the settlement arrived at between the two States with reference to Shencottah taluk as against the specific recommendation of the States Reorganization Commission?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The position is this. Puliya pakuthy of the Shencottah taluk was the only portion that was mentioned in the Bill. There was a discussion between the

[6th May 1959]

representatives of the Madras Government and the Kerala Government as a result of which clause 4 of the Bill was modified as follows :—

“ Such portion of the Shencottah taluk as lies to the east of a line running from north to south along the boundary between the Pathanamthitta and Shencottah taluks, and further south along the watershed line up to the boundary between the Pathanapuram and Shencottah taluks ” was to be the dividing line.

In pursuance of that, the Bill before Parliament was passed. After the Bill was passed, Mr. Kosalram, a Member of this House, made a representation that certain parts of Shencottah and Achanputhur villages had been arbitrarily treated as Puliya pakuthy. Thereupon the Chief Minister wrote a letter to the Home Minister to the Government of India. The Home Minister replied—I am quoting his reply—‘ While small bits of two villages of Achanputhur and Shencottah which covered an area of only 0.79 square miles were retained in Travancore-Cochin State, an area of about 20 square miles of reserved forest east of the watershed line were proposed to be transferred to Madras State.’ He, therefore, expressed his inability to accept the revised proposals. After the Bill was passed, the Madras Government did not pursue the matter.

SRI T. PURUSHOTHAM: Do the Government propose to reconsider the matter and make further representations to the Central Government on this question?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: No, Sir.

SRI A. M. ALLAPICHAJ: Was any representation made by the people concerned that their areas should be included in the Madras State?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Yes, it was made immediately after the Bill was published.

SRI T. PURUSHOTHAM: Was there any error in the survey conducted on the basis of which the settlement was arrived at, who was actually responsible for the error and why was not the error rectified?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Right or wrong has no relation to a norm or standard. If we accept the standard that the watershed line is the correct boundary line between the two States, then the line as demarcated would be correct. If we take the Puliya pakuthy as the demarcating line, then it is wrong.

SRI L. S. KARAYALAR: May I know whether it is not a fact that the Members of the States Reorganization Commission, particularly Sri Panikar, who had intimate knowledge of the territory

[6th May 1959]

with which they were dealing, recommended that the whole of the Shencottah taluk, socially, geographically and culturally was connected with the neighbouring district of Tirunelveli and, therefore, should go to the Madras State, and what prevents the Madras Government, now having given up a portion of the taluk to Kerala State by declaration of duty, from again putting up a fight with the Central Government and getting the territory back to the Madras State?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, when a question is put, there are also insinuations added to it and when I submit an answer to the House, I cannot answer the insinuations also. (An hon. Member: The Hon. Minister may answer them also.) I am confining my answer to facts. It is true that the States Reorganization Commission held that the whole of the Shencottah taluk should go to the Madras State. But there are two sides to a question and two parties to every dispute. Representations were made by the Kerala people that that portion of the recommendation should not be accepted, and on this representation, the Government of India said that the line might be demarcated as indicated by me earlier.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Sir, while sympathising with the Hon. the Leader of the House for his inability to reply to difficult questions, may I ask him whether there is not a persistent feeling (An hon. Member: Another insinuation) among the people of the area that at the time of the reorganization of States, the whole matter was entrusted, not at the Ministerial level but at the official level, to the Tahsildar and the Deputy Collector, that they bungled horribly, that ultimately the Madras Government agreed to it and that the Government did not do things expected of them?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, if proof is needed that insinuations are contained in questions, the hon. Member Sri Mohamed Raza Khan has provided it. It is true that the entire ‘ pakuthy ’ should have come to us. In fact, we have several claims on neighbouring areas, not only in Kerala State but even in the Andhra Pradesh as will be seen from the Bill to be taken up for consideration to-day. But these have got to be adjusted between the States with the best possible solution available under the circumstances.

SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Government re-examine the whole matter in the light of the questions that have been raised in the House to-day?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I do not know if it is worth while to agitate and re-agitate boundary disputes and matters. It will lead to bitterness and continuation of bitterness between neighbouring States.



[6th May 1959]

SRI A. M. ALLAPICHAI : May I know the number of people involved in this?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I have not got the information regarding the number of people involved. I have already told the House that the area which we have lost is only 0.79 square mile as against 20 square miles of good forest land which we have received.

SRI M. SUBRAMANIA KARAYALAR : Are the Government aware that portions of Puthanapuram and Pathanamthitta taluks of the Kerala State are on this side of the watershed line even now?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Government were guided by the report of the then Collector of Tirunelveli, the Deputy Director of Survey and the Chief Conservator of Forests. They were the three people who went into the question and made the recommendation. Naturally, we have to accept their recommendation.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : கேரளா தேசத்தோடு சேர்க்கப்பட்ட பகுதியில் 29 சத விதிகம் விலை உயர்ந்த காடுகள் இருக்கின்றனவா? 20 சதுர மைலுக்கு மேல் விலை உயர்ந்த காடுகள் இருக்கின்றனவா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : எந்தப் பகுதியில் விலை உயர்ந்த காடுகள் இருக்கின்றன என்பதை இப்பொழுது நாம் பரிசீலனை செய்வதில் பிரயோஜனம் இல்லை. ஏதோ ஒரு வழக்குத் தீர்ந்துவிட்டது என்ற முறையில் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நினைக்கிறது.

SRI L. S. KARAYALAR : What is the extent of forest area in the portion attached to the Madras State and what is the extent of the forest land in the area that has been surrendered to the Kerala State?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : A separate question may be put, Sir.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : இந்த அச்சுன்புதூர் என்ற பகுதியைக் கேரளாவில் சேர்த்திருப்பதால் சிக்க முடியாத கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறதா? அந்தப் பகுதி மக்கள் எதேனும் புதூர் செய்திருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : நாம் எல்லோரும் இந்திய தேசத்தைச் சேர்ந்த மக்கள். இந்தப் பகுதியிலிருந்து அந்தப் பகுதிக்குப் போனதால் சிக்க முடியாத கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுவது சரியாகாது. "மைனாரிடி" உரிமைகளைப் பாதுகாக்கப் பக்கத்து ராஜ்யங்களோடு பேச்சு வார்த்தைகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. அந்த மர்திரித் தொலைகள், தொந்தரவுகள் எதாவது இருந்தால், சிறுபான்மையோர்பற்றி விசாரணை செய்யும் கமிட்டி அவைகளை நிவர்த்திக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

[6th May 1959]

*Interim relief to the electricity workers*

\* 22 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state— 10-10 a.m.

(a) whether it is a fact that the Electricity Board have decided to extend the interim relief granted to the electricity workers;

(b) if so, for what period; and

(c) when the final decision of the Board in this regard can be expected?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) The interim relief was first granted for a period of six months from 1st March 1958. This was subsequently extended periodically and finally up to 31st December 1958.

(c) The parties have since arrived at an amicable settlement in the dispute by direct negotiations.

SRI V. V. RAMASWAMI : எலெக்ட்ரிசிட்டி போர்டிலுள்ள ஊழியர்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதுபற்றி, அவர்களுடைய கோரிக்கைகள் மீது பேச்சு வார்த்தைகள் நடப்பதாக முன்னர் அறிவிக்கப்பட்டது. அந்தப் பேச்சு வார்த்தைகள் முடிவடைந்தவிடதா அல்லது அவை இன்னும் தொடர்ந்து நடந்துகொண்டிருக்கின்றனவா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : முடிவடைந்து பணம் எல்லாம் பட்டுவாடா ஆகிவிட்டது.

### Railway Schemes

\* 23 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a Ministerial conference was convened by the Railway Ministry in October 1958 at Delhi to hold discussion on the various Railway Schemes; and

(b) if so, whether this Government have urged on the Government of India to open new railway route connecting Manamadurai and Maniyachi via Mudukulathur taluk?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The conference referred to by the hon. Member was held in November 1958 at New Delhi.

(b) This Government have urged on the Government of India to take up the construction of a line from Virudhunagar to Kilakarai (via) Aruppukkottai and Mudukulathur and another from Manamadurai to Tuticorin.

[6th May 1959]

**SRI V. V. RAMASWAMI :** நமது அரசாங்கத்தார் எடுத்துச் சொல்லியபடி மத்திய அரசாங்கத்தார் இந்தக் கோரிக்கைக்கு என்ன முடிவு கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

**THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** மத்திய அரசாங்கத் தால்கூட அவ்வளவு சலபமாக முடிவு செய்ய முடியாது. மூன்றாவது திட்டத்தில் இது யோசிக்கப்படும். புதிதாக எவ்வளவு “லேன்ஸ்” எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று முடிவு செய்து, பின் நமது ராஜ்யத்தில் எவ்வளவு “லேன்ஸ்” எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று முடிவு செய்ய வேண்டும். இதற்கு முதல் பிரயாசிடி கொடுத்து இதை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம்.

**SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER :** சத்தியமங்கலம்-சாம ராஜநகர் “லேன்” எடுத்துக்கொள்ளப்படுமா?

**THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** அதற்கு ரொம்ப “லோ பிரயாசிடி” தான் இருக்கிறது.

*Accident to Koniamman Temple Car.*

\* 24 Q.—**SRI T. PURUSHOTHAM :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether it is a fact that an accident occurred to Koniamman Temple Car at Coimbatore during the annual festival on 4th March 1959;

(b) if so, the cause for such an accident and the casualties, if any;

(c) whether the temple car was inspected by Governmental authorities and, if so, when; and

(d) the steps taken to prevent such accidents?

**THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** (a) Yes, Sir.

(b) Uneven surface of the road, rough and fast dragging and extra weight coming on the front wheel, while the car descended from a gravel heap. One died at the spot and one had a shock but soon got over it.

(c) Yes, by officers of the Public Works Department on 15th November 1958, during January 1959, and on 2nd March 1959.

(d) Under consideration, Sir.

**SRI T. PURUSHOTHAM :** What are the rules governing the inspection of temple cars and in view of the long time that these cars have been in use, will the Government be pleased to issue instructions about proper check being made in all such cases before the car festival?

**THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** The general rule is that before the chariot is dragged, the Public Works Department Officer must examine the fitness of the chariot and give a certificate and that without such a certificate the car should not be dragged.

[6th May 1959]

So, the Public Works Department do examine the fitness of those chariots at the proper time. In fact, in this case, as early as November, the temple authorities asked the Public Works Department to examine the car and the Public Works Department examined it and made certain suggestions about the renewal or improvement of its wheels. Those suggestions were carried out. Again, there was an examination in January, as I pointed out in my answer, and they made certain further suggestions which were carried out by the temple authorities. Therefore, I could tell the hon. Member that there is nothing wrong about the chariot itself, which should have led to that accident.

**SRI T. PURUSHOTHAM :** With reference to sub-clause (b), will the Hon. Minister tell us whether any relief has been given to the family of the deceased and, if so, how much and whether it was given out of the temple fund?

**THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** The Collector has suggested that the temple authorities might pay compensation to the family of the deceased and that is under consideration.

**SRI T. PURUSHOTHAM :** Has any arrangement been made to rebuild the chariot and, if so, has it been done with the help of the public?

**THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** There is a long way off; the chariot is to be dragged only next year and necessary steps will be taken.

**SRI P. T. RAJAN :** Will the Government be pleased to consider the use of lighter chariots in the place of the existing heavy chariots?

**THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** Perhaps, some mechanical improvements to these chariots would solve the situation and that is under consideration of some experts who are available in the Neyveli Project area. I do not know what the hon. Member means by the word ‘lighter’. If he means the ‘toy chariot’ in which the deity is taken out, then it would not have the grandeur of the usual traditional chariot.

**SRI T. PURUSHOTHAM :** Are any special offerings being made to propitiate the Goddess on such occasions?

**THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** Sir, there are certain traditional ceremonies that are performed before the chariot is dragged.

[6th May 1959]

**VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN :** பழங்காலத்தில் ராஜாக்கள், செல்வந்தர்கள் தரிசு போவது வழக்கமாக இருந்தது. அப்படியே சாமியும் தேரில் வலம் வரச் செய்வது வழக்கமாக இருந்தது. இப்பொழுது அதற்குப் பதில் மோட்டார்கார் வந்துவிட்டதால், சாமியும் மோட்டார்களில் வலம் வரச் செய்தால் உசிதமாய்ருக்குமா?

**THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** சாமி மோட்டார் காரில் போவதாக இருந்தால், இதைக் கட்ட இன்னும் அதிகமாகத்தான் “ஆக்ஸிடென்டஸ்” ஏற்படும்.

**SRI MOHAMED RAZA KHAN :** Am I to understand from the reply of the Hon. the Minister for Home that because the offering was not made on that day, that accident occurred?

**THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** I am sorry the hon. Member who has been an old resident of the Madras City has not been able to understand Tamil. I did not say anything of that kind.

**SRI T. PURUSHOTHAM :** Are the Government aware of the popular feeling in Coimbatore that this accident is a prelude to the Communist rule that has come about in the Coimbatore Municipality?

**THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** I would tell the hon. Member not to attach any weight to such feelings expressed by some people.

#### *Celebration of Vanamahotsava*

\* 25 Q.—**VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the date on which the celebration of Vanamahotsava was commenced in our State;

(b) the number of trees so far planted and the number survived;

(c) whether any measures have been taken to prevent damage to these trees; and

(d) if so, what they are?

**THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** (a) The Vanamahotsava celebration was commenced in this State on the first week of July 1950.

(b) The total number of trees planted and survived from the years 1950 to 1956 are as follows:—

| Planted.   | Survived.  |
|------------|------------|
| 44,168,344 | 23,016,609 |

The figures for the years 1957 and 1958 have not been received from the Collectors.

[6th May 1959]

(c) & (d) The Collectors of the districts and all Heads of Departments have been specially instructed to see to the after-care of the trees planted under their respective jurisdiction.

**VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN :** பாதுகாப்பிற்காக வைக்கப்பட்ட வட்டமான டின்கள் செடிகள் பெரிய மரங்களாக வளர்ந்து அடிமரத்தையே தகர்க்கும் நிலைமைக்கு வந்துவிட்டாலுங்கூட, அகற்றப்படுவதில்லை. அப்படி அந்த டின்களை அகற்றினால் அவை மேலும் பயன்படும். ஆகவே, அவைகளை அகற்றுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

**THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** இதைல்லாம் அந்தந்த இடத்திற்குத் தக்கபடி, நிலைமைக்குத் தக்கபடி கவனிக்கப்படுகிற விஷயம்.

**VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN :** பாதிபாகம் செடிகள்தான் மரங்களாக வளர்ந்திருக்கின்றன என்று தெரிகிறது. ஆகவே, இதுபற்றி அதிக கவனம் செலுத்தினால், நடப்பட்ட மரங்கள் மேலும் வளர இடமிருக்குமல்லவா?

**THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** பாதுகாப்பில் வேண்டிய கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது.

#### *Medical concessions to Gazetted Officers*

\* 26 Q.—**SRI V. V. RAMASWAMI :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether it is a fact that Government have decided to extend the medical concessions, admissible to the Non-Gazetted Officers of the State, to all Gazetted Officers; and

(b) if so, what it is and when it will be given effect to?

**THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU** (a) Yes, Sir.

(b) A copy of G.O. No. 3583, Health, dated 27th November 1958,\* issued on the subject is placed on the table of the House.

**SRI V. V. RAMASWAMI :** இந்த சர்க்கார் உத்தரவில் ஆறுவது பிரிவில் 2, 3-வது பிரிவுகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற உத்தரவுகளை நிறைவேற்றுவதற்கான விதிகளைத் தயாரிக்கும்படி டைரக்டரைக் கேட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதன் மேல் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன?

**THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :** அந்த விதிகள் இன்னும் முடிவாகத் தயாரிக்கப்படவில்லை. காரணம், இந்த ஆர்டர் பிரகாரம் உத்தியோகஸ்தர்களுடன் குடும்பத்திற்கு, அதாவது மனைவி மற்றவர்களுக்கும் இதை அமூல் செய்ய முடியுமா என்பது சந்தேகமாக இருந்தது, அவர்களுக்கும் இந்த “கன்ஸெஷன்ஸ்” உண்டு என்று முடிவாயிற்று.

\* Printed as Appendix on pages 175-176 infra.

[6th May 1959]

**SRI T. PURUSHOTHAM:** What is the estimated extra cost that the grant of the concession now being given would involve?

**THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:** It is not known now. It should be a preparation for some time, and then only it will be known.

**DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR:** May I know, Sir, whether the Government have taken note of the fact that in the pre-Independence days such concessions were not given to any Gazetted Officers including foreign employees and that they were entitled only to medical advice and not supply of costly medical drugs and such other things?

**THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:** May be, Sir, that might have been the state of affairs during pre-Independence days.

**DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR:** May I know whether it is in accordance with the policy that has been adumbrated, namely, the policy of what may be called 'equality of treatment for all' or in other words, the policy that is known as the 'social equalization of all'? Government are careful only about their own officers, but they fail even to give the ordinary medical aid to the poor. Is there any instance where costly drugs have been supplied to the poor of the locality and is it consistent with the policy of the Government?

**THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:** Poor people are also treated free. In regard to the matter of giving costly medicines here and there, they are given, though not on a large scale. As regards Government officers, because there was a difference between the pay-scale of the State officers and that of Government of India officers and then because they had been wanting increased scale of pay, Government thought that at least some concession in the matter of medical treatment would go a long way to relieve the burden on their purse.

**SRI T. PURUSHOTHAM:** Have not the Government worked out what the probable cost would be because of the grant of this concession?

**THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:** Sir, I cannot hazard any figures now, because only after working the scheme for some time, we can have any idea of it.

**DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR:** Am I to understand that the Conference of Collectors consisting of Gazetted Officers of the Government made this recommendation, although it did affect them very materially, and that Government accepted it? Have the Government cared to enquire other sources as to how it concerns them? Are Government aware that when the University

6th May 1959]

employees asked for such a concession, the Government turned it down without assigning any reasons whatsoever?

**THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:** Yes, Sir. The Collectors' Conference made this recommendation and Government thought that they might extend this concession to the Gazetted Officers. Not only Government Officers but others in local bodies also will get this concession, I think.

**SRI M. PATANJALI SASTRY:** Will Government consider the feasibility of extending this free medical aid to pensioners also?

**THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:** That will have to be separately considered.

**DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR:** Are the Government aware that the Government of India have got a scheme called the Employees' Health Insurance Scheme under which Gazetted and Non-Gazetted Officers of the Centre and many industrial workers have to contribute and the managements have also to contribute to the scheme and will Government see that such a scheme is applied to their officers also so that there might be some equality?

**THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:** Sir, the scheme could be worked for some time and then the cost involved be known. If the cost is not very high, then some such scheme might be examined.

**SRI MOHAMED RAZA KHAN:** Sir, one may well appreciate that this medical concession has been extended to the Gazetted Officers of the Madras Government. But may I ask why this concession should not be extended to the Members of this Legislature, for because of the policy pursued by the Government we are also subjected to sickness, worries, headache and so many other maladies?

**THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:** Arrangements have been made here for treatment if legislators get cold, headache, etc.

**SRI V. V. RAMASWAMI:** ஐயா, இந்த 'ஆர்டர்' எந்த ஆண்டிலிருந்து அமுலுக்கு வரும் என்பதைத் தெரிவிக்க முடியுமா?

**THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:** As soon as amendments to the rules are passed, it will be implemented.

**DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR:** Is it the scope of this concession to supply spectacles, hearing aids, etc., required by Gazetted Officers?

**THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:** I do not think they are covered by this.

[6th May 1959]

**SRI K. V. RAMASWAMY :** ஐயா, இந்தத் தேசத்தின் விடுதலைக் காக அரும்பாடுபட்டுத் தியாகம் செய்த தியாக்களின் குடும்பத்திற்கு இம் மாதிரிப்பட்ட ஏதாவது மருத்துவச் சலுகைகள் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஆலோசனை செய்யுமா?

**THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :** அவர்களுக்கு இம் மாதிரிப்பட்ட சலுகையைவிட நிலங்கள், உத்தியோகங்கள் இவைகள் எல்லாம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

**SRI K. V. RAMASWAMY :** எல்லாக் குடும்பத்தினருக்கும் நிலங் களும் உத்தியோகங்களும் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, இந்தச் சலுகையைக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி செய்யுமா என்பதைக் கேட்க விரும்பு கிறேன்.

**THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :** இவ்விதம் ஒவ்வொரு வருக்கும் தனித் தனியாக இந்தச் சலுகையைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்க முடியாது. அவ்விதம் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தால், எல்லோருக்குமே கொடுக்கவேண்டியதுதான்.

**SRI T. PURUSHOTHAM :** May I know whether it is a sound financial policy to sanction a scheme of this kind without working out the financial implications to the Government?

**THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :** There is no rough-and-ready method of finding out whether it may or may not involve much finance. Now we will work the scheme for some time and then we may examine it further.

**SRI T. PURUSHOTHAM :** Will Government review the position at least after one year, after seeing how it works and how much it involves?

**THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :** Not only in respect of this scheme, but in respect of all schemes Government always review their orders after some time and this will also be so.

**MR. CHAIRMAN :** Questions are over.

[Note.—An asterisk (\*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

## II.—ANNOUNCEMENT RE MESSAGE FROM THE ASSEMBLY.

**MR. CHAIRMAN :** I have to announce to the House that I have received the following message, from the Hon. Speaker, Madras Legislative Assembly, dated the 30th April 1959 :—

“ In accordance with rule 131 of the Assembly Rules, I transmit a copy of the Madras Public Health (Amendment) Bill, 1959 (L.C. Bill No. 2 of 1959) as passed by the Assembly on the

[6th May 1959]

[Mr Chairman]

21st April 1959 with the amendments set out in the Annexure and signed by me for the concurrence of the Council.”

The amendments made by the Assembly have already been circulated to the Members.

## III.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS PUBLIC HEALTH (AMENDMENT) BILL, 1959.  
(L.C. BILL NO. 2 of 1959).

\* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move—

That the amendments specified in the annexure being the amendments made by the Legislative Assembly to the Madras Public Health (Amendment) Bill, 1959 (L.C. Bill No. 2 of 1959) as passed by the Legislative Council be taken into consideration :—

*Annexure.*

*Clause 2.*

1. In the proposed section 107-A, for the words “ or vehicle or any place where the public are admitted for the consumption of any food or vehicle or any place where food is sold or prepared or stored for sale ”, substitute the words “ or any place or vehicle where food is sold or prepared or stored for sale or to which the public are admitted for the consumption of any food ”.

2. In sub-section (1) of the proposed section 107-B, for the words, “ or vehicle or any place where the public are admitted for the consumption of any food or vehicle or any place where food is sold or prepared or stored for sale ”, substitute the words “ or any place or vehicle where food is sold or prepared or stored for sale or to which the public are admitted for the consumption of any food.”

3. In sub-section (5) of the proposed section 107-B for the words, “ and it shall be disposed of in accordance with the rules prescribed by Government ”, substitute the words “ and the appeal shall be disposed of in accordance with rules prescribed by the Government ”.

*Clause 5.*

4. In the proposed sub-section (2) of section 113 of the principal Act, for the words, “ a place where the public are admitted for the consumption of any food or vehicle or a place where food is sold or prepared or stored for sale ”, substitute the words “ a place or vehicle where food is sold or prepared or stored for sale or to which the public are admitted for the consumption of any food ”.

[Sri M. A. Manickavelu] [6th May 1959]

*New Clause 6-A.*

5. After clause 6, insert the following new clause, namely :—

“ 6-A. *Amendment of Schedules I and II, Madras Act III of 1939.*—(1) In Schedule I to the Principal Act, before the item,—

10-30 a.m. ‘ 108 (1) Selling etc. Unsound meat or food One hundred rupees.’

the following item shall be inserted, namely :—

‘ 107-A. Keeping any eating, drinking or catering establishment, hotel, tea-shop, coffee-house, cafe, restaurant, refreshment room, mobile canteen, itinerant stall, etc., without licence. One hundred rupees.’

(2) In Schedule II to the Principal Act, before the item,

‘ 108 (1) Selling, etc. Unsound meat or food Twenty rupees.’

the following item shall be inserted namely :—

‘ 107-A. Keeping any eating drinking or catering establishment, hotel, tea shop, coffee-house, cafe, restaurant, refreshment room, mobile canteen, itinerant stall, etc without licence, Twenty rupees.’

Sir, hon. Members are aware that this Bill was passed in this Council and that then it went to the Assembly. The first three or four amendments are only verbal. Then there is another amendment adding a new clause. We had not prescribed any penalty. Therefore, that omission has now been supplied by a new clause.

The amendments to clauses 2 and 5 have been made to effect certain verbal changes which are considered necessary. Penalty is sought to be provided for non-compliance with the provisions of section 107-A. Sir, I commend these amendments made by the Legislative Assembly for the acceptance of this House.

The motion was put and carried.

Mr. CHAIRMAN : We will take the amendments clause by clause.

6th May 1959]

*Clause 2.*

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Though this is called verbal, I find there is a slight difference in the wording between sections 107-A and 107-B. In section 107-A the words “ or any place or vehicle where food is sold or stored for sale or to which the public are admitted for the consumption of any food ” are put in, while in section 107-B, the words “ or any place or vehicle where food is sold or prepared or stored for sale or to which the public are admitted for the consumption of any food ” are put in. The word ‘ prepared ’ is omitted in section 107-A. That is all. (An hon. Member : It is a type mistake). We were discussing about these amendments for about twenty minutes this morning. If it is a type mistake, then it is all right.

MR. CHAIRMAN : The question is—

1. “ In the proposed section 107-A, for the words or vehicle or any place where the public are admitted for the consumption of any food or vehicle or any place where food is sold or prepared or stored for sale ’, substitute the words ‘ or any place or vehicle where food is sold or prepared or stored for sale or to which the public are admitted for the consumption of any food ’.”

2. “ In sub-section (1) of the proposed section 107-B, for the words, ‘ or vehicle or any place where the public are admitted for the consumption of any food or vehicle or any place where food is sold or prepared or stored for sale ’, substitute the words ‘ or any place or vehicle where food is sold or prepared or stored for sale or to which the public are admitted for the consumption of any food ’.”

3. “ In sub-section (5) of the proposed section 107-B for the words, ‘ and it shall be disposed of in accordance with the rules prescribed by Government ’, substitute the words ‘ and the appeal shall be disposed of in accordance with the rules prescribed by the Government ’.”

The amendment was put and agreed to.

*Clause 5.*

MR. CHAIRMAN : The question is—

‘ In the proposed sub-section (2) of section 113 of the principal Act, for the words, “ a place where the public are admitted for the consumption of any food or vehicle or a place where food is sold or prepared or stored for sale ”, substitute the words “ a place or vehicle where food is sold or prepared or stored for sale or to which the public are admitted for the consumption of any food.” ’

The amendment was put and agreed to.

[6th May 1959]

*New clause 6-A.*

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: There are two points to be mentioned here. What is the difference between a coffee-house and a cafe? I cannot understand the difference. That is why I am asking. Cafe also gives coffee. Addition's spectators used the word 'Coffee-house'. I do not think there is any word at all like 'coffee-house' so far as Madras State is concerned. Probably hereafter everything will be in Tamil. (An hon. Member: There is India Coffee-house on Mount Road). Coffee-house is a word which is used for a club where coffee may be given. But it is a club. That is well-known. Coffee-house is generally used for a place where it is stored and where coffee also may be given.

MR. CHAIRMAN: There is India Coffee-house.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: I am asking whether it is a well-known word. They may use the word 'coffee-house' or some other word. But it is still a cafe. Let them call it a 'coffee-house.' It comes under 'restaurant or cafe'. Let us not use the word 'coffee-house' and make people use that. That is what I feel.

Then, the other matter is about the penalty of Rs. 100. A penalty of Rs. 100 is rather heavy. For the other thing it is only Rs. 20. So, this may also be put as Rs. 20. After all, the licence fee is Rs. 5 or Rs. 10.

SRI A. M. ALLAPICHAJ: They are giving bad coffee.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: This is all not for punishing persons for giving bad coffee. Some people who attach great importance to coffee may even advocate their being hanged. This penalty is only for keeping an eating-house, etc. without a licence. Originally, it was only Rs. 5. Why should it be increased to Rs. 100?

\* SRI T. PURUSHOTHAM: One may think of starting an institution and call it a 'coffee-house' and say that it is not a cafe or restaurant. There is no harm in including the word 'coffee-house' also.

\* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, the 'catering establishments' list should be exhaustive and the word 'etc.' meaning 'including any number of other things' will lead to vagueness. If we mention the word 'etc.', it will mean many other things which have not been specified. Therefore, I want to have the word 'etc.' deleted.

6th May 1959]

\* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: No doubt the words 'coffee-house' and 'cafe' have overlapped in meaning. Suppose we omit the word 'coffee-house'. The cafe-man will put the board as 'coffee-house' and say that it is a 'coffee-house'. That is why the word 'coffee-house' has been included.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Then one can argue and say that a 'coffee-house' is also a 'cafe' or 'restaurant'. It will not be difficult. I am not prepared to discuss this small point. Therefore, I leave it at that.

\* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Then, Sir, a suggestion was made that the word 'etc.' might be added to cover other things. Putting in the word 'etc.' in a legislation is a dangerous thing. The word 'etc.' means, one can include anything. Generally, it is never done in legislation.

As regards the penal clause, exception was taken to the figure Rs. 100. We have followed the schedule. It varies from Rs. 50 to Rs. 200. We have adopted the same schedule. So, for this we have fixed Rs. 100. For continuing offences we have adopted Rs. 20, Rs. 50 and so on. So, I do not think any change can be made with regard to this.

MR. CHAIRMAN: The question is—

After clause 6, insert the following new clause, namely:—

"6-A. Amendment of Schedules I and II, Madras Act III of 1939—(1) In Schedule I to the Principal Act, before the item—

|                        |                         |                         |
|------------------------|-------------------------|-------------------------|
| '108 (1) Selling, etc. | Unsound meat<br>or food | One hundred<br>rupees.' |
|------------------------|-------------------------|-------------------------|

the following item shall be inserted, namely:—

|                                                                                                                                                                                                          |                         |
|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-------------------------|
| '157-A. Keeping any eating, drinking<br>or catering establishment, hotel,<br>tea-shop, coffee house, cafe,<br>restaurant, refreshment room,<br>mobile canteen, itinerant stall,<br>etc. without licence. | One hundred<br>rupees.' |
|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-------------------------|

(2) In Schedule II to the principal Act, before the item—

|                        |                          |                    |
|------------------------|--------------------------|--------------------|
| '108 (1) Selling, etc. | Unsound meat<br>or food. | Twenty<br>rupees.' |
|------------------------|--------------------------|--------------------|



[Mr. Chairman]

[6th May 1959]

the following item shall be inserted, namely:—

'107-A. Keeping any eating, drinking or catering establishment, hotel, tea shop, co-ee-house, cafe, restaurant, refreshment room, mobile canteen, itinerant stall, etc., without licence. Twenty rupees.'

The amendment was put and agreed to.

(2) THE ANDHRA PRADESH AND MADRAS (ALTERATION OF BOUNDARIES) BILL, 1959.

\* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I move—

"That the proposed Andhra Pradesh and Madras (Alteration of Boundaries) Bill, 1959, be taken into consideration."

10-40  
S.M. Sir, this Bill records the happy conclusion in the longstanding issue between the States of Madras and Andhra Pradesh. On the 25th of March 1953, the Prime Minister of India had stated, among other things, that a Boundary Commission would be appointed some time after the establishment of the Andhra State to determine the exact boundaries of that State and to recommend such adjustments as might be considered necessary in regard to the boundaries of that State with the residuary State of Madras. The Andhra State was accordingly carved out of the Madras State, and it came into existence on the 1st October 1953. Immediately thereafter both the States began discussions among themselves, and agreed on certain principles with regard to the demarcation of the boundary. Sir, the principles agreed to between the parties are embodied in the report of Sri Pataskar, the most important principle being that those villages, where over 50 per cent are Telugu-speaking, should be incorporated in the Andhra State to the extent practicable. The further progress in respect of the determination of the boundary between Madras and Andhra Pradesh was interrupted on account of the appointment of the States Reorganisation Commission and the coming into force of the States Reorganisation Act. The States Reorganisation Commission left this question of the settlement of the boundary between Madras and Andhra to the two States themselves. They pointed out that certain discussions had already taken place, and certain principles had already been accepted, and therefore they did not concern themselves with the question of the demarcation of the two boundaries. Since no agreement was possible, the Government of India towards the end of December 1956 appointed Sri H. V. Pataskar to mediate in the border dispute between Madras and Andhra. The recommendations made by Sri Pataskar were accepted in toto by both the Governments.

6th May 1959]

[Sri R. Venkataraman]

With reference to several representation made to Government in the matter, the feasibility of making certain minor adjustments in the award of Sri Pataskar by having the lime-shell quarries in certain villages in the Sulurpet taluk of Nellore district transferred to the Ponneri taluk of Chingleput district and certain suggestions of the Government of Andhra Pradesh were considered at a meeting of the ministerial representatives of the two Governments held at Madras on the 1st and 2nd May 1958. After detailed discussions, it was agreed that the award should be implemented without any modifications.

The Government of India have, after considering the reports of Sri H. V. Pataskar on the border adjustments between the States of Andhra Pradesh and Madras, and after consulting the two State Governments, finalised the Bill to provide for the alteration of boundaries of Andhra Pradesh and Madras and for matters connected therewith.

The Bill contains 54 clauses, 8 parts, and six schedules. The Bill has been drafted on the lines of the Andhra State Act, 1953, and the States Reorganisation Act, 1956.

Part I of the Bill deals with the short title and commencement and definitions. The Bill is to come into force from a date to be notified in the official gazette by the Central Government in consultation with the two State Governments.

Part II deals with the transfer of territories from one State to another and their administrative arrangements. According to this Bill, 72 villages of Ponneri taluk and certain forest area, 76 villages of Tiruvallur taluk and certain adjacent forest area, and three villages of Krishnagiri taluk are to be transferred from Madras to Andhra Pradesh State. One village in Puttur taluk, 288 villages of Tiruttani taluk, 29 villages of Chittoor taluk and the adjacent forest areas, and the forest areas surrounding the Javva-Jirama-samudram and Gollapalle tanks in the Palmaner taluk of Chittoor district and the tanks themselves, will be transferred to this State from Andhra State. The population to be exchanged between one State and another and the number of villages and the area to be transferred are as follows:—

*To be transferred from Andhra Pradesh to Madras.*

|                   |                      |
|-------------------|----------------------|
| Total population  | 240,357              |
| Tamil population  | 158,043              |
| Telugu population | 77,274               |
| Other languages   | 5,040                |
| No. of villages   | 318.                 |
| Approximate area  | 405.15 square miles. |

[Sri R. Venkataraman] [6th May 1959]

*To be transferred from Madras to Andhra Pradesh.*

|                      |         |                      |
|----------------------|---------|----------------------|
| Total population     | .. .. . | 95,546               |
| Telugu population    | .. .. . | 61,576               |
| Tamil population     | .. .. . | 31,991               |
| Kannadiga population | .. .. . | 46                   |
| Other languages      | .. .. . | 1,933                |
| No. of villages      | .. .. . | 151.                 |
| Approximate area     | .. .. . | 326.39 square miles. |

The result of this transfer is an increase in population, etc. to Madras State. The increase is as follows:—

*Increase to Madras State in respect of population,  
number of villages, area, etc.*

|                  |         |                     |
|------------------|---------|---------------------|
| Total population | .. .. . | 144,811.            |
| Approximate area | .. .. . | 78.76 square miles. |
| Villages         | .. .. . | 167.                |

Sir, Part III of the Bill deals with representation in the Legislatures of the two States and the two Houses of the Central Legislature.

According to this, this State gets an additional seat in the Council of States, i.e., the number increases from 17 to 18, and the bye-election for the additional seat will be held soon after the appointed day.

The number of seats in the Legislative Assembly of Andhra Pradesh will be reduced from 301 to 300, and the strength of the Madras Legislative Assembly will be increased from 205 to 206. The additional seat is for the new Tiruttani Assembly Constituency in the Madras Assembly.

After the appointed day, Sri S. Ranganatha Mudaliar, a Tamil Member, representing the Ramakrishnarajupet Constituency in the Andhra Pradesh Assembly will become the Member representing the new Tiruttani Constituency in our Assembly.

I may mention here that this increase of members by one in the Madras Assembly will last only until the next general elections. The membership of this State Assembly has to be a multiple of the membership in the Lok Sabha. We have adopted the ratio of 1 : 5. Therefore, at the time of the next general elections, the membership in our Assembly will again be reduced to 205 and the constituencies redistributed.

6th May 1959] [Sri R. Venkataraman]

Part IV, deals with necessary modifications with reference to the extension of jurisdiction and transfer of proceedings to the High Courts of the two States. This follows the pattern in the Andhra State Act of 1953.

Part V deals with the appropriation of moneys for expenditure in the transferred territories, reports relating to the accounts of both the States, and distribution of revenues.

Part VI deals with the apportionment of assets and liabilities between the two States.

Part VII deals with certain administrative provisions which include the transfer of servicemen from one State to another. Some of the important provisions in this part are (1) apportionment of assets and liabilities of the State Electricity Boards of the two States and (2) special provisions with regard to Araniar Project.

One of the important changes that will be effected by the Bill will be the transfer of certain villages in Tiruvallur taluk, which are benefited by the Araniar Project, to Andhra Pradesh State. The dam itself is in Pisattur village which will be transferred to Andhra Pradesh. Out of the 35 villages in this State, which will be benefited by the project, 13 villages with a total ayacut of 7,500 acres will go to Andhra Pradesh and 22 villages with an ayacut of 5,500 acres will remain in this State.

Clause 41 in the Bill relates to the apportionment of assets and liabilities including the sharing of the cost of the project by mutual agreement between the two States within a period of one year from the appointed day, failing which the Central Government will intervene and issue orders providing for the management of the project jointly by the said States, etc. The Committee of Officers of the two States which has already been appointed for this purpose has not yet come to an agreement regarding the problems arising out of this.

Part VIII deals with legal and miscellaneous provisions.

The names of villages to be transferred from Madras to Andhra Pradesh State are specified in the First Schedule. In the Second Schedule, the names of the villages to be transferred from Andhra Pradesh to Madras State are specified.

The Third Schedule deals with the formation of a separate taluk known as Sathyavedu taluk in Chittoor district.

The Fourth, Fifth, and Sixth Schedules relate to amendments to the Delimitation Orders of the Government of India.

[Sri R. Venkataraman] [6th May 1959]

Sir, I move that the Bill be taken into consideration.

Mr. CHAIRMAN: Motion moved—

'That the proposed Andhra Pradesh and Madras (Alteration of Boundaries) Bill, 1959, be taken into consideration.'

The motion is before the House for discussion.

10 50 a.m. SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, Sir, we are very glad that this comprehensive Bill has come up. Now, on the whole, as advised by the Hon. the Leader of the House, we shall for the present accept the decision. After all, it is only a matter of administrative convenience. There may be some difficulties. But we are all members of the Union. We shall not unnecessarily go on agitating.

But there are one or two things. As regards the apportionment of assets and liabilities, from 1953 to 1959 the work has not been completed. Even after six years it has not yet been completed finally. Even in the Budget speech it is said, 'We shall consider it.' Therefore, added to the question of assets and liabilities, let us remember that the whole thing should be completed so that the final assets and liabilities may be known. Let us not now begin to talk about assets and liabilities being transferred in proportion to the respective areas. That is one thing that I want to say.

The other thing is a fairly important thing. The proviso to clause 44 says:—

'Provided that nothing in this section shall be deemed to prevent the competent authority, after the appointed day, from passing in relation to such person any order affecting his continuance in such post or office.'

This is a thing which can be taken advantage of and officers who are there may most probably be discontinued from service. This is a matter on which we must take some steps. I am not suggesting that they would do it. But in some cases, it has been done. Therefore it is that I would say that some step should be taken for the purpose of seeing that these people are continued in office for their allotted period. That is an important thing; otherwise, the officers might be subjected to some troubles. At any rate, there must be some agreement at least reached between the two States that we should continue their officers here and that they should continue our officers there. (Sri P. T. Rajan: Why not change?) (Interruption by Sri T. Purushotham.) The hon.

6th May 1959] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

Member Sri T. Purushotham is a very careful person. In the rules it is generally stated.

Another thing is about pleaders. Clause 51 says—

'Any person who, immediately before the appointed day, is enrolled as a pleader entitled to practise in any subordinate courts in the transferred territories shall for a period of six months from that day, continue to be entitled to practise in those courts, notwithstanding that the whole or any part of the territories within the jurisdiction of those courts has been transferred to another State.'

If they want to practise, it is possible for them to continue and let them do so. They get practice in Andhra State. Why should we put a definite date by which they shall cease to practise there? Is there any specific regulation for this? Suppose, for example, in a particular firka a few lawyers are transferred to Andhra. The suits which are pending in respect of the villages to be transferred to Andhra will go to the other Court. But the practitioner may like to continue here. He may not like to go to that place. Let us leave it to his option. That is what I felt.

\* DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Mr. Chairman, Sir, personally I am aware that mine shall perhaps be a lone voice in this House, but I feel convinced that I must express the hope that perhaps this is the last occasion when this painful chapter will be brought before any Legislature. As early as 1947 when a Resolution was brought forward for the formation of linguistic provinces, I strongly opposed the idea and said that it was a Himalayan blunder that was going to be committed by the Party in power. After a lapse of twelve years, I find nothing to change my opinion. The incidents that have occurred and are continuing to occur have amply demonstrated that I was not by any means exaggerating the picture. Sir, when I heard the Hon. the Leader of the House giving figures as to the number of people who would be transferred to this area and that area, I was wondering whether it was a transaction in the market-place. Is this only just like goats being transferred and so many sheep being taken over? The whole idea to me as a citizen of India is repugnant. I must emphasise that the boundary questions and the reorganization of States on a linguistic basis, whatever may be the view of the Treasury Benches and those who are behind them, were a tragedy in the development of our sub-continent, leading to disunity of a nature that I cannot possibly imagine. On the occasion when this question was first raised, I asked whether the Reorganization Commission was to be a Commission to separate States on a linguistic basis and the Hon. the Finance Minister—who is not here now—assured this House that it would be only a geographical

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [6th May 1959]

distribution of States for the sake of administrative convenience. However, the Boundary Commission started their work, and, as well all know, they have entirely changed the map of India so that to-day the most important and prominent factor in the minds of the people is the linguistic factor and not Indian unity. Moreover, it is unfortunate that village should be taken as the unit for transfer. I said, when the question was raised whether a particular area should go to this State or that State, that a whole district should be transferred and not a town or village. The district has to be taken as a whole. In regard to several social features which are common to the people of the district, the district has to be taken as a unit. In regard to irrigation, commerce, marriages and other customs, the district has its own special features. I am not thinking of the big intellectuals; they may go from one State to another. I am speaking of the comparatively poor and neglected people. For instance, the people of the Ceded Districts were united in many of their social activities. They had a common heritage, common ideals and common ambitions. I had also said that they should not proceed on the basis of Census figures. Dividing the State on the basis of Census figures and saying that in one particular village the people who are speaking a particular language are dominant and that, therefore, they should go to a particular State is a thing that is undreamt of in any civilized country. I am saying all these because we should realise in our future discussions that we have committed a blunder and I repeat that it is a blunder and we should try to see how best we can get over it.

11  
a.m.

Now, certain amendments are moved. The position that my hon. Friend Sri Balasubramanya Ayyar has taken is entirely correct. Unfortunately, we have witnessed, after the reorganization of States, an unhealthy tendency on the part of certain Governments influenced and controlled by their Legislatures to adopt measures which we would never have thought of in the olden days when we had the Composite State. Whoever imagined, for instance, that in olden days, in the composite Madras State, one officer would be treated in one way and another officer in another way? In the old undivided Madras State, when there was agitation for a separate Andhra State, I said that Madras State was never worried about who the Ministers in charge were. My hon. Friend is here to give a historical record of successive Ministries—the Raja of Panagal, Sir A. P. Patro and Sir K. V. Reddi. The first Ministry was an Andhra Ministry and the second one was almost the same. I think, except for a Member from Tirunelveli, there was a good deal of mixture. There was no question of Tamil or Telugu in those days and everybody was satisfied. We interpolated a new concept of citizenship in this country, much to the eternal detriment to the unity of this country. We see people expressing so many ideas

6th May 1959] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

What are the results? We witness attempts being made to indoctrinate the people. Of course, 'indoctrinate' is a word which is used with reference to a particular ideology. Unfortunately, we have done it unconsciously. My appeal is that this should be the last occasion when we discuss this most unfortunate question. My hon. Friend asked certain questions about which I was very, very—I won't say annoyed, because I cannot afford to get annoyed—grieved. Whether this village should come to one State or that village should go to another State does not matter very much and is of no great value, in my opinion. It is only the principle that should matter and that should be adopted by the Government and enforced by the Legislature, if it is a question of pure administrative convenience. My hon. Friend asks, 'Why should so many areas go to Andhra Pradesh and why not so many areas come to the Madras State?' Are we people of different countries altogether? Even in Canada, we find that the French-speaking and the English-speaking people are living in amity side by side. Take the Quebec Province which has a predominantly-French-speaking people. On the ground that it is a predominantly French-speaking Province, they have not demanded that it should form part of France. They have been getting on very well with the other predominantly English-speaking Provinces on the other side. So, it does not matter what the language spoken by the people is. Unfortunately, the smaller minds in the administration created these difficulties and the first of these difficulties began twelve years ago when they abolished certain schools where Telugu was the medium of instruction, on grounds of economy. No more unfortunate step could have been taken.

My object in intervening in this debate is not to criticise what has happened, but to make an appeal that in the future at least we shall conduct ourselves in such a way that we shall be an example to other States and that we shall cultivate a cosmopolitan spirit, so to say, so that everyone in this country could be considered as its true citizen. The hon. Member Sri Purushotham says that this village should have come to us and that that village should have gone there. I ask him whether Andhra Desa is separate from us. Is Andhra Desa to be treated as if, shall I say, it were some other country like Saudi Arabia or Iraq? Who are they, after all? Yesterday, they were with us. Tomorrow, they will be with us, only if we know how to conduct ourselves. Are we more keen to bring the Krishna-Godavari waters to the Cauvery and flood our regions? Is so, all these debates and all these questions are not in consonance with the general ideas of national development. What is wrong if one particular village is in Andhra Desa or in Madras? What does it matter if one village is on this side or that side? In my view, it matters very little. Are we not having common laws, a common Parlia-

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [6th May 1959]

ment and a common Constitution? Why then these questions and debates? Even if there are a few cases like the one mentioned by the hon. Member, can we not by our own example show how other States should conduct themselves? There are very many delicate negotiations that the Madras Government have to carry on with our neighbouring Governments. There are projects in which the Madras Government are keenly interested, in which we are all interested and for which the active co-operation of the Andhra Pradesh Government is very essential. Again, there are projects for which the co-operation of the Mysore State is also most essential, not in a selfish spirit, but for the development of the various areas in the country. Fortunately, we have had the example of co-operation with the Kerala State, which people imagined at one time was not at all possible. Therefore, when the hon. Member Sri Purushotham stated something of Communist idea, I felt extremely sorry that this question should have been raised. It will be broadcast. Those who are not here will not understand the significance of that question. My speech may not be published in any paper. But the questions that are put will undoubtedly be published *in extenso* in the papers and the reaction in the Kerala State will entirely be different from what the hon. Member intended it would be. Let us, therefore, act in a manner in which this Council is expected to act, viz., to take a broader view of things and always keep the best interests of the country at heart in spite of little pinpricks that *may* occur—I do not say *will* occur—and try to evolve a policy which will bring about greater harmony, friendship and unity among the different States.

\* SRI T. PURUSHOTHAM: Mr. Chairman, apart from the high cosmopolitan principles of world citizenship advocated by my respected Friend the hon. the Leader of the Opposition, I think I will have to take the House into confidence and refer to the realities of the situation and the existing circumstances of the case. I have been actively associated . . . (Sri Mohamed Raza Khan: With the tragedy!) yes, with this tragedy (Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar: For which the hon. Member was responsible.) Yes. I too, with the issues involved in this Bill. Knowing as I do the feelings of the people with regard to the proposals embodied in this measure that we are considering, I would be failing in my duty, as a representative of the districts to which I have the honour to belong, if I do not mention the feelings of the people in those parts. I should categorically state that this Bill does not do justice to a large section of Tamilians in the border areas. Nor have their wishes or representations been considered or respected. We wanted Tiruttani, a legitimate demand, and as the Hon. the Leader of the House has said, certain principles were laid down for these border adjustments. But, it is a sad feature of this Bill that the principles referred to were not uniformly followed in the case of all the border

6th May 1959] [Sri T. Purushotham]

villages. The hon. the Leader of the Opposition said that his voice would be a lone voice in this House. (Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar: Yes.) I would like to assure him that I am one with him in saying that these should have been allocated on a district basis. But when a principle has been followed . . .

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: This is not a principle. 11.10 a.m.

\* SRI T. PURUSHOTHAM: Well, when a certain principle has been followed in the case on one side, I mean one section of the people, I expect that the same principle should be followed in the case of all border villages. Applying the principle underlying what is called the Pataskar Award, several Tamil majority villages should have been transferred to the Madras State. Most unfortunately, this has not been done. On the basis of contiguity, thirty villages in Nellore district—I have already sent a list of these to the Central Government and the Madras Government—and about the same number of villages in Chittoor district ought to have gone over to Tamil Nad. But we seem to be ultranational.

SRI A. M. ALLAPICHAJ: Where is nationalism here?

\* SRI T. PURUSHOTHAM: We, as a class, are too philosophical in such matters and succumb to pressure from the other side. I know the helpless feeling of Tamilians in the areas to be transferred. I do not wish to go into the larger question of linguistic allocation or distribution of States. But when we have accepted the linguistic pattern as the governing principle, we should be fair to all concerned. Sir, at a recent conference held at Hyderabad—it was said to be an all-party conference—which was blessed by the Hon. Speaker and State Ministers of Andhra Pradesh, it was proposed that a Boundary Commission should go into the question of redistribution of boundaries of the Andhra State. Knowing full well the feelings of the people on this side, it is my fond hope that at least when any such move comes to fruition . . .

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: I hope not.

\* SRI T. PURUSHOTHAM: I too hope not. But when you are talking on a plane which is different from what is actually happening in our country . . .

SRI V. V. RAMASWAMI: The hon. Member must address the Chair.

\* SRI T. PURUSHOTHAM: I know parliamentary procedure as well as the hon. Member Mr. Ramaswami. It is my fond hope, as I said, that a square deal will be rendered to all Tamil majority villages, contiguous villages on the border of Madras and Andhra throughout. I do not want to reopen the question of linguistic

[Sri T. Purushotham], [6th May 1959]

redistribution now. But I want to place it on record, 'if any such move is to be made again, let us not forget the unfortunate people on this side who have not been treated fairly in this deal'.

Then, Sir, it was stated that the boundary line should follow well-defined physical features like a mountain, a river, etc. But this principle has been more honoured in its breach in our case.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: I was anticipating that remark.

\* SRI T. PURUSHOTHAM: The hon. Member might have anticipated but I have to mention this because I want the House to know the strong feelings of the people.

SRI A. M. ALLAPICHAJ: We also represent the people.

\* SRI T. PURUSHOTHAM: The hon. Member should know what is happening and he has not gone to these areas. I have gone there at the inspiration of my leader, the Hon. Sri M. Bhaktavatsalam. In the proposed demarcation, hon. Members may not know, the present Uttiramerur revenue village will be split into two, one side going to Andhra and the other to Madras. The natural boundary of Tiruvellore should have been Araniar and I do not know why it is not done so. Whatever might be the fate of my representation, this is what the people feel about it. Now, the Araniar Project will go to Andhra State and most of the lands to be irrigated by the project will be in Madras. The majority of the villages will be in Madras, a most unsuitable arrangement.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Why? The same is the case with Tungabhadra Project.

\* SRI T. PURUSHOTHAM: That is exactly what I am coming to. It would appear that Sri Pataskar himself told some of the deputationists who saw him in this connection that this aspect was not pressed from this side and hence the present state of things.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I would not normally like to interrupt in the middle of a speech. I would appeal to the hon. Member not to drag in the name of Sri Pataskar. I heard him say that Sri Pataskar had told some deputationists that the Madras Government did not press, that the Madras people did not press this. I do not know what the basis of his statement is. If he does not know it, I would like this reference to Sri Pataskar to be deleted from the proceedings.

SRI T. PURUSHOTHAM: That is what the deputationists came and said to me. I was not a member of the deputation.

6th May 1959]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: This is a Legislature and not a public meeting. Members have to make statements with a certain sense of responsibility. I would like to know whether the hon. Member believes what others have told him.

\* SRI T. PURUSHOTHAM: I do not believe at all. It was said that Sri Pataskar told the deputationists so.

MR. CHAIRMAN: I suggest that the hon. Member leaves it out.

\* SRI T. PURUSHOTHAM: I do not want to say anything unconstitutional. If a representation had been made, that should have been considered and this was what they said. I am saying all this to drive home the point that with regard to the management of the Araniar Project, the question should not be left to be decided outside the legislative ambit. The parliamentary enactment should provide for proper management of this project. That is why I have given notice of an amendment to the effect that instead of leaving the question unsettled, the Bill itself should provide that a composite Board or Committee should be constituted for the management of the Araniar Project in view of the vital interests of the people involved therein. It should be on the pattern of the Tungabhadra Committee. That is the point that I wish to bring home to the Government and the House.

Sir, Tirupati was part of the North Arcot district and for administrative reasons a separate district called the Chittoor district was formed with parts of North Arcot district and Anantapur district. Therefore, the entire portion of the Chittoor district that was transferred from the North Arcot district should come back to the Madras State. Perhaps, that is too much to ask for at this stage. But I would like to propose that in at least the management of the great temple, Tirupati, in which Tamils have a great interest, our right for representation on the Tirumalai-Tirupati Devasthanam Committee should be urged in forwarding our views on the proposed legislation. (An hon. Member: What about Tiruttani?) I trust that the House and the Government will consider this favourably.

Mention was made by the Hon. the Leader of the House that the Member representing the Ramakrishnarajpet constituency would be transferred to represent Tiruttani constituency. I do not know whether there is any constitutional propriety in this, namely, that a Member elected to represent one Assembly constituency could be deemed to represent another Assembly constituency without even a portion comprising the former being transferred to the latter.

[6th May 1959]

\* SRI A. M. ALLAPICHAJ : Mr. Chairman, Sir, the hon. the Leader of the Opposition has made a most remarkable speech to-day which will certainly go down in history. Every patriotic Indian will agree with him and quote his speech.

Our country is a big union. Whatever may be our religion, language and other things, we are all citizens of India. We do not say that we are citizens of Madras or Andhra or Kerala State. We are all citizens of India. That being the case, my hon. Friend Sri Purushotham—I am not questioning his intentions, they are laudable, of course—sometimes in his enthusiasm does things and says things which, if acted upon, will break the country to pieces. (Laughter.)

SRI T. PURUSHOTHAM : It is not my intention.

\* SRI A. M. ALLAPICHAJ : What I wish to say is this. The hon. Member has to remember, whatever may be our language, our religion, we in India have one culture. Unfortunately, sometimes, the speeches made here are taken advantage of by those men and other parties that believe in the division of the country. If even Congressmen talk in this strain, why should not they talk in the same strain and with greater emphasis on the division of the country? Though I have differed from the hon. the Leader of the Opposition on many occasions, I should say that on this occasion he made a great speech which would go down in history. While I was listening to his speech, I felt as though I was sitting in paradise. (An hon. Member : Arranmore Palace). (Laughter.) And when my hon. Friend Sri Purushotham, who belongs to my party, made his speech, I was really feeling very unhappy. What I wish to say is this. The hon. Member is setting a very bad example. The Andhra State people are predominantly Hindus. In this State Hindus are predominant. That the Hindus of Madras cannot trust the Hindus of Andhra is something which is very, very wrong. When there is so much doubt and confusion even in the minds of Hindus themselves in the different States, are we not setting a very bad example to the religious minorities? In Madras State there are 20 lakhs of Muslims, in Kerala about 30 to 40 lakhs, and in Uttar Pradesh there is a great number of them. In the whole of India there are 5 to 6½ crores of Muslims spread over every State. Whatever may be their past mistakes, they feel that India is one country, whether they are in the Uttar Pradesh, Madras, Andhra or Kerala. When such is the attitude of religious minorities, why should we create difficulties on the basis of language? I wish every one of us knew all the fourteen languages of India. Some may feel naturally when there is transfer of territory from one State to another. But they will have to adjust themselves to these things. Formerly, we were blaming the Britishers and we said that they divided and ruled us. Let us not now make any such accusations.

6th May 1959] [Sri A. M. Allapichai.]

I can, as a matter of fact, bluntly say that while the Congress Party have done many good things, they have also committed some mistakes. I do not want to hide anything. After a good deal of discussion, they made up their mind to divide the whole country on a linguistic basis and this was a big mistake they committed. The intentions were all good. In the Party I myself was opposed to this division on a linguistic basis. Somehow or other, things have happened. But by this transfer of some persons, heavens are not going to fall. If we develop this kind of attitude, India will be broken to pieces and there is no doubt about it. I do not care if some other person somewhere speaks in an irresponsible way and, for that matter, no one will take note of it. But every word coming from the mouth of the hon. Member Sri T. Purushotham has weight. Therefore, I went hon. Friends like Sri Purushotham to be fair reasonable in their attitude. I know they are representatives of the people but still they represent India and not merely a section of the people here and there. Once again I feel so happy about the speech of the hon. the Leader of the Opposition. It is a remarkable speech which will go down in history and every Indian will read it. Thank you, Sir.

11-30  
a.m.

MR. CHAIRMAN : Now the hon. Member Vidwan T. Muthukannappan will speak. I allow five minutes for each speaker.

\* VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, என்னைக்கு இந்தப் புண்ணிய பாரத நாட்டைப் பிரிக்க வேண்டும் என்கிற பிரிவினைக் கொள்கை நாட்டின் தலைவர்களுடைய மனதில் உதித்ததோ, அன்றைக்கே வந்தது இந்த நாட்டின் உறுதிக்கும், ஒற்றுமைக்கும் பங்கம். துரதிருஷ்டவசமாக அந்த நிலை வந்துவிட்டது. பலபல துண்டுகளாக இந்த நாடு பிரிக்கப்பட்டுவிட்டது.

ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகளாகத் தமிழ் நாட்டின் வட எல்லையாகத் திகழ்ந்து வந்தது திருவேங்கடம். அதைப் பறி கொடுத்து வேதனை அடைந்து, நைந்து நொந்து கலங்கி நிற்கிற நிலையில் இன்னொரு பேரிடி நம் தலையில் விழுவதற்கு இருந்தது. வடவேங்கடம் சென்ற பிறகு அதற்குப் பக்கத்தில் இருக்கிற திருத்தணி கூட நமக்குக் கிடைக்குமா என்ற ஐயப்பாடு பல பேருக்கு இருந்தது. அதிருஷ்டவசமாக நமக்குத் திருத்தணி இன்று கிடைத்திருப்பது குறித்து நாம் மகிழ்ச்சி அடைய வேண்டும். அதனால், உண்மையில் இது நல்ல நாள் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆனால், ஒன்றைக் கொடுத்து ஒன்றைப் பெற்றிருக்கிறோம். அதனால் நாம் பெருத்த லாபம் அடைந்துவிடவில்லை. பாரதியார் முதல் சங்க காலப் புலவர்கள் வரையில் தமிழ் நாட்டின் எல்லை குமரி முதல் வடவேங்கடம் வரையில் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். முன்பு குமரி இல்லாமல் இருந்தது. அது நமக்கு இப்போது கிடைத்திருக்கிறது. தென் எல்லைப் பெற்றுவிட்டோம்.

நீலத் திரைக் கடல் ஓரத்திலே நின்று நித்தம்  
தவஞ்செய் குமரி எல்லை  
வட மாலவன் குன்றம் இவற்றிடையே புகழ்  
மண்டிக் கிடக்கும் தமிழ்நாடு



[Vidwan T. Muthukannappan]

[6th May 1959]

என்று பாடினார் பாரதி. தென் எல்லை கிடைத்தது. ஆனால், வட எல்லை அகன்றுவிட்டது. வடவேங்கடம் நம் ஆட்சியில் இல்லை. அரசாட்சியில் அது ஆந்திரத்தோடு சேர்ந்துவிட்டது. ஆனாலும், வடவேங்கடம் நம் உள் எதத்தை விட்டு மறைய முடியாது. நாம் மறந்துவிட்டாலும் நமக்குப் பின்னே வருகிற சந்ததியார்கள் மறக்கமாட்டார்கள். ஆழ்வார்கள் பாடிய பாசரங்களும், திருப்பள்ளி எழுச்சியும், திருப்பாவையும் என்றென்றும் திருவேங்கடம் உள்ளளவும் அங்கு முழங்கிக்கொண்டிருக்கும். அதைக் கூட ஆந்திர சகோதரர்கள் தடுக்கலாம் என்றாலும்கூட, அங்குள்ள ஒவ்வொரு கல்லும் என்றைக்கும் தமிழ்க் கதையைப் பேசும். அதனை மறைக்கவோ, மறுக்கவோ முடியாது.

இப்போது நமக்குச் சில பகுதிகள் போய் வேறு சில பகுதிகள் வந்திருக்கின்றன. இனி வடமாலவன் குன்றம் நமது எல்லை என்பது போய் வட வேலவன் குன்றம் என்றாகிவிட்டது. இந்த மாற்றத்தினால் பெரிதும் நன்மை ஏற்படவில்லை என்று வருத்தத்தோடு சொல்ல விரும்புகிறேன். வடவேலவன் குன்றமாவது கிடைத்ததே என்று தான் மகிழ்ச்சி அடைய வேண்டும்.

இந்தப் பிரிவினையினால் நமக்கு 318 கிராமங்கள் வந்திருக்கின்றன. நம்மிடமிருந்து 151 கிராமங்கள் செல்கின்றன. 151 கொடுத்துவிட்டு, 318 கிராமங்களைப் பெற்றோமே என்று சிலர் சந்தோஷப்படலாம், ஆனால் நமக்கு லாபம் இல்லை. ஜனத்தொகையில் பார்த்தால் 99,546 பேரை ஆந்திராவுக்கு அனுப்பிவிட்டு 2,40,357 பேரைப் பெற்றுக்கொண்டோம் என்று தெரிகிறது. ஆனால் மிக நன்றாக நாம் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். சிறந்த வன வளத்தை, காட்டுச் செல்வத்தை விட்டுவிட்டோம். கோளா பிரிந்தபோது, செங்கோட்டை மூலமாக ஒப்புயர்வற்ற காட்டுச் செல்வத்தை இழந்துவிட்டோம். இந்தப் பிரிவினையின் பயனாகப் பல காடுகள் ஆந்திராவுக்குச் செல்கின்றன. ஜனத்தொகை அதிகமாக வருகிறது. ஜனத்தொகை அதிகமாக அதிகமாக வேதனையும், துக்கமும் தான் அதிகரிக்கும். இதில் அதிகம் சந்தோஷப்படவேண்டியது இல்லை. ஆனால், ஒரே ஒரு ஆறுதல் வடவேலவன் குன்றம்—திருத்தணி—வருகிறது. அதற்காக என் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

\*SRI M. ETHIRAJALU : சேர்மன் சார், ஆந்திர ராஜ்யத்திற்கும் சென்னை ராஜ்யத்திற்குமிடையே உள்ள எல்லைப் பகுதியை நிர்ணயிக்கும் முறையில் ஸ்ரீ பாஸ்கர் தீர்ப்பை ஒட்டித் தயாரிக்கப்பட்ட மசோதா சட்ட சபையில் விவாதிக்கப்பட்டு, இங்கும் நம்முடைய விவாதத்திற்கு வந்திருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் முக்கியமாக ஒரு விஷயத்தைக் கவனிக்கவேண்டும். தமிழ் நாட்டோடு திருத்தணியும் சேர வேண்டுமென்ற நமது மக்களின் ஆர்வத்தின் காரணமாக, இந்தத் தீர்ப்பு இவ்வளவு சீக்கிரம் வந்தது என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். அப்படித் திருத்தணி நம் ராஜ்யத்தோடு சேர வேண்டும் என்ற கிளர்ச்சி ஆரம்பித்த காரணத்தினாலேயே, அது ஆந்திர ராஜ்யத்தோடு இருந்தபோது ஆந்திர சர்க்கார் அங்கு செய்து வந்த எல்லா அபிவிருத்தி வேலைகளையும், அடியோடு நிறுத்தி விட்டனர் என்பது நமக்குத் தெரியும். எல்லா அபிவிருத்தித் தேவைகளையும் அவர்கள் செய்யத் தவறிவிட்டார்கள் என்பதைப் பொது மக்கள் அறிவார்கள். இப்போது முக்கியமாக அந்தப் பகுதிகள் எல்லாம் நம் ராஜ்யத்தோடு சேர்ந்துவிடுவதின் காரணமாக—இதுகாறும் நமது பகுதிகளில் செய்யப்பட்டுவந்த எல்லா அபிவிருத்தி வேலைகளையும்—கல்வி, சுகாதாரம், நீர்ப்பாசனம் முதலிய துறைகளில் எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொடுக்க நாம் உடனடி முற்பட வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். தமிழர்களுடைய தெய்வமாகிய முருகன் எழுந்தருளி

[6th May 1959] [Sri M. Ethirajalu]

யிருக்கும் சுப்பிரமணிய தலம் திருத்தணியில் இருக்கிறது. வணங்க அங்கே செல்கிற தமிழர்களும், இதுகாறும் குறைகளை எடுத்துக் கூறும் போது நாம் மிகவும் வருந்தவேண்டிய நிலைமையில் இருந்தோம். ஆந்திர சர்க்காரால் அது கவனிக்கப்படாமல், அவர்கள் குறை நிவர்த்திக்கப்படாமல் இருந்தது. ஆகவே, நமது சர்க்கார் நம்மோடு சேரும் பகுதிகளுக்கெல்லாம் சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்களை உடனடிக்கு விஸ்தரிக்க வேண்டும். எந்த எந்தப் பாதையில் அவர்களை முன்னுக்குக் கொண்டுவர முடியுமோ அந்த அந்தப் பாதையில் எல்லாம் அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட வேண்டும். அதிலும் குறிப்பாகக் கல்வி வசதி, நீர்ப்பாசன வசதி, சுகாதார வசதி, எல்லாவற்றையும் செய்து கொடுக்கச் சமுதாய நலத் திட்டத்தை அங்கு விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக, கிருஷ்ணகிரி தாலுகாவில் உள்ள மூன்று கிராமங்கள் ஆந்திராவின் சேர வேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. கிருஷ்ணகிரிக்கு அடுத்தாற்போல சித்தூர் எல்லை இருக்கிறது. கிருஷ்ணகிரியிருந்து சித்தூருக்குப் போகவேண்டுமென்றால், பெரிய காடுகளில் போவதைத் தவிர, போக்குவரத்து வசதி கிடையாது. ஆகவே, ஆந்திராவுக்கு இந்த 3 கிராமங்களும் போவதால், என்ன பயன் இருக்கிறதென்று எனக்குத் தெரியவில்லை. மேலும், அந்த கிராமங்களில் உள்ள மக்களும் அந்தப் பகுதியோடு சேர்வதைப்பற்றி மிகவும் வருந்துகிறார்கள். இந்த மசோதாவில் அவை ஆந்திராவோடு சேர்க்கப்படும் என்று சொல்லியிருந்தபோதிலும் கூட, நமது சர்க்கார் ஆந்திர சர்க்காருடன் கலந்து பேசி, நேச மனப்பான்மையுடன் அவற்றை இந்த ராஜ்யத்தோடேயே இருக்கும்படியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, செங்கல்பட்டு ஜில்லாவுக்குப் பக்கத்திலுள்ள நெல்லூர் பகுதியில் உள்ள 37 தமிழ் பேசக்கூடிய கிராமங்கள் ஆந்திராதேசத்திற்குப் போய்விட்டன. கிருஷ்ணகிரி தாலுகாவில் உள்ள மூன்று கிராமங்களை எப்படி ஆந்திர சர்க்கார் போராடிப் பெற்றுக்கொண்டார்களோ, அம்மாதிரி நம்முடைய சர்க்கார் ஏன் போராடிப் பெறவில்லையா? இனியாகிலும் நல்ல நேச மனப்பான்மையில் கேட்டு எவ்வளவு சீக்கிரம் அந்தக் கிராமங்களைத் தமிழகத்தோடு சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

செங்கற்பட்டு ஜில்லாவோடு திருத்தணியைச் சேர்த்ததற்காக நான் மிக மிகச் சந்தோஷப்படுகிறேன். அதை ஏன் வட ஆற்காடு ஜில்லாவோடு சேர்க்கவில்லை என்று சிலர் கேட்டார்கள். ஏற்கனவே வட ஆற்காடு ஜில்லா மிகப் பெரிய நிலப்பரப்பு கொண்டதாக இருக்கிறது. மிகவும் நல்ல முறையில் இயங்க திருத்தணியைச் செங்கற்பட்டு ஜில்லாவோடு சேர்த்ததற்காக என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

\*SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : மன்றத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ் மக்களுக்குப் பண்பாட்டைப்பற்றியும், நாகரீகத்தைப்பற்றியும், பரந்த நோக்கம் வேண்டுமென்றும் யாரும் பாடம் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. தமிழர்கள் என்றும் பரந்த நோக்கம் கொண்டவர்கள் தான். அதன் காரணமாகத்தான் தமிழர்கள் பல நன்மைகளையும், நற்சலுகைகளையும் இழந்தார்கள். எல்லை என்றால், இரண்டு நாடுகளையும் ஒட்டியிருந்தால், அதைக் கவனிக்கலாம் என்றார்கள். நான் ஆரணியாறு பிராஜக்ட்பற்றிப் பேசப் போகிறேன். இங்கே சொல்லுகிறார்கள்.

'The taluk of Puthur in Andhra and the adjoining area is prospected to be transferred to Andhra as mentioned above'.



[Sri K. T. Kosalram] [6th May 1959]

மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம், ஜனங்கள் நினைப்பதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். செங்கோட்டை மக்கள், நெல்லை மக்கள் தூங்கிக்கொண்டிருக்கமாட்டார்கள் என்பதை இந்த அரசாங்கத்திற்கு, இந்த சபையின் முதல்வர் கனம் ஸ்ரீ வெங்கடராமன் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இவர்களுக்கு அவர்கள் குறைந்தவர்கள் அல்ல. பிரித்துக் காட்டி விட்டார்கள். அங்கு கனம் ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் அவர்கள் வந்தார்கள். ஒன்பது மைல் நானும் அவரும் ஜீப்பில் சென்றோம். இங்கு அது ஒரு பர்லாங்கு, அல்லது இரண்டு பர்லாங்கு இருக்குமென்று சொன்னார்கள். நாங்கள் சென்றோம் ஜீப்பில் ஒன்பது மைல்கள்; மணிக்கணக்கில் சென்றோம். அங்குள்ள காடுகளைப் பார்த்தோம், அங்குள்ள நதிகளைப் பார்த்தோம். அந்தப் பிரதேசங்களை நாங்கள் அடைந்தே திருவோம் என்று அங்கு ஒரு கிளர்ச்சி வந்த பின்னர், அதற்குத் தலை வணங்காது, இப்பொழுதே அதைப் புனராலோசனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI L. S. KARAYALAR: On a point of order, Sir. The hon. Member said that the people of Shencottah would commit 'kalithanam'.

SRI K. T. KOSALRAM: தடித்தனமாகப் பேசாதீர்கள் என்றுதான் சொன்னேன்.

SRI L. S. KARAYALAR: Whatever it be—whether it is 'kalithanam' or 'thadithanam'—there is no difference. Is he in order in using the word 'kalithanam' or 'thadithanam' in this House? So far as the people of Shencottah are concerned, I submit that they will commit neither 'Kalithanam' nor 'Thadithanam'.

SRI K. T. KOSALRAM: கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கரயாளர் அவர்கள் தவறாக நான் சொன்னதைப் புரிந்துகொண்டு பேசுகிறார் என்பதற்காக வருந்துகிறேன். தடித்தனமாக அரசாங்கம் பேசக் கூடாது என்று சென்னேன். காலித்தனம் என்று ரெயிலில் இழுப்பது, தீ கொளுத்துவது அதைத்தான் சென்னேன். அன்று நடந்ததைக் கண்டித்தேன். அத்தகைய அசம்பாவிதங்கள் நடக்காமல் தடுக்க வேண்டுமென்று தான் சொன்னேன். அதைக் கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கரயாளர் அவர்கள் மனதில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

SRI P. T. RAJAN: Sir, the hon. Member referred to the reply of the Hon. Minister to a question put in this House this morning. He used the wrong word 'thadithanam' which gives a false impression.

SRI L. S. KARAYALAR: Sir, the hon. Member wanted that the issue of Shencottah should be ripped open and that the Government should not wait till the people committed 'kalithanam'.

MR. CHAIRMAN: I do not think the hon. Member meant any harm when he used that word.

SRI L. S. KARAYALAR: I know he is harmless. (Laughter.)

[6th May 1959]

\* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, I did not expect that the debate on this Bill would take a turn it had taken. There must be a finality in respect of these matters. For some years we had gone through a chapter in history, of which no one Indian would ever be proud. Whatever the reason which prompted the reorganization of the States, one has now to reconcile oneself to the situation and try to see that we do not create further difficulties and complications and start further agitations in respect of matters which have been fully and finally considered and closed. I make this special appeal to my esteemed Friend, Sri Kosalram, not to give any encouragement to any possible view that a section of the people of Shencottah may have, that this question is alive and open and that we can start an agitation about it. Sir, the Government have already made representations in this matter and, therefore, I would make a fervent appeal to my hon. Friend Sri Kosalram to treat this matter as closed.

So far as this Bill is concerned, two States agreed on certain principles and what Sri Pataskar did was to apply those principles in relation to facts and circumstances relating to each village. The two States agreed that the villages in which there were more than 50 per cent Telugu population would go to the Telugu area. They also agreed that due consideration should be given to the geographical features such as hills, forests, rivers, etc., constituting natural boundaries. They said that the boundary line should be contiguous and that pockets should be avoided as far as possible. The States, having agreed on the principles, forwarded those principles to the arbitrator to apply them in respect of the villages and the arbitrator applied them and came to certain conclusions. So, it is not fair for an eminent House of this kind to go and question the validity of the findings of the arbitrator. Actually what hon. Members said was to go behind the findings and then apply their theories with regard to the allocation of villages to the respective States. Theories have already been formulated by the two States and principles enunciated, and on the application of those principles, the result has been what we find before us now in this Bill. We may, out of sentimental consideration, like to have more of certain parts or certain areas but we must not forget that equally the other State would like to have more areas from us by virtue of their long association. Sir, partition is always a very difficult thing and when once it is done by applying certain well-known principles, it is up to the House to accept the whole division. I do not think there is anyone in the Madras State and I am quite sure that there would not be anyone in the Andhra Pradesh also who would ever think in terms of starting an agitation to change boundaries and thus create further difficulties and complications.

12-00  
noon.

[Sri R. Venkataraman] [6th May 1959]

The two Governments have fully accepted the findings of Sri Pataskar and have now come forward with this Bill. That is the reason why I am not going into certain points which were raised by the hon. Members Sri Purushotham and Sri Gajapathy Nayagar.

12-00 noon. Then, Sir, certain points were raised in the course of the debate by the hon. Member Sri K. Balasubramanya Ayyar. In the first place, he said that protection to the officers was somewhat taken away by the proviso to clause 44 of the Bill. Sir, I may say that this clause follows section 166, clause (2), of the States Reorganization Act. I only said that we had come to the conclusion after due consideration. After the appointed date, the officers would be allocated to the respective States, that once they were allocated to the respective States, they became Civil Servants or officers of that particular State and that the States could deal with those officers in accordance with well-known principles. We have every confidence that both States, subsequent to the appointed date when they become officers of a particular State, would deal with them squarely and fairly. It is not as if these officers have no protection. It will be seen that in the previous clause, clause 43, we have also provided that 'nothing in this section shall be deemed to affect, after the appointed day, the operation of the provisions of Chapter I of Part XIV of the Constitution in relation to the determination of the conditions of service of persons serving in connection with the affairs of Andhra Pradesh or Madras'. This protects the rights of the officers. Subject to the overall protection guaranteed by the Constitution, these officers in the respective States would be dealt with after the appointed date, when they become officers of a State, by that State. I hope, Sir, that both the States would certainly deal with the officers who have gone over to any particular State in the best interests of their service, etc., in all sense of fairness.

The next point referred to by the hon. Member Sri Balasubramanya Ayyar was regarding pleaders. This is also covered by clause 124 of the States Reorganization Act. Pleaders are registered under the Legal Practitioners Act. Pleaders registered in Madras will have to register themselves in Andhra Pradesh after the particular territory is transferred to that State. And for that, six months' time is allowed. (Sri A. M. Allapichai: They have to pay some money for that.) It is a very small sum. Even that was not charged when the original States Reorganization Act was given effect to. Anyway, the fact is that the rights of pleaders are well protected.

Then, I come to the Araniar Project. Certainly, the Madras Government devoted a great deal of attention to the development

6th May 1959] [Sri R. Venkataraman]

of the project and it is not without regret that we lose a very valuable project and valuable piece of land. But the inevitable result of the principles which the States agreed upon has to be faced. Once we say that the villages should be divided on the basis of population, then certainly it necessarily has to go to the other side. I have no doubt that with all the goodwill that has been existing between the two States and utmost friendliness that has been prevailing, it will be easy for the two Governments to reach an agreement. We have every confidence that even without the Central Government's interference, both the States would be able to reach an agreement with regard to the cost, distribution of waters, irrigation facilities and so on. It is not only the Araniar Project. I may remind the House that we are thinking of having further irrigation facilities from Andhra Pradesh and that, therefore, it is up to this State as well as the Andhra State to co-operate fully with each other in all matters which will bring prosperity to both the States.

Sir, I think I have fairly covered all the points raised. I only wish to conclude my speech by making an appeal to hon. Members of the House that this Bill records the final arrangements between the two States, Madras and Andhra, and that questions relating to villages or territories should not be raised by either, and I hope we will continue to co-operate with each other for the general welfare of the people and prosperity of the nation.

MR. CHAIRMAN: The question is—

"That the proposed Andhra Pradesh and Madras (Alteration of Boundaries) Bill, 1959, be taken into consideration."

The motion was put and carried.

Clauses 2 to 40 were put and approved.

Clause 41.

SRI T. PURUSHOTHAM: Sir, I move—

"That this House recommends that—

(i) in sub-clause (1), omit the words 'or the administration thereof'.

(ii) for the words and any such order may provide for the management of the Project jointly by the said States or otherwise', substitute the words 'A Board consisting of the representatives of the said States shall be constituted for the administration of the Project'."

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: Sir, I second the amendment.

\* SRI T. PURUSHOTHAM: Sir, my amendment relates to the Araniar Project. Sir, the House would like to know the full

[Sri T. Purushotham]

[6th May 1959]

details of the arrangements proposed to be made for the maintenance and administration of the project. I feel that there should be a Statutory Board for maintenance and administration of the project, as has been done in the case of the Tungabhadra Project. Hence this proposal.

\* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I am afraid the hon. Member has not followed the speech which I made while introducing the Bill. I stated that there was a Committee representing both the States, which would be looking into the whole question. If there is agreement between the two parties, it will be working smoothly. If an agreement is not reached, then the Central Government will have to intervene and give their decision. It is not right for one State to say what the set-up should be. It is a matter for both the States to consider and in respect of which they have to concur. Therefore, any recommendation which we may make now will only be unilateral and it will look as though we are trying to force the hands of the other party. Government are, therefore, unable to accept the amendment.

The amendment was by leave, withdrawn.

Clause 41 was put and approved.

Clauses 42 and 43 were put and approved.

*New clause 43-A.*

\* SRI T. PURUSHOTHAM: Sir, I move—

“That this House recommends that—

After clause 43, insert the following as new clause 43-A:—

“43-A. *Provisions relating to minorities.*—A high power Committee shall be constituted to protect the educational and other interests of linguistic minorities in the two States consequent on these boundary adjustments.”

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: Sir, I second the amendment.

\* SRI T. PURUSHOTHAM: Sir, several Tamilians will go to the Andhra State with the areas which are to be transferred and, for no fault of theirs. Their interests should be protected. Sir, we have heard of complaints that Tamil-medium schools and classes have been closed down or are being closed down in Andhra State. Similar complaints may be made on the other side. I have, therefore, proposed that a high power Committee should be constituted to protect the interests of the minorities in both the States.

[6th May 1959]

\* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I may inform the House that the Zonal Council has already appointed a high level Committee consisting of the Chief Minister of Mysore, the Chief Minister of Kerala, the Revenue Minister of Andhra Pradesh and the Finance Minister of Madras to consider the question of safeguards to be afforded to the linguistic minorities. The Committee will meet and discuss this question in Ootacamund on the 16th and 17th of this month. We hope, Sir, that they will come to an agreement amongst themselves for the due protection of minorities. I must point out that this clause cannot fit in into the Chapter. In any event, since arrangements are being made for the protection of minorities, I trust the hon. Member will withdraw his amendment. 12-10 p.m.

The amendment was, by leave, withdrawn.

*New clause 43-B.*

SRI T. PURUSHOTHAM: Sir, I move—

“That this House recommends that—

After the proposed clause 43-A, insert the following as new clause 43-B:—

“43-B. *Provisions relating to administration of Tirupathi Devasthanam.*—Notwithstanding anything contained in sections 3 to 6 of the Act, provisions shall be made by the Central Government for the due representation of members from the Madras State on the Tirupathi-Tirumalai Devasthanam Committee.”

\* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: On a point of order, Sir. It is outside the scope of the Bill and, therefore, it cannot be moved.

MR. CHAIRMAN: The amendment is ruled out of order.

Clauses 44 to 54 were put and approved.

Schedules I to VI were put and approved.

Clause 1 and the Preamble were put and approved.

(3) THE MADRAS LAND IMPROVEMENT SCHEMES BILL, 1959  
(L.A. BILL NO. 8 OF 1959)—cont.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Sir, I would like the hon. Members to just pay attention to what I say. This Bill has come after the Madras Land Improvement Schemes (Contour Bunding and Contour Trenching) Act which was passed in 1949.

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [6th May 1959]

That related entirely to soil conservation. But this Bill has got a very large scope. In addition to soil conservation and improvement of the land itself, provision is made for protection of the land against damage by floods or drought and reclamation of waste land. These were some of the things which were not in the original Act. That is why I want to say a few words. In this Bill it is provided that the owner of the land should bear the cost of the works. It is all right. But where the owner is not at all responsible for any damage and where the damage to the land is caused by wind or rain or floods, still the owner is asked to bear the cost of the work. (Interruption.) Let him have the benefit of it. Let him pay in the course of years for the benefit he derives. If the damages has been made not by his own act, it is better, I think, on the whole, that no levy is made for the cost of the works in those cases.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member is on the Select Committee.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: It is a question of principle. Otherwise, I will not speak. I do not know what the policy of the Government will be in those particular matters. For example, if any damage by flood had been caused to a particular portion, he would have lost heavily on that land all these years. If he is asked to pay and if he is unable to pay, what will happen? Of course, there is a clause put in which says that grant or loan will be given. If it is a grant, it will be all right. If it is loan, he will have to repay. That question will have to be considered.

Regarding the question of notification, usually in the matter of land acquisition representations by the particular people whether the particular notification is necessary are allowed. But in this particular case, no opportunity has been given for representations to be heard. So far as the notification is concerned, some opportunity should be given to the people concerned to say what they feel about it. If still the Government think that a particular area should be a notified area, it should be notified and ought to be notified.

\* SRI V. V. RAMASWAMI: மன்றத் தலைவர் அவர்களே, நிலத் திருத்த விஷயமாகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற இந்த மசோதாவில் ஒரு விளக்கம் தெரிய விரும்புகிறேன். அதாவது, இப்போது நண்பர் திரு. பாலசுப்ரமணிய அய்யர் அவர்கள் சொன்னதுபோல், தாங்கள் எந்த விதத்திலும் காரணமாக இல்லாமல், பல நிலங்களில் அரிப்பு ஏற்படுகிறது. சாதாரணமாக, ரயில்வே லேன்களின் பக்கத்தில் எவ்வளவோ கரிசல் நிலங்களைப் பார்க்கின்றோம். மழை காலங்களில் தண்ணீர் ரயில்வே லேன்களின் பக்கத்தில் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. இவ்விதம் ரயில்வே லேன் ஓரத்தில் தண்ணீர் போய்க்கொண்டிருப்பதால், அதிகமான அளவில் அரிப்பு ஏற்படுகிறது. இவ்விதம் மழை காலத்தில் ஏற்படுகிறது. மழை பெய்யாத காலத்தில் அந்த இடம் ஒரு ஓடை ஆகிவிடுகிறது. இதை அவர்களால் தடுக்கவும் முடியாது. அவர்களால் செப்பனிடவும் முடியாது.

6th May 1959] [Sri V. V. Ramaswami]

மழையில்லாத காலத்தில் கட்டுக்கால் பாதைகளில் வண்டிகள் போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. இந்த மாதிரியான நிலங்களை எல்லாம் நிலச் சுவான் தார்கள் வளப்படுத்த முடியாத நிலை இருக்கிறது. இம்மாதிரி மழை காலத்தில் தண்ணீர் வருவதையும் தடுக்க முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதைப்பற்றிப் பொறுக்கு கமிட்டியில் பரிசீலனை செய்யும்போது, இம்மாதிரிப்பட்ட நிலச்சுவான்தார்களுக்கு அந்த நிலங்களை எல்லாம் பண்படுத்துவதற்காக, மாவட்டக் கமிட்டியோ அல்லது அரசாங்கமோ உதவி செய்வதற்குத் திட்டம் வகுப்பதை ஆலோசிக்க வேண்டும் என்றும் இவ்விதம் அரிப்பு ஏற்படுகிற எல்லா இடங்களையும் பண்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

\* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Whoever might have been responsible for the damage and whatever might have been the cause for the damage to the land, the damage is there and the owner of the land suffers that damage and that has got to be rectified. Therefore, Sir, if any repairs are made, it is the owner that gets the benefit thereof. Otherwise, he stands to suffer from the damage that has been caused to the land. It is on that basis that it is provided that the cost of the repairs should be recovered, of course, in easy instalments from the owner. But whether it is a repair beyond the capacity of the owner or not, is a question that has to be examined separately. There is a general question of policy of aid to poor people who hold lands and who have been considerably suffering from the loss which is due generally to natural causes. All these questions can be gone into at the Select Committee stage.

Then, Sir, about the point raised by the hon. Member Sri K. Balasubramanya Ayyar, regarding the notice to be given before a notification is issued, I dare say that this question also will be gone into by the Joint Select Committee. Therefore, Sir, I do commend my motion for the acceptance of the House.

MR. CHAIRMAN: The question is—

“That this House concurs with the Assembly in setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 24 Members (16 Members of the Assembly and 8 Members of the Council) to consider the Madras Land Improvement Schemes Bill, 1959 (L.A. Bill No. 8 of 1959) and that the following Members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee:—

- Sri A. Gajapathy Navagar.
- „ P. B. K. Thiagaraja Reddiar.
- „ T. V. Devaraja Mudaliar.
- „ T. Joghee Gowder.
- „ M. Ethirajalu.



[Mr. Chairman] [6th May 1959]

Sri K. Balasubramanya Ayyar.

„ M. Patanjali Sastry.

Dr. A. Chidambaranathan.”

The motion was put and carried.

(4) THE MADRAS AGRICULTURAL PRODUCE MARKETS BILL, 1959  
(L.A. BILL NO. 9 OF 1959).

\* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I move—

“ That this House concurs with the Assembly in setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 24 Members (16 Members of the Assembly and 8 Members of the Council) to consider the Madras Agricultural Produce Markets Bill, 1959 (L.A. Bill No. 9 of 1959) and that the following Members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee :—

Sri T. S. Sankaranarayana Pillai.

„ B. K. Nallaswami.

„ N. Nallasenapathi Sarkarai Manradiar.

„ V. K. Palaniswamy Gounder.

„ T. Durairaj.

„ V. V. Ramaswami.

„ Mohamed Raza Khan.

„ L. S. Karayalar.”

1220 p.m. I shall now briefly explain the circumstances leading to this piece of legislation. The problem of agricultural marketing has been engaging the attention of the Government with a view to increase the agricultural wealth by increased production and to promote prosperity of the State. The Madras Commercial Crops Markets Act, 1933 (Madras Act XX of 1933), regulating the buying and selling of crops notified as commercial crops under the Act in the notified areas (i.e., districts) aims, among others, at the fair bargain for the produce of the growers under the supervision of market committees avoiding intermediaries and the usual malpractices of the traders. It is not enforced in six out of the thirteen districts in the State. It has undergone many changes since it was placed on the Statute-book about 25 years ago. There has of late been opposition from a section of the trade to the extension and enforcement of the Act. The validity of the enactment was also questioned by a section of the trade. But the High Court at Madras and the Supreme Court of India have upheld the enactment as a valid piece of marketing legislation.

6th May 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

Sir, the Government constituted in January 1957, an expert committee with Sri W. S. Krishnaswamy Naidu, retired Judge of the Madras High Court, as the Chairman, to review the working of the Act, with a view to remedy defects and make the marketing legislation more effective and beneficial to agriculturists and to consider the extension of the Act to all agricultural produce and to new areas on a phased programme. The various recommendations of the expert committee and the draft comprehensive Marketing Bill prepared by it have been examined by the Government. The Bill seeks to repeal the Madras Commercial Crops Markets Act, 1933 and to enact fresh comprehensive legislation to implement the decisions of the Government on the various recommendations of the expert committee.

The Bill seeks, among others,

(i) to substitute the expression ‘ agricultural produce ’ for the expression ‘ commercial crop ’. ‘ Agricultural produce ’ is defined to include the produce of agriculture, horticulture, or animal husbandry, and any other produce, both processed and unprocessed, declared by Government;

(ii) to make the market committee as the licensing authority and not the Collector as at present, and to have one licence both for purchase and sale, and for storage, weighing and processing, instead of having two separate licences;

(iii) to empower specified employees of the market committee to stop the vehicles, inspect the records and seize notified agricultural produce taken or proposed to be taken out of the notified market area in the vehicle to evade the payment of cess or any other fee; and

(iv) to replace the existing system of election of the Members of the Market Committee by the system of nomination by the Government, raising their strength from 12 to 15.

The Bill will involve expenditure from the Consolidated Fund of the State.

Sir, I have now briefly indicated the main objects and features of the Bill. I now commend the motion for the acceptance of the House.

MR. CHAIRMAN: Motion moved—

“ That this House concurs with the Assembly in setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 24 Members (16 Members of the Assembly and 8 Members of the Council) to consider the Madras Agricultural Produce Markets



[Mr. Chairman] [6th May 1959]

Bill, 1959 (L.A. Bill No. 9 of 1959) and that the following Members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee:—

Sri T. S. Sankaranarayanan Pillai.

„ B. K. Nallaswami.

„ N. Nallasenapathi Sankarai Manradia.

„ V. K. Palaniswamy Gounder.

„ T. Durairaj.

„ V. V. Ramaswami.

„ Mohamed Raza Khan.

„ L. S. Karayalar.”

The motion is before the House for discussion.

**SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER :** தலைவர் அவர்களே, இந்த மார்க்கெட்டிங் மசோதாவிலே அதிகம் நான் பேச விரும்பவில்லை. காரணம், நான் இந்த செலக்ட் கமிட்டியிலே அங்கத்தினராக இருக்கிறேன். ஆகவே, இரண்டொரு விஷயங்களை மாத்திரம் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன். கிராமத்திலே விவசாயிகள் தங்களுடைய பொருள்களை வியாபாரத்திற்குக் கொண்டுவரவேண்டுமோ, அதிலே அவர்களுக்கு ஏதும் நஷ்டம் வராமல், சரியான அளவு வைத்து, சரியான எடை வைத்து, ஒழுங்காக அவர்கள் வியாபாரத்தைச் செய்வதற்காக இந்த ரெகுலேட் மார்க்கெட்டிங் ஸ்தாபனம் எல்லாம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. முதலிலே இந்தச் சட்டம் பணப் பொருள்களுக்கு மாத்திரம் இருந்தது. இது முதன் முதலில் அமுலுக்கு வரும்போது வியாபாரிகள் எதிர்த்தார்கள். ஆனால், நாளடைவில், நடைமுறையிலே அமுலுக்கு வரும்போது, இதை முதன் முதலில் எதிர்த்தவர்களும் இதனுடைய நன்மையைக் கண்டார்கள். வியாபார விஷயமாக ஒழுங்கான நிலை ஏற்பட்டது என்று அவர்களும் தெரிவித்துக்கொண்டார்கள். வியாபாரிகள் அங்கங்கே தமிழ்நாட்டு விவசாயிகளிடத்திலே சென்று அந்தப் பொருள்களை வாங்குகிற தொந்தரவு இல்லாமல், ஒரே இடத்திலே போய், பல விவசாயப் பொருள்களை, நியாயமான விலைக்கு, ஒழுங்கான நிலைமையிலே வாங்குவதற்கு அவர்களுக்குச் சௌகரியம் இருந்தது. இருந்தாலும், அவர்கள் தாங்கள் ஒரு சிறிய தொகையை இந்தக் கமிட்டிக்குக் கொடுக்கவேண்டியிருப்பதால், அதற்கு ஆட்சேபணை தெரிவித்தார்கள். அது சம்பந்தமாக அவர்கள் ஹைக்கோர்ட்டுக்கும் சென்றார்கள். மேலே சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குக் கூடச் சென்று வாதாடியது தெரியும். அவர்களுக்கும் இந்தக் கமிட்டி சௌகரியம்தான் செய்கிறது. என்ன சௌகரியம் செய்கிறது என்றால், தனித் தனியாய் ஒவ்வொரு இடத்திலே விவசாயப் பொருள்களை வாங்கவேண்டி இல்லாமல், ஒரு தனி இடத்திலே வந்து ஒழுங்காக அந்தச் சாமான்களுடைய நிலைக்குத் தகுந்தாற்போல் வாங்கும் சௌகரியம் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. ஆனால், நான் முன்னே சொன்னபடி, அவர்களுக்கு இந்தச் சிறு தொகையொன்று கொடுப்பது கஷ்டம் என்றுதான் நினைத்துச் சொன்னார்கள்.

முதலிலே, கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில், திருப்பூர் வட்டத்தில் மார்க் கெட்டிங் கமிட்டி ஏற்படுத்தப்பட்டது. அப்பொழுது வியாபாரிகள் எல்லாம் அங்கு வந்து வியாபாரம் செய்வதற்கு அதிக முட்டுக்கட்டை போட்டார்கள். வரவே இல்லை. கொஞ்ச நாள் சென்ற பிறகு, விஷயம் தெரிந்தது. அங்கே பருத்தி மாத்திரம் அந்த வியாபாரக் கமிட்டியிலே இருந்தது. அதனால்

6th May 1959] [Sri V. K. Palaniswamy Gounder]

ஏற்பட்ட சௌகரியங்களை வியாபாரிகள் புரிந்துகொண்ட பிறகு, நல்ல ரகமுள்ள சாமான்களை வாங்குவதற்கு சௌகரியம் இதில் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்துகொண்ட பிறகுதான் அந்த வியாபாரத்தைத் தொடங்கினார்கள். இப்பொழுது உணவுப் பொருள்களுக்கு மாத்திரம் இந்தச் சட்டம் இல்லை. மற்ற விவசாயப் பொருள்கள் அத்தனைக்கும் இந்தச் சட்டம் வந்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது.

இப்பொழுது அரிசி அரசாங்கத்தாலே வாங்கப்பட ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. அதல்லாமல், மற்றப் பொருள்களும் இதிலே சேர்க்கப்படுவது பொருத்தமாக இருக்கிறது என்று நான் சொல்லக்கொள்கிறேன். இதிலே சில திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்கு முன்பு தேர்தலிலே அந்த அங்கத்தினர்கள் வர வேண்டும். அதற்காகத் தனி வோட்டர்கள் லிஸ்டு வியாபாரிகள் வோட்டர்கள் லிஸ்டு, விவசாயிகள் வோட்டர்கள் லிஸ்டு என்று தயார் செய்தார்கள். இந்த லிஸ்டு தயார் செய்வதிலே எத்தனையோ தவறுதல்கள் இருக்கின்றன. பொதுத் தேர்தலுக்கான வோட்டர்கள் லிஸ்டு எப்படி இருக்கிறது என்று நமக்குத் தெரியும். அதிலேயே அனேக குறைபாடுகள் இருந்தன. அதனாலே தேர்தல் நன்றாக நடக்கவில்லை. அதோடு தேர்தல் ஏற்படுகிறபோது மனக்கசப்புகள் ஏற்படுவதையும் நாம் பார்க்கிறோம். அதனால் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி வேலையும் கெடுகிறது. விவசாயிகள் சில பேர், வியாபாரிகள் சில பேர் என்று பிரத்திருக்கிறது. சில பேர் விவசாயிகளாகவும் இருக்கிறார்கள், வியாபாரிகளாகவும் இருக்கிறார்கள் அவர்கள்தான் இந்த வியாபாரக் கமிட்டிக்கு அதிகத் தொகை கொடுத்தவர்கள் என்று தெரிகிறது. அந்தக் கமிட்டியில் நான் கூட இருந்தேன் ஒரு காலத்திலே. பழைய முறையில் இருந்த தொல்லைகளை யெல்லாம் போக்க இப்பொழுது கமிட்டியை நியமனம் செய்ய வந்திருப்பது நல்ல காரியம் என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். ஆனால், ஜனநாயக காலத்திலே இம்மாதிரி நியமனம் செய்வது சரியா என்று சென்ற மசோதாவிலே கூடப்பேச்சு இருந்தது. ஆனால், நியமனம் செய்கிறவர்கள் ஜனநாயகத்திலே வந்த அமைச்சர்களானதால், அதை ஒத்துக்கொள்ளலாம் என்று நான் நினைக்கிறேன். இல்லாவிட்டால், இம்மாதிரி மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியிலே, தேர்தலினாலே வந்த மனக்கசப்பினாலே எவ்வளவோ கெடுதல் ஏற்படுகிறது என்று அனுபவ ரீதியாக எனக்குத் தெரியும். நியமனம் செய்யும் முறையையும் நான் வரவேற்கிறேன்.

இந்த மசோதாவின் செலக்ட் கமிட்டியிலே நான் இருப்பதால், இப்பொழுது அதிகமாக நான் பேச விரும்பவில்லை. செலக்ட் கமிட்டியிலும் விவாதம் இருக்கிறது; பின்னாலும் விவாதம் இருக்கிறது. மற்றவர்களை அப்பொழுது பேசக்கொள்ளலாம் என்று கருதி என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

\* **SRI M. SESHACHARIAR :** Mr. Chairman, Sir, in regard to this Bill, I would like to say one thing. Exemption is sought to be given in regard to co-operative marketing societies. I should like to say that co-operative marketing societies also must be brought within the scope of the legislation. In certain places we have got regulated markets as well as co-operative marketing societies. When we want to nurture co-operative institutions and when marketing societies are already there functioning, it should be their job to regulate the markets. We cannot have both at the same place. The co-operative marketing society is intended

[Sri M. Seshachariar] [6th May 1959]

to procure or to act as commission agent for the agriculturists to sell their produce at reasonable profits. They also lend money. They are at a greater advantage than the regulated markets. In the regulated market there is no advance of money on the pledge of produce. But here in the co-operative marketing societies they are in a position to lend money on the pledge of the produce. Therefore, they are in a better position than the regulated markets. Really it has got to be useful to the agriculturists who have to sell their produce. Wherever there are co-operative societies, they alone should be allowed to act instead of the regulated markets. Wherever there are no co-operative marketing societies, it may be better perhaps to have regulated markets. But in regard to co-operative societies, they might say that it is in respect of the members' produce alone that they can give loans. Even there the other people who are dealing with the regulated markets may be at a disadvantage for this reason, namely, that the co-operative societies might reduce their rates. The rate specified for regulated markets is about 25 nP. per one hundred rupees. That has been reduced in some places and it is much less in the case of some other co-operative societies. There may be competition. Therefore, I say some arrangement has got to be made if both co-operative societies and regulated markets should exist. Without some such arrangement, having legislation in regard to regulated marketing alone—exempting co-operative societies—will not be helpful. That is my submission.

\* SRI B. K. NALLASWAMI : கனம் மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவில் கண்டிருக்கிற சில விஷயங்களைப்பற்றி நான் பேச விரும்புகிறேன். முன்பு இயற்றிய மசோதாவுக்கும் இதற்கும் ரொம்ப வித்தியாசம் இருப்பதை நான் கண்டறிகிறேன். முன்பு இருந்த மசோதாவில் நேரில், அனுபவத்தில் நான் கண்ட சில குறைகளை இதில் நீக்கியிருக்கிறார்கள். முன்பு இருந்த மசோதாவானது ஜில்லாவாரியாக விலை பொருள்களுக்கு ஒரே கமிட்டியாக ஏற்படுத்தக்கூடிய நிலையில் தயாரிக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த மசோதாவில் வெவ்வேறு பொருள்களுக்குத் தனிக் கமிட்டிகளை ஏற்படுத்துவதற்குள்ள வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். சென்ற மசோதா வந்த சமயத்தில், வியாபாரிகளிடமிருந்து எதிர்ப்புக்கூட வந்தது. அது ஒரு வரி மாதிரி வந்துவிடுமோ என்றுகூட அவர்கள் பயந்தார்கள். ஏனென்றால், ஒரு பெரிய பொறுப்பைக் குறிப்பிட்டு, அந்த மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி இயங்கும் என்று சொல்லும்போது, அது சேவை செய்யாத பல இடங்களில் அனுவசியமாக வியாபாரிகள் “செஸ்” கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்குமோ என்று பயந்ததன் காரணமாக, அப்பொழுது எதிர்ப்பு உண்டாயிற்று. ஜில்லா அடிப்படையில் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிகள் ஏற்படும் என்று இந்த மசோதாவில் கருதுவதற்கு இல்லை. அரசாங்கம் குறிப்பிட்ட இடங்களில் குறிப்பிட்ட கமிட்டிகளை ஏற்படுத்தும் என்று இருக்கிறது. அது விவசாயிகளுக்கும் வியாபாரிகளுக்கும் கூட ஓரளவு திருப்தி அளிக்கக்கூடிய விஷயமாக இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். எங்கள் ஜில்லாவில் திருப்பூரில் ஒரு மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டி இருந்தது. எங்கள் ஜில்லா முழுவதிலுமுள்ள விவசாயிகள் அந்தக் கமிட்டிக்கு உபபட்டிருந்தார்கள். புகையிலையை எடுத்துக்கொண்டால் அதற்கு

6th May 1959] [Sri B. K. Nallaswami]

எதிர்ப்பு அதிகமாக இருந்தது. அந்த எதிர்ப்பெல்லாம் புகையிலை வியாபாரிகளிடமிருந்துதான் வந்தது. புகையிலைக்கு எந்தவிதமான சேவையும் செய்யாமல் லைசென்சுக் கட்டணம், மற்ற செல்கள் வாங்கக்கூடிய நிலைமையில் அந்தக் கமிட்டியினுடைய விதிகள் இருந்தன. அந்த முறையில் அந்த மசோதா வந்தது. ஆனால், புகையிலையைப் பொறுத்த வரையில் அதில் முக்கியமான அம்சம் அதைப் பதம் செய்வது (டானிங்). அதற்கு வேண்டிய வழிவகைகள் செய்ய வேண்டும் என்று சென்ற மசோதாவின் மீது அசெம்பிளியில் பேசும்போது நான் சொன்னேன். அந்த மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி அப்படிப் பதம் செய்வதற்கு ஏதாவது செய்திருக்கிறதா என்று பார்த்தால், ஒன்றுகூடச் செய்யவில்லை என்று நான் கருதுகிறேன். இந்த மசோதாவில் அதற்கான அம்சம் இருக்கிறது. அதற்கான திட்டம் இருக்கிறது. ஆகையினால்தான் விவசாயிகள், அதிலும் அதிகமாகப் புகையிலை விவசாயம் செய்கிறவர்கள் இதை வாங்குகிறார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். அதே மாதிரி சேவை செய்யாத இடங்களில் “நோடிபை” பண்ணினால், அது ஒரு “அடிஷனல்”, அதாவது அதிகப்பட்சச் சமையாச இருக்கும் என்று விவசாயிகளும் வியாபாரிகளும் கருதுகிறார்கள். அதனால் “நோடிபை” பண்ணும்போது, அந்த ஏரியா அல்லது அந்தக் கமிட்டி சேவை செய்யக்கூடிய இடம் எவ்வளவோ அவ்வளவு இடத்தை “நோடிபை” செய்ய வேண்டும். விவசாயிகளுக்கும் வியாபாரிகளுக்கும் பெரிய அளவில் கஷ்டத்தை உண்டாக்கக்கூடாது என்பதையும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

இக்கமிட்டி அங்கத்தினர்களைத் தேர்தல் இல்லாமல் நாமினேஷன் செய்ய வேண்டுமா என்பதையும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். சரியான முறையில் இப்பொழுது அங்கத்தினர்களுடைய ஜாபிதா அமைக்கப்படாததால், தேர்தல்கள் ஒழுங்காக நடைபெறவில்லை. இந்த நிலைமையில் நாமினேஷன் இருந்துகொண்டிருக்க வேண்டுமா என்பதையும் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். விவசாயிகளும் சில வியாபாரிகளும் சேர்ந்து தேர்த் தெடுக்கப்படுகிற கமிட்டி, மற்ற அதிகாரிகள் அதற்கான, நிபுணர்கள் எல்லாம் கலந்து செய்யக் கூடிய வேலை ரொம்பவும் சிறந்த முறையில் நன்றாக அமையும். இந்த அமைப்பில் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி சரியாக வேலை செய்ய முடியும். கமிட்டி சரியானபடி வேலை செய்யாத காலத்தில் இரண்டு வருஷங்களுக்கு அதைக் கலைத்துவிடலாம். அப்பொழுது கலெக்டரின் கையில் நிர்வாகம் போகும். அரசாங்கம் நாமினேஷன் செய்யக்கூடிய விதிகளை அமைத்திருக்கும்பொழுது இரண்டு வருஷங்களுக்கு அதிகாரிகளிடம் நிர்வாகம் விடப்பட வேண்டுமா அல்லது குறைந்த காலமே போதுமா என நாம் சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும். ஆறுமாத காலத்திற்கு மேல், அதிகப்பட்சமாக ஒரு வருஷமாக இருந்துகொண்டு அதன் பிறகு அரசாங்கம் உடனடியாக மறுபடியும் நாமினேஷன் செய்ய முடியும். இதையும் நாம் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். தற்காலிகமாக நாமினேஷனை வைத்துக்கொள்ளாமல் நிரந்தரமாக நாமினேஷனை வைத்துக் கொள்வது என்பது அவ்வளவு நல்ல முறையாக இருக்காது என்பதைக் கருத்தில் வைத்துக்கொண்டு விவசாயிகளுக்கு அதிகமான கஷ்டம் ஏற்படுமா என்பதையும் நாம் சற்று கவனிக்க வேண்டும்.

அறுவடையாகிற காலத்தில் விலை குறைவாகத்தான் இருக்கும். குறிப்பாக, பணப் பொருள் வெள்ளாமைையை எடுத்துக்கொண்டால், விவசாயப் பொருள் அறுவடையானவுடன் அதன் விலை குறைவாகத்தான் இருக்கும்; குறைவான விலைக்கு விற்கக் கூடிய நிலை விவசாயிகளுக்கு ஏற்படுகிறது. அப்பொழுது வியாபாரிகள் அவைகளைக் குறைந்த விலைக்கு வாங்கி இரண்டு மூன்று மாதங்கள் கழித்து அதை அளவாக அளவாக விலைக்கு விற்பார்கள். ஆகவே, அறுவடை காலங்களில் விவசாயிகள் குறைந்த விலைக்கு விற்காமல், அவர்களுக்கு மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி சரக்கிட்டுக் கடன் வசதி செய்து கொடுக்க முன்வர வேண்டும். அப்படிக்கடன் வசதி செய்து

[Mr. Chairman] [6th May 1959]

Sri V. V. Ramaswami  
„ Mohamed Raza Khan.  
„ L. S. Karayalar.”

The motion was put and carried.

MR. CHAIRMAN: I have to announce to the House that a Group Photograph has been arranged at 10 a.m. tomorrow. I request that all hon. Members and all Hon. Ministers may please be present for the photo. His Excellency the Governor will also be here tomorrow and will watch the proceedings of the House.

The House will now adjourn and meet again at 10-30 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

6th May 1959]

APPENDIX.

[Vide answer to question No. 26 asked by Sri V. V. Ramaswami at the meeting of the Legislative Council held on 6th May 1959, page 131 supra.]

**G.O. No. 3583, Health, dated 27th November 1958.**

[Medical attendance—Extension of certain medical concessions to the Gazetted Officers in the State Services—Orders passed.]

READ—the following papers:—

Proceedings of the Collectors' Conference held on the 2nd and 3rd July 1958 at the Rajaji Hall, Mount Road, Madras-2.

From the Director of Medical Services, dated 6/12th August 1958 and 8th October 1958, No. P.150/A1/58.

**Order—No. 3583, Health, dated 27th November 1958.**

The Conference of Collectors held at Rajaji Hall, Mount Road, Madras, on the 2nd and 3rd July 1958 recommended that the medical concessions allowed to the All-India Service Officers in the State might be extended to all the Gazetted Officers in the State Services. The Director of Medical Service who was consulted on the recommendation, has stated that any concessions which might be granted to the State Gazetted Officers need not be more liberal than those given to the Non-Gazetted Officers.

2. The Director of Medical Services has accordingly recommended that the following concessions which are admissible to the Non-Gazetted Officers of the State might be extended to all the Gazetted Officers of the State Services:—

(i) They may be supplied, free of cost, with costly and expensive drugs during treatment in the Government hospitals. If they are obliged to purchase them in the open market, the cost of such drugs may be reimbursed to them.

(ii) The members of the families of the Gazetted Officers may be permitted to have residential treatment when it is considered by the authorized medical attendant that removal of the patient to the hospital is dangerous or injurious to life.

(iii) They may be permitted to pay only half the prescribed rates in rule 23 of the Madras Medical Attendance Rules when they are admitted in the Government Mental Hospital, Madras.

[6th May 1959]

3. The Government accept the recommendation of the Director and direct that the concessions mentioned in items (i) to (iii) in paragraph 2 above be extended to all the Gazetted Officers in the State Services.

4. The Government have also in this connexion examined the question of extending the concession of free diet to the Gazetted Officers in the State Services. They have decided that, as the diet charges are very low in all the Government hospitals, the concession of free diet need not be extended to the Gazetted Officers.

5. The expenditure involved in the reimbursement of the cost of special and expensive drugs and other medical expenses will be debited to the detailed head "Medical Charges" under the relevant service heads of account to which the expenditure on the pay and allowances of the Gazetted Officers is debited. Funds will be provided by reappropriation wherever necessary.

6. The Director of Medical Services is requested to submit necessary draft amendments to the Madras Medical Attendance Rules with reference to the orders in paragraphs 2 and 3 above.

7. This order issues with the concurrence of the Finance Department—vide their U.O. Note No. 126819/Allowances/58-1, dated 26th November 1958.

## THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Thursday, the 7th May 1959.

The House met in the Council Chamber, Arranmore Palace, Ootacamund, at half past ten of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

### I.—QUESTIONS AND ANSWERS

#### STARRED QUESTIONS.

##### *Official recognition of trade unions*

\* 27 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the conditions laid down for official recognition of trade unions in Government commercial concerns?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: A paper<sup>a</sup> furnishing the information is placed on the table of the House.

SRI T. PURUSHOTHAM: May I know if only one union is recognized when there are more unions than one in any of these undertakings?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Recognition is at the discretion of the authority concerned. It is open to the authority to recognize one union or more unions than one according to the circumstances of the case.

SRI T. PURUSHOTHAM: What has become of the proposal to legislate for the registration of only one union in any undertaking in the public sector?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: There are some difficulties. Under the Constitution, there is a right of association and it is not free from doubt whether we can legislate that there should be only one union in one industry. However, it is the endeavour of the Government to promote 'one union in one industry'.

SRI T. PURUSHOTHAM: If only one union is to be recognized officially, what is the procedure generally adopted in selecting the particular union for recognition?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: There is no settled procedure in respect of all these. But so far as the Madras State Transport is concerned, we tried the experiment. We held a

<sup>a</sup> Printed as Appendix I on pages 230-231 infra.

[7th May 1959]

ballot and the workers in the Madras State Transport were asked to choose the union. But the results were very unhappy. The workers were equally divided—1,300 voted for one union and 1,200 voted for the other. Neither of them got more than fifty per cent of the votes in the establishment. Therefore, Government recognized both unions.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Is it true that many of the trade unions in the State of Madras have either dissolved or contemplate dissolving themselves as they feel that a great trade unionist is in charge of the Labour portfolio in the Cabinet?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I think that would be an unfortunate thing for these people to do.

SRI B. K. NALLASWAMI: Is it not a fact that workers become members of more than one union due to political pressure from various parties and that that is the cause for the trade unions not representing the workers properly?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Almost every political party has now a trade union and it appears every time a new political party comes up, it will also start another trade union. It is a matter for the workers themselves to see that they get into one organization.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Is it a fact that in many of the trade unions mostly outsiders have got a predominant voice and that they sometimes do not lead the members of the union on the right path?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: There are two questions here. If we examine the number of outsiders in the trade unions in Madras State as well as in India, it is steadily going down. As for the second question that they do not lead properly, it is a matter for opinion.

#### *Thermal Power Station at Neyveli*

\* 28 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state, with reference to Legislative Council Starred Question No. 362 answered on 26th August 1955—

(a) whether any Thermal Power Station has since been established at Neyveli; and

(b) if so, the approximate cost thereof and when it is likely to go into commission?

[7th May 1959]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) & (b) The Thermal Power Station has not yet been established at Neyveli. The cost will be known after the contracts for the supply of plant, machinery and equipment have been concluded with Messrs. Techno-Export, Moscow.

The first 50 M.W. of the Power Station is expected to go into operation in March 1961 and the entire station is expected to be commissioned during 1962.

#### *Corporation Special Home.*

\* 29 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the Corporation Special Home at Krishnampet has been transferred to Daya Sadan; and

(b) if not, the reasons for the delay?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) No, Sir.

(b) In March 1957, the Government approved the proposal of the Corporation of Madras for the transfer of the Special Home at Krishnampet to the control of the Management Committee of the 'Daya Sadan' for running it as a Beggar Home exclusively for women. These orders were not given effect to, because the Government had to consider a fresh proposal for the conversion of the Special Home at Krishnampet into a leprosy hospital. The Government have recently decided to drop the proposal. Action has since been initiated to give effect to the orders of Government to transfer the Special Home to the Management Committee of the Daya Sadan.

#### *Conduct of pooja in temples*

\* 30 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether any representation has been received by the Government for the conduct of pooja in temples in Tamil; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI V. V. RAMASWAMI: கோயில்களிலே நடத்தப்படும் பூஜை இன்ன முறையிலே தான் நடத்தப்படவேண்டுமென்ற விதி இருக்கிறதா? யாராவது தமிழிலே செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால், அதற்கு ஏதும் தடை இருக்கிறதா?

[7th May 1959]

**THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** பூஜை வழக்கப் படி, சம்பிரதாயப்படி நடக்க வேண்டும். அந்த முறையை மாற்றுவது சரியல்ல. பூஜை செய்வதில் தமிழ், சமஸ்கிருதம் என்று மொழியைக் கொண்டுவருவதில் அர்த்தம் இல்லை. அர்ச்சனையைத் தமிழில் செய்யவேண்டுமென்ற கிளர்ச்சி அர்த்தமற்ற கிளர்ச்சி. அர்ச்சனை என்பது நாமாவளி. கடவுளின் பெயர்களைச் சொல்வது. எந்தப் பெயர் இருந்தால் என்ன? ராமசாமி என்றால் சமஸ்கிருதத்திலும் ராமஸ்வாமிதான். இது அர்த்தமற்ற கிளர்ச்சி.

**SRI V. V. RAMASWAMI :** கடவுள் பெயர்களைச் சொல்லிப் பூஜை செய்யும்போது ஒருவருக்குப் புரியக்கூடிய மொழியில் சொன்னால், தனி இன்பம் ஏற்படும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் உணர்த்திடுகிறீர்களா?

**THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** இப்பொழுது போரூர், ஈரோடு, தூத்துக்குடி ஆகிய மூன்று ஊர் கோயில்களில் தமிழில் அர்ச்சனை நடக்கிறது. அங்கு வருகிறவர்கள் கோரிக்கைப்படித் தமிழில் அர்ச்சனை செய்ய வேண்டுமென்றால் செய்யட்டும், அல்லது சமஸ்கிருதத்தில் செய்ய வேண்டுமென்றால் செய்யட்டும் என்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. போரூருக்கு நான் போயிருந்தபோது, தமிழில் அர்ச்சனை செய்தார்கள். எனக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. கேட்பதற்கும் ரூசி இல்லை. ரொம்ப "போரிங்" ஆக இருந்தது.

**SRI V. V. RAMASWAMI :** அமைச்சர் அவர்கள் தமிழிலே பூர்வமூன்றவர்கள் என்று நம்புகிறேன். அவருக்கு அர்ச்சனை செய்வது புரியவில்லை என்றால், அவருடைய நிர்வாகத்திலுள்ள அர்ச்சனை செய்கிறவர்கள் அதற்கு லாயக்கற்றவர்கள் என்று கருதுகிறேன். நல்ல தமிழில் புரிய தமிழில் நன்கு பாடும் பெற்றவர்களைக் கொண்டு அர்ச்சனை செய்ய ஏற்பாடு செய்வார்களா?

**THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** "ஓம்" என்பதற்குப் பதிலாக "போற்றி" என்று சொன்னால், காதுக்குச் சரியாக இல்லை. என்னுடைய ஆர்வத்துக்கு ஒன்றும் குறைவில்லை.

**SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR :** தமிழில் அர்ச்சனை செய்வது கடவுள் பூஜை சம்பிரதாயத்துக்கு விரோதமில்லையா?

**THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** இது வரையில் கோயில்களிலே வழிபடும் முறையிருக்கிறது. அர்ச்சனை என்றால் இப்படிச் செய்வது என்றிருக்கிறது. மக்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்ற காரணத்தால், சமஸ்கிருத மந்திரம் அப்படியே தமிழில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

**SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR :** தமிழில் பூஜை செய்வதைத் தடுப்பார்களா, வரவேற்பார்களா?

**THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** பூஜை என்று சொல்வதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. பூஜை முறையை மாற்ற முடியாது. அர்ச்சனையான் தமிழில் செய்ய வேண்டுமென்றால், செய்யலாம்.

**SRI K. T. KOSALRAM :** இந்தக் கேள்வியைக் கேட்ட கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ வி. வி. ராமசாமி அவர்களுக்குப் பூஜை மீதோ, கடவுள் மீதோ நம்பிக்கை உண்டா என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அறிந்து சொன்னால், மிக நன்றாக இருக்கும்.

[7th May 1959]

**THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** அமைச்சர் அவர்களுக்கு அறிவிக்கக் கேட்க வேண்டும்.

**SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :** இங்குள்ள பெரிய கோயில்களுக்கு இந்திய தேசம் முழுவதிலும் இருக்கும் பக்தர்கள் வந்து செல்லுகிறார்கள். தமிழில் பூஜை செய்யும் முறை ஏற்பட்டால், தமிழர்களுக்கு மாத்திரம் தான் புரியும். ஆகவே, இப்பொழுது உள்ளது போல், சமஸ்கிருதத்திலேயே பூஜையை நடத்த உத்தரவு இடுவார்களா?

**THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** பூஜையைப் பொறுத்த வரை தமிழ், சமஸ்கிருதம், தெலுங்கு என்பதற்கெல்லாம் இடமில்லை. பூஜை எப்படி நடக்கிறதோ அப்படி நடக்கும். அர்ச்சனை என்பது நாமாவளி. பெயரைச் சொன்னால், புரிந்துகொள்ளுகிறோம்.

### Government Circuit Houses

\* 31 Q.—**SRI T. PURUSHOTHAM :** Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) the district headquarters stations in the State that are provided with Government Circuit Houses;

(b) whether there is any proposal before the Government for the provision of such Circuit Houses in other district headquarters; and

(c) the rules governing the occupation and use of the Circuit Houses by (i) Government officials and (ii) the general public?

**THE HON. SRI P. KAKKAN :** (a) Madurai and Coimbatore.

(b) No, Sir.

(c) The attention of the Member is invited to the paper<sup>a</sup> placed on the table of the House.

**SRI T. PURUSHOTHAM :** While it may be conceded that the Government officials should have precedence over non-officials, will Government reconsider the provision regarding eviction of non-officials when they are actually in occupation of the Circuit Houses with the permission of the Collector?

**THE HON. SRI P. KAKKAN :** The hon. Member's suggestion will be examined.

**SRI B. K. NALLASWAMI :** According to the paper placed on the table of the House, even Panchayat Board Presidents are permitted to occupy the Circuit Houses. Will the Government see that the legislators also are allowed to occupy the Circuit Houses?

**THE HON. SRI P. KAKKAN :** They are allowed.

[7th May 1959]

**SRI V. M. SURENDRAM :** இந்த அரசாங்கின் ஒரு பகுதியை எடுத்து அதை சர்க்குட் ஹௌஸாக உபயோகப்பதற்கு சர்க்காருக்கு உத்தேசமுண்டா?

**THE HON. SRI P. KAKKAN :** அப்பேர்ப்பட்ட எண்ணம் சர்க்காருக்குக் கிடையாது.

### *Diversion of the waters of Pambiar*

\* 32 Q.—**SRI V. V. RAMASWAMI :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

10-40 a.m. (a) whether there is any proposal to enter into an agreement with the Government of Kerala for the diversion of the waters of Pambiar and other rivers in Kerala for the irrigation of lands in Ramanathapuram district; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

**THE HON. SRI P. KAKKAN :** (a) & (b) No, Sir, but we propose to discuss the matter with the authorities in Kerala State.

**SRI V. V. RAMASWAMI :** ராமநாதபுரம் மாவட்ட மேற்குப் பகுதிகளில் உள்ள பெரிய நகரங்களில் ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் குடி தண்ணீர் சங்கடம் ஏற்பட்டுவருகிறது. ஆகவே, குடி தண்ணீர் திட்டத்தை மனதில் வைத்துக்கொண்டு ஏதாவது ஏற்பாடு செய்ய அரசாங்கம் சீக்கிரம் முன்வருமா?

**THE HON. SRI P. KAKKAN :** குடி தண்ணீர் திட்டம் ஒரு புறமிருக்க, முதலில் விவசாயத்திற்காக, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காகத்தான் கோள அரசாங்கத்துடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தப்பட விருக்கிறது.

**SRI K. T. KOSALRAM :** இந்தத் திட்டம் அரசாங்கத்தாரால் எப்போதாவது பரிசீலனை செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? இதில் எவ்வளவு தண்ணீர் இருக்கிறது, எவ்வளவு ஏக்கர்களுக்குப் பாயக்கூடிய அளவிற்குத் தண்ணீர் இருக்கிறது, என்பது பற்றி அரசாங்கத்தினிடம் ஏதாவது யாதாவது இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

**THE HON. SRI P. KAKKAN :** சென்னை அரசாங்கம் ஏற்கனவே இதைப் பரிசீலனை செய்திருக்கிறது. இருந்தாலும், அங்கத்தினர் அவர்கள் கேட்கிற “பர்டிகுலர்ஸ்” என்னிடம் இப்பொழுது இல்லை.

**SRI V. V. RAMASWAMI :** அடுத்து நடக்கவிருக்கும் “ஸோனல் கௌன்ஸில்” கூட்டத்தில் இதைப்பற்றிப் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தப் படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

**THE HON. SRI P. KAKKAN :** நிச்சயமாக நடத்தப்படும்.

**SRI K. T. KOSALRAM :** ஏற்கனவே இந்தத் திட்டம் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் முதலில் சேர்க்கப் பட்டிருந்தது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா?

**THE HON. SRI P. KAKKAN :** அப்படி ஒன்றுமில்லை.

[7th May 1959]

**SRI V. V. RAMASWAMI :** கோள நாட்டிலுள்ள தண்ணீர் பூராவையும் உபயோகிக்கும் பொருட்டு, கோள சர்க்கார் ஒரு “மாஸ்டர் ப்ளான்” வைத்திருப்பதாகக் கோள அமைச்சர்கள் கூறுகிறார்கள். இருந்த போதிலும் நமது ராஜ்யத்திற்கு வேண்டிய அளவு தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் வழிவகைகள் செய்யுமா?

**THE HON. SRI P. KAKKAN :** அவர்கள் “மாஸ்டர் ப்ளான்” தயாரிப்பது உண்மையே. இருந்தாலும் அந்த ராஜ்ய சர்க்காரோடு பேச்சு வார்த்தை நடத்தி, இந்த அரசாங்கமும் அந்த அரசாங்கமும் கலந்து பேசி ஸோனல் கவுன்ஸிலில் வைத்து ஒரு முடிவு எடுக்கப்படும்.

**SRI K. T. KOSALRAM :** இதை இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்து மத்திய அரசாங்கத்தாரால் வெளியிடப்பட்டிருக்கும் புத்தகத்தில் வெளியிடப்பட்டிருப்பதை நான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தால், அதை ஒத்துக்கொண்டு அதற்குரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்வார்களா? அந்தப் புத்தகத்தை நான் கொடுக்கத் தயாராயிருக்கிறேன்.

**THE HON. SRI P. KAKKAN :** சென்னை அரசாங்கம், இந்தப் பம்பையாறு, அப்பர் பெரியாறுத் திட்டங்களை எடுத்துக் கொண்டது இன்றோ அல்லது நேற்றோ அல்ல, பல ஆண்டுகளாக அதற்குப் பிரயத்தனம் செய்துவருகிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அது சேர்க்கப் பட்டிருக்கிறது என்று கனம் அங்கத்தினர் சொல்லுகிறார். இந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடுதான் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்துகிறோம். கோளாவிற்கும் நஷ்டம் வரக்கூடாது, நமக்கும் காரியம் நடக்க வேண்டும். அந்த முறையில் ஸோனல் கவுன்ஸிலில் இதை வைத்து மத்திய அரசாங்கத்தின் உதவியுடன் ஒரு முடிவு எடுக்க இந்த அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்துவருகிறது.

**MR. CHAIRMAN :** Questions are over.

[Note.—An asterisk \* at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

### II.—ANNOUNCEMENT RE MESSAGE FROM THE ASSEMBLY.

**MR. CHAIRMAN :** I have to announce to the House that I have received the following message, from the Hon. Speaker, Madras Legislative Assembly, dated the 24th April 1959:—

“In accordance with rule 114 of the Madras Assembly Rules, I transmit a copy of the Payment of Wages (Madras Amendment) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 3 of 1959), as passed by the Assembly on the 21st April 1959 and signed by me, for the concurrence of the Council.”

### III.—GOVERNMENT BILL

THE PAYMENT OF WAGES (MADRAS AMENDMENT) BILL, 1959  
(L.A. BILL NO. 3 OF 1959).

\* **THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :** Mr. Chairman, Sir, I move—

“That the Payment of Wages (Madras Amendment) Bill \*, 1959 (L.A. Bill No. 3 of 1959), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration”.



[Sri R. Venkataraman] [7th May 1959]

Sir, this is a very simple Bill extending the provisions of the Payment of Wages Act to motor and other transport undertakings. At present, this Act applies only to motor omnibus or motor bus service. It does not extend to lorry traffic and persons involved in lorry management. So, Government have, on the recommendation of the State Advisory Committee on Labour, brought forward this Bill to extend the operation of the Payment of Wages Act to motor and other transport undertakings. The words 'other transport undertakings' have been included in order to cover possible tramways and other similar transport services. I may immediately disabuse the minds of the Members that this will apply to any individual who runs a lorry himself or to an individual who runs a taxi or something of the kind because the words used are 'other transport undertakings', which means that there must be some concern or some business which will use a large number of employees for the purpose of giving transport services.

The second amendment relates to the power given to the Government to extend the Payment of Wages Act to other industrial undertakings. The Payment of Wages Act is a regulatory measure. It does not take away or confer any special rights. Workers are entitled to payment of wages in accordance with the contract of service. The Payment of Wages Act merely regulates when they should be paid and how they should be paid and what are the permissible deductions out of the wages of an employee. The Act provides that the wages shall be paid in the case of establishment over one thousand before the 10th and in other undertakings before the 7th. The Act also provides that punishment of fine may be imposed only in certain cases and only to a limited extent. Therefore, one need not be upset that the Government have taken the power to extend the operation of the Act to other industrial undertakings, without bringing it before the Legislature. Since this is purely a regulatory measure, Government thought it unnecessary to burden the Legislature with measures of this kind from time to time.

(Deputy Chairman in the Chair.)

The third amendment is consequential on the amendment made by the Government of India in the Payment of Wages Act itself. In 1957 the Madras Government brought forward an amendment enabling the authorities to collect house rents or rather deduct house rents from the wages of workers. Since then the Government of India have included the provision for deducting from the wages of the workers house rents in respect of subsidies on industrial housing or employers housing. Therefore, it has become redundant and the Bill seeks to omit the provision relating to that. This is a very simple Bill and I trust that the House will approve it.

7th May 1959]

DEPUTY CHAIRMAN: Motion moved—

'That the Payment of Wages (Madras Amendment) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 3 of 1959), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.'

\* SRI M. ETHIRAJALU : டெபுடி சேர்மன் ஸார், 1956-ம் வருடத்தில் ராஜ்யத் தொழிலாளர் ஆலோசனை போர்டு செய்த சிபாரிசுகளுள் கூலி நிர்ணயம் எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப்படவேண்டுமென்பது ஒன்று. அதன்படி 1936-ம் வருஷத்து 4-வது மத்தியச் சட்டப்படி எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் கூலி நிர்ணயம் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டுமென்று இருந்தபோதிலும், சட்டகாலத்தில் 1957-ம் வருடத்தின் 68-வது மத்தியச் சட்டப்படி இப்பொழுது அதன்மீது கொண்டுவரப்பட்டிருந்த போதிலும், கட்டிட வேலை செய்பவர்களும், பெரியபெரிய அணைக்கட்டுத் திட்டங்களில் வேலை செய்பவர்களும், மின்சார இலாகாவில் வேலை செய்பவர்களும் மட்டும்தான் அந்தச் சட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றார்கள். அப்படிக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில் மீண்டும் போக்குவரத்து சாதனங்களில் வேலை செய்பவர்களுக்கும் இந்தக் கூலி நிர்ணயம் சரியானபடி, நிரந்தரமாகச் செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மசோதாவை இங்கே கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள்.

இந்த நேரத்தில் இன்னும் நமது ராஜ்யத்தில் எத்தனையோ விதத் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் கூலி நிர்ணயம் செய்யப்படவில்லை. சில தொழிலாளர்களுடைய கூலி நிர்ணயம் செய்யப்படாததினால், முதலாளிகளுக்கும் தொழிலாளிகளுக்கும் சச்சரவு ஏற்பட்டுக்கொண்டு வேலை நிறுத்தம் செய்வது நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். ஒரு சம்பவத்தை உதாரணமாகச் சொல்லுகிறேன். நமது ராஜ்யத்தில் இறக்குமதி செய்யக்கூடிய நிலக்கரி, மற்றுமுள்ள உணவு தானியங்கள் எல்லாம் பலவிதப்பட்ட தொழிலாளர்களால் துறைமுகங்களில் இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன. கடலூரில் முக்கியமாக நிலக்கரியையும் உணவு தானியங்களையும் அங்குள்ள போர்டுத் தொழிலாளர்கள் இறக்குமதி செய்கின்றார்கள். அவர்களில் பெரும்பாலோர் மீனவர்களும் ஹரிஜனங்களும் தான். இவ்விதம் இறக்குமதி செய்யும் "பாரி அண்ட் கோ" போன்ற கம்பெனி முதலாளிக்கும் அங்குள்ள இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கும் அடிக்கடி கூலி கொடுக்கின்ற விஷயத்தில் சச்சரவுகள் ஏற்படுகின்றன. காரணம் இது வரையிலும் அங்கு வேலை செய்து வரும் தொழிலாளர்களுக்கு கூலி நிர்ணயம் செய்யப்படவில்லை. இதனால் அடிக்கடி அங்கு வேலை நிறுத்தம் செய்கிறார்கள். இதன் காரணமாக இறக்குமதி செய்கின்ற கப்பல்கள் எல்லாம் அப்படியே நின்றுகொண்டிருக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. இவைகள் எல்லாம் நமது அரசாங்கத்திற்கு நன்றாகத் தெரியும். சில சமயங்களில் வேலை நிறுத்தம் ஏற்பட்டு இரண்டு மூன்று நாட்களாகக் கப்பல் அப்படியே நின்றுவிடுகிறது. அதன் பின்னால் தொழிலாளர் நல அதிகாரி சென்று கம்பெனி முதலாளிகளிடமிருந்து தொழிலாளர்களிடமும் பேசி சமரசம் செய்து வைக்கிறார். இந்த நிலைமை கடலூரில் அடிக்கடி ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த சமயம் கம்பெனிகள் சமயத்திற்கு ஏற்றாற்போல் நடக்கின்றன. ஆகவே, அங்கு வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு நிரந்தரமான கூலி நிர்ணயம் செய்ய வேண்டியது நம்முடைய சர்க்காருடைய பொறுப்பும் கடமையும் ஆகும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[Sri M. Ethirajalu]

[7th May 1959]

இது மட்டுமல்ல, நமது ராஜ்யத்தில் பல்வேறுபட்ட தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மிகவும் மைனாரிட்டியாக இருப்பதனால் சங்கங்கள் அமைத்துக்கொண்டு அவற்றின் மூலமாகத் தங்கள் கோரிக்கைகளுக்குக் காசு சர்க்காரிடத்தில் கூச்சல் போடுவதில்லை. அவர்களுடைய கோரிக்கைகளைத் தனியாக அனுப்பினால் உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டும். அமைச்சர் அவர்களிடம் தாழ்மையுடனும் பணிவுடனும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே போன்றுதான் செருப்புத் தைக்கக் கூடிய தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பல முதலாளிகளின் கீழ் வேலை செய்து மிகவும் குறைந்த அளவில் கூலி வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கூலி அதிகமாக வேண்டுமென்று கேட்டால், அவர்களை வேலையிலிருந்து நிறுத்தி விடுகிறார்கள். ஆகவே, இவர்களுக்கும் நிரந்தரமாகக் கூலியை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும்.

**THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :** கனம் டெபுடி சேர்மன் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிடுகின்ற கருத்துக்களை எல்லாம் “மினிமம் வேஜஸ் ஆக்டில்” தான் கவனிக்க முடியும். அதில்தான் தொழிலாளர்களுடைய குறைந்த பட்சக் கூலியை நிர்ணயம் செய்ய முடியும். இது “பேமென்ட் ஆப் வேஜஸ் ஆக்ட்” சம்பளம் எப்படிக் கொடுப்பது, எந்தத் தேதியில் கொடுப்பது போன்ற விஷயங்களைப்பற்றித்தான் இதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிடுகின்ற கருத்துக்களை எல்லாம் “மினிமம் வேஜஸ் ஆக்டில்” தான் கவனிக்க முடியுமே தவிர, இதில் கவனிக்க முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

**\* SRI M. ETHIRAJALU :** இந்தச் சட்டத்தில் கவனிக்க முடியவில்லையென்றாலும், அரசாங்கம் இவர்களுடைய நிலைமைகளை எல்லாம் புரிந்துகொண்டு இம்மாதிரிப்பட்ட சட்டங்களையாவது உடனடியாகக் கொண்டுவந்து இவர்களுடைய கூலியை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 1957-ம் வருடத்தில் 68-வது மத்தியச் சட்டத்தினால் செய்யப்பட்டதையொட்டி எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் கூலி நிர்ணயம் செய்ய வேண்டுமென்றிருப்பதான இதை இங்கே சொன்னேன். அதே போன்றுதான் தச்சுத் தொழிலாளர்கள், கருமார் தொழிலாளர்கள், சலவைத் தொழிலாளர்கள் இவர்களுக்கும் கூலி நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். அப்போதுதான் அவர்கள் பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேற முடியும். அவர்களுக்கு வேண்டிய உரிமையைச் சட்டத்தின் மூலமாகக்கொடுக்க வேண்டும். முக்கியமாகக் கடலூர் போட்டுத் தொழிலாளர்களின் குழப்பத்தை நீக்கி உடனடியாக அவர்களுடைய கூலியை நிர்ணயம் செய்து எப்போதும் வேலை கிடைக்கவேண்டிய நடவடிக்கைகள் அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வதோடு மிக மிக அவசரம் எனத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

**SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR :** துணைத்தலைவர் அவர்களே, (குறுக்கீடு) இவ்விதம் சொல்லுவதில் ஒரு தவறும் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். இது மத்ய சர்க்காரால் இயற்றப்பட்ட ஒரு சட்டம் முக்கியமாக கூலி கொடுக்கிற விஷயத்தில் எப்போது கொடுப்பது, எந்த விதத்தில் கொடுப்பது போன்றவைகளைக் குறிப்பிடுகிற ஒரு சட்டம் இது என்பதைப் பலர் அறிவார்கள். மொத்தமாக நமது நாட்டில் முதலாளிகள், தொழிலாளர்கள் இவர்களிடையே அடிக்கடி சச்சரவுகள் ஏற்பட்டுக் கொண்டே இருக்கின்றன. இவ்விதம் நடைபெறுகின்ற எல்லாச் சச்சரவுகளும் சரியான காரியங்களுக்காகத்தான் ஏற்படுகின்றனவா என்பதையும் நாம் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. இதில் முக்கியமாக “பாக்டரி” “இண்டஸ்ட்ரிஸ்” என்ற இரண்டு வார்த்தைகள் இருக்கின்றன. இதனால் பல சந்தேகங்கள் எழுவதற்கும் வழியிருக்கின்றது. இதில் முக்கியமாக மோட்டார் விஷயத்தைச் சேர்க்கலாம் என்று சர்க்கார் எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த

[7th May 1959] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

விஷயத்தில் முதலாளி யார், தொழிலாளி யார் என்பதை அரசாங்கம் நன்றாக உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். மற்றத் தொழில்களையெல்லாம் இதில் சேர்க்கவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள்.

இருந்தாலும், இந்தச் சட்டத்தைப்பற்றிச் சொல்லப்படுகின்ற நேரத்திலும், இதைக் கையாளுகின்ற நேரத்திலும் அரசாங்கம் கவனமாக நடந்து கொள்ளவேண்டும். இதைப் பற்றித் தெளிவாகச் சொல்லிவிடுவது தான் நல்லது என்று நினைக்கிறேன். இல்லையென்றால் இதை வைத்துக் கொண்டு பல வியாக்கியானங்கள் செய்து கண்டபடி பேசுவார்கள். இவ்விதமான ஒரு நிலைமை வருவதற்கு முன்னாலேயே சர்க்கார் சந்தேகங்களையெல்லாம் தெளிவுபடுத்திவிடவேண்டும். சர்க்கார் சாதாரணமாகக் காரியங்கள் நடப்பதற்கு முன்னால் ஒன்றும் செய்வதில்லை. அனர்த்தங்கள் எல்லாம் நடந்த பின்னால்தான் காரியங்களை எல்லாம் செய்வார்கள். ஆகவே, இதைப் பற்றித் தெளிவாகச் சொல்லவேண்டியதை எல்லாம் முன்கூட்டியே சொல்லி விடவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், இதில் “காபிட்டல்” அண்ட் “லேபர்” அதாவது முதலாளி தொழிலாளி என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதை எல்லோரும் நன்றாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். முதலாளி என்று சொன்னால், ஒன்றிரண்டு பேரைத் தன்னுடைய அவசியத்திற்காக வைத்திருந்தாலும் கூட முதலாளி என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். நாங்கள் ஓய்.எம்.ஐ.ஏ. என்று இளைஞர்களுக்காக ஒரு ஸ்தாபனத்தை வைத்திருக்கிறோம். அதன் மூலமாக இளைஞர்களுக்குப் பலவிதத்தில் காரியங்களைச் செய்து வருகிறோம். அதில் நான்கு குமாஸ்தாக்களை அங்குள்ள காரியங்களைப் பார்ப்பதற்காக நியமித்திருந்தார்கள். இவ்விதம் வேலை செய்துகொண்டிருந்த ஐந்தாறு பேர்கள் சேர்ந்து கொண்டு ஒரு சங்கம் ஏற்படுத்திக்கொண்டார்கள். சில நாட்களில் சம்பளம் அதிகமாகத் தர வேண்டும் என்று கேட்க ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். காரியதரிசி அவர்களை வேண்டாம் என்று சொன்னதற்கு அவர்கள் லேபர் அது காரியிடம் போய்ச் சொன்னார்கள். அவர்களும் “நாங்கள் கவனித்துக் கொள்கிறோம்” என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அந்த லேபர் உத்தியோகஸ்தர் வந்து விபரங்களையெல்லாம் கேட்டதன் பின்னால்தான், விஷயங்கள் எல்லாம் தெரிந்தன. இவ்விதம் சம்பந்தமில்லாமல் பல விஷயங்கள் நடக்கின்றன. இம்மாதிரி ஓய்.எம்.ஐ.ஏ. வைத்து வேலை செய்வது கூடப் பிசகு என்று நாங்கள் எண்ணிக்கொண்டோம். இவ்விதம் எல்லா இடங்களிலும் நான்கு பேர்கள் அல்லது ஐந்து பேர்கள் சேர்ந்துகொண்டால், உடனே ஒரு சங்கம், ஒரு யூனியன் இவைகள் எல்லாம் வந்து விடுகின்றன. இதனால் பலவிதமான கெடுதிகளும் ஏற்படுகின்றன. இந்த எண்ணம் நாடு பூராவிலும் பரவிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தமாதிரியான சட்டம் பெருவாரியாக உற்பத்தி செய்கின்றவர்களுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டது. அதிகமான உற்பத்தி செய்கின்றவர்களுக்கு என்னென்ன முறையில் நல்ல காரியங்களை எல்லாம் செய்யலாம் என்பதைப்பற்றி ஆலோசிப்பதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட சட்டம் இது. இப்போது, எங்கள் பாங்கில் இரண்டு, மூன்று பேர்களை வேலைக்குக் குமாஸ்தாவாக அமர்த்தியிருந்தாலும், அவர்கள் சரியாகக் கணக்கு எழுதினாலும் சரி, தவறான முறையில் கணக்கு எழுதினாலும் சரி, அவர்களும் சங்கத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டு கிளர்ச்சி செய்ய ஆரம்பித்துவிடுகிறார்கள். அவர்கள் அங்கு என்ன உற்பத்தி செய்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. இம்மாதிரிப்பட்ட விஷயம் பெரிய விஷயமாகிப் பூரீ மொரார்ஜி தேசாய் வரை போய்விடுகிறது. இப்போது நாட்டில், “எம்ப்ளாயி யார்”, “எம்ப்ளாயர் யார்” என்கின்ற வித்தியாசம் தெரியாமல், “காபிட்டல்” “லேபர்” என்பதிலுள்ள வித்தியாசம் தெரியாமல் எத்தனையோ சங்கங்கள் ஆரம்பமாகிவிடுகின்றன. இதே நிலை எங்கள் சர்வகலாசாலையிலும் வந்துவிடுகிறது. கவர்ன்மெண்டார் ஏதோ பணம்

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [7th May 1959]

கொடுக்கிறார்கள், அதைக் கொண்டு நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பையன்களிடத்தில் கொஞ்சம் பணத்தை வாங்கிப் பரிட்சை நடத்திக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். பையன்கள் பரிட்சையே வேண்டாம் என்று சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றிப் பிரத்யேகமாக ஆலோசிக்க வேண்டும். இந்த நிலையில் இப்போது 20 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள் என்றால் இதை 25 ரூபாய் என்று தர வேண்டும் என்று சொன்னால், அதற்கு “ஸ்ட்ரைக்” செய்ய ஆரம்பித்து விடுகிறார்கள். ஆகவே, நாட்டிலுள்ள நிலைமைகளை எல்லாம் நன்றாக ஆலோசித்துப் பார்த்துத்தான் இம்மாதிரிப் பட்ட சட்டங்களைக் கொண்டுவரவேண்டும். நான்கு பேர்கள் ஐந்து பேர்கள் ஒன்று சேர்ந்துவிட்டால் சங்கம் வந்துவிடுகிறது, யூனியன் வந்துவிடுகிறது. இம்மாதிரி எதற்கெடுத்தாலும் சங்கம் அமைப்பது, யூனியன் அமைப்பது என்கிற மனப்பான்மை நாட்டில் வளர்ந்துகொண்டே வருகிறது. இம்மாதிரிப் பட்ட மனப்பான்மை வளர்ந்துகொண்டு வருவது நல்லதல்ல. இதை அமைச்சர் அவர்களும் ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

11-8  
a.m.

இப்போது இந்தச் சட்டத்தில் “பாக்டரி அண்டு இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் பிளிஷ்மென்ட்ஸ்” என்று சொல்லி நிறுத்தி விடுவதுதான் நல்லது என்று தோன்றுகிறது. இல்லை என்றால் புதிய புதிய அர்த்தங்கள் எல்லாம் இதன் மூலமாக வந்துவிடும். அதிலும் முக்கியமாகத் தேர்தல் காலத்தில் இது சம்பந்தமாகப் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படும். ஆகவே, இதை எல்லாம் சேர்க்க வேண்டுமென்று சொல்லுவதுதான் நல்லது. அவ்விதம் சேர்ப்பதில் எந்தவிதமான கஷ்டமும் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். இதில் பெரிய சிரமமும் இல்லை. ஆகையால், இதைக் கொண்டுவந்தது தப்பு என்று சொல்லவில்லை. ஐந்து பேர்கள் வேலை செய்கிறவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து கொண்டு, “எஸ்டாபிளிஷ்மென்ட்” அல்லது, “அண்டர்டேகிங்” என்று சொல்லிவிட்டால், உடனே அதற்கு “ரெப்ரஸன்டேஷன்” கொடுக்க வேண்டுமென்று ஒரு பெரிய கிளர்ச்சி எங்கு பார்த்தாலும் இருக்கிறது. அதற்காகக் கொண்டுவந்த விஷயம் தப்பு என்று நான் சொல்லவில்லை. பொதுப்படையாக வரவேண்டாம் என்று சொல்கிறேன். இந்தக் காலத்தில் இருக்கும் சூழ்நிலையை நன்றாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். நான் தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமாகப் பேசுகிறேன் என்று ஒரு கஷ்டம் கூட யாரும் நினைக்க வேண்டாம். தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமாக இந்தக் காலத்தில் ஒருவரும் நினைக்கக் கூட முடியாது. விரோதமாக நினைத்தால், பெரிய குளத்திலே அழுக்கிலும் அழுக்கிவிடுவார்கள். அதைப் பற்றிச் சொல்லவே தயாராக இல்லை. ஆனால், உண்மையிலேயே அவர்களுக்குச் செய்யவேண்டிய நல்லதெல்லாம் செய்ய வேண்டியதுதான். ஆனால், எங்கு பார்த்தாலும் ஒரே கிளர்ச்சியாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. நான்கு பையன்களுக்கு உபகாரம் பண்ணலாம் என்று ஓய்.எம்.ஐ.ஏ. ஆரம்பித்து நடத்திக்கொண்டு வரும்போது, அங்கே கூடத் தொழிலாளர்கள் என்று சொல்லிக் கிளர்ச்சி செய்யக் கூடிய மனப்பான்மை வந்திருக்கிறதென்றால், அது நன்றாக இல்லை என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட மனப்பான்மை வளர்ந்துகொண்டிருந்தால் ஒரு காரியமும் செய்ய முடியாமல் போய்விடும். பெரிய விஷயத்தில் இந்தச் சின்ன விஷயத்தைப் பேசவேண்டியதாக இருக்கிறது. இதிலே சில வாக்கியங்கள் பொதுவான வாசகங்களாக இருப்பதால், அவைகளைக் குறிப்பிட்டேன். இதற்கு வேண்டிய சீர்திருத்தங்களை ஒப்புக்கொண்டு செய்து விட்டால், தேசத்திலே இருக்கும் மனப்பான்மைக்கு அனுகூலமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

\* SRIMATHI SARASWATHY PANDURANGAM: அவைத் தலைவர் அவர்களே, கூலி நிர்ணய மசோதா நான் மிகவும் போற்றுகிறேன். முக்கியமாக, பாக்டரிகளில் வேலை செய்கின்றவர்களுக்கும், மோட்டார் ஓட்டுகின்ற தொழிலாளர்களுக்கும் கூலி கொடுப்பதுபற்றிய இந்த மசோதா

[7th May 1959][Srinmathi Saraswathy Pandurangam]

மிகவும் சிறந்தது. ஆனால், அதே சந்தர்ப்பத்தில், ஒரே நிர்ணயமாக, கூலி நிர்ணயத்தை நாம் செய்துவிட்டால், நீலகிரி ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில், அது ஒத்து வராது என்று நான் நினைக்கிறேன். பஸ் மோட்டார் ஓட்டுகின்ற தொழிலாளர்களுக்குக் கூலி கொடுக்கும் விஷயத்தில் சென்னையைப் பொறுத்த வரையில், அந்த ஜில்லாவுக்கு ஒருவிதமாகவும் நீலகிரி ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் வேறுவிதமாகவும் இருக்க வேண்டும். மலைப் பிரதேசங்களில் பஸ் ஓட்டுகிற தொழிலாளர்களைப் பார்க்கும் போது, மிகவும் பயங்கரமாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு வேறுவிதமான ஊதியம்தான் அளிக்கவேண்டியிருக்கிறது. கூலி நிர்ணயம் செய்யும் போது, உழைப்புக்குத் தகுந்த ஊதியமாக நாம் நிர்ணயம் செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன்.

அதாவது அல்லாமல், ஒரு தொழிற்சாலையிலே வேலை செய்யும் ஆண்களுக்கு ஒருவிதமான ஊதியமும், அதே தொழிற்சாலையில் வேலை செய்யும் பெண்களுக்கு வேறுவிதமான ஊதியமும் இருக்கிறது. அவ்விதம் இல்லாமல், சமத்துவமாகக் கூலி நிர்ணயம் செய்யப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். முக்கியமாக விவசாயத்தைப் பார்க்கின்றபோது கூலி நிர்ணயம் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் வேறுபட்டுக் கிடக்கிறது. இரு சக்திகளும் ஒன்றாகச் சேர்ந்தால்தான், வேலையைப் பொறுத்ததாகச் செய்ய முடியும். ஆனால், விவசாயத் துறையில் ஊதிய விஷயத்தில் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் ஏற்றத்தாழ்வு நிரம்பக் காணப்படுகிறது. ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் விவசாயத் தொழிலில் ஒரேவிதமான கூலி நிர்ணயம் செய்ய நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

இந்த விதமாக கூலி நிர்ணய மசோதா மிகவும் சிறப்பானது. நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் கூட “தொழிலாளர்களுக்குத் தகுந்த ஊதியம் அளிக்க வேண்டும்” என்று சொன்னார்கள். தொழிலாளர்களுடைய உழைப்புச் சக்தி உயர்ந்தால்தான் தேசமே உருப்படியான நிலையை எய்த முடியும். பண்டித நேரு கூட, உழைப்பைத் தான் கேட்கிறேன் என்று சொல்கிறார்கள். அதுபோல், உழைப்புச் சக்தியை அளிக்கும் உத்தமத் தொழிலாளர்களுக்குக் கூலி நிர்ணயத்தை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அளித்துத்தான் தீர வேண்டுமென்று சொல்லி, என உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

\* SRI T. PURUSHOTHAM: Mr. Deputy Chairman, Sir, in supporting this Bill, I should like to raise one or two points for consideration. It is not clear why these undertakings which we now legislate for were not originally included in the Central Amending Act. Was there any special reason why they were not included when the Act was recently amended by the Centre? The Hon. Minister should also tell us whether there has been any specific instance of default by lorry operators in regard to this matter or whether there has been any representations from Labour necessitating the introduction of this Bill. We are glad that the Hon. Minister has assured us that this will not be applicable to individual lorry undertakings. But I feel that it would be better if, instead of leaving this undefined, the provision is restricted so that this measure would apply only to such undertakings as come under the Factory Act and the rules framed under the Factory Act. With this submission, I support this measure.

[7th May 1959]

\*SRI A. SUBRAMANYAM: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய தினம் எல்லாத் தொழில்களிலும் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளிகளுக்கும் சரியான வலங்கியலை, உழைப்புக்குத் தகுந்த ஊதியம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற தோர்ணியில் கொண்டுவந்திருக்கும்படியான இந்த மசோதாவை நான் பரிபூரணமாக வரவேற்று ஆதரிக்கிறேன்.

இந்தத் தேசத்திலே, குறிப்பாக, தொழிலாளர்களுடைய எண்ணிக்கை தான் மிகவும் அதிகம் என்பதை நாம் மறந்துவிட முடியாது. எனக்கும் இந்தத் தொழிலாளர்களிடத்தில் சற்றேறக்குறைய 35 ஆண்டுகளாக அனுபவம் உண்டு. பல தொழிற் சங்கங்களை நான் தலைமை தாங்கி நடத்திக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அவர்களுக்குப் பொதுமான கூலியோ அல்லது கஷ்டத்திற்குத் தகுந்த கூலியோ கிடைப்பதில்லை என்பதைப் பல ஆண்டுகளாக நாம் அறிந்துவந்திருக்கிறோம். இப்பொழுது சில தொழில்களுக்கு மட்டும் வரையறுக்கப்பட்டு இன்னதுதான் கூலி என்பதாக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், பல தொழிற்சாலைகளிலே இன்னும் சிறிய சிறிய தொழில்கள் நடத்துமபடியான இடங்களிலே சரியானபடி கூலி நிர்ணயிக்கப்படவில்லை, பொதுமான அளவுக்கு அவர்களுக்குக் கூலி கொடுப்பதாகவும் தெரியவில்லை. இந்தக் காரணத்திற்காக நம்முடைய அரசாங்கம் தகுந்த வழியிலே கூலியை நிர்ணயித்து அவர்களுக்கு நல்ல உதவியைச் செய்ய முன்வரவேண்டும். அந்தத் தோர்ணியில் இப்பொழுது இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிய நான் மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

அதிலும் குறிப்பாக, இந்த நீலகிரி ஜில்லாவிலே சென்ற இரண்டு மூன்று தினங்களாகக் கனம் சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் எல்லோருமே பல இடங்களைப்போய்ப் பார்த்தார்கள். எமரால்டு, பைகாரா, குந்தா முதலிய இடங்களைப் பார்க்கும்போது, பெண்களுக்கு ஒரு விதமான கூலியும், ஆண்களுக்கு வேறுவிதமான கூலியும் கொடுக்கப்படுகிறது.

SRI N. ANNAMALAI PILLAI: பாயிண்ட் ஆப் இன்பர்டிமஷன், சார். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற தீர்மானத்தினுடைய கருத்து என்ன என்று தெரியவில்லை. கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசுவதும் எனக்குப் புரியவில்லை. தயவுசெய்து கனம் மந்திரி அவர்கள் மீண்டும் ஒரு முறை அதைத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

\*SRI A. SUBRAMANYAM: கனம் மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும்படியான தீர்மானத்தைப்பற்றிச் சுருக்கமாக நான் பேசும் போதும் விளங்க வைத்தேன். வேலை செய்யும் நேரம் எல்லாம் ஒன்றாய் இருக்கும்போது கூலியிலே ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஆனால், கஷ்டப்படுவதைப் பார்க்கும்போது, இருவரும் ஒரேவிதமாகத்தான் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஒரு கல்லீர்த் தூக்கிச் செல்லும் போது, ஆண் கஷ்டப்படுகிற அளவு பெண்ணும் கஷ்டப்பட்டுத்தான் சுமந்து கொண்டு செல்கிறார். ஆனால், கூலியிலே வித்தியாசம் காணப்படுகிறது, நான் விசாரித்த வரையில். ஆகவே, அம்மாதிரி இல்லாமல், அதையும் கொஞ்சம் மாற்றி, திருத்தி அவர்களுக்கும் உழைப்புக்குத் தகுந்த ஊதியம் கிடைக்கும் வகையிலே தகுந்த ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய ஆசை. ஆகையால், நம்முடைய நாட்டிலே இம்மாதிரியான திட்டங்களை வெகு நாட்களுக்கு முன்பே நாம் கொண்டுவந்திருக்க வேண்டும். உழைப்பாளிகளுக்கு நல்ல சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்தியிருக்க வேண்டும். எல்லாத் துறைகளிலும் தொழில் செய்யக்கூடியவர்களுக்கு 11-10 உழைப்புக்குத் தகுந்த ஊதியம் கிடைக்க வழி வகை செய்யவேண்டும். a.m. காலம் கடந்திருந்தாலும், நமது அரசாங்கம் கிரமத்தைப் பார்க்காமல்

[7th May 1959]

[Sri A. Subramanyam]

காலத்தை வீணாக்காமல் இம்மாதிரிப் பல சட்டங்களைக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்ற வேண்டும். இம்மாதிரியான பல சட்டங்களைக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவருவதற்குத் தீர்மானம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருப்பதைக் நான் மிகவும் வரவேற்கிறேன்.

ஆனால், கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ பாலசுப்ரமணிய அய்யர் அவர்கள் பேசும்போது, இந்தச் சட்டத்தில் சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்றும், அந்தக் குறைபாடுகளைக் காட்டிச் சாவதானமாகக் கொண்டு வர வேண்டும் என்றும், அதற்கு வேண்டிய யோசனைகளைச் செய்யவேண்டும் என்றும் அவர் கூறினார். இத்துடன் தொழிலாளர்களுக்கு, தான் வரோ தமாக இல்லா என்றும் குறிப்பிட்டார். ஆனால், எனக்கு என்ன தோன்றுகிறது என்றால், அவர் இப்படிச் சொல்வதற்குத் தொழிலாளர்களுக்கு இடைஞ்சலாக இருக்கும் என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். நம்முடைய தேசத்தல் 100-க்கு 88 பேர்கள் தொழிலாளர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. எல்லாரும் கூறுவதைப்போன்று வரும்காலத்தில் அவர்கள்தான் இத்தாட்டு மன்னர்கள். வாயவவில் பேசிக்கொண்டிருப்பதில் பயன் இல்லை. ஒரு சமயம் சென்னை அசெம்பிளியில் கலெக்டருக்குப் பங்கா இழுப்பவன் நாட்டின் மன்னராக இருக்க முடியுமா என்று ஒரு அங்கத்தினர் கேள்வி கேட்டதற்குக் கனம் நிதி அமைச்சர் ஸ்ரீ சுப்ரமணியம் அவர்கள் பதில் கூறும்போழுது “கலெக்டருக்கு பங்கா இழுக்கிறவன் நாட்டின் மன்னராக வர முடியும். எல்லாரும் நாட்டின் மன்னர்கள் தான். மன்னருக்கு மன்னர் பங்கா இழுக்கிறார்” என்று கூறினார். நாட்டில் ஒவ்வொருவரும் மன்னராக இருக்கவேண்டும் என்கிற தாத்பர்யம் நாட்டில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதனால் இம்மாதிரியான சட்டம் நாட்டிற்கு அவசியம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த மசோதாவைப் பரிபூரணமாக வரவேற்கிறேன்.

\*THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Deputy Chairman, Sir, as I said at the beginning, the scope of the Bill is very limited. It has nothing to do with industrial relations or with the fixation of wages in various employments. This Bill is intended merely to regulate the payment at stated intervals and to declare the permissible deductions in respect of wages. Therefore, it is not necessary for me to dwell at any length on the other points raised during the course of the debate.

Sir, I wish to inform the House that any amendment to the Payment of Wages Act will only be pursuant to the recommendation of the State Labour Advisory Board. It has been the practice of this as well as the Central Government for a long time. This particular recommendation that the Act be extended to lorry transport was made by the State Labour Advisory Board in October 1956. Sir, the State Labour Advisory Board is a Tripartite Organization, consisting of employers, representatives of employees and the Government. Therefore, the whole question whether the Act should be extended to any particular establishment or undertaking has been fully considered by a body which is most competent to do that, namely, the tripartite organization, and, therefore, there is no fear of anybody rushing with representations for extending this Amending Act to other undertakings or establishments without proper consideration.

[Sri R. Venkataraman] [7th May 1959]

Then, Sir, the question was raised whether it is not likely to be abused by applying it even to individuals who run their own establishment. Sir, in the absence of specific provision, generally 'undertaking or establishment' will not include individuals and individuals do not come under the definition of 'undertaking or establishment'. Therefore, as hon. Members would see, the scope of the Bill is only to regulate the payment of wages in industrial establishments and this will not include individual cases as feared. Therefore, there is no fear of the Bill being abused. In any event, I can assure the House that in the rules to be framed and in the instructions to be issued, Government would make it clear that this Bill will not apply to individuals who run their own establishments.

So far as the general question of wages is concerned, I understand it is governed by the Minimum Wages Act and Government follow a procedure before they fix minimum wages. Generally, they hold an enquiry through their officers or appoint a committee for the purpose of making recommendations with regard to fixation of minimum wages. Sir, this procedure is followed and all sides of the question are considered appropriately before such wages are fixed.

Sir, I thank the House for the general support hon. Members have given to this Bill. Sir, I move that this Bill be taken into consideration.

DEPUTY CHAIRMAN: The question is—

"That the Payment of Wages (Madras Amendment) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 3 of 1959), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 4 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I move—

"That the Payment of Wages (Madras Amendment) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 3 of 1959), as passed by the Legislative Assembly, be passed."

DEPUTY CHAIRMAN: The question is—

"That the Payment of Wages (Madras Amendment) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 3 of 1959), as passed by the Legislative Assembly, be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

7th May 1959]

## IV.—GOVERNMENT BUSINESS.

ANNUAL FINANCIAL STATEMENT FOR THE YEAR 1959-60 AND  
SUPPLEMENTARY FINANCIAL STATEMENT FOR THE YEAR 1958-59  
OF THE MADRAS STATE ELECTRICITY BOARD.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Mr. Deputy Chairman, Sir,  
I move—

"That the Annual Financial Statement for 1959-60 and the  
Supplementary Financial Statement for 1958-59 of the Madras  
State Electricity Board be taken up for discussion."

Sir, a copy of the Financial Statements has already been placed on the table of the House and copies of my speech have also been distributed to hon. Members. They would have gone through them carefully and, therefore, I do not think it is necessary for me to take the time of the House by reading my speech again here. I request hon. Members to take it that I have read the speech here and also request them to make their remarks and suggestions. They could offer their remarks bearing in mind that in the last two or three days they have seen a number of projects, a project completed years ago, a project under construction and where work is being carried on, etc. I assure the House that any remark which comes from this House and from hon. Members of this House will be carefully considered and acted on, so that on the whole this important scheme of power development would work efficiently. I once again assure the House that whatever remarks are made here, they would be immediately considered and acted on. With that assurance, I move that the subject be taken up for discussion.

DEPUTY CHAIRMAN: Motion moved—

"That the Annual Financial Statement for 1959-60 and the  
Supplementary Financial Statement for 1958-59 of the Madras  
State Electricity Board be taken up for discussion."

\*SRI V. V. RAMASWAMI: கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நமது மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மின்சார நிர்வாகத்தினுடைய கொள்கையைப்பற்றியும், அந்த இலாகா செய்திருக்கிற வேலையைப் பற்றியும் சொன்னார்கள். அதன் மீது நான் சுருக்கமாக இரண்டொரு அபிப்பிராயங்களை மாத்திரம் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர் கூறிய வண்ணம் நம் மாநிலத்தில் எடுத்துக்கொண்ட திட்டங்கள் எல்லாம் திட்ட காலத்திற்கு முன்னதாகவே முடிந்து சிக்கன முறையில் நடைபெற்று வருகின்றன என்பதைக் கண்டு நாம் எல்லோரும் பாராட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல; அதைக்கண்டு நாம் பெருமைப்பட வேண்டியதாகவும் இருக்கிறது என்றுதான் சொல்லவேண்டும். அது மட்டுமல்லாமல், இந்த மின்சார உற்பத்தி நிலையங்களிலே ஈடுபட்டு, பொறுப்பேற்று வேலை செய்யும் என்ஜினியர்கள் எல்லோரும், தொழிலாளர்கள் எல்லோரும் நம் மாநிலத்தின் வளர்ச்சிக்கு மிகவும் அடிப்படைத் தேவையான மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்வது உன்னதமான வேலை என்று

11-20  
a.m.



[Sri V. V. Ramaswami]

[7th May 1959]

கருதி, தங்கள் கடமையையும், பொறுப்பையும் நன்றாக உணர்ந்து வேலை செய்துவருகிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டபடி, இது வரையில் முடிந்திருக்கும் மின்சாரத் திட்டங்களைப் பார்த்திருக்கிறோம். இப்போது நடந்துகொண்டிருக்கிற திட்டங்களையும் பார்த்திருக்கிறோம், இங்கெல்லாம் வேலை செய்த, வேலை செய்துகொண்டிருக்கிற எல்லா ஊழியர்களும் நல்ல ஆர்வத்துடன் வேலை செய்கிறார்கள். அதில் எவ்விதமான குறைபாடும் சொல்வதற்கில்லை. அதற்காக நாம் அவர்களைப் பாராட்டிப் பெருமை கொள்ளவேண்டும். மேலும், இந்தக் குந்தாத் திட்டமானது பூர்த்தி யானவுடனேயே அநேகமாக நம் மாநிலத்தின் தேவை பூர்த்தியாகும் என்று சொல்லப்படுகிறது. (கனம் ஸ்ரீ ராமையா : பூர்த்தியாகக் கூடாது. வளர்ந்துகொண்டே போகவேண்டும்.) நான் அநேகமாக என்றுதான் சொன்னேன். மேலும் மேலும் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டு மக்களுடைய நாகரீக வாழ்க்கை வளர்ந்துகொண்டே போகும். அப்போது நம் தேவையும் அதிகமாகத்தான் இருக்கும். ஆகவே, ஒரு சமயத்தில் எத்தனைதான் அதிகமாக மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்தாலும், மக்களுடைய தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய முடியாத நிலைமையானது இருக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆனால் எங்கெங்கே நீர் வீழ்ச்சியின் மூலமாக மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்ய முடியுமோ அதை யெல்லாம் பூர்த்தி செய்துவிட்டோம். இனிமேல் நீர் நிலையங்களின் மூலமாக மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்வதற்குச் சாதனம் இல்லையென்று சொல்லலாம். ஆகவே, “அடாமிக் எனர்ஜி” நம் ராஜ்யத்தில் உற்பத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய நிலையத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள் என்று நினைக்கிறேன். திருவிதாங் கூறில் ஸோனல் கவுன்ஸில் கூட்டத்தில் நமது பேரரசு உள்நாட்டு அமைச்சர் ஸ்ரீ பந்த் அவர்களும் கூடச் சொன்னார்கள். அதற்கு நல்ல சாதனம் இருக்கிறது. குறிப்பாகத் தென்பகுதியில் அமைக்கக் கூடும் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே, அடாமிக் எனர்ஜி நிலையத்தை நமது மாநிலத்திலேயே நிர்மாணிப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தமாதிரி ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லும்போது, நமது மாநிலத்திற்கு மாத்திரம் அது பயன்படவேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. மற்ற ராஜ்யங்களுக்கும் மின்சாரம் அளிக்கக்கூடிய வகையில் இங்கே அமைக்கலாம். அந்தக் காரியத்தையும் கால தாமதம் இல்லாமல் செய்யவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இப்போது, விநியோகித்துக்கொண்டிருக்கிற மின்சாரத்தில், கோடை காலத்தில் “cut” இருக்காது என்று கவர்னர் உரையில் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்தமாதிரியாகக் “cut” இல்லாத நிலைமை ஏற்பட்டது மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய விஷயம். அதற்காக அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். முக்கியமாகக் கோடை காலத் தில்தான் மின்சார சக்தியை மக்கள் அதிகமாகத் தங்கள் சொந்த உபயோகத்திற்கும் உபயோகித்துக்கொள்கிறார்கள். தொழில் துறையிலும் அதிகமாக உபயோகப்படுகிறது. ஆகவே, இந்தக் காலத்தில் கட்டுப்பாடு இல்லையென்று ஆனது பெரிய விஷயம்.

மேலும், ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப் பட்டு வருகிறது. மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படுகிற கிராமங்களின் எண்ணிக்கை அதிகப்பட்டுக்கொண்டு போவது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. ஆயினும், நான் முன்பு கூறியபடி, இப்போது தேவை அதிகப்பட்டு வருகிறதே தவிர, இந்தக் காரியத்தில் திருப்தி ஏற்படும் என்று சொல்லுவதற்கில்லை. ஒரு

[7th May 1959]

[Sri V. V. Ramaswami]

கிராமத்திற்கு மின்சாரம் வந்தவுடனே பக்கத்து கிராமத்தில் உள்ளவர்கள் தங்கள் கிராமத்திற்கும் மின்சாரம் வர வேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள். ஒரு ஊரில் ஒரு கிணற்றுக்குப் பம்புசெட்டு வைக்க மின்சாரம் கொடுத்தவுடனே, பக்கத்தில் உள்ள இன்னொரு கிணற்றுக்கும் வைக்க வேண்டுமென்று அவன் முயல்கிறான். சாதாரண மக்கள் எல்லோருக்கும் எப்படி மின்சாரத்தை உபயோகிப்பது என்பது நன்றாகத் தெரிந்து விட்டது. இந்தச் சமயத்தில் மின்சாரத் தேவையும் அதிகப்படுகிறதை உத்தேசித்து என்ன விலை வைத்தாலும் மக்கள் வாங்கிக்கொள்வார்கள் என்று நினைப்பது சரியல்ல. பொதுவாக, வியாபாரிகள் கொள்ளை லாபம் அடிக்கிற மனப்பான்மை உடையவர்களாக இருப்பதாக எல்லா அமைச்சர்களும் சொல்கிறார்கள். ஆனால், நல்ல வருவாய் தரத்தக்க இந்தத் துறை அரசாங்கத்திடமே இருக்கும்போது, அரசாங்கம் லாபம் அடிக்கும் மனப்பான்மையை விட்டு விட்டுக் கொஞ்சம் விலையைக் குறைக்க முன்வர வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எந்தக் குடிசையை எடுத்தாலும், அங்கே ஒரு விளக்காவது இருக்கும் நிலைமை ஏற்படவேண்டும். அப்படி ஏற்பட்டால்தான், நாகரீக உணர்ச்சி, தன்மான உணர்ச்சி மக்களுக்கு ஏற்படும். ஆகவே, இவ்விஷயத்தில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்தி மின்சார ரேட்டைக் கொஞ்சம் குறைக்க முன்வர வேண்டும். ஒவ்வொரு ஆண்டும் நான் சொல்லுவருகிறேன். இப்போது மின்சார சார்ஜோடு கூடப் பலவிதமான சார்ஜுகள் வாங்கப்படுகின்றன. யுத்த காலத்தில் அவற்றை வசூலித்திருக்கலாம். யுத்தம் இல்லாதபோதும் கூட அரசாங்கத்திற்கு யுத்த பயம் இன்னும் நீங்கியதாகத் தெரியவில்லை. அஹிம்சா முறையில், பஞ்சசீலக் கொள்கையில் நம்பிக்கையுள்ள அரசாங்கமானது யுத்தம் என்ற பதத்தையாவது உடனடியாக ரத்து செய்ய முன்வர வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இப்போது கிராமங்களில் பம்புசெட்டுகள் வைக்க மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கிறது. குறிப்பாக, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு, ஏழை மக்களுக்குச் சலுகை கொடுக்கப்படுகிறது. அது ரொம்ப அவசியம். இன்னும் நேரிடையப் பார்வையாக வைத்து அதை விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன். இறுதியில் ஒரு விஷயம். என் கிராமத்தில் ஒரு கிணற்றுக்கு ஐந்தாறு ஹார்ஸ் பவர் மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பக்கத்தில் இன்னொரு கிணறு இருக்கிறது. அதற்குப் பம்புசெட்டு வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டால், 2 ஆண்டுகளாகியும் பதில் இல்லை. காரணம் என்னவென்றால், அந்த சப்-ஸ்டேஷனில் இருக்கும் டிரான்ஸ்பார்மரைப் பெரியதாகக் வேண்டும் என்றார்கள். இப்பொழுது 50-க்குப் பதில் 100 ஆற்றல் கொண்டதை வைத்துவிட்டார்களே என்றால், அது கல்லூரிக்குத் தேவையாயிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அதுவும் ஒரு ஹர்ஜனப் பெண் வசம்தான் இருக்கிறது. இந்த மாதிரியாக 2 ஆண்டு காலமாகியும் கொடுக்கப்படவில்லையே என்று யாரிடம் கேட்கவேண்டும் என்பது கூடத் தெரியவில்லை. மதுரை டிவிஷனில் கேட்டால் கோவில்பட்டியைக் கேளு என்கிறார்கள். அங்கே கேட்டால் இன்னொரு இடத்தில் கேளு என்கிறார்கள். பம்புசெட்டு வைக்க எந்த எந்த இடத்திற்கு எந்த எந்த அதிகாரியிடத்தில் கேட்கவேண்டும் என்றாவது தெளிவாகச் சொல்வதற்கு, விவரம் சொல்லக்கூடிய ஒவ்வொரு அதிகாரியையாவது போடவேண்டும். இரண்டாண்டாக என் கொடுக்கப்படவில்லை யென்றால், எதேதோ காரணம் சொல்கிறார்கள். புதிதாக ஒட்டத்தில் கோவாப்பரேடிவ் சால்வேஜ் பார்ம் ஏற்படுத்தினோம். 7 கிணற்றுக்கு

[Sri V. V. Ramaswami]

[7th May 1959]

3 கிணறுகள் தோண்டியிருந்தோம். அதற்குப் பம்புசெட்டு வைக்க சிலில் என்ஜினியரைக் கேட்டால் கம்ர்ஷியல் என்ஜினியரைக் கேளு என்கிறார்கள். அங்கே கேட்டால், “விண்ணப்பம் போட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆனால் இப்போது அந்த இடம் எங்கே இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியுமா” என்று எங்கையே கேட்கிறார். இங்கும்—கம்ர்ஷியல் லைனில் கூட “ரெட்டேபிசம்” வருவது கூடாது. அவரே தேரில் ஒவ்வொரு இடத்திற்கும் சென்று மின்சாரத்தைக் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். கம்ர்ஷியல் லைனில், தாங்களே முன்வந்து வேலை செய்யக்கூடிய மணப்பான்மை வளரவேண்டும். நான் எங்கள் ஊரில் முனிசிபல் சேர்மன் பொறுப்பில் இருந்தபோது, கம்ர்ஷியல் இன்ஜினியர் வீடு வீடாகப் போய் ஆயில் இன்ஜின் வைத்திருந்த தொழிலாளர்களைக் கண்டு பேசி என் தலைமையில் கூட்டம் கூட்டி மின்சக்தியை வாங்கும்படி செய்தார்.

11-30  
a.m.

இப்பொழுது தங்கனிடத்தில் மனு வந்த பிறகு கீழேயிருக்கும் என்ஜினியர்களுக்கு அனுப்பி அதற்குமேல் கவனிக்கப்படும் என்று சொன்னால், இவ்வளவு அழகாகக் காரியங்கள் உயரே நடக்கின்றன என்று மக்கள் கருதக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதையெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டும். இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திற்குள் சந்திநல்லா திட்டத்தை நிறைவேற்ற நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். மத்திய அரசாங்கத்திடம் கடன் கேட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதையும் பெறவேண்டும். அதோடு அடாமிக் பவர் ஸ்டேஷனையும் நம் முடைய மாநிலத்தில் கூடிய சீக்கிரம் ஏற்படுத்த முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

\*SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நமது மின்சார இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையைப் படிக்க மிகவும் மகிழ்ச்சி உண்டாகிறது. மின்சார இலாகாப் பொருள்கள், அதற்கு வேண்டிய விவரங்கள் எல்லாம் இந்த அறிக்கையில் சொடுத்திருக்கிறார்கள். முதலில் கவனிக்கும்போது, சென்னை ராஜ்யத்தில் நபர் ஒன்றுக்கு 30 யூனிட் அளவுக்கு உபயோகப்பட்டது. இரண்டாவது திட்ட கால முடிவுக்குப் பிறகு, இது 60 யூனிட்டாக உயரும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது ஒரு நல்ல செய்தி. இதை நான் வரவேற்கிறேன். அந்நிய நாடுகளில் ஒவ்வொருவரும் 2,000 முதல் 4,000 வரை உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். இதைப் பார்க்கும்போது, நம்முடைய நாடு எவ்வளவு பிற்போக்காக இருக்கிறதென்பது தெரியும். ஆகவே, இந்த இலாகா வெகு முயற்சியோடு பாடுபடவேண்டும். உற்பத்தியிலும், உபயோகப்படுத்துவதிலும் சென்னை ராஜ்யம் மூன்றாவது ராஜ்யமாக விளங்குகிறது. பம்பாய் ராஜ்யத்திலும், வங்காள ராஜ்யத்திலும் மின்சாரம் நீர்ப்பாசனக் காரியங்களுக்காக உபயோகப்படவில்லை. மற்றப் பெரிய தொழிலகங்காக உபயோகப்படுகிறது. இதைப் பார்க்கும்போது, தொழில் வளர்ச்சியில் நம்முடைய நாடு எவ்வளவு பிற்போக்காக இருக்கிறது என்பது தெரியவருகிறது. குறை கூறவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. கிராமங்களுக்கு மின்சாரத்தை அதிக அளவில் விஸ்தரிக்கவேண்டும்.

இப்பொழுது நமது கணக்குப்படி மாநிலத்தின் மின்சாரத் தேவை 1960-61-க்கு 375,000 கிலோவாட். 1965-66-ல் 812,000 கிலோவாட். 1970-71-ல் 12,71,000 கிலோவாட். இதுதான் நம் நாட்டுக்கு வேண்டிய “பார்கெட்”. இவ்வாறு மின்சார உற்பத்தியை அதிகரிக்கும்போது எந்தெந்த ஜில்லாக்களுக்குத் தேவையோ, அதை அறிந்து முதல் முதலில்

[7th May-1959] [Sri A. Gajapathy Nayagar]

அந்தப் பிரதேசங்களுக்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டும். சென்னை யில் நீராவி மின்சாரம். மதுரையில் நீராவி மின்சாரம். இது 25 சத விதந்தான். நம் நாட்டில் நீர் மின்சாரம் 75 சத விதம். நீர் மின்சாரம் மின்சாரத்துக்கு உபயோகப்படுவது மட்டுமல்லாமல் நீர்ப்பாசனத்திற்கும் உபயோகப்படுகிறது. 1962-ல் நெய்வேலியில் நீராவி மின்சார நிலையம் ஏற்படுத்தப்படும் என்று தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்தக் காரியத்தைக் கொஞ்சம் துரிதமாகச் செய்ய வேண்டும். நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரியை உபயோகப்படுத்திச் சேலத்தில் இரும்புத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றும், கடலூரில் துறைமுகம் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்றும் மக்கள் வாதாடுகிறார்கள். தென்னாற்காடு, சேலம் ஆகிய பகுதிகளில் முக்கியமாக மின்சாரம் பெருக வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது மின்சாரத்தை 3 ஏஜன்சிகள் கொடுக்கின்றன. அவைகள் சென்னை ராஜ்ய மின்சார போர்டு, 5 மின்சார லைசென்ஸ்தாரர்கள், 3 தனிப்பட்ட கம்பெனி லைசென்ஸ்தாரர்கள். தனிப்பட்ட கம்பெனி லைசென்ஸ்தாரை நீக்கிவிட்டு, எல்லாம் அரசாங்க சம்பந்தமாகக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இங்கே ஒரு பிரச்சனையைக் கிளப்பியிருக்கிறார்கள். 15-வது பக்கத்தில் “இந்த ஸ்தாபனங்களை மேற்கொண்டு சர்க்காரே மேற்கொள்வதென்பது ஒரளவுக்கு 2-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் கிடைக்கக் கூடிய நிதி வசதிகளைப் பொறுத்திருக்கிறது என்பதையும் கவனிக்க வேண்டும். இந்தப் பிரச்சனையில் ஒரு இறுதி முடிவு மேற்கொள்வதற்கு இடையில், லைசென்ஸ்தார்களின் மின்சார சப்ளை பகுதிகளில் கிராம மின்சார வசதி அபிவிருத்திப் பிரச்சனையை அரசாங்கமும் போர்டும் கவனித்து வருகின்றன. லைசென்ஸ்தாரர்கள் பகுதிகளிலும் கிராம மின்சாரத் திட்டங்கள் அபிவிருத்திக்காக 1959-60-ல் இருந்து கடன் கொடுக்க இந்திய அரசாங்கம் முன்வந்துள்ளது” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தத் தொகையைத் தவறாக மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து பெற்று கிராமங்களுக்கு மின்சார விஸ்தரிப்பைச் செய்ய வேண்டும். “கிராம மின்சார விஸ்தரிப்புத் திட்டங்களை மேற்கொள்ளுவதற்காக 1959-60-க்கும், 1960-61-க்கும் மொத்தக் கடன் ரூ. 88 லட்சம் கேட்கும் 6 கம்பெனி லைசென்ஸ்தார்களின் மனுக்களை, போர்டு சிபாரிசு செய்திருக்கிறது” என்று அமைச்சர் அவர்களுடைய அறிக்கையில் காணப்படுகிறது. தனிப்பட்ட கம்பெனிகள் செய்து வரும் வேலையை நாம் அறிவோம். அந்த லைசென்ஸ்தார்கள் கிராமங்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய மின்சாரத்தைக் கொடுக்கிறார்களா, அவர்கள் சரியானபடி வேலை செய்கிறார்களா என்று நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்துப் பார்க்க வேண்டும். கிராமங்களில் மின்சாரம் மிக அவசியமாக இருக்கிறது.

முடிவாகச் சொல்லவேண்டியது ஒன்று. குந்தா மின்சார சக்தித் திட்டத்தை நேற்றுப் போய்ப் பார்த்தோம். பாராட்டுக்கு அளவேயில்லை. துரிதமாக வேலை செய்துவருகிறார்கள். நமது அமைச்சருக்குப் பெருமை தரக்கூடியது. மின்சார போர்டுத் தலைவராக இருக்கும் எனது நண்பருக்கும் பெருமை. இந்த மின்சார இலாகாவில் வேலை செய்யும் ஆட்கள் கொஞ்சம் அடக்கமாகவும், ஒழுங்காகவும் வேலை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கல்யாண காலத்திலும் மற்ற விழாக் காலத்திலும் மின்சாரத்தை உபயோகிக்க விசேஷ லைசென்சு பெற வேண்டுமென்றிருக்கிறது. ஒரு கல்யாணத்தில் நான் பார்த்தேன். நாளைக் காலே 8 மணிக்குக் கல்யாணம்,



[Sri A. Gajapathy Nayagar] [7th May 1959]

முந்திய நாள் மாலை 7 மணிக்கு லைசென்சு கேட்டு எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆர்டர் வரவில்லை. 120 ரூபாய் சொற்பச் சம்பளம் பெறும் உத்தியோகஸ்தர் கரண்டு சப்ளையை நிறுத்திவிட்டார். விளக்கு எரியவில்லை. இந்தக் கல்யாணம் என்னுடைய மகன் கல்யாணம்தான். கல்யாண சமயத்தில் நிறுத்திவிட்டார். வேண்டுமென்றால் லைசென்சு வாங்காமல் உபயோகித்த தற்காக அதிகக் கட்டணம் வாங்கிக்கொள்ளட்டும். இந்தமாதிரி எக்ஸ்ட்ரூட்டிவ் அதிகாரியின்கீழ் கொண்டுவர என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது? எந்தச் சட்டம் இருக்கிறது? இந்தமாதிரிக் குறைகள் நான் மட்டும் சொல்லவில்லை. பெரிய சொற்பொழிவு காலங்களில் கூட இக்குறைகள் நடக்கின்றன என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மின்சார இலாகாவில் வேலை செய்பவர்கள் மின் போடு நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சென்னையில் ஒரு பெரிய திருமணம் நடந்தது. மாலை 6 மணிக்கு நல்ல கச்சேரி. அப்பொழுது திடீரென்று விளக்கு நின்றுவிட்டது. இரண்டு மணி நேரம் விளக்கு எரியவில்லை. நன்றாக எரிவதற்கு ஒரு தனி மெஷின் இருக்கிறது. அது ஒன்று கெட்டுவிட்டால் மற்றொன்று தயாராக இருக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஒன்று கெட்டுப் போய்விட்டது, அதற்குப்பதிலாக வேறு ஒன்று வாங்கி வைக்கவில்லை. அது விலை உயர்ந்த, மெஷின் தான். வெளிநாட்டிலிருந்து தான் அது வரவேண்டும். ஆக, நான் சொல்வது எப்பொழுதும் இரண்டாவது மெஷின் இருக்க வேண்டும் கையில. மணிக்கணக்கில் மின்சாரம் இல்லை என்று சொன்னால், மக்கள் என்ன செய்வார்கள்? மின்சாரத்தை வழங்குவதில் ஜாக்கிரதையாகத்தான் இருக்கவேண்டும். கடைசியாக ஒன்று சொல்லிவிட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். கிராமத் தொழில்களுக்கு உதவி செய்ய முன்வந்திருப்பது நல்ல காலம்தான். மத்திய அரசாங்கம் வேண்டிய பணம் உதவியாகக் கொடுக்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நமது பட்ஜெட் செலவில் ஏறக்குறைய மூன்றில் ஒரு பங்கு மின்சாரத் திற்காகச் செலவு செய்கிறோம். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதி வருடத்திற்குள்ளாக நமது மின்சாரத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் அளவிற்குத் தக்க வேலைகள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும் அமைச்சர் அவர்களுக்கும், மின்சார இலாகாவினருக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

**SRI K. T. KOSALRAM :** சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மின்சாரம் இந்த நாட்டின் அபிவிருத்திக்கு எவ்வளவு அத்தியாவசியமானது என்பதைச் சாதாரணப் பாமரனும் உணர்ந்திருக்கும் காலம் இது. ஒரு காலத்தில் கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொண்டுவரவது என்று அதிகாரிகள் திட்டமிட்டால், மின்சாரம் வந்துவிட்டால் மக்கள் எல்லோரும் செத்துப்போவார்கள், ஆடுமாடுகள் எல்லாம் மடிந்து போகும் என்று நினைக்கும் காலமாக இருந்தது. ஆனால் இன்று, மின்சாரம் மூலமாகத்தான் கிராமத்தின் நிலையை, கிராமப் பொருளாதாரத்தை அபிவிருத்தி செய்ய முடியும் என்ற நிலைமையை நாம் காண்கிறோம். நமது மாநிலத்தில் மின்சார இலாகா நன்கு செயல்பட்டு வருகிறது என்பதையாரும் மறுக்க முடியாது. அதே நேரத்தில் இந்த ஜனநாயக ஆட்சியில் யாராலும் கட்டுப்படுத்த முடியாத பல பெரிய “பாஸ்கை” நாம் சட்டபூர்வமாக உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம். அவர்களை, “சூப்பர் காட்ஸ்” என்று கூடச் சொல்லலாம். கடவுளுக்கும் அப்பாற்பட்டவர்கள் என்று நினைக்கக் கூடிய அதிகாரிகளையும், சில்ல்தாபனங்களையும் நாம் உண்டுபண்ணியிருக்கிறோம். அப்படித் தேசம் முழுவதிலும் உண்டுபண்ணியிருப்பதில் இந்த மின்சார போர்டும் ஒன்றாகும் என்பதுதான் எனது அபிப்பிராயம். இந்த

[7th May 1959] [Sri K. T. Kosalram]

மின்சார போர்டு அரசாங்கத்திற்கும் அப்பாற்பட்டதென்று நினைக்கக்கூடிய தொரு மனப்பான்மை அவர்களிடம் வந்திருப்பதை நான் நேரடியாகக் கண்டிருக்கிறேன். ஒரு சில அதிகாரிகளிடம் நான் பேசியபோது, அதை நேரடியாகப் பார்த்தேன். எங்களுக்கும் சர்க்காருக்கும் என்ன சம்பந்தம் என்று கூட அவர்கள் சொல்கிறார்கள். சர்க்காரிலிருந்துதான் அவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் சர்க்காருக்கும் அப்பாற்பட்டவர்கள் அல்ல என்பதை அவர்கள் உணராமல் இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் வருத்தத்தோடு, தெரிவிக்கவேண்டிய நிர்வாகத்தினால் தெரிவிக்கிறேன். பொது மக்கள்தான் எல்லோருக்கும் மேற்பட்டவர்கள். அவர்கள் தேர்தெடுத்திருக்கும் சட்டசபை, அவர்கள் மூலம் தேர்தெடுக்கப்பட்டிருக்கும் அரசாங்கம், அதிலிருந்து சில இலாகாக்களைப் பிரிவினை செய்திருக்கின்றது. அப்படிப்பட்ட இலாகாவினர் அரசாங்கத்தினிடம் கொஞ்சம் கூட மரியாதை இல்லாமல் நடந்துகொள்கிறார்கள். இந்த இலாகாவைப்பற்றி மட்டுமல்ல நான் சொல்வது. இது போன்று பல “சூப்பர் காட்ஸ்” ஐ நாம் உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம். தேர்தெடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற மந்திரிகள், மெம்பர்கள் எல்லோரும் ஏதோ தவறு செய்துவிடுவார்கள், ஆகவே சட்டபூர்வமாகச் சில அதிகாரிகளை, சில கார்ப்பரேஷன்களை, சில கமிட்டிகளை நியமித்து விட்டால், அவர்கள் தவறு செய்யமாட்டார்கள் என்ற எண்ணம் இன்று நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது தவறான எண்ணம் என்பதுதான் நான் அனுபவத்தில் கண்ட உண்மை. அமைச்சர்களே கேட்க இங்கு இடமிருக்கிறது. அங்கத்தினர்கள் கேட்கலாம், பொது மக்கள் மேடைகளில் பேசலாம். ஆனால் நீதி மன்றங்களில், ஹைக்கோர்ட்டில் நடக்கிற ஹபுல்களை அல்லது தவறுகளைப்பற்றிப் பேசவே முடியாது. அதேபோல், சர்லிஸ் கமிஷன் என்று சட்டபூர்வமானதொரு கமிஷனை நியமித்திருக்கிறோம். அவர்கள் செய்கிற தவறுகளைப்பற்றிச் சொல்ல முடியாது. அதில் இருப்பவர்கள் மனிதர்கள்தான். அவர்கள் மனிதர்களுக்கு அப்பாற்பட்டவர்கள் அல்ல. எந்த மனிதனும் தவறு செய்வது இயற்கையே. மந்திரிகள் தவறு செய்தால், அவர்களைத் தட்டிக் கேட்கச் சாதாரணப் பாமரனுக்கும் உரிமையிருக்கிறது. நேரில் போய் அவர்களைக் கேட்கலாம், அப்பொழுது தவறைத் திருத்திக்கொள்ள ‘சந்தர்ப்பம்’ இருக்கிறது. ஆனால், மின்சார போர்டு தவறு செய்தால், அதைக் கேட்க முடியாது என்றால், தட்டிக் கேட்க ஆள் இல்லாவிட்டால் தம்பி சண்டப்பிரசண்டம் செய்வான் என்ற அளவிற்குப் போய்விடக் கூடாது என்ற பயத்தால்தான் இதைச் சொல்கிறேன். அந்த நிலை வந்துவிடக் கூடாது. மின்சார போர்டு என்றால் வியாபாரம் செய்யக் கூடிய இலாகா; அதற்கென ஒரு தனி போர்டு இருக்க வேண்டுமென்று நினைக்கலாம். ஆனால், அதற்காக அவர்கள், தாங்கள் அரசாங்கத்திற்கும் அப்பாற்பட்டவர்கள் என்று நினைப்பது சரியல்ல. இதை எனது சொந்த அனுபவத்திலிருந்து சொல்கிறேன். எந்த உத்தியோகஸ்தர் எந்த சந்தர்ப்பத்தில் என்ன சொன்னார் என்பதை நான் இங்கு கூற விரும்பவில்லை, அப்படிச் சொல்வது நன்றியிராது. அவர்களும் அரசாங்க ஊழியர்கள்தான் என்று நான் சொன்னேன், “நீங்கள் அரசாங்கத்துக்கு அப்பாற்பட்டவர்கள் அல்ல”, “நீங்கள் சூப்பர்-காட்ஸ்” அல்ல, கவர்ன்மென்டின் கீழ் தான் நீங்கள் உத்தியோகம் வகிக்கிறீர்கள், போர்டு என்ற பெயரால்” என்று சொன்னேன். “ஆகவே, நீங்கள் அரசாங்கம் நினைப்பதற்கு மாறாக எதுவும் செய்துவிட முடியாது, பொது மக்கள் நினைப்பதற்கு மாறாக எதுவும் செய்துவிட முடியாது” என்று எடுத்துக் கூறினேன். ஆகவே, அமைச்சர் அவர்கள் இதை மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். (குறுக்கீடு) இதைவிட “கீனியாக”

[Sri K. T. Kosalram]

[7th May 1959]

ஒன்றும் சொல்ல முடியாது. கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ வி. வி. ராமசுவாமி அவர்களுக்கு என்னைப்பற்றிச் சொல்வதற்கு இந்தச் சபையில் உரிமையிருக்கிறது. அவர்கள் யாரையும் “சூப்பர் காட்” என்று சொல்லலாம்.

அடுத்தபடியாக, இந்தத் திட்டம் வரப் போகிறது. வெகு வேகமாக அங்கு வேலை நடந்துவருகிறது. அது கண்டு மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இருந்தாலும் கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ வி. வி. ராமசுவாமி அவர்கள் சொல்லியதுபோல், நாளுக்கு நாள் மின்சாரத்தின் தேவை அதிகரித்துக் கொண்டு வருகிறது. அப்படித் தேவை அதிகரிக்க அதிகரிக்க அந்த அளவுக்கு உற்பத்தியைப் பெருக்க உங்கள் திட்டங்கள் அதற்குச் சரியாக வர முடியாது என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். தினம் தினம், மின்சாரத்தின் தேவை அதிகரிக்கிறது. ஆகவே, அதிகப்படியான “தெர்மல் ஸ்டேஷன்ஸ்” இந்த மாநிலத்தில் இருந்தாலொழிய, இப்பொழுதிருக்கிற இந்த ஸ்கீம் மட்டும் வைத்துக்கொண்டு உங்கள் உறுதிமொழிகளை உங்களுடைய காப்பாற்ற முடியாது. மழை திடீரென்று இல்லாமல் போய்விடும். மழையிருந்தால்தானே டாமில் தண்ணீர் இருக்க முடியும். இந்த ஆண்டு நிச்சயமாக இவ்வளவு எலக்டிரிசிட்டி உற்பத்தி செய்யவாம் என்று சொல்லிவிட்டு, மழை இல்லாவிட்டால் நாம் என்ன செய்ய முடியும்? ஆகவே, அப்பொழுது எதிர்பார்த்தபடி நடப்பதில்லை. அப்பொழுது நமது திட்டம் “பெயில்” ஆகிவிடுகிறது. “கட்” இல்லையென்று சொல்லிவிட்டு “கட்” கொண்டுவர வேண்டியிருக்கிறது. 5 ஹார்ஸ் பவருக்கு மேல் உள்ள “செட்ஸ்” வைத்துக்கொள்ளக் கூடாதென்று சொல்கிறார்கள். தட்டுப்பாடு இல்லை என்று சொல்கிறோம். ஆனால், உடனே கரண்ட் கட்டுப்பாடு வந்துவிடுகிறது. ஆகவே, தெர்மல் ஸ்டேஷன்ஸ் நிறைய இருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் ஒவ்வொரு தெர்மல் ஸ்டேஷன் கொண்டு வந்தால்தான் நிலைமையைச் சமாளிக்க முடியும். இல்லாவிட்டால், சமாளிக்க முடியாது. அன்னிய நாடுகளிலிருந்து நூற்றுக்கணக்கான டன் “காஸ்டிக் சோடா” இறக்குமதி செய்யப்படுகிறது. இங்கு அதற்கான “பளாண்டுகள் எல்லாம் இறக்கி வைத்துவிட்டார்கள். ப்ரொடக்ஷன் தான் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால், அதற்கு மின்சாரம் கொடுக்கவில்லை என்று 15 நாட்களுக்கு முன்னர் சொன்னார்கள். லைன்கள் எல்லாம் கொண்டுவந்துவிட்டார்கள். ஆனால், மின்சாரம் கொடுக்கவில்லை. மின்சாரம் கையில் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். சென்ற மாதம் 15-ம் தேதி ப்ரொடக்ஷனுக்கு எல்லாவற்றையும் தயாராய் வைத்துவிட்டோமென்று அந்த என்ஜினியர் சொன்னார். சொல்லி 25 நாட்கள் ஆகி விட்டன. மின்சாரம் கொடுத்திருந்தால், அதற்குள் நூற்றுக்கணக்கான டன் உற்பத்தியாகியிருக்கும். அன்னியச் செலாவணியும் நமக்குச் சிறிது மிச்சப்பட்டிருக்கும். ஆகவே, மின்சாரம் கொடுத்துவிட்டோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பதில் பிரயோஜனமில்லை. எவ்வளவுக்கெவ்வளவு தெர்மல் ஸ்டேஷன்களை அதிகமாகப் போடுகிறீர்களோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு இந்த நாட்டின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய முடியும்.

11-50 a.m. நாம் வியாபாரம் செய்யக்கூடிய முறையில் இந்த நிர்வாகத்தை நடத்தவில்லை. மக்களிடத்திலிருந்து சுரண்டும் நோக்கமோ அல்லது இதன் மூலமாக லாபம் கிடைக்க வேண்டும் அல்லது இதன் மூலமாகப் பெருவாரியான வருமானம் கிடைக்க வேண்டும் என்ற நோக்கமோ நமக்குக் கிடையாது. இந்த நாட்டு மக்கள் நலமாக வாழவேண்டும், அதன் மூலமாகக் கூட நல நாடு என்ற முறையில் இந்த நாடு இருக்க வேண்டும் என்றுதான்

[7th May 1959]

[Sri K. T. Kosalram]

நாம் நமது அரசியல் அமைப்பை அமைத்திருக்கிறோம், அதன்படி பார்த்தால், நமக்குப் பணத்தைப்பற்றிக் கவலையில்லை. பணத்தைக் கண்டு பிடிப்பதற்கு எத்தனையோ வழிகள் இருக்கின்றன. ஆனால், எதிர்க் கட்சிகள் சொல்லுவது மாதிரி, பணத்தைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு மக்களுடைய தலையில் வரியைப் போட்டுவிடுவது மட்டும் முறையாகாது. முக்கியமாக, மக்களுக்கு நல்ல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்பது தான் நம் முடைய குறிக்கோளாக இருக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, நண்பர் ஸ்ரீ கஜபதி நாயகர் அவர்கள் சொந்தக் கம்பெனிகள் நடத்தி வருகின்ற வேலைகளைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். 1954-ம் வருடத்தில் தனிப்பட்ட கம்பெனிகளை எல்லாம் எடுத்துவிட வேண்டும் என்று சட்டம் கொண்டுவந்தோம். நான் அப்போது அங்கத்தினராக இருந்தேன். தங்களுடைய சொந்த லாபத்திற்காகக் கம்பெனிகள் எல்லாம் வேலை செய்துவந்தன. ஆகவே, அவைகளையெல்லாம் தேசியமயமாக்குவது என்று சட்டம் கொண்டுவந்தோம். அவ்விதம் ஒரு சில கம்பெனிகள் தேசிய மயமாக்கப்பட்டன. ஒரு சிலர் இன்னும் கொஞ்ச நாளைக்கு விட்டுத்தாருங்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாகச் சில இடங்களில் இன்னும் கம்பெனி முறையே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த இலாகாவின் அமைச்சர் கனம் ஸ்ரீ ராமையா அவர்கள் கிராமங்களில் எல்லாம் சென்று பார்த்து இவைகளைப்பற்றி எல்லாம் அறிந்திருக்கிறார்கள். எந்த இடத்திற்கு எல்லாம் சர்க்கார் மின்சாரம் கிடைக்கிறது, எந்த இடத்திற்கு எல்லாம் கம்பெனி மின்சாரம் கிடைக்கிறது என்பதையெல்லாம் அறிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் ஒரு கிராமத்திற்கு மின்சார வசதி இருக்கும், அதை அடுத்த நான்கு மைல் தூரத்திலுள்ள கிராமத்திற்கு மின்சார வசதி இருக்காது. இந்த நிலைமையைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் நல்ல “கொய் பல்ஸ்” பிரசாரம் செய்துவருகிறார்கள். சாதாரணமாகக் கிராமத்திலுள்ள மக்கள் சர்க்கார் கீழ் இருக்கும் மின்சாரத்தைப்பற்றியும் கம்பெனிகளின் கீழ் இருக்கும் மின்சாரத்தைப்பற்றியும் சரியாகப் புரிந்துகொள்வதில்லை. கம்பெனி எரியாவாக இருப்பதினால்தான் மின்சாரம் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னாலும்கூட, அவர்கள் நம்பமாட்டார்கள். அந்த அளவுக்கு எதிர்க் கட்சிகளின் “கொய் பல்ஸ்” பிரசாரம் இருக்கிறது.

...SRI L. S. KARAYALAR : What is this ‘Goebells’; Sir?

SRI K. T. KOSALRAM : வெகு திறமையாகப் பிரசாரம் செய்வது என்பதுதான் இதைப்பற்றிக் கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கரையாளர் அவர்களுக்குத் தெரியாமல் இருக்காது என்று நம்புகிறேன். அவர்களுக்கு இதைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டிய அவசியமில்லை என்று நம்புகிறேன். முன்னால் இவைகளுக்காக 80 லட்சம் ரூபாய் “லோன்” கொடுக்கின்றோம் என்று சொன்னார்கள். இவ்விதம் “லோன்” கொடுத்தாலும் கூடக் கம்பெனியார் சரியான முறையில் மின்சாரத்தைக் கொடுப்பார்கள் என்று நம்புவதற்கில்லை. ஏதோ பரிசீலனை செய்யலாம் என்ற முறையில்தான் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கம்பெனியார்கள் எந்த முறையில் நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றிக் கனம் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் ஆறு மாதங்களுக்கு முன்னால் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். சில கிராமங்களில் மின்சாரத்திற்காகப் பணத்தை எல்லாம் செலுத்திவிட்டு மூன்று நான்கு வருடமாகக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், அதே சமயத்தில் கம்பெனியார் தங்களுக்கு இஷ்டப்பட்ட

[Sri K. T. Kosalram]

[7th May 1959]

வேறு ஒரு கிராமத்திற்கு மின்சாரத்தைக் கொண்டுபோகிறார்கள். இம் மாதிரிப் பல இடங்களிலும் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் கம்பெனியார்கள் அரசாங்கத்தை எந்த விதத்திலாவது “influence” செய்து, தங்களுக்குக் கொஞ்ச காலம் நீடித்து இருப்பதற்கு வழி செய்து கொள்கிறார்கள் என்பது தான். இந்த விதத்தில் கம்பெனி எரியாவில் மின்சாரம் கொடுக்கின்ற விஷயத்தில் பாரபட்சம் ஏராளமாகக் காட்டப் படுகிறது என்பதை யாராலும் மறுக்கமுடியாது. குறிப்பாக “பிளாக் டெவலப்மெண்ட் எரியா”விலும், “கம்யூனிட்டி டெவலப்மெண்ட் எரியா” விலும்தான் மின்சாரம் அதிகமாக “சப்ளை” செய்வதற்காக நாம் திட்டமிட்டிருக்கிறோம். ஆனால், இந்த எரியாவில்தான் அதிகமாகக் கம்பெனிகள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. சர்க்காரிலிருந்து இம்மாதிரிப்பட்ட இடங்களுக்கு முதல் சலுகை கொடுத்தாலும்கூட, இந்த இடங்களில் எல்லாம் சரியானபடி மின்சார வசதி கிடைப்பதில்லை. இந்த இடங்களை யெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் போய்ப் பார்த்தார்கள். அங்கு சென்று மக்களிடத்தில் பழகி அவர்களுடைய கஷ்டங்களையெல்லாம், மனம் விட்டுப் பேசி அறிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் அந்த இடங்களில் எல்லாம் கம்பெனியாரே மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களால் கம்பெனியை வற்புறுத்த (இன்ஸிஸ்ட்) முடியவில்லை. இதிலிருந்து கம்பெனியார் அரசாங்கத்தை ஏமாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்களா அல்லது சர்க்கார்தான் உண்மையிலேயே ஏமாற்றிக்கொண்டிருக்கிறதா என்பதை அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே, கம்பெனி விஷயத்தில் சர்க்கார் கடுமையாக இருக்க வேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட திட்டத்தைக் கொடுத்து, குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவீட்டால், அந்தக் கம்பெனியை எடுத்துவிடுவது என்று முடிவு செய்துவிட்டால், கம்பெனிகள் எல்லாம் ஒழுங்காக மக்களுக்கு வேண்டிய மின்சார வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கும் என்று நாம் நம்பலாம்; பொது மக்களும் நம்புவதற்கு இடமிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த விஷயத்தில் அரசாங்கம் முக்கியமாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அதல்லாமல் அதைச் செய்துவிட்டோம், இதைச் செய்துவிட்டோம் என்று தம்பட்டம் அடிப்பதில் மட்டும் பிரபோசனமில்லை. பொது மக்களுக்கு நாம் எந்த அளவில் மின்சார வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறோம் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

DEPUTY CHAIRMAN: The hon. Member has already taken fifteen minutes.

SRI K. T. KOSALRAM: இன்னும் ஒன்றிரண்டு நிமிடத்தில் முடித்துக்கொள்கிறேன். மேலும், இந்த நாட்டில் கைத்தொழில்களை எல்லாம் பெருக்க வேண்டும் என்று நாம் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். இவ்விதம் அரசாங்கம் சொல்லிக்கொண்டு வந்தாலும், அவர்களுக்குப் போதிய அளவு மின்சார வசதி செய்துகொடுப்பதில்லை. அவர்களுக்குக் கைத்தொழில்களைப் பெருக்கினால்தான் நாடு முன்னேற்றமடையும் என்று ஆசைவார்த்தை காட்டிவிட்டு, அவர்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு நாம் முதலிடம் கொடுப்பதில்லை. அவர்களுக்கு இதில் முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும். இது தவிர, விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் கொடுக்கிற விஷயத்தில் நாம் “கமர்ஷியல் டிபார்ட்மெண்ட்” ஏற்படுத்தி அதன் மூலமாக மின்சாரம் கொடுத்து வருகிறோம். இதில் சில இடங்களில் அங்குள்ள விவசாயிகள் தங்களுடைய குறைகளைச் சொல்லி, அதில் எட்டு அணு, ஒரு ரூபாய், ஒன்றரை ரூபாய் குறைக்க வேண்டும் என்று சொன்னால்

[7th May 1959]

[Sri K. T. Kosalram]

“கமர்ஷியல் டிபார்ட்மெண்ட்” தங்களால் இதில் ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். உண்மையிலேயே விவசாயிகளினால் அந்த இடத்தில் விவசாய அபிவிருத்தி ஏற்படும் என்று தெரிந்தால், அவர்களுடைய குறைகளையெல்லாம் போக்குவதற்கு முன்வர வேண்டும். தங்களுக்கு லாபம் கிடைக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு இராமல், தங்கள் இலாகா வியாபார இலாகா என்ற நோக்கத்தோடு இராமல், விவசாயிகளுக்கும், இந்த நாட்டிலுள்ள மக்களுக்கும் சேவை செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு இந்த போர்டு வேலை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

\* SRI T. PURUSHOTHAM: Mr. Deputy Chairman, Sir, a satisfactory and progressive Budget has been presented to us in regard to the Madras State Electricity Board. I say satisfactory, because this is a well-balanced Budget with a little surplus too. I say this is a progressive Budget because of the rapid strides made and planned in the matter of generation and distribution of electricity by the State Electricity Board in this State. It should be said that the supply of electricity by the Board is being made so as to meet the people's requirements. And I wish to join the hon. Member Sri V. V. Ramaswami in congratulating the Hon. 12 the Minister for Electricity, Sri V. Ramaiah, on this achievement. noon. Though the Electricity Department and its administration are entirely in the hands of a Board, which my hon. Friend Sri K. T. Kosalram called the super-God, yet, I may assure him and this House that the Minister and the Government are the directing hands under the Electricity (Supply) Act, and that the Minister has played his part well. So it is I congratulate him, and the Chairman, and the members of the Electricity Board.

I particularly congratulate the Minister for Electricity and also the Minister for Labour on the noteworthy negotiations with the representatives of the Electricity Department workers and the amicable settlement in regard to the demands of the electricity staff. The threatened strike was averted. On the satisfactory settlement arrived at, our congratulations are certainly due to the Electricity Board and the Government.

I am sure hon. Members will readily endorse the compliments paid by the Hon. Minister in his speech to the present Chairman and members of the State Electricity Board. All the same, I feel, and I am sure hon. Members will agree with me, that we cannot continue to have a part-time Chairman to manage the affairs of the Board for all time. The question of having a full-time Chairman of the Electricity Board should be considered. Now that it is stated that the term of the present Chairman and members is

ANNUAL FINANCIAL STATEMENT FOR THE  
YEAR 1959-60 AND SUPPLEMENTARY  
FINANCIAL STATEMENT FOR THE YEAR  
1958-59 OF THE MADRAS STATE  
ELECTRICITY BOARD

[Sri T. Purushotham]

[7th May 1959]

due to expire on the 30th June 1959, it will certainly lead to much greater efficiency if a full-time Chairman is appointed. I would urge this for the consideration of the Government.

In a democratic system of administration . . .

SRI V. V. RAMASWAMI: May I know whether the hon. Member recommends a technical or non-technical person to the Chairmanship of the Board?

\* SRI T. PURUSHOTHAM: That I leave to the Government to decide. As I said, the management of the Electricity Board requires a very able hand, a technical hand, and it is particularly stated in the Electricity Act that the Chairman should be one who possesses training and experience in the management of such undertakings. I am sure the Government will bear this in mind in making the appointment of Chairman. I wish to point out that in a democratic system of administration, the public should have access to officials, and that there should be facilities for hearing personal representations, and that personal attention should be given to the needs of the public. All this could certainly be better achieved if there is a full-time head for the administration of the Electricity Board. It is in that view that I stress this proposal. It is in that view that I stressed at the time of the discussion on the last Electricity Board Budget that local advisory committees for hearing local representations and sending them to the State Electricity Board, should be set up. The inclusion of 'electricity' in the subjects of the District Development Councils to be constituted under the Madras District Development Councils Act will not, I feel, take away the powers of the local committees under the Electricity (Supply) Act. I would invite the attention of the hon. Members to section 17 of the Supply Act, which defines the powers and the functions of the local advisory committees. The section says that the Board may consult the local advisory committees on any business coming before it, and shall do so in respect of such business as the State Government may by general or special order in this behalf require, and also the local advisory committees shall meet at such intervals as may be prescribed and oftener for the transaction of urgent business on such other occasions as the Chairman of the Board may require. All these obligations laid on the local advisory committees cannot be fulfilled by the District Development Council. The District Development Council cannot certainly take the place of local advisory committees contemplated under the Electricity Act. I, therefore, feel that the Government should re-examine

ANNUAL FINANCIAL STATEMENT FOR THE  
YEAR 1959-60 AND SUPPLEMENTARY  
FINANCIAL STATEMENT FOR THE YEAR  
1958-59 OF THE MADRAS STATE  
ELECTRICITY BOARD

[7th May 1959]

[Sri T. Purushotham]

this question and constitute local advisory committees. The functions of the District Development Council in matters relating to electricity are quite different, and certainly the District Development Councils would not reconcile themselves to occupy the subordinate position which the local advisory committees may be said to occupy under the State Electricity Board to fulfil the obligations I have just now read out.

I am glad, Sir, that the case of agriculturist consumers has received due attention at the hands of the Board and the Government, as hon. Members would note from the speech of the Hon. the Minister in charge of Electricity.

(Mr. Chairman in the Chair.)

The Minister has set out the case fully in his speech. The agriculturists are hard hit by the system of special minimum guarantee on account of which they have to pay the prescribed minimum amount even though they do not consume electricity up to the minimum agreed to by them. It is encouraging to note that the Government have taken due notice of this, and that they have constituted a high level committee to go into the entire question in all its aspects and submit its recommendations within three months. The Hon. Minister has not, however, stated when the committee was constituted, when the three-month period will be over, and when final orders will be passed to the relief of the suffering agriculturists. Pending settlement of this question, I make this humble appeal to the Hon. Minister that coercive measures should not be instituted for the recovery of the arrears. The Government having admitted the difficulties of the agriculturists in this matter, it is my special plea, and I hope the Hon. House will agree with me, that the State Electricity Board should not in any case cut off electric supply for the agriculturists. A most sympathetic view should be adopted in this matter and, pending issue of final orders on the recommendations of the expert high level committee that has been constituted, I hope the Government will bear this in mind and issue necessary directives that agricultural connections should not in any case be cut off. I should also like to bring to the notice of the Hon. Minister that most of these rural schemes are found to be quite remunerative and so the Board should revise the special guarantee amount originally fixed periodically. An annual assessment of the latest position should be taken up and the special guarantee amounts should be revised from time to time.

12-10  
P.M.

[Sri T. Purushotham]

[7th May 1959]

Sir, I am glad that the development of rural electrification in areas served by licensees has received due attention at the hands of the Government. My hon. Friend Sri Kosalam has made a special plea about it. Pending the decision of the Government with regard to nationalization of these private undertakings, I hope the Government would see to it that the proposal of the Electricity Board for grant of loans to the undertakings will be pushed through and that sanction will be accorded for these loans as early as possible. At the same time, the Government should see that necessary instructions are issued to the Electricity Board to see that these amounts are spent by the licensees for the purpose for which those loans are being given to the private undertakings, namely, for rural expansion schemes.

**SRI MOHAMED RAZA KHAN:** May I, with your permission, interrupt the hon. Member? May I know from him how he would reconcile his proposal with the persistent demand from the various people and representatives of the people asking the Government to take up electricity concerns and not have private concerns for a long time to come?

**\* SRI T. PURUSHOTHAM:** I do press it, Sir. I am for nationalization of these undertakings. The Government, having passed necessary legislation about it, should not stop half way. The Government have already taken up several of these undertakings in pursuance of that legislation and still, there are some private concerns as such. I have repeatedly stressed that action should be taken about taking them over and the Hon. Minister has definitely stated in his speech that this question is engaging the attention of the Government and the Board and pending finalization of the scheme, I should like to emphasize that there should not be this lop-sided development of rural electrification in our State. Whereas in areas under the State Electricity Board there is definite progress in the matter of rural electrification service, it is not being done in the case of areas under licensees. So it is I press that this state of things should not be allowed to continue for a long time. Hence the urgency for sanctioning these loans to licensees. In granting the loans, the Board should prevail upon the licensees under section 23-A of the Electricity Act to carry out the development of rural electrification in the areas served by them. The amounts given to them as loan should be utilized for that purpose and then only any relief could be had to the villages in those areas.

[7th May 1959]

[Sri T. Purushotham]

I shall now close my speech with making a reference to the charge made by the hon. Member Sri Kosalam about the officers of the Electricity Department. Being a member of the Electricity Board Consultative Council, I may assure the hon. Member Sri Kosalam that the Council has been persistently insisting on the Electricity Board that the Officers and the staff should do everything possible to keep healthy and satisfactory relationship with the public. It is in that view that I have said that there should be local advisory committees as liaison body between the public and the Electricity Board and the Government. Thank you, Sir.

**Mr. CHAIRMAN:** The hon. Member Sri Sivasubramanya Nadar may now speak. I will have to stop the hon. Member at 12-30 p.m. Therefore if he wants to make a long speech, he may do so tomorrow.

**\* SRI S. P. SIVASUBRAMANYA NADAR:** No, Sir, I shall finish by 12-30 p.m.

மன்றத் தலைவர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்கள் சமர்ப்பித்த அறிக்கையைப் படித்துப் பார்க்கும்போது, நமது ராஜ்யத்திலே இந்த இலாகா எவ்வளவு அரிய பெரிய சாதனைகளைச் சாதித்திருக்கிறது என்பது தெள்ளத் தெளிவாகத் தெரிகிறது. அது மட்டுமல்ல. அதைப் படித்துப் பார்ப்பதைவிட அந்த இடங்களிலே போய்ப் பார்க்கும்போது, குந்தா, பைகாரா, மணிமுத்தாறு, பாபநாசம் முதலிய தேக்கங்களிலே போய்ப் பார்க்கும்போது, நாம் படிப்பதைவிட இன்னும் எத்தனை மடங்கு அந்தப் பெரிய சாதனைகள் சாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைக் கண்கூடாகக் காண்கிறோம். இரண்டு தினங்களுக்கு முன்னால் குந்தாவுக்குப் போய்ப் பார்க்கும்போது, அங்கு நடக்கும் வேலை அதிசயிக்கத்தக்க நிலைமையில் இருந்தது. ஆனால், மக்கள் அறியக்கூடிய நிலையில் இல்லை. மக்களுக்கு எவ்வளவு பெரிய வேலை அங்கு நடக்கிறது என்று சொல்வதற்குச் சந்தர்ப்பம் இல்லை. அந்த முறையிலே, அங்கு வேலை நடப்பதைப் படங்கள் பிடித்து சினிமா மூலமாக ஜனங்களுக்கு எடுத்துக்காட்ட வேண்டுமென்று கனம் மந்திரி அவர்கள் கமிட்டியில் சில நிமிஷ நேரங்களுக்கு முன்னால் கேட்டுக்கொண்டோம். அதைச் செய்தால் தான் அந்த வேலையினுடைய பிரம்மாண்டமான சாதனையைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் இருக்கும். வேலை முடிந்த பிறகு போய்ப் பார்க்கும்போது, எதோ ஒரு கட்டிடம், எதோ ஒரு அணைக்கட்டு இருக்கிறது என்ற நிலையில்தான் அறியக்கூடியதாக இருக்கும். வேலை நடக்கிற அந்தந்தக் காலங்களிலே அதை ஜனங்களுக்குப் படங்கள் மூலம் எடுத்துக்காட்டினால்தான், அந்தப் பிரம்மாண்டமான வேலை என்ன அளவிலே, என்ன உச்ச நிலையிலே நடந்துவருகிறது என்பதைக் கண்கூடாகக் காண்பதற்குச் சந்தர்ப்பம் இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நம் ராஜ்யத்திலேதான் இந்த இலாகா நல்ல முறையிலே வேலை செய்து வருகிறது, குறுகிய காலத்திலே பெரிய சாதனை செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது, மட்டற்ற மகிழ்ச்சியும் சந்தோஷமும் அடையக்கூடிய நிலை ஏற்படுகிறது. நம் ராஜ்யத்திலே இரண்டாவதான வழிகளிலே மின்சார இலாகா செயல்படுகிறது. ஒன்று நேரடியாக;



[Sri S. P. Sivasubramanya Nadar] [7th May 1959]

12-20  
p.m.

மற்றொன்று லைசென்சு பெற்ற தனிக் கம்பெனிகள் மூலமாக. தனிக் கம்பெனிகளைப்பற்றி ஒரிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், துரதிருஷ்டவசமாக என்னுடைய மாவட்டத்திலே இரண்டும் இயங்குகின்றன. பெரும் பகுதி மின்சார போர்டிலே நடத்தப்படுகிறது. அங்கே ஒரு சிறிய பகுதியில் திருநெல்வேலி-தூத்துக்குடி எலெக்ட்ரிக் சப்ளை கம்பெனி என்ற பெயரால் ஒரு கம்பெனி நடத்தப்படுகிறது. அங்கே சென்று பார்த்தால் கம்பெனி பெயரால் நடத்தப்படுவதற்கும் போர்டின் பெயரால் நடத்தப்படுவதற்கும் எவ்வளவு வித்தியாசம் இருக்கிறது என்பது நன்றாகத் தெரியவரும். ஒரு சில அடிகள் தூரத்திலுள்ள இரண்டையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் இரண்டுக்கும், உள்ள வித்தியாசம் நன்றாகத் தெரியவரும். கண்ணால் பார்த்தாலே நன்றாகத் தெரியவரும்; சொல்ல வேண்டும் என்பதில்லை. எங்கே மின்சார போர்டு இயங்கி வருகிறதோ, அங்கே நல்ல முறையில் சப்ளை செய்யப்படுவதும், எங்கே கம்பெனி நடைபெறுகிறதோ அங்கே எவ்வளவு மோசமான நிலைமையில் அது இயங்கி வருகிறது என்பதும் நன்றாகத் தெரியவரும். சாதாரணமாக “மெயின்டினென்சு” என்று சொல்லுவார்கள். அது கம்பெனி நடத்தும் இடங்களில் கிடையாது. ஆதி காலத்தில் எப்படி கம்பெனிகள் இயங்கி வந்தனவோ, அதே முறையில்தான் இன்றைக்கும் அவைகள் இயங்கிவருகின்றன. இதைத் தினம் தினம் பார்க்கலாம். எங்கெங்கே கம்பெனி இயங்கிவருகிறதோ, அங்கேயெல்லாம் அடிக்கடி விளக்குகள் அணைந்து போவதைப் பார்க்கலாம். மழை காலம் வந்துவிட்டால், கேட்கவே வேண்டாம். ஒரேயடியாக இருள். எந்த அளவு கம்பெனிகள் வேலை செய்துவருகின்றன, எந்த அளவில் கம்பெனி நிர்வாகத்தில் அக்கறை காட்டுகிறார்கள் என்பவை அங்கே போய்ப் பார்த்தால்தான், நன்றாகத் தெரியவரும். அதில் பாடுபட்டு அதை அறிந்தவர்களுக்குத்தான் அதனுடைய பலன் நன்றாகத் தெரியும். இப்பொழுது அவர்களுக்கு “ரூரல் எலெக்ட்ரிக் சப்ளை” கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே போய்ப் பார்த்தால் எதற்கு எடுத்தாலும் தங்கனிடம் பணம் இல்லை என்றுதான் சொல்லுகிறார்கள். “எங்கனிடம் பணம் இல்லை; சர்க்காரிடம் கடன் கேட்கிறோம், அது வந்தவுடன் தான் மேற்கொண்டு வேலைகளை எடுத்து நடத்த முடியும்” என்று பதில் சொல்லுகிறார்கள். “கடன் கிடைக்கவில்லை, அதனால்தான் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன” என்று பதில் சொல்லுகிறார்கள். இப்படிப் பதில் சொல்லிக்கொண்டு அவர்கள் எந்தவிதமான வேலையும் செய்யாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, “ரூரல் எக்ஸ்டென்ஷன்” வேலை திருப்திகரமாகவே நடக்கவில்லை. அவர்களிடம் வேண்டிய அளவுக்குப் பணம் இல்லை என்றால், கம்பெனியை சர்க்காரிடம் ஒப்படைத்து விடுவதுதானே? சர்க்காருடைய கடனை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு அவர்கள் செயல்படுவானேன்? இந்த முறையில் அந்தக் கம்பெனிகள் செயல்பட்டால், அதனால் ஜனங்களுக்கு என்ன பயன் ஏற்படும்? ஆகவே, அவர்களுக்கு “ரூரல் டெவலப்மெண்ட்” வேலையைக் கொடுத்தால் என்ன பயன் என்று கேட்கிறேன்.

இத்துடன் மின்சாரத்தை உபயோகிக்கிறவர்கள் அங்கு படும் அவஸ்தை மிகமிக மோசமாக இருக்கிறது. நாற்பது வாட் பல்பு போட்டாலும், பத்து வாட் பல்பு மாதிரித்தான் எரிகிறது. அந்த அளவில்தான் ட்ரான்ஸ் பார்மருக்குச் சக்தி கொடுக்க முடிகிறது. அதன் சக்திக்கு அதிகமாக “லோடு” கொடுத்துவிடுகிறார்கள். மின்சாரத்தை எந்த அளவுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமோ, அந்த அளவுக்குக் கொடுப்பதாகவே இல்லை. இந்த முறையில் கம்பெனி நிர்வாகத்தால் அவதி ஏற்படுகிறது.

7th May 1959] [Sri S. P. Sivasubramanya Nadar]

இது மட்டுமல்ல. அங்கங்கே கனெக்ஷன் வேண்டுமென்று கேட்டால் ஒரு முறையையும் அனுசரிப்பதில்லை. யார் முன்னால் மனுப் போட்டார் களோ, அவர்களுக்கு முதலில் கனெக்ஷன் கொடுப்பதில்லை. அவர்களுடைய இஷ்டம் போல்தான் கொடுக்கிறார்கள். தங்களுக்கு யார் வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு முதலில் கொடுக்கிறார்கள். ஒரு நியாயமான முறையை அனுசரிப்பதில்லை. அங்குள்ள கம்பெனி நிர்வாகஸ்தர்கள் பாரபட்ச முறையில் நடந்துகொள்ளுகிறார்கள். சிலர் பலகாலம் காத்திருந்தால் கூட அவர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. இதையெல்லாம் கவனித்து கம்பெனி நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அவர்களுடைய லைசென்சைத் திரும்பத் திரும்பப் புதுப்பித்துக்கொண்டிருப்பதால், அவர்களால் எந்த வேலையையும் செய்ய முடியவில்லை. அவர்களைப் போய் ஏதாவது வேலை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டால், அதற்கு அவர்கள் என்ன பதில் சொல்லுகிறார்கள் என்றால், தங்கனிடமிருந்து எந்த நேரமும் கம்பெனி போய்விடப் போகிறது, சர்க்கார் அதை எடுத்துக்கொண்டுவிடுவார்கள், அதனால் தங்களால் நிரந்தர வேலை ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்று பதில் சொல்லிவிடுகிறார்கள். ஆகவே, இம்மாதிரியான புகார்களுக்கு இடம் கொடுக்காமல் கம்பெனிகள் எல்லாவற்றையும் “நாஷனலைஸ்” பண்ணி எந்த அளவில் எடுத்துக்கொள்ள முடியுமோ அந்த அளவில் எடுத்துக்கொண்டு அவை நல்ல முறையில் இயங்கும்படி வழி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இன்னொரு விஷயத்தைப்பற்றி கனம் நண்பர் ஸ்ரீ கஜபதி நாயகர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதாவது ஒரு வீட்டில் கலியாணம் அல்லது ஏதாவது காரியங்கள் நடக்க வேண்டியதாக இருந்து, அதற்கு மின்சாரம் “சப்ளை” செய்ய வேண்டும் என்று நினைத்தால், அல்லது கலியாணப் பந்தலுக்கு மின்சார விளக்குகள் போட வேண்டுமானால், சிறிய கிராமங்களிலும் சரி, சிறிய நகரங்களிலும் சரி, அங்கு இட வசதி இல்லாமல் இருந்தால், பக்கத்து வீட்டிலிருந்து மின்சாரக் கனெக்ஷன் கொடுத்து விளக்குகள் போட்டுக்கொள்வது வழக்கம். அப்படிப் பல காலமாக நடந்து கொண்டுவருகிறது. ஆனால், சென்ற ஆறு மாத காலமாக அப்படி எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்றும், தனியாக “செட்” வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றும், அப்படி வைத்துக்கொண்டு மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்துகொள்ள வேண்டுமென்றும், அப்படி வீட்டிலிருந்து மின்சாரக் கனெக்ஷனைப் போட்டுக்கொண்டால் உடனே அந்த வீட்டிற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் கனெக்ஷனை நிறுத்தி விடுவோம் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இப்படிச் சொல்வது சரியல்ல. ஒரு அளவிற்கு மின்சாரம் அதிகப்படியாக வேண்டுமென்றால், அதற்காக ஒரு பாட்டரி செட்டையோ அல்லது மோட்டார் செட்டையோ வைத்துக்கொண்டு வேலை செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால், அது அவ்வளவு சாத்தியம் அல்ல. அது மிகுந்த கஷ்டத்தைத்தான் கொடுக்கும். ஆகவே, இந்த முறை அகற்றப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு கூட டாரிப் ரேட்டுகளில் மின்சார போர்டு ரேட்டுக்கும் கம்பெனி ரேட்டுக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஒரு யூனிட்டுக்கு எவ்வளவு சார்ஜ் செய்ய வேண்டுமோ அதை விட அதிகமாகக் கம்பெனி சார்ஜ் வருகிறது. இப்படி அதிகப்படியாக சார்ஜ் வாங்குவதால் உபயோகப்பவருக்கு அதிகப் படியாகச் செலவு ஆகிறது. ஆகவே, அதையும் கண்காணிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri S. P. Sivasubramanya Nadar] [7th May 1959]

அது மட்டுமல்ல. மீட்டர் வைக்கும்போது, அதற்கு என்று வாடகை வாங்குகிறார்கள். அந்த வாடகை மின்சார போர்டு வசூலிக்கும் வாடகையைவிட இரண்டு பங்கு அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே, கம்பெனி நிர்வாகத்தில் வசூலிக்கப்படும் வாடகையைப் போர்டு வாடகையைப்போல் வசூலிக்கும்படியாகத் துரிதமான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதிகப்படியான வாடகை வசூலிப்பது அகற்றப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆகவே, இந்த மின்சார போர்டு கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்களுடைய நிர்வாகத்தில் நல்ல முறையில் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அங்கே வேலை செய்யக்கூடிய நம்முடைய இஞ்சினியர்களைப் போய்ப் பார்த்தால் குந்தா போன்ற திட்டங்களில் வேலை செய்யும் இஞ்சினியர்களைப் பார்த்தால், நாம் பெருமைப்படக்கூடியதாக இருக்கிறது. அவர்கள் அரிய பெரிய சாதனைகளைச் சாதிக்கிறார்கள். உலகத்திலேயே அவர்களுடைய பெருமை மெச்சத்தக்க அளவில் இருக்கிறது. அதை நாம் பார்க்கும்போது, நாமே பெருமைப்படுவதுடன் அவர்களுடைய அரிய சேவையை நாம் பாராட்டக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்று கூறிக்கொண்டு, எனக்குப் பேசுவதற்கு அவகாசம் கொடுத்ததற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

V.—DISCUSSION UNDER RULE 57 OF THE MADRAS COUNCIL RULES  
re-ACCIDENTS FROM MOTOR VEHICLES, LORRIES, BUSES, ETC.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar will now raise a discussion for short duration on an urgent matter of administration, namely, the several accidents that have occurred recently from motor vehicles, lorries, buses, etc., in the City of Madras and in other places of the State.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Mr. Chairman, I am grateful to you and to the Government for having given me this great privilege which I am exercising for the first time in my twelve years' stay in this Legislative Council. I am sorry that on this matter I have to speak with a certain amount of mental anguish caused by the unfortunate occurrences that have been reported from day to day in the papers. We do not know exactly what other accidents are taking place which have not been reported in the papers. Just a couple of weeks ago, most of us were horrified to learn that a Sub-Inspector of Police riding on a motor cycle on Popham's Broadway was dashed to death by a lorry carrying vegetables. There was another case of a person walking on the pavement having been dashed to death by a lorry running over the pavement and killing him instantaneously. Only a couple of days ago, I got this cutting from one of the newspapers where it is stated—

“Two fatal accidents occurred last night, one on Bodyguard Road, and the other on Egmore High Road opposite the Egmore Railway Station. The victims in both cases have not yet been identified.

7th May 1959] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

A 60-year-old woman is reported to have been knocked down by a 'Hindu' office lorry at 7-45 p.m. on Bodyguard Road, near the Military Workshop. She died in the General Hospital at 1 a.m. today . . .

A 14-year old boy died on the spot when he was knocked down by a State Transport bus on Egmore High Road, opposite the Egmore Railway Station yesterday at 8-45 p.m. . . .”  
When I gave notice of the Resolution, I had hoped that I would have some short respite from reading of similar accidents. But, Sir, yesterday's issue of 'The Hindu' contains a report about an accident which occurred near Madras and which is of a terrible nature. The report says--

“Chinnathambi (20) of Arungunam village, Wandiwash taluk, died and four persons were injured in a collision between a motor lorry and a hand-cart and a double bullock cart near Kavangarai village on the Madras-Nagalapuram Road, about nine miles from Madras, on the night of May 3. The lorry, it is stated, was proceeding from Madras to Nagalapuram and the carts were also moving in the same direction. In the impact, one of the two bullocks was crushed to death.

Ramanujam, driver of the lorry, had a miraculous escape. After the impact, the lorry overturned.”

I need not read the gruesome stories. I think there is hardly a day when some such accident more often fatal is not reported in the daily Press.

Sir, at the time when the Budget was discussed last year, I<sup>12-30</sup> raised this question and asked for the steps the Government were<sup>P.m.</sup> likely to take to prevent such accidents. At that time, as often happens, since our Ministers are busy and cannot afford to spend the time in the Council listening to inspired speeches on the Budget, only the Hon. the Finance Minister was present in the House and he gave me an assurance besides the Hon. the Leader of the House that the matter would be taken up as it was a very important matter indeed that could not be overlooked. I have been wondering to know still what it is that has been done by the Government to safeguard the interest of the people who are pedestrians or who are going in slowly moving carts or even in motor-cars. The position is such that today neither by day nor by night can anybody proceed in a car or walk on the road or proceed in a bullock cart without ever being constantly in the fear of an accident occurring before he reaches his place, and all of us, I think, will realise that if many of our relations, whether



[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [7th May 1959]

the relative be he or she, do not return in time, we are on tenter-hooks till they come back and that we begin to pray to God for their safe arrival. This is a thing which should not be allowed to occur in any country. I think we should see to it that something is done to prevent this. Let me assure the House that it is not my intention in this debate to offer any criticism or to find fault with anybody for the series of accidents that are occurring. My object is more constructive and I hope the House will realise that my main object is to throw forth some suggestions which may be taken note of by the Government.

We have to realise that in these days transport has increased tremendously, more particularly motor transport, and that everything possible should be taken note of whether it be on the highways of the State or whether it be on the roadways of the municipalities or the Corporation. Only yesterday I raised the point with the Hon. the Minister for Health that no care seemed to have been taken either by the Corporation or by the Government when they allowed multistoreyed buildings to be constructed in the midst of congested areas of the City where, unfortunately, accidents even now were occurring very frequently. This is a responsibility that cannot be attributed to the Transport Minister alone. It is a responsibility, as I have pointed out, that has to be shared by all Members of the Cabinet, particularly the Transport Minister, the Minister in charge of Highways, the Minister in charge of Health and the Home Minister, for all these are concerned with these accidents. And if any blame is to be apportioned, it should be apportioned more or less equally among all the four Ministers. (Sri A. M. Allapichai: In what proportion?) Well, I leave it to the hon. the Deputy Chairman to suggest in what proportion it should be done.

Well, why do these accidents occur? First of all, I must confess to a sense of amazement when I look at the type of persons who are allowed to drive the lorries. Is there any rule, any sort of definite condition, under which the lorry drivers or bus transport drivers are allowed to drive the vehicles? In this connection, let me state that the State Transport buses seem to be an authority for themselves. A few years ago I pointed out to this House the report of the Inspector-General of Police wherein he had stated that with regard to State Transport buses, however, the Police were unable to interfere as those bus drivers were not subject to the Police. I then asked a question whether it was a fact or whether they had since come under the control of the Government. I have not yet had an answer to this question but my hope is that there is no distinction made between the State Trans-

[7th May 1959] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

port drivers and others drivers. I have quoted only from the Inspector-General's published report and I am not responsible for the statement made therein. It may be that since then other steps have been taken. But I ask whether in any civilised country persons would be allowed to drive buses and lorries without very strict conditions being observed. Over a year ago I suggested that these persons should have had good training not merely in driving but in automobile care and driving for a period of at least six months or a year in a well-established automobile school and that thereafter only they should be taken. I ask who examines these lorry and transport bus drivers? Have they any experience? I have often found that a member of the Police force comes, takes them along with him, asks them to start and then reverse and then certifies them to be fit for driving. These things are very simple. I was myself a driver for some years. I know the tricks of the trade, although in view of the abundance of the accidents occurring and my anxiety not to involve myself in causing more accidents, I gave up driving a year ago. (Laughter) That apart, a person driving a lorry or a State Transport bus ought to have a different standard for making him eligible to drive. He should have a different physical standard from that of ordinary persons. He should have stamina. There should be an age rule. I do not think anybody over the age of 55 should be allowed to drive any of these vehicles. If trustees of temples should not be over seventy (Laughter) I respectfully suggest to you that it may not be anomalous to have an age-limit for drivers of lorries and buses.

Secondly, I emphasised on the last occasion, from a medical man's point of view, that the most important thing was the vision. Most of the Members may not be aware—because as I see, though most of them may be over forty, none of them is wearing glasses that after the age of 40, a defect naturally arises in the eyes, the defect called 'presbyopia'. That is a defect that has to be corrected. I have seen many drivers driving without any sort of correction and the result of it is that, unfortunately, they are not able to visualise the lorry or the vehicle coming opposite to them or coming in front of them. I have also suggested that as in the case of drivers of railway engines, we have to have a test of the colour vision. It is a very important factor. In driving at night, colour vision is an essential test for a person to be more or less certified fit. To drive a railway engine where there is no question of control—it goes on, he has got only to see the signals—such a colour test is essential. Here in the case of drivers of State Transport buses and lorries, they have to see more important things than mere signals and, therefore, their vision should be very perfect.

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [7th May 1959]

Then again, I would like to ask whether there is any rule with regard to load in a lorry. The lorry is overloaded to such an extent that nobody, however strong he may be, would be able to drive the vehicle, sit at the steering wheel and turn the lorry properly. Is there any rule by which the weight on the lorry is to be regulated? If there is a rule, is there any machinery by which it is controlled? For buses, the number of passenger seats and the load are there indicated. But what happens in the case of lorries? The weight that is to be carried could possibly be judged by the volume that is carried in the lorry and the nature of the material carried. What happens nowadays is this. Steel is required everywhere. Long stretches of steel are put into the lorries. When such lorries move on the roads, nobody can say what will happen. The lorry driver is not responsible if anything happens. These are things that are happening in the heart of the City of Madras under the very eyes of those who are supposed to govern us. Why are they allowed to occur? Is there no check-up of the lorries periodically? I have known in many cases the reason for the accident is that there has been no proper check-up of the vehicles. The brake when applied does not function properly, the steering wheel is loose and, what is worse, the wheels themselves are oscillating so that I have seen driving on the highways that the motor-man coming in front does not know in what way the lorry or the bus will turn or swerve.

12-40  
p.m.

I should say that one of the worst things is the glaring headlights. Formerly, there was a great deal of control. I myself remember that in the City of Madras we had to paint in black half of the top portion of our lights. Today nobody worries about it. Particularly when a car is coming opposite, it is the fashion of the driver, be it a private car or a lorry or a State Transport bus, to switch on the headlights fully to have glaring lights right up. One of the reasons why a very terrible accident occurred the other day was that the glaring lights were switched on on the statue of 'Triumph of Labour'. I have no doubt that labour will triumph ultimately and that ultimately labour will be the controlling and ruling authority here, and there is no doubt about it. The triumph of labour is in anticipation of the coming event. It was only the glaring headlights that blinded that poor doctor and his car dashed against the circular flower bed, or whatever it is called. (An hon. Member: Fountain). I could not recognize it as fountain and, therefore, I did not know what it was, though I passed that way everyday from the University building. Well, I need not go into that. Four innocent lives, two children, one lady, and that old person who was a classmate of mine, whom I knew very well as a medical officer, exemplary in all the duties that he undertook, were lost.

7th May 1959] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

Well, there may be a feeling that in view of the over-population of this country, these accidents are, after all, the Nature's method of controlling the population, just as family planning may be another method. Now, in every country fatalities are notified immediately. I was in Montreal only last year and on the route to Toronto, there is a big board—my hon. Friend the Hon. the Leader of the House will bear me out. There it is written: In the month of, say, January, the total number of accidents is so and so and in the month of February it is so and so. You have been warned. Please remember that it is not only your life which is at stake but other people's lives and in the name of humanity drive carefully, drive slowly and drive in an orderly manner. These boards are found there.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: They drive at 60 miles.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Yes, they do. Now this brings me to the question that the remedies that we are thinking of should be looked at from two points of view. There is the short-term policy as well as the long-term policy. I have suggested that with regard to the short-term policy, immediate steps should be taken to see that some of these things are rectified by exercising better control and better supervision by means of surprise checks and inspections. Such surprise inspections will go a long way in reducing the number of accidents. I am sorry the Hon. the Minister for Health is not here now, but I would appeal to him through this House that he must see that ambulance cars are kept ready. It is unfortunate that when casualties occur, they are made much worse by the manner in which the injured persons are handled. I have known simple fractures made into compound fractures. I have also known many other disabilities being the result of an untrained method of dealing with the patient or putting him on the cot or whatever it may be. It should be possible, by means of communications, for ambulance cars to be more or less available within a reasonable time, as also medical staff and appliances. These are, what certain nations call, the civilised methods of approach to fatalities. They realise that fatalities are inevitable in the world but let us see that, as far as possible, we do something to see to it that these are taken care of. Now, Sir, in the United States, for example, every taxi driver has got a photostat copy of his driving licence and his photo is also inserted in the back seat, so that any person who wants to check can know who is the person who is driving and if he has got a real licence. So, I do not see any reason why a taxi driver or a lorry driver or a bus driver should

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [7th May 1959]

not have a similar licence. If the Government make it a rule that these drivers must go to a school where automobile instruction is given, then there can be no question whatsoever that they will be properly controlled.

Now, Sir, as I said, there are certain long-range plans that have to be considered. There is no use of trying to close the stables after the horses have been stolen. I say this is a life problem. With due deference to the Hon. the Minister for Health, I must say that we should not wait for more fatalities to occur. Now what is the long-term plan? The other day while I was speaking at the Annual Conference of the Highways Engineers' Association, I said that while I complimented them on the highways that they had laid, they had forgotten to find out what the condition of the highways would be after 40 or 50 years. The highways that have now been constructed are only fit for one-way traffic. They are not fit for two-way traffic. Even now in some places it is so. So, I would suggest that the Government should seriously consider the necessity of having, side by side with the highways, another path constructed which, for the present may be restricted to slow-moving vehicles but ultimately will be a parallel highway. The Hon. the Leader of the House was saying that in spite of these warnings, the people of Canada drove about 60 miles an hour. I also agree with him in that respect but there are more highways than one and there are so many parallel roads nicely dovetailed that a person can freely go. I am not suggesting that we should copy their example. There are many things which the Americans do, and I do not want them to be copied at any time, including television. (The Hon. Sri R. Venkataraman: Particularly the number of accidents). Yes, but they keep a good record of it. We do not keep a record of it and we do not know how many accidents occurred in this State in a particular month or year.

Then, I come to the problem of cyclists. Three or four of them go together, lighting each other's cigarettes on the way and also dovetailing each other. (Interruption) I have not seen mixed companies going so far. But this is a great danger to the motor transport. Formerly, it was a rule that a cyclist should go only one ahead of the other.

The other thing that I want this House to consider seriously is about motor cycles and Lambrettas which have come so much into use, carrying 'Pelican' riders, a male and a female. That is a great danger to themselves and to the traffic that has got to be regulated a bit. (Interruption). If we go to Delhi, we will

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] 7th May 1959]

find a family consisting of five riding on the vehicle. Actually I saw a hefty Sikh gentleman doing it. I wonder how they managed to travel but they did manage.

I need not enumerate all these factors nor am I in a position to make all the suggestions necessary to control them. But I would respectfully state that this is a very urgent matter. I would request the Government to appoint a Special Committee to consider the short-term and long-term policies and the steps to be taken. There are many other suggestions which, doubtless, others will have to give for solution. So, the urgent problem is so vast that I would earnestly request the Government not to take this motion as a censure motion or criticism but to take it in the spirit in which it has been moved today. Something must be done immediately to announce through the Press or the board the number of accidents that occurred throughout the State of Madras. At least in the Madras City and towns like Coimbatore, Tiruchirappalli and Madurai, they must be broadcast so that people may know where accidents occurred.

MR. CHAIRMAN: The matter is now open for discussion.

12-50  
p.m.

\* SRIMATHI MARY C. CLUBWALA JADHAV: Mr. Chairman, Sir, I support the motion. I would like to add that the Police should have much greater control over the vehicles in these places, especially in so many of the residential areas. In Madras in the residential areas also there is large lorry traffic and there are also fast-moving vehicles. I am afraid the State Bus Transport vehicles also go at any speed without stopping and there is no control over them. The department plead that they have not enough Police to be posted in these residential areas. But this is a very important aspect of traffic regulation. For in these area there are many schools and other institutions and many children are using these places.

Then, Sir, I also like to draw the attention of the Hon. Minister to the accident which took place in Madras City about three weeks back. I am told that the dead bodies of young men who died there instantaneously were exposed on the road, uncovered for nearly one hour. Of course, certain police restrictions are there. But some steps should have been taken for covering these bodies.

Young boys and girls should be taught the rules of the road and also, staggering of the road traffic should be considered.

[Srimathi Mary C. Clubwala Jadhav] [7th May 1959]

It was said, Sir, by the Leader of the Opposition that in Canada the drivers went at a speed of 60 miles an hour. But, Sir, there are so many parallel roads for persons to go in different ways, one going in this direction and another in that direction and therefore they have to speed up. It is not as though they want to go fast, but they have to go fast because of pressure from behind to keep up the tempo. They are forced to speed up at 50 and 60 miles.

I also support the plea that there should be separate pathways for the slow-moving traffic.

Thank you, Sir.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Sir, after the very sweet and reasonable approach of the hon. Lady Member to my left, I am sorry my approach to this problem is quite different. Sir, it is really a very tragic thing that in the last fortnight, the moment one opened one's morning paper, one read only news of a serious accident with one or two deaths. The hon. Lady Member referred to the one which was not drawn attention to by the hon. the Leader of the Opposition, possibly because he was out of Madras at that time. Two young men were going on a scooter and they met with an accident. The Police version is that they tried to overtake the bus going there. Whatever it is, they were killed instantaneously. It is true that the dead bodies were left on the road uncovered. For, at 7 o'clock that day, I happened to go to the aerodrome and I happened to visit the place. It was a tragic sight. My point is this. The hon. the Leader of the Opposition made out a very good case that if not now, at least in the future steps should be taken to avoid such accidents and he incidentally said that four Hon. Ministers were concerned with this—the Home Minister controlling the Police, the Hon. Mr. Kakkan being in charge of Highways, the Transport Minister and the Labour Minister. (An hon. Member : The Health Minister also.) I think the list is over. (The Hon. Sri R. Venkataraman : The Government as a whole.) Very well, I leave the matter at that.

MR. CHAIRMAN : The Local Administration Minister also. (Laughter).

SRI MOHAMED RAZA KHAN : The list becomes very exhaustive. Whatever it is, my point is this. I am asking the Members of the Treasury Benches whether these matters were brought to the notice of the Government, whether they, as we have seen, saw in the papers accounts of these accidents, whether they saw them and treated them as simple, usual, everyday affair or whether they pursued the matter to find out the facts of the case, and whether they asked the department why such things happened. The moment they came to know of these things, they

[7th May 1959] [Sri Mohamed Raza Khan]

ought to have asked the Police Department and their Secretariat Department about them. Let them think of the serious accident in which an unfortunate Sub-Inspector was killed. He must have put in 15 or 20 years of service. He dashed against a bus and was within a split second torn to pieces. It was referred to by the hon. the Leader of the Opposition. Did Government take cognizance of this case? What were the steps taken by the Government to avoid such things at least in the future? Were any special measures adopted by the Police to control the speed of vehicles? Were there warning to drivers? Were there any prosecutions? If they had launched any prosecutions for contravening the restrictions, whether they drive a car, a scooter or anything else, that would have a deterrent effect. I am asking the Hon. Minister who is in charge of that subject. There is a warning post on Mount Road and motorists should not overtake up to the Hindu Office. My point is to bring to the notice of the Treasury Benches that some serious things are happening and that they should not be allowed to continue. If the seriousness of these accidents is brought home to the Treasury Benches and if the Ministers should become more vigilant, then today the hon. the Leader of the Opposition would have done a very great job. Therefore, I want the Ministers, instead of keeping quite, sitting complacent, to issue instructions on the lines of the suggestions of the hon. the Leader of the Opposition at least as far as the future is concerned. I do not like to go into it further. I want to say only this much. The Ministers should immediately issue instructions to see that at least in the City of Madras strict control is exercised and, instructions should be issued to the departments concerned with regard to speed, overtaking and so many other things which have been brought to the notice of the House.

Sir, I like to ask one thing and that relates to the Hon. the Leader of the House. Sir, there is always a third party insurance. Whenever any accident takes place, it is usual that the man dies, leaving nothing for the family. Subject to correction, I say—I am not sure of the fact—invariably the survivors of the deceased do not get any compensation and, granting that they get some compensation, it is a sheer pittance. Even now the members of the bereaved family have to run to the Courts, and they have to prove that the man was not at fault and all that. I am not very sure about it, but I want the Hon. the Leader of the House to enquire into the matter. Immediately an accident takes place and if a man is seriously injured or killed, something should be done for the members of the bereaved family. I want the Hon. the Leader of the House to go into the matter and find out why there is inordinate delay and whether at all any relief is given.

[Sri Mohamed Raza Khan]

[7th May 1959]

I must say that it is the mentality of the Insurance Companies to delay third party insurance payments, although they get a lot of money and though every motorist has to insure.

I am sure the Hon. Ministers concerned would take note of the various points that have been referred to by the hon. the Leader of the Opposition and my esteemed colleague on my left, consult their departmental experts who have their own views on things and issue necessary instructions in the matter. Compared to foreign countries and even other cities like Calcutta and Bombay, it is really a stigma that in the City of Madras so many accidents should occur in short succession. Sir, I leave the matter at that.

1 p.m. \* SRI P. T. RAJAN : Mr. Chairman, previous speakers, all of them, referred to the accidents and fatalities in the City of Madras. I would like to point out the difficulties which a motorist has to come across when he travels in the night. In the night lorry drivers never dim the light and never slow down the lorry to give room for the cars coming from the opposite direction. The moment one sees a lorry, the private car driver has to be very careful, stop the car and allow the lorry to pass before he proceeds further. I have been telling the Police both in the districts and in the headquarters that they should exercise greater control in dealing with the traffic, traffic especially of motor lorries. There must be a special squad of Police to make surprise visits to all the roads in the mufassal area and deal with reckless drivers. There is no use of merely fining them. Wherever you find reckless driving, the drivers must be dealt with very severely in order to avert further accidents. I would like to suggest, Sir, that a Standing Committee of the two Houses may be there to see what steps are taken and what progress has been made and inform the authorities in what direction they should proceed to cope with this very serious and menacing problem. Thank you, Sir.

\* SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Mr. Chairman, Sir, I am glad that this point has been brought to the notice of the Government by the Leader of the Opposition. Only in the month of March when I was returning in a car from Tirupati, I saw a van advertising beedi which was completely overturned on the side of the road. How that accident happened, I do not know. (Sri F. Purushotham : Within our State?) Yes, within our State. It is between Tiruttani and Tiruvallur. I thought that would be published in the papers. How the driver escaped is still a miracle to me. Nothing is known about it. The Leader of the Opposition was remarking that many accidents were occurring and that we did not know about them. This is one instance that I am pointing out.

[7th May 1959]

[Sri T. P. Srinivasavaradan]

The other instance is that of an accident on the 3rd of this month. From Kallakurichi to Salem we were going in our school bus. On the way we saw a bus and pleasure-car dovetailed just in front. I do not know what had happened. Till today I have not found any report about the accident that had occurred. It seems to me now that many accidents occur and that only a few are published. Many of them remain unpublished.

Then, Sir, iron rods projecting far from the lorries are a great menace. I actually saw that. I had a very narrow escape. It was only during last month that I went to Arcot to attend a marriage. When I was travelling between Wallajah and Kauveripakkam, I saw a lorry loaded with iron rods. The projection was something like 6 feet. Then, I asked the driver of my car—of course, I was travelling in somebody's car—to go very slowly. I told him, 'Unless the driver of the lorry gives the signal to overtake, please do not do it'. Then, the lorry driver gave the necessary signal for us to overtake and when we were about to overtake it, the lorry driver swerved to the left and we narrowly escaped. This must be put an end to. Loading of iron rods beyond a certain length should be immediately put an end to, not only iron rods but even bamboo sticks. A few years back, Sir, my aunt had an accident. She was seated in the rear seat of a bus. A lorry was carrying bamboo sticks which were projecting far from it. The bamboo sticks hit her on the shoulder and she was a disabled woman throughout her life. These are accidents that occur and many of them I find suppressed.

There is another thing, Sir. We have got one weakness. We are human beings and after a very heavy meal, safe driving is absolutely impossible. Even the pleasure-cars should not be allowed to be driven after 10 o'clock or 11 o'clock in the night. It is better that we put a check between 10 p.m. and 4 a.m. No driving, either of pleasure-cars or of lorries, should be allowed between those hours.

Then, Sir, lorry drivers purposely go on driving with dazzling lights and glaring lights. Some months back, once I stopped the car in which I was travelling and accosted a lorry driver who was driving with dazzling and glaring lights. He did not give me any polite reply but said, 'You do as you please; we will do like this'. This is the way in which these lorry driver answer and I do not know how the Government are going to tackle these lorry drivers.

Moreover, accidents occur not only due to rash driving but also due to non-observance of certain rules. It seems to me that the rules are more honoured in their breach than in their observance.

[Sri K. T. Kosalram]

[7th May 1959]

வைத்திருந்ததால் அதிகமாக இம்மாதிரி அசம்பாவிதங்கள் நடப்பதைத் தடுக்க முடிந்தது. இப்பொழுது, போலீஸ்காரர்கள் “லாரிகளையும் பஸ்களையும் கண்ட்ரோல் செய்வதற்கு எங்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை” என்று சொல்கிறார்கள். ஒரு ஜில்லாவில் ஒரு ஆர்.டி.ஓ. இருக்கிறார். இரண்டு அல்லது நான்கு மோட்டார் வெகிகிள்ஸ் இன்ஸ்பெக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஜில்லா முழுவதையும் பார்த்து அமைச்சர்களின் உத்தரவை நிறைவேற்ற முடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, சர்க்காரின் உத்தரவுகளை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று சொன்னால், அந்த ஒரு இலாகாவிலே மட்டும் நிறைவேற்றுவது என்பது முடியாத காரியம். ஆகவே, போலீஸுக்கும் அதிகாரம் கொடுத்துக் கண்ட்ரோல் செய்ய வைத்தால், “ஆக்ஸிடன்ஸ்” குறைவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். மோட்டார் வெகிகிள்ஸ் இன்ஸ்பெக்டருக்கு 10 அல்லது 20 ரூபாய் கொடுத்துவிட்டால், அவர்கள் சரியானபடி “செக்” செய்யாமல் அப்படியே விட்டுவிடுகிறார்கள் என்று என்னிடம் பலர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பொறுப்பற்ற தன்மையில் நான் இதைச் சொல்லவில்லை. என்னிடம் இதைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறவர்கள் பொறுப்பற்ற தன்மையில் சொல்லக்கூடியவர்கள் அல்ல. அவர்களுக்கு ஏதாவது கொடுத்துவிட்டால் அவர்கள் “பிரேக்” போன்றவைகள் சரியானபடி இருக்கின்றனவா என்று பார்க்காமல் விட்டுவிடுகிறார்கள். ஆகவே, இதில் அமைச்சர் அவர்கள் சரியானபடி கவனம் செலுத்த வேண்டியது அவசியம். லாரிகளை 11 மணிக்கு மேல் ஓட்டக்கூடாது என்று உத்தரவு போட்டிருந்தாலும், லாரிகள் 11 மணிக்கு மேல் ஓடிக் கொண்டிருப்பதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். தினம் தினம் அதைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன். அது கட்டுப்படுத்தப்படவில்லை. யார் வேண்டுமானாலும் “செக்” செய்யலாம் என்ற நிலைமை இருந்தால், இதை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர முடியும். ஆகவே, அதிகாரத்தைப் பல பேர்களுக்குக் கொடுத்தால், நீங்கள் போடுகிற திட்டங்களை நல்ல முறையில் அமுலுக்குக் கொண்டுவந்து நடத்த முடியும் என்று கூறிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Mr. Chairman, Sir, I am really grateful to the hon. the Leader of the Opposition for giving us an opportunity to discuss this very important problem of transport. In dealing with this subject, I would like to take the whole problem of transport as such and not merely find fault with the lorry-owners or the bus-owners alone, as the hon. Member Sri N. Annamalai Pillai put it; he might have put it in a light-hearted manner. But as a man of experience like the hon. Member Sri Kosalram put it, even private car-owners (Sri P. T. வேண்டி : Quite so) will have to take extra care, as far as the liability of the public is concerned. Many of these valuable suggestions have been given by the hon. the Leader of the Opposition even during the last Budget discussion.

We keep a close touch with the day-to-day occurrences. The hon. Member Sri Mohamed Raza Khan wanted to know why accidents were not prevented. Well, if accidents can be foreseen, I am sure no accidents will occur at all. But accidents do occur. How to reduce them and minimise them and what special steps the Government should take in this regard is the question now before us. At the same time, we should not take such drastic

[7th May 1959]

[Sri V. Ramaiah]

measures as to paralyse transport altogether. We must admit that the number of vehicles which we have put on the road in the course of the last six or seven years has tremendously increased. Looking purely on the side of public conveyance, we have put in well over 4,000 buses and over 8,000 lorries. All these vehicles have to keep moving on. The problem is becoming more and more difficult. At the same time, there is the temptation for these people to travel fast and speed up the vehicles. That has also been made possible by the good work done by the Highways Department. They have provided good roads. They may not be wide enough. Everyone of us realises that the roads will have to be not only made good but also made wide enough, as the hon. the Leader of the Opposition has suggested. It is in that light that we have been looking into this problem. I can assure the hon. the Leader of the Opposition that I shall not take these accidents as one of the ways of controlling the population. I am not at all approaching the problem in that manner. I myself am really shocked whenever I look into the reports of accidents. We have been, in the course of the last few months, trying to control all these buses and lorries, as far as possible. About a year and a half ago, we put certain restrictions that lorries plying on the highways and the main roads should report at least at the end of every 75 minutes at the next police station, in order to control the speed. Well, I can say I have been very successful in this.

The next step which the Government took is this. They authorized all Gazetted Officers of the Government going in cars to report to the Government or to the R.T.O. of the particular district all cases of overspeeding of buses or lorries. But I have been waiting for the last one year to get sufficient co-operation from these authorised people. I am sorry to say that somehow I have not got a good response. Now, as an extreme measure, in the course of the last two months, we have prohibited the plying of lorries between 12 midnight and 4 a.m. Many hon. Members have complained that this order has not been properly observed by lorries. I do admit that in issuing such a drastic order or taking such a drastic step, we will have to bear in mind not only the transport problem as such but many other problems which are linked with it. Total prohibition of such plying may help drivers and conductors and a few others also. But, now, all of us are in Ootacamund. Many hon. Members who participated in this discussion are mainly from Madras City. They will note that our lorries have to reach Madras from Ootacamund before 7 a.m. in order to supply the fresh vegetables which the City requires. There are so many other allied problems which have to be looked into. I have been, in the course of the last



[Sri V. Ramaiah]

[7th May 1959]

two months, after taking such a drastic step, keeping a close watch on the reactions and the difficulties encountered by the trade as such. If we have taken very stringent measures to observe the carrying out of such a drastic order, we have done it more or less, I should say, deliberately. I do not want to paralyse the supply of many articles which the people require. The trade has been carried on in a particular manner for a very long time. I am just keeping a watch over it, and further steps will have to be taken after due consultation with all those who are connected with transport, trade, etc. I think this will be reviewed shortly.

As far as the problem of glaring lights, dazzling lights, is concerned, we have issued definite instructions that car-owners must take certain steps for the purpose of dimming the light or arresting the glare from the lights. Many experts have suggested that instead of painting half the glasses as such, if we can diffuse the glare which comes at a particular spot, through the black point, 'the bull's eye', much help can be rendered. We have been experimenting in that direction also.

Now, the hon. Member Sri Kosalram pointed out that there were many people who approached him and conveyed to him that the vehicles were not properly checked or looked into by officers, and that that was the reason for many of the accidents. But as far as our State is concerned, we do not have much to complain about mechanical defects. But I can safely say that when this check is effectively carried out, many of the difficulties would be solved.

As far as the suggestions put forward by the hon. the Leader of the Opposition are concerned, I assure this House that I am constantly in touch with the problem and that any suggestion that any member of the public who is interested in transport as such may give will be given due weight. Of course, there will be no anger against the lorry-owner or the bus-owner. Immediately an hon. Member finds a difficulty over a particular incident, if I do not attend to it at once, it might be that it has not been brought to my notice, or that the accident is such that there are other remedies available or that other steps might be taken. But I would like more and more interest to be shown by members of the public as such in tackling the whole problem. This is a growing problem.

The hon. the Leader of the Opposition and others have stated that in countries like America or Europe, there are roads which have been marked as roads on which no vehicle should ply at less than 60 miles per hour. Why is it so? Why don't they have

7th May 1959]

[Sri V. Ramaiah]

such things in this country? Well, I was travelling with one prominent gentleman from an overseas country, not from the West but from the East, in car—I purposely took him with me by car—by road from Madras to Madurai. We passed through the crowded areas and also thinly populated areas. He travelled with me for two days in car. (I could share with the hon. Members this one remark.) He was actually shocked at what he saw—the road sense of the people. In America one can travel at 60 miles or 70 miles an hour, because the road is entirely clear for fast-moving vehicles. But in our country, no doubt, the road is meant for fast-moving vehicles. We encourage them, but we have to look at the number of obstructions and difficulties which the people travelling along the road have to face. Bullock carts, cattle and children are commonly seen on the road. If we travel during the harvest season, we will see that the roads are used as threshing grounds. If my hon. Friends agree with me in this respect, they will definitely agree with me that the accidents are not purely due to bus drivers and lorry drivers. If one travels from Mettupalayam to Ootacamund, particularly in the morning hours between 9 o'clock and 11 o'clock, one will see thousands of buffaloes standing on the road. I am sure hon. Members like the Leader of the Opposition, Sri P. T. Rajan, and others will come forward to help us to see that a better road sense is developed in the minds of the people. The road is meant for fast-moving vehicles. We shall not take the stand then that the lorry driver or the bus driver is the only culprit or is the only cause for accidents. If we take it in that light, I cannot say that we will be doing a good service to transport.

We will have to look into the other side, viz., the obstructions 1-30  
which come in the way of the vehicles and which prevent fast p.m.  
travel. A greater responsibility will have to be taken by the public as such to help us to develop a better road sense in the minds of the people. That will really go a long way to reduce accidents. I am looking forward to the help and co-operation from the eminent Members of this House and also the public in order to enable me to take steps to see that we make travel in this State as comfortable as possible. I do not want cars to run at a speed of 20 or 30 miles. I am one of those who are definitely opposed to such slow-moving travel. When people buy cars paying Rs. 25,000 to Rs. 40,000, if I expect them to travel only at a speed of 20 to 30 miles, well, they could as well prefer to travel by a bullock cart. (Sri P. T. Rajan: Quite right.) We have passed that stage. We will have to organise our travel in the same manner as other advanced countries have done. I think they have done it quite successfully and I am sure it is possible



215. DISCUSSION UNDER RULE 57 OF THE MADRAS  
COUNCIL RULES *re* ACCIDENTS FROM  
MOTOR VEHICLES, LORRIES, BUSES, ETC.

[Sri V. Ramaiah] [7th May 1959]

for us also to do it. The accident rate may be very heavy, but still they have succeeded in creating a road sense in the minds of the people. I hope it will also be possible for us to create such a road sense in the minds of our people to make way for cars, lorries, buses and such other quick-moving vehicles. During the War, we had a situation when people were terrified at the lorries and would run away on seeing a fast-moving military lorry coming on the road. Now, it is generally the other way about. Whenever there are cattle or pedestrians on the road, the people think that it is the duty of the car driver or the bus driver to slow down and give them precedence. Well, the people's minds on this question should change. I hope we shall all be able to change the minds of the public in this regard and be able to make travel as fast, as swift and as comfortable as possible. I should like to take one or two minutes more and answer a few other points made by the hon. Members of the House.

Sir, the hon. Member Sri Mohamed Raza Khan, in his usual manner pointed out that a number of accidents occurred and that they were not reported. The same thing was repeated by the hon. Member Sri Srinivasavaradan also. I can assure the hon. Members that whatever accidents of a serious nature occur, they are immediately reported to the Government. (An hon. Member: News of it is not sent to the Press, I believe.) We do send the information to the Press. If the Press is not prepared to publish such news, we cannot be blamed for it. They may feel that a particular accident is not of such a high news value and they may not publish it. So far as rural accidents are concerned, we do keep close watch over them and we do have a proper account of those accidents. We cannot say that many accidents escape Government's notice. A few accidents may escape Government's notice. As for the incidents quoted by the hon. Member Sri Mohamed Raza Khan, viz., keeping the corpses of those involved in the accidents for hours together and the point that there is some delay, I do admit that there is some delay. There are, however, reasons for this delay and these will have to be appreciated by the hon. Members. When an accident is reported to Government, surely Government will have to take notice of it and take appropriate action. I do regret the delay. But, the incident quoted by the hon. Member Mr. Mohamed Raza Khan will itself show that every accident is noted by the Government and that necessary steps are taken by the Government.

So far as the Committee is concerned, I shall consider the suggestion and as it is, we have already got a Committee, which is known as the State Transport Advisory Committee and which is functioning to-day. It has not taken this side of transport.

7th May 1959]

[Sri V. Ramaiah]

seriously so far. I shall try my best, with the help of that Committee, to go into the various other problems connected with Transport and take any suggestion which comes from any quarter and shall try to solve this problem satisfactorily. If, however, we find that that Committee is not able to do that work properly, I won't hesitate to appoint another Committee, an entirely different Committee. In the beginning, I would like the hon. Members, particularly, the hon. the Leader of the Opposition to give me a chance to enable this Committee to look into the various suggestions made on the floor of this House and any suggestion which may come forth. Through this Committee and with the co-operation of this House, I am sure we will be able to take adequate steps which would be an improvement on the steps which we have already taken. We shall do our best to bring into vogue a situation where we will be able to say that we have given the best transport facilities, efficient transport facilities and with less accidents. Thank you, Sir.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 10 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.

7th May 1959]

## APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 27 asked by Sri T. Purushotham at the meeting of the Legislative Council held on 7th May 1959, page 177 *uspra*.]

The following are the rules for the recognition of unions of industrial employees in the public sector :—

1. The Government are prepared to accord official recognition to associations of their industrial employees. The grant and continuance of recognition rest in the discretion of Government but recognition when granted will not be withdrawn without due cause and without giving an opportunity to the association to show cause against such withdrawal.

2. Notwithstanding anything contained in the rules relating to the submission of petitions and memorials by Government servants, representations from recognized associations whether made orally by deputation, or presented in writing may be received by Government officers, subject to the observance of rule 6 and to such further restrictions as may be imposed by a department of Government in respect of representations which raise no question of common interest to the class represented by the association

3. Recognition will not ordinarily be granted or continued to any association unless it complies with the following conditions :—

(i) It must consist of a distinct class of Government employees ;

(ii) all Government employees of the same class must be eligible for membership ;

(iii) it should not consist of members of the supervisory staff of Government industrial undertakings ; and

(iv) it must be registered under the Indian Trade Unions Act.

4. Government may require the regular submission of copies of the rules of any recognized association, of its annual accounts and of its lists of members.

5. No recognized association shall maintain a political fund except with the general or special sanction of Government and subject to such conditions as Government may impose.

6. Government may specify the channel through which representations from recognized associations shall be submitted and the authority by whom deputations may be received.

7th May 1959]

7. The officer who is empowered to grant leave to a Government employee will, so far as is possible, grant casual leave to an employee who is a representative of a recognized association to attend duly constituted meetings of the association. The grant of such leave will be subject to the exigencies of the service, of which the officer in question shall be the sole judge.

8. Government may delegate any of its powers under the preceding rules to any authority subordinate to it.

9. These rules supersede all previous rules in respect of all associations to which they are applicable.

## APPENDIX II.

[Vide answer to clause (c) of starred question No. 31 asked by Sri T. Purushotham at the meeting of the Legislative Council held on 7th May 1959, page 181 *supra*.]

The rules governing the occupation and use of the Circuit Houses at Madurai and Coimbatore by (i) Government officials and (ii) the general public are given below :—

*Rules for the occupation of the Circuit House, Coimbatore.*

1. The Circuit House at Coimbatore is in charge of the Executive Engineer, Coimbatore Division, but its use is subject to the control of Collector of Coimbatore district.

2. It shall be open to all gazetted officers of the Government, Hon'ble Ministers of Government, non-official Presidents of Local Boards and the Presidents or Commissioners of the Hindu Religious Endowment Board and also to other gazetted officers and non-officials with the Collector's previous permission, but officials will have precedence over non-officials. The Collector, in consultation with the Superintending Engineer, may forbid any person from the use of the Circuit House if it is shown that he has used it improperly.

NOTE.—The Inspector of the Royal Army Service Corps will be ranked among the gazetted officers of the Province for the purposes of these rules.

3. Officials may occupy the Circuit House without limit of time to the exclusion of non-officials. A non-official may be required to vacate after 24 hours of occupation in favour of another non-official and after 12 hours of occupation in favour of any Government officer. A gazetted officer may be required to vacate after 24 hours of occupation in favour of another gazetted officer and after 12 hours of occupation in favour of a Head of a Department. A Head of Department may be required to vacate in favour of another Head of Department or an officer of higher rank or an Hon'ble Minister after 24 hours' notice.

[7th May 1959]

Requisitions to persons occupying the Circuit House to vacate in favour of another officer with equal or preferential claim should be issued only by the Collector or by some officer authorized by him to act on his behalf. Applications to the Collector for accommodation in the Circuit House should be made only during office hours and two clear days in advance of the date from which it is required.

4. (i) The fees payable for each set of rooms, whether occupied by a married couple, or a single person, whether official or non-official, whether electrical energy is utilized or not, will be as follows :—

|                                                  | RS. | A. | P.  |
|--------------------------------------------------|-----|----|-----|
| (a) For a day or for a period of 12 to 24 hours. | 2   | 4  | 0   |
| (b) For a period of less than 12 hours           | ... | 1  | 2 0 |

If electrical energy is used by the occupants, additional charge should be paid by them through the pre-payment 4 annas slotmeter installed in each set of rooms.

(ii) Payment of full fee for the occupation of the house gives the right to pitch tents in the compound without extra charge. When the house is not occupied but tents only are pitched in the compound, the following fees will be charged for the privilege of pitching tents :—

|                                                  | RS. | A. | P.  |
|--------------------------------------------------|-----|----|-----|
| (a) For a day or for a period of 12 to 24 hours. | 1   | 0  | 0   |
| (b) For a period of less than 12 hours           | ... | 0  | 8 0 |

NOTE.—The fees charged do not include electrical service and connections or extensions of electrical mains to tents will not be permitted.

(iii) An officer occupying the Circuit House has a prior claim to the use of the out-houses and stables attached to the house. Subject to this condition, they are available without further charge for the use also of the officers occupying tents in the compound of the house. But a charge of 8 annas a day will be recovered for the use of the stables, coach houses, motor-shed or such out-houses only.

(iv) In cases when the officer sends his luggage and equipment in advance with the object of occupying the house or of pitching tents in the compound, or vacates the house before his camp equipment is moved, rent will be charged for the period the officer actually stays in the house or the compound thereof provided that the luggage and equipment is stored for not more than 24 hours before the arrival or after the departure of the officer. Rent at half rates will be levied for the storing of the luggage and equipment for the periods in excess of this limit.

7th May 1959]

5. A book shall be kept at the house in which all persons stopping there should be required to enter their names, time of arrival and departure and the fees due and paid.

6. All persons occupying the bungalow shall be responsible for any damage they or their servants and followers may cause to the building or to its fittings.

7. All occupants are required to pay without fail the rent due before they vacate the house. Any case of failure on their part in this respect will be brought to the notice of the Executive Engineer and, if necessary, to that of the Collector.

8. Any laxity on the part of the Circuit House builder should be noted in the book that is maintained in the House.

9. A copy of the rules shall be hung in the Circuit House.

#### *Rules for the occupation of the Circuit House at Madurai*

1. The Circuit House at Madurai shall be in charge of the Executive Engineer, Ramanathapuram Division, but its use is subject to the control of the Collector of Madurai district.

2. It shall be open to Ministers, Parliamentary Secretaries to the Ministers, Heads of Departments, all gazetted officers of Government and non-official Presidents of District Boards. With the permission of the Collector of Madurai district, members of the State and Union Legislatures and tourists and members of the general public may also occupy the house. The Collector, in consultation with the Executive Engineer, Ramanathapuram Division, may forbid any person to use the Circuit House, if in their opinion, the occupant is not likely to use the house in the proper manner.

3. Members shall be charged at the following rates :—

|                                                                            | For a day of 24 hours reckoned from the time of arrival and periods over 12 hours and up to 24 hours. | For periods of 12 hours and less.                                           |
|----------------------------------------------------------------------------|-------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----------------------------------------------------------------------------|
|                                                                            | (2)                                                                                                   | (3)                                                                         |
| (1)                                                                        |                                                                                                       |                                                                             |
| 1 Single person                                                            | Rs. 2-8-0 (rupees two and annas eight only) including electric charges.                               | Rs. 1-14-0 (rupees one and annas fourteen only) including electric charges. |
| 2 Married couple or a single person accompanied by a member of his family. | Rs. 3-12-0 (rupees three and annas twelve only) including electric charges.                           | Do.                                                                         |

Note under items (1) and (2) above.—(a) An additional fee of half the rates for a single person shall be charged for every additional member of the visitor's family, accompanying him in excess of one but not more than four. No fee shall be charged for the sons and daughters of the visitor who have not attained the age of 18.

[7th May 1959]

(b) Family includes the wife and children including an adopted son and step-children of the visitor residing with and wholly dependent on him.

(c) The above rates of rent are for the occupation of on one set of rooms in the Circuit house.

(d) The above rates of rent are not applicable to members of the general public. Twice the above rates shall be recovered from them.

*For a day of 24 hours  
reckoned from the time  
of arrival and periods over  
12 hours and up to  
24 hours.*

*For periods of 12 hours  
and less.*

| (1)                       | (2)                                                  | (3)                                                  |
|---------------------------|------------------------------------------------------|------------------------------------------------------|
| 3 Parties of 6 and above. | Rs. 10 (rupees ten only) including electric charges. | Rs. 5 (rupees five only) including electric charges. |

NOTE.—(a) This rate of rent is for the occupation of the whole Circuit house. Parties of persons not exceeding sixteen will be permitted to occupy the bungalow only when the entire bungalow can be made available for their use and not when only one set of rooms therein is available. The previous permission of the Executive Engineer, Ramanathapuram Division, should be obtained in all such cases.

(b) Parties of students shall not be allowed to occupy this Circuit house.

(c) The above rates of rent are not applicable, to parties of the general public. Twice the above rates shall be recovered from them.

4. Accommodation should, as far as possible, be reserved by addressing the Collector of Madurai in advance. A reply to the application will be sent by the Collector, only if a stamped addressed envelope is enclosed. Application by telegrams will be replied to, provided telegraphic charges for a reply are pre-paid.

5. No reservation may extend beyond a period of three days except in the case of the Ministers and Government officers on duty. A visitor may, however, occupy the house beyond three days, if there is no demand for accommodation by any other visitor. Visitors who have not reserved accommodation may also occupy the house, if the suite of rooms has not been reserved for any other visitor for the period he wishes to occupy.

NOTE.—One day's rent shall be remitted along with the application for reservation of accommodation which would be adjusted towards the rent payable by the occupant for the period of occupation. This amount will not be refunded if the reservation is cancelled later on for any reason whatsoever.

6. A dining room and drawing hall are provided for the common use of visitors.

7. The rent for accommodation includes electric lights and fans and use of garage, if vacant. Charges for all meals provided by the steward shall be extra.

8. Luggage arriving in advance must be paid for at half the rate for single person, if stored in one of the sets of rooms to the possible exclusion of other visitors, otherwise it may be stored elsewhere on the premises free at owner's risk.

[7th May 1959]

9. A book for suggestions and complaints is separately maintained and visitors may, if they wish, write their remarks therein, and not in the rent book.

10. A book shall be kept at the house in which all persons stopping there shall be required to enter their names, time of arrival and departure and the fees due and paid. A person occupying the Circuit house should enter under the column headed 'Name' his own name and below that state the particular member or members of his family who accompanied him specifying merely the relationship.

11. All persons occupying the house shall be responsible for any damage they or their servants and followers may cause to the buildings or to the fittings.

12. All persons occupying the house are required to pay without fail the rent due before they vacate the house.

13. A list of furniture and fittings shall be displayed in each suite of rooms.

14. A price list of utensils, etc., is maintained on the premises and damages, loss or breakages must be paid before leaving.

15. A steward is in charge of the Circuit House. He will provide meals, if required and ordered in advance, vegetarian or non-vegetarian. Charges for meals, etc., are displayed on a separate notice. Meals ordered through the steward must be paid for whether consumed or not, unless at least 3 hours' notice of cancellation has been given. Unless the steward has been notified in advance that meals are required he will prepare them only on receipt of orders on arrival of visitors.

*Tariff rates for meals, etc., in the Circuit House, Madurai.*

|                                          | RS. | A. | P. |
|------------------------------------------|-----|----|----|
| 1 Meals, vegetarian (one person) ...     | 1   | 8  | 0  |
| 2 Meals, non-vegetarian (one person) ... | 3   | 0  | 0  |
| 3 Morning chota (one person) ...         | 0   | 10 | 0  |
| 4 Evening lunch (one person) ...         | 0   | 10 | 0  |
| 5 Coffee, one cup ...                    | 0   | 3  | 0  |
| 6 Tea, one cup ...                       | 0   | 3  | 0  |
| 7 Cocoa, one cup ...                     | 0   | 4  | 6  |
| 8 Ovaltine, one cup ...                  | 0   | 4  | 6  |
| 9 Hot water bath ...                     | 0   | 3  | 0  |
| 10 Oil bath with hot water ...           | 0   | 9  | 0  |
| 11 Two spoons of ghee ...                | 0   | 1  | 0  |
| 12 Two eggs (fried) ...                  | 0   | 10 | 0  |

[7th May 1959]

## APPENDIX III.

[Vide item III on page 183 supra]

L.A. BILL No. 3 OF 1959.

(As passed by the Assembly.)

*A Bill further to amend the Payment of Wages Act, 1936,  
in its application to the State of Madras.*

WHEREAS it is expedient further to amend the Payment of Wages Act, 1936 (Central Act IV of 1936), in its application to the State of Madras, for the purposes hereinafter appearing;

BE it enacted in the Tenth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title and extent.*—(1) This Act may be called the Payment of Wages (Madras Amendment) Act, 1959.

(2) It extends to the whole of the State of Madras.

2. *Amendment of section 2, Central Act IV of 1936.*—In clause (ii) of section 2 of the Payment of Wages Act, 1936 (Central Act IV of 1936) (hereinafter referred to as the principal Act),—

(i) in item (a), after the words “ omnibus service ”, the words “ or motor or other transport undertaking ” shall be added;

(ii) after item (g), the following item shall be added, namely :—

“ (h) establishment or undertaking which the State Government may, by notification in the Official Gazette, declare to be an industrial establishment for the purposes of this Act.”

3. *Amendment of section 7, Central Act IV of 1936.*—Clause (dd) of sub-section (2) of section 7 of the principal Act shall be omitted.

4. *Substitution of new section for section 11-A, Central Act IV of 1936.*—For section 11-A of the principal Act, the following section shall be substituted, namely :—

“ 11-A. *Deductions in respect of house accommodation.*—The employer shall make the deductions authorized under clause (d) of sub-section (2) of section 7 from the wages of the employed person and remit the amount so deducted in such manner as the State Government may, by general or special order, specify.”

7th May 1959]

MEMORANDUM REGARDING DELEGATED  
LEGISLATION.

New section 11-A proposed to be substituted by clause 4 of the Bill empowers the State Government to specify, by general or special order, the manner in which the amount deducted by the employee should be remitted.

The power delegated is normal and not of an exceptional character.

## THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Friday, the 8th May 1959.

The House met in the Council Chamber, Arranmore Palace, Ootacamund at ten of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I—QUESTIONS AND ANSWERS.

### STARRED QUESTIONS.

#### *Persons dwelling in slums*

\* 33 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether any survey has been conducted recently by the Corporation of Madras to ascertain the number of persons who dwell (i) in the slums and (ii) on the pavements; and

(b) if so, the number in each?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) & (b) A civic survey of slums and payment-dwellers was made in 1953-54.

According to this civic survey, there were 57,436 families with a population of 255,000 living in 300 slums, and about 6,500 families living on pavements all over the City.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Confining myself to the City of Madras, may I ask whether the Hon. Minister is aware that while the Government are doing their best to provide accommodation to slum-dwellers elsewhere, more and more of private slums are developing particularly on private lands available in the City of Madras?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: We are painfully aware of this circumstance.

SRI V. V. RAMASWAMI: ஐயா, இந்தக் குடிசை வாழ் மக்கள் வாழும் இடங்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தினிடமிருந்து ஏதாவது உதவி கிடைத்திருக்கிறதா? அப்படியானால் அதன் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: நமக்கு இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் குடிசை வாழ்வோருக்கு வீட்டு வசதி செய்து கொடுப்பதற்காக 168 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கான திட்டங்களும் போடப்பட்டிருக்கின்றன.

[8th May 1959]

**VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN :** நடைபாதையில் வாழ்கின்றவர்களின் தொகையும், ஸ்லம்களும் நகரங்களில் நாளுக்கு நாள் பெருகிக்கொண்டே இருக்கின்றன. இந்த நிலையை இப்படியே வளரவிட்டால் நகரங்கள் எல்லாம் நரகமாகிவிடும். அதனால், உடனே இந்நிலையைக் கட்டுப்படுத்தவோ அல்லது மட்டுப்படுத்தவோ அரசாங்கம் தக்க வழிவகை செய்யுமா?

**THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :** ஏதாவது அதைப்பற்றி ஆலோசனைகள் இருந்தால், கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அரசாங்கத்துக்குச் சொல்லலாம்.

**SRI V. V. RAMASWAMI :** ஐயா, முன்பு ஒரு தடவை அமைச்சர் அவர்கள் இதைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, நடைபாதையில் இருக்கின்ற மக்கள், அவர்களுக்கு நல்ல முறையில் வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்தாலும் அந்த வீடுகள் அவர்கள் வேலை செய்யும் இடத்திற்குப் பக்கத்தில் இல்லாததின்காரணமாக, புதிதாகக் கட்டிக் கொடுக்கப்படும் இடத்திற்கு வருவதற்கு மறுக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்தார்கள். அந்த முறையில் அவர்கள் வேலை செய்யும் இடங்களுக்குப் பக்கத்தில் இட வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு—அல்லது வேலைக்குப் போய்வர போக்குவரத்து வசதி செய்ய—அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதா?

**THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :** வேலை செய்கின்ற இடத்தின் பக்கத்தில் வீடுகள் இருக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில், தண்டையார்பேட்டையில் 38 லட்சம் ரூபாய் செலவில் வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும், இப்போது அவர்கள் இருக்கும் இடங்களிலிருந்து அவர்களை அப்புறப்படுத்துவதுதான் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது.

**SRI MOHAMED RAZA KHAN :** It is not enough for the Hon. the Minister in charge of Housing to say that the Government are painfully aware of the fact. I want to know what steps the Government have taken to prevent such slums from coming into existence.

**THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :** The hon. Whip of the Opposition knows that it is really a very difficult task to remove people from these areas. Therefore, I said, 'We are painfully aware of the position'. I have also invited suggestions from hon. Members as to how to tackle the problem of growth of new slums. If they have any new ideas, the Government will welcome them.

**SRI V. V. RAMASWAMI :** நடைபாதையில் வசிக்கின்றவர்களை அகற்றுவதற்குக் கார்ப்பரேஷனுக்குப் பொறுப்பு இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே, இவர்களை அப்புறப்படுத்துவதற்குள்ள திட்டத்தைக் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக அமல் செய்வதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

**THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :** இதை யார் செய்தாலும் அவர்களை வெளியேற்றுவது என்றால், அவர்களைப் பிடித்து வெளியே தள்ள வேண்டியதுதான். அது முடியாத காரியம். நம்முடைய ஜனநாயக அரசாட்சியில் அவர்களுடைய சம்மதத்தையும் பெற்றுத்தான் காரியங்களைச் செய்ய முடியும். ஆகவே தான், சர்க்கார் அவர்களுக்குப் பல இடங்களை ஒதுக்கி அவற்றில் வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்க முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

[8th May 1959]

**SRI T. P. SRINIVASAVARADAN :** In a number of new slums, after a few months' stay, the dwellers build churches and temples. Are the Government aware of the fact that it is not easy to evict them when they have built churches and temples on the land?

**THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :** People are doing a number of unauthorised things including building places of worship on other people's lands and not merely on public land. The present rules and regulations prohibit any such unauthorised construction. But the enforcement of these is becoming increasingly difficult.

**SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR :** ஸ்லம்களில் இருக்கின்றவர்களை உடனடியாக அப்புறப்படுத்த முடியாவிட்டாலும் பேஸ்மெண்டுகளில் இருக்கின்றவர்களை அப்புறப்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்குமா?

**THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :** அதுவும் கஷ்டமான காரியம்தான். கனம் அங்கத்தினர் போன்றவர்கள் இதில் உதவி செய்வதாக இருந்தால், அதை அரசாங்கம் வரவேற்கும்.

**SRI K. T. KOSALRAM :** இந்தத் திட்டத்தை அமல் நடத்துவதற்கு அங்கத்தினர்களுடைய உதவியை சர்க்கார் வரவேற்கும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அப்படியானால், நமது இரு சபையிலுமுள்ள அங்கத்தினர்களைக்கொண்ட ஒரு சிறிய கமிட்டியை அமைத்து வெகு சீக்கிரத்தில் இந்தத் திட்டத்தை அமல் செய்வதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்குமா?

**THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :** சர்க்காரிடத்தில் திட்டம் இருக்கிறது. இதில் குடிசை வாழ்வோரை அவர்கள் இருக்கின்ற இடத்தை விட்டுப் புது இடங்களுக்கு மாற்றுவதற்கு உதவி செய்வதைத்தான் சர்க்கார் விரும்புகிறது. இரண்டாவது, சர்க்கார் விரும்புவது என்னவென்றால், புதிதாக அமைக்கப்பட்ட இடங்களில் அவர்களை இருக்கச் செய்து அவர்களுக்கு அபிவிருத்தி அடைவதற்கு வேண்டிய ஆலோசனைகளைக் கூற வேண்டும் என்பதுதான். இதற்குத் தனியாகக் கமிட்டி, அவசியமில்லை என்று நினைக்கிறேன்.

**SRI MOHAMED RAZA KHAN :** Will the Hon. the Leader of the House tell us when the construction of the tenements near Santhome will be completed and what is the number of families to be accommodated? Also will he tell us from which area the slum-dwellers will be sent there?

**THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :** The tenements opposite the Hotel Oceanic are under various stages of construction. Construction of 500 tenements will be completed in the course of the year 1959-60 and the slum-dwellers of Nochikuppam and Dommikuppam and the areas adjoining the sea front will be taken to the new tenements.

**SRI T. P. SRINIVASAVARADAN :** It is certainly difficult to evict slum-dwellers from their residences now. When the Government themselves find it so, will they take steps to provide sanitary



[8th May 1959]

conveniences and supply good drinking water to these slums because otherwise they become breeding places for epidemic diseases?

**THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :** Concentration of population in a small area is the real bane of a slum. If we allow the concentration to continue and provide the slum-dwellers with facilities like water-supply and sewage, the problem will not be solved. The present slum clearance scheme contemplates allocating not less than 800 square feet for each dweller and on that basis, a number of people will have to be taken out of the present slums and provided with accommodation elsewhere.

**SRI M. ETHIRAJALU :** சென்னையில் அதிகமான அளவு ஸ்லம்மகள் இருப்பது போலவே, மற்ற ஜில்லாக்களிலும் இருக்கின்றன. ஆகவே, மற்ற ஜில்லாக்களையும் இந்தத் திட்டத்தில் சேர்த்து அங்குள்ள குடிசை வாழ்மக்களையும் சீரமைப்பதற்கு சர்க்காருக்கு உத்தேசம் உண்டா?

**THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :** இப்போது, அதாவது 1959-60-ம் ஆண்டில் கோயமுத்தூர், சேலம், மதுரை, திருச்சிராப்பள்ளி ஆகிய நான்கு ஜில்லாக்களிலும் ஸ்லம் கிரியரன்ஸ் திட்டத்தை அமுல் செய்வதற்கு அரசாங்கம் ஆலோசித்திருக்கிறது.

**SRI V. V. RAMASWAMI :** குடிசைகளை அப்புறப்படுத்துவதற்கு அரசாங்கத்தினிடம் திட்டமிடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். இந்தத் திட்டத்தைக் கார்ப்பரேஷனிடத்தில் ஒப்படைத்து, இந்த நடப்பு ஆண்டிலேயே அதை அமுல் நடத்துவதற்கு அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்குமா?

**THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :** வட சென்னையில் வாழ் கின்ற குடிசை வாழ்வோரை அபிவிருத்தி செய்கின்ற வேலை கார்ப்பரேஷன் சேர்ந்தது. தென் சென்னையிலுள்ள குடிசை வாழ்வோரை அபிவிருத்தி செய்கின்ற வேலை லி.ஐ.டி.ஐச் சேர்ந்தது. வட சென்னையில் இதற்காக 500 டெனமென்ட்ஸ் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தென் சென்னையில் சேனியம்மன் கோவில் தெருவிலும், வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கட்டிடத்திற்கு பேஸ்மென்ட் போடப்பட்டு வேலை நடந்துகொண்டிருக்கிறது.

**SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER :** கார்ப்பரேஷன் ஏரியாவிலுள்ள ஸ்லம்மகளைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்து வருகிறது. அதே போன்றுதான் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் அதிகமான அளவில் ஆலைகள் வந்துகொண்டிருப்பதால், தொழிலாளர்கள் அதிகமாகக் குடிசைகளைக் கட்டி அவற்றில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்குமா?

**THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :** அதை நகரசபைதான் தடுத்து அபிவிருத்தி செய்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

**SRI B. K. NALLASWAMI :** அநேகமாக இம்மாதிரிச் சேரிகள் ஏற்படுவதற்குக் காரணம், ஏழை மக்கள் தங்களுக்குக் குடியிருக்க வீட்டு வசதி இல்லாத காரணத்தால், குடிசைகளைக் கட்டி வாழ ஆரம்பிக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொள்வதற்குக் குறைந்த விலையிலோ அல்லது இலவசமாகவோ இடங்களை சர்க்கார் நகரப்புறங்களுக்கு வெளியே

[8th May 1959]

கொடுக்க முன்வந்தால், இந்த ஸ்லம்மகள் புதிதாகத் தோன்றுது என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே, அதற்கு ஒரு திட்டத்தை வகுத்து அமுல் நடத்த சர்க்கார் முயற்சிக்குமா?

**THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :** அதுதான் ஸ்லம் அபிவிருத்திக்காகப் போடப்பட்டிருக்கிற திட்டமாகும். கோடம்பாக்கத்தில் இடங்களை வாங்கி அவற்றில் நபர் ஒன்றுக்கு 800 சதுர அடி நிலம் ஒதுக்கி, பேஸ்மென்ட் வரையிலும் போட்டுக் கொடுத்து, அதன் மேல் வீடுகளைக் கட்டுவதற்கு 150 ரூபாய் பெறுமான மூங்கில், கீத்து முதலிய சாமான்கள் வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். இந்தவிதமாக நகரத்தில் பல இடங்களையும் (acquire) வாங்கியிருக்கிறோம்.

**SRI MOHAMED RAZA KHAN :** The Hon. the Minister for Industries passes along the Marina twice or thrice daily and sees how the Kanniappa Nagar has developed and also the way in which it is kept. If I remember aright, he gave a categorical assurance on the floor of this House that it would be removed as early as possible. May I know whether any decision has been taken in this regard? 10-10 a.m.

**THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :** The assurance given was not that it would be removed at the earliest. The assurance was that it would be removed in the year 1959-60 and it would be carried out.

#### Co-operative Housing Colony

\* 34 Q.—**SRI T. PURUSHOTHAM :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether any Co-operative Housing Colony was started in Tuticorin in the name of V. O. Chidambaram Pillai;

(b) if so, when;

(c) whether the streets in the Colony have been handed over to the municipality, and if so, when;

(d) whether any representations have been received recently from the residents of the Colony about the lack of civic amenities such as water-supply in that place; and

(e) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

**THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :** (a) & (b) The Tuticorin Co-operative House Building Society has formed a Colony called "Chidambaram Nagar" in Tuticorin. The decision to name the Colony was taken by the Society in 1953.

(c) & (d) No, Sir.

(e) Does not arise.

[8th May 1959]

10-20 a.m. SRI MOHAMED RAZA KHAN : If I understand aright, the Hon. Minister has meant that there are primary health centres without doctors. In that case, how is the treatment given there in the absence of doctors?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Nature-cure.

SRI V. V. RAMASWAMI : இந்தக் கிராமங்களில் மருத்துவப் பணியாற்ற டாக்டர்கள் முன்வருவதற்குத் தயங்குகிறார்கள். ஆகவே, அவர்கள் எப்படியும் இந்தக் கிராம மருத்துவ நிலையங்களில் பணியாற்ற வேண்டும் என்கிற நிபந்தனையை விதிப்பதற்கு அல்லது அவர்களுக்கு வேறு ஏதாவது அனுசூலமாவது செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? வருகிற ஆண்டில் எல்லா பிரைமரி செண்டர்களிலும் டாக்டர்கள் போடப்படுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அனுசூலம் ஏற்கெனவே செய்திருக்கிறோம். “லாஸ் ஆப் பிராக்டிஸ் அலவன்ஸ்” 50 ரூபாய் லிருந்து 100 ரூபாயாகச் செய்திருக்கிறோம். புதிதாகவும் டாக்டர்கள் வரப்போவதனால், இனி சிரமம் இருக்காது.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : இந்தப் பிரைமரி செண்டர்களுக்கு ஜி.ஸி.ஐ.எம் படித்த டாக்டர்களைப் போட முடியுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அப்படிப் போடுவது இல்லை. காரணம் இந்தப் பிரைமரி செண்டர்களுக்கு “இன்டர் நாஷனல் எய்டு” கிடைக்கிறது. அவர்கள் டிகிரி ஹோஸ்டர்களைத்தான் போட வேண்டும் என்கிறார்கள். ஆனால், நமது ஆஸ்பத்திரிகளில் ஜி. ஸி. ஐ. எம். படித்தவர்களைப் போட்டு வருகிறோம்.

SRI B. K. NALLASWAMI : பிரைமரி செண்டர்களுக்குக் கட்டிடம், க்வார்டர்ஸ் இவைகள் தேவையான அளவு இருக்கிறதா? இல்லையானால், கட்டுவதற்கு சர்க்காரிடம் ஏதாவது திட்டம் உள்ளதா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : ஆஸ்பத்திரிகளுக்கும், டாக்டர்களுக்கும் வீடு கட்டும் திட்டம் இருக்கிறது. அதற்காக முன்பு மத்திய சர்க்கார், 30 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுப்பதாக இருந்தது. ஆனால், இப்போது 60 ஆயிரம் கொடுக்கச் சம்மதித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே 70, 80 ஆயிரம் ரூபாயில் அந்தக் கட்டிடங்கள் கட்டப்படும். பதினைந்து அல்லது இருபது இடங்களில் கட்டப்படும்.

SRI K. T. KOSALRAM : அதற்காக மத்திய சர்க்கார் தொகை எவ்வளவு கொடுத்தார்கள்? கட்டிடம் கட்டுவதற்காக எவ்வளவு செலவு செய்யப்பட்டது? மிச்சமாகி லாபம் ஆகிவிட்ட தொகை எவ்வளவு?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : செலவு செய்யப்படாமல் இருப்பது கட்டிட விஷயம்தான். அவர்கள் முப்பதாயிரம் தருவதாக இருந்தார்கள். அதிகம். வேண்டும் என்கிற முறையில் கடிதப் போக்குவரத்து நடந்து வந்தது. இப்போது 60 ஆயிரம் தரச் சம்மதித்து விட்டார்கள். இனி துரிதமாகக் கட்டப்படும்.

SRI K. T. KOSALRAM : சென்ற ஆண்டு நமக்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணம் செலவிடப்படாமல் “லாபம்” ஆகிவிட்டதா? இவ்வாண்டு அந்தத் தொகையும் வேண்டும் என்று கேட்டால், கொடுப்பார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அந்தப் பணம் எல்லாம் கட்டிடம் கட்டுவதற்கு எல்லா ஏற்பாடுகளும் செய்யப்படுகின்றன.

[8th May 1959]

SRI T. PURUSHOTHAM : May I know the amount of foreign aid received for the Public Health Centres?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : It is better that the hon. Member puts a separate question.

#### *Land within the Katpadi Township*

\* 38 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether any representation has been received by the Government for waiver of land revenue and surcharge in respect of the lands within the Katpadi Township; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) & (b) No representation has been received by the Government, but the Collector of North Arcot received a representation from the Secretary of the Katpadi Co-operative Township, Ltd., Katpadi, requesting that the lands within the Katpadi Township might be exempted from payment of land revenue surcharge, as the lands were only house-sites and not cultivable lands. A report has been received from the Registrar of Co-operative Societies through the Board of Revenue on the question of the waiver of land revenue and land revenue surcharge, and is under the consideration of the Government.

SRI V. V. RAMASWAMI : நான் இந்தக் கேள்வி கேட்டுப் பத்து மாதங்களுக்கு மேலாகிறது. அதற்கு முன்பாக ஒரு ஆண்டுக்கு முன்பாகவே அந்தக் கோரிக்கை சர்க்காருக்கு அனுப்பப்பட்டது. இப்படி ஒரு கூட்டுறவு சங்கத்திலிருந்து வருகிற கோரிக்கையைக் கவனிக்கவே இத்தனை காலதாமதம் ஆகிறது என்றால் மக்களுக்கு சர்க்காருடைய இதர காரியங்களில் அவநம்பிக்கை ஏற்படாமல் என்ன செய்யும்? இந்த விஷயத்தில் எப்போது அரசாங்கம் முடிவான நடவடிக்கையை எடுக்கும்?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இதில் விதி விலக்குக் கொடுப்பதற்கு இல்லை. ஆனால், கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கு இவ்வாறு வேறு ஒரு இடத்திற்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்தப் பிரகாரம் இதற்கும் ஏன் கொடுக்கக்கூடாது என்று சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள். மேலும், இந்த இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்கு அரியர்ஸுக்கு ஏன் “எக்ஸெம்ஷன்” கொடுக்கக்கூடாது என்று நினைக்கிறோம். அநேகமாகக் கொடுக்கப்படும் என்று நினைக்கிறேன்.

#### *House-sites assigned to Harijans*

\* 39 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI : Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether any instances have come to the notice of the Government about the sale of house-sites assigned to Harijans; and

[8th May 1959]

(b) if so, the number of such cases and the action proposed to be taken to prevent such alienations?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI V. V. RAMASWAMI : ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்காக நிலம் கொடுக்கப்பட்டால், அவைகளை அவர்களே உபயோகித்துக்கொள்ள வேண்டும், விற்றுவிடக் கூடாது என்கிற நிபந்தனை இருக்கிறது. அதை மீறி, யாராவது விற்றிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அதன் மேல் நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கம் தயாராயிருக்கிறதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : சொல்கிறவர்கள் எழுத்து மூலமாகக் கொடுத்தால், தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

SRI K. T. KOSALRAM : எத்தனை வருஷங்களுக்குள் விற்கக்கூடாது?

THE HON. SRI P. KAKKAN : அதற்குத் தனியாகக் கேள்வி போட வேண்டும்.

SRI V. V. RAMASWAMI : தூத்துக்குடியில் சென்ற ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 21-ந் தேதி மராமத்து இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது, அவர்களே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். “சென்னையில் ஹரிஜனங்களுக்கு நிலம் கொடுத்தோம். மூன்று ஆண்டுகளுக்குள்ளாக விற்றுவிட்டார்கள்” என்பதாக அவரே பேசியிருப்பது பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. அந்தச் செய்தி பொய்யாக இருக்கும் பட்சத்தில், அவர் மறுப்பு விட்டிருக்கவேண்டும். அப்படி இல்லாவிட்டால், கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு அம்மாதிரியான செய்தி வந்திருக்கிறது என்றால், என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்? (கனம் ஸ்ரீ பி. கக்கன்—எந்தப் பத்திரிகை?) எந்தப் பத்திரிகையோ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : கனம் சேர்மன் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் படிக்கும் பத்திரிகையில் இந்தமாதிரியான தகவல் வந்திருக்காது என்று நினைக்கிறேன். நான் அந்தமாதிரியாகச் சொல்லவில்லை. பொறுப்பற்ற பத்திரிகையில் அந்தமாதிரியாக நான் பேசியிருப்பதாக வந்திருக்கலாம்.

SRI V. V. RAMASWAMI : பத்திரிகையில் தவறாக வந்திருந்தால், அப்போதே மறுத்துச் சொல்ல வேண்டும். முன்பு ஒரு சமயம் முதலமைச்சர் பேசியதாக வந்த செய்தியைப்பற்றி நான் கேட்ட போது, அப்படித் தான் ரெவினியூ அமைச்சர் சொன்னார்கள். “இந்து”ப் பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது என்றவுடன், கவனித்துப் பார்ப்பதாகச் சொன்னார்கள். பின்பு என்னவாயிற்று என்று தெரியவில்லை. எதுவாக இருந்தாலும், பத்திரிகையில் வருவதைப் பார்த்துத் தானே நாங்கள் கேள்வி கேட்க முடியும்.

#### Road to connect the Cumbum Valley with Kerala

\* 40 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI : Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to form a road to connect the Cumbum Valley of Madurai district with Kerala;

(b) if so, the estimated cost thereof; and

[8th May 1959]

(c) the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) to (c) No, Sir. The question of improving the existing earthen road from Cumbum to Cumbum Mettu is under consideration.

SRI V. V. RAMASWAMI : இப்போது இல்லையென்று சொன்னார்கள். ‘மெயில்’ பத்திரிகையில் வந்திருப்பதைப் படிக்கிறேன்.

‘A new 12-mile road to connect the Cumbum Valley of Madurai district with Kerala, through a pass in the mountains dividing Madras and Kerala, is now being investigated by the Highways Department. The road, expected to cost about Rs. six lakhs, will connect a point on the Uttamapalayam-Thevaram road to Chakkalathi Medu on the Kerala border.’

இது “மெயில்” பத்திரிகையில் டிசம்பர் 16-ம் தேதி வந்திருக்கிறது. இதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : கனம் அங்கத்தினர் போட்டிருக்கும் முதல் கேள்வியைப் படித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

‘whether there is any proposal to form a road to connect the Cumbum Valley of Madurai district with Kerala’

ஏற்கெனவே ரோடு இருக்கிறது. ஆகவே, புதிதாகப் போடவேண்டிய ரோடு இல்லையென்று சொன்னேன்.

SRI V. V. RAMASWAMI : இதற்கு என்ன எஸ்டிமேட் போடப்பட்டிருக்கிறது, எப்போது முடியும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : இந்த ரோடு ஏற்கெனவே எலத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுடைய உபயோகத்தில் இருக்கிறது. 8-9-59-ல் தான் ஜில்லா போர்டு கையில் வந்திருக்கிறது. இது முக்கியமான ரோடு, இரண்டு ராஜ்யங்களையும் இணைக்கிற ரோடு. அவர்கள் எல்லோரும் என்னிடம் கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க நான் அதை எடுத்துக்கொள்ள வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறேன். அங்கே அதற்குத் தக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (\*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

#### II. DISCUSSION ON THE ANNUAL FINANCIAL STATEMENT FOR THE YEAR 1959-60 AND THE SUPPLEMENTARY FINANCIAL STATEMENT FOR THE YEAR 1958-59 OF THE MADRAS STATE ELECTRICITY BOARD—cont.

MR. CHAIRMAN : We will now continue the discussion on the Annual Financial Statement of the Madras State Electricity Board for the year 1959-60. I want to inform the House that I have a very large list of speakers to-day and, therefore, we have to stick strictly to the time-limit of five minutes for each Member.

10-30  
a.m.

[8th May 1959]

**SRI K. V. RAMASWAMY :** கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் மின்சார விஷயமாக இரண்டொரு வார்த்தைகளைச் சொல்லி முடித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பொதுவாக, நம் முடைய சர்க்கார் எலக்ட்ரிசிட்டி விஷயமாக, அநேக நல்ல ஏற்பாடுகளைச் செய்து வந்திருக்கிறார்கள். இன்னும் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். மின்சார விஷயத்தில் இன்றைய தினம் விவசாயிகளுக்கு உள்ள சில கஷ்டங்களை எடுத்துக் கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். “சர்சார்ஜ்” விஷயம் பற்றி ஏற்கெனவே பல நண்பர்கள் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். யுத்த காலத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட முறையை இன்னும் அமுலில் வைத்துக் கொண்டிருப்பது குடியானவர்களுக்குத் தொல்லையாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு அதிக நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்றைய நிலைமையில் விவசாயி “மினிமம் சார்ஜ்” கட்டவேண்டியிருக்கிறது. அதிலும் விவசாயி எந்த உத்தேசத்தை வைத்துத் தன்னுடைய கிணற்றுக்குப் பம்ப்செட் வைக்கவேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறதோ, அதற்கு மாறாக இன்று கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு ஒரு காரணம் தண்ணீர் இல்லாதது. எங்கள் ஜில்லாவில் கிணற்றில் தண்ணீர் இருக்கும் காலத்தில் விவசாயி விவசாயம் செய்யாமல் இருக்கமாட்டான். குடங்களில் தண்ணீர் இறைத்து விவசாயம் செய்யக்கூடியவர்கள் எங்கள் ஜில்லா விவசாயிகள். உதாரணமாகப் புகையிலை வைத்தால் மழை காலங்களில் நாற்றுக்களை நட்டுக் குடங்களில் தண்ணீர் கொண்டுபோய் ஊற்றி விவசாயம் செய்வார்கள். கிணற்றில் தண்ணீர் இல்லாமல் பம்ப்செட் வைத்துக்கொண்டிருந்தால், ஏழை விவசாயிகள் “மினிமம் சார்ஜ்” கட்ட முடியுமா என்பதை நம்முடைய சர்க்கார் பரிசீலனை செய்வது அவசியமானது என்று தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். அந்த முறையில் இன்று அநேகம் பேர் “மினிமம் சார்ஜ்” கட்டி மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். வருஷக் கடைசியில் படாதபாடு படுகிறார்கள். அதில் அடியேனும் ஒருவன் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த “மினிமம் சார்ஜ்” கட்டுவது என்பதைத் தவிர்க்கவேண்டும். இது விவசாயிகளுக்கு மிகக் கஷ்டத்தை உண்டுபண்ணுகிறது. சர்க்கார், நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்து உற்பத்தியைப் பெருக்கும் நபர்களுக்குக் கரண்ட் கொடுத்து, மினிமம் சார்ஜ் கட்டுவதிலிருந்து விலக்குக் கொடுத்து ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது விவசாயிகளுக்குக் கரண்ட் இராக் காலங்களில் தான் கொடுக்கிறார்கள். அது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இரவில் வந்து தண்ணீர் பாய்ச்ச ஆட்கள் கிடைப்பதில்லை. விவசாயிகள் அருமையான வீடுகளை விட்டுவிட்டுத் தோட்டங்களில் குடிசை போட்டுக்கொண்டு இரவில் தண்ணீர் பாய்ச்ச வேண்டியிருக்கிறது. விவசாயிக்கு இன்று கிடைக்கும் கூலி கட்டுப்படியாவதில்லை. மில்களில் வேலை செய்யக்கூடியவர்கள் பெறக் கூடிய கூலியின் அளவு விவசாயிக்குக் கிடைப்பதில்லை. அதன் காரணமாக, விவசாயிகள் பெரும் கஷ்டத்திற்கு ஆளாக வேண்டியிருக்கிறது. ஆளை வைத்து இரவில் தண்ணீர் பாய்ச்சச் சொன்னால், அவன் கொஞ்ச நேரம் தண்ணீர் பாய்ச்சிவிட்டுத் தூங்கிவிடுகிறான். அதைப்பற்றி அவனிடம் கேட்டால், மறு நாள் அவன் வர மறுக்கிறான். வேறு ஆட்களும் கிடைப்பதில்லை. இந்தமாதிரிக் கஷ்டம் விவசாயிக்கு இருக்கிறது. சர்க்கார் உண்மையிலேயே உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்று எண்ணம் கொண்டிருந்தால், அவர்களுக்குப் பகலிலேயே கரண்ட் சப்ளை செய்ய வசதி ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். மில்களுக்கு வேண்டுமானால் இரவில் கொடுக்கலாம். மில்களுக்குப் போகக்கூடியவர்கள் தாராளமாக இரவில் செல்லுகிறார்கள். ஆகவே, மில்களிலும், தொழிற்

8th May 1959] [Sri K. V. Ramaswamy]

சாலைகளிலும் வேலை செய்யக்கூடியவர்களுக்கு இரவில் மின்சாரம் சப்ளை செய்து பகலில் விவசாயிகளுக்குக் கரண்ட் சப்ளை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எனக்கு 5 நிமிஷம் தான் பேச அவகாசம் கொடுத்ததால், இத்துடன் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

\* **SRI K. M. RAMASAMY GOUNDER :** Mr. Chairman, Sir, to begin with, let me associate myself with the sentiments expressed by the Hon. the Minister for Electricity in his speech initiating the discussion that our engineers are doing an arduous piece of work among valleys and mountains and in trying climatic conditions. Personally, Sir, I feel that they deserve more praise and more handsome tributes. These engineers and the unskilled workers with them are doing a marvellous piece of work, wherever they are, in the various workspots. When some of us, the Members of this House, were on a visit to the Kundah Project the other day, we saw them work day in and day out and I was reminded of the scene in the picture ‘The Ten Commandments’ now running for weeks together to a full house in a theatre in Madras. The toiling thousands—I don’t estimate them in millions—work there day and night. It is indeed a sight for Gods to see. Of course, apart from the few contractors who may be doing their work with a profit motive, the engineers and the workers are doing the work for a mere pittance.

Here, I would like to draw the kind attention of the Hon. the Minister for Electricity, the Electricity Board and the Chief Engineer, to the strict service conditions now prevailing in the department, viz., the young engineers recruited have a feeling that the service conditions are not very attractive and that the starting pay is not up to the mark, so much so that after serving here for a few years, they are trying to get out and so, put in applications to the Government of India or to other Governments and departments in response to advertisements in papers. But the exigencies of public service and the great task with which they are entrusted prevent the Department and the Chief Engineer from forwarding their applications and the young and ambitious men feel aggrieved. Applications seeking appointments elsewhere never see the light of day. This creates a sort of discontentment. The staff feel that at least a few of the applications now submitted by them may be forwarded to the Government of India or to the quarters for which they are meant.

After all is said and done about the extension of electricity and its distribution, I want to say just a few words about the new schemes to be taken up for execution. Every ryot has to submit

10.40  
a.m.

[Sri K. M. Ramasamy Gounder] [8th May 1959]

individual application for agricultural pumpsets. After all, it is a new scheme and we do know the difficulties standing in the way of getting a new service conforming to the conditions laid down in the various G.O.'s in vogue. The applicant is put to a lot of trouble. He is really driven from pillar to post. The delay and the expenses he has to incur by way of travelling allowance and by way of even paying some *mamools* or other are great and enormous. For a certificate the village official has to be paid something first, apart from other and higher rates, one has to pay so many higher authorities that be.

We are living in a planning world and we want that initiative should be taken by the Department itself and not by the individual ryots. When there is a planned way of doing things, schemes are being taken up one after another. May I appeal to the Hon. Minister to find ways and means of taking up the schemes one by one asking the department to take the initiative itself? When we take up a scheme, it is for 10 wells or 15 wells or 20 or even 100 wells and the Department itself can take up the schemes, get the applications from the ryots and save them from a lot of worries and difficulties. Thank you, Sir.

\* SRI P. B. K. THIAGARAJA REDDIAR: மன்றத் தலைவர் அவர்களே, ராஜ்ய மின்சார போர்டாரின் வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மேல் நடக்கும் இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு நான் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். சென்ற ஆண்டில், நல்ல முறையில், திறம்பட இந்த மின்சார போர்டாரின் நிர்வாகத்தின் கீழ் மின்சார இலாகா நன்கு மக்களுக்குச் சேவை செய்திருப்பதை எல்லோரும் வரவேற்றுப் பேசக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். சென்ற ஆண்டிலே 1,191 லட்சம் ரூபாய் முதலில் மான்யம் கேட்டு 1,400 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்றி, சென்ற வருடத்தில் ஒரு லட்சம் கிலோவாட்ஸ் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யும் சாதனங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். அதைப் போற்றுகிறேன். அதே போல், நடப்பு ஆண்டிலும் 11 கோடி ரூபாய் மான்யம் கேட்டிருக்கிறார்கள். இந்த 11 கோடி ரூபாய் போதாது என்று தான் நான் கருதுகிறேன். இந்த ஆண்டில் 800 கிராமங்களுக்குத் தான் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கத் திட்டம் வகுத்திருப்பதாக அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டில் 1,400 கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. அதை விட அதிகமாக மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டிய நிலை இருந்து கொண்டே இருக்கிறது. இந்த அறிக்கையைப் படிக்கும்போது, இது வரையில் நமது ராஜ்யத்தில் 7,772 கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 7,772 கிராமங்களில், விளக்கு வசதிக்காகப் பல கிராமங்களில் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றது. அது போக, பாக்கி கிராமங்களில் 79,737 பம்ப் செட்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. அந்தக் கணக்குப்படி புர்த்தால், சராசரி ஒரு கிராமத்திற்கு 10 பம்ப்செட்கள் என்ற முறையில்தான் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரியவருகிறது.

8th May 1959] [Sri P. B. K. Thiagaraja Reddiar]

இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஒன்று அமைச்சர் அவர்களிடம் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். “பிரயாரிட்டி” லிஸ்ட் தயார் செய்து ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருகிறார்கள். எந்த முறையில், எந்தக் கொள்கைப்படி “பிரயாரிட்டி லிஸ்ட்” தயார் செய்கிறார்கள் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. அதை அமைச்சர் அவர்கள் கொஞ்சம் விளக்கிக் கூறுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஏனெனில் 100 பம்ப் செட்களுக்கு மேல் கேட்டிருக்கிற கிராமங்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்காமல் 10, 20, 30 பம்ப்செட்கள் கேட்கும் கிராமங்களுக்கு முதலில் வசதி செய்து கொடுப்பது என்றால், எந்த முறையில் பிரயாரிட்டி கொடுக்கப்படுகிறது என்று தெரியவில்லை. குறைந்த செலவில் 100 பம்ப்செட்களுக்கு மேல் கேட்கிற கிராமங்களுக்கு முதலில் “பிரயாரிட்டி” வழங்கவேண்டுமென்றுதான் நான் கருதுகிறேன். எந்த முறையில் “பிரயாரிட்டி” வழங்கப்படுகிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சிறிது விளக்குவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

இந்த முறைகளையெல்லாம் பார்க்கும்போது, லோகல் அட்வைஸரி கமிட்டி அவசியம் என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். ஆனால், டெவலப் மெண்ட் கௌன்ஸில் ஆக்ட் ஏற்பட்டிருப்பதினால், லோகல் கமிட்டிகள் அவசியமில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் கருதுகிறார்கள். டெவலப் மெண்ட் கௌன்ஸில் பல காரியங்களைச் செய்யவேண்டியிருப்பதால், மின்சார சம்பந்தமான விஷயங்களைக் கவனிக்கத் தனிப்பட்டதொரு அட்வைஸரி கமிட்டி இருந்தால், மிகவும் நலமாயிருக்குமென்றுதான் நான் கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, “மினிமம் சார்ஜ்” என்ற முறையில் சில சலுகைகள் கொடுத்திருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கதாகும். இருந்த போதிலும் கூட, மின்சார இலாகா வியாபாரத் துறையில் இயங்காமல் பொது மக்களுக்குச் சேவை புரியும் ஒரு ஸ்தாபனமாக விளங்கவேண்டுமென்றுதான் நான் கருதுகிறேன். 10 சதவிகிதம் “க்ராஸ் இன்கம்” வர வேண்டுமென்று இந்த இலாகா கருதுவதாகக் கூறப்பட்டது. அந்த அளவிற்கு இல்லாமல் ஓரளவிற்குக் கிராம மக்களுக்குக் குறைந்த அளவில் இந்த சார்ஜ் விதிப்பதற்கு வேண்டிய திட்டங்களை வகுக்கவேண்டும். அதற்கு ஒரு “ஹை லெவல் கமிட்டி” ஏற்படுத்தியிருப்பதாகக் கூறப்பட்டது. அந்தக் கமிட்டியார் விஷயங்களை நன்கு பரிசீலனை செய்து நல்ல முறையில் விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். அதோடு, இரவு நேரங்களில் கிராம மக்களுக்குப் பம்ப்செட்டிற்காகத் தண்ணீர் இறைக்க மின்சார வசதி செய்து கொடுத்திருப்பது மிகவும் பொருந்தாத விஷயமாகும். அதைப் பற்றியும் கமிட்டியார் நன்கு ஆராய்ந்து ஒரு நல்ல முடிவிற்கு வருவார்கள் என்று நம்புகிறேன். நமது விவசாயத்திற்கு மின்சாரத் தேவை நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து கொண்டேயிருக்கிறது. 1970-ம் வருடத்தில் தற்போது இருப்பதைவிட மூன்று மடங்கு அதிகமான தேவை ஏற்படுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அது குறைந்ததொரு எஸ்டிமேட் என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். நாம் பெரிய பெரிய திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருகிறோம். நிறைவேற்றுவதற்கு இருக்கும் பல சிறிய திட்டங்களும் உள்ளன. அந்த முறையில் கொள்ளிடலையில் “பெரி ஸ்கீம்” ஒன்று எழுதப்பட்டு இதன் தஸ்தாவேஜுகள் அரசாங்கத்தினிடம் இருக்கின்றன. அதையும் நன்கு பரிசீலனை செய்து மின்சார இலாகா அதையும் நன்கு பயன்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நான் எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[8th May 1959]

10.50 a.m. \* SRIMATHI MARY C. CLUBWALA JADHAV : Mr. Chairman, Sir, I rise to congratulate the Hon. the Minister for Electricity not only on keeping up the financial and physical targets, but also on exceeding them considerably. Out of the total outlay of Rs. 63.25 crores for the Second Plan for this State, nearly Rs. 52 crores will have already been spent in 1959-60 on the Kundah Project. Out of a total of Rs. 63 crores, including Canadian aid, a total of Rs. 75 crores would have been spent on this project. The Canadian aid, equipment, and machinery to the value of Rs. 1,215 lakhs, and a sum of Rs. 2,300 lakhs of our share being the value of civil works, would have been spent. Already Rs. 400 lakhs of equipment have come. We have visited the dam and seen the marvellous work that is going on over there. We saw the excellent engineering skills there. Our engineers and men are working there all the twenty-four hours—round the clock—in shifts. The great Canadian engineers are there. All that is being done is something marvellous, and it will not be long before the first generating station is put in commission, I believe, at the end of October, 1959. I hope, Sir, that the legislators will be invited for the inauguration of this generator in October, and that we may have another session here then to see this great institution of ours. We hope the Chairman would consider this.

Alongside of this great engineering skill and work, I have seen the great projects in other lands. Just three months ago, I saw the marvellous scheme on the Snowy Mountains of Australia, which covers the whole country, and also the schemes in America and elsewhere. The skill and rapidity with which our scheme is being executed are second to none in the world. Our workmen, both skilled and unskilled, are to be congratulated on their excellent work.

Sir, I am glad to see that, on the project site, our Minister has not forgotten the social services. There are schools and hospitals and the Hon. Minister is seeing to it that creches in suitable centres and tea centres are put up shortly. I visited also the welfare extension project in Kundah the other day and was amazed to see the large number of schools. The children are all healthy. I hope that, with electric power coming in, it will not be long before we have an electric train coming up from Mettupalayam to Ootacamund. Ootacamund is a growing important hill station, and thousands of people are coming here. It is time that the medieval train is replaced by the electric train. I hope this will take place.

8th May 1959] [Srimathi Mary C. Clumbwala Jadhav]

Then, Sir, there are other major schemes under execution. Again, I congratulate the Hon. Minister on the saving of Rs. 136 lakhs on the Periyar Scheme by judicious planning, control, and supervision. Now a new scheme is being taken up, namely, the Sandynallah Scheme. The Government are to be congratulated also on this, namely, that we have not had any power cut this year for the first time after many years. I understand, Sir, that 80,000 new consumers including important industries have come up during the year, and that the Electricity Department has, in spite of the gigantic schemes, had a saving of Rs. 0.71 lakhs.

Turning to the question of rural electrification, Sir, in 1959-60, 1,300 more villages have been electrified, and 17,000 agricultural pumpsets have been given power. A total of 7,900 villages are now supplied with electricity, and 800 more villages will be included in the scheme of electrification in the coming year. Out of a total outlay of rural electrification in our whole country, which is 14,662, our Madras State has over 7,900 villages electrified, thus topping the list of the States. Sir, we are third in generation and utilisation of power, Bombay and West Bengal being before us. But if we see the extent of our State, we will know that undoubtedly we are the premier State in the generation and utilisation of power. In irrigation we stand first.

Sir, the Third Plan has outstripped our generating capacity. In the not too distant future, our people will be having a high power potential in this State—a nuclear plant, an atomic station located. In distributing power, 85 per cent of private companies have been nationalised and the Government will be shortly nationalising all the private companies. Increase in the salaries to the staff working on the several projects has been given this year, and we hope that it will be further increased, and that we will not lose to other States the excellent engineers and others in our State. Still other States have taken our engineers, and in many of the projects in India, we see Madras engineers.

Lastly, Sir, I hope that with this increase of electric power, the Madras City will have better lighted streets and more powerful lights, and highways too.

One word before I close. I claim the privilege of asking the Government to have a Legislature session at Ootacamund every year. I have been making this request, Sir, for years in our House. Many legislators have come here, with their entire families. Our work has been done with greater rapidity. I have been sitting in



[Srimathi Mary C. Clubwala Jadhav] [8th May 1959]

the Legislature for 13 years and we now see the very good work completed with rapidity in this lovely climate. I make this claim as one who has been born and bred here, and I think my request is amply justified.

Thank you, Sir.

11 a.m. \* SRI P. T. RAJAN : Sir, the people, who had doubts about the utility of electricity schemes, have lived to see that the good beginning made by Sir C. P. Ramaswami Iyer in Pykara has contributed largely to the electrification and prosperity of our State. Madras has been lucky in the matter of Ministers and Engineers in charge of this department.

Last year, thanks to the courtesy of the Superintending Engineer stationed at Kundah, I had the opportunity of seeing the works connected with the Kundah Scheme in different parts, and now I am told the work has been done so quickly that we are likely to have the scheme inaugurated earlier than anticipated. I take this opportunity to congratulate the Hon. the Minister in charge of Electricity and also the Chief Engineer in charge of Electricity, who is carrying on his work in a most unostentatious manner effectively and efficiently. The wonderful work he has done in Periyar does credit to him and to the numerous engineers who have helped him. I should like to appeal to the Hon. Minister to make current available to the agriculturists on the one hand and to small, cottage industries on the other. If these two things are done, he would earn the gratitude of the people of this State and then this State can boast of being far in advance of other States in engineering.

(Deputy Chairman in the Chair.)

\* SRI L. S. KARAYALAR : Mr. Deputy Chairman, Ootacamund is a perfumed name in the history of the State of Madras. It is well that the Electricity Budget should be discussed here in a cool and salubrious atmosphere so that if any heat is generated, it may not cause bitterness among the Opposition and the representatives of the Government. I have never found myself more difficult, in a more difficult position, to speak on a subject than this. The time-limit acts as the Damocles' sword on me. But you, Mr. Deputy Chairman, are noted for your generosity (laughter) and I am sure you will not clip my wings not only because of your generosity but because of the fact that I represent a Party in this Council which consists even though of only two Members

1 May 1959]

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Is it in order for an hon. member to talk about the generosity of the Deputy Chairman for giving more time?

\* SRI L. S. KARAYALAR : It is not for the purpose of getting more time. I was just saying that because I was the only representative of the Party present here I might be given a little more time. I will condense to the best of my ability not only in respect of the matter but also in the manner of my English so that I may be congratulated more time next session.

Initiating the discussion on the Electricity Board Budget, the hon. Minister has made several points on which he should be congratulated. But when I talk about his statement, it is for me to point out the defects and to give constructive suggestions which might be useful for him in going up the ladder so that he might be congratulated more time next session.

The first point I would like to talk about is the Electricity Board. The Electricity Board was constituted on the 1st of July 1957, initially for a period of two months and then extended for one year and then extended up to the 30th June 1959. So, it started as a caretaker body. The present Electricity Board consists of the Chief Engineer for Electricity, Mr. Chettur, who appears to be the Chairman, then the Finance Secretary, the Director of Industries and Commerce and a part-time Accounts Officer. The Electricity Board which was constituted more or less as a caretaker body has not been put on a permanent basis. The Secretaries to Government are already burdened with their work in the Secretariat. They may not be able to find time to meet in the Electricity Board which meets once or twice a month, and it has got a consultative body. For a time when I stood up, I got a bit timid because the Minister for Electricity is a person with enthusiasm and there are other Members in this House who are experts on electricity. I am not one who can fare far better than the Minister for Electricity who seems to be surcharged with electricity. He knows so much about electricity and he talks about many things. Then there is my Friend on my right Sri Mohamed Raza Khan. Then there is the hon. Member Sri T. Purushotham. He knows not only about electricity but about all the subjects under the sun. (Laughter.) (Interruption.) The hon. Member Sri Patanjali Sastry wonders how such a small head carries so much knowledge. The purpose of the Electricity Supply Act is, as I understand the intention of the framers of the Act, that this Electricity Board should be a full-time Board



[Sri L. S. Karayalar] [8th May 1959]

consisting of members who could devote their undivided attention to the work of the Board. I hope the Minister for Electricity will ere long make it a full-time Board because the purpose of the Electricity (Supply) Act seems to be nullified by the fact that this Board consists of only part-time officers. If a full Board with people working for 8 hours a day is constituted, it will serve the purpose much better.

Then, the Secretary of the Public Works Department, Mr. Chettur, was the Chairman to start with. It is something like this. It is like Dr. Jeckyll and Mr. Hyde. Mr. Chettur is the Chairman of the Electricity Board. He goes to the Secretariat. He is the Secretary of the Public Works Department. What he does in the Electricity Board has got to be reviewed by him as Secretary and then submitted to the Government. But now things have changed, I know. Though he is the Chairman, he is not the Secretary of the Public Works Department.

Then, a part-time Accounts Officer has been appointed. What prevents the Government from appointing a full-time Accounts Officer? The account as well as the technical side should be separated from the activities of the Board. The policy and other things may be decided by the Board. As far as the accounts are concerned and as far as the technical side is concerned, they may be separated from the general policies.

The Chief Engineer for Electricity is another member of this Board. Now, he may not be able to look into the policy and other things connected with the Board. Even in a small State like Kerala in which there is not so much development but which is only a partially developed State, as far as electricity is concerned, they have got a non-technical member on the Board. So, what I put in here is a constructive suggestion. Segregate the technical side, segregate the accounts side. Of course, there might be an Accounts member, and the general policy might be continued by the Board.

One other point that I would like to mention is that the development is lop-sided. A district like Coimbatore which is full of rich people gets electricity easily but districts like Ramanathapuram and Tirunelveli are far too neglected. I do not know why the Coimbatore district should go on getting more allotment, more current and its people be made richer. (Interruption). The hon. Member Sri Patanjali Sastry tells me that to him that hath shall be given. I hope that that will not be the policy. This lop-sided

8th May 1959] [Sri L. S. Karayalar]

development must go. Ramanathapuram and Tirunelveli districts must get more allotments. North Arcot and Chingleput also are better treated. I can understand Coimbatore being given more power because of pressure. Even North Arcot and Chingleput are preferred.

Then, Sir, about the licensees, 85 per cent of the private companies have been nationalised. I am not talking about the nationalisation policy of the Government. Probably they may not have sufficient funds and so, they may have to go slow with regard to that policy. We see a surcharge of 10 per cent or 12½ per cent being collected from the consumers in the licensee area. When the Board do not do anything for the consumers in the licensee areas, why should they levy a surcharge? As far as the consumers are concerned, I do not find any reason why surcharge should be collected from the consumers, especially when the Board are not doing anything for the consumers in the licensee areas.

About the loans to the licensees, I think they are taking some steps to give loans to the licensees. As far as I know, there are some funds—Block Development Fund, Harijan Welfare Fund and so on—which are being given to the areas served by the Board, but which are not given to the licensee areas. A formula should be evolved by which the licensee areas should also be enabled to get these loans from the Block Development Fund and the Harijan Welfare Fund. I certainly feel that some such formula could be evolved and successfully worked out. 11- a.m

As for the consumers in the City of Madras, I have received several complaints. The voltage is very poor. The voltage falls very low. Re-designed and planned distribution should be made in the Madras district. The Inspectors concerned of the Board should carefully look into the matter and try to rectify the defect. When the voltage goes down in the areas served by the Board, nothing is done for the consumers and the authorities concerned keep quiet without properly looking into the matter and rectifying the defect. But, at the same time, when the same thing happens in the licensee area, they fall foul upon the licensee.

About the staff and other matters, we find that some increase in their salary has been given. I am glad about it. There are talks in the air about a Super Grid, an All-India Grid and all those things. If and when these are established, there should be an All-India scale for all the staff. They should have the same salary, allowances, amenities and other things.

[Sri L. S. Karayalar]

As for the tariff rates, we are told that they have not yet been finalised. It is the pre-war rate that we are having. We have been having it for the last so many years. We are told by the Hon. Minister that the Committee has not yet finalised its recommendations. I request that this may be finalised as early as possible.

Finally, I would like to say a few words about the atomic reactor. People consume more and more power. There is greater and greater demand for power. It is said that people are consuming on an average 30 to 60 units and all those things. In the foreign countries, wherever you go, you see illuminations and illuminations everywhere and people use more and more electric energy. They use even 2,000 to 4,000 units. When are we to reach such a stage? When are we to use more electric power? What are the schemes which the Government and the Hon. the Minister for Electricity have to augment our electric supply? As far as hydro-electric power is concerned, I think we have come to a dead end as it were, and we have been the end of it, except for a few small schemes. We will have to go in for more thermal stations to meet the growing need for electric power. That will be another solution to meet the demand for power. About the atomic reactor, we should have a nuclear power station in the Madras State. India's top atomic physicist, Dr. Homi Bhabha has explained the possibilities of establishing atomic reactors all over India. I know the Hon. the Minister in charge of Electricity in this State is an energetic gentleman and I also know that he will press the case of Madras in the matter of establishment of one of the atomic reactors in this State. I do not mind where it is located. I would even not mind if it is located in Coimbatore, because we all want more and still more power and if we get more power, we will be satisfied irrespective of where it is located. If he is able to achieve this, he will leave a name that will be imperishable in the annals of the Electricity Department of this State. I know, Sir, that it is due to the initiative and drive of eminent people like Sir C. P. Ramaswami Iyer that we are now seeing electricity in this State to the present extent. Not only that. When the Hon. Sri M. Bhaktavatsalam was in charge of the portfolio of Electricity, I know he handed over a cheque for Rs. 1,33,33,333 for nationalising electricity. I think the Hon. the Minister for Electricity is following in his footsteps to-day. Now the Hon. Minister is being congratulated by all sections and bouquets after bouquets are being showered on him. Finally, let me also throw a little bouquet in his favour on behalf of the Party which I represent. Thank you, Sir.

8th May 1959]

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Mr. Deputy Chairman, my esteemed Friend, Sri Karayalar, while starting his speech with severe criticisms about the Electricity Department could not but pay encomiums, when he concluded his speech, to the Electricity Board, to all officers and particularly to the Hon. the Minister in charge of Electricity. Let me, at the outset, say that whatever may be the composition of the Electricity Board, the work turned out by the officials in all the projects, is very good and very satisfactory. We could very well see the marked difference. What would take weeks and weeks for the Government to take a decision on, previously, we see that decisions are taken by the Board in a matter of hours. However, the Board would do well to take cognizance of the general remarks made during the discussion.

(Mr. Chairman in the Chair.)

The hon. Member Sri T. Purushotham suggested that there should be a permanent Chairman for the Electricity Board. It is a matter entirely left to the discretion of the Government and they may have their own views in the matter. In this connection, might I say a word about the Consultative Committee? No doubt, that Committee has come into being for the purpose of serving as a liaison body between the general public and the Electricity Board. I am not indulging in a criticism of the Consultative Committee. Might I bring to the notice of the concerned Minister that actually what happens is that there is less consultation and more of ratification? After all, proposals are made and decisions are also taken. The whole thing is a *fait accompli*. Whether it is a matter of taking up new schemes, whether it is a budget or anything else, we are simply asked to ratify. I feel that the Consultative Committee should have more powers.

Now, why should the Electricity Board be purely composed of officials? I would like to ask the Hon. Minister whether he does not have any belief and faith in the non-officials. I wish the Hon. Minister agrees to associate non-officials also with the Board. Whenever decisions are taken with regard to power cuts, on the industrial as well as the agricultural side and extending new lines, non-officials will really be helpful to the Board. To-day, the hon. Member Sri Karayalar, who, I think, does not have much experience about electricity, has given a good record by his wonderful speech. Persons like him will surely be very helpful to the Board as such as they could better serve as a liaison body. I feel that one or two, if not more, non-officials could be appointed as members of the Electricity Board.

[Sri Mohamed Raza Khan] [8th May 1959]

Sir, I don't like to take much time of the House. My hon. Friend Sri P. T. Rajan has paid his tributes and encomiums to the Hon. the Chief Minister, the members of the Electricity Board, the Hon. the Minister for Electricity, to the Secretary and to all others. It is really very heartening. Already, Madras has got a name in the field of engineering, particularly in the field of electricity. One team of engineers from Canada came here for the purpose of giving advice to our engineers and they have left Madras with a very good impression about the efficiency of our engineers and the manner in which the Kundah Project is being executed, and even about the financial side. Our engineers are carrying out the project quite efficiently and in record time. It is really a thing of which every citizen of this State could be proud, and the Hon. Minister, a little bit more.

11-20 a.m. With regard to tariff, the present tariff rates were fixed long, long ago purposely for some reason. In this year of grace 1959, it is ridiculous that we should be asked to give this 20 per cent surcharge. Of course, we had the war surcharge in the past. Why should we be asked to continue to pay it? If they want, they may increase the rates to some extent. When they take up the question of revision of the tariff rates, they should proceed rather cautiously. In trying to revise the rates, they should not raise the rates too heavily. They must do justice to the consumers. This should be borne in mind. The Periyar Project is nearing completion. I think one machine has to be erected. The power that we may get from it will be hardly sufficient for the chemical factory which has come up in Tuticorin. The more money you spend, you should be able to give more power that is required. I think technical sanction has been given to the Sandynallah Scheme. This is said to be for augmenting the water-supply in Pykara river. (Sri V. V. Ramaswami: It is Sandynallah.) All right. As far as my point is concerned, it is correct. We are all very happy about the Kundah Scheme which is making good progress. Then, there is the Mettur Tunnel Scheme costing about Rs. 5½ crores. But much depends upon how the Planning Commission reacts. I hope the Board and the Hon. the Minister for Electricity who has influence with the Centre will see that all the necessary machinery and equipment to be imported from abroad are got in time.

Then, Sir, I shall refer to another very small matter. Some time in 1952, when Mr. C. Rajagopalachari was the Chief Minister of Madras, he came out with a proposition that whoever used electricity at the time of marriages, etc., should have a separate connection and pay separate charges for the current consumed.

8th May 1959]

SRI L. S. KARAYALAR : For lavish illumination.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Yes, in Madras, when my Hindu brethren celebrate marriages, the first thing they do is to put up a pandal and there is illumination. I do not understand why Government should take such a step at all. The Government are not here to preach morals to the people. It is none of their concern. Imagine the difficulty if one wants electricity for such illumination. One has to go to the concerned man, get permission, have separate meter and pay special charges. I can understand such a restriction if it is said that there is not enough power. But as long as there is enough power to supply, the Government should not do this. They have no business to preach morals. There are so many lavish things being done. Things will take their own course.

Sir, I am sure hon. Members will be very happy that an accord has been reached with the workers. It is a record. Possibly the Minister in charge of Electricity, the Members of the Electricity Board and our expert Labour Minister or Labour Expert, if I may put it that way, are to be complimented on this. It costs the Board, however, fifty lakhs of rupees. This is not an ordinary sum. I am sure that labour will, therefore, give of their best to the Electricity Department. Even the pay of Assistant Engineers is being revised. I had occasion to meet a few of them and I found they were really happy about the revision.

Then, Sir, when the Hon. Minister was speaking in the House on a previous occasion, he said that an Atomic Reactor was coming, coming. It is a year, I think, since he said so.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : We are asking, asking. (Laughter.)

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Yes, asking, asking. I would like to know how far the Government have succeeded in the matter and whether their proposal has been accepted by the Central Government. The Hon. Sri Subramaniam, who is not here, who possesses an all-India outlook and who is cosmopolitan in his ways has said that he would not mind if the reactor is located in any State in the South. Every State Minister insists that everything should be done for his own State, but here is our Finance Minister who would not mind its location in any State in the South. It is his great spirit of magnanimity and his cosmopolitan outlook that make him say so. I appreciate it. I would like it to be located soon and that is all my request.

[Mohamed Raza Khan]

[8th May 1959]

Lastly, Sir, about the acquisition of private undertakings, it was in the year 1948, I think, that the necessary Act was passed by the then Minister for Public Works, Mr. Bhaktavatsalam. The compensation then given was such that those who received it were very happy unlike the fortunate zamindars. There is great demand for more power and I would suggest that the Government might take over all the undertakings if they have the finances for it. I think they may require about five crores of rupees. Let them take them over and run them on proper lines.

Sir, I put it on record on behalf of my good Friend, Mr. L. S. Karayalar, and myself that the Electricity Department has done very well and is doing very good work.

\* SRI A. M. ALLAPICHAJ : When Mr. Ramaiah was made Minister, I received the news with a mixture of feelings.

SRI V. V. RAMASWAMI : Bombay mixture?

\* SRI A. M. ALLAPICHAJ : I meant mixed feelings. I felt happy because a friend had become Minister. I felt unhappy because he was doing very good work as Secretary of the Tamil Nad Congress Committee and he had put in a lot of energy into his work and placed the organization on a stable and good basis. Therefore, I felt a bit unhappy also. But now I have changed my opinion. He has done very good work as Minister. He has put in a lot of energy into his work. As a matter of fact, when we see something on paper, we do not seem to realize the magnitude of the work. Only when we practically see it with our own eyes, we realize the magnitude of the work. I saw Periyar with my own eyes and how the project was being executed. No doubt, our engineers have done wonderful work. Not only that. We should think they are doing a very patriotic work. That is really patriotic work which they are doing. Not only our labourers but everyone including the engineers are doing good work. I wish to place it on record that all our staff is doing the work with a great amount of pleasure and happiness. I found that some little children were also employed for work. I do not know why children are employed. I wish to bring this fact to the notice of the Hon. Mr. Ramaiah. When there are grown-up men available, I do not know why these little boys and girls are asked to work there. There is mention in this booklet about 'increased operational cost and additional expenditure involved in the revision of scales of pay of the staff'. I think the gazetted section of the staff does not seem to have got the benefit of revision yet.

[Sri A. M. Allapichai]

Sir, whatever may be the Congress Party's shortcomings, one thing will go down in history. The Congress Party will go down in history as . . .

SRI L. S. KARAYALAR : Go down, no doubt.

\* SRI A. M. ALLAPICHAJ : The Congress Party will go down in history for one thing, and that is, Nehruji's ideas of planning. To-day all over the country, we have got great projects like Pykara which are due to his idea of planning.

SRI P. T. RAJAN : Pykara?

11-30  
a.m.

\* SRI A. M. ALLAPICHAJ : Pykara is only a small affair but I have nothing to say against Pykara. What I meant was . . .

SRI P. T. RAJAN : Be precise.

\* SRI A. M. ALLAPICHAJ : I am quite precise. I know for this Pykara credit goes to Dr. C. P. Ramaswami Iyer and I am not so ungrateful as to forget all this. I am so sorry that the hon. Member has taken me that way. The Congress Party under the leadership of Pandit Jawaharlal Nehru has done things in the grandest manner possible. We have had the First and the Second Five-Year Plans and we will have a Third Five-Year Plan also. Not only that; all over the country they have so many projects. It is a very grand thing indeed. I am sorry to have given the impression to my hon. Friend that I was saying something against Dr. C. P. Ramaswami Iyer. Not at all. After all, he is my countryman.

Lastly, Sir, I think the hon. Member Sri Karayalar said something about the businessmen of Coimbatore. The Coimbatore financiers must take their money and use them in other districts also. They must use their money, their brains and their intelligence in other districts also and establish industries and others. If they do that, they will be rendering a great service to people in other districts.

\* SRI N. ANNAMALAI PILLAI : கனம் சேர்மன் அவர்களே, இந்த மின்சார போர்டாரின் நிதி நிலை அறிக்கையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் எந்த எந்த இடத்தில் தனிப்பட்ட கம்பெனிகள் மின்சார விநியோகம் செய்கிறார்களோ, அவை களையெல்லாம் சர்க்கார் உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஏனென்றால், ஒரு சாராருக்கு அதிலே லாபம் கிடைப்பதும், மற்றவர்கள் நஷ்டம் அடைவதும், அதைப் பார்த்துப் பொருமைகளும் அருவருப்பும்

[Sri N. Annamalai Pillai]

[8th May 1959]

ஏற்பட்டு வருகின்றன. அது மட்டுமல்லாமல், அதில் வரக்கூடிய லாபங்களைத் தனிப்பட்ட மனிதர்கள் அடைந்துவருகிறார்கள் என்று சில தனிப்பட்டவர்களிடத்திலிருந்து மட்டும் இந்த மின்சாரக் கம்பெனிகளை எடுத்துக்கொண்டார்கள். மற்றவர்களிடமிருந்தும் மின்சார விநியோகப் பொறுப்பை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்குக் காரணம் “பணம் இல்லை” என்று சொல்லப்படுகிறது. பணம் இல்லையென்று சொல்லிக்கொண்டே மற்ற வகைகளில் கோடிக்கோடியாக ரூபாய் செலவு செய்வது போல், மற்ற தனிப்பட்ட கம்பெனிகளிலிருந்து மின்சார விநியோகப் பொறுப்பை சர்க்கார் எடுத்து நடத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

“மினிமம் சார்ஜ்” கொடுக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தி, அதன் பிறகுதான் மின்சார சப்ளை செய்து வருகிறார்கள். அதனால், குடியானவன் படுகின்ற கஷ்டம் சொல்லி முடியாது. ஏராளமான கஷ்டம் அடைகிறான். பருவ நிலைக் கோளாறில், காலத்தில் மழை பெய்யாமல் மக்கள் பசியால் வாடுகிறார்கள். விவசாயம் நடத்த முடியவில்லை. விவசாயம் செய்தாலும், ஒரு ஏக்கராவுக்குப் பத்துக் கலம், பதினைந்து கலம் தான் மகசூல் வருகிறது. அதற்கு மேலே உற்பத்தி செய்ய முடியவில்லை. 15 கலம் விளைந்தால் “மினிமம் சார்ஜ்” கட்டவேண்டியதைக் கட்டிவிட்டு வயிற்றில் ஈரத் துணியைப் போட்டுக்கொள்ள வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகையால், மினிமம் சார்ஜைக் குறைத்துத் தீரவேண்டும். மின்சாரத் துறை என்றால், அதன் மூலம் சுறிப்பிட்ட ஒரு லாபம் வர வேண்டுமென்று ஒரு கணக்கை வைத்து, அதிலே அதிகமான வருவாய் எதிர்பார்க்கிறார்கள். மின்சார இலாகாவின் இப்படி ஒரு லாபத்தைக் குறிக்கோளாக வைத்துக்கொண்டு நடத்தி, வருகிற லாபத்தை மேலும் அபிவிருத்தித் துறைக்குச் செலவிடுகிறார்கள். என்றாலும், விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்த மின்சாரத்தின் அளவுக்குத்தகுந்த கட்டணத்தை மட்டும் இலாகாவின் எடுத்துக்கொண்டு, அவர்களிடமிருந்து அதிகமாகப் பெற்ற கட்டணத்தை விவசாயிகளுக்கே திருப்பி போனலாகக் கொடுக்கும்படி ஏற்பாடு செய்தால், நன்றாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். குடியானவர்களுக்கு நன்மை செய்கிறோம் என்று மின்சாரத் திட்டங்களைக் கொண்டுவந்துவிட்டு, அதற்கு மினிமம் காரண்டி 50 பெர் செண்ட் வைத்து அவர்களை வதைத்துப் பணத்தை வாங்கும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. பணம் கட்ட முடியாமல் விவசாயிகள் தவிக்கிறார்கள். இந்தக் கஷ்டத்தைப் போக்குவதுபற்றி கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள்—அவர் இப்பொழுது சபையில் இல்லாவிட்டாலுங்கூட—கவனிப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

இன்னொரு கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசுகிறபோது, “ஏழாயிரம் கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது” என்று குறிப்பிட்டார்கள். இந்த நாட்டிலே இருக்கும் லட்சக்கணக்கான கிராமங்களில் ஏழாயிரம் கிராமங்களுக்கு மட்டும் மின்சாரம் கொடுத்துவிட்டால் போதுமான தல்ல. இன்னும் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். பொதுவாக, என்னைப் பொறுத்த வரையில், வடாற்காடு ஜில்லா வறண்ட ஜில்லா. அந்த ஜில்லா எப்பொழுதும் பற்றாக்குறையாகவே இருந்து வருகிறது. அப்படிப்பட்ட ஜில்லாவிலேயும் தானியத்தை உற்பத்தி செய்து, அந்த ஜில்லாவின் செல்வ நிலையையும் பெருக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் ஆசைப்படுகிறார்கள் என்பது நன்றாகத் தெரிகிறது. அப்படிச் செய்யும்போது, அந்த ஜில்லாவாசிகளால்

8th May 1959]

[Sri N. Annamalai Pillai]

லோருக்கும் நன்மை ஏற்படும்படியாகச் செய்யவேண்டும். எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். மினிமம் காரண்டியைக் குறைத்துக் கொடுத்தால் எல்லோரும் மின்சாரம் எடுத்துக் கொள்வார்கள்.

மற்றும் கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் பேசும்போது, “100 பம்ப்செட்கள் தயார் செய்துவைத்துவிட்டால் அந்தக் கிராமத்திற்கு முதல் ‘பிரயா ரிடி’ கொடுக்கவேண்டும்” என்று சொன்னார்கள். அது நியாயமல்ல. 100 பம்ப்செட்கள் தயார் செய்து வைத்துவிட்டு அவர்கள் மின்சாரம் கேட்டால், முதல் “பிரயாரிடி” அவர்களுக்குக் கொடுப்பதென்றால், 20, 30 பம்ப்செட்டுகள் சில கிராமங்களில் வைத்திருந்தால், அந்தப் பகுதியில் இருப்பவர்கள் எப்படி வாழ்க்கை நடத்துவது? அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு மின்சாரக் கணக்கைக் கொடுக்க முடியாமல் பல நாட்கள், பல மாதங்கள், பல வருஷங்கள் பின்தங்கிவிடுவார்கள். ஆகையால், அந்த முறை சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். குறைந்த எண்ணிக்கையில் பம்ப்செட் வைத்திருந்தாலும், மின்சார வசதி செய்துகொடுத்து விட வேண்டும் என்ற இப்பொழுது இருக்கிற நிலைமையை வைத்துக் கொண்டே நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

\* Sri T. V. DEVARAJA MUDALIAR: மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது மின்சார இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் 1959-60-ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையை நான் முழு மனதுடன் ஆதரித்துப் பேசுகிறேன். அதற்காக அமைச்சர் கனம் திரு. ராமையா அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன்.

இப்பொழுது கோடை காலத்தில் மின்சார வெட்டு இல்லை என்று இந்த அறிக்கையில் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள். அதை நான் முதன் முதலில் பாராட்ட வேண்டும். அது எப்படி இருக்கிறதென்றால்: மனிதனுக்கு அன்றாட வாழ்க்கைக்கு மின்சாரம் அவசியமாக இருக்கிறது. சூரியன், சந்திரன், காற்று இம்மூன்றும் உரக்கமின்றிப் பணியாற்றி வருவது போல், மின்சாரமும் உரக்கமின்றிப் பணியாற்றிக்கொண்டு வருகிறது என்றால், அது மிகையாகாது. அந்த முறையில் மனிதன் வாழ்க்கையில் இரவிலும் மின்சாரம் தேவையாக இருக்கிறது; பகலிலும் மின்சாரம் தேவையாக இருக்கிறது. இந்த நிலையில் நல்ல முன்னேற்றம் அடைந்துகொண்டு வருகிறது. இதற்குள்ள இன்ஜினியர்கள், அதிலும் முதன்மையாக இருக்கும் இன்ஜினியர் முழு முயற்சி எடுத்து, அமெரிக்கா முதலிய பல வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று சென்னை ராஜ்யத்தில் மின்சாரம் பெருகுவதற்கு எடுத்துக்கூறி பண உதவியும் வாங்கிவந்து, மின்சாரத் துறையில் நல்லதொரு முன்னேற்றத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார் என்பது குறித்து அவரையும் நான் இந்தச் சமயத்தில் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். முதல் இன்ஜினியரைப் போலவே, மற்ற இன்ஜினியர்களும் இதற்கு நல்ல ஒத்தாசை செய்து, முன்னேற்றம் அடைவதற்குக் காரணமாக இருந்திருக்கிறார்கள். இந்த முன்னேற்றத்திற்குப் பாடுபட்ட இன்ஜினியர்கள் அனைவருக்கும் நம்முடைய நன்றியை இந்தச் சபை முன் தெரிவித்துக்கொள்ளவேண்டியது அவசியம்.

இப்பொழுது நாட்டில் மின்சாரம் பல கிராமங்களுக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. மேலும் அதிக கிராமங்களுக்கும் மின்சார வசதி செய்து கொடுத்து, உணவுப் பஞ்சத்தைப் போக்கவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது.

[T. V. Devaraja Mudaliar] [8th May 1959]

நாட்டில் எற்பட்டிருக்கும் உணவுப் பற்றாக்குறையைப் போக்குவதற்கு இப்பொழுது சர்க்கார் ஆலோசனை செய்துகொண்டு வருகிறது. அதிலும் முக்கியமாக, வடாற்காடு ஜில்லாவில் மழை இல்லாமல் இருக்கிறது. அந்த ஜில்லாவுக்கு மின்சார விஸ்தரிப்பு அவசியம் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்பொழுது நல்ல முன்னேற்றம் அடைவதற்கு வழிகோலிக் கொண்டு வருகிறார்கள். கூடிய சீக்கிரத்தில் நெய்வேலித் திட்டத்தின் மூலமாகவும் நமக்கு மின்சாரம் கிடைத்து, நம்முடைய ராஜ்யத்தில் முன்னேற்றம் நல்லபடியாக எற்பட்டு, மக்கள் மக்களாக வாழ்வதற்குப் பாடுபடும் நமது மின்சார அமைச்சர் கனம் திரு. ராமையா அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். முயற்சி உடையார் இகழ்ச்சி அடையார், முயற்சி திருவினையாக்கும் என்ற முதுமொழிகளுக்கிணங்க மின்சார அமைச்சர் அவர்களுடைய முயற்சி இருக்கிறது என்று பாராட்டி என் உரையை முடிக்கிறேன்.

11-40 a.m. \* SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Mr. Chairman, Sir, it gladdens one's heart to note the progressive development of electricity in this State. But, I hope all hon. Members will agree when I say that production alone does not count. There should be proper use and distribution of electricity. It has been pointed out that there has been rural electrification and that a number of villages have been supplied with electricity. So far so good. But, if we go further into the question and see, we will find that it is only the well-to-do people in the villages that are benefited by the supply of electricity to villages and it is they that are enabled to have pumpsets. Not many ordinary people, middle-class and poor people, have been enabled to use it and put up pumpsets. The prosperity of a nation is not judged by production alone but by the way in which it is used by a large section of the people. We have to do a lot more to make these ordinary people get the benefit of increased production and extended supply of electricity.

The time allotted to me is very short and I shall only pin-point the attention of the Hon. Minister to a very few points. The Electricity Board seem to live in a land of their own. I shall quote only one solitary example for that. The employees of the Board were considered on a par with the Non-Gazetted Officers of Government and it was conceded that fee concession would be given to the children of employees of the Board. Suddenly in the year 1958-59 in August, we got a communication from the Board saying that the children of their employees would enjoy full fee concession up to III Form and half-fee concession from IV to VI Form. The schools granted full fee concessions for all pupils up to VI Form as for children of Non-Gazetted Officers in July, and when we got this communication in August from the Board, we communicated it to the parents who were servants of the Board. Of course, there were only five or six children whose parents were employed in the

8th May 1959] [Sri T. P. Srinivasavaradan]

Board. Those parents got angry and we, therefore, represented to the Government that there was a previous Government Order stating that all fee concessions given to Non-Gazetted Officers should be made applicable to the employees of the Board also. Till now we have not received any reply from the Government in regard to this matter. I hope the Electricity Board will not live in a land of their own but will try to co-operate with the other departments also.

While I congratulate the Government on granting an increase of Rs. 5 to their subordinates, it must be stated that this was given because there was the threat of a strike. The general impression is that the threat of strike made the Government yield. (Interruption.) Whatever it is, there should be no disparity in the scales of pay. We have one scale of pay for the lower division clerk in the Secretariat, another in the Board of Revenue and a third in the Education Department. We were under the impression that there was no disparity in the scales of pay of even Government servants in different departments. There is great disparity and that being so, how will this Government be justified in approaching the Central Government to remove the disparity in the scales of pay between the Central and State Government servants? This Government have been saying that such disparity in scales of pay is unjustifiable. But they are perpetuating it in the different departments under their control. Therefore, the sooner the Government remove these disparities the better it will be. The Pay Commission has been appointed for rationalization of pay scales. The disparity in the scales should be removed. The allowances may vary on account of environmental and other circumstances prevailing in particular localities. Even in the Education Department itself there is great disparity in the scale of pay allowed to teachers in the aided institutions, in the Government institutions and again in the schools under local bodies. This disparity has been perpetuated for too long; this is a severe headache to headmasters and I hope the Government will put an end to it very soon.

Then, Sir, it has been pointed out that the Electricity Board should have 18.2 per cent as gross profits whereas the Government have been good enough to say that they would be satisfied with a gross return of 10 per cent before new schemes are taken up in the rural areas. If this question of profit were left to the Board, it will only care more for receipts than for the proper distribution and utilization of electricity. The motto of the Board should not be getting more and more money but it should be how best to distribute and utilize the energy available for the common good of all people.



[Sri T. P. Srinivasavaradan] [8th May 1959]

The next point I wish to refer to is this. There are 1,000 secondary schools in the State and only 400 of them have got electricity. The Department of Education says that every school must have equipment for audio-visual education, possess a radio set, purchase film projectors and so on, because we collect special fees to provide all these facilities. But what about supply of electricity? Nearly 600 schools have not got electricity. Therefore, I would appeal to the Hon. the Ministers for Education and Electricity to see that these institutions get electricity.

A case has been made out that the tariff should be lowered. I would appeal to the Hon. Minister that no collection should be made from educational institutions for consumption of electricity. It may be asked why a special privilege should be given to schools alone. In this connection, I may point out to the Hon. Minister that in the case of levy of property tax on schools except schools located in the Corporation limits all others are exempt from paying the property tax. Therefore, I would again appeal to the Hon. Minister to exempt schools from paying charges for the electricity consumed by them. We want that more and more facilities should be given for the spread of education, and this is one of the ways in which the Government can help the educational institutions. If at all there is a loss of revenue on account of this, it will only be very, very small. (The Chairman sounded the gong.) I will finish in a minute, Sir. In addition to these schools, there are a number of technological institutions and engineering colleges. These institutions consume large quantities of electricity. These institutions also should be supplied with electricity free of cost. If this cannot be done, at least in their case, the tariff may be lowered.

The last point I wish to refer to is about meters. There are a lot of complaints regarding these meters, recently installed. The complaint is that they show more consumption than the actual one. If the actual consumption is only 40 to 50 units, these meters record a consumption of 70 to 80 units. Something seems to be wrong with the meters recently installed. I would request the Hon. Minister to look into the matter and set it right.

Once again while I congratulate the Hon. Minister on the achievements of his department, I would appeal to the department to confer more and more benefits on the common people and the educational institutions.

\*SRI B. K. NALLASWAMI: மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மின்சார போர்டினுடைய நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது பேசும் போது சில யோசனைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்னால்

8th May 1959] [Sri B. K. Nallaswami]

பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கரையானர் அவர்கள் கோயம்புத்தூர் ஜில்லா மின்சார அபிவிருத்தியில் நல்ல வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அவர் பேசும்போது, கோயம்புத்தூர் ஜில்லா வளர்ச்சி அடைந்த ஜில்லா என்கிறபோது, இங்கே செய்கிற வேலைகளைக் கொஞ்சம் நிறுத்தியாவது பிற்பட்ட ஜில்லாக்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்பது போலத் தோன்றியது. இன்று நம் ராஜ்யத்தை எடுத்துக்கொண்டால், கோயம்புத்தூரைப்பற்றி நாம் பெருமை அடைகிறோம். யாரும் மின்சாரத்தை உபயோகிக்க முன்வராதபோது, கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் எஞ்ஜினியர்கள் மின்சாரத்தை விளம்பரப்படுத்தி, எல்லோரும் மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்தவேண்டும் என்பதாகப் பிரசாரம் செய்தார்கள். அதன் காரணமாகக் குறிப்பாகப் பவானி தாலுகாவில் பம்புசெட்டுகளை அதிகம் வைக்க முன்வந்தார்கள். அந்தக் காரணத்திற்காகப் பாராட்ட வேண்டியது இருக்க, 'அவர்கள் நல்ல வளர்ச்சி அடைந்துவிட்டார்கள், இனி அங்கே கொடுப்பதை விட்டு பிற்பட்ட ஜில்லாக்களுக்குக் கொடுங்கள்' என்று சொல்வது நியாயமில்லை. (ஸ்ரீ பி. டி. ராஜன்: யார் சொன்னது?) பம்புசெட்டுகளை எடுத்துக்கொண்டால், எங்கள் தாலுகாவிற்குக் கொடுப்பதால், அதிக லாபம் கூடக் கிடைக்கும். அதிகமான பம்புசெட்டுகளைக் குறைந்த நீளத்தில் அதிகமாகக் கொண்டுவர முடியும். ஆகவே, இவ் விஷயத்தில் வளர்ச்சி அடைந்த ஜில்லா, பிற்பட்ட ஜில்லா என்பதாகப் பாகுபாடு செய்வது சரியல்ல. எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையிலும், இன்னும் என்ன என்ன வளர்ச்சிக்கு மின்சாரம் தேவையோ அதற்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, போதுமான சாதனம் இல்லாத காரணத்தினால், அதிகமான திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியாமல் இருக்கிறது. நிறையப் பணம் தேவைப்படுகிறது என்றால், மத்திய சர்க்காரிடமிருந்தாவது கடன் வாங்க வேண்டும் அல்லது நம் ராஜ்ய சர்க்காரே கடனை எழுப்பவேண்டும். காரணம், இதுதான் அதிக வருமானம் வரக்கூடிய திட்டம். ஆகவே, எப்படியாவது பணத்தைச் சேகரித்து இவ்வேலையைத் துரிதமாகச் செய்ய வேண்டும் என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அப்பறம் "க்ரூப்பிங்" சிஸ்டத்தை நமக்காக அமைச்சர் அவர்கள் வைத்தார்கள், பம்பு செட்டு விஷயத்தில். ஆனால், அது எங்களுக்கு அமுலுக்கு வரவில்லை என்பதுதான் குறை. அது சாத்தியம் இல்லை; 20 மைல் வரையில் போய் ஊழியர்கள் மாற்றி வைக்கவேண்டி வருகிறது என்று என்ஜினியர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள். அதிலும் குறிப்பாக மழை தவறிவிட்ட காரணத்தினால், அப்படி நேரிட்டது. இரண்டு முறை இருந்தால் போதும், அதிகமாக இறைக்கக்கூடிய அளவில் வசதி எங்களுக்குக் கிடைக்கும். ஆகவே, இந்த க்ரூப்பிங் சிஸ்டத்தை எங்களுக்கு அமுலுக்குக் கொண்டுவர முடியுமோ, அங்கெல்லாம் கொண்டுவரவேண்டும்.

இணைகள் வெட்ட "பெர்மிஷன்" வேண்டுமென்றால், முழு நேர மின்சாரம் பெற "எஸ். இ." யிடம் போக வேண்டியிருக்கிறது. அதற்காக ஒரு வாரம், 15 நாள் காத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த அதிகாரத்தை "எ.இ." யிடம் கொடுக்கலாம். (கனம் ஸ்ரீ வி. ராமையா—"எ.இ." யிடந்தான் அந்த அதிகாரம் இருக்கிறது. நீங்கள் கேட்டீர்களா?) 15 நாட்களுக்கு முன்பு நானே கேட்டேன். அவர் கொடுக்க முடியாதென்று கூறிவிட்டார். பயிர்கள் வாடிக்கொண்டிருக்கும் காலத்தில், இதற்குப் "பெர்மிஷன்" வாங்கத் தாமதமேற்பட்டால்,

11-50  
a.m.



[Sri B. K. Nallaswami] [8th May 1959]

அவைகள் முழுவதும் பட்டுவிடும் நிலைமை ஏற்பட்டுவிடுகிறது. “எ.இ.”-க்கு முன்பே அதிகாரம் கொடுத்திருந்தால், நல்லது. அதை அமுலுக்குக் கொண்டுவரும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஹவுஸ் கனெக்ஷனை டிஸ்கனெக்ட் பண்ணும் விஷயமாகச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இதன் காரணமாக நடுத்தர வகுப்பார் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். வேற்றுருக்குச் சென்றுவிட்டு ஒரு மாதம் கழித்து வந்தால், அதற்குள் டிஸ்கனெக்ட் செய்துவிடுகிறார்கள். வீடுகளுக்குச் சென்று பில் கலெக்டர்கள் கலெக்ஷன் செய்வது கிடையாது. இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்குச் சேர்த்து வேண்டுமானாலும் பொசித் வாங்கிக்கொள்ளுவது நல்லது. மேலும், மின்சாரக் கட்டணத்தை மேலும் 15 நாட்களுக்குக் கட்டாமல் இருந்தால் கூட, டிஸ்கனெக்ட் செய்யாமல் “பெனல்டி” கட்ட வசதி செய்வது நல்லது. எதிர்பாராத விதமாக வேற்றுரில் தங்க நேர்ந்து ஊருக்குப் போய்த் திரும்பிவந்த பிறகு, இருண்ட வீட்டில் வாசம் செய்யும் நிலைமை நேர்ந்துவிடுகிறது. எலக்ட்ரிசிட்டி ஆபீசுக்குப் போய் சொன்ன பிறகு, கனெக்ஷன் கொடுக்கும் நிலைமை இருக்கிறது. அதற்காக 3 ரூபாய், 5 ரூபாய் அனுவசியமாகக் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. இதைப்பற்றியும் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நடுத்தர வகுப்பார் இப்பொழுது மிகவும் அதிகமாக உபயோகிப்பது ரேடியோ. ரேடியோ உபயோகிப்பவர்களுக்கு முன்பு சில சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டு வந்தன. ரேடியோ உபயோகிப்பவர்களுக்குக் குறைந்த கட்டணம் நிர்ணயிக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் குறைந்த விலையில் ரேடியோ கிடைக்கும். இந்தக் காலத்தில் நடுத்தர வகுப்பார் அதைப் பயன்படுத்த முடியும். ரேடியோ உபயோகிப்பவர்களிடமிருந்து குறைந்த கட்டணம் வசூலிக்க வேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு, இந்த பட்ஜெட்டைச் சமர்ப்பித்த கணம் ஸ்ரீ ராமையா அவர்களைப் பாராட்டி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

\* SRI M. ETHIRAJULU : மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மின்சார போர்டு நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். மின்சார போர்டு அமைத்த பிறகு, மின்சாரத்தைப் பல பகுதிகளிலும் விஸ்தரிப்பதுபற்றி ஆலோசனை செய்ய ஜில்லா வாரியாகச் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து, ஜில்லாலிலுள்ள சட்ட சபை அங்கத்தினர்களையும் முக்கியஸ்தர்களையும் கூட்டி அவர்களுடைய ஆலோசனைகளை யெல்லாம் கேட்டு ஒரு முடிவெடுத்து அதன்பின் அதிகாரிகளைச் செய்யும்படி துண்டுவது பார்த்து நான் மின்சார அமைச்சரைப் பாராட்டுகிறேன்.

ஒரு நாடு பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேறியிருக்கிறதா என்று பார்ப்போமானால், அந்த நாட்டில் மின்சாரம் எந்த அளவுக்குப் பயன்படுகிறது என்பதைப் பார்த்தால்தான் நன்றாக விளங்கும். மேலே நாட்டில் நபர் ஒன்றுக்கு 2,000 யூனிட் முதல் 4,000 யூனிட் வரை மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்தும் நிலைமை இருக்கும்போது, நம்முடைய நாட்டில் நபர் ஒன்றுக்கு 30 யூனிட் முதல் 40 யூனிட் வரையில்தான் பயன்படுகிறது. அப்படியே பாரக்கும்போது, நாம் மின்சார விஸ்தரிப்பில் எவ்வளவு துரிதமாகக் காரியம்சத்தில் ஈடுபடவேண்டுமெனத் தெரிகிறது. அந்த நிலையை அடைவதற்காகக் குந்தா ப்ராஜெக்ட்போன்ற பல திட்டங்களைச் சீக்கிரம் கொண்டு வர துரித நடவடிக்கை எடுப்பது நமது அமைச்சர் அவர்களுடைய

8th May 1959] [Sri M. Ethirajulu]

அறிக்கையில் காணப்படுவதைப் பார்க்கும்போது, போற்றும் இரக்க முடியாது. மற்றொன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த மின்சார விஸ்தரிப்பிற்காக அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு ஆலோசனைக் கவுன்சில் அமைத்திருக்கிறார்கள். போர்டும் அமைத்திருக்கிறார்கள். ஆலோசனைக் கவுன்சில் மொத்தம் 15 பேர் அங்கத்தினர்கள். அந்தக் கமிட்டி எவ்வளவு தூரம் இதற்காக வேலை செய்துகொண்டு வருகிறதென்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இது ஜில்லாமல் ஜில்லாவாரியாக ஒரு ஆலோசனைக் கமிட்டியை அமைத்து அந்தக் கமிட்டியில் விவசாயத்தில் அனுபவம் கொண்டவர்களையும், கைத் தொழில் துறையில் அனுபவம் பெற்றவர்களையும் அங்கம் பெறச் செய்து மற்ற முக்கியஸ்தர்களையும் நியமித்து அந்தக் கமிட்டி மாதவாரியாகக் கூடி ஜில்லாவில் இருக்கும் குறைகளைப் பரிசீலித்து போர்டுக்கு அறிவிக்கும் வகையில் உடனடி ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். “அமைக்கப்போகிற ஜில்லா கவுன்சில் இதுபற்றித் தீர்மானித்துக்கொள்ளலாம்” என்று அமைச்சர் சொல்லியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆனால் அந்தக் கவுன்சில் மாதத்தில் ஒரு நாளைக்குக் கூடப் போகிறது. அந்த நேரத்தில் விரிவாக மின்சார விஷயத்தைப்பற்றி விவாதிக்க நேரம் இருக்காது. என் அனுபவத்திலிருந்தும் மாதாந்திரம் ப்ளாக் டெவலப்மெண்ட் கமிட்டி கூடுகிற நேரத்தில் எல்லா உத்தியோகஸ்தர்களும் வருகிறார்கள், அப்பொழுது மக்களுடைய எல்லாக் குறைகளையும் எடுத்துச் சொல்ல போதுமான அவகாசம் கிடைப்பதில்லை. அம்மாதிரியே ஜில்லாக் கவுன்சிலிலும் விவாதிக்க நேரம் இருக்காது. ஆகவே தனிக் கமிட்டி இதற்கென நியமிக்கப்படவேண்டுமென வற்புறுத்திக் கொள்கிறேன். அதில் உத்தியோகச் சார்பற்ற மெம்பர்களும் இடம் பெற வேண்டும். அங்குள்ள இந்தக் கமிட்டிக்கு ஜில்லா மின்சார அதிகாரியோ அல்லது கலெக்டரோ தலைமை வகித்து நடத்தலாம்.

அடுத்தபடியாக, மின்சார விநியோகத்தில் 85 சதம் போர்டு மூலமாக மக்களுக்குக் கிடைப்பதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். பின்னர் முனிசிபாலிட்டி, தனிக் கம்பெனிகளுக்கும் கிடைத்திருக்கிறது. முனிசிபாலிட்டியை எடுத்துக்கொண்டால் முதல் கிரேடு முனிசிபாலிட்டி, இரண்டாவது கிரேடு முனிசிபாலிட்டியிலிருக்கும் தெருக்களுக்கே இன்னும் விளக்கு வசதி செய்து தரப்படவில்லை. முனிசிபாலிட்டி அருகாமையிலிருக்கும் ஹரிஜன மக்கள் வாழும் பகுதியில் மின்சார விளக்கே போடுவது கிடையாது. இன்னும் இந்த நிலைமை எல்லா முனிசிபல் நகரத்திலும் நீடித்துக்கொண்டிருக்கிறது. இனியாவது முனிசிபல் எல்லையில் இருக்கும் தெருக்களுக்கெல்லாம் உடனடியாக மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் உத்தரவு போட வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, ஒரு யோசனை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். பஞ்சாயத்து களில் மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்க போர்டு ஒப்பந்தம் செய்யும்போது அருகிலுள்ள ஹரிஜனப் பகுதிகளுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கட்டாயப் படுத்தி உடன்பாடு செய்யவேண்டும். ஹரிஜனக் காலனிக்கு மின்சார விஸ்தரிப்பிற்காக 15 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாக அறிக்கையில் இருக்கிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். இது வரவேற்கப்படவேண்டிய விஷயம்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரை, கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், மிகக் குறைந்த அளவுக்குத்தான் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப் பட்டிருக்கிறது. செங்கல்பட்டு, மதுரை, கோயமுத்தூர் ஜில்லாக்களை எடுத்துக்கொண்டால் 700, 800, 900 கிராமங்களுக்கு மேல் மின்சாரம்

[Sri M. Ethirajulu]

[8th May 1959]

விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் மட்டும் 150 கிராமங்களுக்குத்தான் அமைச்சர் இந்த இலாகாவை எடுத்துக்கொள்வதற்கு முன் மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே எங்கள் ஜில்லாவுக்கு மின்சார விஸ்தரிப்பிற்காக மேலும் பணத்தை ஒதுக்கி மற்ற ஜில்லாவுக்குச் சமமாக வரும் அளவுக்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, புதுவை ராஜ்யத்தில் பெரும் அளவில் கிராமங்களுக்கு கெல்லாம் மின்சார வசதியிருக்கிறது. அதிலிருந்து நமது யூனியனிலுள்ள கிராமம் ஒரு பர்லாங் தூரத்தில் இருந்தாலும் மின்சார வசதி பெற முடியாமல் இருக்கிறது. பல மைல்களுக்கப்பால் இருந்து நாம் மின்சாரத்தை விஸ்தரிப்பதை விட புதுச்சேரி அச்சாங்கத்தோடு பேசி மின்சாரத்தை அருகிலுள்ள கிராமங்களுக்கும் விஸ்தரிக்க உடன்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, குந்தா பிராஜெக்டுக்குச் சென்று பார்த்தேன். அங்குள்ள ஊழியர்களுக்குப் போதுமான அளவு சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை என்று குறை சொன்னார்கள். 12½ சதவிகிதம் சம்பளம் டெக்னிகல் ஆபீசர்களுக்கும், சுகாதார ஆபீசர்களுக்கும், ப்ராஜெக்டில் வேலை செய்பவர்களுக்கும் தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். கிளார்க் போன்றவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை என்று பெருத்த குறை கூறப்பட்டது. ஆகவே அவர்களுக்கும் போதுமான சம்பளம் 12½ சத வீதம் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அமைச்சர் அவர்கள் பூரண கவனம் செலுத்துவார்கள் என்று தாழ்மையுடன் சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

12 noon. \* SRI M. SESHACHARIAR: Mr. Chairman, Sir, having seen the Kundah Project three or four times—about five months ago I also visited it—and the progress of work there, I have got to congratulate the Hon. the Minister for Electricity on the great and splendid progress made within a short time.

There is one point which I would like to emphasise. In regard to the supply of electricity to the rural areas, a lot of complications have arisen. No doubt, a Committee has been appointed and, as mentioned by the Hon. Minister, it would give its decision. In regard to the question of minimum guarantee, whether it should be 10 per cent or 18 per cent, even if it is 10 per cent, this minimum guarantee or special guarantee is taken on the ground that the service connections that are given on a particular date may continue to be the same for all time to come. It may be so in the case of a few service connections in a particular area. But even if a number of new service connections are given for supplying electricity in a village, then also the guarantee amount continues to be the same. Therefore, I think this matter should be looked into. In the matter of new schemes, the Government have got to take the entire scheme into consideration and see whether it is remunerative or not. They must take a group of villages instead of one village

8th May 1959] [Sri M. Seshachariar]

and see whether the scheme for those villages is remunerative or not. For instance, in one village it may not be remunerative but in another village it will be more than remunerative. So, they must take the entire scheme into consideration and in the case of agriculturists, they should not insist upon unconnected minimum charge. My hon. Friends have spoken very strongly about it and what I want to suggest is this. With regard to minimum charges, it is not as if the agriculturist does not want to take connection. If he does not take it, it is not his fault. Due to some supervening circumstances, circumstances over which he has no control, he may not take it. For instance, he may be in financial difficulties or there may be no water in the well or the Land Mortgage Bank may take a long time to sanction loans. So, due to such extraneous circumstances, he may not take connection. In such cases, there is no point in insisting upon the minimum charges.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: We have now exempted them.

\* SRI M. SESHACHARIAR: The Government may exempt them hereafter but what about the amount that has already accrued, the amount that is already there? Are they going to wipe it off altogether? They have got Junior Engineers in almost all the places. At the time of entering into the contract, it may be that a person does not know the entire scope of it because of his illiteracy. At the time of applying, he does not know the several conditions imposed by the Government. Therefore, I suggest that the Junior Engineers, who are on the spot and who can understand them, should inform them about the matter and ask them to apply at the right moment. Then only their grievances could be redressed and their difficulties could be overcome. With regard to unconnected minimum charge which has grown to such a huge amount, if the Government really want to agriculturists to prosper, I think, they must write off the entire arrears.

Regarding the other point that the scheme is run on a commercial basis, if it is really so, let them invest first and then only the people will be tempted to start industries. That is the only way to run it on a commercial basis. (At this stage, Mr. Chairman sounded the gong.) I will finish my speech in a minute or two.

Lastly, I would like to refer to one other matter. There is failure of electricity occurring in several places in the interior parts, probably on auspicious occasions also. In the sub-station there is no vehicle for the use of the officers. They report cases of failure of electricity to the main station. For instance, in my place in

[Sri M. Seshachariar] [8th May 1959]

Kadambathur, there is a sub-station. If there is any failure of electricity, the officer-in-charge of the station will have to go all the way to Kancheepuram to report it. He has no vehicle. Therefore, in every sub-station, there should be at least a motor-cycle for the use of the officer there to report the failure of electricity and then rectify the defects immediately. With these words, I conclude my speech.

\* SRI A. SUBRAMANYAM : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் மின்சார இலாகா அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிற மின்சார போர்டின் 1959-60-ம் வருடத்திய வரவு செலவு அறிக்கையை வரவேற்று, அதிலுள்ள சில கருத்துக்களை விளக்கிச் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். ஒரு தேசத்தில் மின்சாரம் மூலம் கைத்தொழில்கள், விவசாயத் தொழில்கள் போன்றவைகள் எவ்வளவுக் கெவ்வளவு அதிகரித்திருக்கின்றனவோ அந்த அளவு அந்தத் தேசம் முன்னேற்றம் அடைந்திருப்பதாகக் கருதப்படுகிறது. அப்படிப் பார்க்கிற போது, நமது சென்னை மாநிலம் பாரத தேசத்திலேயே மிக மிக முன்னணியில் நிற்கிறது என்பதை நாம் மறுக்கவும் முடியாது, மறக்கவும் முடியாது. அது கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் அறிக்கையிலிருந்தே நன்கு புலனாகிறது. ஆகவே, அது குறித்து நான் கனம் அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். அவர்களது உத்தேசத்தையும், உணர்ச்சியையும் நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன். ஏனெனில், பாரத தேசத்தில் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திலும், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திலும் இம்மாதிரி சுறுசுறுப்பான காரியங்களில் ஈடுபட்டு மிகத் தீவிரமாக மின்சார வசதிகளை இம்மாதிலத்திற்குச் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய நான் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஆகவே, அவரை நான் மறுமுறையும் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் ஒரு விஷயத்தை மட்டும் நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்னும் பல விஷயங்களைப்பற்றிப் பேசலாம் என்றால், பலரும் பேசிவிட்டார்கள். நான் கடைசியாகப் பேசவேண்டியவனாக இருக்கிறேன். எல்லாவற்றிற்கும் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறும் வகையில் இருக்கிறார்கள்.

MR. CHAIRMAN : There are two more hon. members to speak.

\* SRI A. SUBRAMANYAM : ஆகவே, மிக சுருக்கமாகத் தலைவர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய நேரத்திற்குள் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ நல்லசாமி அவர்கள் பேசும்போது, ரேடியோ, அதாவது வானொலி வைத்திருப்பவர்களுக்குச் சொற்பக் கட்டணத் தொகையில் மின்சாரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். அதை நான் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. அதை நான் எதிர்க்கிறேன். ஏனெனில் நமக்கு மிக மிக அவசியமாக வேண்டியது, உணவு, உடை; குறிப்பாக, உணவு மிகவும் அவசியம் என்பதைத் தற்போது நடந்துகொண்டிருக்கும் கிளர்ச்சிகளிலிருந்து அறிகிறோம். ஆகவே, உணவு உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்காக விவசாயிகளுக்குப் பம்ப்செட்டுகள் ஏராளமாக வழங்க வேண்டும். அதற்காகக் கொடுக்கப்படும் மின்சாரத்தின் சார்ஜைக் குறைக்கவேண்டும். குறைந்த கட்டணத்தில் விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அப்படிச் செய்தால், உணவு உற்பத்தி

8th May 1959] . [Sri A. Subramanyam]

அதிகரிக்கும். அதனால் நாட்டிலுள்ள பல கிளர்ச்சிகள், ஜனங்களின் கோரிக்கைகள் இவைகள் நிவர்த்தியாகும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆகவே, விவசாயிகள் தங்களுக்குவேண்டிய விவசாய, மின்சார சம்பந்தப் பட்ட கருவிகளை ஏற்படுத்திக்கொள்ளக்கூடிய முறையில் வருமானத்தை மட்டும் எதிர்பார்க்காமல், அரசாங்கம் அவர்களுக்குக் குறைந்த செலவில் பம்ப்செட்டுகளுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முதலில் விவசாயிகளுக்குச் சௌகரியம் செய்து கொடுக்கவேண்டும். பின்னர் வேண்டுமானால் ரேடியோ போன்றவைகளுக்குச் சலுகைகள் காட்டலாமே தவிர, முதலில் விவசாயிகளுக்குத் தான் சலுகை காட்ட வேண்டும்.

SRI B. K. NALLASWAMI : விவசாயிகளுக்குச் செய்து கொடுக்கக் கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை.

\*SRI A. SUBRAMANYAM : தற்போது அரசாங்கத்திற்குப் பல கஷ்டங்கள் இருப்பதால், பொருளாதார நெருக்கடி இருப்பதால், வசதி செய்ய முடியாத நிலை ஏற்பட்டால், முதலில் விவசாயிகளுக்கு மட்டும் செய்தால் போதும் என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம். நான் இந்த வரவு செலவு அறிக்கையை முழு மனதுடன் வரவேற்கிறேன். எனது உரையையும் இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI S. R. P. PONNUSWAMY CHETTIAR : கனம் தலைவர் அவர்களே, எனக்கு முன்பு பேசிய பல நண்பர்கள் மின்சார இலாகா நல்ல முறையில், சிறந்த முறையில் செயல்பட்டு வருகிறது என்று பாராட்டிப் பேசினார்கள். அவர்களுடன் நானும் பங்குகொள்கிறேன். குறிப்பாகத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவன் என்கின்ற முறையில், இந்த வருடம் மின்சார வெட்டு இல்லாமல் தொழில்களைச் சிறந்த முறையில் நடத்துவதற்கு வழி வகை செய்து கொடுத்த அமைச்சர் அவர்களை நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன். மின்சார வெட்டு ஏற்படுகிறது என்பதை உணர்ந்து, மின்சாரம் எந்தத் துறைகளில் எல்லாம் மிகத் தேவையாக இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து, அதற்குத் தகுந்தபடி புது கணக்கெண்களுக்கு எல்லாம் மின்சாரம் கொடுக்காமல், தொழில்களை நல்ல முறையில் நடத்துவதற்குத் தகுந்த முறையில் வழிவகை செய்து கொடுக்கப்பட்டிருப்பதை நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன். ஒவ்வொரு வருடமும் சென்னை ராஜ்யத்தில் இருக்கின்ற நாம் எல்லோரும் வெய்யில் காலம் வந்தவுடன், எங்கே மின்சார வெட்டு வந்துவிடுமோ என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தோம். இந்த மின்சார வெட்டுப் பிரச்சினையை இப்போது தற்காலம் தீர்ந்திருந்தாலும் நிரந்தரமாக இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த முறையில் தீர்க்கப்படுமானால், தொழில்களை எல்லாம் எந்த விதமான கவலையுமில்லாமல் நடத்திக்கொண்டிருக்க முடியும். அதற்காக ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் தெர்மல் ஸ்டேஷன்களை ஏற்படுத்த வேண்டும். இவ்விதம் தெர்மல் ஸ்டேஷன்களை ஏற்படுத்துவதாக இருந்தால் பொது மக்களுடைய பணத்தையும் மிச்சப்படுத்த முடியும். கோவை ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால், ஒவ்வொரு மில்லிலும் ஒரு லட்சம், இரண்டு லட்சம், மூன்று லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து மெஸ் இன்ஜின் வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள். இதைக் கணக்கிட்டு பார்த்தால் ஏறக்குறைய ஒரு கோடி ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இதைப்பற்றி அரசாங்கம் முன்பே நினைத்திருந்தால், சுமார் ஒரு கோடி ரூபாய்

[Sri S. R. P. Ponnuswamy Chettiar] [8th May 1959]

செலவில் ஒரு தெர்மல் ஸ்டேஷனை ஏற்படுத்தியிருக்கலாம். தெர்மல் ஸ்டேஷன்களை அமைக்காமல் நிரந்தரமாக இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைக்க முடியாது என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். ஆகவே, கோவை போன்ற தொழில் நகரங்களில் உடனடியாகத் தெர்மல் ஸ்டேஷன்களை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய நண்பர்கள் பலர், இந்த நாட்டில் அனுசக்தி மூலமாக மின்சார வசதியை எல்லாம் பெருக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதாவது, இந்த நாட்டில் இதல்லாமல் வேறு வழிகளில் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்கின்ற வழிகள் எல்லாம் அநேகமாகப் பூர்த்தியாகிவிட்டன. இனிமேல் அனுசக்தியைக் கொண்டுதான் மின்சார உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்ற முறையில் சொன்னார்கள். அதை நானும் ஒப்புக்கொள்கிறேன். இருந்தாலும், ஸ்டிம்ஸ்ட்ரீம் போன்ற தொழில் தேசங்களில் சிறிய சிறிய நீர்வீழ்ச்சிகள் மூலம், அதாவது அவைகள் 50 அடி அல்லது 100 அடி உயரமாக இருக்கக்கூடிய நீர்வீழ்ச்சிகளாக இருந்தாலும் சரி, அவைகள் மூலமாகச் சிறிய சிறிய மின்சார நிலையங்களை எல்லாம் ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். இதன் மூலமாகப் பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய கிராமங்களிலுள்ள சிறு தொழில்களுக்கெல்லாம் மின்சாரத்தைக் கொடுத்து உதவுகிறார்கள். இவ்விதம் அங்கே மின்சாரத்தைப் பெருக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் நமது நாட்டிலும் சிறிய நீர்வீழ்ச்சிகள் எங்கெங்கே இருக்கின்றன என்பதை ஆராய்ந்து கண்டுபிடித்து, அவைகள் மூலமாக மின்சாரத்தை இன்னும் அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய முடியுமா என்பதைப்பற்றி ஆலோசனை செய்து பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், அனுசக்தி நிலையம் ஏற்படுத்துவதாக இருந்தால், கோவை ஜில்லாவில் ஏற்படுத்தினாலும் போதும் என்று எனது மதிப்பிற்குரிய நண்பர் ஸ்ரீ கரையாளர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அவர்கள் என்ன காரணத்திற்காக அவ்விதம் சொன்னார்களோ தெரியாது. சென்னை ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த வரையில், மிகவும் அதிகமான அளவில் தொழில்களைப் பெருக்கிக்கொண்டிருக்கிற இடம் கோவை என்கிற முறையில் அனுசக்தி நிலையத்தைக் கோவை ஜில்லாவில் ஏற்படுத்துவதுதான் மிகவும் பொறுத்தமாய் இருக்கும் என்பதை நான் மிகவும் வற்புறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

பொதுவாக, மின்சார விநியோகத்தைப்பற்றி அதிகமாகச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. மின்சார இலாகா இந்த விஷயத்தில் எல்லோருடைய பாராட்டுதல்களையும் பெற்றிருக்கிறது. நண்பர் ஸ்ரீ ரஸாக் கான் அவர்கள் மின்சார விநியோகத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, திருமண காலங்களில் உபயோகிக்கப்படும் மின்சாரத்திற்கு “லாவிஷ் இலுமினேஷன்” என்கின்ற தலைப்பின் கீழ் தனியாக வசூல் செய்ய வேண்டிய தேவை இல்லை, அதை எடுத்துவிட வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இந்தத் தலைப்பின் கீழ் அரசாங்கத்திற்கு என்ன வருமானம் வருகிறது, அதே சமயத்தில் இதனால் மக்களுக்கு எவ்வளவு சிரமம் ஏற்படுகிறது என்பதையும் பார்த்து, இதன் மூலமாக அரசாங்கத்திற்கு குறைவாகத்தான் வருமானம் வருகிறது என்றால், அதை உடனடியாக எடுத்துவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொதுவாக விளக்குகள் போட வேண்டும் என்பதற்காக யாரும் கலியாணம் நடத்துவதில்லை, எலக்டிரிசிட்டியை

8th May 1959] [Sri S. R. P. Ponnuswamy Chettiar]

உபயோகப்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காக யாரும் சப காரியம் நடத்துவதில்லை. மனதார சப காரியத்தை நடத்தும்பொழுது, அதற்குப் பலவிதமான தடைகளும், சிக்கல்களும் ஏற்படாத முறையில் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நண்பர் ஸ்ரீ கரையாளர் அவர்கள் கோவையைப்பற்றி இன்னொன்றையும் தெரிவித்தார்கள். கோவை ஜில்லாவாசி என்கிற முறையில், அதைப் பற்றி இங்கே சொல்ல வேண்டியது என்னுடைய கடமை என்று எண்ணுகிறேன். பைகாராவிலிருந்து மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்ய ஆரம்பித்த பின்னால், மின்சாரத்தை எந்த விதத்தில் உபயோகிப்பது என்று அன்றிருந்த பெரியவர்கள் எல்லாம் மண்டையை உடைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது கோவை ஜில்லாவிலுள்ள தொழில் அதிபர்களை எல்லாம் சந்தித்து நேரில் பேசி, உங்கள் ஆலைகளில் இருக்கும் மெஷின்களை எல்லாம் கழற்றிவிடுங்கள், அதற்கு நாங்கள் மின்சாரம் தருகின்றோம், என்று வற்புறுத்திக் கோவை ஜில்லாவுக்குக் குறிப்பாகக் கோவை நகரத்திற்குத் தந்தார்கள். அன்று நமது ராஜ்யம் பூராவுக்கும் கோவை வழிகாட்டியாக இருந்தது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அவ்விதமிருந்தும் இனிமேல் கிடைக்கின்ற மின்சாரத்தைத் தாங்கள்தான் பூராவும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள விவசாயிகள் உபயோகத்திற்கு வேண்டிய பம்புசெட்டுகளில் அதிகமான அளவில், 100-க்கு 90 கோவையிலிருந்துதான் வருகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதை எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய பம்புசெட்டுகளையும், அதேபோன்று கைத்தறி நெசவுத் தொழிலுக்கு வேண்டிய நூலையும் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிற இடம் கோவை ஜில்லா என்பதை வற்புறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இவ்விதம் தங்களுக்கு மட்டுமல்லாமல், நாட்டிலுள்ள எல்லா மக்களுக்கும் வேண்டி உழைக்கின்ற ஜில்லா கோவை ஜில்லா. அவ்விதமிருந்தும் கோவை ஜில்லாவிலுள்ளவர்கள் மின்சாரத்தை எல்லாம் பயன்படுத்திக்கொள்வார்கள் என்று எண்ணுவதைப் பார்த்து கோவை வாசியாகிய என் போன்றவர்களுக்கு வருத்தம்தான் ஏற்படுகிறது. நாம் வாழ்வது மட்டுமல்ல, உலகம் பூராவும் செழிப்பாக வாழ வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் உழைத்துவருகிற கோவை ஜில்லாவைப்பற்றி இவ்விதம் எண்ணக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

\* Sri L. S. KARAYALAR : Sir, on a point of personal explanation, Coimbatore is getting all that it should get, but I referred to North Arcot and Chingleput. I know Coimbatore, North Arcot and Chingleput are getting all the benefits and I do not want to mention the reasons here. What I wanted to impress on the Government was that other districts also must be given equal treatment. Not that I am against Coimbatore being given, but I am for giving to Ramanathapuram also.

SRI S. R. P. PONNUSWAMY CHETTIAR : நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், கோவை ஜில்லாவிலுள்ளவர்கள் தங்களுக்கு என்று மட்டுமல்லாமல், உலகத்திலுள்ள எல்லா மக்களுக்காகவும்தான் உழைத்து வருகிறார்கள். ஆகவே, அந்த ஜில்லாவைப்பற்றி இவ்விதம் தவறாக எண்ண வேண்டாம் என்றுதான் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மின்சாரத்தைப் பொறுத்த வரையில், கோவையில் செலவு செய்திருப்

[Sri S. R. P. Ponnuswamy Chettiar] [8th May 1959]

பதை விட, கோவை ஜில்லா அதிகமாக அரசாங்கத்திற்குத் திருப்பிக் கொடுத்திருக்கிறது என்பதைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இவ்விதம் திருப்பிக் கொடுப்பதைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், மின்சாரத்திலிருந்து மட்டும் வருடம் ஒன்றுக்கு ஒன்றரை கோடி ரூபாய் வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் வேறு பல விஷயங்கள் பேச வேண்டியிருந்தாலும், நேரமில்லாத காரணத்தினால், இதோடு நிறுத்தி என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். நன்றி.

12-20 P.M. \* SRI M. PATANJALI SASTRY: Mr. Chairman, Sir, I wish to make only one point, viz., to enter a plea on behalf of the consumers for domestic purposes. I have never been able to understand why electricity is supplied to industrial units much cheaper than for domestic consumers. The surcharge had been there continuously for more than fifteen years now after the end of the War. Enormous additional supply of electricity has come to use, but still surcharge continues, and I take it that it is because more industrial units—bigger ones, smaller ones and medium ones—have come into being. Is it fair that surcharge should be continued for domestic users and that electricity at cheaper rate should be supplied to industrial units? Sir, I understand from the Hon. Minister's speech that there was a Committee appointed to rationalise the various tariffs, and it is found at page 15 of his speech. Now I do not know how far that Committee has progressed in its labours. When the Board go into the question of rationalization of tariffs, I request the Government to bear in mind that domestic supply should be at cheaper rates than supply for industrial purposes, because electricity has now become practically an essential thing for civilised life; lights, fans and so many other things requiring the use of electric energy have become very essential for civilised existence. On the other hand, industrial units work for profits. Therefore, rationalization must be in the direction of charging, may be, higher rates for industrial purposes than for domestic consumption.

\* SRI M. SUBRAMANIA KARAYALAR: கனம் தலைவர் அவர்களே, சில தினங்களுக்கு முன்பு நாங்கள் குந்தா முதலிய இடங்களைப் போய்ப் பார்த்தோம். அங்கே பிரம்மாண்டமான வேலைகள் நடந்திருப்பதைப் பார்த்து, மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்தோம். அந்தப் பெருமை எல்லாம் நமது மந்திரி அவர்களுக்கு உரித்தாகும். ஆனால், மின்சார உற்பத்திக்காக எந்த ஆர்வத்தோடு வேலை செய்கின்றார்களோ, அதே ஆர்வம் விநியோகம் செய்வதிலே கொண்டிருக்கிறார்களா என்று நாம் கவனித்துப் பார்ப்போமானால், புதிதாக இணையப்பட்ட செங்கோட்டைப் பிரதேசம் சம்பந்தப்பட்ட வரையிலும், அது இல்லை என்றே நான் சொல்வேன். ஏனென்றால், நாங்கள் இணையப்பட்டு இவ்வளவு காலத்திலே ஒரு பம்பு செட் கூட அங்கே கொடுக்கவில்லை. ஒரு கிராமத்திற்குக் கூட அங்கே மின்சாரம் கொடுக்கவில்லை.

8th May 1959] [\* Sri M. Subramania Karayalar]

சில மாதங்களுக்கு முன்பு பால்ராம் டெக்ஸ்டைல் மில்சுக்குப் போயிருந்தேன். அங்கே பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்து ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருந்த சில இயந்திரங்கள் வேலை செய்யாமலிருந்தன. வேலை செய்யாமலிருப்பதற்குக் காரணம் என்னவென்று அங்குள்ள மானேஜரைக் கேட்டபோது, அவர்கள், 'செங்கோட்டை சப்-ஸ்டேஷனிலே இருக்கும் ட்ரான்ஸ் பார்மர் இந்த லோடு எடுக்க முடியாததால், புதிதாக ஒரு ட்ரான்ஸ்பார்மர் வைத்த பிற்பாடுதான் மின்சாரம் கொடுப்பார்கள்' என்று சொன்னார்கள்.

அது கழிந்த சில தினங்களுக்குப் பிற்பாடு, நான் திருநெல்வேலிப் பள்ளிங் கமிட்டிக் கூட்டத்திற்குப் போயிருந்தேன். அங்கே அது சம்பந்தமாக எலக்ட்ரிக்விடி அதிகாரிகளைக் கேட்டேன். அதாவது, 'புதிதாக ஒரு ட்ரான்ஸ்பார்மர் செங்கோட்டை சப்-ஸ்டேஷனிலே வைத்திருக்கிறீர்களே, அதை எப்போது உபயோகப்படுத்தப்போகிறீர்கள்' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள்—இப்பொழுது இருக்கும் ட்ரான்ஸ்பார்மருக்கே தகுந்த லோடு இல்லை; ஆகையால் நாங்கள் இந்தப் புது ட்ரான்ஸ்பார்மரைச் சமீபத்தில் வைப்பதாக உத்தேசம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். அப்பொழுது நான் கேட்டேன், 'பால்ராம் டெக்ஸ்டைல் மில்லிலே சில மிஷின்கள் இருக்கின்றனவே; அவைகளை வேலை செய்யாமல் வைத்திருக்கிறீர்களே, நீங்கள் மின்சாரம் கொடுக்காததால் வேலை செய்யாமல் இருப்பதாகச் சொல்கிறீர்களே' என்று கேட்டபோது, என்ன பதில் சொல்லுவது என்றே அவர்களுக்குத் தெரியாமல், 'இன்னும் இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்குள் நாங்கள் அதைக் கொடுத்துவிடுகிறோம்' என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது கொடுத்திருக்கிறார்களோ என்னவோ, தெரியவில்லை. கொடுத்திருப்பார்கள் என்றே நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, செங்கோட்டைக்கு ஒரு லைசென்ஸி இருக்கிறார். அவர்கள் நடத்துகிற வழியைப் பார்த்தால், பொது மக்களுக்குச் சரியான வகையில் மின்சார விநியோகம் அவர்களால் செய்ய முடியுமா என்று நான் சந்தேகப்படுகிறேன். ஏனென்றால், இரண்டு வருஷங்களாகச் செங்கோட்டை நகர சபைக்கு அறுபது லைட்டுகள் கூடுதலாகப் போட வேண்டுமென்று நாங்கள் கேட்டோம். அதற்குப் பத்தாயிரம் ரூபாய்க்கு எஸ்டிமேட் தந்தார்கள். அந்த எஸ்டிமேட்டி, ஐயாயிரம் ரூபாய்க்கு நாங்கள் உடனடியாகச் 'செக்' கொடுத்து, உடனடியாக லைட் போட்டுத் தர வேண்டுமென்று கேட்டோம். ஆனால், அதற்கு ஒரு 'கண்டிஷன்' போட்டோம். 'ஆடிட் அப்ஜெக்ஷன்' இல்லாமல், எலக்ட்ரிக்விடி டிபார்ட்மெண்டினிடமிருந்து ஒரு 'சர்டிபிகேட்' வேண்டுமென்று கேட்டோம். உடனடியாக அவர்கள் அந்தச் செக்கைத் திருப்பி அனுப்பி, உங்களுக்குக் கரண்ட் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். உடனடியாக நாங்கள் எலக்ட்ரிக்விடி டிபார்ட்மெண்டாருக்கு அதைப்பற்றி எழுதினோம். அவர்கள் 'லைசென்ஸி காரியங்களில் நாங்கள் தலையிட முடியாது' என்று சொல்கிறார்கள். அப்படியானால், நகரங்களுக்கு எப்படி மின்சார வசதி செய்து கொடுப்பது என்று நான் கேட்கிறேன். லைசென்ஸிகள் மூலமாக சர்க்காருக்கு விடுமுதல் இல்லாமலே சர்சார்ஜ் எல்லாம் கிடைப்பதால், அந்த லைசென்ஸிகள் இருக்கலாம் என்றும் நினைக்கலாம். ஆனால், அந்த லைசென்ஸிகளும் நல்ல முறையிலே நடக்கவேண்டுமென்ற முறையில் சர்க்கார் தகுந்த நிபந்தனைகள் இட வேண்டுமென்றுதான் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதுவும் இல்லாமல், இந்த லைசென்ஸிகள் மின்சார விநியோகம் செய்வதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. நமது அமைச்சர் அவர்கள் சமீபத்தில் செங்கோட்டைக்கு வருவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தச் சமயத்



[\* Sri M. Subramania Karayalar] [8th May 1959]

தில் அவைகளை எல்லாம் அவர்களிடத்தில் நேராகக் காட்டி, அதற்கு வேண்டிய பரிகாரங்களைத் தேடிக்கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். வணக்கம்.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Mr. Chairman, Sir, I sincerely thank the number of hon. Members who have participated in this discussion. I was wondering, when this particular item was included for this session, whether there would be enough number of Members to speak on the Electricity Budget. For, the whole work of the Board had been reviewed just a few months back in this House and in the Lower House. So, I thought there would not be much to speak on this.

Sir, it is indeed an honour to the Electricity Board and all their workers that hon. Members have taken such a very keen interest in their work and have offered their very valuable remarks and suggestions. I feel the inspiration to speak on this particular subject has come after the visit of hon. Members to Kundah and Pykara. I am personally of the opinion that after the excellent appeal which Kundah and Pykara have made to hon. Members. I need not make a long and elaborate speech here. Kundah, Pykara and Moyar which are situated in this district have become themselves so valuable to this State that every hon. Member feels to-day that we must bring in more and more power projects. Before going into the details, I would like to refer at the beginning itself to the valuable remarks made by the hon. Member Sri P. T. Rajan. He appreciated the work being done now in Kundah and also reminded us of Pykara. No doubt, we are doing  
12.3 p.m. a tremendous work to-day on our new Project which is coming up. The work is so encouraging that we all feel that many of our difficulties will be solved in the course of the next few months. In appreciating the tremendous work which is going on to-day at Kundah, we must not forget the great work which the engineers and administrators did at Pykara a number of years ago. To-day if every hon. Member thinks in terms of electricity and wants more and more electricity and a very quick expansion of electric power, all that spirit has been created not in the course of the last one or two years. If every hon. Member is interested in this particular branch of Government activity to-day and if people view with one another to get the power as quickly as possible even to the remotest village, that situation has not arisen because the Electricity Board has come into being. The thirst for power, the desire for power (Sri Mohamed Raza Khan : for Treasury Benches), electric power—I have power with me;

8th May 1959] [Sri V. Ramaiah]

if I do not produce more electric power, I do not have power—the thirst for more electricity has been developed in the course of the last so many years, particularly after the completion of Pykara and Mettur. One hon. Member from Coimbatore Sri Ponnuswamy Chettiar remarked that immediately after the completion of Pykara, engineers had to go about canvassing for load and had to convince industrialists and agriculturists that electrical energy would be a very great relief, a very great step over for better industrial undertakings or better agriculture. Very often the hon. Member Sri V. V. Ramaswami used to remark to me that when he was the Chairman of the Municipal Council a number of years ago in Virudhunagar, he had to convince the people of the town to go in for electric lighting or electric heating. He had to do tremendous work for nearly two or three years before he actually convinced the people about the need to take electric energy. Well, with that background, we must compare and review our progress. After the completion of Mettur Project, the then engineers and administrators had a problem as to how to distribute that power. They had plenty of trouble. They felt that the energy produced in the Mettur Power Station which, we can comparatively say, is a very small station producing about 45,000 or 50,000 K.W., would not be distributed or consumed for the next few years. They could not think ahead merely because the policy of the then Government was not very helpful for the growth of industries as such. So much so, they had to go on canvassing. The hon. Member Sri V. V. Ramaswami yesterday remarked that the then engineers had to sit with the Municipal Chairman and Council members to canvass for the load. He finds that similar things do not happen now. What amount of energy do we produce to-day? There is no canvassing at all. A complaint has been made by the last speaker Sri Karayalar that there are industrial concerns where a lot of machines and raw materials are ready, but they are all waiting for want of electric energy. I think that it was the hon. Member Sri Kosalam that remarked yesterday that there was a very big industrial undertaking round about Tuticorin which industry alone would take in a load of nearly 30,000 to 35,000 K.W. That is an industry in which crores of rupees have been invested and where production should have commenced a few weeks earlier, but still for want of power they are not able to go in for production. So, when we review this Electricity Budget, we must bear in mind that the demand for electric power has gone up so rapidly. We should say that we are not able to bring in our Projects as rapidly as the demand has gone up. But, on this occasion, I would like to mention that whatever projects we have undertaken in the course

DISCUSSION ON THE ANNUAL FINANCIAL STATEMENT  
FOR THE YEAR 1959-60 AND THE SUPPLEMENTARY  
FINANCIAL STATEMENT FOR THE YEAR  
1958-59 OF THE MADRAS STATE  
ELECTRICITY BOARD

[Sri V. Ramaiah]

[8th May 1959]

12-40  
p.m.

of the last few years, we have done it with the co-operation of all our engineers and workers. I would like to make particular mention of our Chief Engineer who works not for the pay he gets, but on account of the deep interest he has in this State and in this country. It is that spirit we see in the members of the Electricity Board and in the ordinary casual worker. We see that spirit all round in the heart of everyone that he is contributing his mite for the progress of this country. It is only that particular spirit that has enabled us to complete our Periyar Project much ahead of the scheduled time and also at a much cheaper cost. I think I will not be wrong if I say that among the Hydro-Electric Stations completed in the whole of Asia, Periyar has taken the shortest time. Having done such a magnificent work, I am sure the work in Kundah is going to beat Periyar. If any of the hon. Members had seen Kundah area about a year or two ago, they would have seen nothing but virgin jungle. Many of us come from the plains. We feel that work is comfortable or more easy here. But just imagine that they have to work at an altitude of 6,000 feet or 7,000 feet. They had to work in rains and also cold winds. They had to face any number of difficulties. Hon. Member can imagine the difficulties of the workers there when they consider the difficulties they had to face in getting a good room here for the last few days. Work has been carried on in rains for hours together. Still they have done the work and are doing it. I can confidently say that the visit of every Member here has encouraged them to put in more zeal in their work. They will complete the project much ahead of the scheduled time. The generator will start functioning from October. After the visit of the Members of this Hon. House and the Lower House, I am sure our engineers will complete it much earlier than October itself. The people are doing this work in record time. In spite of the permanent and standing complaint of want of foreign exchange, how could we complete the project so quickly? It is here that we will have to remember Canada. That great nation, which has taken a longer period for developing itself than our country, has realised that poverty must be removed from every part of the globe. It is in this good spirit that this great nation has come forward to help us with all the foreign exchange required and with all the materials required. They are particularly happy to see that the progress in our country is so tremendous that they do not want any bottle-neck in the way of our progress. They have actually speeded up the work. I want to tell the House that every person who comes from Canada is all praise for our engineers who are tackling the problem of executing the project. It is this which is more or less tempting us to invite

DISCUSSION ON THE ANNUAL FINANCIAL STATEMENT 287  
FOR THE YEAR 1959-60 AND THE SUPPLEMENTARY  
FINANCIAL STATEMENT FOR THE YEAR  
1958-59 OF THE MADRAS STATE  
ELECTRICITY BOARD

8th May 1959]

[Sri V. Ramaiah]

them to give us greater aid, particularly for the third and fourth stages of Kundah. No doubt, the present work will be completed in record time. But our demand for electricity is such that we will have to go in for the other stages of the Kundah also. In this, I am sure we will always get the goodwill of the Government of India. They have always been kind to us, and they will continue to be kind to us and solve all our difficulties.

Three months ago, in the Legislative Council, I mentioned that for meeting the power requirements of this State, we must not merely depend on the conventional method or the known method of electrical energy, but that we must go in for atomic energy. On that occasion, I think I was the only person who mentioned this. I did not mention it casually. But I mentioned it knowing the growing demand in our State. And I still maintain that our only solution will be the establishment of an atomic reactor in our State. After mentioning it in the Legislative Council, I have sat with my Hon. Colleague the Minister for Industries, our Chief Minister, and others, to find out whether we really require any atomic plant in our State or it is merely just putting up a demand. Many hon. Members mentioned that by personal influence I must get the atomic energy station located at Madras. There is no need for any personal influence at all. The demand is growing and ever growing, and without my personal influence or the influence of any prominent Members of the Cabinet or the public, I am sure that the atomic plant will have to come to Madras. In my opening remarks I said why we insisted that the atomic plant should be located here. The hon. Member Sri V. V. Ramaswami is naturally perturbed that months have elapsed since I mentioned it. I have also said that we are corresponding with the Government of India about the location of the plant. The plant has not come. On going through the papers, I find that even in England only the second plant has been set up. In the world, it is the fourth plant or stage. I am sure the Planning Commission and the Government of India will go in for more plants. Let us not be worried over this. Let us say that we want power, and we should get it. As soon as the Government of India decide or the Planning Commission decides on importing more atomic plants into this country, I am sure that the entire requirements will be met and that the Government of India can never forget us. The hon. Member Sri V. V. Ramaswami and others need not fear that we only make mention of this and then sleep over the matter. We are actively following up our suggestions. As the hon. Member Sri Mohamed Raza Khan just now put it, if I do not get more power for this State, I will



[Sri V. Ramaiah]

[8th May 1959]

be out of power. I cannot take it leisurely, because the demand is such and we will have to meet it till we get the atomic energy plant here. We are not keeping quiet.

Mention has been made that power is not supplied fairly throughout the year. I do admit this. We are depending entirely on hydro-electric power. Our rivers are not flowing throughout the year. They are only seasonal rivers. There are difficulties. No doubt, we have tided over the power cut this year. But still I am not very happy. I have to put a temporary ban on new connections, which means a certain amount of standstill for the growth of the State. That state of affairs must go. I must give any amount of power to any number of consumers. I am not very much interested in giving power for lights or fans or radio. I like them. I want these amenities also to develop. But my immediate concern is that I must use this energy for productive purposes. We must do this successfully. I can say that we have done it successfully.

12.50  
p.m.

The hon. Member Sri Srinivasavaradan pleaded for the lower middle classes. I am happy that he did it. If he examines the way in which we have supplied power, he will see that we have benefited the middle class and the lower middle classes alone. If I say that in this State of ours we have given connection in the course of the last two or three years to 80,000 pumpsets, I am sure he will understand to whom we have given power. These pumpsets do not belong to rich men alone. I am sure Members coming from the districts of Coimbatore, Salem, Ramanathapuram, or Tirunelveli, will know that it is not only the men who have money that get power. If men with money alone are to get it, I am sure the hon. Member Sri M. Seshachariar will never complain. We are giving energy to those people who immediately cannot take it because of financial difficulties. The agriculturist is too eager to take the energy because he feels that he will grow with energy. Any practical ryot will admit that as soon as he gets some electrical energy he can easily cultivate. If I say, on this occasion, that I have assured water-supply to a minimum of 250,000 acres in the State, I am sure it is not a small achievement. No doubt, crores of rupees are spent on irrigation projects by the Irrigation Department. Many acres are brought under cultivation because the Electricity Department gives power to those ryots who could never dream of big projects. It is that that we will have to bear in mind.

The hon. Member Sri P. T. Rajan, while speaking, mentioned that he would be specially grateful if I made energy available to agriculturists and small industrialists in the villages. Well, that is

[8th May 1959]

[Sri V. Ramaiah]

our main idea—the rapid expansion in the rural parts. We are taking electrical energy to the rural parts not merely for comfort. We want to improve the lot of the villagers. We want to improve his economic position. Then, the basic power must reach him without any difficulty. That is my wish. We are giving it to him at a heavy cost, incurring a heavy expenditure. I can safely say that we have reached a particular stage now when we cannot have any more remunerative schemes if we stick to the present mode of calculation.

If the hon. Member Sri Karayalar complains that the ryots in Coimbatore have taken energy while the ryots in Ramanathapuram, Tirunelveli and some other parts have not availed themselves of the energy, I can assure him that it is not due to partiality shown by the Government at all. We have no definite allotment as such for a particular district. As it is, we can take energy only to those areas and those villages where the scheme can be worked out. I think the hon. Member Sri Karayalar mentioned that the needs of the Ramanathapuram district had not been attended to at all. If he had only cared to see many of the villages in the Ramanathapuram district, he would have found that the condition there was far better than he stated. (Interruption). There again, it is a wrong impression. I am sure he will be satisfied that it is not merely due to the policy of the Government but due to the interest shown by the agriculturists.

The hon. Member Sri Nallaswami can be assured that we will not create any condition to put an end to the enthusiasm of the ryot who comes over to the Grid, whether he is in Coimbatore, Kanyakumari or Ramanathapuram. We want to develop and we will develop. When we have connected about 80,000 pumpsets, the demand will be for 30,000 pumpsets more. The demand is coming up in such a manner that I should make energy available for 8 lakh pumpsets. Everyone realises that he must have energy and it is in that light that we are speeding up with our small resources to meet the situation, to meet the demand.

About the remark made by the hon. Member Sri Kosalram yesterday, he might have had some difficulties during harvest. I do admit it but he must always bear in mind that the Government are never happy to hand over their power to certain other bodies which will not react to the Government mind. The hon. Member Sri Kosalram is so much obsessed with people's will and mind being respected by the Government. He feels that in creating such special bodies, we are shirking our responsibility. We had

[Sri V. Ramaiah]

[8th May 1959]

30,000 people who were not at all interested in the people's mind and we take light courses. This is terribly wrong. If at all we have created the Electricity Board to-day, it is not to create in his own words demi-Gods or super-Gods. If at all we have created this particular body, we have not done it hastily. We have considered it and many leading personalities of this country have considered it. If at all we have agreed to create an Electricity Board, it is because we are convinced that our intention can be better carried out, more efficiently carried out, if we leave it to a special Board as such.

Now, in the course of the last two years I can effectively say that I have been closely watching the activities of this Board. Considering the amount of strain that this Board has taken away from me and the amount of time which routine matters, small issues, used to take, I am left free to think in terms of bigger power projects. I have so much time with me that I should say that a situation has been created when I should visit my projects as regularly as many of the experts. Now, I have been able to solve many of these problems. If I try to transfer a clerk from Madras to Chingleput or a Junior Engineer from Coimbatore to Tirunelveli, if I hunger after such power, if that is the only power that the Government should have, then I will not be able to do justice to my level of thinking. The routine work has tremendously increased. Now, I feel that everyone will agree that we have got the best men on the Electricity Board.

1  
p.m

The hon. Member Sri Karayalar might think that we have handed over the administration to a sort of caretaker body for a couple of months and that it might be handed over to some other body. When we created the present Board as such, we did not create it for a month or two but for full one year. We had a very efficient person from the Revenue Department. I now want an entirely new Board which has no regular contact with departmental activities, particularly at this stage when every effort should be made to keep up the progress as effectively as to meet the needs of the State. I can sincerely say on this occasion that the Board have done in the last two years what all we expected of them. I know the members of the Board are overworked. But, in their interest, in their deep interest to help the Board to maintain the rich traditions, they have done the work entrusted to them so effectively and efficiently in spite of the fact that they are overworked in the regular departments. I must positively mention here that the Government really appreciate the work they have done, particularly, the Chairman and all the members. If we look into the position of

8th May 1959]

[Sri V. Ramaiah]

every member there, we will find that he had something to do with the Electricity Department before he was nominated. Some hon. Members said that a full-time Chairman should be appointed who could devote all his time, all his energy to the rapid development of electrical energy and proper distribution in the State. I am sure when we reconstitute our Board, all the suggestions made in this House and in the Lower House will be borne in mind and whatever decision we take at the time of constitution, the personalities involved in it will not weigh the greatest. What should always be borne in mind is that the record set up by this department and the infant Board should be continued in the same rapid way and it is in order to maintain that rapid progress that the reconstitution of the Board will be made.

Another important point raised by hon. Members is that this department or this Electricity Board have taken the attitude of a commercial undertaking, and stress has been made that because of this attitude, there is no rapid progress at all or rather that this attitude hinders progress. If the Electricity Department as such had been viewed as a commercial undertaking a number of years ago, well then, in that particular situation, it might be true. But to-day, with our mind to go in for more and more rural electrification, if we still say that this department is maintaining the attitude of a commercial undertaking, I have only to say that it is far from truth. If we maintain some commercial undertaking's attitude, I am sure the entire work of the Electricity Department, I mean the Electricity Board, will be made very easy. The power produced in our State to-day is round about 350 million kilowatts. As a matter of fact, we are unable to give power to many industries. Hon. Members may not be aware of what was going on between me and my Colleague the Hon. the Minister for Industries. When I say that I must go in for rural electrification, he says that his industries are starved. I do say that many of the industries have come to a standstill because they are not able to get power. If we have to view this purely as a commercial undertaking, I can assure the House that the entire energy generated in our State could be consumed by the industries and that we could have made tremendous profit. The development of this State is more important. That should also be looked into. When we want to go in for rural electrification, it is not for luxury. We feel that it is essential. When we go in for rural electrification, any scheme goes above 18.2 per cent and even 23 per cent. But we have asked the Electricity Board to fix the maximum limit of 10 per cent. Actually, they are

[Sri V. Ramaiah] [8th May 1959]

losing. But, they do not mind losing and they feel that they have to play their part in the development of this State. Now, the difficulty of minimum charge is coming in more and more as we go into the backward areas. This should be solved. I personally feel that asking the agriculturists to pay Rs. 250 for a 5 horse power motor will not amount to helping them. When we are helping them in so many other ways, we will be nullify the effects of such help by this. I felt that this should also be looked into. In the course of the last one and a half years many of these hitches have been regularly discussed and if at all, we have brought in some amenities also. I do not say they are very big. They may not appear very big when the problem is discussed in its entirety. But, individually, the position may be different. Take the case of the unconnected minimum charges. There was a time when a ryot was required to pay the amount he guaranteed. Well, due to many circumstances, he could not have taken the energy, not due to his own fault, but due to conditions and circumstances which he could not control at all. All these have to be looked into. Another important concession which we have given to agriculturists in the matter of rural electrification is this. Previously, it was the practice that a particular village A, in originating a particular scheme would have to pay the minimum guarantee of Rs. 50. The neighbouring village would be keeping idle and quiet, with the confidence that prominent men like the hon. Member Sri Seshachariar would definitely get energy to that village A at a heavy expense. (Interruption.) I am sorry I have mentioned the name of the hon. Member. Now, the people in the village B, a furlong or so from that village will have to remain quiet. Now, the persons, who start first, will have to pay the guarantee amount of Rs. 50 and the other persons will have to pay only Rs. 20 or Rs. 25. Thus, the man who starts first actually pays a penalty. We have taken a decision that the question of future extension should be reviewed. One of the hon. Members asked why we should not take the guarantee of the village as a whole instead of individual guarantee. What happens is, even in the case of individual guarantees, the parties who come forward and assure us that they will take the energy at the time of agreement back out later at least by fifty per cent. And when energy is taken to the particular village, the other fifty per cent back out. So, even if we take the ten per cent guarantee, it is not as if we get the amount in the first year. Because of the difficulty experienced, we get this ten per cent only at the end of the tenth year. I may assure the House again that this question of minimum guarantee will be reviewed and that if possible it will be brought down. We have constituted a high level com-

1-10  
p.m.

8th May 1959] [Sri V. Ramaiah]

mittee that will go into the matter and I have asked the Committee not to drag on its deliberations for a year and that it must make its recommendations soon. I thought that this discussion would take place as in the last year, in September, and that I would be able to place its report before the House. But we have met here now and I hope that when I come up before the House next, I shall be able to place the report before the House.

There are many other big points, important points, raised by hon. Members to-day and yesterday but I cannot touch upon all of them for want of time. But I assure the House that I will look into all of them.

Sir, mention was made by many hon. Members about constitution of Local Advisory Committees. This was referred to last year also when we were discussing this subject. I do personally feel that consultation with local people is essential for more efficient and smooth working of the Department. It is with that idea in mind that I conceded that we must constitute Local Advisory Committees. When we were actually taking steps to constitute these committees, you must be aware, the Bill for the constitution of Local Development Councils was brought before both Houses of Legislature. In that Bill, there was no mention of Electricity and Transport. The Members, however, felt that these two subjects also could be brought within the purview of the Council in order to give greater importance to the Council. I did not stand in the way of hon. Members because both these subjects were mine. I thought there was no need for another Advisory Committee which would do the same thing as the Local Development Council. But now I find Members are eager to have an entirely different body. I do not think there will be any particular difficulty in the Local Development Council itself constituting a special sub-committee which will devote all the time required for looking into matters connected with Electricity and Transport. Let us see how it works. Not that I hesitate to constitute another committee, but the impression created then was that we should not have too many committees at the district level which might divert all our attention to relatively unimportant things. If that impression is correct, I think we should wait for some time. But if the House really wants another committee, I am in its hands.

Many hon. Members have visited the Kundah Project and encouraged the workers and engineers in their work by their words of praise. I have also personally visited the area a number of times. I am sure hon. Members will appreciate that a long neglected

[Sri V. Ramaiah] [8th May 1959]

thing is going to be attended to immediately. I am referring to education, etc., of the children of workers. The workers' children roam about uncared for and unattended to. There are one or two schools provided but still there is not a sufficient number of schools. When we have the luxury of taking care of other people's children in towns and villages, I am sure that the luxury should be extended to the children of the project workers also. All these will be attended to in the next two days. The Electricity Board has come forward to provide these amenities and the workers will always remember the Members who have tried to bring home this point to the Government and the Board. The hon. Member Mr. Seshachariar when he spoke was thinking in terms of choultries. I never think in terms of choultries. Their needs will be looked into and better living conditions will be provided not only by the Department but by such agencies as National Extension Service and social workers.

Then, I come to the question of licensees. This is very important and I have made more or less a detailed statement of what I think about it, viz., that where the licensees fail to meet the requirements of the people, the Government should take over the undertakings. The licensees have now taken a new stand that the Government should give them loans to enable them to expand their activities. This is altogether a new feature in the history of licensees. Previously they never depended on Government loans. Now they want loans. But extension work should not be based purely on loans that we give. The extension work they have been doing themselves up till now, because they had the money and the mind to do it. They definitely knew that they would get a very big return. All that I say is that they should help us wherever they can. Wherever they have difficulties; we can help them. But I can assure hon. Members that they will not divert Government money which is given to them as loans for particular purposes for any other purpose. They will not misuse them because when we give a loan for a particular project, we work out its cost, etc., and then only give the money. We do not give loans on an *ad hoc* basis. I have stated in the other House that we will go into their area also. The Government have been advised that there is no legal bar to go into the unserved areas of the licensees. So, when people's demand is not respected or looked into by the licensees, the Government will go into such areas and meet the people's requirements.

Thank you, Sir.

8th May 1959]

MR. CHAIRMAN : Before I adjourn the House, I have to thank the Members for the great co-operation that they gave me in the discussion on this subject. There was the largest number of speakers on this—five yesterday and 18 to-day is a very big number. I do not know if this is due to the popularity of the Hon. Minister or the importance of the subject.

SRI A. M. ALLAPICHAI : Both.

MR. CHAIRMAN : I thank the hon. Members very much for this co-operation, but for which I would not have been able to put in every Member who wanted to speak.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I suggest that the next session for discussing 'Electricity' might be held in Ootacamund.

MR. CHAIRMAN : I would very much like to have it here if the Hon. Minister desires that a meeting should be held in Ootacamund for this purpose.

I adjourn the House to meet again at 10 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.

[8th May 1959]

## APPENDIX

[Vide answer to starred question No. 37 asked by Sri M. Ethirajalu at the meeting of the Legislative Council held on 8th May 1959, page 247 supra.]

*I. Statement showing the number of cases treated during 1957-58 in each Primary Health Centre opened in 1956-57 and 1957-58.*

| District.                  | Places where Primary Health Centres opened during 1956-57 and 1957-58. | Number of cases treated during 1957-58. |
|----------------------------|------------------------------------------------------------------------|-----------------------------------------|
| (1)                        | (2)                                                                    | (3)                                     |
| North Arcot district ..    | Vaduganthangal .. ..                                                   | 38,801                                  |
|                            | Kalambur .. ..                                                         | 40,841                                  |
|                            | Mandakolathur .. ..                                                    | 5,479                                   |
| South Arcot district ..    | Valathi .. ..                                                          | 7,741                                   |
| Chingleput district ..     | Maduramangalam .. ..                                                   | 40,168                                  |
|                            | Avadi .. ..                                                            | 59,662                                  |
|                            | Z. Endathur .. ..                                                      | ..                                      |
|                            | Tirukalikundram .. ..                                                  | 68,963                                  |
|                            | Uthiramerur .. ..                                                      | 1,451                                   |
| Coimbatore district ..     | Avanashi .. ..                                                         | 17,383                                  |
|                            | Chennimalai .. ..                                                      | 8,062                                   |
| Madurai district ..        | Thadicoombu .. ..                                                      | 15,292                                  |
|                            | Natham .. ..                                                           | ..                                      |
|                            | Dombucheri .. ..                                                       | 52                                      |
|                            | Elumalai .. ..                                                         | ..                                      |
|                            | Tirupparankundram .. ..                                                | ..                                      |
| Nilgiri district ..        | T. Oranally .. ..                                                      | 16,551                                  |
|                            | Pandalur .. ..                                                         | 11,279                                  |
| Ramanathapuram district .. | Peraiyur .. ..                                                         | 10,426                                  |
|                            | Piranmalai .. ..                                                       | 8,243                                   |
|                            | Thiruvegampet .. ..                                                    | 9,852                                   |
|                            | Kalaiyarkoil .. ..                                                     | 10,821                                  |
|                            | Parthibanoor .. ..                                                     | 526                                     |
| Salem district ..          | Barur .. ..                                                            | 39,266                                  |
|                            | Bargur .. ..                                                           | 25,721                                  |
|                            | Kolathur .. ..                                                         | 5,224                                   |
|                            | Mekkalachinampally .. ..                                               | 2,999                                   |
|                            | Konulampallam .. ..                                                    | 26,460                                  |
| Tanjore district ..        | Murukkangudi .. ..                                                     | 17,502                                  |
|                            | Alangudi .. ..                                                         | 18,370                                  |
|                            | Akkur .. ..                                                            | 17,114                                  |
|                            | Vedaranyam .. ..                                                       | 26,194                                  |
|                            | Tiruvengadu .. ..                                                      | 10,332                                  |
|                            | Nallur .. ..                                                           | 10,065                                  |
|                            | Tiruvimbazahalai .. ..                                                 | 2,384                                   |
|                            | Senjandhi Idaiyar .. ..                                                | ..                                      |

8th May 1959]

*I. Statement showing the number of cases treated during 1957-58 in each Primary Health Centre opened in 1956-57 and 1957-58—cont.*

| District.                   | Places where Primary Health Centres opened during 1956-57 and 1957-58. | Number of cases treated during 1957-58. |
|-----------------------------|------------------------------------------------------------------------|-----------------------------------------|
| (1)                         | (2)                                                                    | (3)                                     |
| Tirunelveli district ..     | Vadakkankulam .. ..                                                    | 39,257                                  |
|                             | Keela Iral .. ..                                                       | 16,650                                  |
|                             | Pathamadaï .. ..                                                       | 34,073                                  |
|                             | Thisayanvilai .. ..                                                    | 19,182                                  |
|                             | Kuruvikulam .. ..                                                      | 88                                      |
|                             | Pudukottai .. ..                                                       | 3                                       |
|                             | Vasudevanallur .. ..                                                   | 48                                      |
| Tiruchirappalli district .. | Uppidamangalam .. ..                                                   | 10,617                                  |
|                             | Thirumanur .. ..                                                       | 26,370                                  |
|                             | Thottiam .. ..                                                         | 999                                     |
| Kanyakumari district ..     | Rajakkamangalamthurai ..                                               | 1,474                                   |

*II. Statement showing the number of cases treated during 1957-58 in the hospital with bed wards opened during 1957-58.*

| Name of the district.      | Place.                                      | Number of cases treated during 1957-58. |
|----------------------------|---------------------------------------------|-----------------------------------------|
| (1)                        | (2)                                         | (3)                                     |
| Ramanathapuram district .. | Additional ward of 50 beds at Aruppukottai. | 1,941                                   |

## THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Saturday, the 9th May 1959.

The House met in the Council Chamber, Arranmore Palace, Ootacamund, at ten of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

### I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

#### STARRED QUESTIONS

*Renaming of 'Arranmore Palace' as 'Tamilagam'*

\* 1 (Short Notice Q.—SRI L. S. KARAYALAR: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Arranmore Palace is renamed as 'Tamizhagam'; and

(b) if so, the reason for the change and by whom the decision has been taken?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (a) Yes, Sir.

(b) Government decided to name the place as Tamilagam.

SRI L. S. KARAYALAR: Sir, while warmly appreciating the intention of the Government and the decision they have taken, may I ask whether it was the intention to radiate Tamil culture throughout Tamil Nad that prompted the Government to rename the Palace?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Members are free to draw their own inferences themselves.

SRI A. M. ALLAPICHAJ: May I know what the meaning of the word 'Arranmore' is?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I know the meaning of the word 'Tamilagam' but I do not know the meaning of the word 'Arranmore'.

SRI V. V. RAMASWAMI: இந்தத் தமிழகம் என்ற இனிய சொல்லை, பெயரை, நமது மாநிலத்திற்கு இவைதற்கு அரங்கத்திற்கு ஏதாவது அபிப்பிராயம் இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: This question does not arise from the main question.

[9th May 1959]

**SRI MOHAMED RAZA KHAN :** While we practically approve of the decision of the Government to rename the Palace, may I draw the attention of the Hon. the Leader of the House to the fact that the Government many a time refused to change the name of the Madras State or other institutions on the ground that nothing was gained by merely changing the name? If I remember aright, the Leader of the House said : 'What is there in name? A rose smells sweet by whatever name you may call it'. But, in this particular case, the Government have readily changed the name. May I know the reason for it?

**THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :** In these matters, the normal practice is to continue to have the names which are very well-known. Here, Sir, in this case, the Legislature is meeting here and we have adopted 'Tamil' as the official language of the State and, therefore, it was that we thought that it would be in the fitness of things if we called this Palace 'Tamilagam'.

**DR. A. CHIDAMBARANATHAN :** சென்னை மாநிலம் தமிழகம் அல்லது தமிழ் நாடு என்று பெயர் பெற வேண்டுமென்ற கூக்குரல் இருக்கிறபோது, இம்மாதிரிக் குறிப்பிட்டதொரு அரண்மனைக்கு அல்லது ஒரு சிறிய இடத்திற்குத் தமிழகம் என்று பெயர் தருவது பொருத்தமானது என்று அரசாங்கம் கருதுகிறதா?

**THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :** பொருத்தம் என்று கருதாமல் போனால், இந்தப் பெயரை வைத்திருக்கமாட்டோம்.

**VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN :** நீலகிரி மலையில் இருக்கிற பல விடங்களுக்கும் ஸ்டேஷன்களுக்கும் ஆங்கிலேயரின் ஆட்சி காலத்தில் ஆங்கிலேயர்களின் பெயர்களையோ அல்லது அவர்களுடைய ஊர்களின் பெயர்களையோ வைத்திருக்கிறார்கள். அவைகளில் சில பயங்கரமாக இருக்கின்றன—காட்பேரி போன்றவை. சில பெயர்கள் ஆபாசமாக இருக்கின்றன. அவற்றிற்கும் தமிழ்ப் பெயர்கள் கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

**THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :** இந்த அரண்மனைக்கு அப்படிப் பெயர் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஊரில் இருக்கிற பெயர்களை யெல்லாம் மாற்றிக்கொண்டிருந்தால், நாம் எந்த இடத்திற்குப் போகிறோம் என்று ஜனங்களுக்குத் தெரியாமல் கூடப் போகும். அதை யோசனை செய்துதான் செய்யவேண்டும்.

**SRI K. M. RAMASAMY GOUNDER :** Is the decision to name the Palace as 'Tamilagam' irrevocable or, if a better substitute is offered, will it be considered?

**THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :** The decision to name it as 'Tamilagam' is final.

**SRI B. K. NALLASWAMI :** தமிழ் நாட்டு மக்களின் சார்பாக உள்ள பிரதிநிதிகள், தமிழ் நாட்டின் விதியை நிர்ணயிக்கக்கூடிய இடமாக இது அமைந்திருப்பதால், இதற்குத் தமிழகம் என்று பெயர் வைத்திருப்பது மிகப் பொருத்தமாகும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கருதுவீரையா?

[9th May 1959]

**THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :** அங்கத்தினர்கள் அவரவர்கள் விருப்பப்படி இதற்குப் பொருள் கொடுத்துக்கொள்ளலாமென்று நான் முன்பே சொன்னேன். அவரவர்கள் திறமைக்குத் தக்கபடி பொருள் செய்துகொள்ளலாம். திறமையாகக் கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ நல்லசாமி அவர்கள் மாதிரியும் பொருள் கொடுக்க முடியும்.

**SRI K. T. KOSALRAM :** பெயரை மாற்றுவதால் மக்களுக்கு உணவு கிடைத்துவிடாது, அதெல்லாம் ஊரை எமாற்றுவதற்காகத்தான் என்று அரசாங்கம் நினைக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். அப்படியிருக்கும் போது, சென்னை ராஜ்யத்தின் பெயரை மாற்றமாட்டேன் என்று பிடிவாதம் பிடித்துக்கொண்டிருக்கிறபோது, அர்த்தமில்லாமல் இதற்காக ஏதோ கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள் என்று சொல்லும்போது, இந்தப் பெயரை மட்டும் மாற்றுவதற்கு அவசியம் என்ன?

**THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :** மூலக்கேள்விக்கும் இதற்கும் சம்பந்தமேயில்லை. இந்த அரண்மனையின் பெயரைத் தமிழகம் என்று வைப்பதற்குக் காரணம் இருக்கிறது என்று சொன்னேன். தமிழ் இந்த ராஜ்யத்தின் அரசாங்க பாஷையாக வந்துவிட்டது. சட்டசபையும் இங்கு கூடியிருக்கிறது. அதையொட்டி இதற்குத் தமிழகம் என்று பெயர் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னேன். ராஜ்யத்திற்கு அப்படிப் பெயர் வைப்பதுபற்றிப் பல விவாதங்கள் நடந்திருக்கின்றன. புதிதாக எனக்கு ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை.

**SRI T. PURUSHOTHAM :** May this be taken as a prelude to coming event of eventually Government considering the question of changing the name of the State as Tamil Nad?

**THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :** Government do not want to put any fetters on the imagination of hon. Members.

**SRI V. V. RAMASWAMI :** இந்த அரண்மனையின் வாயிலில் "அரண்மூர் பாலஸ்" என்றிருக்கிறது. என் அதை உடனடியாக "தமிழகம்" என்று மாற்றி எழுதவீரையா?

**THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :** அப்படி எழுதி வைத்து விடுவார்கள் சீக்கிரத்தில்.

**SRI K. T. KOSALRAM :** தமிழ் நாடு என்று பெயரை மாற்றும் போது, குழப்பம் வரும் என்று சொல்கிற அரசாங்கம், இதை மாத்திரம் மாற்றும்போது குழப்பம் வரும் என்று நினைக்கவீரையா?

**THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :** நிச்சயமாக அப்படி நினைக்காத காரணத்தினால்தான் இந்தப் பெயரை வைத்திருக்கிறோம்.

**SRI A. M. ALLAPICHAJ :** 'Tamil' means 'Tamil' and 'Agam' means 'house'. Does this place represent the whole of Tamil Nad?

**THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :** As I already stated, hon. Members can draw any inference according to their capacity for imagination.



[9th May 1959]

*Termination of award in Madurai Mills.*

\* 41 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the management of the Madurai Mills have given notice of the termination of the award in regard to workload and wages in the mills; and

(b) if so, the steps taken or proposed to be taken by the Government in the matter?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir.

(b) The Government discussed the matter with the parties. It was agreed that a Government Officer should be appointed to enquire into the dispute and that he should submit his recommendations to Government. The Government accordingly deputed Sri P. Sabanayagam, I.A.S., as the Special Enquiry Officer. The Officer has finished the enquiry and submitted his report. The report is under the consideration of the Government.

Since this answer was furnished to the House, certain other things have taken place, namely, there was a discussion between the parties, that is, the management and labour of Madurai Mills on the question of implementing the Sabanayagam Award but no agreement was reached.

SRI V. V. RAMASWAMI : இப்பொழுது மறுபடியும் வேலை நிறுத்தம் செய்வதாகத் தொழிலாளர்கள் ஏற்பாடு செய்து வருவதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அப்படி ஏதாவது வராதபடி தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முற்படுமா? நீண்ட நாட்களாக இருக்கும் அந்த ஆலையில் தொல்லை ஏற்படாமலிருப்பதற்கு அரசாங்கம் வேண்டியது செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ஸ்ரீ சபாநாயகம் அவர்கள் சிபாரிசுப்படி, கோயம்புத்தூர் வொர்க்லோடை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென் பதைத் தொழிலாளர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்துவிட்டார்கள். ஆகவே, மாணேஜ்மெண்டார் பழைய அட்ஜூடிகேஷன் தீர்ப்பை ரத்து செய்து, கோயம்புத்தூர் வொர்க்லோடு செய்ய வேண்டுமென்று நோட்டீஸ் கொடுத்தார்கள். மாணேஜ்மெண்ட் கொடுத்த நோட்டீஸிற்கு எதிராகத் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்வதாக நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது விஷயத்தில் சர்க்கார் இரு தரப்பினரையும் கூப்பிட்டுத் தங்களாலான முயற்சிகளைச் செய்து பார்த்தார்கள். அதில் எந்த விதமான ஒப்பந்தமும் ஏற்படாத காரணத்தினால், வேலை நிறுத்தம் மூலம் அது தீர்க்கப்படுமானால் வேறு வழியில்லை என்று சர்க்கார் நினைத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

SRI K. T. KOSALRAM : அப்பொழுது வேலை நிறுத்தத்தை சர்க்கார் தூண்டுகிறதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் அங்கத்தினரைப் போன்றவர்கள் தூண்டாமல் இருந்தால் போதும்.

[9th May 1959]

*Statewide Apex Co-operative Marketing Society*

\* 42 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to start a Statewide Apex Co-operative Marketing Society;

(b) if so, the functions proposed to be entrusted to it; and

(c) the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir.

(b) The Apex Co-operative Marketing Society will undertake the functions of both supply and marketing of the agricultural produce. It will purchase, process and distribute commodities required by its affiliated societies and it will also import commodities required for consumption from other States of the Indian Union or from abroad. It will co-ordinate the functions of the District Co-operative Supply and Marketing Societies in the disposal of the surplus produce of the producers especially by undertaking export business and inter-State trade.

(c) The society was registered on 2nd January 1959. Directors have also been nominated.

*Housing and Industrial Schemes*

\* 43 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the response from employers in regard to subsidies for Housing and Industrial Schemes is poor; and

(b) whether there is any proposal to impose a compulsory levy per worker per month to be recovered from the employer for this purpose?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir.

(b) There is no such proposal before the Government at present.

SRI V. V. RAMASWAMI : இந்தமாதிரித் தொழிலாளர்களுக்குக் குடியிருப்பு வசதி செய்து தரும் விஷயத்தில், சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர்கள் இந்த வருடம் அக்டோபர் மாதம் டார்ஜிலிங்கில் ஏதாவது மகாநாடு கூட்டினார்களா? நமது மாநில அமைச்சர் அவர்கள் அதில் கலந்து கொண்டார்களா? என்ன விதமான சிபாரிசுகள் அங்கு செய்யப்பட்டன? அவற்றில் எதையாவது அமுலுக்குக் கொண்டுவர அரசாங்கம் உத்தேசித்திருக்கிறதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டும் திட்டம் மூன்று வகைப்படும். ஒன்று 'சப்ஸிடைஸ்டு இன்டஸ்ட்ரியல் ஹௌசிங்'. அதில் ராஜ்ய சர்க்கார் இந்த ராஜ்யத்திற்கு ஒதுக்கிய தொகை பூராவிற்கும் திட்டங்கள் வகுத்துக் கட்டிடங்கள் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் இரண்டு வருடங்களுக்கு அந்தத் திட்டத்தில் பணம் இல்லை.

[9th May 1959]

என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இரண்டாவதாக, தொழிலாளர்களால் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் கட்டப்படுகிற திட்டம். அந்தத் துறையிலும் நமக்கு ஒதுக்கிய தொகை பூராவிற்கும் ஸ்கீம்கள் போட்டாகி விட்டது. புதிதாக ஸ்கீம் போடப் பணம் கிடையாது. மூன்றாவதாக, முதலாளிகள் கட்டுவது. முதலாளிகள் தொழிலாளிகளுக்கு வீடு கட்டினால், இதற்கு முன்பிருந்த விதிகளின்படி, 37½ சத விசதம் கட்டுகவும் 25 சத விசதம் அவர்களுக்கு மான்யமாகவும் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. இந்தத் தொகை போதாது என்ற காரணத்தினால், முதலாளிகள் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கவில்லையோ என்று நினைத்து, டார்ஜிலிங்கில் நடந்த மகாநாட்டில் கடன் தொகையை 50 சத விசதம் ஆகவும், மான்யத் தொகையை 25 சத விசதம் ஆகவும் உயர்த்தியிருக்கிறோம். ஆகவே, முதலாளிகள் 25 சதம் போட்டால் போதும், இப்பொழுது வீடு கட்டுவதற்கு. அந்த விதம் வீடு கட்டுவதை எடுத்துக்கொண்டால் முதலாளிகள் மிகக் குறைவாகத்தான் வீடுகள் கட்டியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்த ராஜ்யத்தில் 9 லட்சத்துச் சில்லரை ரூபாய்தான் இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் போட்டிருக்கிறார்கள். இதற்காக 14 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அவர்கள்தான் இந்தத் துறையில் அதிகமாக முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

10-10 a.m. **SRI V. V. RAMASWAMI :** அரசாங்கம் இவ்வளவு வசதி செய்து கொடுக்கலாம் என்று சொல்லியிருந்தும், முதலாளிகள் வீடு கட்டுவதற்கு முன்வரவில்லை என்றால், அதற்குக் காரணம் என்ன? அவர்களை வீடு கட்டிக்கொடுக்கும்படி கட்டாயப்படுத்த அரசாங்கம் முன்வருமா?

**THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :** இதற்காக முதலாளிகளை எல்லாம் அழைத்துச் சென்ற வருஷம் செப்டம்பர் மாதத்தில் ஒரு மகாநாடு கூட்டினோம். அந்த மகாநாட்டில், சென்னை அரசாங்கத்தின் சார்பில், குறைந்த பட்சம் வருடம் ஒன்றுக்கு நான்கு சதமானம் வீடுகளைக் கட்ட வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. அதன் பின் ஆறு மாதங்கள் கழித்து எவ்வளவு வீடுகள் கட்டியிருக்கிறார்கள் என்பதை அறிந்துகொள்ளுவதற்காக, மீண்டும் 1959-ல் எப்ரல் மாதம் ஒரு மகாநாடு கூட்டப்பட்டது. அதில் அவர்கள் போதுமான அளவுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கவில்லை என்று தெரிந்தது. அதன் பின்னும் ஆறு மாதங்கள் தவணை கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இதிலும் அவர்கள் கணிசமான அளவு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கவில்லையென்றால், கட்டாயமாகக் கட்டிக் கொடுப்பதற்குச் சட்டம் இயற்றலாமா என்பதைப்பற்றி ஆலோசனை செய்யப்படும்.

#### *Floods at Bodinayakanur*

\* 44 Q.—**SRI V. V. RAMASWAMI :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the food crops have been damaged by the floods in November 1958 at Bodinayakanur; and

(b) if so, the extent of the damage and the relief measures, if any, undertaken?

**THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :** (a) & (b) Only transplanted paddy on an extent of 55 acres was affected by the floods. Fresh paddy was transplanted by the ryots in this extent and benefits derived. As no loss was incurred by the ryots, no relief was granted.

[9th May 1959]

**SRI V. V. RAMASWAMI :** இதன் காரணமாக எத்தனை வீடுகள் பாதிக்கப்பட்டன என்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

**THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :** அப்படி வீடுகள் ஒன்றுமே பாதிக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இவ்விதம் வெள்ளம் வருவதற்குக் காரணம் நகரின் நடுவே போகின்ற இந்தக் கால்வாய் மிகச் சிறியதாய் இருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதைச் சீர்படுத்துவதற்கு ஒரு பிரபோஸல் கலெக்டர் அவர்கள் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இந்தத் தண்ணீரை வேறுவிதமாகத் திருப்பிவிடுவதுபற்றி இதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதைச் சீர்படுத்திவிட்டால் இப்பேர்ப்பட்ட வெள்ளம் வராது என்று தோன்றுகிறது.

**SRI V. V. RAMASWAMI :** நான் கேள்வி போட வேண்டும் என்பதற்காக இந்தக் கேள்வியைப் போடவில்லை. அந்தத் தொகுதி எம். எல். ஏ. ஸ்ரீசுப்பிராஜ் அவர்களே, இந்த வெள்ளத்தினால் சுமார் 100 ஏக்கர் பயிர்கள் பாதிக்கப்பட்டதாகவும், சுமார் 900 வீடுகள் பாதிக்கப்பட்டதாகவும் முதல் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் கடிதம் மூலமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதிகமாகப் பாதிக்கப்படவில்லை என்று சொல்வது எப்படிப் பொருந்தும் என்று தெரியவில்லை. ஏதோ கலெக்டர் அவர்கள் 'பிரபோஸல்' அனுப்பியிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்து, இதற்குப் பரிசாரம் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன்.

**THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :** இதில் இருக்கின்ற கேள்விக்குத்தான் நான் பதில் சொன்னேன். கேள்வியில் போடிநாயக்க னுரைப்பற்றி மட்டும் கேட்டிருந்தது. அங்கு 55 ஏக்கர் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னேன். இது தவிர, பக்கத்தில் 40 ஏக்கர் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது வேறு. கேள்வி விவரமாக இருந்தால், பதிலும் விவரமாக இருந்திருக்கும்.

**SRI V. V. RAMASWAMI :** போடிநாயக்கனார் ஊருக்குள் வயல் இருக்காது, பக்கத்தில்தான் வயல்கள் இருக்கும். அந்த முறையில்தான் இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டிருக்கிறேன்.

#### *Family Planning Technique*

\* 45 Q.—**SRI V. V. RAMASWAMI :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government have permitted the training of non-medical persons in Family Planning technique at the Regional Family Planning Training Institute at the Government Women and Children Hospital, Madras, and, if so, the reasons therefor;

(b) the basis on which such persons are selected for training; and

(c) the courses of training given to those persons?

**THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :** (a) Yes. Sanction was accorded on the representation of Director of Medical Services that some non-medical persons not attached to any Family Planning clinic were keen to undergo the training with a view to participate in the propagation of Family Planning methods.

[9th May 1959]

(b) Married persons who volunteer to undergo Family Planning training at their own cost.

(c) The persons will be taught the purpose and methods of Family Planning.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : By putting non-medical persons, if something goes wrong, will the Director of Medical Services or the Government bear responsibility for it?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : It is a very simple thing and nothing will go wrong.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN : இவ்விதம் தரமில்லாத மக்களைப் பயிற்சிக்கு எடுத்துக்கொள்வதற்கு என்ன நிபந்தனை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்தப் பயிற்சி தரமில்லாத மக்களுக்கு மட்டுமல்ல, டாக்டர்களுக்கும் கொடுக்கப்படுகிறது. இவர்களை செலக்ஷன் மூலமாகத் தெரிந்தெடுக்கிறார்கள். இதற்குப் பிரத்தியேகமான பயிற்சி வேண்டும் என்ற அவசியமில்லை. மேல் நாடுகளில் சாதாரண மானவர்களுக்கும் இந்த முறையைப்பற்றிப் பயிற்சி கொடுக்கிறார்கள். அந்த முறையில்தான் நாமும் பயிற்சி கொடுத்து வருகிறோம்.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN : Sir, there are no criteria by which we can judge persons who are competent even among non-medical personnel to take the role of medical persons especially in regard to Family Planning. Otherwise, something will go wrong.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : There is no question of taking the role of medical persons. It is a very simple thing to take a simple training for certain purposes. We do not allow unmarried people. Only married people are allowed.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : How long does the training last?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : About four to six weeks.

SRI T. PURUSHOTHAM : What are the future prospects of these trainees? Are they proposed to be drafted by the Government for regular service or are they to be engaged for any propaganda work?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Yes, Sir, the Government have a scheme to which they will be drawn, if they are fit.

#### Ponneri-Pulicat road

\* 46 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM : Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether any work on the Ponneri-Pulicat road has been undertaken by the Government;

[9th May 1959]

(b) if so, when it was started and the stage at which it now stands; and

(c) the estimated cost of the work?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) & (b) The work of improving the Ponneri-Pulicat road including formation of the unformed bit and construction of bridges and culverts has been undertaken by the Government. The work has been completed except for nine bridges. These nine bridge works were started in December 1958 and are in progress.

(c) Rs. 12,56,700.

SRI T. PURUSHOTHAM : As the work has been delayed for a long time, will the Government ensure that it is completed as early as possible?

THE HON. SRI P. KAKKAN : The works were started in December 1958 and we expect that they would be completed in December 1959.

#### Vanji rivulet at Bodinayakanur

\* 47 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether any scheme has been drawn up for the diversion of the waters of the Vanji rivulet at Bodinayakanur;

(b) if so, the estimated cost thereof; and

(c) the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a), (b) & (c) A resolution passed by the Bodinayakanur Municipal Council, requesting the Government to divert the courses of the streams adjoining the town so as to prevent damages to the town, was forwarded to the Executive Engineer, Periyar Division, by the Municipal Commissioner, Bodinayakanur, in November 1958 and the Executive Engineer has taken up the detailed investigation of the proposal. The cost of the scheme can be worked out after the proposal is investigated in detail with reference to the survey of the locality and the nature of various items of work to be proposed and other hydraulic particulars.

SRI V. V. RAMASWAMI : இந்த வாஞ்சி நதியில் வெள்ளப் பெருக்கு ஏற்பட்டுச் சென்ற ஆண்டு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி இதற்கு முன் நடந்திருக்கிறதா? அப்படியானால், இந்த வெள்ளப் பெருக்கைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : இதில் பெருவாரியான அளவில் வெள்ளம் வருவதில்லை என்று தெரிகிறது. வெள்ளம் வந்தால், இரண்டு மூன்று தினங்களில் நின்றுவிடும் என்றும் தெரிகிறது. இதைப்பற்றி வேண்டிய நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு நகரசபை முன்வந்திருக்கிறது. இதைப்பற்றி அரசாங்கமும் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறது.

[9th May 1959]

*Cold storage plant*

10-20 a.m. \* 48 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether there is any proposal before the Government to establish a cold storage plant for the preservation of fish at Mettur and Tuticorin; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: (a) Yes, Sir.

(b) (i) *Ice plant at Mettur Dam.*—The building work for housing the plant has come up to roofing level; the work is in progress and is expected to be completed within a few months. As regards the time-limit for the erection of plants and machinery, it can be known clearly only after getting technical advice from Refrigeration experts and after settling the contract for this portion of the work, which is under negotiation.

(ii) *Ice plant at Tuticorin.*—The building work is nearing completion. The erection of the plants and machinery is expected to be completed within a few months.

SRI V. V. RAMASWAMI: அம்மாதிரி வேறு நகரங்களில் எங்காவது வைத்திருக்கிறார்களா? அப்படியானால், எந்த எந்த இடங்களில் வைத்திருக்கிறார்கள்? ஒவ்வொன்றின் மதிப்பு என்ன என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: நாகப்பட்டினத்தில் மூன்று டன் பெறுமான “ஐஸ் ப்ளாண்ட்” ஒன்றும், கடலூரில் அதே விதமாக ஒன்றும், என்னூரில் ஒன்றும், குளச்சலில் ஒன்றும் நிறுவுவதற்கு அரசாங்கத் திட்டம் இருக்கிறது.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: மீன் வளம் அதிகமாக இருக்கும் இராமநாதபுரம், கன்யாகுமரி மாவட்டங்களில் குளிர் சாதன அறைகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா? அப்படியானால், எத்தனை இருக்கின்றன? இல்லையானால், ஏற்படுத்த உத்தேசம் இருக்கிறதா? எங்கெங்கே?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: இப்பொழுது இல்லை. அதற்காகத்தான் பின்வளம் அதிகமாக இருக்கும் கன்யாகுமரி ஜில்லாவிலுள்ள குளச்சலில் உத்தேசம் இருக்கிறது. பெரிய மீன் பிடித்துறைகள் இருக்கும் கன்யாகுமரி ஜில்லாவிலுள்ள குளச்சல், மற்றும் என்னூர் முதலிய இடங்களிலும் “கோல்ட் ஸ்டோரேஜ் பிளாண்ட்” வைக்க அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் இருக்கிறது.

SRIMATHI MARY C. CLUBWALA JADHAV: Will the Hon. Minister be pleased to state how the expenses in working these Ice plants are met?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: The cost of building is borne by the Central Government by granting half the cost and the other half is borne by the State Government. The cost of refrigerator is met by the T.C.M.

[9th May 1959]

SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER: லோயர் பவானி அணைக்கட்டுப் பிரதேசத்திலே இப்படிப்பட்ட “ஐஸ் ப்ளாண்ட்” வைக்கும் யோசனை அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறதா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: தற்பொழுது இல்லை.

SRI K. T. KOSALRAM: What will be the estimated cost of each such storage plant?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: As regards the Ice plant at Mettur, the buildings and tools and plant cost Rs. 2.49 lakhs. At Tuticorin, the cost is estimated to be Rs. 1.29 lakhs.

SRI V. V. RAMASWAMI: முனிசிபல் நகரங்களில் உள்ள முனிசிபல் சந்தைகளில் மீன் வியாபாரம் செய்யும் இடங்களில் மீனைப் பந்தோபஸ்தாக வைத்துக்கொள்வதற்கு ஏதாவது “ரெப்ரிஜிரேஷன் ப்ளாண்ட்” வைத்தால், அதற்கு அரசாங்கம் மான்யம் கொடுத்து உதவுவார்களா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: இப்பொழுது மீன் அதிகமாகக் கிடைக்கும் இடங்களில் இந்தப் பிளாண்டுகளை வைப்பதாக மீன் இலாகாவுக்கு உத்தேசம் இருக்கின்றதே தவிர, முனிசிபாலிடிகளுக்கு வேண்டிய செளகரியத்துக்கு இப்பொழுது இதை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டிய திட்டம் இல்லை. முனிசிபாலிடிகளில் அவர்களுக்குப் போதுமான வருமானம் இருக்குமானால், அவர்களே அதை நிறுவிக்கொள்ளலாம்.

SRI K. T. KOSALRAM: பின்னக்கோயில் என்ற கிராமத்தில், கனடிய அரசாங்கத்தின் உதவி கொண்டு ஒரு பெரிய “கோல்ட் ஸ்டோரேஜ் பிளாண்ட்” நிறுவுவதற்கான ஒரு பெரிய திட்டம் தயாரித்திருந்து கைவிடப்பட்டிருக்கிறதா? அதற்குப் பதிலாக இப்பொழுது அரசாங்கம் ஏதாவது திட்டத்தை வைத்திருக்கிறார்களா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: அதைப்பற்றித் தகவல் இப்பொழுது இல்லை. அதற்குத் தனிக் கேள்வி கேட்கவேண்டும்.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

[Note.—An asterisk (\*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

## II.—GOVERNMENT MOTION.

## NOMINATION OF MEMBERS TO THE COMMITTEE ON SUBORDINATE LEGISLATION OF THE ASSEMBLY.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, Sir, I beg to move—

“That this House nominates the following three Members to associate with the Committee on Subordinate Legislation of the Legislative Assembly for the financial year 1959-60:—

Sri M. Patanjali Sastry,

„ S. P. Sivasubramanya Nadar and

„ P. S. Krishnaswamy Ayyangar.”

[9th May 1959]

MR. CHAIRMAN : The question is—

“ That this House nominates the following three Members to associate with the Committee on Subordinate Legislation of the Legislative Assembly for the financial year 1959-60 :—

Sri M. Patanjali Sastry,

„ S. P. Sivasubramanya Nadar and

„ P. S. Krishnaswamy Ayyangar.”

The motion was put and carried.

### III.—NON-OFFICIAL BUSINESS.

#### A. Bill.

THE MADRAS PRESERVATION OF HISTORICAL MONUMENTS AND OBJECTS  
AND EXCAVATION OF ARCHAEOLOGICAL SITES BILL, 1959 (L.C.  
BILL NO. 1 OF 1959).

\* SRI T. PURUSHOTHAM : Mr. Chairman, Sir, leave of the House was granted to me for introducing the non-official Bill standing in my name, namely, the Madras Preservation of Historical Monuments and Objects and Excavation of Archaeological Sites Bill, 1959 (L.C. Bill No. 1 of 1959). Sir, I am now given to understand that the Government are considering the question of bringing in legislation for the purposes contemplated in this Bill and the Government have written to say that the matter is pending consideration by the recently established Tamil Development and Research Council and that a survey of the monuments in the State and the establishment of a State Department of Archaeology will also be taken up. Pending introduction of the official Bill, the Government have stated that they have alerted the Collectors in the districts that they should take all precautionary steps against export of works of art, etc., from our State, which is one of the main objects of this Bill.

Sir, in the circumstances, I beg leave of the House to withdraw my Bill under rule 123 of the Madras Legislative Council Rules. Sir, I take this opportunity to thank the hon. Members and the Press for their warm support to this humble venture of mine.

SRI L. S. KARAYALAR : Sir, the hon. Member was referring to the proposal of the Government to bring in a comprehensive Bill. May I know whether the Government have any such intention? (Sri P. T. Rajan : The Government may enlighten us.)

9th May 1959]

SRI T. PURUSHOTHAM : Sir, under rule 123 of the Madras Council Rules, I move—

“ That leave be granted to withdraw the Madras Preservation of Historical Monuments and Objects and Excavation of Archaeological Sites Bill, 1959 (L.C. Bill No. 1 of 1959).”

The motion was duly seconded.

MR. CHAIRMAN : The question is—

“ That leave be granted to withdraw the Madras Preservation of Historical Monuments and Objects and Excavation of Archaeological Sites Bill, 1959 (L.C. Bill No. 1 of 1959).”

The motion was put and carried and the Bill was withdrawn.

#### B. Resolution.

##### ABOLITION OF ACCOMMODATION AND RENT CONTROLS.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Sir, I move—

“ This Council recommends to the Government that in view of the various construction programmes implemented so far and undertaken by the Government and other agencies, the Accommodation and Rent Controls may be abolished.”

Sir, apart from what I have said the other day when I moved the motion, because the House has been prorogued . . .

MR. CHAIRMAN : Who is seconding the Resolution? (Laughter.)

SRI T. PURUSHOTHAM : Sir, I second the Resolution.

MR. CHAIRMAN : Resolution moved—

“ This Council recommends to the Government that in view of the various construction programmes implemented so far and undertaken by the Government and other agencies, the Accommodation and Rent Controls may be abolished.”

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Sir, such of those who happened to be Members of the Legislative Council in 1946, when this Bill was passed for the first time, least expected that this Act would be on the statute-book even after the year 1959. Well, Sir, the case of the Government may be that it is in the interests of the public. I may concede it to some extent. The Act has been in force all these years and because of the difficulties which have been created by the Act, I think, now is the time—hon. Members may agree with me—for the Act to go.

[Sri Mohamed Raza Khan] [9th May 1959]

Sir, control is a thing which is resorted to as a temporary measure and not a permanent one, in respect of food articles and other things. (Interruption.) I will take just ten minutes. That was the case in respect of all other controls. But this measure has assumed permanency.

Sir, two years ago when the life of the Act was extended, the Hon. Minister in charge gave us the assurance that a comprehensive Bill incorporating all the necessary changes and amendments would be brought forward in view of the speeches made then. But I am sorry to say that even in the year of Grace 1959, in the month of May, we are yet to see the Bill and their proposals. I take it that the Law Department are perhaps so busy with other things that they are not prepared to help in this particular Bill, I mean, in its framing.

10-30  
A.M. Sir, first let me divide the question into two aspects. One is accommodation control and the other is rent control. As has already been explained by me on the previous occasion, practically there is no case to continue accommodation control. After all, this is intended for some of their own officers. But I am sorry to bring to the notice of the House that, in the matter of accommodation control, it has not even satisfied the persons for whose benefit this is kept on the statute-book. I have met some of the officials for whose benefit this accommodation control is in force and they have stated that they are very much dissatisfied with the way in which accommodation control works. I beg leave of the House to place it on record that really deserving officials who are in need of houses do not get them. Only those who may have some pull either with the Secretariat or with some high officials, get accommodation and not the others. Accommodation control as such is intended only to provide accommodation for the Government officials. I maintain that it is the responsibility of the Government to provide accommodation for their own officers. The Government have got many of their own building programmes. Institutions like the City Improvement Trust are building houses. The Government also can build some more houses. If it is to provide accommodation for some of the Government officers, there is no point in keeping this Act on the statute-book for the last twelve years and putting the people to a lot of trouble. I maintain that this very Act has not worked properly. The requests of many of the officials who are really in need of houses have not been considered properly. They do not get accommodation on the basis of their requirements or necessity. A man must have some influence at some level—I do not say at the Ministerial level—possibly Secretariat level and influence should be there at some level—to get accommodation. Last time I quoted a letter The

9th May 1959] [Sri Mohamed Raza Khan]

Hon. Minister was not then in a mood either to listen or to consider it. He asked me to read it again.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: This is a better climate for listening.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: I will read the letter. There was a house belonging to a Hindu lady and somebody was occupying it. She did not intimate the vacancy of the premises. She was convicted for that offence and fined. Then the letter which I will now read was sent to her by the Accommodation Controller:—

"You are hereby directed to hand over possession of the above premises to the Accommodation Deputy Tahsildar (North) of this office *immediately* and intimate the fact to this office, failing which, please note that steps will be taken to recover possession of the premises under section 3 (8) of the Act.

If free access to the building is not afforded, possession will be taken by breaking open the lock or bolt or by taking such other action, as may be necessary to gain entry into the premises mentioned above. Please note that you are entitled to receive rent only with effect from . . . etc."

Such is the way of the Accommodation Controller writing a letter to the landlord. After all, the owner is not in a position to get real possession of the house. If this is the way in which the Accommodation Controller is passing orders, I feel, Sir, that the Hon. Minister ought to have had better control over his officers in these matters. Unfortunately, this letter would not have seen the light of day, but for my reading it here. Otherwise, the public of Madras would not have known the way in which the Act is working.

Even though hon. Members may not agree with me regarding rent control, at least on the issue of accommodation control, I think they will entirely agree with me. There is no necessity, no purpose, no requirement for accommodation control to continue in force. Much hardship and difficulty accrue not only to the landlord but also to the tenants. If the Act is not there, a tenant can go to the landlord, have a direct dealing and get the matter settled rather than depending upon the whims and fancies of the Accommodation Controller.

The other day the Hon. Minister in charge, in reply to my question, stated that cases were disposed of quickly. I am referring to the cases of rent control. But the figures which he himself has given contradict the Hon. Minister. I maintain, Sir, and some of the hon. Members who know something of the working of the Rent Control Courts may know how much time

[Sri Mohamed Raza Khan] [9th May 1959]

it takes for a case to be decided. It takes nearly two years. The case drags on in the Rent Control Court for nearly two years and even after a decision in that Court, the matter can go to the Civil Court and it takes three to four years. In this connection, let me quote a leading paper, Sir. I am referring to 'The Madras Mail'.

"Usually a case for the eviction of a tenant, or for the fixing of fair rent for a house, took one or two years for disposal. That estimate may seem exaggerated. Yet, it is not altogether disproved by the statistics given by the Minister. On January 31, there were pending in the Rent Court in Madras as many as 1,370 petitions. The number disposed of in the year ended January 31, 1948, was 408, and on this basis, it may be supposed that 1,370 petitions will take some three years to decide, exceeding the average to which Mr. Raza Khan referred . . ."

Therefore, from the very statement of the Hon. Minister on the floor of the House and the way in which the statistics could be taken and worked out, I maintain it takes more than three years for a petition either for the fixation of fair rent or for eviction to be disposed of. Therefore, I feel, Sir, people are put to a lot of trouble and inconvenience.

When I am on this very issue, Sir, I may refer to one other important point. The Rent Control Court is located in a very small building on Mount Road. I think Sri Allapichai, the Deputy Chairman, might have gone there at least once when he was practising as a lawyer. Lawyers, landlords and tenants—all sorts of people—are made to stand on the road. There is no place for them to sit. Imagine the difficulty. Could not the Government have removed this court to some other place or allotted one or two rooms in the premises of the High Court? Imagine the trouble of the lawyers and their clients. It is a problem for the clients to take the lawyers to the court. These are small matters. But could not the Government take cognizance of these things and do something to rectify them?

The High Court has got jurisdiction over all other courts, understand, Sir. There is always a periodical review of the cases disposed of and pending in the other courts, and the High Court can ask for the explanation of the Subordinate Courts. But the Rent Control Court is not under the superintendence, direction and control of the High Court. It is under the administrative control of the Home Department. There is, therefore, no periodical inspection of this court by the High Court. It does not appear that the Home Department has arranged for periodical inspection. The notes paper in respect of each petition does not appear to be scrutinised as in Civil Courts at the time of inspection. The suit and petition registers as well as the copy registers

[Sri Mohamed Raza Khan] [9th May 1959]

do not appear to be subjected to review and remarks. There does not appear to be a review of the calendar as in the Criminal Courts. As the quarterly, half-yearly and annual returns are submitted not to the High Court, but to the Home Department, it is doubtful whether any officer of the Home Department reviews these returns with reference to the length and duration of the pendency of the petitions. I request the Hon. Minister in charge to satisfy himself about the average duration of pendency of rent control petitions. I maintain, Sir,—I have the authority and support of his own statement and the editorial in 'The Madras Mail'—that it takes not less than two or three years for a petition to be disposed of. I leave the matter at that.

There may be a feeling that if this Act were to go, there will be rent racketing and that the landlord may try to exploit the situation. There is another point of view also. There is also exploitation by the tenant. I know the case of some tenants who had occupied the houses in 1942 for a small pittance sub-letting them to other persons and making a living out of it. I can understand if the owner is a big landlord owning many big houses. It does not matter for him whether the tenant pays something more by way of rent or not. But there may be persons and persons, landlords and landlords, who are entirely dependent on the meagre income from their two or three houses. What will happen to such landlords if they cannot evict the tenants? The tenants have got all the protection and the landlord has not got any protection.

One other matter I want to mention, Sir, when I am on this subject. There is no incentive in the City of Madras for house building because of this Rent Control Act. There is no question of improving the houses. I know that there are so many houses in the City of Madras under the occupation of some tenants for the last ten or fifteen years. There is scope for improvement and development. If some improvement is made, that very house can accommodate three or four tenants. As long as rent control is there, the landlord cannot get possession of the house and there can be no improvement or development to the house. Therefore, Sir, I feel it is not as if there is a case for the tenants alone. There is also a case for the landlords. If really Government take special care to see that there is no exploitation, there cannot be rent racketing. I leave the matter to the Hon. Minister concerned so that he may suggest a way. (Interruption.) My suggestion is that the whole Act should go. (Interruption.) They said the same thing when food control was withdrawn. The members belonging to the ruling Party itself objected to it. What a great step Rajaji took in abolishing food control! The risk having been taken, have not things settled themselves? In Madras rice is being



[Sri Mohamed Raza Khan] [9th May 1959]

sold now at Rs. 1-5-0 per measure. How can people afford to purchase it? Members of the Treasury Benches keep quiet. I leave the matter at that.

10-40  
a.m.

One more thing, and that is about the fixation of fair rents. I do not know whether the Hon. Minister in charge has knowledge of the conditions in the City of Madras in 1942. I was told that he was mostly in the mufassal. In the year 1942, consequent on the threat of the Japanese invasion, many of the houses fell vacant, with the result that house owners let out their houses for a song. Possibly they said that the tenants could pay any rent that they liked. The rent paid by the tenants was far less. Now this 1942 rent is taken as the basis for fixing the fair rent. (Sri T. P. Srinivasavaradan: Rent is fixed on the 1939 rent basis.) It may be 1942 or 1939, but the point is that in 1942 the rents were greatly reduced. If the 1939 rent was Rs. 30, in 1942, the rent was only Rs. 20 or less. The men who have one or two houses are getting the same rent from their houses as they got in 1942. But prices of articles have now increased by five times, partly due to natural causes and partly due to the policies of the Government. The house owner gets a pittance of rent. If he gets Rs. 15 or Rs. 20 by way of rent, he has to incur expenditure five times this amount. Therefore, there is a case for scrutinising the method adopted for fixing fair rents. The Minister must not think, 'Whatever it is, I do not want this Act to go; I feel so much for the tenants in Madras or Madurai'. Because house owners also must be assured of really fair rents. There must be equity. The prices of articles have increased by five times, but the house owner continues to get the rent that prevailed in 1942. If a house has to be constructed now, it costs five times the amount that would have cost in 1939 or 1942. We have to consider this aspect also. We should not be carried away by the feeling that all landlords are bad. I do not know the situation in Madurai or Coimbatore. But in Madras City, the house owner has to remain content with a pittance of rent. These are the matters that the Government should scrutinise.

Then, Sir, as I have already said, the incentive to construct houses in the City of Madras has gone because of this Act on the statute-book. I find that the Leader of the House is taking advantage of the fact that so many houses have been constructed. What is actually happening? Who are getting these houses? Those houses are occupied by a few Government servants. This in a way gives some relief to others.

I have brought forward this Resolution with a purpose that at least now the Minister in charge should have a broad perspective of the whole situation. Let him not say that the Act was passed in 1946, amended in 1948 and 1951, and that it must be given lease of life year after year. It has been said previously

[Sri Mohamed Raza Khan] [9th May 1959]

that the Government would bring in a comprehensive Bill, but that Bill is yet to see the light of day. Let Government look to the interest of the tenants and also the landlords and their various difficulties, which I have enumerated just now. House owners are being put to a loss of hardship. I feel that things will settle themselves, and there is the law of natural adjustment. But if the Government still feel that things have gone wrong quite abnormally, they always have the power to come before the Legislature with legislation to set right matters.

I end my speech with a quotation from the editorial of 'The Madras Mail', dated the 24th September 1958:—

' . . . Though the Act has been useful to some extent in preventing undue raising of rents, the restrictions it imposes on the rights of landlords to let houses, to recover them from tenants, or to improve them, often subject owners to serious losses. It hinders the building industry and tends to perpetuate the very evil the legislation was designed to remedy '.

Hence, I say that this Act should go.

\* SRI A. M. ALLAPICHAJ: Mr. Chairman, Sir, the hon. Member Sri Mohamed Raza Khan has put the case of the landlord in a very effective manner. But I am positively sure that it would not stand a moment's scrutiny. There may be some point when he says that the rent fixed in 1939 or 1942 was low, and that the same rent is continued even now. This does not mean that control should go. The only thing to be done is to tell the Government that to fix the rent on the 1942 rent basis is not correct. Perhaps this is a good point. But to say that the Accommodation Control Act should go, will only lead us into the jaws of, what shall I say . . .

SRI MOHAMED RAZA KHAN: May I interrupt the hon. Member for a minute, Sir? Accommodation control helps to get accommodation only for Government servants and not for the hon. Member or myself. How are we bothered about this?

\* SRI A. M. ALLAPICHAJ: I understand that, and I am coming to that. The hon. Member Sri Mohamed Raza Khan has put it that accommodation control is helpful to Government servants. I know that it is so. The procedure is like that. Government servants give intimation to the Accommodation Controller of the accommodation required by them, and when the houses fall vacant, the Accommodation Controller makes the allotment of houses. The Government servant has to go and inspect the house, and if he finds it suitable, he can intimate his acceptance to the Controller who, thereupon, will allot the house to him. Supposing the Government servant does not take that house, what happens?

[Sri A. M. Allapichai]

[9th May 1959]

The house is released to the owner, and when the house is released, the landlord can let it to anybody he likes. There are some landlords who are good. There are people who are fair in their dealings. But many landlords are not fair. When the house is released to the owner, what does he do with the tenants? I ask this straight question. Suppose the Government release this house. If the house is to be taken up by ordinary people, what do these landlords do? They take all sorts of money—pugree money—running into several thousands sometimes. Therefore, we see that even when houses are released by the Accommodation Controller to the house owners, those houses do not fairly go to the ordinary people. Therefore it is that there must be some control. The Government must have some such rule that when they release the houses to the house owners (because they are not wanted by Government servants), those houses should be given to other persons on the same conditions and terms on which they would be given to Government servants. If the Government do not have such a rule already, they may think of incorporating this rule in their rules. Two points are now clear from this discussion. One is that the rent fixed on the basis of 1942 rent is quite inadequate in 1959. The Government may say, 'All right; we shall change the basis of fixing fair rent'. But the Government will have to go one step further. The Government should say that those houses which are not required by the Government servants must be let out to others on the same terms and conditions. The point for consideration is that though many people apply for houses, Government servants are shown preference. When the Government servants do not require the houses, some others must get them.

There is one other point. I am not sure about this, but perhaps the law is like that. If the rent is very low, I think the landlord has got the right to move the Court to enhance the rent. Even if there is not any such rule, it follows from what I have said. There must be a rule to this effect. But if we abolish control, I am sorry to say that most of the officers and other ordinary people—the middle classes—will not get houses at all. A house which fetches Rs. 15 or Rs. 20 as rent, will fetch, after control is removed, much more than Rs. 20. Perhaps the hon. Member Sri Raza Khan does not know what the house owners do. Because of the Rent Control Act, they charge a rent of Rs. 25 or so, but get Rs. 700 or more as pugree money, fearing that the tenant will go to Court for the fixation of fair rent. Things are happening like this. In the face of all these difficulties, I think control should continue. It is a beneficial control also.

10-50 \*SRI B. K. NALLASWAMI : கனம் சட்ட மன்றத் தலைவர்  
அ.ம. அவர்களே, எதிர்க் கட்சியின் காரியதரிசியாக இருக்கிற கனம் அங்கத்  
தினர் ஸ்ரீ ரஸா கான் அவர்கள் இம்மாதிரியான ஒரு தீர்மானத்தைக்

[9th May 1959]

[Sri B. K. Nallaswami]

கொண்டு வந்ததை நினைக்க எனக்கு ஆச்சர்யமாக இருக்கிறது. ஏனென்றால் அவர் பேசும்போது அவருடைய தீர்மானத்திற்கு விரோதமாகவேதான் பேசினார், அவருடைய வாதமும் அவருடைய தீர்மானத்திற்கு விரோதமாகவேதான் இருந்தது. அவருடைய வாதத்தைக் கேட்கும் போது, ரென்ட் கண்ட்ரோல் எடுத்துவிட வேண்டும் என்று தோன்றவில்லை. அதற்குச் சில திருத்தங்கள்தான் செய்ய வேண்டும் என்று தோன்றிற்று, அல்லது வாடகை நிர்ணயம் செய்வதைப் பரிசீலனை செய்து ஒரு முடிவுக்கு வர வேண்டும் என்றுதான் தோன்றிற்று. அவர் வாதத்தைக் கேட்ட போது, ரென்ட் கண்ட்ரோல் ஆக்கை எடுத்துவிட வேண்டும் என்று தோன்றவே இல்லை. கேள்வி நேரத்தில் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது கூட, தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டும் திட்டம் சரியாக அமுல் நடத்தப்படவில்லை, அதனால் ரொம்பக் கஷ்டங்கள் எல்லாம் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று கூறியிருக்கிறார். கோவை போன்ற நகரங்களில் "ரென்ட் கண்ட்ரோல் ஆக்ட்" சரியாகவே அமுல் நடத்தப்படவில்லை என்று அங்குள்ள பொதுமக்கள் நினைக்கிறார்கள். அதற்காக அநேக சங்கங்கள் ஏற்படுத்தி, அதை வற்புறுத்துவதற்காகத் திட்டமிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. அது பொதுமான அளவு இன்னும் அபிவிருத்தி ஆகாத நிலையில் இருக்கிறது. கோவை போன்ற நகரங்களில் பார்த்தால், வீடுகளைக் கட்டி வாடகைக்கு விட்டால், அது லாபகரமாக இருக்கிறது என்று எல்லோரும் கருதுகிறார்கள். அது தொழிலாளர்களுடைய பிரதேசமாக இருப்பதால், அங்கேயெல்லாம் வாடகை உயர்ந்துகொண்டே போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இதைப் பார்க்கும்போது, இந்தமாதிரியான தீர்மானத்திற்கு அவசியமே இல்லை. இம்மாதிரியான தீர்மானங்களைக் கொண்டுவந்தால், தொழில் பிரதேசங்களில் குறிப்பாக இப்படிப்பட்ட மாற்றம் செய்தால், இம்மாதிரியான சட்டத்தை அமுல் செய்யாமல் இருந்தால், பெரும் கிளர்ச்சிதான் ஏற்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொண்டு இந்தத் தீர்மானத்தை நான் எதிர்க்கிறேன்.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Mr. Chairman, my hon. Friend Sri Mohamed Raza Khan has presented one side of the matter and he has not presented the other side of the matter. He has mentioned about cantankerous tenants and has magnified the whole thing. If tomorrow rent control is removed, as the hon. the Deputy Chairman has pointed out, most of the people would be thrown into the streets. They will find it extremely difficult. I give one instance. When Sri Omandur Ramaswami Reddiar was Chief Minister, he removed rent control so far as houses belonging to temples were concerned. I am living in a house belonging to a temple. I was paying for that house a rent of Rs. 36. Immediately rent control was removed at that time, the trustees said that I must pay a rent of Rs. 75. Where is Rs. 36 and where is Rs. 75? If they had increased the rent by, say, 25 per cent, it may be reasonable. If they were to raise it by hundred per cent, I do not see any reason why a tenant should pay that enhanced rent. Of the tenants living in houses belonging to temples, the worst hit were those living in houses belonging to the Chenna Kesava Perumal temple. All those tenants strongly protested and within 15 days, the original rate was restored.

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [9th May 1959]

My hon. Friend Sri Mohamed Raza Khan referred to the basis on which rents were raised. I may tell him that from 1939, the rents have been gradually increased from time to time. No doubt, some of the landlords suffer. I do agree with the hon. Member Mr. Raza Khan. There are some landlords who entirely depend upon the rent that they get from their houses. Their case may have to be considered. At the same time, I wish to point out that there are landlords who do not carry out even ordinary repairs. They do not even do white-washing. If the tenants request them to attend to these essential repairs, the landlords immediately say, "You yourselves pay for those repairs. We cannot pay for them". As a matter of fact, the Act provides that at least one month's rent should be utilized for white-washing and such other things. But, they do not do these things. In my opinion, irrespective of what is done with regard to accommodation control about which I do not know much, rent control should not at all be removed. If it is removed, many people will be seriously affected. Nearly 70 per cent of the people are without houses and only about 30 per cent of them have houses.

Sir, my hon. Friend Sri Mohamed Raza Khan said that there was no incentive to construct houses. I do not know whether he has visited Kodambakkam and West Mambalam. I have been a resident of Mylapore since 1903 and my Friend might not have been born then. I have been a resident of that place for the last 56 years or so. We know and we actually find many houses springing up there. What about Gandhi Nagar, what about Kasturi Bai Nagar, and what about Shenoy Nagar? So many houses are springing up in Kodambakkam and West Mambalam. There are no sanitary conveniences there. If my hon. Friend goes to West Mambalam, he will know the true position. There, a small room, which would have fetched only Rs. 5 or Rs. 6 in 1939, is charged Rs. 30. So, the rent has been raised from Rs. 5 to Rs. 30. I may say in this connection that most of the landlords are unscrupulous. You may take it from me that if it is said that the tenants are cantankerous, most of the landlords are unscrupulous. Because, they charge Rs. 30 for a room, but give a receipt for Rs. 20 only. One of my own relatives who is residing in a rented house is getting a receipt for Rs. 20 whereas he actually pays Rs. 30. I think rent control should not be removed for some years to come. The Government, if they want, may think of accommodation control being adjusted in some way or other. But, if rent control is removed, a large number of people will be affected. With these observations, I request the Government not to withdraw rent control. Thank you, Sir.

\* Sri A. SUBRAMANYAM: கனம் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் நம்முடைய நண்பர் ஸ்ரீ ரஸா கான் அவர்கள் இந்த வீட்டு வாடகைக் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டம் அவசியம் இல்லை என்று கொண்டு

[9th May 1959] [Sri A Subramanyam]

வந்திருக்கிற தீர்மானத்தை நான் எதிர்க்கிறேன். என்னென்றால், இந்தத் தேசத்தில் இப்பொழுது ஜனக் கூட்டம் பெருத்துவருகிறது. அத்துடன் அரசாங்கமும் குடும்பக் கட்டுப்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கோரிக்கை விடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில் குடியிருப்பதற்கு போதுமான வீடுகள் இல்லாமல் அநேகம் முதல் தரமானவர்களும், நடுத்தரமானவர்களும், கடைநிலையில் உள்ளவர்களும் உத்தியோகஸ்தர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். இதற்கு இடையே தொழிலாளர்கள் படும் கஷ்டமும் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. எத்தனை பேர்கள் பிளாட்பாரங்களில் படுத்துக்கொண்டு உறங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் இந்தச் சட்டத்தை எடுத்து விட்டால் வீடுகளில் வசிக்கக்கூடியவர்களும் அநேகமாக பிளாட்பாரங்களில் வந்து வசிக்கும்படியான நிலைமை ஏற்படுவதற்கு இடம் இருக்கிறது. வீட்டிற்குள் ஜீவனம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறவர்களையும் அப்பிறப்படுத்துவதற்கு இது ஒரு உதவியாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய எண்ணம். என்னென்றால், இப்பொழுது வீட்டுக்குச் சொந்தக்காரர்கள் எவ்வளவோ அதிகமாக வாடகை வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் மேலும் வசூலிக்க வேண்டும் என்று திட்டம் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு நிர்ப்பந்தமும் ஏற்படக்கூடியதாக இருக்கிறது. நாற்பது ரூபாய் வாடகை வாங்கிக்கொண்டு இருப்பது ரூபாய்க்கு ரசீது கொடுக்கக் கூடிய நிலைமையும் இருக்கிறது. இந்த அளவில் பலர் வாடகை வீட்டில் வசித்து வருகிறார்கள். இதை யாரும் மறந்துவிடக்கூடாது. ஆகவே, இம்மாதிரியான தீர்மானம் கொண்டுவரவேண்டிய அவசியமே இல்லை. மேலும், கட்டுப்பாட்டை இன்னும் அதிகமாக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படி வீட்டு வாடகையைக் கட்டுப்படுத்தி மக்களுக்கு அரசாங்கம் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வர வேண்டிய அவசியமே இல்லை. ஆகவே, இதை நான் பலமாக எதிர்க்கிறேன்.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: மன்றத் தலைவர் அவர்களே, நான் ஒரு வருஷ காலம் வாடகைக் கட்டுப்பாடு அப்பெல்லட் அதாரிட்டியாக இருந்தேன். அதனால் இந்தச் சட்டம் எப்படி நடைமுறையில் அமுல் நடத்தப்படுகிறது என்பதை நான் கொஞ்சம் அறிவேன். அதைப் பார்க்கும் அளவில் "இடவசதி, வாடகைக் கட்டுப்பாடுகளை நீக்குவது—அரசாங்கத்தாரும் இதர ஏஜென்ஸிகளும் பல்வேறு கட்டிடங்கள் கட்டும் திட்டங்களை இதுவரை அமுல் நடத்தியதன் காரணமாகவும் அவர்கள் அமுல் நடத்துவதற்காகக் கட்டிடம் கட்டும் திட்டங்கள் பலவற்றை மேற் கொள்வதன் காரணமாகவும், இட வசதி வாடகைக் கட்டுப்பாடுகள் நீக்கப்பட வேண்டுமென்று இச்சபை அரசாங்கத்தாருக்குச் சிபார்சு செய்கிறது" என்று தீர்மானம் கூறுகிறது.

நகரங்களில் எவ்வளவோ வீடுகள் கட்டப்படுகின்றன, எவ்வளவோ வீடுகள் வாடகைக்கு விடப்பட்டிருக்கின்றன. எவ்வளவோ வீடுகளுக்குச் சொந்தக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். எவ்வளவோ பேர்கள் வாடகைக்கு வீடுகளை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு கணக்கும் இல்லாமல் திட்டங்கள் இருக்கின்றன. வீடுகள் வந்துவிட்டன என்று சொன்னால், இதை ரத்து செய்வதற்கு ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. இப்போது இடவசதி பற்றிப் பார்க்கும்போது, நமது அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு நிச்சயமாக வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அதுவும் இதைப்பற்றிச் சொல்லும் போது, சம்பளத்தில் 10 சத விதிகம் ஊழியர்கள் வாடகை கொடுக்கலாம் என்கிறார்கள். கெஜட் பதிவு இல்லாத ஊழியர்கள் வாடகை எவ்வளவு கொடுக்கிறார்கள் என்றால் நிச்சயமாகச் சொல்வேன்—பத்து சத விதிகத்திற்கு மேல் 20 சத விதிகம் வரையிலாவது தான் அவர்கள் வாடகை கொடுக்கும் படியாக இருக்கிறது. நாற்பது, ஐம்பது ரூபாய் என்று வாடகையே போய்விடு

[Sri A. Gajapathy Nayar] [9th May 1959]

கிறது. அதிலும் வசதி எப்படி இருக்கிறது என்று பார்த்தால்—பத்து மணிக்கு மேல் விளக்கு எரிக்கக்கூடாது, எட்டு மணியோடு குழாய்த் தண்ணீருக்கு வரக்கூடாது, சுண்ணாம்பு அடிக்க மாட்டோம், மூட்டைப்பூச்சி இருக்கத்தான் செய்யும். இப்படிக்குடியிருப்பவர்கள் மிகுந்த கஷ்டத்தை அனுபவிக்கிறார்கள். வீடுகளை வைத்திருப்பவர்களுடைய கொடுமையை அதிகமாகச் சொல்லலிட்டுவதும், மக்கள் உணர்ந்துதான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, கட்டுப்பாட்டை நீக்கக்கூடாது. அதோடு இப்போது நாம் நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அதுபோல, ஒரு ஆள் இவ்வளவுதான் வீடுகள் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று உச்சவரம்பு கொண்டு வரவேண்டும். நூறு வீடு, ஐம்பது வீடு என்று ஒருவனே கட்டிப்போட்டு வாடகை வாங்குவதே இப்போது தொழிலாக இருக்கிறது. ஆகவே, வீட்டுக்கும் ஒருவன் இவ்வளவு தான் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்பதாக உச்சவரம்பைக் கொண்டு வந்துவிட்டால்—இந்த மாதிரியாகப் பொறுப்பற்ற தீர்மானங்கள் வருவதற்கே இடம் இல்லாது போகும். ஆகவே, இந்தச் சட்டத்தை நீக்கக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொண்டு பேசுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் அளித்த தலைவருக்கு நன்றி செலுத்திக்கொள்வதோடு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

\* SRI T. PURUSHOTHAM: Mr. Chairman, I have seconded the Resolution. This is not the first time such a Resolution has come up before this House. The hon. Member Mr. Raza Khan brought a Resolution before the House some time ago and even then I seconded it. I have always held the view that there is no need for accommodation control. When the separation of Andhra took place and later when Kerala separated from us, we thought that in Madras City at least there would be enough accommodation available to justify the removal of accommodation control. So it is, I pressed in this House again and again for the consideration of the former Minister for Housing Accommodation, the Raja of Ramnad, that the whole question of accommodation control should be reviewed. And he assured this House that he would consider the problem in all its aspects and bring forward a comprehensive legislation. I should, at the same time, make it clear that I am in entire agreement with what the hon. Member Mr. T. P. Srinivasavaradan said with regard to rent control. I do not agree with the hon. Mover of the Resolution that rent control should go.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Then why did the hon. Member second it?

\* SRI T. PURUSHOTHAM: While I pleaded for the removal of accommodation control, I made this specific demand that control of non-residential buildings should go. These come under a different category. I also pleaded that there was no need for a separate officer like Accommodation Controller, a senior I.A.S. officer. I brought to the notice of the Government that the Collector of Madras having been relieved of his work as Controller of Stationery and Pension Payment Master, I mean for Carnatic

9th May 1959] [Sri T. Purushotham]

Stipends, there was no need for a separate I.A.S. officer to do accommodation and rent control work and that the Collector might be asked to do it. I say all this because the purpose of my seconding the Resolution is that the House should have an opportunity to express its views on the matter and that the Government should realize how urgent it is and review the whole question. I am sure the Hon. Minister is quite aware of the abuse of the powers under the Accommodation Control Act. Houses are being taken by Government servants who sublet them and no action is being taken against them. All these matters must be considered. The House has now an opportunity to express its views on all these issues so that the Government might take proper action, and bring forward a consolidated Bill which they assured this House long ago they would be bringing. I hope there will be no more delay about it. In fact, the Raja of Ramnad brought a Bill before the Legislature but it was not given an opportunity to go through. He assured this House years back that very early steps would be taken to bring forward a comprehensive measure and I would appeal to the Hon. Minister to bear in mind the remarks made by Members of this House on this question and bring forward a Bill which would be foolproof and meet all the points.

MR. CHAIRMAN: Mr. Mohamed Raza Khan.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: When shall I speak?

MR. CHAIRMAN: I thought the Hon. Minister would speak after the hon. Member Mr. Raza Khan.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: I will reply after the Minister.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Mr. Chairman, after listening to the speech of the hon. Mover himself, I am inclined to feel that the need to continue rent control and accommodation control has been established sufficiently. The hon. Mover himself mentioned that he had taken this opportunity only to bring to the notice of the Government many of the difficulties which he, I am sure, a landlord . . .

SRI MOHAMED RAZA KHAN: I was a zamindar and the Government have deprived me of the zamin. (Laughter.)

THE HON. SRI V. RAMAIAH: The hon. Member might have been a zamindar of lands but now he is a zamindar of house properties. When I took up the responsibility of looking into this subject, at least in the first few weeks of my taking it up, I was in the same mind as the hon. Member Mr. Mohamed Raza Khan. I thought: "Why not we entirely abolish the rent and accommodation controls and allow things to settle in the natural course?"

[Sri V. Ramaiah]

[9th May 1959]

But, after the experience of the last two years, particularly when I approach this question from various points of view and see things which come up before me from the Accommodation Controller and the Rent Control Court, I feel that this particular measure will have to continue in the interests of the larger sections of the community. (Sri A. M. Allapichai: Hear, hear.) This point has been most stressed in to-day's discussion by the effective speeches of the hon. the Deputy Chairman, the hon. Member Mr. Srinivasavaradan and others who participated in the debate. I am sure the hon. Member Mr. Raza Khan himself will not press his Resolution. I can assure him what he wanted to convey to Government has been effectively conveyed. He referred to many matters of day-to-day administration. These will have to be looked into and wherever there are difficulties, we will have to pull up the concerned people.

In dealing with the subject, I would like to point out that we have to deal with two important steps before deciding whether rent control or accommodation control should go or remain. As far as rent control is concerned, there has not been much difference of opinion, rather there was the unanimous opinion expressed that it would have to continue. This will have to be retained as the hon. Member Sri Karayalar put it. Only, it should be more effective. When once rent control is removed, I can easily visualize what the state of affairs will be, which was very well described by the hon. Member Sri Srinivasavaradan. In fact, I do see it day after day.

The hon. Member Sri Raza Khan said that the Government were not helpful in allowing the landlords to improve or repair the houses. I can tell him from my experience that whenever a genuine case comes up with a definite assurance that the release is required for the purpose of further improvement or repair, we have not at all hesitated to release such houses. But what really happens is this. On the plea of repairing or improving the house, the house owners get the release of the house and put up the rent. If the rent under control was Rs. 25, or Rs. 50 or Rs. 75, it is raised to Rs. 100 or Rs. 150. It may be reasonable from the point of view of the house owner. I entirely agree with the hon. Member Sri Raza Khan. But what will be the situation created if that were allowed? Hon. Members like Sri Nallaswami and others have described it very well. This also should be borne in mind when one wants to sympathize with the house owners. We cannot allow the situation to go out of control. Now, under the present Act, if a house is released, it goes completely out of control, and the landlord can do anything he likes with the house and charge any rent he likes. Now, if all landlords, as the hon. Member Sri Raza Khan presumes, are so good and considerate

[9th May 1959]

[Sri V. Ramaiah]

to their fellow-citizens and if they charge just the rent which from their heart of hearts they consider fair and reasonable, then we will have no difficulty at all. But there are also landlords of the type described by the hon. the Deputy Chairman, and unfortunately they happen to be more in number than the others. Therefore, we have to have an effective control to see that rack-renting is not at all allowed. As was pointed out by the hon. Member Sri Raza Khan, no doubt, the number of houses in Madras City has gone up. He was talking of incentives for putting up more and more houses. I would like to ask him, if there are no incentives how the number of houses could have gone up in Madras City in the course of a few years. Can thousands of houses come up without incentives? Again, in respect of the new houses, as soon as the house is constructed, the landlord is given perfect liberty to let it on any rent he likes. It does not come under the Rent Control Act.

Sir, I really thank the hon. Member Sri Raza Khan for having brought this Resolution before the House and thus brought to my notice the great difficulties experienced by the small tenants and the small landlords. I have known cases where innocent people, poor people who own a small house fetching a rent of not more than Rs. 25 or Rs. 50 and which is their sole property are put to a lot of difficulties, because the house has come under the Rent Control Act and the tenant, though earning a fabulous salary, will not agree to pay a slightly increased rent. Then, the hon. Member Sri Raza Khan referred to the difficulty caused to widows who entirely depended on such property. If it were entirely true, I would be the first person to come forward and abolish the Act altogether. But, unfortunately, in the name of poor widows, I do not like rich people fleecing the poor tenants. That has to be borne in mind when pleading for widows. It is clear from the discussion we have had on this Resolution that we must continue to have rent control and accommodation control. Therefore it is that we are preparing a comprehensive Bill. It is more or less ready and will be introduced in the next sitting of the House. I really feel guilty to stand before you and say that I have unduly delayed it. Eighteen months is too long a period and I am sorry for it. I should have done it earlier. But the main reason for the delay is that so many difficulties came in our way and that we had also to take a decision whether rent control and accommodation control should continue or go. As I told the House earlier, as soon as I took charge of the portfolio, I felt that the whole thing could go. But after thorough discussion with the officers concerned with the administration of the Act and others such as the landlords and the tenants, we felt that the entire measure would have to continue, but with the policy changed so

[Sri V. Ramaiah]

[9th May 1959]

as to fit in with the conditions obtaining at the present day. The Act was first passed, I think, in the year 1946 and conditions have changed very much since then. We are going to introduce the comprehensive Bill now in 1959. In the working of the Act for so many years so many difficulties were faced, and we have gained experience. We have taken special care in preparing the draft of the comprehensive Bill to solve all these difficulties. I have asked the officers concerned to get copies of similar Acts in the other States of the Indian Union and we have got the Bombay Act and the Bengal Act. We have made a comparative study and when we introduce the Bill, hon. Members will notice that the measure is one, which will actually help those who are hard hit, where the lowest of the tenant class and the lowest of the landlord class will be benefited, and where no one class will be allowed to fleece the other. It is with that idea that we have gone deep into the matter and we have taken a sufficiently long time to prepare the comprehensive Bill.

The other point made by the hon. Member during his speech here and the heated speech in Madras . . .

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Because of the weather.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: To-day it is slightly cooler. He referred to a letter which went to a landlord, be he a Christian or a Mohammanadan or a Hindu, and said that such a letter should not have been sent to a 'respectable' landlord. Well, I should say that anybody owning a house in Madras City is sufficiently respectable.

SRI A. M. ALLAPICHAI: The other thing does not follow that those who do not own houses are not respectable.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: I concede that every citizen who owns a house in Madras City is sufficiently respectable. The hon. Member referred to a particular paragraph in the letter addressed to her by the Accommodation Controller. Why did such a letter go at all? Well, if that lady is really worthy of getting the appellation 'respectable', I am sure that letter would never have gone to her. She wanted either deliberately or ignorantly to flout the law. Does the hon. Member Sri Raza Khan expect me merely out of respect for the lady to keep quiet or show extra sympathy towards that person who flouts the law? The letter which went is not an isolated letter written to a particular lady or a particular landlord. Such letters were sent to thousands of parties. It did not distinguish between 'A', 'B' and 'C'. When a lady and particularly a 'respectable' lady breaks the law, he should not try to help or be considerate to her in the same way as he should

[9th May 1959]

[Sri V. Ramaiah]

do towards a really respectable lady. If she was really a respectable lady, she would have reported to the Government that a particular portion was vacant. We would also give sufficient consideration and attention to it. If this particular lady honestly needed it, we would have released it.

The hon. the Mover of the Resolution, Mr. Raza Khan, in the beginning of his speech, said that there was no need for accommodation control at all. But after a few minutes, in the course of his speech, he complained that accommodation control was intended only for Government officials and that it was only through influence that one could get housing accommodation. I do not know where the truth lies. If he feels that we have built sufficient number of houses, that the accommodation problem is at ease and that the entire Act can be scrapped, I do not see any reason why the Government officials, for whom only this accommodation is intended, according to him, should go to him or other persons to use their influence in getting accommodation? This statement, I feel, is entirely—I do not want to use strong language but only mild language—not correct. I know what is happening. There are a number of houses which are released from the Government servants. If at all there is any move to use influence, it is because the tenant who is already in a house, wants to go in for a better house and why should we take serious note of such people? As soon as good houses fall vacant, they immediately jump at them. I do not think we should go deep into the matter and help such people, and the question of influence of Ministers or the Accommodation Controller does not arise as such. There is no difficulty in the Government servants getting houses in the Madras City. I have been thinking whether this accommodation control should apply only to the Government servants or should apply also to other citizens working in important and essential services. This particular aspect of the matter is under consideration and we have not taken any final decision. But in course of time when we take a decision, I am sure it would be that the Government servants would get the benefit along with the others or none would get the benefit at all. I am considering this aspect along with the other aspects of the matter which arise.

11-20  
a.m.

Regarding the other point that there was inordinate delay in the disposal of cases by the Rent Controller, the hon. Member said that the review did not come within the purview of the High Court and that since it went to the Home Department or the Government, it had not been carried out effectively. Well, that statement, I am sure, is not fair to the Government because we do review the position. I know it is done once in three months. Whenever there is inordinate delay, the concerned officers have



[Sri V. Ramaiah]

[9th May 1959]

been actually told about it and when they are in difficulties, whatever extra facilities they require are given. I am sure, in the Madras City things have improved in the course of the last two or three years. In the mufassal also, whenever we feel that there is inordinate delay, we do give extra officers to dispose of the pending cases.

Regarding the location of the office of the Accommodation Controller, the hon. Mover of the Resolution made a bitter complaint that thousands of parties stood outside . . .

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Has the Hon. Minister visited the office?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Yes, I did so, and that is why I can speak with authority.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : In the morning or evening?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Both in the morning and in the evening. I can very well tell the hon. the Mover of the Resolution that without giving advance information about my visit, all of a sudden I paid a surprise visit. I am not standing fast to say that the present place is the best and I am prepared to move the office to the High Court premises if the hon. the Mover of the Resolution could influence the High Court people to give some accommodation. We have tried our best to get some accommodation within the High Court premises, but we have not succeeded. I have actually asked my officers to keep a watch on any building which falls vacant very near the High Court premises. (Interruption from the hon. Member Sri V. V. Ramaswami.) I can take any building but I cannot throw out people who are living there.

There are many other minor points which the hon. the Mover of the Resolution mentioned and I am sure they will be carefully looked into.

Finally, I would like to assure the House that the Bill which I promised to introduce in this House, will be introduced as early as possible and that if at all there is any delay, it will be only for the reason that we want to introduce the best Bill to give the best effect to the lowest class in both the groups—the landlord group and the tenant group. I am sure the hon. Member Mr. Raza Khan in his speech said that he was not serious about pressing his Resolution . . .

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Did I say like that?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Yes, I can show it.

I am sure he is not pressing his Resolution, and is withdrawing it.

[9th May 1959]

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Mr. Chairman, Sir, I will take only a few minutes. Barring my hon. Friend Sri Purushotham who seconded the Resolution but, in fact, supported only 50 per cent of what I said, many of the hon. Members spoke against my Resolution and I have got admiration for them. Beginning from the Deputy Chairman and the hon. Member Sri Srinivasavaradan who unfortunately is not here and ending with the hon. Member Sri Gajapathy Nayagar, they have actually made out a case in favour of my Resolution by saying that in spite of the Rent Control Act being in force for the last twelve years, nothing has happened in the State of Madras. Still people can get houses released by circumventing the rules. I am sorry to say that it is a sad commentary on the administration. However, I am satisfied with the reply given by the Hon. Minister. At least my Resolution has served one purpose in that the Hon. Minister has admitted that he is conscious of the various difficulties experienced by the people and in that he has promised to look into them. Therefore, I have nothing more to say about them except to refer to the matter concerning that lady. It was not with the sentiments that she was a highly respectable Hindu lady that I referred to it. Nothing of the sort. Even the tone of the letter, anyone can take objection to. Even supposing she had circumvented the law, an official letter should not be so worded.

11.30  
a.m.

My hon. Friend Sri T. P. Srinivasavaradan really made out a very good case. Might I say something which should not be construed as criticising him? He was saying that he was paying a rent of Rs. 35 in 1939 and that he was called upon to pay Rs. 70 now. Well, it is only a 100 per cent increase. He himself said that he had to pay for rice, vegetables and other things five or six times the 1939 rates. I should say that even the school fees have been increased by four or five times and even examination fees (Interruption.) Well, we are paying it and, therefore, might I say that such a generous person as the hon. Member Mr. Srinivasavaradan may pay a little more on house rent? (Laughter.) I am not saying it as a joke or for humour. I am just trying to bring to the notice of the House and the Government the tendency on the part of tenants that once they get accommodation on Rs. 25, they want to pay the same Rs. 25 for ever and even if they are transferred, the house is kept on in their names on the same rent.

Sir, it was stated that a number of houses had been built in Madras City. Let me inform hon. Members that I know about the City of Madras as well as any other hon. Member. All the houses, a number of them, are not built for personal occupation. Before the War, there were always the middle classes and they built houses for their own occupation. What about tenants having



[Sri Mohamed Raza Khan] [9th May 1959]

to pay 'pugree'? (Interruption by the hon. Deputy Chairman.) This Government do not take cognizance of all those things. The hon. the Deputy Chairman referred to the various vagaries. I ask, "Have the Government corrected them?" The hon. the Deputy Chairman is in a better position to give an assurance on behalf of the Government than I.

Sir, is it not a fact that officers who have taken accommodation under the accommodation control have built houses? I am not casting any aspersion on them. But these people have built houses in the City of Madras and by some subterfuge manage to keep on in the houses allotted to them and they do not shift to their own built houses. Even though they may be getting Rs. 500 or Rs. 600 by way of rent, they want to pay rent only at 10 per cent for the allotted houses. Therefore, these are the things which I wanted to bring to the notice of the Government.

Sir, I know of a particular lady and she does not belong to my class and I am citing it as an instance. Against the party's wish to keep the house for personal occupation, the house was requisitioned. Ladies have got better influence with Ministers, and she went to the Minister concerned. Fortunately or unfortunately, the Minister had great sympathy for the lady. I do not mention the name of the Minister. It is not the Hon. Mr. Ramaiah. (Laughter.) The Minister asked what her salary was. She said that it was Rs. 60. The rent of the house was Rs. 125 and the house was allotted to her. Subsequently, she was transferred out of Madras. But still her husband, believe me, is paying the rent and he is occupying the house and making some Rs. 300 a month. I am just citing a solitary instance. There are many such instances. Therefore, these are the difficulties which I wanted to bring to the notice of the Hon. Minister. This is so far as rent control is concerned.

As for accommodation control, in spite of the best advocacy of the Hon. Minister, I am sorry I am not convinced. Let the Government abolish this and let them experiment on it for some time. I know the difficulties of the Government, but let them try this and they will be gainers for that.

I hope the Hon. Minister would try to rectify the defects pointed out and mete out justice and there would be equity and reasonableness in what he proposes to do. I request the permission of the House to withdraw the Resolution.

The Resolution was, by leave, withdrawn.

Mr. CHAIRMAN: Before we adjourn, I should like to say a few words about our session here. As hon. Members know, we had a very good attendance, 48 Members of the Legislative Council

9th May 1959]

[Mr. Chairman]

besides myself have attended the House on different days, the maximum being 48. That is more than 75 per cent, a larger number than we used to have in Madras. (Cheers.) As my Colleague the Hon. Speaker said in the other House, the salubrious climate and various other things have contributed to a greater attendance. Hon. Ministers have attended in full strength, including the Hon. the Chief Minister. There has been also a large number of visitors, 1,512 which is a very large number indeed for the six days we have met here. It may be a few more and I think it is encouraging that so many of our people in this beautiful bill station have taken so much interest in our deliberations.

We are also grateful to His Excellency the Governor for having come over here to our House. We have gone through a fair amount of business, the most important one being the Electricity Budget which we discussed yesterday and the day before. We have also transacted non-official business to-day which has been exceedingly interesting because of the very popular Chief Whip of the Opposition Mr. Mohamed Raza Khan. (Cheers.) Hon. Members have had many entertainments and visits to very important places around Ootacamund—Pykara, Kundah, the Mudumalai Wild Life Sanctuary and other places—a party by the Governor, one by the Chairman of the Municipality, one by the Committee of Hosts, and I should particularly mention here the dinner given by our Members, Sri Surendram and Sri Joghee Gowder. (Hear, hear and cheers.)

I must also thank the Press for the very efficient way in which they have reported our proceedings here. On the whole, I should consider that this session has been a very great success. (Cheers.) If there has been anything out of the way—I am sure nothing has happened like that—if any inconvenience has been caused, hon. Members would realise that it is not an easy thing to arrange for accommodation, transport and a series of other things when important persons like the Members of the Legislature go to Ooty.

I would be failing in my duty if I do not pay my compliments and express my thanks to our Secretary, Mr. Natarajan. (Hear, hear and cheers.) Mr. Natarajan has been doing an excellent work and I am glad to take this opportunity to say a word of appreciation of his very efficient work—he is always efficient in whatever he does—(Sri P. T. Rajan: And that of his staff) and that of his staff. I thank all hon. Members.

The House will now adjourn *sine die*.

The House then adjourned *sine die*.

# INDEX TO MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

FIFTEENTH SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL  
UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

4th to 9th May 1959.

Volume XXXIII (Nos. 1 to 6).

|                                                                                               | PAGES   |
|-----------------------------------------------------------------------------------------------|---------|
| A                                                                                             |         |
| Accidents—                                                                                    |         |
| Discussion on— from motor vehicles, lorries, buses, etc. in<br>Madras State ... ..            | 210 229 |
| Accommodation and Rent Controls—                                                              |         |
| Resolution <i>re</i> abolition of — ... ..                                                    | 311-331 |
| Achanputhur village—                                                                          |         |
| Question <i>re</i> inclusion of — in Madras State ... ..                                      | 123 126 |
| Agricultural Produce Markets Bill, 1959—                                                      |         |
| <i>See</i> Bills.                                                                             |         |
| Allapichai, Sri A. M.—                                                                        |         |
| Bill—Andhra Pradesh and Madras (Alteration of Boundaries)<br>Bill, 1959 ... ..                | 152-153 |
| Resolution <i>re</i> Accommodation and Rent Controls, abolition of.                           | 317 318 |
| State Electricity Board Budget for 1959-60, discussion on ...                                 | 266-267 |
| Andhra Pradesh and Madras (Alteration of Boundaries) Bill, 1959—                              |         |
| <i>See</i> Bills.                                                                             |         |
| Annamalai Palai, Sri N.—                                                                      |         |
| Accidents from motor vehicles, lorries, buses, etc., in Madras<br>State, discussion on ... .. | 222-223 |
| Bill—Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959 ...                                 | 98 99   |
| State Electricity Board Budget for 1959-60, discussion on ...                                 | 267-269 |
| Arranmore Place, Ootacamund—                                                                  |         |
| Question <i>re</i> renaming of—as 'Tamilagam' ... ..                                          | 299-301 |
| B                                                                                             |         |
| Balasubramanya Ayyar, Sri K.—                                                                 |         |
| Bills—                                                                                        |         |
| Andhra Pradesh and Madras (Alteration of Boundaries) Bill,<br>1959 ... ..                     | 144-145 |

## B—cont.

Balasubramanya Ayyar, Sri K.—cont.

## Bills—cont.

|                                                      |     |     |         |
|------------------------------------------------------|-----|-----|---------|
| Contingency Fund (Amendment) Bill, 1959              | ... | ... | 22-23   |
| Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959 | ... | ... | 82-86   |
| Land Improvement Schemes Bill, 1959                  | ... | ... | 163-164 |
| Payment of Wages (Madras Amendment) Bill, 1959       | ... | ... | 186-188 |
| Public Health (Amendment) Bill, 1959                 | ... | ... | 137     |
|                                                      |     |     | 138-139 |

Bhaktavatsalam, the Hon. Sri M.—

## Bills—

|                                                      |     |     |                 |
|------------------------------------------------------|-----|-----|-----------------|
| Agricultural Produce Markets Bill, 1959              | ... | ... | 166-167         |
|                                                      |     |     | 172-173         |
| Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959 | ... | ... | 29-33           |
|                                                      |     |     | 54, 48, 101-109 |
| Khadi and Village Industries Board Bill, 1959        | ... | ... | 110-113         |
|                                                      |     |     | 116-118         |
| Land Improvement Schemes Bill, 1959                  | ... | ... | 119-121         |
|                                                      |     |     | 165             |

Bhashyam, Sri K.—

|                                                                                  |     |     |     |
|----------------------------------------------------------------------------------|-----|-----|-----|
| Condolence Resolution re death of —, a former Minister of composite Madras State | ... | ... | 2-3 |
|----------------------------------------------------------------------------------|-----|-----|-----|

## Bills—

|                                          |         |
|------------------------------------------|---------|
| Agricultural Produce Markets Bill, 1959— |         |
| Message from the Assembly re             | 81      |
| Referred to Joint Select Committee       | 166-174 |

|                                                                  |         |
|------------------------------------------------------------------|---------|
| Andhra Pradesh and Madras (Alteration of Boundaries) Bill, 1959— |         |
| Considered and approved                                          | 140-163 |

|                                          |       |
|------------------------------------------|-------|
| Contingency Fund (Amendment) Bill, 1959— |       |
| Considered and passed                    | 20-28 |
| Message from the Assembly re             | 19    |
| Message from the Governor re             | 18    |

|                                                       |        |
|-------------------------------------------------------|--------|
| Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959— |        |
| Message from the Assembly re                          | 19-20  |
| Message from the Governor re                          | 19     |
| Referred to Joint Select Committee                    | 29-58  |
|                                                       | 82-110 |

|                                                |         |
|------------------------------------------------|---------|
| Khadi and Village Industries Board Bill, 1959— |         |
| Message from the Assembly re                   | 79-80   |
| Referred to Joint Select Committee             | 110-119 |

|                                      |         |
|--------------------------------------|---------|
| Land Improvement Schemes Bill, 1959— |         |
| Message from the Assembly re         | 80-81   |
| Referred to Joint Select Committee   | 119-121 |
|                                      | 163-166 |

|                                                 |         |
|-------------------------------------------------|---------|
| Payment of Wages (Madras Amendment) Bill, 1959— |         |
| Considered and passed                           | 183-192 |
| Message from the Assembly re                    | 183     |

## B—cont.

## Bills—cont.

|                                                                                                     |         |
|-----------------------------------------------------------------------------------------------------|---------|
| Preservation of Historical Monuments and Objects and Excavation of Archaeological Sites Bill, 1959— |         |
| Withdrawn                                                                                           | 310-311 |
| Public Health (Amendment) Bill, 1959—                                                               |         |
| Amendments made by the Assembly considered and agreed to                                            | 135-140 |
| Message from the Assembly re                                                                        | 134-135 |

Business Advisory Committee—

See Committees.

## C

Chairman, Mr.—

|                                                                                     |     |
|-------------------------------------------------------------------------------------|-----|
| Accidents from motor vehicles, lorries, buses, etc., in Madras State, discussion on | 210 |
|-------------------------------------------------------------------------------------|-----|

## Announcement re—

|                                                            |       |
|------------------------------------------------------------|-------|
| Arrangement of seats in the Council Chamber at Ootacamund. | 1-2   |
| Business Advisory Committee's decision                     | 79-79 |

## Message from the Assembly re—

|                                                      |         |
|------------------------------------------------------|---------|
| Agricultural Produce Markets Bill, 1959              | 81      |
| Contingency Fund (Amendment) Bill, 1959              | 19      |
| Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959 | 19-20   |
| Khadi and Village Industries Board Bill, 1959        | 79-80   |
| Land Improvement Schemes Bill, 1959—                 | 80-81   |
| Payment of Wages (Madras Amendment) Bill, 1959       | 183     |
| Public Health (Amendment) Bill, 1959                 | 134-135 |

## Message from the Governor re—

|                                                      |    |
|------------------------------------------------------|----|
| Contingency Fund (Amendment) Bill, 1959              | 18 |
| Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959 | 19 |
| Panel of Vice-Chairmen                               | 18 |

|                                                                                                 |     |
|-------------------------------------------------------------------------------------------------|-----|
| Condolence Resolution re death of Bhashyam, Sri K., a former Minister of composite Madras State | 2-3 |
|-------------------------------------------------------------------------------------------------|-----|

|                                                                                              |     |
|----------------------------------------------------------------------------------------------|-----|
| Expression of sorrow at the demise of Sahajananda, Sri Swami A. S., a Member of the Assembly | 3-4 |
|----------------------------------------------------------------------------------------------|-----|

|                                                                     |   |
|---------------------------------------------------------------------|---|
| Speech welcoming Members to Ootacamund for a session of the Council | 1 |
|---------------------------------------------------------------------|---|

|                                                           |          |
|-----------------------------------------------------------|----------|
| State Electricity Board Budget for 1959-60, discussion on | 251, 295 |
|-----------------------------------------------------------|----------|

“Chidambara Nagar”, Tuticorin—

See Co-operative societies.

## Choultries—

|                                                                                               |         |
|-----------------------------------------------------------------------------------------------|---------|
| Question re construction of — in industrial towns, grants to Central Social Welfare Board for | 246-247 |
|-----------------------------------------------------------------------------------------------|---------|

Cinemas (Regulation) Rules, 1957—

|                                               |    |
|-----------------------------------------------|----|
| Amendment to—, notification laid on the table | 59 |
|-----------------------------------------------|----|

## C—cont.

|                                                                                                                                    |         |
|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|---------|
| Circuit Houses—                                                                                                                    |         |
| Question <i>re</i> district headquarters stations provided with — and rules governing occupation of ... ..                         | 181-182 |
| Clubwala Jadhav, Srimathi Mary C.—                                                                                                 |         |
| Accidents from motor vehicles, lorries, buses, etc., in Madras State, discussion on ... ..                                         | 217-218 |
| State Electricity Board Budget for 1959-60, discussion on ...                                                                      | 226-258 |
| Cold storage plant—                                                                                                                |         |
| Question <i>re</i> establishment of — at Mettur Dam and Tuticorin for preservation of fish ... ..                                  | 308-309 |
| Colleges—                                                                                                                          |         |
| Question <i>re</i> study of languages in schools and—, reciprocal arrangements with other State Governments for facilities for ... | 16      |
| Commercial Crops Markets Rules, 1948—                                                                                              |         |
| Amendment to—, notification laid on the table ... ..                                                                               | 61      |
| Committees—                                                                                                                        |         |
| Business Advisory Committee, decision of ... ..                                                                                    | 78-79   |
| Committee on Subordinate Legislation (of the Assembly), nomination of (Council) Members to associate with ... ..                   | 309-310 |
| Public Accounts Committee (of the Assembly), nomination of (Council) Members to associate with ... ..                              | 20      |
| Condolence Resolution <i>re</i> —                                                                                                  |         |
| Death of Bhashyam, Sri K., a former Minister of composite Madras State ... ..                                                      | 2-3     |
| Contingency Fund (Amendment) Bill, 1959—                                                                                           |         |
| See Bills.                                                                                                                         |         |
| Co-operative societies—                                                                                                            |         |
| Question <i>re</i> —                                                                                                               |         |
| Apex Co-operative Marketing Society, functions of ... ..                                                                           | 303     |
| Tuticorin Co-operative House Building Society, formation of a colony called "Chidambara Nagar" by ... ..                           | 243-244 |
| Co-operative Societies Rules, 1932—                                                                                                |         |
| Amendment to —, notification laid on the table ... ..                                                                              | 58      |

## D

|                                                               |         |
|---------------------------------------------------------------|---------|
| Devaraja Mudaliar, Sri T. V.—                                 |         |
| State Electricity Board Budget for 1959-60, discussion on ... | 269-270 |

## E

|                                                                        |                    |
|------------------------------------------------------------------------|--------------------|
| Electricity—                                                           |                    |
| Question <i>re</i> Thermal Power Station at Neyveli, establishment of. | 178-179            |
| Electricity Board Madras State—                                        |                    |
| Budget for 1959-60, discussion on ... ..                               | 193-210<br>251-255 |

## E—cont.

|                                                                                                 |         |
|-------------------------------------------------------------------------------------------------|---------|
| Electricity workers—                                                                            |         |
| Question <i>re</i> extension of interim relief to — ... ..                                      | 127     |
| Entertainments Tax Rules, 1939—                                                                 |         |
| Amendment to —, notification laid on the table ... ..                                           | 59      |
| Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948—                                     |         |
| Notification of Sivaganga as under-tenure estate, notification laid on the table ... ..         | 50-60   |
| Ethirajalu, Sri M.—                                                                             |         |
| Bills—                                                                                          |         |
| Andhra Pradesh and Madras (Alteration of Boundaries) Bill, 1959 ... ..                          | 154-155 |
| Payment of Wages (Madras Amendment) Bill, 1959 ... ..                                           | 185-186 |
| State Electricity Board Budget for 1959-60, discussion on ...                                   | 274-276 |
| Excise and Prohibition Department—                                                              |         |
| Review of working of — during the half-year ended 30th September 1958, laid on the table ... .. | 59      |
| Expression of sorrow <i>re</i> —                                                                |         |
| Demise of Sahajananda, Sri Swami A. S., a Member of the Assembly ... ..                         | 3-4     |

## F

|                                                                                                                             |         |
|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|---------|
| Factories—                                                                                                                  |         |
| Question <i>re</i> straw board factory, starting of a — in Madras State.                                                    | 244-246 |
| Factories Rules, 1950—                                                                                                      |         |
| Amendments to —, notification laid on the table ... ..                                                                      | 58      |
| Family Planning—                                                                                                            |         |
| Question <i>re</i> training of non-medical persons in — technique at the Government Women and Children Hospital, Madras ... | 305-306 |
| Fertilizers and Chemicals, Travancore, Limited, Alwaye—                                                                     |         |
| Review of working of — for the year ended 31st December 1957, laid on the table ... ..                                      | 58      |
| Floods—                                                                                                                     |         |
| Question <i>re</i> damage to food crops by — at Bodinayakanur in November 1958 ... ..                                       | 304-305 |
| Forests—                                                                                                                    |         |
| See Medicinal plants.                                                                                                       |         |

## G

|                                                                        |         |
|------------------------------------------------------------------------|---------|
| Gajapathy Nayagar, Sri A.—                                             |         |
| Bills—                                                                 |         |
| Andhra Pradesh and Madras (Alteration of Boundaries) Bill, 1959 ... .. | 155-156 |
| Contingency Fund (Amendment) Bill, 1959 ... ..                         | 23      |
| Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959 ... ..            | 91-93   |
| Khadi and Village Industries Board Bill, 1959 ... ..                   | 116     |
| Resolution <i>re</i> Accommodation and Rent Controls, abolition of.    | 321-322 |
| State Electricity Board Budget for 1959-60, discussion on ...          | 196-198 |

## G—cont.

## Gazetted Officers—

Question *re* extension of medical concessions admissible to Non-Gazetted Officers to ... .. 131-134

## Green-manure seeds—

*See* Seeds.

## H

## Harijans—

*See* House-sites.

*See* Lands.

## Health Centres—

Question *re* number of Primary — opened during 1956-57 and 1957-58 and number of cases treated ... .. 247-249

## Higher Technological Institute at Guindy—

Question *re* West German Government's assistance for establishment of — ... .. 6

## Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959—

*See* Bills.

## Hospitals—

Question *re* number of — opened and cases treated during 1957-58 ... .. 247-249

## Hotel Special Liquor Licence Rules, 1954—

Amendment to —, notification laid on the table ... .. 59

## House-sites—

Question *re* sale of — assigned to Harijans ... .. 249-250

## Housing Schemes—

Question *re* subsidization of industrial — by employers ... .. 303-304

## I

## Ice plant—

*See* Cold storage plant.

## Import(s)—

Question *re* stoppage of — of certain commodities from foreign countries ... .. 6

## Industrial disputes—

Question *re* Madurai Mills, termination of award in regard to workload and wages ... .. 302

## Industrial Disputes Rules, 1958—

Laid on the table ... .. 59

## Industrial employees—

*See* Trade Unions.

## Industrial Establishments (National and Festival Holidays) Act, 1958—

Enforcement of notifications under —, notification laid on the table ... .. 60

## Irrigation—

Question *re* Pambiar and other rivers in Kerala, diversion of waters to Ramanathapuram district ... .. 182-183

## K

## Karayalar, Sri L. S.—

State Electricity Board Budget for 1959-60, discussion on .. 253-262  
281

## Khadi and Village Industries Board Bill, 1959—

*See* Bills.

## Kosalram, Sri K. T.—

Accidents from motor vehicles, lorries, buses, etc., in Madras State, discussion on ... .. 223-224

Bill—Andhra Pradesh and Madras (Alteration of Boundaries) Bill, 1959 ... .. 156-158

State Electricity Board Budget for 1959-60, discussion on ... 198-203

## Krishnamoorthy, Sri G.—

Bill—Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959. 50-51

## Krishnaswamy Ayyangar, Sri P. S.—

Bill—Public Health (Amendment) Bill, 1959 ... .. 138

## L

## Lakshmanaswami Mudaliar, Dr. A.—

Accidents from motor vehicles, lorries, buses, etc., in Madras State, discussion on ... .. 210-217

## Bills—

Andhra Pradesh and Madras (Alteration of Boundaries) Bill, 1959 ... .. 145-148

Contingency Fund (Amendment) Bill, 1959 ... .. 24

Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959 ... 37-46

Condolence Resolution *re* death of Bhashyam, Sri K., a former Minister of composite Madras State ... .. 3

## Land Improvement Schemes Bill, 1959—

*See* Bills.

## Lands—

Question *re*—

Assignment of — to Harijans of the Nilgiris during 1958. 12-14

Waiver of land revenue and surcharge in respect of — in Katpadi Township ... .. 249

## Legislative Council—

Arrangement of seats in the — Chamber at Ootacamund ... 1-2

Speech by Chairman welcoming Members to Ootacamund for a session of the — ... .. 1

## Liquor permits—

*See* Prohibition.

## M

## PAGES

|                                                                                                                         |                         |
|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-------------------------|
| Madurai Mills—<br>See Industrial disputes.                                                                              |                         |
| Manickavelu, the Hon. Sri M. A.—<br>Bill—Public Health (Amendment) Bill, 1959 ... ..                                    | 135-136<br>139          |
| Manjubhashini, Srimathi S.—<br>Nomination of — to the panel of Vice-Chairmen ... ..                                     | 18                      |
| Maternity Benefit Rules, 1935—<br>Amendments to —, notification laid on the table ... ..                                | 59                      |
| Medical concessions—<br>Question re extension of — admissible to Non-Gazetted Officers<br>to Gazetted Officers ... ..   | 131-134                 |
| Medical Department—<br>Report on activities of — for the half-year ended 30th June<br>1958, laid on the table ... ..    | 60                      |
| Medicinal plants—<br>Question re exploitation of — in the forests in Madras State.                                      | 72-74                   |
| Messages from the Assembly and the Governor—<br>See Bills.                                                              |                         |
| Mohamed Raza Khan, Sri—<br>Accidents from motor vehicles, lorries, buses, etc. in Madras<br>State, discussion on ... .. | 218-220                 |
| Bills—<br>Contingency Fund (Amendment) Bill, 1959 ... ..                                                                | 21-22<br>28             |
| Khadi and Village Industries Board Bill, 1959 ... ..                                                                    | 113-114<br>117          |
| Resolution re Accommodation and Rent Controls, abolition of.                                                            | 311-317<br>323, 329-330 |
| State Electricity Board Budget for 1959-60, discussion on.                                                              | 263-266                 |
| Molasses Control and Regulation Rules, 1958—<br>Amendment to rule 8, notification laid on the table ... ..              | 59                      |
| Motor vehicles tax—<br>Cancellation of exemption of motor car 0130 from —, notifica-<br>tion laid on the table ... ..   | 60                      |
| Motor Vehicles Taxation Rules—<br>Amendment to —, notification laid on the table ... ..                                 | 61                      |
| Municipal council—<br>Amendment to rules relating to establishments under —,<br>notification laid on the table ... ..   | 60                      |
| Muthukannappan, Vidwan T.—<br>Bills—<br>Andhra Pradesh and Madras (Alteration of Boundaries) Bill,<br>1959 ... ..       | 153-154                 |
| Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959 ...                                                                | 34-37                   |

## N

Nallaswami, Sri B. K.—

|                                                                       |         |
|-----------------------------------------------------------------------|---------|
| Bills—<br>Agricultural Produce Markets Bill, 1959 ... ..              | 170-172 |
| Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959 ...              | 51-53   |
| Nomination of — to the panel of Vice-Chairmen ... ..                  | 18      |
| Resolution re Accommodation and Rent Controls, abolition<br>of ... .. | 318-319 |
| State Electricity Board Budget for 1959-60, discussion on.            | 272-274 |

## O

Official language—

Question re—

|                                                                              |       |
|------------------------------------------------------------------------------|-------|
| Tamil as State —, steps taken for wider use ... ..                           | 17-18 |
| Tamil correspondence in Government offices, introduction<br>of scheme ... .. | 11-13 |

## P

Palaniswamy Gounder, Sri V. K.—

|                                                     |         |
|-----------------------------------------------------|---------|
| Bill—Agricultural Produce Markets Bill, 1959 ... .. | 163-169 |
|-----------------------------------------------------|---------|

Pambiar and other rivers in Kerala—

See Irrigation.

Panchayats—

|                                                                                                                                                         |    |
|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----|
| Attayampatti Panchayat notified as a panchayat for which a<br>whole-time Executive Officer shall be appointed, notification<br>laid on the table ... .. | 61 |
| Executive Officers of —, notification re amendment to regula-<br>tions regarding conditions of service, laid on the table.                              | 60 |
| Karunkuzhi Panchayat notified as a panchayat for which a<br>whole-time Executive Officer shall be appointed, notifica-<br>tion laid on the table ... .. | 61 |
| Kandah Panchayat notified as a panchayat for which a whole-<br>time Executive Officer shall be appointed, notification laid<br>on the table ... ..      | 60 |

Panel of Vice-Chairmen—

|                          |    |
|--------------------------|----|
| Announcement re — ... .. | 18 |
|--------------------------|----|

Papers laid on the table of the House—

|                                                                                                                                                                             |    |
|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----|
| Attayampatti Panchayat, notification as a panchayat for<br>which a whole-time Executive Officer shall be appointed<br>(G.O. Ms. No. 137, L.A., dated 24th January 1959) ... | 61 |
| Cinemas (Regulation) Rules, 1957, amendment to—(G.O. Ms.<br>No. 709, Home, dated 10th March 1959) ... ..                                                                    | 59 |
| Commercial Crops Markets Rules, 1948, amendment to—<br>(G.O. Ms. No. 1467, Food and Agriculture, dated 30th<br>March 1959) ... ..                                           | 61 |

## P—cont.

## Papers laid on the table of the House—cont.

|                                                                                                                                                                                                    |       |
|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-------|
| Co-operative Societies Rules, 1932, amendment to—(G.O. Ms. No. 309, Industries, Labour and Co-operation, dated 27th January 1959) ... ..                                                           | 53    |
| Entertainments Tax Rules, 1939, amendment to—(G.O. No. 4522, Revenue, dated 22nd December 1958) ... ..                                                                                             | 59    |
| Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, notification of Kathalankottai village, Sivaganga, as under-tenure estate (G.O. Ms. No. 546, Revenue, dated 21st February 1959) ... .. | 59-60 |
| Excise and Prohibition Department, review of working of—during the half-year ended 30th September 1958 ... ..                                                                                      | 59    |
| Executive Officers of Panchayats, amendment to regulations regarding conditions of service (G.O. No. 1897, L.A., dated 23rd December 1958) ... ..                                                  | 60    |
| Factories Rules, 1950, amendments to—(G.O. Ms. No. 4360, Industries, Labour and Co-operation, dated 15th November 1958) ... ..                                                                     | 58    |
| Fertilizers and Chemicals, Travancore, Limited, Alwaye, review of working of—for the year ended 31st December 1957 ... ..                                                                          | 58    |
| Hotel Special Liquor Licence Rules, 1954, amendments to—(G.O. Ms. No. 516, Home, dated 23rd February 1959) ... ..                                                                                  | 59    |
| Industrial Disputes Rules, 1958 (G.O. Ms. No. 4856, Industries, Labour and Co-operation, dated 18th December 1958) ... ..                                                                          | 59    |
| Industrial Establishments (National and Festival Holidays) Act, 1953, enforcement of notification under—(G.O. Ms. No. 1277, Industries, Labour and Co-operation, dated 21st March 1959) ... ..     | 60    |
| Karunkuzhi Panchayat, notification as a panchayat for which a whole-time Executive Officer shall be appointed (G.O. Ms. No. 204, L.A., dated 2nd February 1959) ... ..                             | 61    |
| Kundah Panchayat, notification as a panchayat for which a whole-time Executive Officer shall be appointed (G.O. Ms. No. 94, L.A., dated 20th January 1959) ... ..                                  | 60    |
| Maternity Benefit Rules, 1935, amendments to—(G.O. Ms. No. 694, Industries, Labour and Co-operation, dated 18th February 1959) ... ..                                                              | 59    |
| Medical Department, report on activities for the half-year ended 30th June 1958 ... ..                                                                                                             | 60    |
| Molasses Control and Regulation Rules, 1958, amendment to rule 8. (G.O. Ms. No. 758, Home, dated 13th March 1959) ... ..                                                                           | 59    |
| Motor vehicles tax, cancellation of exemption of motor car MSY 0130 from (G.O. Ms. No. 584, Home, dated 27th February 1959) ... ..                                                                 | 60    |
| Motor Vehicles Taxation Rules, amendment to—(G.O. No. 492, Home, dated 20th February 1959) ... ..                                                                                                  | 61    |
| Municipal Council, amendment to rules relating to establishments under—(G.O. No. 400, L.A., dated 25th February 1959) ... ..                                                                       | 60    |
| Sales tax—                                                                                                                                                                                         |       |
| Exemption of cotton waste (except the first sale) from—(G.O. No. 400, Revenue, dated 10th February 1959) ... ..                                                                                    | 60    |
| Exemption of slates and slate pencils from—(G.O. No. 558, Revenue, dated 23rd February 1959) ... ..                                                                                                | 61    |

## P—cont.

## Papers laid on the table of the House—cont.

|                                                                                                                                                                                      |                           |
|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|---------------------------|
| State Transport Department Operation Subordinate Service, regulation under Article 320 (3) of the Constitution [G.O. Ms. No. 829, Public (Services-A), dated 13th March 1959] ... .. | 59                        |
| Village Panchayats Act, 1950, extension of term of Ambasamudram Panchayat (G.O. No. 480, L.A., dated 7th March 1959) ... ..                                                          | 58                        |
| Village Panchayats Act, extension of term of Aravakurichi panchayat (G.O. No. 614, L.A., dated 20th March 1959) ... ..                                                               | 60                        |
| Patanjali Sastry, Sri M.—                                                                                                                                                            |                           |
| Bill—Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959. State Electricity Board Budget for 1959-60, discussion on. ... ..                                                         | 83-91<br>282              |
| Pavement-dwellers—                                                                                                                                                                   |                           |
| Question re civic survey of— and slum-dwellers ... ..                                                                                                                                | 239-243                   |
| Payment of Wages (Madras Amendment) Bill, 1959—                                                                                                                                      |                           |
| See Bills.                                                                                                                                                                           |                           |
| Pension—                                                                                                                                                                             |                           |
| Question re scheme of—to teachers, applicability to non-teaching staff in schools ... ..                                                                                             | 10-11                     |
| Police dogs—                                                                                                                                                                         |                           |
| Question re places to which—were sent during June 1958. ... ..                                                                                                                       | 71-72                     |
| Ponnuswamy Chettiar, Sri S. R. P.—                                                                                                                                                   |                           |
| State Electricity Board Budget for 1959-60, discussion on. ... ..                                                                                                                    | 279-282                   |
| Porto Novo—                                                                                                                                                                          |                           |
| Question re development of—as a biological station ... ..                                                                                                                            | 14-15                     |
| Preservation of Historical Monuments and Objects and Excavation of Archaeological Sites Bill, 1959—                                                                                  |                           |
| See Bills.                                                                                                                                                                           |                           |
| Prohibition—                                                                                                                                                                         |                           |
| Question re foreign liquor permits issued during 1957 and 1958, number of ... ..                                                                                                     | 8-10                      |
| Public Accounts Committee—                                                                                                                                                           |                           |
| See Committees.                                                                                                                                                                      |                           |
| Public Health (Amendment) Bill, 1959—                                                                                                                                                |                           |
| See Bills.                                                                                                                                                                           |                           |
| Purushotham, Sri T.—                                                                                                                                                                 |                           |
| Accidents from motor vehicles, lorries, buses, etc., in Madras State, discussion on ... ..                                                                                           | 222                       |
| Bills—                                                                                                                                                                               |                           |
| Andhra Pradesh and Madras (Alteration of Boundaries) Bill, 1959 ... ..                                                                                                               | 148-151<br>161-162<br>163 |
| Contingency Fund (Amendment) Bill, 1959 ... ..                                                                                                                                       | 23-24                     |
| Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959 ... ..                                                                                                                          | 46-50                     |



## P—cont.

Purushotham, Sri T.—cont.

## Bills—cont.

|                                                                                                       |          |
|-------------------------------------------------------------------------------------------------------|----------|
| Khadi and Village Industries Board Bill, 1959                                                         | 114-115  |
| Payment of Wages (Madras Amendment) Bill, 1959                                                        | 189      |
| Preservation of Historical Monuments and Objects and<br>Excavation of Archaeological Sites Bill, 1959 | 310, 311 |
| Public Health (Amendment) Bill, 1959                                                                  | 138      |
| Resolution re Accommodation and Rent Controls, abolition<br>of                                        | 322-323  |
| State Electricity Board Budget for 1959-60, discussion on.                                            | 203-207  |

## Q

Questions and Answers—

Ethirajalu, Sri M.—

## Question re—

|                                                                                          |         |
|------------------------------------------------------------------------------------------|---------|
| Hospitals with bed wards opened and cases treated during<br>1957-58, number of           | 247-249 |
| Import of certain commodities from foreign countries,<br>stoppage of                     | 6       |
| Primary Health Centres opened during 1956-57 and<br>1957-58 and cases treated, number of | 247-249 |
| Textiles produced in Madras State, accumulation of                                       | 67-70   |

Karayalar, Sri L. S.—

|                                                                      |         |
|----------------------------------------------------------------------|---------|
| Question re Arranmore Palace, Ootacamund, renaming as<br>'Tamilagam' | 299-301 |
|----------------------------------------------------------------------|---------|

Krishnamoorthy, Sri G.—

## Question re—

|                                                                                                    |       |
|----------------------------------------------------------------------------------------------------|-------|
| Language Pandits in Middle and High Schools, disparity<br>in scales of pay of                      | 16-17 |
| Pension to teachers, applicability of scheme to non-<br>teaching staff in schools                  | 10-11 |
| Salaries to teachers in aided schools, payment of—less<br>than those fixed in the Service Register | 15    |

Muthukannappan, Vidwan T.—

|                                                                                                                               |         |
|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|---------|
| Question re Vanamahotsava celebration, date of commence-<br>ment in Madras State and number of trees planted and<br>surviving | 130-131 |
|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|---------|

Purushotham, Sri T.—

## Question re—

|                                                                                                  |         |
|--------------------------------------------------------------------------------------------------|---------|
| Achanputhur village, inclusion in Madras State                                                   | 123-126 |
| Circuit House, district headquarters stations provided<br>with—and rules governing occupation of | 181-182 |
| Foreign liquor permits issued during 1957 and 1958,<br>number of                                 | 8-10    |
| Koriamman Temple Car (Coimbatore), accident to—on<br>4th March 1959                              | 128-130 |
| Medicinal plants in the forests in Madras State, exploita-<br>tion of                            | 72-74   |

## Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Purushotham, Sri T.—cont

## Questions re—

|                                                                                                      |         |
|------------------------------------------------------------------------------------------------------|---------|
| Ponneri-Pulicat road, improvement to                                                                 | 306-307 |
| Sky-scrapers, construction of                                                                        | 75-78   |
| Special Home at Krishnampet, transfer to the Manage-<br>ment Committee of the 'Daya Sadan'           | 179     |
| Tamil correspondence in Government offices, introduction<br>of scheme                                | 11-13   |
| Tuticorin Co-operative House Building Society, formation<br>of a colony called "Chidambara Nagar" by | 243-244 |
| Unions of industrial employees in the public sector, rules<br>for recognition of                     | 177-178 |

Ramaswami, Sri V. V.—

## Question re—

|                                                                                                                             |         |
|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|---------|
| Apex Co-operative Marketing Society, functions of                                                                           | 303     |
| Choultries in industrial towns, grants to Central Social<br>Welfare Board for construction of                               | 246-247 |
| Cold storage plant at Mettur and Tuticorin for preser-<br>vation of fish, establishment of                                  | 308-309 |
| Electricity workers, extension of interim relief to                                                                         | 127     |
| Family Planning technique, training of non-medical per-<br>sons in—at the Government Women and Children<br>Hospital, Madras | 305-306 |
| Floods at Bodinayakanur in November 1958, damage to<br>food crops by                                                        | 304-305 |
| Green manure seeds, procurement and sale of                                                                                 | 74-75   |
| Higher Technological Institute at Guindy, West German<br>Government's assistance for establishment of                       | 6       |
| House-sites assigned to Harijans, sale of                                                                                   | 249-250 |
| Industrial Housing Schemes, subsidization of—by emplo-<br>yers                                                              | 303-304 |
| Lands within the Katpadi Township, waiver of land<br>revenue and surcharge                                                  | 249     |
| Madurai Mills, termination of award in regard to workload<br>and wages                                                      | 302     |
| Medical concession admissible to Non-Gazetted Officers,<br>extension to Gazetted Officers                                   | 131-143 |
| Misappropriation of temple properties, Prime Minister's<br>circular about prevention of                                     | 65-67   |
| Pambiar and other rivers in Kerala, diversion of waters<br>to Ramanathapuram district                                       | 182-183 |
| Police dogs, places to which—were sent during June<br>1958                                                                  | 71-72   |
| Pooja in temples, representation for conduct of—in<br>Tamil                                                                 | 179-181 |
| Porto Novo, development as a biological station                                                                             | 14-15   |
| Railway Schemes, Ministerial conference at New Delhi in<br>November 1958 for discussion on                                  | 127-128 |
| Road to connect Cumbum valley of Madurai district with<br>Kerala, formation of                                              | 250-251 |
| Slum-dwellers and pavement-dwellers, civic survey of                                                                        | 239-243 |
| Straw board factory, starting of a—in Madras State                                                                          | 244-246 |

## Q—cont.

## Questions and Answers—cont.

## Ramaswami, Sri V. V.—cont.

## Question re—cont.

|                                                                                                                     |         |
|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|---------|
| Study of languages in schools and colleges, reciprocal arrangements with other State Governments for facilities for | 16      |
| Suruli falls area in Madurai district, development and improvement of                                               | 4-5     |
| Tamil as State official language, steps taken for wider use of                                                      | 17-18   |
| Thermal Power station at Neyveli, establishment of                                                                  | 178-179 |
| Translation of Tamil works into other languages and works in other languages into Tamil, encouragement of           | 7-8     |
| Vanji rivulet at Bodinayakanur, scheme for diversion of waters of                                                   | 307     |
| Water-supply scheme for Katpadi Township                                                                            | 5-6     |
| Surendram, Sri V. M.—                                                                                               |         |
| Question re lands, assignment to Harijans of the Nilgiris during 1958                                               | 13-14   |

## R

## Railway Schemes—

|                                                                                    |         |
|------------------------------------------------------------------------------------|---------|
| Question re Ministerial conference at New Delhi in November 1958 for discussion on | 127-128 |
|------------------------------------------------------------------------------------|---------|

## Rajan, Sri P. T.—

|                                                                                     |     |
|-------------------------------------------------------------------------------------|-----|
| Accidents from motor vehicles, lorries, buses, etc., in Madras State, discussion on | 220 |
| State Electricity Board Budget for 1959-60, discussion on                           | 258 |

## Ramaiah, the Hon. Sri V.—

|                                                                                     |                |
|-------------------------------------------------------------------------------------|----------------|
| Accidents from motor vehicles, lorries, buses, etc., in Madras State, discussion on | 224-229        |
| Resolution re Accommodation and Rent Controls, abolition of.                        | 323-328        |
| State Electricity Board Budget for 1959-60, discussion on                           | 193<br>284-295 |

## Ramasamy Gounder, Sri K. M.—

|                                                           |         |
|-----------------------------------------------------------|---------|
| Nomination of — to the panel of Vice-Chairmen             | 18      |
| State Electricity Board Budget for 1959-60, discussion on | 253-254 |

## Ramaswami, Sri V. V.—

## Bills—

|                                                           |             |
|-----------------------------------------------------------|-------------|
| Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959      | 34<br>53-58 |
| Land Improvement Schemes Bill, 1959                       | 164-165     |
| State Electricity Board Budget for 1959-60, discussion on | 193-196     |

## Ramaswamy, Sri K. V.—

|                                                           |         |
|-----------------------------------------------------------|---------|
| Bill—Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959 | 96-98   |
| State Electricity Board Budget for 1959-60, discussion on | 252-253 |

## R—cont.

## Resolution re—

|                                               |         |
|-----------------------------------------------|---------|
| Accommodation and Rent Controls, abolition of | 311-331 |
|-----------------------------------------------|---------|

## Road (s) —

## Question re—

|                                                                           |         |
|---------------------------------------------------------------------------|---------|
| Formation of a — to connect Cumbum valley of Madurai district with Kerala | 250-251 |
| Ponneri-Pulicat—, improvement to                                          | 306-307 |

## S

## Sahajananda, Sri Swami A. S.—

|                                                                  |     |
|------------------------------------------------------------------|-----|
| Expression of sorrow at the demise of—, a Member of the Assembly | 3-4 |
|------------------------------------------------------------------|-----|

## Sales tax—

|                                                                                          |    |
|------------------------------------------------------------------------------------------|----|
| Exemption of cotton waste (except the first sale) from —, notification laid on the table | 60 |
| Exemption of slates and slate pencils from—, notification laid on the table              | 61 |

## Saraswathy Pandurangam, Srimathi—

|                                                     |         |
|-----------------------------------------------------|---------|
| Bill—Payment of Wages (Madras Amendment) Bill, 1959 | 188-189 |
|-----------------------------------------------------|---------|

## Schools—

|                                                                                                                            |    |
|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----|
| Question re study of languages in — and colleges, reciprocal arrangements with other State Governments for facilities for. | 16 |
|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----|

## Seeds—

|                                                    |       |
|----------------------------------------------------|-------|
| Question re procurement and sale of green-manure — | 74-75 |
|----------------------------------------------------|-------|

## Seshachariar, Sri M.—

## Bills—

|                                                            |         |
|------------------------------------------------------------|---------|
| Agricultural Produce Markets Bill, 1959                    | 169-170 |
| Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959       | 93-96   |
| State Electricity Board Budget for 1959-60, discussion on. | 276-278 |

## Sivasubramanya Nadar, Sri S. P.—

|                                                           |         |
|-----------------------------------------------------------|---------|
| State Electricity Board Budget for 1959-60, discussion on | 207-210 |
|-----------------------------------------------------------|---------|

## Sky-scrapers—

|                               |       |
|-------------------------------|-------|
| Question re construction of — | 75-78 |
|-------------------------------|-------|

## Slum-dwellers—

|                                                     |         |
|-----------------------------------------------------|---------|
| Question re civic survey of — and pavement-dwellers | 239-243 |
|-----------------------------------------------------|---------|

## Special Home at Krishnampet—

|                                                                           |     |
|---------------------------------------------------------------------------|-----|
| Question re transfer of — to the Management Committee of the 'Daya Sadan' | 179 |
|---------------------------------------------------------------------------|-----|

## Srinivasavaradan, Sri T. P.—

|                                                                                     |         |
|-------------------------------------------------------------------------------------|---------|
| Accidents from motor vehicles, lorries, buses, etc., in Madras State, discussion on | 220-222 |
| Resolution re Accommodation and Rent Controls, abolition of                         | 319-320 |
| State Electricity Board Budget for 1959-60, discussion on                           | 270-272 |

